

नालन्दा-वेदमातारी-भासि-गन्धमालाय

सुत्तपिटके

अङ्गुत्तरनिकायपालि

(नवक-दसक-एकाबसकनिपाता)

पश्चानसंसोधके
भिक्षु जगदीतकस्सये

विहारराजकीयेन पालिपकासनमण्डलेन

प्रकाशिता

३०२५०४

११६०

दि० २०१७

वितरक

मोतीलाल बनारसीदास,
नेपाली छरण,
पोट बाजार नं० ७५,
बाटाङ्गी,
(भारत)

Nālandā-Deva-nāgarī-Pāli-Series

THE
ĀNGUTTARA NIKĀYA
NAVAKANIPĀTA, DASAKANIPĀTA
&
EKĀDASAKANIPĀTA

General Editor
BHIKKHU J. KASHYAP

PĀLI PUBLICATION BOARD
(BIHAR GOVERNMENT)

B. E. 2504

1960

V. E. 2017

Sole Agents:
MOTI LAL BANARASI DAS,
Nepali Khaspara,
Post Box No. 75,
Varanasi,
(India)

GENERAL PREFACE

The teaching of the prophets is generally distorted by the beliefs of the world and the interpretations of the priests. If we wish to ascertain what the founders of great religions taught, we have to get back to the original sources.

Buddhism in all its forms goes back to the life and teaching of the Buddha. While the austerities practised by him till he attained enlightenment appeal to the Hinayāna, the Pāli, or the Southern school, his life of service and compassion for 45 years after the attainment of enlightenment is the authority for the Mahāyāna, the Sanskrit or the Northern school.

The religious quest springs from the consciousness of the imperfection and suffering of the world. The questions which worried Tolstoy in the fiftieth year of his life disturb all thinking men. "What is life ? Why should I live ? Why should I do anything ? Is there any meaning in life that can overcome inevitable death ?" Nijinzy summed up the whole problem in his *Diary* when he wrote : "The whole life of my wife and of all mankind is death." How can we be saved from the body of this death ? This is the problem of religion.

The Buddha traces suffering to selfish desire. Suffering is the result of tension between a living creature's essential impulse to try to make itself into the centre of the universe and its essential dependence on the rest of creation. Craving is that which binds the individual to the creative process. The individual with selfish desire becomes the slave of the universe. We can overcome suffering only if we get rid of trṣṇā or tanhā. To attempt to get rid of suffering through the various devices of self-deception is not to cease to suffer but to suffer in a different way.

The Buddha formulates the eight-fold path of morality which helps us to eliminate selfish desire and overcome suffer-

ing. When the Upaniṣads declare, "That thou art", *tat
tvam asi*, it is not a mere statement of fact. It is a call to action. Make thyself that which thou know thou canst be. Whereas the Hindu mind believes in a permanent element in the individual which can stand firm and unshaken in the midst of change, the Buddhist stresses the dynamic character of the self. No change is possible with an unchanging consciousness. We can achieve the possibilities in us by the exertion of the will rather than by the play of the intellect. Religion is not a creed, but a vital process. It is no use railing against God or destiny when we are ourselves the authors of our disgrace. If few are chosen, it is because few choose to be chosen. The Buddha laid stress on the creative freedom of man. The Buddha did not encourage dependence on the supernatural. He could not conceive of a being capable of creating a world for the express purpose of its creatures praising him. The ten veramāṇis or prohibitions or abstinences called *dāsīla* or *dāsīlakṣāṇī* which the novices in the path of Buddhism utter are given in these words : "I take upon myself the abstinence, (1) from destroying life, (2) from taking what is not given, (3) from leading an unchaste life, (4) from speaking untruth, (5) from giving myself to intoxicating drugs, (6) from eating at irregular hours, (7) from seeing musical and dancing performances and other shows and pageants, (8) from wearing garlands, perfumes, unguents and other bodily decorations, (9) from using high couches and seats, (10) from accepting gifts of gold and silver." The first five are the Buddhist *pāñcasīla*.

Pāpātipātā veramāṇi sikkhāpadanā samādiyāmi
 Adinādānā veramāṇi sikkhāpadanā samādiyāmi
 Kāmesī micchācārā veramāṇi sikkhāpadanā samādiyāmi
 Musavādā veramāṇi sikkhāpadanā samādiyāmi
 Sura-mcayamajja-pamādatthānā
 veramāṇi sikkhāpadanā samādiyāmi

Conflicts in the world are conflicts in the human soul enlarged. If men were at peace within themselves, the outer conflicts between nations would inevitably cease. By practising the Buddha's *pāñcasīla* we will develop patience, courage, love

and unselfishness. The Buddha teaches us that even in an age of anxiety and violence, it is possible to gain and maintain inner harmony, which is not at the mercy of outward circumstance.

Nirvāṇam paramam sukhām : Nirvāṇa is the highest bliss. It is not a negative state of annihilation but a positive state of joy, consciousness grown from an unhappy to a beatific one. The Buddha does not tell us that man is but a bubble on the turbulent surface of nature and that he has no destiny save to undergo dissolution. The Hindu affirms that man can realise his identity with Brahman, the ground of all being; the Buddhist says that man can live in a transfigured world where *samsāra* and *nirvāṇa* are one. In *Mahā-saccaka Sutta*, the Buddha himself is reported to have described the supreme triumph of reaching the goal of his quest as follows :

"When this knowledge, this insight had arisen within me, my heart was set free from intoxication of lusts, set free from the intoxication of becomings, set free from the intoxication of ignorance. In me, thus emancipated, there arose the certainty of that emancipation. And I came to know : "Rebirth is at an end. The higher life has been fulfilled. What had to be done has been accomplished. After this present life there is no further for this or that. This last insight did I attain to in the last watch of the night. Ignorance was beaten down, insight arose, darkness was destroyed, the light came, inasmuch as I was there strenuous, earnest, master of myself." Thus ended the struggle of six long years.

The Buddha is said to be a physician. Even as the physician strives to restore to health a sick man, the Buddha tries to restore us to our normal condition. If our leaders become normal, we may be able to replace the present social order in which division, falsehood and violence prevail, by a new one in which humanity, truth and brotherhood will reign.

On the occasion of the 2,500th anniversary of the Buddha's parinirvāṇa, the Government of India decided to publish

standard versons in Devanāgarī script of the complete Pāli and the Sanskrit texts of the two schools, Southern and Northern, in the hope that some of the readers of these books may be impelled to love the good, to practise altruism and hold their spirit aloof from the desires and ambitions of the world.

S. Radhakrishnan

General Editor's Preface

In this Volume we are publishing the *Navaka-nipāta*, *Dasaka-nipāta* and *Ekādasaka-nipāta* of the Aṅguttara Nikāya. As we have already given an introduction to it in the first Volume of the book, it is not necessary to write any thing more at this place.

The present edition has been prepared co-ordinating the following versions of the text:—Burmese—Chaṭṭha-Saṅgāyana publication, 1955; Siamese—Mahāmakaṭa Government publication, 1926; Sinhalese—Siri Devamitta Mahānāyaka Thera, 1915; Roman—edited by Prof. E. Hardy (P. T. S. 1899, 1900).

**

**

**

The press copy has been finally revised and seen through the press by our learned Editor, Shri Birbal sharma, M. A. and his assistants.

Varanasi
25.6.60

Bhikkhu J. Kashyap

सम्पादकीय

इस भाग में अब्दुल्लाहरनिकाय के अन्तिम तीन निपात - नवक निपात, दसक निपात तथा एकादसक निपात - प्रकाशित किये जा रहे हैं। क्योंकि इनका परिचय पहले भाग की भूमिका में ही आ गया है, उनके विषय में यहाँ कुछ विख्नना आवश्यक नहीं समझा।

यह संस्करण निम्नलिखित ग्रन्थों के आधार पर तैयार किया गया है:—बर्मी-संस्करण, छट्ठ-सङ्घायन प्रकाशन (१६५५); स्पार्मी-संस्करण, महाभक्त राजकीय प्रकाशन (१६२६); सिहली-संस्करण, सिरि देवमित्त महानायक येर द्वारा सम्पादित (१६१५); रोमन-संस्करण, प्रौ० ३० हार्डी द्वारा सम्पादित (पालि टेक्स्ट सोसाइटी १८६६, १६००)।

हमारे विद्वान् सम्पादक, श्री वीरबल शर्मा, एम० ए० ने अपने योग्य सहयोगियों के साथ ग्रन्थ की पाण्डुलिपि का अन्तिम रूप तैयार कर मुद्रण का कार्य सम्पन्न किया।

वाराणसी
२५-६-६०

भिक्षु जगदीश काश्यप

THE PĀLI ALPHABET IN
DEVANĀGARI AND ROMAN CHARACTERS

VOWELS

अ a आ ā इ i ई ē उ u ऊ ū ए e ओ o

CONSONANTS WITH VOWEL "A"

क ka	খ kha	গ ga	ঘ gha	শ ŋa
চ ca	ছ cha	জ ja	ঝ, ঝ jha	ঢ ŋa
ত ta	ঢ় tha	দ da	ঝ় dha	ণ na
ঞ ta	ঘ pha	ব ba	ঘ় bha	ঙ ma
য ya	ৰ ra	ল la	ৱ va	৳ sa
		হ ha	ঢ় la	ঢ় am

VOWELS IN COMBINATION

क ka का kā कि ki की ki कु ku कू kū के ke को ko
 ख xha खा khā खि khi खी khī खु khu खू khū खे khe खो kho

CONJUNCT-CONSONANTS

क्क kka	च्च fica	द्व dva	म्ब mba
ख्ख kkha	च्छ ficha	ध्य dhya	म्भ mbha
क्ष्य kya	ञ्ज njja	ध्व dhva	म्म mma
क्रि kri	ञ्जा, ञ्ज़ njha	न्त nta	म्य mya
क्ल kla	ट्ट, ट्टा tt̪a	न्त्व ntva	म्ह mha
क्व kva	ट्टु, ट्टू tt̪ha	न्थ nthia	य्य yya
ख्य khya	ड्ड, ड्डा dd̪a	न्द nda	य्ह yha
ख्व khva	ड्डु, ड्डू dd̪ha	न्द्र ndra	ल्ल lla
ग्ग gga	ण्ठ n̪ta	न्ध ndha	ल्य lya
ग्ग्ह ggha	ण्ठा n̪tha	न्न, न्ना nna	ल्ह lha
ग्य gya	ण्ठा n̪da	न्य nya	व्ह vha
ग्र gra	ण्णा n̪na	न्ह nha	स्त sta
ङ्ङ़ ñka	ण्ह n̪ha	प्प ppa	स्त्र stra
त्त्व त्ता ñkha	त्ता tta	प्पा ppha	स्त्रा sna
ङ्ङ, ङ्ङा ñga	त्त्वा tt̪ha	प्य pya	स्य sya
ङ्ङ, ङ्ङ्घ ñgha	त्वा tva	प्ला pla	स्स ssa
च्च cca	त्य tya	ब्बा bba	स्म sma
च्छ ccha	त्रा tra	ब्ब्हा bbha	स्व sva
ज्ज jja	द्द, द्दा dd̪a	ब्य bya	ह्म hma
ज्ज, ज्ज्ह jjha	द्दा ddha	ब्रा bra	ह्व hva
ञ्ज ञ्जा ñña	द्य dya	म्पा mpa	ञ्ह jha
ञ्ज्ह ञ्ज्हा ñha	द्रा dra	म्फ mpha	

ि=ā; े=i; ॒=ī; ॑=u; ॒=ū; ॑=e; ॒=o

१	२	३	४	५	६	७	८	९	०
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

अङ्गुत्तरनिकायपालि

(नवक-दसक-एकादसकनिपाता)

सूची

	पिछङ्गा		पिछङ्गा
१. नवकनिपातो		१०. वेलामसुतं	३५
१. सम्बोधिवग्गो	३	तस्मुद्दानं	३८
१. सम्बोधिसुतं	३	३. सत्तावासवग्गो	३८
२. निस्सयसुतं	५	१. तिठानसुतं	३८
३. मेघियसुतं	६	२. अस्सखलुङ्कसुतं	३९
४. नन्दकसुतं	६	३. तण्हामूलकसुतं	४१
५. बलसुतं	१२	४. सत्तावाससुतं	४२
६. सेवनासुतं	१४	५. पञ्जासुतं	४३
७. सुतवासुतं	१७	६. सिलायूपसुतं	४३
८. सज्जसुतं	१८	७. पठमवेरसुतं	४६
९. पुण्गलसुतं	१९	८. द्रुतियवेरसुतं	४७
१०. आहुनेयसुतं	२०	९. आधातवत्थ्यसुतं	४८
तस्मुद्दानं		१०. आधातपटिविनयसुतं	४९
२. सीहनादवग्गो	२०	११. अनुपुब्बनिरोधसुतं	४९
१. सीहनादसुतं	२०	तस्मुद्दानं	५०
२. सउपादिसेससुतं	२४	४. महावग्गो	५०
३. कोट्टिकसुतं	२७	१. अनुपुब्बविहारसुतं	५०
४. समिद्धिसुतं	३०	२. अनुपुब्बविहारसमापत्तिसुतं	५०
५. गण्डसुतं	३२	३. निब्बानसुखसुतं	५४
६. सञ्जासुतं	३२	४. गावीउपमासुतं	५७
७. कुलसुतं	३२	५. ज्ञानसुतं	६१
८. नवङ्गुपोसथसुतं	३३	६. आनन्दसुतं	६५
९. देवतासुतं	३४	७. लोकायतिकसुतं	६६

पिंडी		पिंडी	
८. देवागुरसज्जाममुत्तं	६६	२. नीवरणमुत्तं	६१
९. नागमुत्तं	७२	३. कामगुणमुत्तं	६२
१०. तपुस्समुत्तं तस्मुदानं	७४	४. उपादानक्षयमुत्तं	६२
५. सामच्छवगो	८३	५. ओरम्भागियमुत्तं	६२
१. सम्बाधमुत्तं	८३	६. गतिमुत्तं	६३
२. कायराकिलमुत्तं	८५	७. मच्छरियमुत्तं	६३
३. पञ्चाविमुत्तमुत्तं	८६	८. उद्धम्भागियमुत्तं	६३
४. उभतोभागविमुत्तमुत्तं	८६	९. चेतोखीलमुत्तं	६३
५. सन्दिघिकधम्ममुत्तं	८७	१०. चेतसोविनिवन्धमुत्तं तस्मुदानं	६४
६. सन्दिघिकनिवानमुत्तं	८८	८. सम्पत्प्रधानवगो	६५
७. निवानमुत्तं	८८	१. सिक्खमुत्तं	६५
८. परिनिवानमुत्तं	८८	१०. चेतसोविनिवन्धमुत्तं	६६
९. तदञ्जनिवानमुत्तं	८८	९. इद्धिपादवगो	६६
१०. द्विव्यमनिवानमुत्तं तस्मुदानं	८८	१. सिक्खमुत्तं	६६
६. खेमवगो	८९	१०. चेतसोविनिवन्धमुत्तं	६७
१. खेममुत्तं	८९	१०. रागपेत्यालं	६७
२. खेमपत्तमुत्तं	८९	१०. दसकनिपातो	
३. ग्रमतमुत्तं	८९	१. आनिसंसवगो	६६
४. अग्रमतप्तमुत्तं	९०	१. किमत्तियमुत्तं	६६
५. अभयमुत्तं	९०	२. चेतनाकरणीयमुत्तं	१००
६. अभयप्तमुत्तं	९०	३. पठमउपनिसमुत्तं	१०१
७. पस्सद्विमुत्तं	९०	४. द्रुतियउपनिसमुत्तं	१०२
८. अनुपुब्बपस्सद्विमुत्तं	९०	५. ततियउपनिसमुत्तं	१०३
९. निरोधमुत्तं	९०	६. सनाधिमुत्तं	१०४
१०. अनुपुब्बनिरोधमुत्तं	९०	७. सारिपुत्रमुत्तं	१०५
११. अभव्यमुत्तं तस्मुदानं	९१	८. ज्ञानमुत्तं	१०६
७. सत्तिपद्मानवगो	९१	९. सत्तविमोक्षमुत्तं	१०७
१. सिक्खादुब्बल्यमुत्तं	९१	१०. विज्ञामुत्तं तस्मुदानं	१०८

	पिंडज्ञा		पिंडज्ञा
२. नाथवग्नो	१०६	६. सामणेरसुतं	१५६
१. सेनासनसुतं	१०६	७. सञ्चभेदसुतं	१५७
२. पञ्चज्ञसुतं	१११	८. सञ्चासामग्नीसुतं	१५७
३. संयोजनसुतं	१११	९. पठमआनन्दसुतं	१५८
४. चेतोवीलसुतं	११२	१०. द्रुतियआनन्दसुतं	१५८
५. अप्यसादसुतं	११५	तसुद्वानं	१५९
६. आहुनेयसुतं	११६	५. अक्कोसवग्नो	१५९
७. पठमनाथसुतं	११७	१. विवादसुतं	१५९
८. द्रुतियनाथसुतं	११८	२. पठमविवादमूलसुतं	१६०
९. पठमअरियावाससुतं	१२१	३. द्रुतियविवादमूलसुतं	१६०
१०. द्रुतियअरियावाससुतं	१२२	४. कुसिनारसुतं	१६१
तसुद्वानं	१२४	५. राजन्तेपुरप्पवेसनसुतं	१६३
३. महावग्नो	१२४	६. सक्कासुतं	१६४
१. सीहनावसुतं	१२४	७. महालिसुतं	१६७
२. अविवुत्तिपदसुतं	१२७	८. पब्लवित्तमिष्टसुतं	१६८
३. कायसुतं	१२८	९. सरीरदृष्टव्यसुतं	१६९
४. महाचुद्वसुतं	१३१	१०. भण्डनसुतं	१६९
५. कसिणसुतं	१३५	तसुद्वानं	१७२
६. कालीसुतं	१३५	६. सचित्तवग्नो	१७२
७. पठममहापञ्चासुतं	१३७	१. सचित्तसुतं	१७२
८. द्रुतियमहापञ्चासुतं	१४२	२. सारिपुत्रसुतं	१७४
९. पठमकोसलसुतं	१४५	३. ठितिसुतं	१७५
१०. द्रुतियकोसलसुतं	१५०	४. समथसुतं	१७७
तसुद्वानं	१५३	५. परिहानसुतं	१८०
४. उपालिवग्नो	१५४	६. पठमसञ्चासुतं	१८३
१. उपालिसुतं	१५४	७. द्रुतियसञ्चासुतं	१८३
२. पातिमोक्षदृपनासुतं	१५४	८. मूलकसुतं	१८३
३. उब्बाहिकासुतं	१५४	९. पब्लज्जासुतं	१८४
४. उपसम्पदासुतं	१५५	१०. गिरिमानन्दसुतं	१८५
५. निस्सयसुतं	१५६	तसुद्वानं	१८६

	पिंडां		पिंडां
७. यमकवग्नो	१८६	६. अधिमानसुतं	२२६
१. अविज्ञासुतं	१८६	७. नप्पियसुतं	२३१
२. तण्हासुतं	१९२	८. अक्कोसकसुतं	२३५
३. निष्ठुज्ञतसुतं	१९५	९. कोकालिकसुतं	२३६
४. अवेच्चवप्पसन्नसुतं	१९५	१०. खीणासवबलसुतं	२३९
५. पठमसुखसुतं	१९५	तसुद्वानं	२४०
६. द्रुतियसुखसुतं	१९६	१०. उपर्णालिवग्नो	२४१
७. पठमनळकपानसुतं	१९७	१. कामभोगीसुतं	२४१
८. द्रुतियनळकपानसुतं	१९६	२. भयसुतं	२४६
९. पठमकथावत्थुसुतं	२०१	३. किदिट्टिकसुतं	२४८
१०. द्रुतियकथावत्थुसुतं	२०२	४. वज्जियमाहितसुतं	२५२
तसुद्वानं	२०४	५. उत्तियसुतं	२५५
८. आकह्नवग्नो	२०४	६. कोकनुदसुतं	२५७
१. आकह्नसुतं	२०४	७. आहुनेष्यसुतं	२६०
२. कण्टकसुतं	२०६	८. थेरसुतं	२६२
३. इष्टुघम्मसुतं	२०७	९. उपालिसुतं	२६३
४. वड्डिसुतं	२०८	१०. अभब्बसुतं	२६६
५. मिगसालासुतं	२०६	तसुद्वानं	२७०
६. तयोधम्मसुतं	२१४	११. समणसञ्चावग्नो	२७०
७. काकसुतं	२१८	१. समणसञ्चासुतं	२७०
८. निगण्ठसुतं	२१८	२. बोज्जन्नसुतं	२७०
९. आधातवत्थुसुतं	२१६	३. मिच्छतसुतं	२७१
१०. आधातपटिविनयसुतं	२१६	४. बीजसुतं	२७२
तसुद्वानं	२१६	५. विज्ञासुतं	२७३
११. थेरवग्नो	२१६	६. निज्जरसुतं	२७३
१. वाहनसुतं	२१६	७. घोवनसुतं	२७५
२. आनन्दसुतं	२२०	८. तिकिञ्चकसुतं	२७६
३. पुण्णियसुतं	२२२	९. वमनसुतं	२७८
४. व्याकरणसुतं	२२३	१०. निद्धमनीयसुतं	२७९
५. कत्थीसुतं	२२५	११. पठमअसेखसुतं	२७९

	पिंडां		पिंडां
१२. दुतियअसेखसुत्तं तस्तुद्वानं	२८०	४. अत्थसुत्तं	२६७
१२. पञ्चोरोहणिवग्नो	२८०	५. घम्मसुत्तं	२६७
१. पठमअधम्मसुत्तं	२८०	६. सासवसुत्तं	२६८
२. दुतियअधम्मसुत्तं	२८१	७. तपनीयसुत्तं	२६८
३. ततियअधम्मसुत्तं	२८२	८. आचयगामिसुत्तं	२६८
४. अजितसुत्तं	२८७	९०. दुक्खुद्यसुत्तं	२६९
५. सङ्गारवसुत्तं	२८९	११. दुक्खविपाकसुत्तं	२६९
६. ओरिमितीरसुत्तं	२९०	१५. अरियवग्नो	२६९
७. पठमपञ्चोरोहणीसुत्तं	२९०	१. अरियमग्गसुत्तं	२६९
८. दुतियपञ्चोरोहणीसुत्तं	२९३	२. कण्ठमग्गसुत्तं	३००
९. पुब्वज्ञमसुत्तं	२९३	३. सङ्घम्मसुत्तं	३००
१०. आसवकलयसुत्तं तस्तुद्वानं	२९३	४. सप्तरिसधम्मसुत्तं	३००
१३. परिसुद्धवग्नो	२९४	५. उपादेतब्बसुत्तं	३००
१. पठमसुत्तं	२९४	६. आसेवितब्बसुत्तं	३०१
२. दुतियसुत्तं	२९४	७. भावेतब्बसुत्तं	३०१
३. ततियसुत्तं	२९४	८. बहुलीकातब्बसुत्तं	३०१
४. चतुर्थसुत्तं	२९४	९. अनुस्सरितब्बसुत्तं	३०१
५. पञ्चमसुत्तं	२९५	१०. सञ्जिकातब्बसुत्तं	३०२
६. छट्ठमसुत्तं	२९५	१६. पुगललवग्नो	३०२
७. सत्तमसुत्तं	२९५	१. सेवितब्बसुत्तं	३०२
८. अष्टमसुत्तं	२९५	२-१२. भजितब्बादिसुत्तानि	३०२
९. नवमसुत्तं	२९६	१७. जाणुस्सोणिवग्नो	३०३
१०. दसमसुत्तं	२९६	१. ब्राह्मणपञ्चोरोहणीसुत्तं	३०३
११. एकादसमसुत्तं	२९६	२. अरियपञ्चोरोहणीसुत्तं	३०५
१४. साधुवग्नो	२९६	३. सङ्गारवसुत्तं	३०६
१. साधुसुत्तं	२९६	४. ओरिमसुत्तं	३०७
२. अरियधम्मसुत्तं	२९७	५. पठमअधम्मसुत्तं	३०८
३. अकुसलसुत्तं	२९७	६. दुतियअधम्मसुत्तं	३०९
		७. ततियअधम्मसुत्तं	३१४

	पिंडां		पिंडां
८. कम्मनिदानसुत्तं	३१४	२१. करजकायवग्गो	३३३
९. परिकक्षणसुत्तं	३१५	१. पठमनिरयसग्गसुत्तं	३३३
१०. चुन्दसुत्तं	३१६	२. दुतियनिरयसग्गसुत्तं	३३६
११. जाणुस्सोणिसुत्तं	३२१	३. मातुगामसुत्तं	३३७
१२. साधुवग्गो	३२५	४. उपासिकासुत्तं	३३७
१. साधुसुत्तं	३२५	५. विसारदसुत्तं	३३७
२. अरियधम्मसुत्तं	३२६	६. संसप्तनीयसुत्तं	३३८
३. कुसलसुत्तं	३२६	७. पठमसञ्चेतनिकसुत्तं	३४०
४. अत्थसुत्तं	३२६	८. दुतियसञ्चेतनिकसुत्तं	३४५
५. घम्मसुत्तं	३२६	९. करजकायसुत्तं	३४७
६. आसवसुत्तं	३२७	१०. अधम्मचरियासुत्तं	३४८
७. वज्जसुत्तं	३२७	२१. सामञ्चवग्गो	३५०
८. तपनीयसुत्तं	३२७	२२. रागपेत्यालं	३५५
९. आचयगमिसुत्तं	३२८	११. एकादसकनिपातो	
१०. दुक्खब्रयसुत्तं	३२८	१. निस्सयवग्गो	३५७
११. विपाकसुत्तं	३२८	२. किमत्तियसुत्तं	३५७
१२. अरियमग्गवग्गो	३२९	३. चेतनाकरणीयसुत्तं	३५८
१. अरियमग्गसुत्तं	३२९	४. पठमउपनिसासुत्तं	३५९
२. कण्ठमग्गसुत्तं	३२९	५. दुतियउपनिसासुत्तं	३६१
३. सद्धम्मसुत्तं	३२९	६. तत्त्वियउपनिसासुत्तं	३६२
४. सप्तुरिसघम्मसुत्तं	३२९	७. व्यसनसुत्तं	३६३
५. उप्पादेतव्वधम्मसुत्तं	३३०	८. सद्भासुत्तं	३६४
६. आसेवितव्वधम्मसुत्तं	३३०	९. मनसिकारसुत्तं	३६६
७. भावेतव्वधम्मसुत्तं	३३१	१०. मोरनिवापसुत्तं	३६७
८. वहुलीकातव्वसुत्तं	३३१	तस्मुदानं	३६१
९. अनुस्सरितव्वसुत्तं	३३१	२. अनुस्ततिवग्गो	३७१
१०. सञ्चिकातव्वसुत्तं	३३१	१. पठममहानामसुत्तं	३७१
२०. अपरपुग्गलवग्गो	३३२	२. दुतियमहानामसुत्तं	३७५
१-१२. नसेवितव्वादि-		३. नन्दियसुत्तं	३७७
सुत्तानि	३३२		

पिंडज्ञा		पिंडज्ञा
३७६	१०. तत्तियसमाधिसुत्तं	३६५
३८३	११. चतुर्थसमाधिसुत्तं	३६६
३८४	तसुद्वानं	३६७
३८८	३. सामञ्ज्ञवग्गो	३६७
३६३		
३६४	४. रागपेष्यालं	३६६

सुत्तपिटके
अङ्गुत्तरनिकायो
(नवक-इसक-एकादसकनिपाता)

नमो तस्य भगवतो श्ररहतो समासम्बुद्धस्त

अङ्गुत्तरनिकायपालि

९. नवकनिपातो

१. सम्बोधिवग्गो

१. सम्बोधिसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खू आभर्तेसि – B.vol.III,163,
R.vol.IV,351

“सचे, भिक्खवे, अञ्जतित्थिया परिब्बाजका एवं पुच्छेष्युं – ‘सम्बोधिपक्षिकान्’ आवुसो, घम्मानं का उपनिसा भावनाया’ ति, एवं पुटा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अञ्जतित्थियानं परिब्बाजकानं किन्ति ५ व्याकरेष्याथा” ति ?

“भगवम्मूलका नो, भन्ते, घम्मा ... पे०... भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेस्सती” ति ।

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासि-
स्तासी” ति । 10

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच –

२. “सचे, भिक्खवे, अञ्जतित्थिया परिब्बाजका एवं पुच्छेष्युं – ‘सम्बोधिपक्षिकानं, आवुसो, घम्मानं का उपनिसा भावनाया’ ति, एवं पुटा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अञ्जतित्थियानं परिब्बाजकानं एवं व्याकरेष्याथ – ‘इवावुसो, भिक्खू कल्याणमित्तो होति कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो । सम्बोधिपक्षिकानं, आवुसो, घम्मानं अयं पठमा उपनिसा भावनाय ।

‘पुन च परं, आवुसो, भिक्खू सीलवा होति, पातिमोक्खसंबर-
संवुतो विहरति आचारागोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, 20

१. सम्बोधिपक्षिकानं – सी०, स्या०, रो० ।

15 B. 164

R. 352

समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सम्बोधिपक्षिकानं आवृसो, धम्मानं
अयं दुर्तिथा उपनिसा भावनाय ।

‘पुन च परं, आवृसो, भिक्खु यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतो-
विवरणसप्पाया, सेय्यथीदं – अपिच्छकथा सन्तुष्टिकथा पविवेककथा

३ असंसंगकथा विरियारम्भकथा सीलकथा समाधिकथा पञ्जाकथा
विमुत्तिकथा विमुत्तिभाणदस्सनकथा, एवरूपिया कथाय निकामलाभी
होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी । सम्बोधिपक्षिकानं आवृसो,
धम्मानं अयं ततिथा उपनिसा भावनाय ।

‘पुन च परं, आवृसो, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं

१० धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरकमो
अनिक्षितधुशो कुसलेसु धम्मेसु । सम्बोधिपक्षिकानं आवृसो, धम्मानं
अयं चतुर्थी’ उपनिसा भावनाय ।

‘पुन च परं, आवृसो, भिक्खु पञ्जवा होति उदयत्थगमिनिया
पञ्जाय समज्ञागतो अरियाय निबेधिकाय’ सम्मा दुक्खक्षयगमिनिया ।

१५ सम्बोधिपक्षिकानं आवृसो, धम्मानं अयं पञ्चमी उपनिसा भावनाय’ ।

३. “कल्याणमित्तस्तेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो पाटिकह्वं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स – सीलवा भविस्सति, पातिमोक्षसंवर-
संवुतो विहरिस्सति आचारणोचरसम्पन्नो अणुमतेसु वज्जेसु भयदस्सावी,
समादाय सिक्खिस्सति^३ सिक्खापदेसु ।

२० ४. “कल्याणमित्तस्तेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो पाटिकह्वं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स – यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतोविवरण-
८. १६५ सप्पाया, सेय्यथीदं – अपिच्छकथा सन्तुष्टिकथा पविवेककथा असंसंग-
कथा विरियारम्भकथा सीलकथा समाधिकथा पञ्जाकथा विमुत्तिकथा
विमुत्तिभाणदस्सनकथा, एवरूपिया कथाय निकामलाभी भविस्सति
अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी ।

५. “कल्याणमित्तस्तेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो पाटिकह्वं कल्याण-
१. ३३३ सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स – आरद्धविरियो विहरिस्सति अकुसलानं
धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरकमो
अनिक्षितधुशो कुसलेसु धम्मेसु ।

१. चतुर्था – सी०, स्या०, रो० २. निबेधिकाय – स्या० ३. सिक्खति – सी० ।

६. “कल्याणमित्तस्सेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स — पञ्चावा भविस्सति उदयत्थगामिनिया
पञ्चाय समज्ञागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा द्रुक्खवययगामिनिया ।

७. “तेन च पन, भिक्खवे, भिक्खुना इमेसु पञ्चसु धम्मेसु
पतिद्वाय चत्तारो धम्मा उत्तरि^१ भावेतब्बा — असुभा भावेतब्बा रागस्स ५
पहानाय, मेत्ता भावेतब्बा व्यापादस्स पहानाय, आनापानस्सति^२
भावेतब्बा वितक्कुपच्छेदाय, अनिच्चसञ्ज्ञा भावेतब्बा अस्मिमान-
समुग्धाताय । अनिच्चसञ्ज्ञानो, भिक्खवे^३, अनन्तसञ्ज्ञा सण्ठाति ।
अनन्तसञ्ज्ञी अस्मिमानसमुग्धातं पापुणाति दिट्टेव धम्मे निब्बानं” ति ।

२. निस्सयसुतं

१. अथ खो अञ्जातरो भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्कमि; १०
उपसङ्कमित्वा भगवन्तं ... पे०... एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं
एतदबोच — “निस्सयसम्पन्नो निस्सयसम्पन्नो” ति, भन्ते, वुच्चति ।
कित्तावता नु खो, भन्ते, भिक्खु निस्सयसम्पन्नो होती” ति ?

“सद्धं चे, भिक्खु, भिक्खु^४ निस्साय अकुसलं पजहति कुसलं
भावेति, पहीनमेवस्स तं अकुसलं होति । हिरि चे, भिक्खु, भिक्खु निस्साय १५
... पे०... ओक्तप्पं चे, भिक्खु, भिक्खु निस्साय ... पे०... विरियं चे,
भिक्खु, भिक्खु निस्साय ... पे०... पञ्चं चे, भिक्खु, भिक्खु निस्साय
अकुसलं पजहति कुसलं भावेति, पहीनमेवस्स तं अकुसलं होति । तं
हिस्स भिक्खुनो अकुसलं पहीनं होति सुष्पहीनं, य^५ अरियाय पञ्चाय
दिस्वा पहीनं ।

२. “तेन च पन, भिक्खु, भिक्खुना इमेसु पञ्चसु धम्मेसु
पतिद्वाय चत्तारो^६ उपनिस्साय विहातब्बा^७ । कतमे चत्तारो ? इधं,
भिक्खु, भिक्खु सङ्घायेकं पटिसेवति, सङ्घायेकं अधिवासेति, सङ्घायेकं
परिवज्जेति^८, सङ्घायेकं विनोदेति । एवं खो, भिक्खु, भिक्खु निस्सय-
सम्पन्नो होती” ति ।

R. 354

B. 166

20

25

१. उत्तरि — सी०, स्या०, रो० । २. आनापाणसति — सी०; आनापानसति —
रो० । ३. भिक्खवे भिक्खुनो — सी०, स्या०, रो० । ४. सी०, स्या०, रो० पौत्रकेस नत्यि ।
५. यं स — सी०, रो०, यस्स — स्या० । ६. चत्तारो धम्मा — सी०, रो० । ७. विहातब्बा —
स्या० । ८. परिवज्जेति — सी० ।

३. मेधियसुतं

१. एकं समयं भगवा चालिकायं विहरति चालिकापब्दते' । तेन खो पन समयेन आयस्मा मेधियो भगवतो उपद्वाको होति । अथ खो आयस्मा मेधियो येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अद्वासि । एकमन्तं ठितो खो आयस्मा मेधियो ५ भगवत्तं एतदवोच - “इच्छाभहं, भन्ते, जन्तुगामं पिण्डाय पविसितुं” ति ।

“यस्स दानि त्वं, मेधिय, कालं मञ्जसी” ति ।

२. अथ खो आयस्मा मेधियो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवर-
मादाय जन्तुगामं पिण्डाय पविसि । जन्तुगामे पिण्डाय चरित्वा
पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिककन्तो येन किमिकालाय^१ नदिया तीरं तेनुप-
१० सङ्घमि । अद्वास खो आयस्मा मेधियो किमिकालाय नदिया तीरे जङ्घा-
विहार^२ अनुचङ्गममानो अनुविचरमानो अम्बवनं पासादिकं रमणीयं ।
दिस्वानस्स एतदहोसि - “पासादिकं वतिदं अम्बवनं रमणीयं, श्लं
वतिदं कुलपुत्तस्स पधानत्थिकस्स पधानाय । सचे मं भगवा अनुजानेय,
आगच्छेय्याहं इमं अम्बवनं पधानाया” ति ।

१५ ३. अथ खो आयस्मा मेधियो येन भगवा तेनुपसङ्घमि;
उपसङ्घमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिश्चो खो आयस्मा मेधियो भगवत्तं एतदवोच - “इच्छाहं, भन्ते,
पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय जन्तुगामं पिण्डाय पाविसि ।
जन्तुगामे पिण्डाय चरित्वा पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिककन्तो येन किमि-
२० कालाय नदिया तीरं तेनुपसङ्घमि । अहसं^३ खो अहं, भन्ते, किमिकालाय
नदिया तीरे जङ्घाविहारं अनुचङ्गममानो अनुविचरमानो अम्बवनं
पासादिकं रमणीयं । दिस्वान मे एतदहोसि - ‘पासादिकं वतिदं अम्बवनं
२५ रमणीयं । श्लं वतिदं कुलपुत्तस्स पधानत्थिकस्स पधानाय । सचे
मं भगवा अनुजानेय, आगच्छेय्याहं इमं अम्बवनं पधानाया” ति । सचे
मं भगवा अनुजानेय, गच्छेय्याहं तं अम्बवनं पधानाया” ति ।

“आगमेहि ताव, मेधिय ! एकमिहि” ताव याव अञ्चो पि कोचि
भिक्षु आगच्छती” ति ।

R. 355

B. 167

१. चालिकाय पब्दते - सी०, चालिकपब्दते - स्था० । २. किमिकालाय - सी०, रो० ।

३. जङ्घाविहार - स्था० । ४. अद्वास - सी० । ५. एकमहा - सी०, रो० । ६. दिस्तु -
सी०, स्था०, रो० ।

४. दुतियं पि खो आयस्मा मेघियो भगवन्तं एतदवोच – “भगवतो, भन्ते, नत्थि किञ्चिच उत्तरि करणीयं, नत्थि कतस्स पटिचयो” । मय्हं खो पन, भन्ते, अत्थि उत्तरि करणीयं, अत्थि कतस्स पटिचयो । सचे मं भगवा अनुजानेय्य, गच्छेय्याहं तं अम्बवनं पधानाया” ति ।

“आगमेहि ताव, मेघिय, एककम्हि ताव याव अञ्जो पि कोचि ५ भिक्खु आगच्छती” ति ।

५. ततियं पि खो आयस्मा मेघियो भगवन्तं एतदवोच – R. 356
“भगवतो, भन्ते, नत्थि किञ्चिच उत्तरि करणीयं, नत्थि कतस्स पटिचयो । मय्हं खो पन, भन्ते, अत्थि उत्तरि करणीयं, अत्थि कतस्स पटिचयो । सचे मं भगवा अनुजानेय्य, गच्छेय्याहं तं अम्बवनं पधानाया” ति । १०

“पधानं ति खो, मेघिय, वदमानं किन्ति वदेय्याम ! यस्स दानि त्वं, मेघिय, कालं मञ्जसी” ति ।

६. अथ खो आयस्मा मेघियो उद्गायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा येन तं अम्बवनं तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा तं अम्बवनं अञ्जोगाहेत्वा^१ अञ्चातरीस्म रुक्षमूले दिवाविहारं निसीदि । अथ १५ खो आयस्मतो मेघियस्स तर्स्म अम्बवने विहरन्तस्स येभुव्येन तयो पापका अकुसला वितक्का समुदाचरन्ति, सेय्यथीदं – कामवितक्को, व्यापादवितक्को, विहिसावितक्को । अथ खो आयस्महो मेघियस्स एतदहोसि – “अच्छरियं वत भो, अब्भुतं वत भो ! सद्वाय च वतम्हा^२ अगारस्मा अनगारियं पब्जिता^३; अथ च पनिमेहि तीहि पापकेहि २० अकुसलेहि वितक्केहि अन्वासत्ता” – कामवितक्केन, व्यापादवितक्केन, विहिसावितक्केना” ति ।

७. अथ खो आयस्मा मेघियो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा मेघियो भगवन्तं एतदवोच –

“इध मय्हं, भन्ते, तर्स्म अम्बवने विहरन्तस्स येभुव्येन तयो पापका अकुसला वितक्का समुदाचरन्ति, सेय्यथीदं – कामवितक्को, व्यापादवितक्को, विहिसावितक्को । तस्स मय्हं, भन्ते, एतदहोसि –

१. पटिचयो – सी० । २. अञ्जोगाहेत्वा – सी० । ३. वतम्हासिह – सी०, दो०; चम्हा – स्या० । ४. पब्जिता – सी०, दो० । ५. अन्वासत्ता – सी०, दो० ।

R. 357

‘अच्छरियं वत भो, अब्दुतं वत भो ! सद्याय च वतम्हा अगारस्मा
अनगारियं पब्जिता; अथ च पनिमेहि तीहि पापकेहि अकुसलेहि
वितकेहि अन्वासत्ता – कामवितकेन, व्यापादवितकेन, विर्हिसा-
वितकेना ति’ ।

५ ६. “अपरिपक्काय, मेघिय, चेतोविमुत्तिया पञ्च धम्मा परि-
पक्काय संवत्तन्ति । कतमे पञ्च ? इष्ट, मेघिय, भिक्खु कल्याणमित्तो
होति कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो । अपरिपक्काय, मेघिय, चेतो-
विमुत्तिया अयं पठमो धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

१० ७. “पुन च परं, मेघिय, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्ष-
१० संवरसंवृतो विहरति आचारणोचरसम्पज्ञो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी,
समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । अपरिपक्काय, मेघिय, चेतोविमुत्तिया
अयं दुतियो धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

१५ ८. “पुन च परं, मेघिय, यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतो-
विवरणसप्पाया, सेय्यथीदं – अपिच्छकथा सन्तुट्ठिकथा पविवेककथा
१५ असंसम्गकथा विरियारम्भकथा सीलकथा समाधिकथा पञ्जाकथा
विमुत्तिकथा विमुत्तिअणदस्सनकथा, एवरूपिया कथाय निकामलाभी
होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी । अपरिपक्काय, मेघिय, चेतो-
विमुत्तिया अयं ततियो धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

२० ९. “पुन च परं, मेघिय, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति
२० अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा
दब्धपरक्कमो अनिक्षितधूरो कुसलेसु धम्मेसु । अपरिपक्काय, मेघिय,
चेतोविमुत्तिया अयं चतुर्थो धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

२५ १०. “पुन च परं, मेघिय, भिक्खु पञ्चवा होति उदयत्थ-
गामिनिया पञ्चाय समज्ञागतो अस्त्रियाय निष्वेषिकाय सम्मा दुक्ख-
२५ क्षयगामिनिया । अपरिपक्काय, मेघिय, चेतोविमुत्तिया अयं पञ्चमो
धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

B. 169

R. 358

१३. “कल्याणमित्तस्तेत, मेघिय, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्य कल्याणसम्पवङ्गस्स – ‘सीलवा भविस्सति ... पे०... समादाय
सिक्खिस्सति सिक्खापदेसु’ ।

१४. मेघिय भिक्खु – सी०, स्था०, रो० ।

१४. “कल्याणमित्तस्सेतं, मेघिय, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स – ‘याथं कथा अभिसल्लेखिका चेतो-
विवरणसप्याया, सेय्यथीदं – अपिच्छकथा ...पे०... विमुत्तिज्ञाण-
दस्सनकथा, एवरूपिया कथाय निकामलाभी भविस्सति अकिञ्च-
लाभी अकसिरलाभी’ ।

५

१५. “कल्याणमित्तस्सेतं, मेघिय, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स – ‘आरद्धविरियो विहरिस्सति ... पे०...
अनिक्षित्तधुरो कुसलेसु धम्मेसु’ ।

१६. “कल्याणमित्तस्सेतं, मेघिय, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स – ‘पञ्चावा भविस्सति ...पे०... सम्मा-
दुक्खव्यवयगामिनिया’ ।

१७. “तेन च पन, मेघिय, भिक्खुना इमेसु पञ्चसु धम्मेसु
पतिद्वय चत्तारो धम्मा उत्तरि भावेतब्बा – असुभा भावेतब्बा रागस्स
पहानाय, मेत्ता भावेतब्बा व्यापादस्स पहानाय, आनापानस्सति
भावेतब्बा वितकुपच्छेदाय, अनिच्चसञ्ज्ञा भावेतब्बा अस्मिमान-
समुग्राताय । अनिच्चसञ्ज्ञो, मेघिय, अनत्तसञ्ज्ञा सण्ठाति ।
अनत्तसञ्ज्ञी अस्मिमानसमुग्रातं पापुणाति दिहेव धम्मे निब्बानं” ति ।

१५

४. नन्दकसुतं

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथ-
पिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन आयस्मा नन्दको उपट्टान-
सालायं भिक्खू धम्मिया कथाय सन्दस्सेति समादपेति समुत्तोजेति सम्प-
हंसेति । अथ खो भगवा सायन्हसमयं पटिसल्लाना बुद्धितो येनुपट्टानसाला
तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा विहिद्वारकोटुके अद्वासि कथापरियोसानं
आगमयमानो । अथ खो भगवा कथापरियोसानं विदित्वा उवकासेत्वा^२
अगग्लं^३ आकोटेसि । विवरिसु खो ते भिक्खू भगवतो द्वारं ।

R. 359

२. अथ खो भगवा उपट्टानसालं पविसित्वा पञ्चत्तासने^४
निसीदि । निसज्ज खो भगवा आयस्मन्तं नन्दकं एतदद्वोच – “दीघो

25 B. 170

१. निव्वार्ण – सी० । २. उक्कासित्वा – सी०, रो० । ३. अगलं – सी० । ४. पञ्चत्ते
माचने – सी०, स्या०, रो० ।

खो त्यां, नन्दक, धम्मपरियायो भिक्खूनं पठिभासि । अपि^१ मे पिण्डि आगिलायति^२ बहिद्वारकोटुके ठितस्स कथापरियोसानं आगमय-मानस्सा” ति ।

३. एवं वुत्ते आयस्मा नन्दको सारज्जमानरूपे भगवन्तं^३ एतद-
५ वोच – “न खो पन मयं, भन्ते, जानाम ‘भगवा बहिद्वारकोटुके ठितो’ ति । सचे हि मयं, भन्ते, जानेयाम ‘भगवा बहिद्वारकोटुके ठितो’ ति,
एत्कं पि धम्मं^४ नो तप्पिभासेय्या” ति ।

४. अथ खो भगवा आयस्मन्तं नन्दकं सारज्जमानरूपं विदित्वा
आयस्मन्तं नन्दकं एतद्वोच – “साधु, साधु, नन्दक ! एतं खो, नन्दक,
१० तुम्हाकं पतिरूपं कुलपुत्रानं सद्याय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितानं,
यं तुम्हे धम्मिया कथाय सन्निसीदेय्याथ । सक्षिपतितानं वो, नन्दक,
द्वयं करणीयं – धम्मी वा कथा अरियो वा तुष्टीभावो । सद्गो च, नन्दक,
भिक्खु होति, नो च सीलवा । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन
१५ तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – ‘किन्ताहं’ सद्गो च अस्सं सीलवा चा’ ति ।
यतो च खो, नन्दक, भिक्खु सद्गो च होति सीलवा च, एवं सो तेनङ्गेन
परिपूरो होति ।

५. “सद्गो च, नन्दक, भिक्खु होति सीलवा च, नो च लाभी
अज्ञातं चेतोसमाधिस्स^५ । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन
२० तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – ‘किन्ताहं सद्गो च अस्सं सीलवा च लाभी च अज्ञातं
चेतोसमाधिस्सा’ ति । यतो च खो, नन्दक, भिक्खु सद्गो च होति सीलवा
च लाभी च अज्ञातं चेतोसमाधिस्स, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति ।

६. “सद्गो च, नन्दक, भिक्खु होति सीलवा च लाभी च अज्ञातं
व॑ चेतोसमाधिस्स, न लाभी अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय । एवं सो तेनङ्गेन
अपरिपूरो होति । सेय्यथापि, नन्दक, पाणको चतुप्पादको अस्स ।
२५ तस्स एको पादो ओमको लामको । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो अस्स ।
एवमेव खो, नन्दक, भिक्खु सद्गो च होति सीलवा च लाभी च अज्ञातं
चेतोसमाधिस्स, न लाभी अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय । एवं सो
३० तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – ‘किन्ताहं सद्गो

R. 360

B. 171

१ अपि च – सी० । २ अगिलायति – सी० । ३ औत्पमानो भगवन्तं – स्या० ।
४. सी०, स्या, री० पोत्पकेसु नत्यि । ५ किन्ताह – स्या० । ६. चेतोसमधस्स – सी०, री० ।

च अस्सं सीलवा च लाभी च अज्जत्तं चेतोसमाधिस्स लाभी च
अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाया' ति ।

७. “यतो च खो, नन्दक, भिक्खु सद्ग्रो च होति सीलवा च लाभी
च अज्जत्तं चेतोसमाधिस्स लाभी च अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय, एवं
सो तेनङ्गेन परिपूरो होती” ति ।

८. इदम्बोच भगवा । इदं वत्वान् सुगतो उद्गायासना विहारं
पाविसि । अथ खो आयस्मा नन्दको अचिरपवकन्तस्स भगवतो
भिक्खु आमत्तेसि — “इदानि, आवुसो, भगवा चतूहि पदेहि केवलपरि-
पुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेत्वा उद्गायासना विहारं पविष्टो —
‘सद्ग्रो च, नन्दक, भिक्खु होति, नो च सीलवा । एवं सो तेनङ्गेन अपरि-
पूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपुरेतब्बं — किन्ताहं सद्ग्रो च अस्सं सीलवा
चा ति ... पे०... अज्जत्तं चेतोसमाधिस्स लाभी च अधिपञ्चाधम्म-
विपस्सनाय, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होती’ ति ।

९. “पञ्चमे, आवुसो, आनिसंसा कालेन धम्मस्सवने कालेन
धम्मसाकच्छाय । कतमे पञ्च ? इधावुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं
देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं,
केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो,
भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियो-
सानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं
पकासेति, तथा तथा’ सो’ सत्यु’ पियो च होति मनापो च गरु च
भावनीयो च । अयं, आवुसो, पठमो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने
कालेन धम्मसाकच्छाय ।

१०. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदि-
कल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरि-
पुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं
धम्मं देसेति आदिकल्याणं ... पे०... ब्रह्मचरियं पकासेति, तथा तथा सो
तर्स्मि धम्मे अत्थप्पटिसंवेदी च होति धम्मप्पटिसंवेदी-च । अयं, आवुसो,
दुतियो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय ।

१-१. तथा उत्स उत्स — स्याऽ; तथाउत्स — सी०, दी० । २. सत्या च — सी०;
सत्याव — दी० ।

R. 362

१२. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदि-
कल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरि-
पुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं
वन्मं देसेति आदिकल्याणं ... पे०... ब्रह्मचरियं पकासेति, तथा तथा
५ सो तर्स्मि धम्मे गम्भीरं अत्थपदं पञ्जाय अभिविज्ञ^३ पर्सति । अयं,
आवुसो, ततियो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय ।

१३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदि-
कल्याणं ... पे०... ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु
भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं ... पे०... ब्रह्मचरियं पकासेति, तथा
१० तथा नं सब्रह्मचारी उत्तरि सम्भावेन्ति – ‘अद्वा अथमायस्मा पत्तो वा
पञ्जति वा’ । अयं, आवुसो, चतुर्थो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने
कालेन धम्मसाकच्छाय ।

B. 173

१४. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदि-
कल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरि-
पुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु
भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं
१५ सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति, तथै
ये खो भिक्खु सेवा अप्पत्तमानसा अनुत्तरं योगक्षेमं पत्थयमाना विह-
रन्ति, ते तं धम्मं सुत्वा विरियं आरभन्ति अप्पत्तस्त पत्तिया अनवि-
२० गतस्त अविगमाय असच्चिकतस्स सच्चिकिरियाय । ये पन तत्य भिक्खु
अरहन्तो जीणासवा दुसितवन्तो कतकरणीया ओहितभारा अनुपत्त-
सदत्या परिक्लीणभवसंयोजना सम्मदञ्जाविमुत्ता, ते तं धम्मं सुत्वा
२५ दिद्वधम्मनुद्धविहारंयेव अनुयुत्ता विहरन्ति । अयं, आवुसो, पञ्चमो
आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय । इमे खो,
आवुसो, पञ्च आनिसंसा कालेन धन्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय”
ति ।

R. 363

५. वलसुतं

- ? . “चत्तारिमानि, भिक्खवे, वलानि । कतमानि चत्तारि ?
पञ्जावलं, विरियवलं, अनवज्जवलं, सज्जाहवलं । कतमं च, भिक्खवे,

१. पद्धिविज्ञ - स्त्रा०; पाद्धिविज्ञ - दो० । २. सत्य तत्य - दी०, दो० ।

पञ्चाबलं ? ये धम्मा कुसला कुसलसङ्खाता ये धम्मा अकुसला ग्रकुसलसङ्खाता ये धम्मा सावज्जा सावज्जसङ्खाता ये धम्मा अनवज्जा अनवज्जसङ्खाता ये धम्मा कण्हा कण्हसङ्खाता ये धम्मा सुकका सुकक-सङ्खाता ये धम्मा सेवितब्बा सेवितब्बसङ्खाता ये धम्मा असेवितब्बा असेवितब्बसङ्खाता ये धम्मा नालमरिया नालमरियसङ्खाता ये धम्मा ५ अलमरिया अलमरियसङ्खाता, त्यास्स' धम्मा पञ्चाय वोदिट्टा होन्ति वोचरिता । इदं, वुच्चति, भिक्खवे, पञ्चाबलं ।

२. “कतमं च, भिक्खवे, विरियबलं ? ये धम्मा अकुसला अकुसलसङ्खाता ये धम्मा सावज्जा सावज्जसङ्खाता ये धम्मा कण्हा कण्हसङ्खाता ये धम्मा असेवितब्बा असेवितब्बसङ्खाता ये धम्मा नाल-
१० मरिया नालमरियसङ्खाता, तेसं धम्मानं पहानाय छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति । ये धम्मा कुसल-
सङ्खाता ये धम्मा अनवज्जा अनवज्जसङ्खाता ये धम्मा सुकका सुकक-
सङ्खाता ये धम्मा सेवितब्बा सेवितब्बसङ्खाता ये धम्मा अलमरिया अलमरियसङ्खाता, तेसं धम्मानं पटिलाभाय छन्दं जनेति वायमति विरियं
१५ आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति । इदं वुच्चति, भिक्खवे, विरियबलं ।

R. 364

३. “कतमं च, भिक्खवे, अनवज्जबलं ? इधं, भिक्खवे, अरिय-
सावको अनवज्जेन कायकम्मेन समन्बागतो होति, अनवज्जेन वचीकम्मेन
२० समन्बागतो होति, अनवज्जेन मनोकम्मेन समन्बागतो होति । इदं
वुच्चति, भिक्खवे, अनवज्जबलं ।

20

४. “कतमं च, भिक्खवे, सञ्जाहबलं ? चत्तारिमानि,
भिक्खवे, सञ्जहवत्थूनि — दानं, पेयवज्जं, अत्थचरिया, समानतता ।
एतदग्गं, भिक्खवे, दानानं यदिदं धम्मदानं । एतदग्गं, भिक्खवे, पेय-
वज्जानं यदिदं अत्थिकस्स श्रोहितसोतस्स पुनप्पुनं धम्मं देसेति । एत-
दग्गं, भिक्खवे, अत्थचरियानं यदिदं अस्सद्दं सद्गासम्पदाय समादपेति
२५ निवेसेति पतिट्टापेति, दुस्रीलं सीलसम्पदाय ... मच्छरि चागसम्पदाय
... दुप्पञ्जं पञ्चासम्पदाय समादपेति निवेसेति पतिट्टापेति । एत-
दग्गं, भिक्खवे, समानततानं यदिदं सोतापन्नो सोतापन्नस्स समानत्तो,
सकदागामी सकदागामिस्स समानत्तो, अनागामी अनागामिस्स समानत्तो,

B. 174

अरहा अरहतो समानतो । इदं वृच्चति, भिक्खवे, सङ्गाहवलं । इमानि
खो, भिक्खवे, चत्तारि वलानि ।

- R. 363 ५ “इमेहि खो, भिक्खवे, चतूहि वलेहि समव्यागतो अरिय-
सावको पञ्च भयानि समतिकक्षतो होति । कतमानि पञ्च ? आ-
जीविकभयं, असिलोकभयं, परिसारज्जभयं, मरणभयं, दुगतिभयं ।
१० स खो सो, भिक्खवे, अरियसावको इति पटिसञ्चिकवति – ‘नाहं
आजीविकभयस्स भायामि । किसाहं आजीविकभयस्स भायिस्सामि ?
अतिथि मे चत्तारि वलानि – पञ्जाबलं, विरियबलं, अनवज्जवलं, सङ्गाह-
वलं । दुपञ्चो खो आजीविकभयस्स भायेय । कुसीतो आजीविक-
१५ भयस्स भायेय । सावज्जकायकम्भन्तवचीकम्भन्तमनोकम्भन्तो’ आ-
जीविकभयस्स’ भायेय । असङ्गाहको आजीविकभयस्स भायेय । नाहं
असिलोकभयस्स भायामि ... पे०... नाहं परिसारज्जभयस्स भायामि
... नाहं मरणभयस्स भायामि ... पे०... नाहं दुगतिभयस्स भायामि
२० किसाहं दुगतिभयस्स भायिस्सामि ? अतिथि मे चत्तारि वलानि
पञ्जाबलं, विरियबलं, अनवज्जवलं, सङ्गाहवलं’ । दुपञ्चो रु
दुगतिभयस्स भायेय । कुसीतो दुगतिभयस्स भायेय । सावज्जकाय
२५ कम्भन्तवचीकम्भन्तमनोकम्भन्तो दुगतिभयस्स भायेय । असङ्गाहव
दुगतिभयस्स भायेय । इमेहि खो, भिक्खवे, चतूहि वलेहि समव्यागत
अरियसावको इमानि पञ्च भयानि समतिकक्षतो होती” ति ।

६. सेवनासुतं

- २० १. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खू आमन्तेसि ... पे०..
आयस्मा सारिपुत्तो एतदवोच –

- B. 175 २. “पुण्यलो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितव्वो – सेवितव्वो फि
असेवितव्वो पि । चीवरं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितव्वं – सेवितव्व
पि असेवितव्वं पि । पिण्डपातो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितव्वो –
२५ सेवितव्वो पि असेवितव्वो पि । सेनासनं पि, आवुसो, दुविधेन
वेदितव्वं – सेवितव्वं पि असेवितव्वं पि । गामनिगमो पि, आवुसो,

१. आजीवितनय – स्या० । २-२. ० कम्भन्तो ० कम्भन्तो ० कम्भन्तो ० – दी०;
० कम्भन्तप्राजीविकभयस्त – स्या० । ३. सङ्गाहवर्त – मी०, स्या०, रो० ।

दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पि । जनपदपदेसो पि आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पि ।

R. 366

३. “पुगलो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी” ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जा पुगलं – ‘इमं खो मे पुगलं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवृहन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति; ये च खो मे पब्बजितेन जीवितपरिक्खारा समुदानेतब्बा’ चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्ज-परिक्खारा ते च कसिरेन समुदागच्छन्ति^१; यस्स चम्हि अत्थाय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो सो च मे सामञ्जत्थो न भावनापारिपूरि गच्छती’ ति, तेनावुसो, पुगलेन सो पुगलो रत्तिभागं वा दिवसभागं वा सङ्घा पि १० अनापुच्छा पक्कमितब्बं नानुबन्धितब्बो ।

“तत्थ यं जञ्जा पुगलं – ‘इमं खो मे पुगलं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवृहन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति; ये च खो मे पब्बजितेन जीवितपरिक्खारा समुदानेतब्बा चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारा ते च अप्पकसिरेन समुदागच्छन्ति; यस्स चम्हि १५ अत्थाय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो सो च मे सामञ्जत्थो न भावनापारिपूरि गच्छती’ ति, तेनावुसो, पुगलेन सो पुगलो सङ्घा पि अनापुच्छा^२ पक्कमितब्बं नानुबन्धितब्बो^३ ।

“तत्थ यं जञ्जा पुगलं – ‘इमं खो मे पुगलं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवृहन्ति; ये च खो मे २० पब्बजितेन जीवितपरिक्खारा समुदानेतब्बा चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारा ते च कसिरेन^४ समुदागच्छन्ति; यस्स चम्हि अत्थाय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो सो च मे सामञ्जत्थो भावनापारिपूरि गच्छती’ ति, तेनावुसो, पुगलेन सो पुगलो सङ्घा पि अनुबन्धितब्बो न पक्कमितब्बं ।

25

“तत्थ यं जञ्जा पुगलं – ‘इमं खो मे पुगलं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवृहन्ति; ये च खो मे पब्बजितेन जीवितपरिक्खारा समुदानेतब्बा चीवरपिण्डपातसेनासन-

B. 176

१. समुदानेतब्बं – ची० । २. समुदाहरन्ति – स्या० । ३-४. यावजीवं अनुबन्धितब्बो न पक्कमितब्बो – स्या०; आपुच्छा० – रो० । ४. अप्पकसिरेन – सी०, स्या०, रो० ।

गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारा ते च अप्पकसिरेन समुदागच्छन्ति; यस्स चम्हि अत्थाय अगारस्मा अनगारियं पव्वजितो सो च मे साम-
ञ्जस्त्वो भावनागारिपूरि गच्छती' ति, तेनावुसो, पुगलेन सो पुगलो
यावजीवं अनुवन्धितब्बो न पवकमितव्व अपि पनुज्जमानेन। 'पुगलो
५ पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी' ति,
इति यं तं वुत्तं, इदमेत पटिच्च वुत्तं ।

४. “‘चीवरं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बं – सेवितब्बं पि
असेवितब्बं पी’ ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ?
तत्थ यं जञ्ज्ञा चीवरं – ‘इदं खो मे चीवरं सेवतो अकुसला धम्मा अभि-
१० वहुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती’ ति, एवरूपं चीवरं न सेवितब्बं ।
तत्थ यं जञ्ज्ञा चीवरं – ‘इदं खो मे चीवरं सेवतो अकुसला धम्मा
परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवहुन्ती’ ति, एवरूपं चीवरं सेवितब्बं ।
‘चीवरं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बं – सेवितब्ब पि असेवितब्बं
पी’ ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

R. 368

१५ ५. “‘पिण्डपातो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो
पि असेवितब्बो पी’ ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ?
तत्थ यं जञ्ज्ञा पिण्डपातं – ‘इमं खो मे पिण्डपात सेवतो अकुसला
धम्मा अभिवहुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती’ ति, एवरूपो पिण्डपातो
न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्ज्ञा पिण्डपातं – ‘इमं खो मे पिण्डपातं सेवतो
२० अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवहुन्ती’ ति, एवरूपो
पिण्डपातो सेवितब्बो । ‘पिण्डपातो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो –
सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी’ ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

६. “‘सेनासनं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बं – सेवितब्बं
पि असेवितब्बं पी’ ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ?
२५ तत्थ यं जञ्ज्ञा सेनासनं – ‘इदं खो मे सेनासन सेवतो अकुसला धम्मा
अभिवहुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती’ ति, एवरूपं सेनासनं न सेवि –
तब्बं । तत्थ य जञ्ज्ञा सेनासनं – ‘इदं खो मे सेनासन सेवतो अकुसला
धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवहुन्ती’ ति, एवरूप सेनासनं
३० सेवितब्बं । ‘सेनासन पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्ब – सेवितब्बं पि
असेवितब्बं पी’ ति, इति यं तं वुत, इदमेत पटिच्च वुत्तं ।

B. 177

७. “‘गामनिगमो पि, आवुसो, दुविघेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी’ ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जा गामनिगमं – ‘इमं खो मे गामनिगमं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवहुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती’ ति, एवरूपो गामनिगमो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्जा गामनिगमं – ‘इमं खो ५ मे गामनिगमं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवहुन्ती’ ति, एवरूपो गामनिगमो सेवितब्बो । ‘गामनिगमो पि, आवुसो, दुविघेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी’ ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

R. 369

८. “‘जनपदपदेसो पि, आवुसो, दुविघेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी’ ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जा जनपदपदेसं – ‘इमं खो मे जनपदपदेसं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवहुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती’ ति, एवरूपो जनपदपदेसो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्जा जनपदपदेसं – ‘इमं खो मे जनपदपदेसं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभि- १५ वहुन्ती’ ति, एवरूपो जनपदपदेसो सेवितब्बो । ‘जनपदपदेसो पि, आवुसो, दुविघेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी’ ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं” ति ।

७. सुतवासुतं

१. एकं समयं भगवा राजगहे विहरति गिज्जकूटे पब्बते । अथ खो सुतवा परिब्बाजको येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा २० भगवता सङ्द्वि सम्मोदि । सम्मोद्वायीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एक-मन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सुतवा परिब्बाजको भगवन्तं एतदवोच –

२. “एकमिदाहैं भन्ते, समयं भगवा इघेव राजगहे विहरामि^१ गिरिब्बजे । तत्र मे, भन्ते, भगवतो सम्मुखा सुतं सम्मुखा पटिगगहितं – २५ ‘यो सो, सुतवा’, मिक्खु अरहं खीणासबो वुसितवा कतकरणीयो अोहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्षीणभवसयोजनो सम्मदञ्जा-

B. 178

R. 370

१. एकमिद – सी०, रो० । २. विहरति – सी०, रो० । ३. सुतव – स्या० ।

विमुक्तो, अभब्बो सो पञ्च ठानानि अज्ञाचरितुं – अभब्बो खीणासवो भिक्खु सञ्चिच्छ पाणं जीविता वोरोपेतु, अभब्बो खीणासवो भिक्खु अदिनं थेयसङ्घातं आदातुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु मेथुनं धम्मं पटिसेवितुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु सम्पज्जानमुसा भासितुं, अभब्बो

- ५ खीणासवो भिक्खु सञ्चिचिकारक^१ कामे परिभुञ्जितु सेयथापि पुब्बे अगारियभूतो^२ ति । कञ्च भेतं, भन्ते, भगवतो सुस्सुत सुग्गहितं सुमनसिकतं सूपधारितं^३ ति ?

३. “तग्ध ते एतं^४, सुतवा, सुस्सुतं सुग्गहितं सुमनसिकत सूपधारितं । पुब्बे चाहं, सुतवा, एतरहि च एव वदामि – ‘यो सो भिक्खु

- १० अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुक्तो, अभब्बो सो नव ठानानि अज्ञाचरितुं – अभब्बो खीणासवो भिक्खु सञ्चिच्छ पाणं जीविता वोरोपेतुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु अदिनं थेयसङ्घातं आदातुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु मेथुनं धम्मं पटिसेवितुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु

- १५ सम्पज्जानमुसा भासितुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु सञ्चिचिकारकं कामे परिभुञ्जितुं सेयथापि पुब्बे अगारियभूतो, अभब्बो खीणासवो भिक्खु छन्दागर्ति गन्तुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु दोसागर्ति गन्तुं, अभब्बो

- R. 371 खीणासवो भिक्खु मोहागर्ति गन्तुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु भयागर्ति गन्तुं^५ । पुब्बे चाहं, सुतवा, एतरहि च एवं वदामि – ‘यो सो भिक्खु अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुक्तो, अभब्बो सो इमानि नव ठानानि अज्ञाचरितुं” ति ।

८. सज्जसुतं

१. एकं समयं भगवा राजगहे विहरति गिज्जकूटे पब्बते । अथ खो सज्जो परिब्बाजको येन भगवा तेनुपसङ्घामि, उपसङ्घामित्वा भगवता B. 179 २५ सर्दि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीज्ञो खो सज्जो परिब्बाजको भगवन्तं एतदवोच –

१ सञ्चिचिकारके – सी०, रो० । २ अगारिकभूतो – सी० । ३ त – सी०, रो० ।

२. “एकमिदाहं, भन्ते, संमयं भगवा इधेव राजगहे विहरामि गिरिब्बजे । तत्र मे, भन्ते, भगवतो सम्मुखा सुतं सम्मुखा पटिग्गहितं – ‘यो’ सो, सज्जा, भिक्खु अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो, अभब्बो सो पञ्च ठानानि अज्ञाचरितुं – अभब्बो खीणासवो भिक्खु ५ सञ्चिच्चच पाणं जीविता वोरोपेतुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु अदिन्नं थेय्यसङ्घातं आदातुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु मेथुनं धम्मं पटिसेवितुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु सम्पज्जानमुसा भासितुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु सञ्चिधिकारकं कामे परिभूञ्जितुं सेयथापि पुब्बे अगारियभूतो’ ति । कच्च मेतं, भन्ते, भगवतो सुस्सुतं सुगगहितं सुमनसिकतं सूप- १० धारितं” ति ?

३. “तग्ध ते एतं, सज्ज, सुस्सुतं सुगगहितं सुमनसिकतं सूप-धारितं । पुब्बे चाहं, सज्ज, एतरहि च एवं वदामि – ‘यो सो भिक्खु अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो, अभब्बो सो नव ठानानि १५ अज्ञाचरितुं – अभब्बो खीणासवो भिक्खु सञ्चिच्चच पाणं जीविता वोरोपेतुं ... पे०... अभब्बो खीणासवो भिक्खु सञ्चिधिकारकं कामे परिभूञ्जितुं सेयथापि पुब्बे अगारियभूतो, अभब्बो खीणासवो भिक्खु बुद्धं पञ्चक्खातुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु धम्मं पञ्चक्खातुं, अभब्बो २० खीणासवो भिक्खु सङ्घं पञ्चक्खातुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु सिक्खं पञ्चक्खातुं’ । पुब्बे चाहं, सज्ज, एतरहि च एवं वदामि – ‘यो सो भिक्खु अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्त-सदत्थो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो, अभब्बो सो इमानि नव ठानानि अज्ञाचरितुं” ति ।

R. 372

६. पुण्यलसुत्तं

१. “नवयिमे, भिक्खवे, पुण्यला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मि । २५ कतमे नव ? अरहा, अरहत्ताय पटिपन्नो, अनागामी, अनागामिफल-सञ्चिकिरियाय पटिपन्नो, सकदागामी, सकदागामिफलसञ्चिकिरियाय

- B. 120 पटिपन्नो, सोतापन्नो, सोतापत्तिफलसच्चकिरियाय पटिपन्नो, पुण्डजयो
— इमे खो, भिक्खवे, नव पुण्गला सन्तो संविज्ञभाना लोकर्त्त्वं” ति ।

१०. आहुनेव्यसुतं

- R. 373 १. “नवयिमे, भिक्खवे, पुण्गला आहुनेव्या पाहुनेव्या दक्षिण-
नेव्या अञ्जलिकरणीया अनुत्तरं पुञ्जकवेत्तं लोकस्स । कतमे नव ?
५ अरहा, अरहताय पटिपन्नो, अतागामी, अतागामिफलसच्चकिरियाय
पटिपन्नो, सकदागामी, सकदागानिफलसच्चकिरियाय पटिपन्नो, सोता-
पन्नो, सोतापत्तिफलसच्चकिरियाय पटिपन्नो, गोत्रभू — इमे खो,
भिक्खवे, नव पुण्गला आहुनेव्या ... पे०... अनुत्तरं पुञ्जकवेत्तं
लोकस्सा” ति ।

सम्बोधिवग्नो पठमो ।

तस्माद्वानं

- १० सम्बोधि निस्तयो चेव, मेघियं नन्दकं वलं ।
सेवना सुतवा सज्जो, पुण्गलो आहुनेव्येन चा ति ॥

२. सीहनादवग्नो

१. सीहनादसुतं

१. एकं समर्थं भगवा सावत्यिं विहरति जेतवने अनाथपिण्ड-
कस्स आरामे । अथ खो आयस्ता सारिपुत्तो वेन भगवा तेनपत्तङ्गमि;
उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
१५ निसीनो खो आयस्मा सारिपुत्तो भगवन्तं एतददोच — “कुत्थो^३ मे,
भन्ते, सावत्यिं वस्त्वावातो । इच्छामहं, भन्ते, जनपदचारिकं पक्क-
मितुं” ति ।

“यस्तदानि त्वं, सारिपुत्त, कालं मञ्जसी” ति ।

२. अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो उद्भायासना भगवन्तं अभि-
१. २० वादेत्वा पदविषयं कत्वा पक्कामि । अथ खो अञ्जतरो भिक्षु अचिर-

१. मेघियं — सी०, स्ता०, रो० । २. आहुनेव्यो — सी०; आहुनेव्यो — स्ता०, रो० ।
३ बुद्धो — स्ता० ।

पक्कन्ते आयस्मन्ते सारिपुत्ते भगवन्तं एतदबोच – “आयस्मा मं, भन्ते, सारिपुत्तो आसज्ज” अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं पक्कन्तो” ति । अथ खो भगवा अञ्जन्तरं भिक्खुं आमन्तेसि – “एहि त्वं, भिक्खु, मम वचनेन सारिपुत्तं आमन्तेहि – ‘सत्था तं, आवुसो सारिपुत्त, आमन्तेती’” ति । “एवं, भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो पटिस्सुत्वा येनायस्मा⁵ सारिपुत्तो तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदबोच – “सत्था तं, आवुसो सारिपुत्त, आमन्तेती” ति । “एवभावुसो” ति खो आयस्मा सारिपुत्तो तस्स भिक्खुनो पच्चस्तोसि ।

B. 181

३. तेन खो पन समयेन आयस्मा च महामोगल्लानो आयस्मा च आनन्दो अवापुरणं⁶ आदाय विहारे⁷ आहिण्डन्ति⁸ – “अभिक्कमथा-¹⁰ यस्मन्तो”, अभिक्कमथायस्मन्तो ! इदानायस्मा सारिपुत्तो भगवतो सम्मुखा सीहनादं नदिस्सती” ति । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिंघं खो आयस्मन्तं सारिपुत्तं भगवा एतदबोच – “इधं ते, सारिपुत्त, अञ्जन्तरो सत्रहृचारी खीयनघम्मं” आपन्नो –¹⁵ “आयस्मा मं, भन्ते, सारिपुत्तो आसज्ज अप्पटिनिस्सज्जचारिकं पक्कन्तो” ति ।

४. “यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जन्तरं सत्रहृचारि आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं पक्क-²⁰ मेय्य ।

20

५. “सेव्यथापि, भन्ते, पथवियं सुर्चि पि निकिखपन्ति असुर्चि पि निकिखपन्ति गूढगतं पि निकिखपन्ति मृतगतं पि निकिखपन्ति खेलगतं⁹ पि निकिखपन्ति पुब्वगतं पि निकिखपन्ति लोहितगतं पि निकिख-²⁵ पन्ति, न च तेन पथवी अदीयति¹⁰ वा हरयति वा जिगुच्छति वा; एवमेव खो अहं, भन्ते, पथवीसमेन चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेशेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जन्तरं सत्रहृचारि आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं पक्कमेय्य ।

R. 373

१. आपज्ज – स्या० । २. अवापुरणं – सी०; अप्पापुरणं – स्या० । ३–३. विहारे० – स्या०; विहारेन विहार अन्वाहिण्डन्ति – सी०; विहारेन विहार अन्वाहिण्डन्ति – रो० । ४. मधिक्कमथायस्मन्तो – मी०, स्या०, रो० । ५. लीयघम्मं – स्या०, रो० । ६. येनन्तरं – सी० । ७. अट्टियति – सी०, स्या०, रो० ।

६. “सेव्यथापि, भन्ते, आप्स्म सुर्चि पि घोवन्ति असुचि पि घोवन्ति गूथगतं पि ... मुत्तगतं पि ... खेलगतं पि ... पुब्बगतं पि ... लोहित-
गतं पि घोवन्ति, न च तेन आपो अद्वीयति वा हरायति वा जिगुच्छति वा;
एवमेव खो अहं, भन्ते, आपोसमेन चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन
B 182 ५ अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते, काये कायगता-
सति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्माचारि आसज्ज अप्पटि-
निस्सज्ज चारिकं पक्कमेय्य ।

७. “सेव्यथापि, भन्ते, तेजो सुर्चि पि डहति असुचि पि डहति
गूथगतं पि ... मुत्तगतं पि ... खेलगतं पि ... पुब्बगतं पि ... लोहितगतं
१० पि डहति, न च तेन तेजो अद्वीयति वा हरायति वा जिगुच्छति वा;
एवमेव खो अहं, भन्ते, तेजोसमेन चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन
अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति
अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्माचारि आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज
चारिकं पक्कमेय्य ।

८. “सेव्यथापि, भन्ते, वायो सुर्चि पि उपवायति असुचि पि
उपवायति गूथगतं पि ... मुत्तगतं पि ... खेलगतं पि ... पुब्बगतं पि ...
लोहितगतं पि उपवायति, न च तेन वायो अद्वीयति वा हरायति वा
जिगुच्छति वा; एवमेव खो अहं, भन्ते, वायोसमेन चेतसा विहरामि
विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते,
२० काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्माचारि
आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं पक्कमेय्य ।

R 376 ९. “सेव्यथापि, भन्ते, रजोहरणं सुर्चि पि पुच्छति^१ असुचि
पि पुच्छति गूथगतं पि .. मुत्तगतं पि .. खेलगतं पि ... पुब्बगतं पि ...
लोहितगतं पि पुच्छति, न च तेन रजोहरणं अद्वीयति वा हरायति वा
२५ जिगुच्छति वा; एवमेव खो अहं, भन्ते, रजोहरणसमेन चेतसा विहरामि
विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते,
काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्माचारि
आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं पक्कमेय्य ।

१०. “सेव्यथापि, भन्ते, चण्डालकुमारको वा चण्डालकुमारिका

वा कलोपिहत्यो^१ नन्तकवासी^२ गामं वा निगमं वा पविसन्तो नीच-
चित्तयेव उपदृपेत्वा पविसति; एवमेव खो अहं, भन्ते, चण्डालकुमारकं-
चण्डालकुमारिकासमेन चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन
अवेरेन अव्यापज्जेन। यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति अनुपट्टिता
अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारि आसज्ज अप्पटिनिसज्ज चारिकं ५
पक्कमेय ।

B. 183

११. “सेयथापि, भन्ते, उसभो छिन्नविसाणो सूरतो^३ सुदन्तो
सुविनीतो^४ रथियाय रथियं सिङ्गाटकेन सिङ्गाटकं अन्वाहिष्ठन्तो न
किञ्च हिसति पादेन वा विसाणेन वा; एवमेव खो अहं, भन्ते, उसभ-
छिन्नविसाणसमेन” चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन १०
अवेरेन अव्यापज्जेन। यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति अनुपट्टिता
अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारि आसज्ज अप्पटिनिसज्ज चारिकं
पक्कमेय ।

१२. “सेयथापि, भन्ते, इथी वा पुरिसो वा दहरो युवा^५ मण्डनक-
जातिको सीसंनहातो अहिकुणपेन वा कुकुरकुणपेन वा मनुस्सकुणपेन वा १५ R. 377
कण्ठे आसत्तेन^६ अट्टीयेय्य हरायेय्य जिगुच्छेय्य; एवमेव खो अहं, भन्ते,
इमिना पूतिकायेन अट्टीयामि हरायामि जिगुच्छामि। यस्स नून, भन्ते,
काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारि
आसज्ज अप्पटिनिसज्ज चारिकं पक्कमेय ।

१३. “सेयथापि, भन्ते, पुरिसो मेदकथालिकं परिहरेय छिद्वाव- २०
छिद्व^७ उग्घरन्तं परघरन्तं; एवमेव खो अहं, भन्ते, इमं कायं परिहरामि
छिद्वावछिद्व उग्घरन्तं परघरन्तं। यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति
अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारि आसज्ज अप्पटिनिसज्ज
चारिकं पक्कमेया” ति ।

१४. अथ खो सो भिक्खु उद्ग्रायासना एकंसं उत्तरासङ्गं करित्वा २५
भगवतो पादेसु सिरसा निपतित्वा भगवन्तं एतदवोच – “अच्चयो मं,
भन्ते, अच्चगमा यथावालं यथामूलं यथाअकुसलं, यो अहं आयस्मन्तं

१. कलोपिहत्यो – सी० । २. नन्तिकवासी – स्था०, रो० । ३. सोरतो – सी०, दो०;
सुरतो – स्था० । ४. सुतिकित्तो – स्था० । ५. उसभच्छिन्न – सी० । ६. वा युवा वा –
सी०, दो०; वा युवा – स्था० । ७. शालगेन – स्था० । ८. छिद्व विच्छिद्व – सी०, दो० ।

सारिपुत्रं असता तुच्छा मुसा अभूतेन अव्भाचिक्षि । तस्स मे, भन्ते, भगवा अच्चयं अच्चयतो पटिगण्हतु आयति संवराया” ति ।

“तथ तं, भिक्खु, अच्चयो अच्चगमा यथावालं यथामूल्हं यथाअकुसलं, यो त्वं सारिपुत्रं” असता तुच्छा मुसा अभूतेन अव्भाचिक्षि ।

- B. 184 ५ यतो च खो त्वं, भिक्खु, अच्चयं अच्चयतो दिस्वा यथाधम्यं पटिकरोसि, तं^३ ते^३ मयं पटिगण्हाम^४ । कुट्ठि हेसा”, भिक्खु, अरियस्स विनये यो अच्चयं अच्चयतो दिस्वा यथाधम्यं पटिकरोति आयति संवर आपज्जती” ति ।

R. 978 १५. ग्रथ खो भगवा आयस्मन्तं सारिपुत्रं आमन्तेसि – “खम,

- १० सारिपुत्र, इमस्स मोघपुरिस्स । पुरा^५ तस्स तत्थेव^६ सत्तधा मुद्धा फलती^७” ति ।

“खमामहं भन्ते, तस्स आयस्मतो सन्वे म सो आयस्मा एवमाह – ‘खमतु च मे सो आयस्मा’” ति ।

२. सउपादिसेससुतं

१. एकं समय भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्ड-
१५ कस्स आरामे । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय सावत्थियं पिण्डाय पाविसि । अथ खो आयस्मतो सारिपुत्रस्स एतदहोसि – “अतिप्पगो खो ताव सावत्थियं पिण्डाय चरितुं यज्ञनाहं येन अञ्जतितिथ्यानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्घमेय्य” ति । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो येन अञ्जतितिथ्यानं परिब्बाजकानं
२० आरामो तेनुपसङ्घमित्वा तेहि अञ्जतितिथ्येहि परिब्बाजकेहि सर्द्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथ सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि ।

२. तेन खो पन समयेन तेसं अञ्जतितिथ्यानं परिब्बाजकानं सज्जिसिन्नानं सज्जिपतितानं अयमन्तराकथा उद्पादि – “यो हि कौचि,
२५ आवुसो, सउपादिसेसो कालं करोति, सब्बो सो अपरिमुत्तो निरया अपरि-

१. त्व – सी०, रो० । २. सारिपुत्र – सी० । ३-३ तन्त – स्या०, तन्ते – रो० ।
४. पटिगण्हाम – सी० । ५. एसा – सी० । ६-६ पुरास्स एत्येव – सी०, पुनाय तत्थेव – स्या०; पुरास्स एत्येव – रो० । ७. फलिस्तसी – सी०, स्या०, रो० ।

मुक्तो तिरच्छानयोनिया अपरिमुक्तो पेत्तिविसया^१ अपरिमुक्तो अपाय-दुग्धतिविनिपाता” ति । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो तेसं अञ्जनतित्थियानं परिब्बाजकानं भासितं नेव अभिनन्दितपटिककोसि । अनभिन्निदित्वा अपटिककोसित्वा उद्यायासना पक्कामि — “भगवतो सन्तिके एतस्स भासितस्स अत्यं आजानिस्सामी” ति । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो सावत्थियं पिण्डाय चरित्वा पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिककत्तो येन भगवा तेनुपसङ्घमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीज्ञो खो आयस्मा सारिपुत्रो भगवत्तं एतदवोच —

R. 37

B. 185

३. “इधाहं, भन्ते, पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय सावत्थियं पिण्डाय पाविर्षि । तस्स मह्यं, भन्ते, एतदहोसि — ‘अतिष्पग्नो खो ताव सावत्थियं पिण्डाय चरितुं, यश्नुनाहं येन अञ्जनतित्थियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्घमेव्य’ ति । अथ खो अहं, भन्ते, येन अञ्जनतित्थियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्घमित्वा तेहि अञ्जनतित्थियेहि परिब्बाजकेहि सर्दि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । तेन खो पन समयेन तेसं अञ्जनतित्थियानं परिब्बाजकानं सञ्चिसिश्वानं सञ्चिपतितानं श्यमन्तराकथा उदपादि — ‘थो हि कोचि, आवुसो, सउपादिसेसो कालं करोति, सब्बो सो अपरिमुक्तो निरया अपरिमुक्तो तिरच्छानयोनिया अपरिमुक्तो पेत्तिविसया अपरिमुक्तो अपायदुग्धतिविनिपाता’ ति । अथ खो अहं, भन्ते, तेसं अञ्जनतित्थियानं परिब्बाजकानं भासितं नेव अभिनन्दितपटिककोसि । अनभिनन्दित्वा अपटिककोसित्वा उद्यायासना पक्कामि — ‘भगवतो सन्तिके एतस्स भासितस्स अत्यं आजानिस्सामी” ति ।

15

20

25

४. “के^२ च^३, सारिपुत्र, अञ्जनतित्थिया परिब्बाजका बाला अव्यक्ता, के च सउपादिसेसं वा ‘सउपादिसेसो’ ति जानिस्सन्ति, अनुपादिसेसं वा ‘अनुपादिसेसो’ ति जानिस्सन्ति !

५. “नवयिमे, सारिपुत्र, पुग्गला सउपादिसेसा कालं कुदमाना परिमुक्ता निरया परिमुक्ता तिरच्छानयोनिया परिमुक्ता पेत्तिविसया परिमुक्ता अपायदुग्धतिविनिपाता । कतमे नव ? इध, सारिपुत्र, एकच्चो पुग्गलो सीलेसु परिपूरकारी^४ होति, समाधिस्म परिपूरकारी,

R. 380

१ पेत्तिविसया — स्याऽ, रो० । २-२. केचि—स्याऽ, रो० । ३. परिपूरकारी — स्याऽ ।

B 186

पञ्जाय भत्तसो' कारी' । सो पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्षया अन्तरापरिनिबायी होति । अथ, सारिपुत्त, पठमो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुक्तो निरया परिमुक्तो तिरच्छान्योनिया परिमुक्तो पेत्तिविसया परिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

५ ६. “पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परिपूरकारी होति, समाधिस्म परिपूरकारी, पञ्जाय भत्तसो कारी । सो पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्षया उपहच्चपरिनिबायी होति ... पे०... असङ्घारपरिनिबायी होति ... पे०... ससङ्घारपरिनिबायी होति ... पे०... उद्धंसोतो होति अकनिदृगामी । अथ, सारिपुत्त, पञ्चमो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुक्तो निरया परिमुक्तो तिरच्छान्योनिया परिमुक्तो पेत्तिविसया परिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

१५ ७. “पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परिपूरकारी होति, समाधिस्म भत्तसो कारी, पञ्जाय भत्तसो कारी । सो तिष्णं संयोजनानं परिक्षया रागदोसमोहानं तनुत्ता सकदागामी होति, सकिदेव इम लोकं आगन्त्वा दुक्खस्सन्तं करोति । अथ, सारिपुत्त, छट्टो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुक्तो निरया ... पे०... परिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

२० ८. “पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परिपूरकारी होति, समाधिस्म भत्तसो कारी, पञ्जाय भत्तसो कारी । सो तिष्णं संयोजनानं परिक्षया एकबीजी होति, एकयेव मानुसकं भव निब्बत्तेत्वा दुक्खस्सन्तं करोति । अथ, सारिपुत्त, सत्तमो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुक्तो निरया . पे० परिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

२५ ९. “पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परिपूरकारी होति, समाधिस्म भत्तसो कारी, पञ्जाय भत्तसो कारी । सो तिष्णं संयोजनानं परिक्षया कोलंकोलो होति, द्वे वा तीणि वा कुलानि सन्धावित्वा संसरित्वा दुक्खस्सन्तं करोति । अथ, सारिपुत्त, अहमो-

R. 381

पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुत्तो निरया ...पे०... परिमुत्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

१०. “पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परि-
प्रकारी होति, समाधिस्म मत्तसो कारी, पञ्जाय मत्तसो कारी ।
सो तिण्णं संयोजनानं परिक्षया सत्तक्षत्तुपरमो होति, सत्तक्षत्तु-
परमं देवे च मनुस्से च सन्धावित्वा संसरित्वा दुक्खस्सन्तं करोति ।
अयं, सारिपुत्त, नवमो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुत्तो
निरया परिमुत्तो तिरच्छानयोनिया परिमुत्तो पेत्तिविसया परिमुत्तो
अपायदुग्गतिविनिपाता ।

5 B. 187

११. “के च, सारिपुत्त, अञ्जतित्थिया परिव्वाजका बाला
अव्यत्ता, के च सउपादिसेसं वा ‘सउपादिसेसो’ ति जानिस्सन्ति, अनु-
पादिसेसं वा ‘अनुपादिसेसो’ ति जानिस्सन्ति ! इमे खो, सारिपुत्त, नव
पुगला सउपादिसेसा कालं कुरुमाना परिमुत्ता निरया परिमुत्ता तिरच्छान-
योनिया परिमुत्ता पेत्तिविसया परिमुत्ता अपायदुग्गतिविनिपाता ।
न तावायं, सारिपुत्त, धम्मपरियायो पटिभासि भिक्खुनं भिक्खुनीनं
उपासकानं उपासिकानं । तं किस्स हेतु ? मायिमं धम्मपरियायं सुत्वा
पमादं आहरिसू ति । अपि च मया, सारिपुत्त, धम्मपरियायो पञ्चा-
धिष्पायेन भासितो” ति ।

10

15

R. 382

३. कोट्टिक्षुत्तं

१. अथ खो आयस्मा महाकोट्टिको^१ येनायस्मा सारिपुत्तो
तेनुपसङ्क्षिप्तिः उपसङ्क्षिप्तिवा आयस्मता सारिपुत्तेन सर्द्धं सम्मोदि ।
सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिशो खो आयस्मा महाकोट्टिको आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदबोच – “कि
नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं दिट्ठधम्मवेदनीयं, तं मे कम्मं
सम्परायवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्याय भगवति ब्रह्मचरियं
वुस्ती” ति ?

20

25

“नो हिंदं, आवुसो” ।

१. महाकोट्टितो – सी०, स्या०, दो० ।

२. “कि पनावुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं सम्परायवेदनीयं, तं मे कम्मं दिट्ठघम्मवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

“नो हिदं, आवुसो” ।

५ ३. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं सुखवेदनीयं, तं मे कम्मं दुक्खवेदनीयं^१ होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

“नो हिदं आवुसो” ।

B. 188 ४. “कि पनावुसो, सारिपुत्त, ‘यं कम्मं दुक्खवेदनीयं^२, तं मे कम्मं सुखवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

“नो हिदं, आवुसो” ।

५ “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं परिपक्कवेदनीयं^३, तं मे कम्मं अपरिपक्कवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

“नो हिदं, आवुसो” ।

६. “कि पनावुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं अपरिपक्कवेदनीयं, तं मे कम्मं परिपक्कवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

२० “नो हिदं, आवुसो” ।

७. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं बहुवेदनीयं, तं मे कम्मं अप्पवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

“नो हिदं, आवुसो” ।

R. 383 २५ ८. “कि पनावुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं अप्पवेदनीयं, तं मे कम्मं बहुवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

“नो हिदं, आवुसो” ।

१. दुखवेदनीय — स्या० । २ दुक्खवेदनीय — सी० । ३ परिपक्कवेदनीय — स्या०, रो० ।

६. “किं नु खो, आवृत्ते सारिपुत्त, ‘यं कम्मं वेदनीयं, तं मे कम्मं अवेदनीयं होत’ ति, एतस्य अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वृस्ती” ति ?

“नो हिंदं आवृसो” ।

१०. “किं पनावुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं अवेदनीयं, तं मे कम्मं वेदनीयं होतु’ ति, एतस्स अत्याय भगवति ब्रह्मचरियं बुस्सती” ति ? ५
“तो हिंदं, आवसो” ।

B. 189

R 984

25

30

वुस्ती' ति, इति पुढो समानो 'नो हिंदं आवुसो' ति वदेशि । ग्रथ किमत्यं चरहावुसो', भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती" ति ?

१२. "यं ख्वस्सं, आवुसो, अञ्जातं अदिदुं अप्पतं असच्छकतं अनभिसमेतं, तस्य व्याणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छकिरियाय अभि-

५ समयाय^३ भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती" ति ।

B. 190 "किं* पनस्सावुसो, अञ्जातं अदिदुं^४ अप्पतं असच्छकतं अनभिसमेतं, यस्य व्याणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छकिरियाय अभि-
नमयाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती" ति * ?

"इदं दुक्खं" ति ख्वस्स, आवुसो, अञ्जातं अदिदुं अप्पतं १० असच्छकतं अनभिसमेत । तस्य व्याणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छ-
R. 385 किरियाय अभिसमयाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ति । श्रयं 'दुक्ख-
समुदयो' ति ख्वस्स आवुसो ... पे०... 'श्रयं दुक्खनिरोधो' ति ख्वस्स आवुसो ... पे०... 'श्रयं दुक्खनिरोधामिनी पटिपदा' ति ख्वस्स आवुसो
१५ अञ्जातं अदिदुं अप्पतं असच्छकतं अनभिसमेतं । तस्य व्याणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छकिरियाय अभिसमयाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ति । इदं ख्वस्स आवुसो अञ्जातं अदिदुं अप्पतं असच्छकतं अनभिसमेतं । तस्य व्याणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छकिरियाय अभि-
समयाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती" ति ।

४. समिद्धिसुतं

१. ग्रथ खो आयस्मा समिद्धि येनायस्मा सारिपुत्तो तेनपसङ्घमि;
२० उपसङ्घमित्वा आयस्मन्त सारिपुत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीनं खो आयस्मन्तं समिद्धि आयस्मा सारिपुत्तो एतदबोच-
"किमारम्मणा, समिद्धि, पुरिसस्स सङ्घप्पवितव्या उप्पज्जन्ती" ति ?

"नामरूपारम्मणा, भन्ते" ति ।

२. "ते पन, समिद्धि, क्व नानतं गच्छन्ती" ति ?
२५ "धातूसु, भन्ते" ति ।
३. "ते पन, समिद्धि, किसमुदया" ति ?
"फस्ससमुदया, भन्ते" ति ।

१. चरत्तावुसो—स्थाऽ । २. ख्वस्स—सी०, खोस्स—स्थाऽ । ३. अभिसमय—सी० ।
४. अदिदु—सी० । *-* स्थाऽ पोत्यके नर्ति ।

४. “ते पन, समिद्धि, किसमोसरणा” ति ?

“वेदनासमोसरणा, भन्ते” ति ।

५. “ते पन, समिद्धि, किपमुखा” ति ?

“समाधिष्पमुखा, भन्ते” ति ।

६. “ते पन, समिद्धि, किअधिपतेय्या”^१ ति ?

“सताधिपतेय्या, भन्ते” ति ।

७. “ते पन, समिद्धि, किउत्तरा” ति ?

“पञ्चुत्तरा, भन्ते” ति ।

८. “ते पन, समिद्धि, किसारा” ति ?

“विमुत्तिसारा, भन्ते” ति ।

5

10

९. “ते पन, समिद्धि, किअग्रोगधा” ति ?

“अमतोगधा, भन्ते” ति ।

१०. “किमारमणा, समिद्धि, पुरिसस्स सङ्क्लिपवित्तका उप-ज्जन्ती” ति, इति पुद्गो समानो ‘नामरूपारमणा, भन्ते’ ति वदेसि ।

‘ते पन, समिद्धि, क्व नानत्तं गच्छन्ती’ ति, इति पुद्गो समानो ‘धातूसु, भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि, किसमुदया’ ति, इति पुद्गो समानो ‘फस्ससमुदया, भन्ते’ ति वदेसि ।

‘ते पन, समिद्धि, किसमोसरणा’ ति, इति पुद्गो समानो ‘सताधिपतेय्या, भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि, किपमुखा’ ति, इति पुद्गो समानो ‘समाधिष्पमुखा, भन्ते’ ति वदेसि ।

‘ते पन, समिद्धि, किअधिपतेय्या’ ति, इति पुद्गो समानो ‘सताधिपतेय्या, भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि, किउत्तरा’ ति, इति पुद्गो समानो ‘पञ्चुत्तरा, भन्ते’ ति वदेसि ।

‘ते पन, समिद्धि, किसारा’ ति, इति पुद्गो समानो ‘विमुत्तिसारा, भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि, किअग्रोगधा’ ति, इति पुद्गो समानो ‘अमतोगधा, भन्ते’ ति वदेसि ।

‘ते पन, समिद्धि, किअविपत्तेय्या’ ति, इति पुद्गो समानो ‘अविपत्तेय्या, भन्ते’ ति वदेसि ।

‘ते पन, समिद्धि, किअविपत्तेय्या’ ति, इति पुद्गो समानो ‘साधु साधु, समिद्धि ! साधु खो त्वं, समिद्धि, पुद्गो^२ पुद्गो^३ पुद्गो^४ विस्सज्जेसि, तेन च^५ मा मञ्जी’ ति ।

15 R. 386

B. 191

20

25

१. किमाविपत्तेय्या – सी०, स्या० । २. पञ्च – सी०, स्या०, रो० । ३. वा –

स्या० ।

५. गण्डसुत्तं

१. “सेष्यथापि, भिक्खवे, गण्डो अनेकवस्सगणिको । तस्ससु गण्डस्स^१ नव वगमुखानि नव अभेदनमुखानि । ततो य किञ्चिं परघ-
रेय्य — असुचियेव परघरेय्य, दुरगन्धयंयेव परघरेय्य, जेगुच्छयंयेव
परघरेय्य; य किञ्चिं पसवेय्य — असुचियेव पसवेय्य, दुरगन्धयेव पसवेय्य,
५ जेगुच्छयंयेव पसवेय्य ।

२. “गण्डो ति खो, भिक्खवे, इमस्सेत चातुभाष्मभूतिकस्स^२
कायस्त म्रघिवचन मातापेत्तिकसम्भवस्स ओदनकुम्मासूपचयस्स अनि-
च्चुच्छादनपरिमद्दनभेदनविद्वसनधम्मस्स । तस्ससु गण्डस्स नव वण्ण-
मुखानि नव अभेदनमुखानि । ततो यं किञ्चिं परघरति — असुचियेव
R. 387 १० परघरति, दुरगन्धयेव परघरति, जेगुच्छयेव परघरति; य किञ्चिं
पसवति — असुचियेव पसवति, दुरगन्धयेव पसवति, जेगुच्छयेव
परघरति । तस्मातिह, भिक्खवे, इमस्मि काये निविन्दया” ति ।

६. सञ्ज्ञासुत्तं

- B. 192 १. “नवयिमा, भिक्खवे, सञ्ज्ञा भाविता वहुलीकता मह-
एफला होन्ति महानिसंसा अमतोगधा अमतपरियोसाना । कतमा नव ?
१५ असुभसञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा^३, सब्लोके अनभि-
रतिसञ्ज्ञा^४, ग्रनिच्चसञ्ज्ञा, ग्रनिच्चे दुक्खसञ्ज्ञा, दुक्खे अनत्सञ्ज्ञा,
पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा — इमा खो, भिक्खवे, नव सञ्ज्ञा,
भाविता वहुलीकता महएफला होन्ति महानिसंसा अमतोगधा अमत-
परियोसाना” ति ।

७. कुलसुत्तं

- २० १. “नवहि, भिक्खवे, अज्ञेहि समष्टागतं कुल अनुपगन्त्वा वा
नालं उपगन्तु, उपगन्त्वा वा नाल निसीदितु” । कतमेहि नवहि ? न
मनापेन पच्चुदेन्ति, न मनापेन अभिवादेन्ति, न मनापेन आसन देन्ति,
सन्तमस्स परियुहन्ति^५, बहुकं पि थोकं देन्ति, पणीतं पि लूखं देन्ति,

१. सी०, स्था०, दो० पोत्वेनु तद्वि । २. चातुभाष्मभूतिकस्स — सी०, स्था०, दो० ।
३. पटिकूलसञ्ज्ञा — सी०, स्था०, दो० । ४. अनभितरसञ्ज्ञा — सी०, स्था०, दो० । ५. उप-
निसीदितु — सी० । ६. पतियुहन्ति — सी०, परियुहन्ति — स्था०, परियुहन्ति — दो० ।

असक्कच्चं देन्ति नो सक्कच्चं, न उपनिसीदन्ति धम्मस्सवनाय^१, भासित-
मस्स^२ न सुस्ससन्ति^३ । इमेहि खो, भिक्खवे, नवहङ्गेहि समज्ञागतं
कुलं अनुपगन्त्वा वा नालं उपगन्त्वा वा नालं निसीदितुं ।

२. “नवहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समज्ञागतं कुलं अनुपगन्त्वा वा
अलं उपगन्त्वा वा अलं निसीदितुं । कतर्मेहि नवहि? मनापेन^५
पञ्चुद्वेन्ति, मनापेन अभिवादेन्ति, मनापेन आसनं देन्ति, सन्तमस्स न
परिगुहन्ति, बहुकं पि बहुकं देन्ति, पणीतं पि पणीतं देन्ति, सक्कच्चं
देन्ति नो असक्कच्चं, उपनिसीदन्ति धम्मस्सवनाय, भासितमस्स सुस्स-
सन्ति^६ । इमेहि खो, भिक्खवे, नवहङ्गेहि समज्ञागतं कुलं अनुपगन्त्वा
वा अलं उपगन्त्वा वा अलं निसीदितुं” ति ।

R. 388

10

८. नवद्वागुपोसथसुत्तं

१. “नवहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समज्ञागतो उपोसथो उपवुत्थो
महप्फलो होति महानिसंसो महाजुतिको महाविष्फारो । कथं उपवुत्थो
च, भिक्खवे, नवहङ्गेहि समज्ञागतो उपोसथो महप्फलो होति महानिसंसो
महाजुतिको महाविष्फारो? इघ, भिक्खवे, अरियसावको इति पटि-
सञ्चक्खति — ‘यावजीवं अरहन्तो पाणातिपातं पहाय पाणातिपाता
पटिविरता निहितदण्डा निहितसत्था लज्जी दयापन्ना सब्बपाणभूत-
हितानुकम्पिनो^७ विहरन्ति; अहम्पञ्ज इमं च रत्ति इमं च दिवसं पाणाति-
पातं पहाय पाणातिपाता पटिविरतो निहितदण्डो निहितसत्थो लज्जी
दयापन्नो सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरमि । इमिनापङ्गेन अरहतं
अनुकरोमि; उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सती’ ति । इमिना पठमेन
अङ्गेन समज्ञागतो होति ... पे०... । ‘यावजीवं अरहन्तो उच्चासयनमहा-
सयनं पहाय उच्चासयनमहासयना पटिविरता नीचसेयं कप्पेन्ति —
मञ्चके वा तिणसन्थारके^८ वा; अहम्पञ्ज इमं च रत्ति इमं च दिवसं
उच्चासयनमहासयनं पहाय उच्चासयनमहासयना पटिविरतो नीचसेयं
कप्पेमि — मञ्चके वा तिणसन्थारके वा । इमिनापङ्गेन अरहतं अनु-
करोमि; उपोसथो च मे उपवुत्थो भविस्सती’ ति । इमिना अट्टमेन
अङ्गेन समज्ञागतो होति ।

15

B. 193

20

R. 389

R. 390

25

१-१. वम्मसवनाय भासितस्स - सी०, रो० । २ रसीयन्ति - सी०, रो०, रमिस्सन्ति
स्या० । ३. ० हितानुकम्पी - सी०, रो० । ४. तिणसन्थारके - स्या० ।

२. “मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति, तथा दुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति उद्घमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तातय सब्बावन्तं लोकं मेत्तासहगतेन चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन फरित्वा विहरति । इमिना’ नवमेन अङ्गेन’
 ५ समन्नागतो होति । एवं उपवृत्थो खो, भिक्खवे, नवहङ्गेहि’ समन्नागतो’ उपोसथो महफ्लो होति महानिसंसो महाजुतिको महाविष्फारो’ ति ।

६. देवतासुतं

१. “इमं च, भिक्खवे, रक्तं सम्बहुला देवता अभिकक्त्याय रक्तिया अभिकक्त्यवण्णा केवलकप्यं जेतवनं ओभासेत्वा येनाह तेनुप-सङ्क्रमिसु; उपसङ्क्रमित्वा मं अभिवादेत्वा एकमत्तं अटुंसु । एकमत्तं १० छिता खो, भिक्खवे, ता देवता^३ मं एतदवोचु – ‘उपसङ्क्रमिसु नो, भन्ते, पुब्बे मनुस्सभूतानं पब्बजिता अगारानि । ते^४ मयं, भन्ते, पञ्चुटिम्ह, नो च खो अभिवादिम्ह । ता मयं, भन्ते, अपरिपुणकम्मत्ता विष्टि-सारिनियो’ पञ्चानुतापिनियो” हीन कायं उपपन्ना’ ति ।

- B. 194,
R. 391
२. “अपरा पि मं, भिक्खवे, सम्बहुला देवता उपसङ्क्रमित्वा
 १५ एतदवोचु – ‘उपसङ्क्रमिसु नो, भन्ते, पुब्बे मनुस्सभूतानं पब्बजिता अगारानि । ते मयं, भन्ते, पञ्चुटिम्ह अभिवादिम्ह, नो च तेसौ आसनं अदम्ह^५ । ता मयं, भन्ते, अपरिपुणकम्मत्ता विष्टिसारिनियो पञ्चानुतापिनियो हीन कायं उपपन्ना’ ति ।

३. “अपरा पि मं, भिक्खवे, सम्बहुला देवता उपसङ्क्रमित्वा
 २० एतदवोचु – ‘उपसङ्क्रमिसु नो, भन्ते, पुब्बे मनुस्सभूतानं पब्बजिता अगारानि । ते मयं, भन्ते, पञ्चुटिम्ह अभिवादिम्ह आसनं अदम्ह, नो च खो यथासति” यथाबल सविभजिम्ह ... पे०.. यथासति यथाबल सविभजिम्ह, नो च खो उपनिसीदिम्ह घम्मस्सवनाय पे०.. उपनिसी-दिम्ह घम्मस्सवनाय, नो च खो ओहितसोता घम्मं सुणिम्ह पे०. ओहितसोता च घम्मं सुणिम्ह, नो च खो सुत्वा घम्म धारयिम्ह पे०.
- २५ २१-२२. इति इमिना नवमेन अङ्गेन – स्था० । २-२ नवहङ्गसमन्नागती – सी०, स्था०, दो० । ३ स्था० पोत्पके नरिय । ४. ता – सी०, दो० । ५. पञ्चानुतापिनियो – सी०, स्था०, दो० । ६ च अभिवादिम्ह च – स्था० । ७ खो – सी०, स्था०, दो० । ८. अदिम्ह – स्था० । ९. च आसन च – स्था०, दो० । १०. यथासति – दो० ।

१-२. इति इमिना नवमेन अङ्गेन – स्था० । २-२ नवहङ्गसमन्नागती – सी०, स्था०, दो० । ३ स्था० पोत्पके नरिय । ४. ता – सी०, दो० । ५. पञ्चानुतापिनियो – सी०, स्था०, दो० । ६ च अभिवादिम्ह च – स्था० । ७ खो – सी०, स्था०, दो० । ८. अदिम्ह – स्था० । ९. च आसन च – स्था०, दो० । १०. यथासति – दो० ।

सुत्वा च धर्मं धारयिम्ह, नो च खो धातानं धर्मानं ग्रत्य उपपरिक्षिम्ह .. पे०... धातानं च धर्मानं ग्रत्यं उपपरिक्षिम्ह, नो च खो ग्रत्यमञ्जाय धर्ममञ्जाय धर्मानुधर्मं पटिपञ्जिम्ह । ता मयं, भन्ते, अपरिपुण्ण-कम्मन्ता विष्पटिसारिनियो पञ्चानुतापिनियो हीनं कायं उपपन्ना' ति ।

४. “अपरा पि मं, भिक्षवे, सम्बहुला देवता उपसङ्घमित्वा ५
एतद्वोचुं - ‘उपसङ्घमित्वा नो, भन्ते, पुब्वे भनुस्सभूतानं पब्बजिता अगारानि । ते मयं, भन्ते, पञ्चद्विम्ह अभिवादिम्ह, आसनं अदम्ह, ग्रथासत्ति ग्रथाबलं संविभजिम्ह, उपनिसीदिम्ह धर्मस्सवनाय, ओहित-सोता च धर्मं सुणिम्ह, सुत्वा च धर्मं धारयिम्ह, धातानं च धर्मानं ग्रत्यं उपपरिक्षिम्ह, ग्रत्यमञ्जाय धर्ममञ्जाय धर्मानुधर्मं पटि- १० पञ्जिम्ह । ता मयं, भन्ते, परिपुण्णकम्मन्ता अविष्पटिसारिनियो अपञ्चानुतापिनियो पणीतं कायं उपपन्ना' ति । एतानि, भिक्षवे, रुखमूलानि एतानि सुञ्जागारानि । ज्ञायथ, भिक्षवे, मा पमादत्थ, मा पञ्चा विष्पटिसारिनो अहुवत्थ सम्यथापि ता पुरिमिका देवता” ति ।

R. 392

१०. वेलामसुतं

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्ड- १५ B 185
कस्स आरामे । अथ खो अनाथपिण्डको गहपति येन भगवा तेनुप-
सङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसीनं खो अनाथपिण्डकं गहपर्ति भगवा एतद्वोच -

२. “अपि नु ते, गहपति, कुले दानं दीयती” ति ?

“दीयति मे, भन्ते, कुले दानं; तं च खो लूखं कणाजकं २०
बिळङ्गदुतिय” ति ।

“लूखं चे॒ पि, गहपति, दानं देति पणीतं वा; तं च
असक्कच्चं देति, अचित्तीकर्त्वा॑ देति, असहत्या देति, अपविद्ध॑ देति,
अनागमनदिट्को देति । यत्थ यत्थ तस्स तस्स दानस्स विपाको निब्ब-
त्तिः, न उल्लाराय भत्तभोगाय चित्तं नमति, नं उल्लाराय वत्थभोगाय २५
चित्तं नमति, न उल्लाराय यानभोगाय चित्तं नमति, न उल्लारेसु पञ्चसु
कामगुणेसु भोगाय चित्तं नमति । ये पिस्स ते होन्ति पुत्ता ति वा दारा

R. 393

१. दिव्यती - स्याऽ, रो० । २. वा - स्याऽ । ३. अपचित्ति कर्त्वा - स्याऽ; अचित्ति-
कर्त्वा - रो० । ४. अपविद्ध॑ - स्याऽ ।

ति वा दासा ति वा पेस्सा ति वा कम्मकरा ति वा, ते पि न सुस्सूसन्ति न सोतं ओदहन्ति न अच्छा चित्तं उपटुपेत्ति । तं किस्स हेतु ? एवं हेतुं, गहपति, होति असककच्चं कतानं कम्मानं विपाको ।

३. “लूखं चे पि, गहपति, दानं देति पणीतं वा ; तं च सककच्च
- ५ देति, चित्तीकत्वा देति, सहत्या देति, अनपविद्धं^१ देति, आगमनदिट्ठिको देति । यथ यत्थ तस्स तस्स दानस्स विपाको निब्बत्तति, उछाराय भत्तभोगाय चित्तं नमति, उछाराय वथ्भोगाय चित्तं नमति, उछाराय यानभोगाय चित्तं नमति, उछारेसु पञ्चसु कामगुणेसु भोगाय चित्तं नमति । ये पिस्स ते होन्ति पुत्ता ति वा दारा ति वा दासा ति वा पेस्सा
- १० ति वा कम्मकरा ति वा, ते पि सुस्सूसन्ति सोतं ओदहन्ति अच्छा चित्तं उपटुपेत्ति । तं किस्स हेतु ? एवं हेतुं, गहपति, होति सककच्चं कतानं कम्मानं विपाको ।

४. “भूतपुब्बं, गहपति, वेलामो नाम ब्राह्मणो अहोसि । सो एवरूपं दानं अदासि महादानं – चतुरासीति सुवण्णपातिसहस्सानि अदासि रूपियपूराणि, चतुरासीति रूपियपातिसहस्सानि अदासि सुवण्ण-पूराणि, चतुरासीति कंसपातिसहस्सानि अदासि हिरञ्जापूराणि, चतुरासीति हत्पित्तिसहस्सानि अदासि^२ सोवण्णालङ्घाराणि सोवण्णधजानि^३ हेमजालप्पिटिच्छानानि^४, चतुरासीति रथसहस्सानि अदासि सीहचम्म-परिवाराणि व्यग्धचम्मपरिवाराणि दीपिचम्मपरिवाराणि पण्डुकम्बल-परिवाराणि सोवण्णालङ्घाराणि सोवण्णधजानि हेमजालप्पिटिच्छानानि, चतुरासीति धेनुसहस्सानि अदासि दुकूलसन्धनानि^५ कंसूपधारणानि, चतुरासीति कञ्जासहस्सानि अदासि^६ आमुत्तमणिकुण्डलायो, चतुरासीति पल्लङ्घसहस्सानि अदासि गोनकत्थतानि पटिकत्थतानि पटिलि-कत्थतानि कदलिमिगपवरपञ्चत्थरणानि^७ सउत्तरञ्ज्ञदानि उभतोलोहित-कूपधानानि, चतुरासीति वथ्कोटिसहस्सानि अदासि खोमसुखमानं कोसेय्यसुखमानं कम्बलसुखमानं कप्यासिकसुखमानं, को पन वादो अन्नस्स पानस्स खज्जस्स भोजस्स^८ लेय्यस्स पेय्यस्स^९, नज्जो मञ्चे विस्सन्दन्ति^{१०} ।

१. चेत – स्था० । २. अनुपविद्ध – स्था० । ३. सोवण्णधजानि – स्था० । ४. हैम-जालसञ्ज्ञानि – सी०, रो०, हेमजालपिटिच्छानानि – स्था० । ५. दुकूलसन्दस्सनानि – सी०; दुकूलसण्ठानानि – स्था०; दुकूलसन्धनानि – रो० । ६. कादलि० – सी० । ७-९ भीजनंतस लेपनस्स लेय्यस्स – स्था० । ८. विस्सन्दन्ति – सी०, रो० ।

५. “सिया खो पन ते, गहपति, एवमस्स – ‘अङ्गो नून तेन समयेन वेलामो ब्राह्मणो अहोसि, सो तं दानं अदासि महादानं’ ति । न खो पनेतं, गहपति, एवं दट्टब्बं । अहं तेन संमयेन वेलामो ब्राह्मणो अहोसि । अहं तं दानं अदासि महादानं । तर्स्मि खो पन, गहपति, दाने न कोचि दक्षिणेय्यो अहोसि, न तं कोचि दक्षिणं विसोधेति ।”

“यं, गहपति, वेलामो ब्राह्मणो दानं अदासि महादानं, यो चेकं दिद्विसम्पन्नं भोजेय्य, इदं ततो महाप्फलतरं* ।

“यो च सतं दिद्विसम्पन्नानं भोजेय्य, यो चेकं सकदागार्मि भोजेय्य, इदं ततो महाप्फलतरं* ।

“यो च सतं सकदागामीनं भोजेय्य, यो चेकं अनागार्मि भोजेय्य १० ... पे०... यो च सतं अनागामीनं भोजेय्य, यो चेकं अरहन्तं भोजेय्य ... पे०... यो च सतं अरहन्तानं भोजेय्य, यो चेकं पञ्चेकबुद्धं भोजेय्य ... पे०... यो च सतं पञ्चेकबुद्धानं भोजेय्य, यो च तथागतं अरहन्तं सम्मासम्बुद्धं भोजेय्य ... पे०... यो च बुद्धप्पमुखं भिक्खुसङ्घं भोजेय्य ... पे०... यो च पसन्नचित्तो बुद्धं च धर्मं च सङ्घं च सरणं गच्छेय्य ... पे०... यो च पसन्नचित्तो सिक्षापदानि समादियेय्य – पाणातिपाता वेरमणि॑, अदिन्नादाना वेरमणि॑, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणि॑, मुसावादा वेरमणि॑, मुरामेरयमज्जपमादद्वाना वेरमणि॑, यो च अन्तमसो गच्छोहनमत्तं॒ पि मन्त्रचित्तं भावेय्य, इदं ततो महाप्फलतरं ।”

B 197

R 995

“यं च, गहपति, वेलामो ब्राह्मणो दानं अदासि महादानं, यो चेकं दिद्विसम्पन्नं भोजेय्य ... यो च सतं दिद्विसम्पन्नानं भोजेय्य, यो चेकं सकदागार्मि भोजेय्य ... यो च सतं सकदागामीनं भोजेय्य, यो चेकं अनागार्मि भोजेय्य ... यो च सतं अनागामीनं भोजेय्य, यो चेकं अरहन्तं भोजेय्य ... यो च सतं पञ्चेकबुद्धानं भोजेय्य, यो चेकं पञ्चेकबुद्धं भोजेय्य ... यो च सतं पञ्चेकबुद्धानं भोजेय्य, यो च तथागतं अरहन्तं सम्मासम्बुद्धं भोजेय्य ... यो च बुद्धप्पमुखं॑ भिक्खुसङ्घं भोजेय्य, यो च चातुर्दिसं सङ्घं उद्दिस्स विहारं कारापेय्य ... यो च पसन्नचित्तो बुद्धं च धर्मं च सङ्घं च सरणं गच्छेय्य, यो च पसन्नचित्तो सिक्षापदानि समादियेय्य – पाणाति-

20

25

* एत्य सी०, रो० पौरथकेसु थं च गहपति वेलामो ब्राह्मणो दानं अदासि महादानं इति अधिको पाठो दिसति । १. वेरमणि – स्या० । २. गन्वहनमत्तं – सी०, गद्वहनमत्तं – स्या०, रो० । ३. सतं बुद्धप्पमत्तं – स्या० ।

R. 396

पाता वेरमणि ... पे०... सुरामेरयमज्जपभाद्वाना वेरमणि, यो च
अन्तमसो गन्धोहनमत्तं पि मेत्तचित्तं भावेय्य, यो च अच्छरासङ्घातमत्त
पि अनिच्छसञ्जनं भावेय्य, इदं ततो महफलतर” ति ।

सीहनाहवग्नो द्रुतियो ।

तस्युद्धानं

5 नादो^१ सउपादिसेसो^२ च, कोट्टिकेन^३ समिद्धिना ।
गण्डसञ्जना कुल^४ मेत्ता^५, देवता वेलामेन चा ति ॥

३. सत्तावासवग्नो

१. तिठानसुतं

B. 198

१ “तीहि, भिक्खवे, ठानेहि उत्तरकुरुक्ता मनुस्सा देवे च
तावर्तिसे अधिगण्हन्ति जम्बुदीपके च मनुस्से । कतमेहि तीहि ?
अममा, अपरिग्रहा, नियतायुका, विसेसगुणाँ – इमेहि खो, भिक्खवे,
तीहि ठानेहि उत्तरकुरुक्ता मनुस्सा देवे च तावर्तिसे अधिगण्हन्ति जम्बु-
दीपके च मनुस्से ।

२ “तीहि, भिक्खवे, ठानेहि देवा तावर्तिसा उत्तरकुरुक्ते
मनुस्से अधिगण्हन्ति जम्बुदीपके च मनुस्से । कतमेहि तीहि ? दिष्वेन
आयुना, दिष्वेन वणेन, दिष्वेन सुखेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि
ठानेहि देवा तावर्तिसा उत्तरकुरुक्ते च मनुस्से अधिगण्हन्ति जम्बुदीपके
च मनुस्से ।

३. “तीहि, भिक्खवे, ठानेहि जम्बुदीपका मनुस्सा उत्तरकुरुक्ते
च मनुस्से अधिगण्हन्ति देवे च तावर्तिसे । कतमेहि तीहि ? सूरा,
सतिमन्तो, इघ ब्रह्मचरियवासो – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि ठानेहि
जम्बुदीपका मनुस्सा उत्तरकुरुक्ते च मनुस्से अधिगण्हन्ति देवे च ताव-
र्तिसे” ति ।

१-१. उत्थो सउपादिसेसो – सी०, वत्थो सउपादिसेसो – स्या०, वृत्थो स-
उपादिसेसो – रो० । २ कोट्टिकेन – स्या०, रो० । ३-३. कुले मेत्ता – सी०, रो०, कुले सत्ता
– स्या० । ४. विसेसमुनी – सी०, स्या०, रो० ।

२. अस्सखलुङ्कसुतं

१. “तयो च, भिक्खवे, अस्सखलुङ्के देसेस्सामि तयो च पुरिसखलुङ्के तयो च अस्सपररसे^१ तयो च पुरिसपररसे^२ तयो च भद्रे अस्साजानीये तयो च भद्रे पुरिसाजानीये । तं सुणाथ ... पे०.. ।

R. 397

२. “कतमे च, भिक्खवे, तयो अस्सखलुङ्का ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अस्सखलुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोह-^५ परिणाहसम्पन्नो^३ । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अस्सखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अस्सखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोह-परिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो अस्सखलुङ्का ।

३. “कतमे च, भिक्खवे, तयो पुरिसखलुङ्का ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोह-¹⁰ परिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ।

B 199

15

४. “कथं च, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ? इध^४, भिक्खवे, भिक्खु ‘इदं दुक्खं’ ति यथाभूतं पजानाति, ‘अयं दुक्खसमुदयो’ ति यथाभूतं पजानाति, ‘अयं दुक्खनिरोधो’ ति यथाभूतं पजानाति, ‘अयं दुक्खनिरोधगमिनी पटिपदा’ ति यथाभूतं पजानाति । इदमस्स जवस्मि वदामि । अभि-²⁰ R. 398 धम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पूढो संसादेति”, नो विस्सज्जेति । इदमस्स न वण्णस्मि वदामि । न खो पन लाभी होति चीवरपिण्डपात-सेनासनगिलानप्पच्चयभेदज्जपरिक्खारानं । इदमस्स न आरोहपरिणाहर्स्मि वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ।

R. 398

25

५. “कथं च, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु

१. अस्ससदस्से – सी०, स्था०, रो० । २. पुरिससदस्से – सी०, स्था०, रो० । ३. आरोह-परिणाहसम्पन्नो – सी० । ४. इध पन – स्था० । ५. सम्पादेति – स्था० ।

‘इदं दुक्खं’ ति यथाभूतं पजानाति ... पे०... ‘अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा’ ति यथाभूतं पजानाति । इदमस्स जवस्मि वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पुद्गो विस्सज्जेति, नो संसादेति । इदमस्स वण्णस्मि वदामि । न खो पन लाभी होति चीवरपिण्डपात-
५ सेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स न आरोहपरिणाहसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ।

६. “कथं च, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ? इघ, भिक्खवे, भिक्खु
१० ‘इदं दुक्खं’ ति यथाभूतं पजानाति ... पे०... ‘अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा’ ति यथाभूतं पजानाति । इदमस्स जवस्मि वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पुद्गो विस्सज्जेति, नो संसादेति । इदमस्स वण्णस्मि वदामि । लाभी खो पन होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स आरोह-
१५ परिणाहस्मि वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुरिसखलुङ्का ।

७. “कतमे च, भिक्खवे, तयो अस्सपरस्सा ? इघ, भिक्खवे,
१८ एकच्चो अस्सपरस्सो ... पे०... जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च
२० आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो अस्सपरस्सा ।

८. “कतमे च, भिक्खवे, तयो पुरिसपरस्सा ? इघ, भिक्खवे,
१९ एकच्चो पुरिसपरस्सो ... पे०... जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च
आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ।

९. “कथं च, भिक्खवे, पुरिसपरस्सो ... पे०... जवसम्पन्नो
२५ च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ? इघ, भिक्खवे,
भिक्खु पञ्चनं श्रोरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया श्रोपातिको
होति, तत्य परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । इदमस्स
जवस्मि वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पुद्गो विस्सज्जेति,
नो संसादेति । इदमस्स वण्णस्मि वदामि । लाभी खो पन होति
३० चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स

आरोहपरिणाहस्मि वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसपरस्सो जव-
सम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो,
भिक्खवे, तथो पुरिसपरस्सा ।

१०. “कतमे च, भिक्खवे, तयो भद्रा अस्साजानीया ? इध,
भिक्खवे, एकच्चो भद्रो अस्साजानीयो ... पे०... जवसम्पन्नो च होति ५
वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो
भद्रा अस्साजानीया ।

११. “कतमे च, भिक्खवे, तयो भद्रा पुरिसाजानीया ? इध,
भिक्खवे, एकच्चो भद्रो पुरिसाजानीयो ... पे०... जवसम्पन्नो च होति १०
वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ।

१२. “कथं च, भिक्खवे, भद्रो पुरिसाजानीयो ... पे०... जव-
सम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ? इध, भिक्खवे,
भिक्खु आसदानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्टेव
धम्मे सयं अभिञ्च्छा सञ्चिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । इदमस्स
जवस्मि वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पुट्ठो विस्सज्जेति,
नो संसादेति । इदमस्स वण्णस्मि वदामि । लाभी खो पन होति
चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्यच्चयभेसञ्जपरिक्खारानं । इदमस्स
आरोहपरिणाहस्मि वदामि । एवं खो, भिक्खवे, भद्रो पुरिसाजानीयो
जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे
खो, भिक्खवे, तयो भद्रा पुरिसाजानीया” ति ।

३. तण्हामूलकसुतं

१. “नव, भिक्खवे, तण्हामूलके धम्मे देसेस्सामि, तं सुणाथ ...
कतमे च, भिक्खवे, नव तण्हामूलका धम्मा ? तण्हं पटिच्च परियेसना,
परियेसनं पटिच्च लाभो, लाभं पटिच्च विनिच्छयो, विनिच्छयं पटिच्च
छन्दरागो, छन्दरागं पटिच्च अज्ञोसानं, अज्ञोसानं पटिच्च परिग्रहो,
परिग्रहं पटिच्च मच्छरियं, मच्छरियं पटिच्च आरक्षो, आरक्षाधिकरणं २५
दण्डादानं^१ सत्यादानं^२ कलहविग्रहविवाद-तुवंतुवं-पेसुञ्जन-मुसावादा^३

R. 401

^१ दण्डादानसत्यादान० - सी०, स्या०, रो० । ^२ विवादा० - सी०, स्या०, रो० ।
अ०४-६

ग्रनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति । इमे खो, भिक्खवे,
नव तण्हामूलका धम्मा” ति ।

४. सत्तावाससङ्गतं

१. “नवविमे, भिक्खवे, सत्तावासा । कतमे नव ? सन्ति,
भिक्खवे, सत्ता नानन्तकाया नानन्तसञ्ज्ञानो, सेव्यथापि मनुस्सा, एकच्चे
५ च देवा, एकच्चे च विनिपातिका । अयं पठमो सत्तावासो ।
२. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता नानन्तकाया एकत्तसञ्ज्ञानो,
सेव्यथापि देवा ब्रह्मकथिका पठमाभिनवत्ता । अयं दुतियो
३ सत्तावासो ।
३. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता एकत्तकाया नानन्तसञ्ज्ञानो,
१0 सेव्यथापि देवा आभस्सरा । अयं ततियो सत्तावासो ।
४. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता एकत्तकाया एकत्तसञ्ज्ञानो,
सेव्यथापि देवा सुभकिण्हा । अयं चतुर्थ्यो सत्तावासो ।
५. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता असञ्ज्ञानो अपटिसंवेदिनो,
३ सेव्यथापि देवा असञ्ज्ञसत्ता” । अयं पञ्चमो सत्तावासो ।
६. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकम्मा
१5 पटिघसञ्ज्ञान^१ अत्थङ्गमा नानन्तसञ्ज्ञान अमनसिकारा ‘अनन्तो
ग्राकासो’ ति आकासानञ्चायतनूपगा । अयं छट्ठो सत्तावासो ।
७. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो आकासानञ्चायतन समति-
२0 कम्म ‘अनन्त विज्ञाणं’ ति विज्ञाणञ्चायतनूपगा । अयं सत्तमो
सत्तावासो ।
८. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समति-
२5 कम्म ‘नत्थि किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चञ्जायतनूपगा । अयं अट्ठमो
सत्तावासो ।
९. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो आकिञ्चञ्चञ्जायतनं
३0 समतिकम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनूपगा । अयं नवमो सत्तावासो ।
इमे खो, भिक्खवे, नव सत्तावासा” ति ।

^१ असञ्ज्ञसत्ता — स्थां । २ पटिघसञ्ज्ञाण — सीं ।

५. पञ्जासुत्तं

१. “यतो खो, भिक्खवे, भिक्खु नो पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति, तस्सेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो कल्लं वचनाय – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

R. 402

२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खुनो पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ? ‘बीतरागं मे चित्तं’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति; ‘बीतदोसं मे चित्तं’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति; ‘बीतमोहं मे चित्तं’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति; ‘असरागधम्मं’ मे चित्तं” ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति; ‘असद्वोसधम्मं^३ मे चित्तं’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति; ‘असमोहधम्मं^४ मे चित्तं’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति; ‘अनावत्तिधम्मं मे चित्तं कामभवाया’” ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति; ‘अनावत्तिधम्मं मे चित्तं रूपभवाया’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति; ‘अनावत्तिधम्मं मे चित्तं अरूपभवाया’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति। यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति, तस्सेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो कल्लं वचनाय – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

10

15

६. सिलायूपसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा च सारिपुत्तो आयस्मा च चन्दिकापुत्तो राजगहे विहरन्ति^१ वेलुवने कलन्दकनिवापे । तत्र खो आयस्मा चन्दिकापुत्तो भिक्खु आमन्त्तेसि^२ – “देवदत्तो, आवुसो, भिक्खूनं एवं धम्मं देसेति – ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चित्’ होति”, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेष्याकरणाय – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

B. 203

20

R. 403

२. एवं^५ वुत्ते^६ आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं चन्दिकापुत्तं एतद्वोच – “न खो, आवुसो चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खूनं एवं धम्मं देसेति

१. पजानाती – स्याऽ । २. असरागधम्मं – सी० । ३. असद्वोसधम्मं – सी० । ४. असमोहधम्मं – सी० । ५. कामभवाया – स्याऽ । ६. विहरति – म० । ७. एत्य ‘आवुसो ... ऐ० .. एतद्वोच’ सी० पोत्थके अविको पाठे दिस्ति । ८-९. चित्तं सुपरिचितं होति – सी०, स्याऽ, दो० । १०-११. अय खो – सी० ।

- ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । एवं च खो, आवुसो, चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खुनं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा ५ चितं सुपरिचितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

३. द्वितियं पि खो आयस्मा चन्दिकापुत्तो भिक्खू आमन्त्रेसि — “देवदत्तो, आवुसो, भिक्खुनं एवं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, १० भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

४. द्वितियं पि खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं चन्दिकापुत्तं एतदबोच — “न खो, आवुसो, चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खुनं एवं धम्मं १५ देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । एवं च खो, आवुसो, चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खुनं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा २० चितं सुपरिचितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

- B. 204 ४. ततियं पि खो आयस्मा चन्दिकापुत्तो भिक्खू आमन्त्रेसि — “देवदत्तो, आवुसो, भिक्खुनं एवं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — २५ खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

५. ततियं पि खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं चन्दिकापुत्तं एतदबोच — “न खो, आवुसो चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खुनं एवं धम्मं १० देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति

नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी' ति । एवं च खो, आवुसो चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खुनं धर्मं देसेति – 'यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्पं वेष्याकरणाय – खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी'

5

५. "कथं च, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति ? 'वीतरागं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'वीतदोसं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'वीतभोहं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'असरागधर्मं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'असदेसधर्मं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं १० सुपरिचितं होति; 'असमोहधर्मं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'अनावत्तिधर्मं मे चित्तं कामभवाया' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'अनावत्तिधर्मं मे चित्तं रूपभवाया' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'अनावत्तिधर्मं मे चित्तं अरूपभवाया' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति । एवं सम्मा विमुत्तचित्तस्स खो, आवुसो, भिक्खुनो भुसा चे पि १५ चक्खुविव्येया रूपा चक्खुस्स आपाथं आगच्छन्ति, नेवस्स चित्तं परियादियन्ति; अमिस्सीकतमेवस्स चित्तं होति ठिं आनेव्यप्तत्, वयं चस्सानुपस्ति ।

"सेष्यथापि, आवुसो, सिलायूपो सोळसकुक्कुको^१ । तस्सस्सु^२ अटु कुक्कू हेडु नेमङ्गमा^३, अटु कुक्कू उपरि नेमस्स । अथ २० पुरात्यमाय चे पि दिसाय आगच्छेय भुसा वातवुट्टि, नेव न^४ सङ्कम्पेय^५ न सम्पवेषेय; अथ पच्छमाय ... अथ उत्तराय ... अथ दक्खिणाय चे पि दिसाय आगच्छेय भुसा वातवुट्टि, नेव न^६ सङ्कम्पेय न सम्पवेषेय । तं किस्स हेतु ? गम्भीरत्ता, आवुसो, नेमस्स, सुनिखातत्ता सिलायूपस्स । एवमेव खो, आवुसो, सम्मा^७ विमुत्तचित्तस्स भिक्खुनो २५ भुसा चे पि चक्खुविव्येया रूपा चक्खुस्स आपाथं आगच्छन्ति, नेवस्स चित्तं परियादियन्ति; अमिस्सीकतमेवस्स चित्तं होति ठिं आनेव्यप्तत्, वयं चस्सानुपस्ति ।

R. 404

R. 405

B. 205

१. आनेव्यप्तत् – सी०, रो० । २. सोळसकुक्कुको – सी०; सोळसकुक्कू – स्या० । ३. तस्स – स्या० । ४. नेमस्स – सी०, रो० । ५–६. न कम्पेय न सङ्कम्पेय – सी०, रो०; सङ्कम्पेय न सम्पकम्पेय – स्या० । ७. एव सम्मा – सी०, स्या०, रो० ।

“भुसा चे पि सोतविळ्वेष्या सहा ... धानविळ्वेष्या गन्धा ... जिव्हाविळ्वेष्या रसा .. कायविळ्वेष्या फोटुब्बा .. मनो-विळ्वेष्या घम्मा मनस्स आपाथं आगच्छन्ति, नेवस्स चित्तं परियादिन्ति; अमिस्सीकतमेवस्स चित्त होति ठिं आनेञ्जप्पतं, वयं चस्सानु-५ पस्सतो” ति ।

७. पठमवेरसुतं

१ अथ खो ग्रनाथपिण्डिको गहपति येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो अनाथपिण्डिक गहपति भगवा एतदवोच —

२ “यतो खो, गहपति, अरियसावकस्स पञ्च भयानि वेरानि १० वूपसन्तानि होन्ति, चतुर्हि च सोतापत्तियज्ञेहि समन्वागतो होति, सो आकङ्क्षामानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय — ‘खीणनिरयोमिह खीण-तिरच्छानययोनि’ खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुण्टिविनिपातो, सोता-पन्नोहमस्मि अविनिपातघम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो” ति ।

३. “कतमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ? ४०६ १५ यं, गहपति, पाणातिपाती पाणातिपातपञ्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबेदेति, पाणातिपाता पटिविरतो नेव दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, न चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबेदेति । पाणातिपाता पटिविरतस्स एवं तं भयं वेरं २० वूपसन्तं होति ।

४. “यं, गहपति, अदिशादायी ... पे०.. कामेसुमिच्छाचारी ... मुसादादी ... सुरामेरयमज्जपमादडायी सुरामेरयमज्जपमादडानपञ्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबेदेति, सुरामेरयमज्जपमादडाना ८. २०६ २५ पटिविरतो नेव दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, न चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबेदेति । सुरा-

मेरथमज्जपमादद्वाना पटिविरतस्स एवं तं भयं वेरं वूपसन्तं होति ।
इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ।

५. “कतमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति ?
इध, गहपति, अरियसावको बुद्धे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति –
'इति पि सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्ञाचरणसम्पन्नो सुगतो' ५
लोकविद्व अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा'
ति । अम्मे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति – 'स्वावखातो भगवता
धम्मो सन्दिट्ठिको अकालिको एहिपरिस्सको ओपनेवियको' पञ्चतं
वेदितब्बो विचूही' ति । सह्ये अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति –
'सुप्पटियज्ञो भगवतो सावकसङ्घो उजुप्पटियज्ञो भगवतो सावकसङ्घो' १०
व्यायप्पटियज्ञो भगवतो सावकसङ्घो सामीचिप्पटियज्ञो भगवतो सावक-
सङ्घो; यदिवं चत्तारि पुरिसयुगानि अहु पुरिसपुगला एस भगवतो
सावकसङ्घो आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं
पुञ्जाक्षेत्रं लोकस्सा' ति । अरियकन्तेहि सीलेहि समन्नागतो होति
अखण्डेहि अछिदेहि असबलेहि अकम्मासेहि भुजिस्सेहि विच्छुप्पसत्थेहि
प्रपरामढेहि समाविसवत्तनिकेहि । इमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि
समन्नागतो होति ।

R. 407

६. “यतो खो, गहपति, अरियसावकस्स इमानि पञ्च भयानि
वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, इमेहि च चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो
होति, सो आकङ्गमानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय – 'खीणनिरयोम्हि' २०
खीणतिरच्छानयेनि खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुगतिविनिपातो;
सोताप्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो^१” ति ।

15

८. द्रुतियवेरसुत्तं

१. “यतो खो, भिक्षव्वे, अरियसावकस्स पञ्च भयानि
वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, चतूहि च सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति,
सो आकङ्गमानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय – 'खीणनिरयोम्हि खीण-
तिरच्छानयेनि खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुगतिविनिपातो; सोता-
प्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो^२' ति ।

B. 207

25

^१ शोपनविको – सी०, स्था०, रो० । ^२ सम्बोधिपरायणो – सी०, स्था०, रो० ।

२. “कतमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ?
यं, भिक्खवे, पाणातिपाती पाणातिपातपञ्चया दिट्ठभिम्बिकं पि भयं वेरं
पसवति, सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं
पटिसंवेदेति, पाणातिपाता पटिविरतो ... पे० . एवं तं भयं वेरं वूपसन्तं
५ होति ।

३. “य, भिक्खवे, अदिज्ञादायी .. पे० .. सुरामेरयमज्जपमाद-
द्वायी सुरामेरयमज्जपमादद्वानपञ्चया दिट्ठभिम्बिकं पि भयं वेरं पसवति,
सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटि-
संवेदेति, सुरामेरयमज्जपमादद्वाना पटिविरतो नेव दिट्ठभिम्बिकं पि भयं
१० वेरं पसवति, न सम्परायिकं पि भयं वेर पसवति, न चेतसिकं पि दुक्खं
दोमनस्सं पटिसंवेदेति । सुरामेरयमज्जपमादद्वाना पटिविरतस्स एव
तं भयं वेरं वूपसन्तं होति । इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि
होन्ति ।

४. “कतमेहि चतूर्हि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति ?
१५ इध, भिक्खवे, अरियसावको बुद्धे अवेच्छप्पसादेन समन्नागतो होति –
'इति पि सो भगवा ... पे० ... सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा' ति ।
धम्मे ... पे० ... सङ्घे ... अरियकर्त्तेहि सीलेहि समन्नागतो होति
अखण्डेहि अछिदेहि असबलेहि अकम्मासेहि भुजिस्सेहि विभृप्पसर्थेहि
अपरामट्टेहि समाधिसवत्तनिकेहि । इमेहि चतूर्हि सोतापत्तियज्ञेहि
२० समन्नागतो होति ।

R. 408 ५. “यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमानि पञ्च भयानि
वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, इमेहि च चतूर्हि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो
२५ होति, सो आकङ्क्षामानो अतना व अतानं व्याकरेत्य – 'स्त्रीणिनिरयोम्भि
स्त्रीणितिरच्छानयोनि खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुण्डिविनिपातो;
सोतापन्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो'" ति ।

B. 208

६. आधातवत्थुसुत्तं

१. “नवयिमानि, भिक्खवे, आधातवत्थुनि । कतमानि नव ?
‘अनत्थं मे अचरी’ ति आधातं बन्धति; ‘अनत्थं मे चरती’ ति आधातं
बन्धति; ‘अनत्थं मे चरिस्सती’ ति आधातं बन्धति; ‘पियस्स मे मनापस्स

‘अनत्यं अचरी’ ति ... पे०... ‘अनत्यं चरती’ ति ... पे०... ‘अनत्यं चरित्स्ती’ ति आघातं वत्वति; ‘अपियस्स मे अमनापस्स अत्थं अचरी’ ति ... पे०... ‘अत्यं चरती’ ति ... पे०... ‘अत्यं चरित्स्ती’ ति आघातं वत्वति। इमानि खो, भिक्खवे, नव आघातवत्यूनी” ति ।

१०. आघातपटिविनयसुतं

१. “नवयमे, भिक्खवे, आघातपटिविनया । कतमे नव ? ५
 ‘अनत्यं मे अचरि’, तं कुतेत्य लब्धा’ ति आघातं पटिविनेति; ‘अनत्यं मे चरति, तं कुतेत्य लब्धा’ ति आघातं पटिविनेति; ‘अनत्यं मे चरित्स्ति, तं कुतेत्य लब्धा’ ति आघातं पटिविनेति; पियस्स मे मनापस्स अनत्यं अचरि ... पे०... अनत्यं चरति ... पे०... ‘अनत्यं चरित्स्ति, तं कुतेत्य लब्धा’ ति आघातं पटिविनेति; अपियस्स मे अमनापस्स अत्थं अचरि १० ... पे०... अत्यं चरति ... पे०... ‘अत्यं चरित्स्ति, तं कुतेत्य लब्धा’ ति आघातं पटिविनेति। इमे खो, भिक्खवे, नव आघातपटिविनया”
 ति ।

R. 409

१०

११. अनुपुब्बनिरोधसुतं

१. “नवयमे, भिक्खवे, अनुपुब्बनिरोधा । कतमे नव ? पठमं^३
 ज्ञानं^१ समापनस्स कामसञ्ज्ञा^२ निश्चा होति; दुतियं ज्ञानं समापनस्स वित्तकविचारा निश्चा होन्ति; ततियं ज्ञानं समापनस्स पीति निश्चा होति; चतुर्थं ज्ञानं समापनस्स अस्सासपस्तासा निश्चा होन्ति; आकासा-नज्ञायतनं समापनस्स व्यप्सञ्ज्ञा निश्चा होति; विज्ञाणञ्ज्ञायतनं समापनस्स आकासानञ्ज्ञायतनसञ्ज्ञा निश्चा होति; आकिञ्चञ्ज्ञायतनं समापनस्स विज्ञाणञ्ज्ञायतनसञ्ज्ञा निश्चा होति; नेव सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समापनस्स आकिञ्चञ्ज्ञायतनसञ्ज्ञा निश्चा होति; सञ्ज्ञावेदपितनिरोधं समापनस्स सञ्ज्ञा च वेदना च निश्चा होन्ति। इमे खो, भिक्खवे, नव अनुपुब्बनिरोधा” ति ।

१५

B. 209

सत्तावासवग्नो ततियो ।

१. अचरी ति — स्याऽ । २-२. पठमञ्ज्ञानं — सी०, स्याऽ । ३. आमिस्ससञ्ज्ञा — स्याऽ ।

तस्मुद्ग्रन्

तिठानं खलुङ्गो तण्हा, सत्तपञ्जा^३ सिलायुपो^४।
द्वे वेरा^५ द्वे आघातानि, अनुपुब्बनिरोधेन चा ति ॥

४. महावग्गो

१. अनुपुब्बविहारसुत्तं

- R. 410 १. “नवयिमे, भिक्षवे, अनुपुब्बविहारा । कतमे नवे? पठमं ज्ञानं, द्रुतियं ज्ञानं, ततिर्थं ज्ञानं, चतुर्थं ज्ञानं, आकासानञ्चायतनं, ५ विघ्नाणञ्चायतनं, आकिञ्चचञ्चायतनं, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधो – इमे खो, भिक्षवे, नव अनुपुब्बविहारा” ति ।

२. अनुपुब्बविहारसमापत्तिसुत्तं

१. “नवयिमा, भिक्षवे, अनुपुब्बविहारसमापत्तियो देसेस्सामि, तं सुणाय ... पे०... कतमा च, भिक्षवे, नव अनुपुब्बविहारसमापत्तियो? यत्थ कामा निरुज्जन्ति, ये च कामे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, R. 411 १० अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निबुता तिणा पारङ्गता” तदङ्गेना’ ति वदामि । ‘कथं कामा निरुज्जन्ति, के च कामे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी’ ति, इति यो एवं वदेय, सो एवमस्त वचनीयो – ‘इधावुसो, भिक्षु विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीतिसुख पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । एत्थ कामा निरुज्जन्ति, ते च कामे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति’ ति । अद्वा, भिक्षवे, असठो अमायावी ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्देय अनुमोदेय; ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिश्यासेय ।
- B. 210 १५ २. “यत्थ वितक्कविचारा निरुज्जन्ति, ये च वितक्कविचारे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निबुता
- २० निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निबुता

१-३. ठांकलुङ्गो – सी०, ठांकलुङ्गो – स्या०, ठांकलुङ्गो – रो० । २-२ सत्तपञ्जा सिलायुपो – सी०, रो०, बद्वयसञ्ज्ञा सिलायुपी – स्या० । ३ येरा – स्या० । ४ एत्थ सी०, रो० पोष्यकेसु ‘इध भिक्षवे भिक्षु विविच्चेव कामेहि’ ति आदिना वित्यारेत याढो दिस्सति । ५. पारगता – सी०, स्या०, रो० ।

तिणा पारङ्गता तदङ्गेना' ति वदामि । 'कथं वितक्कविचारा निरुज्ज्ञन्ति, के च वितक्कविचारे निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो – 'इधावुसो, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति; एत्य वितक्कविचारा ५ निरुज्ज्ञन्ति, ते च वितक्कविचारे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिषुपासेय्य ।

३. "यत्थं पीति निरुज्ज्ञति, ये च पीर्ति निरोधेत्वा निरोधेत्वा १० विहरन्ति, 'अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिणा पारङ्गता तदङ्गेना' ति वदामि । 'कथं पीति निरुज्ज्ञति, के च पीर्ति निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो – 'इधावुसो, भिक्खु पीतिया च विरागा ... पे०... ततियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति; एत्थं पीति १५ निरुज्ज्ञति, ते च पीर्ति निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिषुपासेय्य ।

४. "यथं उपेक्खासुखं" निरुज्ज्ञति, ये च उपेक्खासुखं निरो- २० धेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, 'अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिणा पारङ्गता तदङ्गेना' ति वदामि । 'कथं उपेक्खासुखं निरु- ज्ञति, के च उपेक्खासुखं निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं २५ न जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो – 'इधावुसो, भिक्खु सुखस्स च पहाना ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति; एत्थं उपेक्खासुखं निरुज्ज्ञति, ते च उपेक्खासुखं निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिषुपासेय्य ।

B. 211

१. उपेक्खासुखा –सी०; उपेक्खासुख – दो० ।

५. “यत्थ रूपसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति”, ये च रूपसञ्ज्ञां निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छ्राता निब्बुता तिण्णा पारङ्गता तदङ्गेना’ ति वदामि । ‘कथं रूपसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, के च रूपसञ्ज्ञां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी’ ति, इति यो एवं वदेय, सो एवमस्स वचनीयो – ‘इधावुसो, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिष्ठसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा अनन्तो आकासो ति आकासा-नञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एत्थ रूपसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, ते च रूपसञ्ज्ञां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती’ ति । अद्वा, भिक्खवे, १० असठो अमायावी ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिष्पासेय्य ।

R. 413

६. “यत्थ आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, ये च आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा १५ ते आयस्मन्तो निच्छ्राता निब्बुता तिण्णा पारङ्गता तदङ्गेना’ ति वदामि । ‘कथं आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, के च आकासा-नञ्चायतनसञ्ज्ञां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी’ ति, इति यो एवं वदेय, सो एवमस्स वचनीयो – ‘इधावुसो, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्कम् अनन्तं २० विज्ञाणं ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एत्थ आकासा-नञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, ते च आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती’ ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अमायावी ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिष्पासेय्य ।

B. 212

- २५ ७. “यत्थ विज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, ये च विज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा १० ते आयस्मन्तो निच्छ्राता निब्बुता तिण्णा पारङ्गता तदङ्गेना’ ति वदामि । ‘कथं विज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, के च विज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न

१-१ निरुज्ज्ञति ये च रूपसञ्ज्ञा – सी०, स्या०, दौ० ।

जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो – 'इधावुसो, भिक्खु सब्बसो विच्छाणञ्चायतनं समतिक्कम्म नत्थि किञ्ची ति आकिञ्चञ्चञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एत्थ विच्छाणञ्चायतनसञ्चा निरुज्जति, ते च विच्छाणञ्चायतनसञ्चां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्धा, भिक्खवे, असठो अमायावी ५ 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिरूपासेय्य ।

८. "यथ्य आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्चा निरुज्जति, ये च आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्चां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, 'अद्धा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिण्णा पारञ्जता तदञ्जेना' ति वदामि । १० 'कथ्य आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्चा निरुज्जति, के च आकिञ्चञ्चञ्चाय- तनसञ्चां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो – 'इधावुसो, भिक्खु सब्बसो आकिञ्चञ्चञ्चायतनं समतिक्कम्म नेवसञ्चा- नासञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एत्थ आकिञ्चञ्चञ्चायतन- १५ सञ्चा निरुज्जति, ते च आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्चां निरोधेत्वा निरो- धेत्वा विहरन्ती' ति । अद्धा, भिक्खवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिरूपासेय्य ।

R. 414

९. "यथ्य नेवसञ्चानासञ्चायतनसञ्चा निरुज्जति, ये च २० नेवसञ्चानासञ्चायतनसञ्चां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, 'अद्धा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिण्णा पारञ्जता तदञ्जेना' ति वदामि । 'कथ्य नेवसञ्चानासञ्चायतनसञ्चा निरुज्जति, के च नेवसञ्चा- नासञ्चायतनसञ्चां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स २५ वचनीयो – 'इधावुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्चानासञ्चायतनं समति- क्कम्म सञ्चावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति । एत्थ नेवसञ्चा- नासञ्चायतनसञ्चा निरुज्जति, ते च नेवसञ्चानासञ्चायतन- सञ्चां निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्धा, भिक्खवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं ३०

25

B 213

अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिरूपासेव्य । इमा खो, भिक्षुवे, नव अनुपुब्वविहारसमाप्तियो” ति ।

३. निब्बानसुखसुत्तं

१. एक समयं आयस्मा सारिपुत्तो राजगहे विहरति वेळुवने कलन्दकनिवापे । तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्षु आमत्तेसि –
- ५ “सुखमिदं, आवुसो, निब्बान । सुखमिदं, आवुसो, निब्बान” ति । एवं वृत्ते आयस्मा उदायी^१ आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोच – “किं पनेत्थ, आवुसो सारिपुत्त, सुखं यदेत्थ नत्य वेदयितं” ति ?
२. “एतदेव स्वेत्थ”, आवुसो, सुखं यदेत्थ नत्य वेदयितं । पञ्चमे, आवुसो, कामगुणा । कतमे पञ्च ? चक्षुविज्ञेया रूपा
- १० इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया, सोतविज्ञेया सदा ... पे०... धानविज्ञेया गन्धा ... जिल्लाविज्ञेया रसा ... कायविज्ञेया फोटुव्वा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया – इमे खो, आवुसो, पञ्च कामगुणा । य खो, आवुसो, इमे पञ्च कामगुणे पठिच्च उप्पज्जति सुखं सोमनस्सं, इदं वुच्चतावुसो,
- १५ कामसुखं ।
३. “इधावुसो, भिक्षु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्षुनो इमिना विहारेन विहरतो कामसहगता सञ्जामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आवाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्खं उपज्जेय यावदेव
- २० आबाधाय; एवमेवस्स ते कामसहगता सञ्जामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आवाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुक्खमेतं वृत्तं भगवता । इमिना पि खो एत, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।
४. “पुन च पर, आवुसो, भिक्षु वितक्कविचारानं वूपसमा
- २५ ... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्षुनो इमिना विहारेन विहरतो वितक्कसहगता सञ्जामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आवाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्खं

१. उदायी – शी०, स्था०, दो० । २. स्वेत्थ – शी० ।

उप्पज्जेय यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स ते वितक्कसहगता सञ्ज्ञा-
मनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पना-
वुसो, आबाधो दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो,
परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।

R. 416

B. 214

५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु पीतिया च विरागा ... पे०... ५
ततियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना
विहारेन विहरतो पीतिसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स
होति आबाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्खं उप्पज्जेय यावदेव
आबाधाय; एवमेवस्स ते पीतिसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदा-
चरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुक्खमेतं १०
वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा
सुखं निब्बानं ।

६. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सुखस्स च पहाना ... पे०...
चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना
विहारेन विहरतो उपेक्षासहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, १५
स्वास्स होति आबाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्खं उप्पज्जेय
यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स ते उपेक्षासहगता सञ्ज्ञामनसिकारा
समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो
दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदि-
तब्बं यथा सुखं निब्बानं । २०

20

७. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समति-
कमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञायतनं अमनसिकारा अनन्तो
आकासो ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे,
आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो रूपसहगता सञ्ज्ञा-
मनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेव्यथापि, आवुसो,
सुखिनो दुक्खं उप्पज्जेय यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स ते रूपसहगता २५
सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो
पनावुसो, आबाधो दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो,
परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।

25

R. 417

८. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं ३०
समतिकम्म अनन्तं विज्ञाणं ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज

११

B. 215

विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो आकासानञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्ख उपज्जेय यावदेव आवाधाय; एवमेवस्स ते आकासानञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसि-
५ कारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।

६. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिक्कम्म, नत्थि किञ्ची ति आकिञ्चञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज
१० विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो विज्ञाणञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्ख उपज्जेय यावदेव आवाधाय; एवमेवस्स ते विज्ञाणञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो
१५ दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।

१०. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकिञ्चञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो आकिञ्चञ्ज्ञायतन-
२० सहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्खं उपज्जेय यावदेव आवाधाय; एव-
मेवस्स ते आकिञ्चञ्ज्ञायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं
२५ निब्बानं ।

R. 418

११. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञा-
नासञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति,
पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बान” ति ।

४. गावीउपमासुतं

B. 216

१. “सेष्यथापि, भिक्खवे, गावी पब्बतेय्या बाला अव्यत्ता अखेत्तञ्जू अकुसला विसमे पब्बते चरितुं । तस्सा एवमस्स – ‘यन्मूनाहं अगतपुब्बं चेव दिसं गच्छेय्यं, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय्यं, अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेय्यं’ ति । सा पुरिसं पादं न सुप्पतिद्वितं पतिद्वापेत्वा पच्छिमं पादं उद्धरेय्य । सा न चेव अगतपुब्बं दिसं गच्छेय्य, ५ न च अखादितपुब्बानि तिणानि खादेय्य, न च अपीतपुब्बानि पानीयानि पिवेय्य; यस्मि चस्सा’ पदेसे’ ठिताय एवमस्स – ‘यन्मूनाहं अगतपुब्बं चेव दिसं गच्छेय्यं, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय्यं, अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेय्यं’ ति तं च पदेसं न सोत्थिना पच्चागच्छेय्य । तं किस्स हेतु ? तथा हि सा, भिक्खवे, गावी पब्बतेय्या बाला अव्यत्ता १० अखेत्तञ्जू अकुसला विसमे पब्बते चरितुं । एवमेव खो, भिक्खवे, इत्येकच्चो भिक्खु बालो अव्यत्तो अखेत्तञ्जू अकुसलो विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरिति”; सो तं निमित्तं न आसेवति न भावेति न बहुलीकरोति न स्वाधिद्वितं अधिद्वाति । १५

२. “तस्स एवं होति – ‘यन्मूनाहं वितकविचारानं वूपसमा अज्जत्तं सम्पसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितकं अविचारं समाधिजं पीतिसुखं द्रुतियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरेय्य’ ति । सो न सक्कोति वितकविचारानं वूपसमा ... पे०.. द्रुतियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरितुं । तस्स एवं होति – ‘यन्मूनाहं विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरेय्य’ ति । सो न सक्कोति विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरितु । अयं वृच्छति, भिक्खवे, ‘भिक्खु उभतो भट्टो उभतो परिहीनो, सेष्यथापि सा गावी पब्बतेय्या बाला अव्यत्ता अखेत्तञ्जू अकुसला विसमे पब्बते चरितुं’ । २५

R. 41

२०

३. “सेष्यथापि, भिक्खवे, गावी पब्बतेय्या पण्डिता व्यत्ता^३ खेत्तञ्जू कुसला विसमे पब्बते चरितुं । तस्सा एवमस्स – ‘यन्मूनाहं अगतपुब्बं चेव दिसं गच्छेय्यं, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय्यं,

१-१ चस्सा पदे - सी०, पस्सा देसे - स्था०, चस्सा पादे - रो० । २ विहरितु - सी०, स्था०, रो० । ३ व्यत्ता - सी०, रो० ।

B 217

अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेय्यं' ति । सा पुरिमं पादं सुप्तिद्वितं पतिद्वापेत्वा पञ्चमं पादं उद्धरेय । सा अगतपुब्बं चेव दिसं गच्छेय,

अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय्य, अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेय्य । यस्मि चस्ता पदेसे, ठिताय एवमस्त - 'यन्नाह अगतपुब्बं

५ चेव दिसं गच्छेय्यं, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय्यं, अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेय्यं' ति तं च पदेसं सोत्थिना पञ्चाशच्छेय्य । तं किस्स हेतु ? तथा हि सा, भिक्खवे, गावी पव्वते य्या पण्डिता व्यत्ता खेत्तञ्जु कुसला विसमे पव्वते चरितुं । एवमेव खो, भिक्खवे, इषेकञ्चो भिक्खु पण्डितो व्यत्तो खेत्तञ्जु कुसलो विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलोहि

१० धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

४. "तस्य एवं होति - 'यन्नाह वितक्कविचारानं वूपसमा अज्ञतं सम्पसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितकं अविचार समाधिं १५ पीतिसुखं द्वितयं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरेय्यं' ति । सो द्वितयं ज्ञानं अनभिहिसमानो वितक्कविचारानं वूपसमा द्वितयं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

R. 420

५. "तस्य एवं होति - 'यन्नाह पीतिया च विरागा उपेक्षको च विहरेय्यं सतो च सम्पजानो, सुखं च कायेन पटिसवेदेय्यं यं तं अरिया २० आचिक्षवन्ति - उपेक्षको सतिमा सुखविहारी ति ततियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरेय्यं' ति । सो ततियं ज्ञानं अनभिहिसमानो पीतिया च विरागा ततियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

६. "तस्य एवं होति - 'यन्नाह सुखस्स च पहाना दुखस्स च २५ पहाना पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अत्थङ्गमा अदुखसमसुखं उपेक्षासतिपारिसुद्धि चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरेय्यं' ति । सो चतुर्थं ज्ञानं अनभिहिसमानो सुखस्स च पहाना ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

१. अनभिहिसमानो - स्या० ।

७. “तस्य एवं होति – ‘यश्नूनाहं सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समति-
कमा परिवसञ्ज्ञानं ग्रथ्यज्ञमा नानन्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा अनन्तो
आकासो ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरेय्यं’ ति । सो
आकासानञ्चायतनं अनभिहिसमानो सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समति-
कमा ... पे०... आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं ५
निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वित अधिद्वाति ।

B. 218

८. “तस्य एवं होति – ‘यश्नूनाहं सब्बसो आकासानञ्चायतनं
समतिकम्म अनन्तं विज्ञाणं ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज
विहरेय्यं’ ति । सो विज्ञाणञ्चायतनं अनभिहिसमानो सब्बसो
आकासानञ्चायतनं समतिकम्म ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाण- १०
ञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति
बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

९. “तस्य एवं होति – ‘यश्नूनाहं सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं
समतिकम्म नत्थि किञ्ची ति आकिञ्चञ्चञ्जायतनं उपसम्पद्ज विहरेय्यं’
ति । सो आकिञ्चञ्चञ्जायतनं अनभिहिसमानो सब्बसो विज्ञाण- १५
ञ्चायतनं समतिकम्म ‘नत्थि किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चञ्जायतनं उप-
सम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति
स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

१०. “तस्य एवं होति – ‘यश्नूनाहं सब्बसो आकिञ्चञ्चञ्जायतनं
समतिकम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरेय्यं’ ति । २०
सो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं अनभिहिसमानो सब्बसो आकिञ्चञ्चञ्जा-
यतनं समतिकम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो
तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

R. 421

११. “तस्य एवं होति – ‘यश्नूनाहं सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा-
यतनं समतिकम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरेय्यं’ ति । २५
सो सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं अनभिहिसमानो सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा-
यतनं समतिकम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति ।

१२. “यतो सो, भिक्खुवे, भिक्खु तं तदेव समापत्ति चन्द्रपञ्जति
पि बुद्धाति पि, तस्य मुदु चित्तं होति कम्मञ्जां । मुदुना कम्मञ्जेन
चित्तेन अप्यमाणो समाधि होति सुभावितो । सो अप्यमाणेन समाधिना ३०

B. 219

सुभावितेन यस्स' यस्स' अभिज्ञासच्छिकरणीयस्स घमस्स चित्तं
ग्रभिनिश्चामेति अभिज्ञासच्छिकिरियाय तत्र तत्रेव सक्षिखभवतं
पापुणाति सति सति आयतने ।

१३. “सो सचे आकह्नति – ‘अनेकविहितं इद्विविधं पञ्चन्-
५ भवेत्यं, एको पि हृत्वा वहुधा ग्रस्सं, वहुधा पि हृत्वा एको ग्रस्सं ... पे०...
याव त्रह्लालोका पि कायेन वसं वत्तेत्य’ ति, तत्र तत्रेव सक्षिखभवतं
पापुणाति सति सति आयतने ।

१४. “सो सचे आकह्नति – दिव्वाय सोतधातुया ... पे०... सति
सति आयतने ।

१० १५. “सो सचे आकह्नति – ‘परसत्तानं परपुगलानं चेतसा
चेतो परिच्च पजानेत्यं, मरागं वा चित्तं सरागं चित्तं ति पजानेत्यं, वीत-
रागं वा चित्तं वीतरागं चित्तं ति पजानेत्यं, सदोसं वा चित्तं सदोसं चित्तं
१५ ति पजानेत्यं, वीतदोसं वा चित्तं वीतदोसं चित्तं ति पजानेत्यं, समोहं
वा चित्तं समोहं चित्तं ति पजानेत्यं, वीतमोहं वा चित्तं ... सह्नितं वा
चित्तं ... विक्षितं वा चित्तं ... महगतं वा चित्तं ... ग्रमहगतं वा चित्तं
... सञ्चरं वा चित्तं ... अनुत्तरं वा चित्तं ... समाहितं वा चित्तं ...
असमाहितं वा चित्तं ... विमुत्तं वा चित्तं ... अविमुत्तं वा चित्तं
अविमुत्तं चित्तं ति पजानेत्यं’ ति, तत्र तत्रेव सक्षिखभवतं पापुणाति
सति सति आयतने ।

२० १६. “सो सचे आकह्नति – ‘अनेकविहितं पुञ्चेविनासं अनुस्स-
रेत्यं, सेयथीदं – एकं पि जार्ति द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं
सउद्देसं अनेकविहितं पुञ्चेविनासं अनुस्सरेत्यं’ ति, तत्र तत्रेव सक्षिखभवतं
पापुणाति सति सति आयतने ।

R. 422

२५ १७. “सो सचे आकह्नति – ‘दिव्वेन चक्खुना विसुद्धेन
अतिकक्ष्यामानुसकेन . पे०.. यथाकम्पूपगे सत्तो पजानेत्यं’ ति, तत्र
तत्रेव सक्षिखभवतं पापुणाति सति सति आयतने ।

१८. “सो सचे आकह्नति – ‘आसवान खया अनासवं चेतो-
विमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिह्वेव घम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उप-

सम्पर्ज्ज विहरेय्यं ति, तत्र तत्रेव सक्षिखभवतं पापुणाति सति सति आयतने” ति ।

५. ज्ञानसुत्तं

१. “पठमं पाहं”, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामि; दुतियं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामि; तृतीयं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामि; चतुर्थं ५ पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामि; आकासानञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि; विज्ञाणञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि; आकिञ्चचञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि; नेवसञ्चानासञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि; सञ्चावेदयितनिरोधं^३ पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि” । १०

B. 220

२. “पठमं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामी” ति, होति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चतेतं पटिच्च वुतं? इव, भिक्खवे, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पर्ज्ज विहरति । सो यदेव तत्थ होति रूपगतं वेदनागतं सञ्चागतं सह्यागतं विज्ञाणगतं, ते धर्मे अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आबाघतो परतो पलोकतो सुञ्जतो अनन्ततो समनुपस्ति । सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेति^४ । सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसह्यार- १५ समथो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हाक्खयो’ विरागो निरोधो निव्वानं ति । सो तत्थ ठितो आसवानं खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धर्मरागेन ताय धर्मनन्दिया पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ परिनिव्वायी अनावत्तिधर्मो तस्मा लोका ।

R. 423

“सेव्यथामि, भिक्खवे, इस्सासो वा इस्सासन्तेवासी वा तिण- २५ पुरिसख्पके” वा मत्तिकापुञ्जे वा योग्यं करित्वा, सो अपरेन समयेन

१. पहं – सी०, रो० । २-२. अय पाठे सी०, रो० पौत्रकेसु नत्यि । ३. पलिङ्ग-पेति – स्या० । ४. तण्हाक्खयो – सी०, स्या०, रो० । ५. तिणपुरिसके – सी०, रो० ।

- द्वरेपाती च होति अक्षणवेधी च महतो च कायस्स पदालिता'; एवमेव
खो, भिक्खवे, भिक्खु विविच्छेव कामेहि .. पै०... पठमं ज्ञानं उप-
सम्पञ्ज विहरति । सो यदेव तत्य होति रूपगतं वेदनागतं सञ्जागतं
सङ्घारगतं विज्ञाणगतं, ते धर्मे अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो
५ सल्लतो अघतो आवाधतो परतो पलोकतो सुञ्जतो अनत्ततो समनु-
पस्ति । सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेति । सो तेहि धर्मेहि
चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति - 'एतं सन्तं एतं
पणीतं यदिदं सब्वसङ्घारसमयो सब्बूपविपटिनिस्सगो तण्हाक्खयो
विरागो निरोधो निव्वानं' ति । सो तत्य ठितो आसवानं खयं पापुणाति ।
१० नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया
पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्षया ओपपातिको होति तत्य
१५ R. 424 परिनिव्वायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । 'पठम पाहं, भिक्खवे,
ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्छ
वुत्तं ।
३. "दुतियं पाह, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय ... पै०... ततियं पाहं,
भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय ... पै०... 'चतुर्थं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय
आसवानं खयं वदामी' ति, इति खो पनेतं वुत्त । किञ्चेतं पटिच्छ
वुत्तं ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना
पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अथज्ञमा अदुक्खमसुखं उपेक्खासति-
- २० २० पारिसुद्धि चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति । सो यदेव तत्य होति
रूपगतं वेदनागतं सञ्जागतं सङ्घारगतं विज्ञाणगतं, ते धर्मे अनिच्छतो
दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आवाधतो परतो पलोकतो
सुञ्जतो अनत्ततो समनुपस्ति । सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेति ।
२५ सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति -
- एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्वसङ्घारसमयो सब्बूपविपटिनिस्सगो
- तण्हाक्खयो विरागो निरोधो निव्वानं' ति । सो तत्य ठितो आसवानं
खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन
ताय धम्मनन्दिया पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्षया ओप-
पातिको होति तत्य परिनिव्वायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका ।
- ३० "सम्यथापि, भिक्खवे, इस्सासो वा इस्सासन्तेवासी वा तिण-

पुरिसङ्घके वा मत्तिकापुञ्जे वा योगम् करित्वा, सो अपरेन समयेन दूरेषाती^१ च होति अक्खणवेदी च महूतो च कायस्ता पदालिता; एवमेव खो, भिक्खु सुखस्स च पहाना ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो यदेव तत्थ होति रूपगतं वेदनागतं ... पे०... अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । 'चतुर्थं पाहं, भिक्खुवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं ५ R. 425 खयं वदामी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

४. "आकासानञ्चायतनं पाहं, भिक्खुवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामी" ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? इध, भिक्खुवे, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्यङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा 'अनन्तो आकासो' ति आकासा- 10 नञ्ज्ञायतन उपसम्पद्ज विहरति । सो यदेव तत्थ होति वेदनागत सञ्ज्ञागतं सह्यारगतं विज्ञाणगतं, ते धम्मे अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आबाधतो परतो पलोकतो सुञ्जतो अनत्ततो समनुपस्सति । सो तेहि धम्मेहि चित्तं पटिवापेति । सो तेहि धम्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति - 'एतं सन्तं एतं 15 पणीतं यदिदं सब्बसञ्ज्ञारसमयो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हाक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं' ति । सो तत्थ ठितो आसवानं खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चज्ञं श्रोरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया श्रोपयोपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । 20

"सेव्यथापि, भिक्खुवे, इस्सासो वा इस्सासन्तेवासी वा तिष्ठ-पुरिसङ्घके वा मत्तिकापुञ्जे वा योगम् करित्वा, सो अपरेन समयेन दूरेषाती च होति अक्खणवेदी च महूतो च कायस्ता पदालिता; एवमेव खो, भिक्खुवे, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्यङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा 'अनन्तो आकासो' ति 25 आकासानञ्ज्ञायतन उपसम्पद्ज विहरति । सो यदेव तत्थ होति वेदनागत सञ्ज्ञागतं ... पे०... अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । 'आकासानञ्ज्ञायतनं पाहं, भिक्खुवे, निस्साय आसवानं खयं वदामी' ति, इति य तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

१. दूरे पाति - स्था०, रो० ।

R. 426
B. 223

५. “विज्ञाणञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय ... पे०...
 ग्राकिञ्चञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामी’
 ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिञ्च वुत्तं ? इध, भिक्खवे,
 भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिककम्म ‘नत्यि किञ्ची’ ति
- 5 ग्राकिञ्चञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । सो यदेव तत्य होति
 वेदनागतं सञ्चागतं सह्यारगतं विज्ञाणगतं, ते घम्मे अनिच्छतो
 दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अथतो आवाधतो परतो पलोकतो
 सुञ्चतो ग्रनत्ततो समनुपस्सति । सो तेहि घम्मेहि चित्तं पटिवापेति ।
 सो तेहि घम्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति –
- 10 ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसह्यारसमयो सब्बूपविपटिनिस्सगो
 तण्हाक्खयो विरागो निरोघो निवानं’ ति । सो तत्य ठितो आसवानं
 खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव घम्मरागेन
 ताय घम्मनन्दिया पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओप-
 पातिको होति तत्य परिनिव्वायी आनावतिधम्मो तस्मा लोका ।
- 15 “सेय्यथापि, भिक्खवे, इस्सासो वा इस्सासन्तेवासी वा तिण-
 पुरिसरूपके वा मत्तिकापुञ्जे वा योगं करित्वा, सो अपरेन समयेन
 दूरेपाती च होति अक्खणवेदी च महतो च कायस्स पदालिता; एवमेव
 खो, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिककम्म ‘नत्यि
 किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । सो यदेव
- 20 तत्य होति वेदनागतं सञ्चागतं सह्यारगतं विज्ञाणगतं, ते घम्मे
 अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अथतो आवाधतो परतो
 पलोकतो सुञ्चतो ग्रनत्ततो समनुपस्सति । सो तेहि घम्मेहि चित्तं
 पटिवापेति । सो तेहि घम्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया
 चित्तं उपसंहरति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसह्यारसमयो
- 25 सब्बूपविपटिनिस्सगो तण्हाक्खयो विरागो निरोघो निवानं’ ति ।
 सो तत्य ठितो आसवानं खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खय-
 पापुणाति, तेनेव घम्मरागेन ताय घम्मनन्दिया पञ्चन्नं ओरम्भा-
 गियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्य परिनिव्वायी
 आनावतिधम्मो तस्मा लोका । ‘आकिञ्चञ्चायतनं पाहं, निस्साय
- 30 आसवानं खयं वदामी’ ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिञ्च वुत्तं ।
 ६. “इति खो, भिक्खवे, यावता सञ्चासमापत्ति तावता

अञ्जापटिवेचो । यानि च खो इमानि, भिक्खवे, निस्साय^१ द्वे^२
आयतनानि – नेव सञ्ज्ञानानासञ्ज्ञायतनसमापत्ति च सञ्ज्ञावेदथित-
निरोधो च, ज्ञायीहेते^३, भिक्खवे, भिक्खूहि^४ समापत्तिकुसलेहि
समापत्तिवुद्धानकुसलेहि समापज्जित्वा वुद्धिहृत्वा सम्मा^५ अवखातब्बानी^६
ति वदामी^७ ति ।

B. 224

५

६. आनन्दसुतं

१. एकं समयं आयस्मा आनन्दो कोसम्बियं विहरति घोसिता-
रामे । तत्र खो आयस्मा आनन्दो भिक्खू आमन्तेसि – “आवुसो
भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो आनन्दस्स
पच्चस्सोसुं । आयस्मा आनन्दो एतदवोच –

२. “अच्छरियं, आवुसो, अब्भुत, आवुसो ! यावच्छद तेन १०
भगवता जानता पस्ता अरहता सम्मासम्बुद्धेन सम्बाधे ओकासाधि-
गमो अनुबुद्धो सत्तानं विसुद्धिया सोकपरिदेवानं समतिक्कमाय
दुक्खदोमनस्सानं अत्यङ्गमाय आयस्स अधिगमाय निब्बानस्स सच्छ-
किरियाय । तदेव नाम चक्खु^८ भविस्सति ते रूपा तं चायतनं नो
पटिसंवेदिस्सति । तदेव नाम सोतं भविस्सति ते सहा तं चायतनं १५
नो पटिसंवेदिस्सति । तदेव नाम घान^९ भविस्सति ते गन्धा तं
चायतनं नो पटिसंवेदिस्सति । सा व नाम जिव्हा भविस्सति ते रसा
तं चायतनं नो पटिसंवेदिस्सति । सो व नाम कायो भविस्सति ते
फोटुञ्जा तं चायतनं नो पटिसंवेदिस्सति” ति ।

R. 427

१५

३. एवं वृत्ते आयस्मा उदायी आयस्मत्तं आनन्दं एतदवोच – २०
“सञ्जीमेव नु खो, आवुसो आनन्द, तदायतनं नो पटिसंवेदेति उदाहु
असञ्जी” ति ?

“सञ्जीमेव खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेति, नो
असञ्जी” ति ।

“किसञ्जी पनावुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेती” ति ? २५

१-१. सी०, रो० पोत्यकेतु नतिय । २. ज्ञायी सीते – स्या० । ३. म० पोत्यके
नतिय । ४-५. उम्मदक्षातब्बानी – स्या० । ५. भिक्खवो – सी०, रो० । ६. चक्खु –
सी० । ७. चार्य – सी० ।

४. “इवावुसो, भिक्खु, सब्बसो रूपसञ्चानं समतिकक्षा पटिघसञ्चानं” अथङ्गमा नानत्तसञ्चानं अमनसिकारा ‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एवंसञ्ची पि खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेति ।

B. 225 ५ ५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिकक्षम^१ ‘अनन्तं विज्ञानं’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एवंसञ्ची पि खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेति ।

६. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकक्षम ‘नत्थि किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चायतनं उपसम्पद्ज १० विहरति । एवंसञ्ची पि खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेति” ति ।

R. 428 ७. “एकभिदाहं, आवुसो, समयं साकेते विहरामि अञ्जनवने मिगदाये । अथ खो, आवुसो, जटिलवासिका^२ भिक्खुनी येनाह तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा मं अभिवादेत्वा एकमन्तं अद्वासि । एकमन्तं ठिता खो, आवुसो, जटिलवासिका भिक्खुनी मं एतदबोच – १५ ‘यायं, भन्ते आनन्द, समाधि न चाभिनतो न चापनतो न च ससङ्कार-निगग्यहवारितगतो^३, विमुत्तता ठितो, ठितता सन्तुसितो, सन्तुसितता नो परितस्सति । अयं, भन्ते आनन्द, समाधि किञ्चलो वुत्तो भगवता’ ति ?

“एव वुत्ते, सोहं”, आवुसो, जटिलवासिक भिक्खुनि एतद-२० बोचं – ‘यायं, भणिनि, समाधि न चाभिनतो न चापनतो न च ससङ्कार-निगग्यहवारितगतो, विमुत्तता ठितो, ठितता सन्तुसितो, सन्तुसितता नो परितस्सति । अयं, भणिनि, समाधि अञ्चआफलो^४ वुत्तो भगवता’ ति । एवंसञ्ची पि खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेति” ति ।

७. लोकायतिकसुत्तं

१. अथ खो ह्वे लोकायतिका ब्राह्मणा येन भगवा तेनुपसङ्क-२५ मिसु; उपसङ्कमित्वा भगवता सर्द्धि सम्मोदिसु । सम्मोदनीयं कर्य-

१. उसञ्चान - सी० । २. समतिकक्षा - सी० । ३. जटिलागाहिया - सी०, दी०, जटिलागागिका - स्या० । ४. वार्चितवतो - सी०, स्या०, दी० । ५. अह - सी०, दी०, ताह - स्या० । ६. अञ्जो फलो - स्या० ।

सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिंशा खो
ते ब्राह्मणा भगवत्तं एतद्वोचुं —

२. “पूरणो, भो गोतम, कस्सपो सब्बच्छू सब्बदस्सावी
अपरिसेसं ज्ञाणदस्सनं पठिजानाति — ‘चरतो च मे तिद्वतो च सुत्तस्स
च जागररस्स च सततं समितं ज्ञाणदस्सनं पच्चुपट्टितं’ ति । सो ५ B. 226
एवमाह — ‘अहं अनन्तेन ज्ञाणेन अनन्तं’ लोकं जानं पस्सं विहरामी’
ति । अयं पि, भो गोतम, निगण्ठो नाटपुत्तो^१ सब्बच्छू सब्ब-
दस्सावी अपरिसेसं ज्ञाणदस्सनं पठिजानाति — ‘चरतो च मे तिद्वतो
च सुत्तस्स च जागररस्स च सततं समितं ज्ञाणदस्सनं पच्चुपट्टितं’ ति ।
सो एवमाह — ‘अहं अनन्तेन ज्ञाणेन अनन्तं लोकं जानं पस्सं विहरामी’ १०
ति । इमेसं, भो गोतम, उभिज्ञं ज्ञानवादानं उभिज्ञं अञ्जनमञ्जनं
विपच्चनीकवादानं को सच्चं आह^२ को मुसा” ति ?

३. “अलं, ब्राह्मण ! तिद्वतेतं — ‘इमेसं उभिज्ञं ज्ञान-
वादानं उभिज्ञं अञ्जनमञ्जनं विपच्चनीकवादानं को सच्चं आह को
मुसा’ ति । घम्मं वो, ब्राह्मण, देसेस्सामि”, तं सुणाय, साधुकं मनसि-
करोय; भासिस्सामी” ति । “एवं, भो” ति खो ते ब्राह्मणा भगवतो
पच्चस्तोतुं । भगवा एतद्वोच —

४. “सेव्यथापि, ब्राह्मण, चत्तारो पुरिसा चतुर्द्विसा ठिता परमेन^३
जवेन, च समन्नागता परमेन च पदवीतिहारेन । ते एवरूपेन जवेन
समन्नागता अस्यु, सेव्यथापि नाम दद्वधम्मा^४ धनुग्रहो सिक्षितो २०
कतहृत्थो कतूपासनो लहुकेन असनेन अप्पकसिरेन तिरियं तालच्छायं
अतिपातेय; एवरूपेन च पदवीतिहारेन, सेव्यथापि नाम पुरत्यिमा
समुद्दा पच्छिमो समुद्दो अथ पुरत्यिमाय दिसाय ठितो पुरिसो एवं
वदेय्य — ‘अहं गमनेन लोकस्स अन्तं पापुणिस्सामी’ ति । सो अञ्ज-
नेव असितपीतखायितसायिता^५ अञ्जनत्र^६ उच्चारपस्सावकम्मा अञ्जनत्र^{२५}
निहाकिलमथपठिविनोदना वस्ससतायुको वस्ससतजीवी वस्ससतं
गन्त्वा अप्पत्वा व लोकस्स अन्तर्या कालं करेय्य । अथ पच्छिमाय ८. 430

१ अन्तबन्तं — सी० । २ हि — सी०, पि हि — स्या० । ३. नाटपुत्तो — सी० ।
४ स्या० पोत्यके नत्यि । ५ देसिस्सामि — सी०, स्या०, रो० । ६. परमाय गतिया च —
सी०, रो०, पुरिसागतिश च — स्या० । ७. दद्वधम्मो — सी०, स्या०, रो० । ८. ताल-
च्छायिता — सी०, स्या०, रो० । ९ असितखायितसायिता — स्या० । १०. अञ्जनत्रेव — सी० ।

दिसाय ... पे०... अथ उत्तराय दिसाय ... अथ दक्षिखणाय दिसाय
ठितो पुरिसो एवं वदेय्य - 'अहं गमनेन लोकस्स अन्तं पापुणिस्सामी'
ति । सो अञ्जनत्रेव असितपीतखायितसायिता अञ्जनत्र उच्चास-

B. 227

पस्सावकम्मा अञ्जनत्र निहाकिलमथपटिविनोदना वस्ससातायुको
५ वस्समतजीवी वस्ससातं गन्त्वा अप्पत्वा व लोकस्स अन्तं अन्तरा कालं
करेय्य । तं किस्स हेतु ? नाहं, ब्राह्मणा, एवरूपाय सन्धावनिकाय
लोकस्स अन्तं आतेय्यं दट्टेय्य^१ पत्तेय्य^२ ति वदामि । न चाहं, ब्राह्मणा,
अप्पत्वा व लोकस्स अन्तं दुक्खस्स अन्तकिरियं वदामि ।

५. "पञ्चमे, ब्राह्मण, कामगृणा अरियस्स विनये लोको
१० ति बुच्चति । कतमे पञ्च ? चक्रबुविञ्चेय्या रूपा इट्टा कन्ता
मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया; सोतविञ्चेय्या सदा . पे०
घानविञ्चेय्या गन्धा ... जिन्हाविञ्चेय्या रसा ... कायविञ्चेय्या
फोट्टव्वा इट्टां कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया; इमे
स्तो, ब्राह्मणा, पञ्च कामगृणा अरियस्स विनये लोको ति बुच्चति ।

१५ ६. "इध, ब्राह्मण, भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च
अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीतिसुख^३" पठमं
झानं उपसम्पद्ज विहरति । अयं बुच्चति, ब्राह्मणा, 'भिक्खु लोकस्स
अन्तमागम्म^४, लोकस्स अन्ते विहरति' । तमञ्जे एवमाहंसु - 'अयं
पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा' ति । अहं पि हि^५,
२० ब्राह्मणा, एवं वदामि - 'अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो
' लोकम्हा' ति ।

R. 431

७. "पुन च परं, ब्राह्मण, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा
... पे०... दुतियं झानं ... ततियं झानं ... चतुर्थं झानं उपसम्पद्ज
विहरति । अयं बुच्चति, ब्राह्मणा, 'भिक्खु लोकस्स अन्तमागम्म
२५ लोकस्स अन्ते विहरति' । तमञ्जे एवमाहंसु - 'अयं पि लोक-
परियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा' ति । अहं पि हि, ब्राह्मणा,
एवं वदामि - 'अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा'
ति ।

१ दट्टेय्य - सी०, दो०; दिट्टेय्य - स्या० । २ पत्तेय्य - सी०, दो० । ३. अन्तमगमा -
स्या० । ४ सी०, दो० पोत्यकेसु नतिय ।

८. “पुन च परं, ब्राह्मणा, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिष्ठसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति । अयं वुच्चति, ब्राह्मणा, ‘भिक्खु लोकस्स अन्तमागम्म लोकस्स अन्ते विहरति’ । तमञ्जे एवमाहंसु – ‘अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि ५ अनिस्सटो लोकम्हा’ ति । अहं पि हि, ब्राह्मणा, एवं वदामि – अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा’ ति ।

B. 228

९. “पुन च परं, ब्राह्मणा, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म ‘अनन्तं विज्ञानं’ ति विज्ञाणञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... पे०... सब्बसो विज्ञाणञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म १० ‘नत्य किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... पे०... सब्बसो आकिञ्चञ्चञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति । अयं वुच्चति, ब्राह्मणा, ‘भिक्खु लोकस्स अन्तमागम्म लोकस्स अन्ते विहरति’ । तमञ्जे एवमाहंसु – ‘अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा’ ति । अहं पि हि, १५ ब्राह्मणा, एवं वदामि – ‘अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा’ ति ।

१०. “पुन च परं, ब्राह्मणा, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, २० पञ्ज्ञाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्खीणा होन्ति । अयं वुच्चति, ब्राह्मणा, ‘भिक्खु लोकस्स अन्तमागम्म लोकस्स अन्ते विहरति तिष्णो लोके विस्तिकं’” ति ।

R. 432

८. देवासुरसङ्घमधुतं

१. “भूतपुब्वं, भिक्खवे, देवासुरसङ्घामो समुपब्लूब्हो” अहोसि । तर्स्मि खो पन, भिक्खवे, सङ्घामे असुरा जिनिसु, देवा पराजियसु^१ । पराजिता च, भिक्खवे, देवा अपर्यिसुयेव^२ उत्तरेनाभि- २५ मुखा^३, अभिर्यिसु^४ असुरा । अथ खो, भिक्खवे, देवान् एतदहोसि –

१. समुपब्लूब्हो – सी०; समुपब्लूब्हो – रो० । २. पराजियसु – सी०, स्था०, रो० । ३. अपर्यत्वेव – सी०; अपर्यत्वेव – रो०; अपर्स्सत्वेव – स्था० । ४. उत्तरेनमुखा – सी०, उत्तराभिमुखा – स्था० । ५. अभिर्यिसु – सी०, अभिर्यिसु – स्था० ।

‘अभियन्तेव’ खो असुरा । यज्ञून मयं द्रुतियं पि असुरेरहि सङ्गमे-
य्यामा’ ति । द्रुतियं पि खो, भिक्खवे, देवा असुरेरहि सङ्गमेरु ।

द्रुतियं पि खो, भिक्खवे, असुरा व जिनिसु, देवा परार्जियसु । पराजिता
च, भिक्खवे, देवा अपर्यिस्युयेव उत्तरेनाभिमुखा, अभियिसु असुरा ।

B. 229 ५ अथ खो, भिक्खवे, देवानं एतदहोसि – ‘अभियन्तेव खो असुरा । यज्ञून
मयं ततियं पि असुरेरहि सङ्गमेर्य्यामा’ ति । ततियं पि खो, भिक्खवे,
देवा असुरेरहि सङ्गमेरु । ततियं पि खो, भिक्खवे, असुरा व जिनिसु,
देवा परार्जियसु । पराजिता च, भिक्खवे, देवा भीता देवपुरयेव
पर्विसिसु । देवपुरगतानं च पन, भिक्खवे, देवान एतदहोसि –

R. 433 १० ‘भीरुत्तानगतेन^३ खो दानि मयं एतरहि अत्तना विहराम अकरणीया
असुरेही’ ति । असुरानं पि, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘भीरुत्तानगतेन
खो दानि देवा एतरहि अत्तना विहरन्ति अकरणीया^४ अम्हेही’ ति ।

२. “भूतपुञ्जं, भिक्खवे, देवासुरसङ्गामो समुपव्यूहो
अहोसि । तर्स्मि खो पन, भिक्खवे, सङ्गमे देवा जिनिसु, असुरा

१५ परार्जियसु । पराजिता च, भिक्खवे, असुरा अपर्यिस्युयेव दक्षिणेनाभि-
मुखा, अभियिसु देवा । अथ खो, भिक्खवे, असुरान एतदहोसि –
‘अभियन्तेव खो देवा । यन्नून मयं द्रुतियं पि देवेहि सङ्गमेर्य्यामा’
ति । द्रुतियं पि खो, भिक्खवे, असुरा देवेहि सङ्गमेरु । द्रुतियं पि
खो, भिक्खवे, देवा जिनिसु, असुरा परार्जियसु । पराजिता च, भिक्खवे,

२० असुरा अपर्यिस्युयेव दक्षिणेनाभिमुखा, अभियिसु देवा । अथ खो,
भिक्खवे, असुरान एतदहोसि – ‘अभियन्तेव खो देवा । यज्ञून मय
ततियं पि देवेहि सङ्गमेर्य्यामा’ ति । ततियं पि खो, भिक्खवे, असुरा
देवेहि सङ्गमेरु । ततियं पि खो, भिक्खवे, देवा जिनिसु, असुरा
देवेहि सङ्गमेरु । ततियं पि खो, भिक्खवे, देवा भीता असुरपुरयेव
परार्जियसु । पराजिता च, भिक्खवे, असुरा भीता असुरपुरयेव

२५ पर्विसिसु । असुरपुरगतानं च पन, भिक्खवे, असुरान एतदहोसि –
‘भीरुत्तानगतेन खो दानि मयं एतरहि अत्तना विहराम अकरणीया
देवेही’ ति । देवानं पि, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘भीरुत्तानगतेन खो
दानि असुरा एतरहि अत्तना विहरन्ति अकरणीया अम्हेही’ ति ।

३. “एवमेव खो, भिक्खवे, यस्मि समये भिक्खु विविच्चेव

^१ अभियन्ते च – सी० । ^२ देवपुरयेव – स्या० । ^३ भीरुत्तानगतेन – स्या० ।

४. अकरणीय – सी० ।

कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितवकं सविचारं विवेकंजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति, तस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खुस्स एवं होति – ‘भीरुत्तानगतेन खो दानाहं एतरहि अत्तना विहरामि अकरणीयो मारस्सा’ ति । मारस्सा पि, भिक्खवे, पापिमतो एवं होति – ‘भीरुत्तानगतेन खो दानि भिक्खु एतरहि अत्तना ५ विहरति अकरणीयो मय्ह’ ति ।

B 290,
R 494

४. “यस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खु वितवकविचारानं वूप-समा ... पे० .. द्रुतियं ज्ञानं ... ततियं ज्ञानं ... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति, तस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खुस्स एवं होति – ‘भीरुत्तान-गतेन खो दानाहं एतरहि अत्तना विहरामि अकरणीयो मारस्सा’ ति । १० मारस्सा पि, भिक्खवे, पापिमतो एवं होति – ‘भीरुत्तानगतेन खो दानि भिक्खु एतरहि अत्तना विहरति, अकरणीयो मय्ह’ ति ।

५. “यस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकमा पटिष्ठसञ्ज्ञानं^१ अत्थञ्जमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । अयं १५ वुच्चति, भिक्खवे, ‘भिक्खु अन्तमकासि मारं, अपदं वघित्वा^२ मारचक्खुं अदस्सन गतो पापिमतो तिणो^३ लोके विसत्तिक’ ति^४ ।

६. “यस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिकम्म ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उप-सम्पद्ज विहरति ... सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकम्म ‘नत्यि २० किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्जायतनं उपसम्पद्ज विहरति .. सब्बसो आकिञ्चञ्जायतनं समतिकम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उप-सम्पद्ज विहरति ... सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिकम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्खीणा होन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, ‘भिक्खु अन्तम- २५ कासि मारं, अपदं वघित्वा मारचक्खुं अदस्सन गतो पापिमतो तिणो लोके विसत्तिक’” ति ।

१ पटिष्ठसञ्ज्ञाना – सी० । २ वघित्वा – स्था० । ३-३ सी०, स्था०, रो० पोत्यकेसु नत्यि ।

६. नागसुतं

R. 435

१. “यर्स्मि, भिक्खवे, समये आरब्जकस्स नागस्स गोचर-

पसुतस्स हृथी पि हृत्थिनियो पि हृत्थिकलभा^१ पि हृत्थिच्छापा पि पुरतो
पुरतो गन्त्वा तिणगानि छिन्दनिति, तेन, भिक्खवे, आरब्जको नागो
अद्वीयति^२ हरायति जिगुच्छति । यर्स्मि, भिक्खवे, समये आरब्जकस्स

५ नागस्स गोचरपसुतस्स हृथी पि हृत्थिनियो पि हृत्थिकलभा पि हृत्थि-
च्छापा पि श्रोभगोभगं साखाभज्जं खादन्ति, तेन, भिक्खवे, आरब्जको
नागो ग्रद्वीयति हरायति जिगुच्छति । यर्स्मि, भिक्खवे, समये आरब्ज-
कस्स नागस्स श्रोगाहं श्रोतिणस्स हृथी पि हृत्थिनियो पि हृत्थि-

D. 231

कलभा पि हृत्थिच्छापा पि पुरतो पुरतो गन्त्वा सोण्डाय उदक
१० ग्रालोलेन्ति^३, तेन, भिक्खवे, आरब्जको नागो अद्वीयति हरायति
जिगुच्छति । यर्स्मि, भिक्खवे, समये आरब्जकस्स नागस्स श्रोगाहा^४
उत्तिणस्स^५ हृत्थिनियो कायं उपनिधंसन्तियो^६ गच्छन्ति, तेन, भिक्खवे,
आरब्जको नागो अद्वीयति हरायति जिगुच्छति ।

२. “तर्स्मि, भिक्खवे, समये आरब्जकस्स नागस्स एव होति

१५ - ‘अहं खो एतरहि श्राकिणो विहरामि हृथीहि हृत्थिनीहि हृत्थि-
कलभेहि हृत्थिच्छापेहि । छिन्नगानि चेव तिणानि खादामि, श्रोभगो-
भगं च मे साखाभज्जं खादन्ति^७, श्राविलानि च पानीयानि पिवामि,
श्रोगाहा^८ च मे उत्तिणस्स हृत्थिनियो कायं उपनिधंसन्तियो गच्छन्ति ।
यन्मूनाहं एको गणस्मा वूपकट्टो विहरेय्य^९ ति । सो अपरेन समयेन

२० एको गणस्मा वूपकट्टो विहरति, अच्छिन्नगानि चेव तिणानि खादति,
श्रोभगोभगं^{१०} चस्स^{११} साखाभज्जं^{१२} न^{१३} खादन्ति^{१४}, अनाविलानि च पानी-
यानि पिवति, श्रोगाहा चस्स उत्तिणस्स न हृत्थिनियो कायं उप-
निधंसन्तियो गच्छन्ति । तर्स्मि, भिक्खवे, समये आरब्जकस्स नागस्स
एवं होति- ‘अहं खो पुञ्चे श्राकिणो विहासि हृथीहि हृत्थिनीहि हृत्थि-
कलभेहि हृत्थिच्छापेहि, छिन्नगानि चेव तिणानि खादि, श्रोभगोभगं
२५ च मे साखाभज्जं खादिद्दु^{१५}, श्राविलानि च पानीयानि अपारिष्य^{१६}, श्रोगाहा

R. 436

१. हृत्थिकलभा - स्याऽ । २. अद्वीयति - स्याऽ । ३. आलोलेन्ति - सी० ।
४. श्रोगाह - श्रोतिणस्स - सी०, स्याऽ, दी० । ५. उपनिधंसन्तियो - स्याऽ । ६. खादित -
स्याऽ । ७. श्रोगाह - सी०, दी०, श्रोगाह पि - स्याऽ । ८-९. श्रोभगोभगं च -
स्याऽ । १०. साखाभज्जं - सी० । १०-११. खादति - स्याऽ । ११. खादित - स्याऽ ।
१२. अपारिष्य - स्याऽ ।

च मे उत्तिष्ठन्स्स हृत्यनियो कायं उपनिधंसन्तियो अगमंसु । सोहं एतरहि एको गणस्मा वूपकट्टो विहरामि, अच्छेन्नग्नानि चेव तिणानि खादामि, ओभग्नोभग्नं च मे साखाभज्जं न खादन्ति, अनाविलानि च पानीयानि पिवामि, ओगाहा च मे उत्तिष्ठन्स्स न हृत्यनियो कायं उपनिधंसन्तियो गच्छन्ती' ति । सो सोष्णाय साखाभज्जं भञ्जित्वा ५ साखाभज्जेन कायं परिमञ्जित्वा' अत्तमनो सोण्डं संहरति' ।

३. “एवमेव खो, भिक्खवे, यस्मि समये भिक्खु आकिण्णो विहरति भिक्खुहि भिक्खुनीहि उपासकेहि उपासिकाहि रञ्जा राज-
महामत्तेहि तिथियेहि तिथियसावकेहि, तस्मि, भिक्खवे, समये B. 232
भिक्खुस्स एवं होति — ‘अहं खो एतरहि आकिण्णो विहरामि भिक्खुहि १० भिक्खुनीहि उपासकेहि उपासिकाहि रञ्जा राजमहामत्तेहि तिथियेहि तिथियसावकेहि । यन्नानाहं एको गणस्मा वूपकट्टो विहरेय्य’ ति ।
सो विवित्तं सेनासनं भजति अरञ्जनं रुक्खमूलं पब्बतं कन्दरं गिरिशुहं R. 437
सुसानं वनपत्यं अभोकासं पलालपुञ्जं । सो अरञ्जनगतो वा
रुक्खमूलगतो वा सुञ्जाणारणतो वा निसीदति पल्लङ्घं आभुजित्वा १५ उजुं कायं पणिधाय परिमुखं सर्वं उपठुपेत्वा । सो अभिज्ञं लोके पहाय विगताभिज्ञेन चेतसा विहरति, अभिज्ञाय चित्तं परिसोधेति;
व्यापादपदोसं पहाय अव्यापनचित्तो विहरति सब्बपाणमूतहितानुकम्भी,
व्यापादपदोसा चित्तं परिसोधेति; थीनमिद्दं पहाय विगतथीनमिद्दो विहरति आलोकसञ्जी सतो सम्प्रानो, थीनमिद्दा चित्तं परिसोधेति; २०
उद्धच्छकुकुच्चं पहाय अनुद्वतो विहरति अज्ञतं वूपसन्तचित्तो, उद्धच्छ-
कुकुच्छा चित्तं परिसोधेति; विचिकिच्छं पहाय तिणविचिकिच्छो विहरति अकथङ्कथी कुसलेषु धम्मेसु, विचिकिच्छाय चित्तं परिसोधेति ।
सो इमे पञ्च नीवरणे पहाय चेतसो” उपकिलेसे पञ्जाय दुब्बलीकरणे २५ विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं
विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो अत्तमनो सोण्डं संहरति । वितक्कविचारानं वूपसम्पद्ज ... पै०... दुतियं ज्ञानं ... ततियं
ज्ञानं ... चतुर्त्यं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो अत्तमनो सोण्डं संहरति । सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकमा” पटिघसञ्ज्ञानं अत्थञ्जमा

१. परिसदित्वा — सी०, दो० । २-२ कण्डं संहरति — सी०, दो०; कण्डं संहरति — स्था० । ३. विनिमिद्द — म० । ४. वेतसा — सी०, स्था० । ५. समतिकम्भ — सी० ।
ग्र०४-१०

नाभित्सञ्ज्ञानं असन्तिकारा 'अनन्तो आकासो' ति आकासानञ्ज्ञा-
यतनं उपसम्पज्ज विहरति । सो अत्तमनो सोण्डं संहरति । सब्बसो
आकासानञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म 'अनन्तं विज्ञाणं' ति विज्ञाण-
ञ्ज्ञायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... सब्बसो विज्ञाणञ्ज्ञायतनं

- ५ समतिक्कम्म 'नत्यं किञ्ची' ति आकिञ्चञ्ज्ञायतनं उपसम्पज्ज
विहरति ... सब्बसो आकिञ्चञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म नेवसञ्ज्ञा-
नासञ्ज्ञायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा-
यतनं समतिक्कम्म सञ्ज्ञावेदयित्तिरोचं उपसम्पज्ज विहरति, पञ्जाय
चत्सु दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । सो अत्तमनो सोण्डं
१० संहरती" ति ।

१०. तपुस्ससुत्तं

१. एकं समयं भगवा मल्लेषु^१ विहरति उर्वेलकप्पं नाम
मल्लानं निगमो । अथ खो भगवा पुष्पहसमयं निवासेत्वा पत्तचीवर-
मादाय उर्वेलकप्पं पिण्डाय पाविसि । उर्वेलकप्पे पिण्डाय चरित्वा
पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिककन्तो आयस्मन्तं आनन्दं आमन्त्रेसि — “इधे व
१५ ताव त्वं, आनन्द, होहि, यावाहं महावनं अज्ञोगाहामि दिवाविहाराया”
ति । “एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा आनन्दो भगवतो पञ्चस्सोसि ।
अथ खो भगवा महावनं अज्ञोगाहेत्वा अञ्जतरस्मि रुक्षमूले द्विवा-
विहारं निसीदि ।

२. अथ खो तपुस्सो गहपति येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्घमि;
२० उपसङ्घमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसिन्नो खो तपुस्सो गहपति आयस्मन्तं आनन्दं एतद्वोच —
“सयं, भन्ते आनन्द, गिही कामभोगिनो^२ कामारामा कामरता
कामसम्मुदिता । तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं गिहीनं कामभोगीनं कामा-
रामनं कामरतानं कामसम्मुदितानं पपातो विय खायति, यदिदं
२५ नेवखम्मं । सुतं भेतं, भन्ते, ‘इमर्स्मि धम्मविनये दहरानं दहरानं भिक्खूनं
नेवखम्मे चित्तं पक्षवन्दति पसीदति सन्तिदुति विमुच्चति एतं सत्तं
ति पस्तो’ । तथिदं, भन्ते, इमर्स्मि धम्मविनये भिक्खूनं बहुना जनेन
विसभागो, यदिदं नेवखम्मं” ति ।

१. मलतेषु — सी०; मलकेषु — स्था० । २. कामभोगी — सी०, यो० ।

३. “अतिथि खो एतं, गहपति, कथापाभतं भगवन्तं दस्सनाय । आयाम, गहपति, येन भगवा तेनुपसङ्कुमिस्साम; उपसङ्कुमित्वा भगवतो एतमत्थं आरोचेस्साम । यथा नो भगवा व्याकरिस्सति तथा नं धारेस्सामा”^१ ति ।

R. 499

“एवं, भन्ते”- ति खो तपुस्सो गहपति आयस्मतो आनन्दस्स ५ पच्चस्सोसि ।

४. अथ खो आयस्मा आनन्दो तपुस्सेन गहपतिना सर्द्धि येन भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिश्चो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच —

B 234

“अयं, भन्ते, तपुस्सो गहपति एवमाह — ‘मयं, भन्ते आनन्द, गिही कामभोगिनो ... तथिदं, भन्ते, इमर्स्य धम्मविनये मिक्खूनं बहुना जनेन विसभागो यदिदं नेक्खम्मं’” ति ।

10

५. “एवमेतं, आनन्द, एवमेतं, आनन्द ! मयं पि खो, आनन्द, पुब्बेव सम्बोधा ग्रनभिसम्बुद्धस्स बोधिसत्तस्सेव सतो एतदहोसि — ‘साधु नेक्खम्मं, साधु पविवेको’ ति । तस्स मयं, आनन्द, नेक्खम्मे चित्तं १५ न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिष्ठुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्स मयं, आनन्द, एतदहोसि — ‘को नु खो हेतु को पच्चयो, येन मे नेक्खम्मे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिष्ठुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ ? तस्स मयं, आनन्द, एतदहोसि — ‘कामेसु खो मे आदीनवो अदिटो, सो च मे अबहुलीकातो, नेक्खम्मे च आनिसंसो २० ग्रनधिगतो, सो च मे श्रनासेवितो । तस्मा मे नेक्खम्मे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिष्ठुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ । तस्स मयं, आनन्द, एतदहोसि — ‘सच्चे खो अहं कामेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलं^२ करेयं^३, नेक्खम्मे आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेयं, ठानं खो पनेतं विज्जति यं मे नेक्खम्मे चित्तं पक्खन्देय्य पसीवेय्य सन्तिष्ठुति २५ विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो’ । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन कामेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकार्सि, नेक्खम्मे आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्स मयं, आनन्द, नेक्खम्मे चित्तं पक्खन्दति पसीदति सन्तिष्ठुति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्दं,

20

R. 440

१. तं - रो० । २. तथा करिस्सामा - स्या० । ३-३. बहुली० - सी०, स्या०, रो० ।

- B. 295 विविच्चेव' कामेहि विविच्च अकुसलेहि घमेहि सवितकं सविचारं
विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरामि । तस्स मम्हं,
आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो कामसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा
समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । सेव्यथापि, आनन्द,
५ सुखिनो दुखं उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स' मे काम-
सहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो ।

६. "तस्स मम्हं, आनन्द, एतदहोसि – 'यज्ञानाहं वितक-
विचारानं बूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरेय्य' ति ।
तस्स मम्हं, आनन्द, अवितकके चित्तं न पक्षन्दति नप्पसीदति न
१० सन्तिदृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्स मम्हं, आनन्द,
एतदहोसि – 'को नु खो हेतु को पञ्चयो, येन मे अवितकके चित्तं न
पक्षन्दति नप्पसीदति न सन्तिदृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो'?
तस्स मम्हं, आनन्द, एतदहोसि – 'वितककेसु खो मे आदीनवो अदिद्वो,
R. 441 सो च मे अबहुलीकतो, अवितकके च आनिसंसो अनविगतो, सो च
१५ मे अनासेवितो' । तस्मा मे अवितकके चित्तं न पक्षन्दति नप्पसी-
दति न सन्तिदृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्स मम्हं,
आनन्द, एतदहोसि – 'सचे खो अहं वितककेसु आदीनवं दिस्वा तं
बहुलं करेय्य, अवितकके आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेयं, ठानं खो
पनेतं चिज्जति यं मे अवितकके चित्तं पक्षन्दत्य पसीदेय्य सन्तिदृदेय्य
२० विमुच्चेय एतं सन्तं ति पस्सतो' । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन
वितककेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलभकार्सि, अवितकके आनिसंसं
अधिगम्म तमासेवि । तस्स मम्हं, आनन्द, अवितकके चित्तं पक्ष-
न्दति पसीदति सन्तिदृति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो
२५ खो अहं, आनन्द, वितकविचारानं बूपसमा ... पे० . दुतियं ज्ञानं
उपसम्पद्ज विहरामि । तस्स मम्हं, आनन्द, इमिना विहारेन
विहरतो वितकसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स
मे होति आबाधो । सेव्यथापि, आनन्द, सुखिनो दुखं उप-
ज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स मे वितकसहगता सञ्ज्ञा-
मनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो ।

७. “तस्य मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘यन्मूलाहं पीतिया च विरागा उपेक्षको च विहरेय्यं सतो च सम्पज्जानो सुखं च कायेन पटिसंवेदेय्यं यं तं अरिया आचिक्खन्ति – उपेक्षको सतिमा सुखं-विहारी ति ततियं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरेय्यं’ ति । तस्य मर्यहं, आनन्द, निष्पीतिके चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न ५ विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्य मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘को नु खो हेतु को पञ्चयो, येन मे निष्पीतिके चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’? तस्य मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘पीतिया खो मे आदीनवो अदिष्टो, सो च मे अनामें अबहुलीकर्तो, निष्पीतिके च आनिसंसो अधिगतो, सो च मे अनामें सेवितो । तस्मा मे निष्पीतिके चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ । तस्य मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘सचे खो अहं पीतिया आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेय्यं, निष्पीतिके आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्यं’, ठानं खो पनेतं विज्जिति यं मे निष्पीतिके चित्तं पक्खन्देय्यं पसीदेय्यं सन्तिद्वेय्यं विमुच्चेय्यं १५ एतं सन्तं ति पस्सतो’ । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन पीतिया आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकासि, निष्पीतिके आनिसंसं अधिगम्म तमासेवं । तस्य मर्यहं, आनन्द, निष्पीतिके चित्तं पक्खन्दति पसीदति सन्तिद्वृति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, पीतिया च विरागा ... पे०... ततियं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरामि । २० तस्य मर्यहं, आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो पीतिसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा सभुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आवाघो । सेयथापि, आनन्द, सुखिनोद्दुक्खं उप्पञ्जेय्य यावदेव आवाघाय; एवमेवस्स मे पीतिसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा सभुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आवाघो । २५

८. “तस्य मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘यन्मूलाहं सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अथज्ञमा अदुक्खमसुखं उपेक्षासतिपारिसुर्द्धं चतुत्थं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरेय्यं’ ति । तस्य मर्यहं, आनन्द, अदुक्खमसुखे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्य ३०

१. तस्मा सेवेयं – सी० ।

B. 236

R. 442

25

- मर्यां, आनन्द, एतदहोसि – ‘को नु खो हेतु को पच्चयो, येन मे अदुक्खमसुखे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ ? तस्स मर्यां, आनन्द, एतदहोसि – ‘उपेक्खा-सुखे खो मे आदीनवो अदिद्वो, सो च मे अबहुलीकतो, अदुक्खमसुखे
- ५ च आनिसंसो अनधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा मे अदुक्खम-सुखे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ । तस्स मर्यां, आनन्द, एतदहोसि – ‘सचे खो अहं उपेक्खासुखे आदीनवं दिस्वा तं बहुल करेयं, अदुक्खमसुखे आनिसंसं अधिगम्म तमासेव्यं, ठानं खो पनेतं विजजति यं मे अदुक्खमसुखे
- १० चित्तं पक्खन्देय पसीदेय सन्तिद्वेय विमुच्चेय एतं सन्तं ति पस्सतो’ । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन उपेक्खासुखे आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकासि अदुक्खमसुखे आनिसंसं अधिगम्म तमासेव्यं । तस्स मर्यां, आनन्द, अदुक्खमसुखे चित्तं पक्खन्दति पसीदति सन्तिद्वति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, सुखस्स च
- १५ पहाना ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरामि । तस्स मर्यां, आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो उपेक्खासहगता’ सञ्ज्ञामनसि-कारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । सेयथापि, आनन्द, सुखिनो द्रुक्खं उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स मे उपेक्खा-सहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो ।
- २० ६. “तस्स मर्यां, आनन्द, एतदहोसि – ‘यज्ञूनाहं सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा नानत्सञ्ज्ञानं अभनसिकारा ‘अनन्तो आकासो’ ति आकासनञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरेय्य’ ति । तस्स मर्यां, आनन्द, आकासानञ्चायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ ।
- २५ तस्स मर्यां, आनन्द, एतदहोसि – ‘को नु खो हेतु को पच्चयो, येन मे आकासानञ्चायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ ? तस्स मर्यां, आनन्द, एतदहोसि – ‘रूपेसु खो मे आदीनवो अदिद्वो, सो चै अबहुलीकतो, आकासा-नञ्चायतने च आनिसंसो अनधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा
- ३० मे आकासानञ्चायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वति

१. उपेक्खासुखसहगता – सी० । २. च मे – सी०, स्था०, दो० ।

R. 413

B. 237

न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्स मम्हं, आनन्द, एतदहोसि — 'सचे खो अहं रूपेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेयं, आकासानन्दायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेयं, ठानं खो पनेतं विजज्ञति यं मे आकासानन्दायतने चित्तं पक्षवन्देय्य पसीदेय्य सन्तिद्वेय्य विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो' । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन ५ समयेन रूपेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकासि, आकासानन्दायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्स मम्हं, आनन्द, आकासानन्दायतने चित्तं पक्षवन्दति पसीदति सन्तिद्वति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्रमा पटिवसञ्ज्ञानं अथवङ्गमा नानत्सञ्ज्ञानं अमनसिकारा 'अनन्तो १० आकासो' ति आकासानन्दायतनं उपसम्पद्ज विहरामि । तस्स मम्हं, आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो रूपसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । सेय्यथापि, आनन्द, सुखिनो दुक्खं उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स मे रूपसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । १५

१०. "तस्स मम्हं, आनन्द, एतदहोसि — 'यन्नानाहं सब्बसो आकासानन्दायतनं समतिक्रम्म 'अनन्तं विज्ञाणं' ति विज्ञाणनन्दायतनं उपसम्पद्ज विहरेय्य' ति । तस्स मम्हं, आनन्द, विज्ञाणनन्दायतने चित्तं न पक्षवन्दति नप्सीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्स मम्हं, आनन्द, एतदहोसि — 'को नु खो २० हेतु को पच्यथो, येन मे विज्ञाणनन्दायतने चित्तं न पक्षवन्दति नप्सीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' ? तस्स मम्हं, आनन्द, एतदहोसि — 'आकासानन्दायतने खो मे आदीनवो अद्विद्वो, सो च अबहुलीकतो, विज्ञाणनन्दायतने च आनिसंसो अनधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा मे विज्ञाणनन्दायतने चित्तं न पक्षवन्दति २५ नप्सीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्स मम्हं, आनन्द, एतदहोसि — 'सचे खो अहं आकासानन्दायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेयं, विज्ञाणनन्दायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेयं, ठानं खो पनेतं विजज्ञति यं मे विज्ञाणनन्दायतने चित्तं पक्षवन्देय्य पसीदेय्य सन्तिद्वेय्य विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो' । ३० सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन आकासानन्दायतने आदीनवं

दिन्वा तं दहूऽपापाति, किञ्चनापापापाते लाभेत्येतं द्विष्टम्
तत्त्वाभेदिः । तस्य मध्ये, आनन्द, किञ्चनापापापाते लिङ्ग दहूऽपापाति

पर्मीदति नन्दित्वाति किञ्चनाति सत्तं गत्वा ति दहूऽपातो । एते रथे दहूऽ
आनन्द, नन्दमो ज्ञानानन्दवायतनं तमतित्वात्तम 'दहूऽपाता किञ्चनाति'

३ ति किञ्चनापापापायतनं उपन्यपञ्ज विद्वाति । तस्य मध्ये, आनन्द,
द्विमिता विहरेन विहरतो ज्ञानानन्दवायतननन्दवायता नन्दज्ञानमन्दिः

काचा समुदाचरत्वं । त्वास्तु ते होति आशादो । सेवयाति, आनन्द,
नुत्तिनो द्वृत्तं उपपञ्जेत्य वाचदेव आशावाय; एवमेवम् मे अनन्दा-

८. २२२ नन्दवायतनन्दहता नन्दज्ञानन्दज्ञान नमुदाचरत्वं । स्वास्त्रं मे हेति

१० आवाधो ।

११. "तस्य मध्ये, आनन्द, एतदहोति - 'यस्माहं नन्दमो
विज्ञानपापायतनं तमतित्वात्तम तत्त्विकिञ्ची ति यातित्वात्तम-
यतनं उपन्यपञ्ज विहरेत्य' ति । तस्य मध्ये, आनन्द, आदिज्ञानज्ञा-
यतने चित्तं न परमवदति नण्मीदति न नन्दित्वाति एते

१५ सत्तं ति पन्नतो । तस्य मध्ये, आनन्द, एतदहोति - 'ते ते ते ते
को पञ्चयो, येन मे आकिञ्चन्जनायतने चित्तं न परानन्दति नण्मीदति
न मन्त्रित्वाति न विमुचति एते सत्तं ति परगतो' ? तस्य मध्ये, आनन्द,
एतदहोति - 'विज्ञानपापायतने तो मे प्राणीको गटिहो सो ते
मे अवहुलीकरतो, आकिञ्चन्जनायतने न पानिनंतो चर्यितो, तो

२० च मे चनामेवितो । तस्मा मे आकिञ्चन्जनायतने चित्तं न परानन्दति
न परमीदति न नन्दित्वाति न विमुचति एते सत्तं ति परगतो' । तस्य
मध्ये, आनन्द, एतदहोति - 'ते ते ते ते विज्ञानपापायतने आदी,
नदं विज्ञा तं द्वृत्तं उर्देय, आकिञ्चन्जनायतने गान्धीम शीघ्रतमः

८. ४४५ तमामेवत्य, तारं तो तनेतं विग्रहति तं मे तारं तामामेवत्य
तमामेवत्य, तारं तो तनेतं विग्रहति तं मे तारं तामामेवत्य, तिर्ति

२५ परमान्देय पर्मीदेव नन्दित्वात्तम तिमर्मेय एते सत्तं ति परगतो' । तो
तो तो, आनन्द, आदेन गमयेत् विज्ञानपापायतने तारं तामेवत्य
तं चर्यमवार्ता, आकिञ्चन्जनायतने वारिमग ग्रीष्माच्छ गमयेत्',

तस्य मध्ये, आनन्द, आकिञ्चन्जनायतने चित्तं न परानन्दति गमयेत् -
नन्दित्वाति विमुचति एते सत्तं ति परगतो । तो तो तो आदी;

३० चर्यमो विज्ञानपापायतने आदिज्ञानज्ञा 'मी' च विग्रही' ति शक्ति.
उपन्यपञ्जात्तम उपन्यपञ्ज विद्वाति । तस्य मध्ये, आनन्द, ईश्वरा

विहारेन विहरतो विज्ञाणञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा
समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । सेव्यथापि, आनन्द, सुखिनो
दुक्खं उप्पज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स मे विज्ञाणञ्चायतन-
सहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो ।

१२. “तस्स मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘यन्मूनाहं सब्बसो
आकिञ्चञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पञ्ज्ज
विहरेय्य’ ति । तस्स मर्हं, आनन्द, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं
न पक्खन्दति नप्सीदति न सन्तिदृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति
पस्सतो । तस्स मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘को नु खो हेतु को
पञ्चयो, येन मे नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्प-
सीदति न सन्तिदृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’? तस्स मर्हं,
आनन्द, एतदहोसि – ‘आकिञ्चञ्ज्ञायतने खो मे आदीनको अद्वृतो,
सो च मे अबहुलीकतो, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने च आनिसंसो अनधि-
गतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा मे नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने
चित्तं न पक्खन्दति नप्सीदति न सन्तिदृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति
पस्सतो’। तस्स मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘सचे खो अहं आकिञ्च-
ञ्ज्ञायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेय्य, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने
आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्य, ठानं खो पनेतं विज्जति यं मे नेव-
सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं पक्खन्देय्य पसीदेय्य सन्तिदृत्य विमुच्चेय्य
एतं सन्तं ति पस्सतो’। सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन
आकिञ्चञ्ज्ञायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकार्सि, नेवसञ्ज्ञा-
नासञ्ज्ञायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्स मर्हं, आनन्द, नेव-
सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं पक्खन्दति पसीदति सन्तिदृति विमुच्चति
एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, सब्बसो आकिञ्च-
ञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पञ्ज्ज विह-
रामि । तस्स मर्हं, आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो आकिञ्चञ्ज्ञा-
यतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति
आबाधो । सेव्यथापि, आनन्द, सुखिनो दुक्खं उप्पज्जेय्य यावदेव
आबाधाय; एवमेवस्स मे आकिञ्चञ्ज्ञायतनसहगता सञ्ज्ञामनसि-
कारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो ।

B. 240

10

15'

20 R. 447

25

90

१३. “तस्स मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘यन्मूनाहं नेव-

८०४-११

सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम् सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उप-
सम्पञ्ज विहरेय्यं' ति । तस्स मर्यहं, आनन्द, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे
चित्तं न पक्षवन्दति नप्ससीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एत सन्तं
ति पस्सतो । तस्स मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि - 'को नु खो हेतु,

5. को पच्चयो, येन मे सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे चित्तं न पक्षवन्दति नप्ससी-
दति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' ? तस्स मर्यहं,
आनन्द, एतदहोसि - 'नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने खो मे आदीनवो

श्रद्धिद्वृ, सो च मे अवहुलीकातो, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे च आनिसंसो
आनधिगतो, सो च मे ग्रनासेवितो । तस्मा मे सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे

10. चित्तं न पक्षवन्दति नप्ससीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एत सन्तं
ति पस्सतो' । तस्स मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि - 'सचे खो अहं नेव-

सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेय्यं, सञ्ज्ञावेद-
यितनिरोधे आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्यं, ठानं खो पनेतं विज्जति
यं मे सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे चित्तं पक्षवन्देय्य पसीदेय्य सन्तिद्वृय्य

15. विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो' । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन
समयेन नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकार्सि,

सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्स मर्यहं,
आनन्द, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे चित्तं पक्षवन्दति पसीदति सन्तिद्वृति

विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, सब्बसो

20. नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम् सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उप-

सम्पञ्ज विहरामि, पञ्ज्ञाय च मे दिस्वा आसंवा परिक्षयं अगमंसु ।

१४. "थावकीवञ्ज्ञाहं, आनन्द, इमा नव अनुपुब्बविहार-
समापत्तियो न एवं अनुलोभपटिलोमं समापर्जिष पि बुद्धिं पि, नेव

तावाहं, आनन्द, सदेवके लोके समारके सब्रह्मके सस्समण्वाहाणिया

25. पजाय सदेवमनुस्साय 'अनुत्तरं सम्मासम्बोधि अभिसम्बुद्धो' ति
पञ्चञ्ज्ञासि । यतो च खो अह, आनन्द, इमा नव अनुपुब्बविहार-

समापत्तियो एवं अनुलोभपटिलोमं समापर्जिष पि बुद्धिं पि, अथाहं,
आनन्द, सदेवके लोके समारके सब्रह्मके सस्समण्वाहाणिया पजाय

सदेवमनुस्साय 'अनुत्तरं सम्मासम्बोधि अभिसम्बुद्धो' ति पञ्चञ्ज्ञासि ।

30. आगं च पन मे द्वस्तन उदपादि - 'अकुप्पा मे चेतोविमुत्ति, अयमन्तिमा

जाति, नस्थि दानि पुनर्भवो'" ति ।

महाबालो चतुर्थो ।

B 241

R 448

तस्युद्दानं

द्वे विहारा^१ च निब्बान^२, गावी^३ ज्ञानेन पञ्चमं ।
आनन्दो ब्राह्मणा^४ देवो^५, नागेन तपुस्सेन चा ति ॥

५. सामञ्चवग्गो

१. सम्बाधसुतं

१. एकं समयं आयस्मा आनन्दो कोसम्बियं विहरति घोसिता-
रामे । अथ खो आयस्मा उदायी येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्क्षिप्तिः;
उपसङ्क्षिप्तिवा आयस्मता आनन्देन सर्वदा सम्भोदिति । सम्भोदनीयं ५
कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो
खो आयस्मा उदायी आयस्मन्तं आनन्दं एतदद्वोच —

B. 242,
R. 449

२. “वृत्तमिदं, आवुसो, पञ्चालचण्डेन देवपुत्तेन —

‘सम्बाधे गतं^६ श्रोकासं, अविद्वा^७ भूरिमेघसो ।

यो ज्ञानमबुज्जिर्बुद्धो^८, पटिलीननिसभो^९ मुनी^{१०} ति ॥ १०

“कतमो”, आवुसो, सम्बाधो, कतमो सम्बाधे श्रोकासाधिगमो
वुत्तो भगवता” ति ?

३. “पञ्चमे, आवुसो, कामगुणा सम्बाधो वुत्तो भगवता ।
कतमे पञ्च ? चक्खुविच्छेया रूपा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा
कामूपसंहिता रजनीया, सोतविच्छेया सदा ... पै०... धानविच्छेया १५
गन्धा ... जिब्हाविच्छेया रसा ... कायविच्छेया फोटुब्बा इट्टा
कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया । इमे खो, आवुसो,
पञ्च कामगुणा सम्बाधो वुत्तो भगवता ।

४. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पै०... पठमं
ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे २०
श्रोकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि” सम्बाधो ।

१. विहारे — स्याऽ । २. निब्बान — सी० । ३. गावी — स्याऽ । ४-५. ब्राह्मणा
देवा — सी०, रो०, ब्राह्मणो देवा — स्याऽ । ५. पञ्चालवग्गो — स्याऽ । ६. वत — सी० ।
७. अविदा — सी०, स्याऽ, रो० । ८-९. ज्ञानमबुद्धा बुद्धो — सी०; ज्ञानमबुज्जिर्बुद्धो —
स्याऽ । १०. कतमो नु खो — सी०, रो० । ११. तत्य पत्थि —
सी०, रो० ।

R 450 किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ वितक्कविचारा अनिश्च्छा होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, ५ आवुसो, सम्बाधे ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ पीति अनिश्च्छा होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

B 243 ६. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु पीतिया च विरागा ...पे०... ततियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे १० ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ उपेक्षासुखं अनिश्च्छं होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

७. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सुखस्स च पहाना ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे १५ ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ रूपसञ्ज्ञा अनिश्च्छा होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

८. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकमा पटिवसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा नानन्तसञ्ज्ञानं अभनसिकारा ‘अनन्तो २० आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा अनिश्च्छा होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

R 451 २५ ९. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिकम्म ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ विज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा अनिश्च्छा होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

३० १०. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं

समतिकक्षम् ‘नस्ति किञ्चन्नी’ ति आकिञ्चञ्जनायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे श्रोकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ आकिञ्चञ्जनायतनसञ्ज्ञा अनिश्च्छा होति, अयमेत्थ सम्बाधो ।

5

११. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकिञ्चञ्जना-यतनं समतिकक्षम् नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे श्रोकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनसञ्ज्ञा अनिश्च्छा होति, अयमेत्थ सम्बाधो ।

B. 244

१२. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञा-नासञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम् सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्ज्ञाय चस्तु दिस्वा आसवा परिक्षीणा होन्ति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे श्रोकासाधिगमो वुत्तो भगवता निष्परियायेन” ति ।

15

२. कायसक्षिखसुतं

१. “‘कायसक्षिख कायसक्षी’ ति, आवुसो, वुच्चति । कित्ता-वता नु खो, आवुसो, कायसक्षिख वुत्तो भगवता” ति ?

२. “इधावुसो, भिक्खु विचिच्छेव कामेहि ...पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । यथा यथा च तदायतनं तथा तथा नं कायेन फुसित्वा” विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, कायसक्षिख वुत्तो भगवता परियायेन ।

R. 452

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु वित्कक्षिचारानं वूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं ... ततियं ज्ञानं ... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । यथा यथा च तदायतनं तथा तथा नं कायेन फुसित्वा विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, कायसक्षिख वुत्तो भगवता परियायेन ।

४. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं

१. फुसित्वा - रो० ।

समतिक्रमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा नानत्सञ्ज्ञानं अमनसिकारा
‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । यथा
यथा च तदायतनं तथा तथा नं कायेन फुसित्वा विहरति । एत्तावता
पि खो, आवुसो, कायसक्षिख वृत्तो भगवता परियायेन ... पे०... ।

५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा-
यतनं समतिक्रम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय
चस्स दिस्वा आसवा परिक्षीणा होन्ति । यथा यथा च तदायतनं तथा
तथा नं कायेन फुसित्वा विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो,
कायसक्षिख वृत्तो भगवता निप्परियायेना” ति ।

३. पञ्जाविमुत्तसुत्तं

- B 245 10 १. “पञ्जाविमुत्तो पञ्जाविमुत्तो” ति, आवुसो, वुच्चति ।
कित्तावता नु खो, आवुसो, पञ्जाविमुत्तो वृत्तो भगवता” ति ?

२. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं
ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय च नं पजानाति । एत्तावता
पि खो, आवुसो, पञ्जाविमुत्तो वृत्तो भगवता परियायेन ... पे०... ।

- R 453 15 ३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञा-
नासञ्ज्ञायतनं समतिक्रम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति,
पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्षीणा होन्ति, पञ्जाय च नं
पजानाति । एत्तावता पि खो, आवुसो, पञ्जाविमुत्तो वृत्तो भगवता
निप्परियायेना” ति ।

४. उभतोभागविमुत्तसुत्तं

- २० १. “उभतोभागविमुत्तो उभतोभागविमुत्तो” ति, आवुसो,
वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, उभतोभागविमुत्तो वृत्तो
भगवता” ति ?

- २५ २. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि .. पे०... पठमं
ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । यथा यथा च तदायतनं तथा तथा नं
कायेन फुसित्वा विहरति, पञ्जाय च नं पजानाति । एत्तावता पि
खो, आवुसो, उभतोभागविमुत्तो वृत्तो भगवता परियायेन ... पे०... ।

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्जानानासञ्जा-यतनं समतिकम्म सञ्जावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । यथा यथा च तदायतनं तथा तथा नं कायेन फुस्तिवा विहरति, पञ्जाय च नं पजानाति । एत्तावता पि खो, आवुसो, उभतोभागविमुत्तो वुत्तो ५ भगवता निष्परियायेना” ति ।

५. सन्दिट्टकधम्मसुत्तं

१. “‘सन्दिट्टिको धम्मो सन्दिट्टिको धम्मो’ ति, आवुसो, वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, सन्दिट्टिको धम्मो वुत्तो भगवता” ति ?

२. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ...पे०... पठमं ज्ञानं १० उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सन्दिट्टिको धम्मो वुत्तो भगवता परियायेन ... पे०... ।

B. 246

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्जानानासञ्जा-यतनं समतिकम्म सञ्जावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । एत्तावता पि खो, आवुसो, १५ सन्दिट्टिको धम्मो वुत्तो भगवता निष्परियायेना” ति ।

६. सन्दिट्टकनिब्बानसुत्तं

१. “‘सन्दिट्टिकं निब्बानं सन्दिट्टिकं निब्बानं’ ति, आवुसो, वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, सन्दिट्टिकं निब्बानं वुत्तं भगवता” ति ?

२. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ...पे०... पठमं ज्ञानं २० उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सन्दिट्टिकं निब्बानं वुत्तं भगवता परियायेन ... पे०... ।

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्जानासञ्जायतनं समतिकम्म सञ्जावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । एत्तावता पि खो, २५ आवुसो, सन्दिट्टिकं निब्बानं वुत्तं भगवता निष्परियायेना” ति ।

७. निव्वानसुतं

R. 454

१. निव्वानं निव्वानं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

८. परिनिव्वानसुतं

१. परिनिव्वानं परिनिव्वानं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

९. तदङ्गनिव्वानसुतं

१. तदङ्गनिव्वानं तदङ्गनिव्वानं ति, आवुसो, वुच्चति
... पे०... ।

१०. दिट्ठधम्मनिव्वानसुतं

५. “‘दिट्ठधम्मनिव्वानं दिट्ठधम्मनिव्वानं’ ति, आवुसो,
वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो दिट्ठधम्मनिव्वानं वुत्तं
भगवता” ति ?B. 247
१०. २. “इधावुसो, भिक्खु विविच्छेव कामेहि .पे०... पठमं ज्ञानं
उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, दिट्ठधम्मनिव्वानं
वुत्तं भगवता परियथेन ... पे०... ।३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्चाना-
नासञ्चानयतनं समतिकक्षम सञ्चावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति,
पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्षीणा होन्ति । एत्तावता पि
खो, आवुसो, दिट्ठधम्मनिव्वानं वुत्तं भगवता निष्परियथेना” ति ।
सामञ्जवग्नो^१ पञ्चमो ।

तस्युद्धानं

R. 455 15
सम्बाधो^२ कायसक्तिं पञ्जाः^३, उभतोभागो^४ सन्दिद्धिका द्वे^५ ।
निव्वानं परिनिव्वानं, तदङ्गदिट्ठधम्मकेन^६ च ति” ॥
पठमो पण्णासको समतो ।

१. पञ्चालवग्नो - सी०, स्था०, रो० । २-२. पञ्चालो कायसक्तिं च - सी०, रो०;
पञ्चालो कामहेसञ्च - स्था० । ३. उयो - सी०, स्था०, रो० । ४. दुवे - सी० ।
५-५. ० निमिक्तेना ति - सी० ।

६. खेमवग्गो

१. खेमसुतं

१. “खेमं खेमं” ति, आवुसो, वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, खेमं वुत्तं भगवता” ति ?

२. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, खेमं वुत्तं भगवता परियायेन ... पे०... ।

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्जानासञ्जायतनं समतिकम्म सञ्जावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । एत्तावता पि खो, आवुसो, खेमं वुत्तं भगवता निष्परियायेना” ति ।

२. खेमप्पत्तसुतं

१. खेमप्त्तो खेमप्त्तो ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

३. अमतसुतं

१. अमतं अमतं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

४. अमतप्पत्तसुतं

१. अमतप्त्तो अमतप्त्तो ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

५. अभयसुतं

१. अभयं अभयं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

६. अभयप्पत्तसुतं

१. अभयप्त्तो अभयप्त्तो ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

७. पत्सद्धिसुतं

१. पत्सद्धि पत्सद्धी ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

B. 249,
R. 456

८. अनुपुब्बपस्सद्विसुत्तं

१. अनुपुब्बपस्सद्वि अनुपुब्बपस्सद्वी ति, आवुसो, वुच्चति
... पे०... ।

९. निरोधसुत्तं

१ निरोधो निरोधो ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

१०. अनुपुब्बनिरोधसुत्तं

१. “अनुपुब्बनिरोधो अनुपुब्बनिरोधो” ति, आवुसो, वुच्चति ।
५ कित्तावता नु खो, आवुसो, अनुपुब्बनिरोधो वुत्तो भगवता” ति ?
२. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ...पे०... पठमं ज्ञानं
उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, अनुपुब्बनिरोधो
वुत्तो भगवता परियायेन ... पे०... ।

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्चाना-
१० नासञ्चायतनं समतिकक्षम सञ्चावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति,
पञ्चाय चस्स दिस्वा आस्वा परिक्खीणा होन्ति । एत्तावता पि
खो, आवुसो, अनुपुब्बनिरोधो वुत्तो भगवता निष्परियायेना” ति ।

११. अभब्बसुत्तं

१. “नव, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अरहतं
सञ्चिकातुं । कतमे नव ? रागं, दोसं, मोहं, कोषं, उपनाहं, मक्खं,
१५ पलासं, इसं, मञ्चरियं – इमे खो, भिक्खवे, नव धम्मे अप्पहाय
अभब्बो अरहतं सञ्चिकातुं ।

२. “नव, भिक्खवे, धम्मे पहाय भब्बो अरहतं सञ्चिकातुं ।
कतमे नव ? रागं, दोसं, मोहं, कोषं, उपनाहं, मक्खं, पलासं, इसं,
मञ्चरियं – इमे खो, भिक्खवे, नव धम्मे पहाय भब्बो अरहतं
२० सञ्चिकातुं” ति ।

खेमवग्गो छ्ठो ।

तस्युद्दावं

खेमो च अमतं चेव, अभयं पस्सद्धियेन^१ च ।
निरोधो अनुपुब्बो च^२, घम्मं पहाय भवेन चा ति ॥

R. 457

७. सतिपट्टानवग्गो

१. सिक्खादुब्बल्यसुत्तं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, सिक्खादुब्बल्यानि । कतमानि पञ्च ? पाणातिपातो, अदिन्नादानं, कामेसुमिच्छाचारो, मुसावादो, सुरामेरयमज्जपमादद्वानं – इमानि खो, भिक्खवे, पञ्च सिक्खा- ५ दुब्बल्यानि ।

B. 250

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु काये कायानुपस्सी विहरति आतापी सम्पज्ञानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्ञादोमनस्सं; वेदनासु ... पे०... चित्ते ... घम्मेसु घम्मान्- १० पस्सी विहरति आतापी सम्पज्ञानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्ञादोमनस्सं । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

२. नीवरणसुत्तं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, नीवरणानि । कतमानि पञ्च ? क्रामच्छन्दनीवरणं, व्यापादनीवरणं, थीनमिद्धनीवरण^३, उद्धच्च- १५ कुक्कुच्चनीवरणं, विचिकिच्छनीवरणं – इमानि खो, भिक्खवे, पञ्च नीवरणानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं नीवरणानं पहानाय चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु काये कायानुपस्सी विहरति आतापी सम्पज्ञानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्ञादोमनस्सं; वेदनासु ... पे०... चित्ते ... घम्मेसु घम्मा- २०

^{१-२} अभय ० – स्था० । २. चेव – सी०, स्था०, रो० । ३. थिनमिद ० – म० ।

नुपस्सी विहरति आतापी सम्पजानो सतिमा विनेय लोके अभिज्ञा-
दोमनस्सं । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं नीवरणानं पहानाय इमे
चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

३. कामगुणसुत्तं

१. “पञ्चमे, भिक्खवे, कामगुणा । कतमे पञ्च ? चक्षु-
५ विज्ञेया रूपा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया,
सोतविज्ञेया सदा ... पे०... धानविज्ञेया गन्धा ... जिङ्हा-
B 251 विज्ञेया रसा ... काथविज्ञेया फोट्टव्वा इट्टा कन्ता मनापा
पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया । इमे खो, भिक्खवे, पञ्च काम-
गुणा ।
- १० २. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं कामगुणानं पहानाय ... पे०...
इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

४. उपादानक्षत्रन्धसुत्तं

१. “पञ्चमे, भिक्खवे, उपादानक्षत्रन्धा । कतमे पञ्च ?
रूपुपादानक्षत्रन्धो, वेदनुपादानक्षत्रन्धो, सञ्जुपादानक्षत्रन्धो, सह्वार-
पादानक्षत्रन्धो, विज्ञाणुपादानक्षत्रन्धो – इमे खो, भिक्खवे, पञ्च-
१५ पादानक्षत्रन्धा ।
२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं उपादानक्षत्रन्धानं पहानाय
... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

५. ओरम्भागियसुत्तं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, ओरम्भागियानि संयोजनानि ।
कतमानि पञ्च ? सखकायदिट्ठि, विचिकिच्छा, सीलब्बतपरामासो,
२० कामञ्चन्धो, व्यापादो – इमानि खो, भिक्खवे, पञ्चोरम्भागियानि
संयोजनानि ।
२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं ओरम्भागियान संयोजनानं
पहानाय ... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

६. गतिसुत्तं

१. “पञ्चमा, भिक्खवे, गतियो । कतमा पञ्च ? निरयो, तिरच्छानयोनि, पेत्तिविसयो, मनुस्सा, देवा — इमा खो, भिक्खवे, पञ्च गतियो ।

२. “इमासं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं गतीनं पहानाय ... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

5

७. मच्छरियसुत्तं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, मच्छरियानि । कतमानि पञ्च ? आवासमच्छरियं, कुलमच्छरियं, लाभमच्छरियं, वण्मच्छरियं, धम्ममच्छरियं — इमानि खो, भिक्खवे, पञ्च मच्छरियानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं मच्छरियानं पहानाय ... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

B 252

10

८. उद्धम्भागियसुत्तं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, उद्धम्भागियानि संयोजनानि । कतमानि पञ्च ? रूपरागो, अरूपरागो, मानो, उद्धच्चं, अविज्ञा — इमानि खो, भिक्खवे, पञ्चुद्धम्भागियानि संयोजनानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं उद्धम्भागियानं संयोजनानं पहानाय ... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

R. 460

15

९. चेतोखीलसुत्तं

१. “पञ्चिमे, भिक्खवे, चेतोखीला । कतमे पञ्च ? इध भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि कङ्गति विचिकिच्छति नाधिमुच्चति न सम्पसीदति । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि कङ्गति विचिकिच्छति नाधिमुच्चति न सम्पसीदति, तस्स चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, अर्थं पठमो चेतोखीलो ।

20

१. सातच्चाय — सी०, स्या०, दो० ।

२. “पुन च परं, भिक्खु घम्मे कह्वति ... पे०...
सह्ये कह्वति ... सिक्षाय कह्वति ... सब्रह्मारीसु कुपितो होति
अनत्तमनो आहतचित्तो खीलजातो । यो सो, भिक्खुवे, भिक्खु सब्रह्मा-
रीसु कुपितो होति अनत्तमनो आहतचित्तो खीलजातो, तस्स
५ चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय । यस्स
चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय, अयं
पञ्चमो चेतोखीलो । इमे^१ खो, भिक्खुवे, पञ्च चेतोखीलां ।

३. “इमेसं, खो, भिक्खुवे, पञ्चवं चेतोखीलानं पहानाय
... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतत्त्वा” ति ।

१०. चेतसोविनिवन्धसुतं

R. 461 १० १. “पञ्चमे, भिक्खुवे, चेतसोविनिवन्धा । कतमे पञ्च ?
इव, भिक्खुवे, भिक्खु कामेसु अवीतरणो होति अविगतच्छद्दो
B. 253 अविगतपेमो अविगतपिपासो अविगतपरिलाहो अविगतपहो^२ ।
यो सो, भिक्खुवे, भिक्खु कामेसु अवीतरणो होति अविगतच्छद्दो
अविगतपेमो अविगतपिपासो अविगतपरिलाहो अविगतपहो, तस्स
१५ चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय । यस्स
चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय, अयं पठमो
चेतसोविनिवन्धो ।

२. “पुन च परं, भिक्खुवे, भिक्खु काये अवीतरणो होति
... पे०... रूपे अवीतरणो होति ... यावदत्यं उदरावदेहकं भुञ्जित्वा
२० सेव्यसुखं पत्ससुखं^३ मिष्ठयुखं अनुयुतो विहरति ... अञ्जतरं देव-
निकायं पणिधाय ब्रह्मचरियं चरति – ‘इमिनाहं सीलेन वा वर्तेन वा
तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा देवो वा भविस्तामि देवञ्जतरो वा’ ति ।
यो सो, भिक्खुवे, भिक्खु अञ्जतरं देवनिकायं पणिधाय ब्रह्मचरियं
चरति – ‘इमिनाहं सीलेन वा वर्तेन वा तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा देवो
२५ वा भविस्तामि देवञ्जतरो वा’ ति, तस्स चित्तं न नमति आतप्याय
अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्याय

१-१. न्या०, न० पोत्यकेनु नत्यि । २-२. अर्वातच्छद्दो अर्वातपेमो अर्वीत० अर्वीत०
अर्वीतपहो - न्या०, रो० । ३. फलसुखं - नी० ।

अनुयोगाय सातच्चाय पद्धानाय, अयं पञ्चमो चेतसोविनिबन्धो । इमे
खो, भिक्खवे, पञ्च चेतसोविनिबन्धा ।

३. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चत्र्यं चेतसोविनिबन्धानं पहानाय
चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इधं, भिक्खवे,
भिक्खु काये कायानुपस्सी विहरति आतापी सम्पज्जानो सतिमा विनेय्य ५
लोके अभिज्ञादोभनस्सं; वेदनासु ... पे०... चित्ते ... धम्मेसु धम्मानु-
पस्सी विहरति आतापी सम्पज्जानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्ञा-
दोभनस्सं । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चत्र्यं चेतसोविनिबन्धानं पहानाय
इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

सतिपट्टानवग्गो सत्तमो ।

तत्सुद्धानं

सिक्खा नीवरणाकामा^१, खन्धा च ओरम्भागिया गति । १० R. 462
मच्छेरं^२ उद्भम्भागिया^३ श्रद्धम्, चेतोखीला^४ विनिबन्धा^५ ति ॥

८. सम्पर्पधानवग्गो

१. सिक्खसुत्तं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, सिक्खादुब्बल्यानि । कतमानि
पञ्च ? पाणातिपातो ... पे०... सुरामेरथमज्जपमादट्टानं – इमानि
खो, भिक्खवे, पञ्च सिक्खादुब्बल्यानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चत्र्यं सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय १५
चत्तारो सम्पर्पधाना भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इधं, भिक्खवे,
भिक्खु अनुप्पश्चानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं अनुप्पादाय छन्दं जनेति
वायमति विरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति; उप्पश्चानं पापकानं
अकुसलानं धम्मानं पहानाय छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति
चित्तं पगण्हाति पदहति; अनुप्पश्चानं कुसलानं धम्मानं उप्पादाय छन्दं २०
जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति; उप्पश्चानं

१. नीवरणा कामा – स्था० । २. मच्छेरं चेव – सी०, रो०, मच्छरियज्जेव –
स्था० । ३. उद्भम्भागियानं – स्था० । ४-५ चेतोखील ० – सी०, रो०; चेतोखीलविनिबन्धो –
स्था० ।

कुसलानं धम्मानं ठितिया असम्मोसाय भियोभावाय वेपुल्लाय भावनाय पारिपूरिया छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं परगण्हाति पदहति । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्न सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय इमे चत्तारो सम्पर्पणाना भावेतब्बा” ति ।

(यथा सतिपठानवग्ये तथा सम्पर्पणानवसेन वित्थारेतब्बा ।)

१०. चेतसोविनिबन्धसुत्तं

R 463 5 १. “पञ्चमे, भिक्खवे, चेतसोविनिबन्धा । कतमे पञ्च ? इधं, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु अवीतरागो होति ... पे०... इमे खो, भिक्खवे, पञ्च चेतसोविनिबन्धा ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्न चेतसोविनिबन्धानं पहानाय चत्तारो सम्पर्पणाना भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इधं, भिक्खवे, भिक्खु अनुप्पत्तानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं अनुप्पादाय छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं परगण्हाति पदहति, उप्पत्तानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय ... अनुप्पत्तानं कुसलानं धम्मानं उप्पादाय ... उप्पत्तानं कुसलानं धम्मानं ठितिया असम्मोसाय भियो-भावाय वेपुल्लाय भावनाय पारिपूरिया छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं परगण्हाति पदहति । इमेमं खो, भिक्खवे, पञ्चन्न चेतसोविनिबन्धानं पहानाय इमे चत्तारो सम्पर्पणाना भावेतब्बा” ति ।

B 255 15 सम्पर्पणवग्योः अट्टमो ।

६. इद्धिपादवग्यो

१. सिक्खसुत्तं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, सिक्खादुब्बल्यानि । कतमानि पञ्च ? पाणातिपातो ... पे०... सुरायेरयमज्जपमादटानं - इमानि खो, भिक्खवे, पञ्च सिक्खादुब्बल्यानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्न सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय चत्तारो इद्धिपादा भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इधं, भिक्खवे, भिक्खु छन्दसमाधिपर्वानसह्यारसमन्नागतं इद्धिपादं भावेति, विरिय-

समाधि ... चित्तसमाधि ... वीर्मंसासमाधिपथानसङ्घारसमन्वागतं इद्धि-
पादं भावेति । इमे संखो, भिक्खवे, पञ्चन्नं सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय
इमे चत्तारो इद्धिपादा भावेतब्बा” ति ।

(यथा सतिपट्टानवग्ने तथा इद्धिपादवसेन वित्थारेतब्बा ।)

१०. चेतसोविनिबन्धसुत्तं

१. “पञ्चमे, भिक्खवे, चेतसोविनिबन्धा । कतमे पञ्च ?
इध, भिक्खवे, भिक्खु कामेषु अवीतरागो होति ... पे०... इमे खो, ५
भिक्खवे, पञ्च चेतसोविनिबन्धा ।

२. “इमे संखो, भिक्खवे, पञ्चन्नं चेतसोविनिबन्धानं पहानाय
इमे चत्तारो इद्धिपादा भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे,
भिक्खु छन्दसमाधिपथानसङ्घारसमन्वागतं इद्धिपादं भावेति, विरिय-
समाधि ... चित्तसमाधि ... वीर्मंसासमाधिपथानसङ्घारसमन्वागतं इद्धि- १०
पादं भावेति । इमे संखो, भिक्खवे, पञ्चन्नं चेतसोविनिबन्धानं पहानाय
इमे चत्तारो इद्धिपादा भावेतब्बा” ति ।

इद्धिपादवग्नो नवमो ।

यथेव^१ सतिपट्टाना, पथाना चतुरो पि॒ च^२ ।

B. 256

चत्तारो इद्धिपादा च^३, तथेव^४ सम्प्रयोजये^५ ति ॥

१०. रागपेयालं

१. “रागस्त, भिक्खवे, अभिञ्जाय नव धम्मा भावेतब्बा । १५ R 465
कतमे नव ? असुभसञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा,
सञ्जलोके ग्रनभिरतिसञ्ज्ञा, अनिच्छसञ्ज्ञा, अनिञ्चे हुक्खसञ्ज्ञा,
दुक्खे अनत्तसञ्ज्ञा, पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा — रागस्स, भिक्खवे
अभिञ्जाय इमे नव धम्मा भावेतब्बा” ति ।

२. “रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्जाय नव धम्मा भावेतब्बा । २०
कतमे नव ? पठमं ज्ञानं, दुतियं ज्ञानं, ततियं ज्ञानं, चतुर्थं ज्ञानं, आकासा-
नञ्चायतनं, विज्ञाणञ्चायतनं, आकिञ्चञ्चायतनं, नेवसञ्ज्ञा-

^१ चत्तारो — सी०, स्या० । ^२ पदे — सी०, स्या०, रो० । ^३. पि — सी०, स्या०,
रो० । ^४ पुरिमेहेहि च योजये — सी०, रो०, पुरिमेहेतेहि योजये — स्या० ।
ग्र०४—१३

नासञ्जायतनं, सञ्जावेदयितनिरोधो – रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय इमे नव धम्मा भावेतब्बा” ति ।

- ३-२०. “रागस्स भिक्खवे, परिज्ञाय .. पे०... परिक्खयाय
... पे०... पहानाय ... पे०... खयाय ... पे०... वयाय ... पे०... विरागाय
५ ... पे०... निरोधाय ... पे० .. चागाय ... पे०... पटिनिस्सगगाय ... पे०...
इमे नव धम्मा भावेतब्बा” ति ।

२१-३४०. “दोसस्स ... पे०... मोहस्स ... कोषस्स ... उप-
नाहस्स ... मक्खस्स .. पल्लासस्स ... इस्साय . मच्छरियस्स ... मायाय
... साठेयस्स ... थम्भस्स . सारम्भस्स ... मानस्स ... अतिमानस्स ...
१० मदस्स ... पमादस्स अभिज्ञाय पे० .. परिज्ञाय ... परिक्खयाय ..
पहानाय ... खयाय .. वयाय ... विरागाय ... निरोधाय ... चागाय ...
पटिनिस्सगगाय ... पे० . इमे नव धम्मा भावेतब्बा” ति ।

रागपेण्याल निहित ।

नवकनिपातो निहितो ।

१०. दसकनिपातो

१. आनिसंसवग्गो

१. किमत्थियसुत्तं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच-

२. “किमत्थियानि, भन्ते, कुसलानि सीलानि किमानिसंसानी” ५
ति ?

“अविष्पटिसारत्थानि खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अविष्पटिसारानिसंसानी” ति ।

३. “अविष्पटिसारो पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ति ?

“अविष्पटिसारो खो, आनन्द, पामोज्जत्यो^१ पामोज्जानिसंसो” १०

ति ।

४ “पामोज्जं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं” ति ?

“पामोज्जं खो, आनन्द, पीतत्वं पीतानिसंसं” ति ।

५. “पीति पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ति ?

“पीति खो, आनन्द, पस्सद्वत्था पस्सद्वानिसंसा” ति । १५

६. “पस्सद्वि पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ति ?

“पस्सद्वि खो, आनन्द, सुखत्था सुखानिसंसा” ति ।

७. “सुखं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं” ति ?

“सुखं खो, आनन्द, समाधत्थं समाधानिसंसं” ति । १६

८. “समाधि पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ति ?

“समाधि खो, आनन्द, यथाभूतञ्चाणदस्सनत्थो यथाभूतञ्चाण-दस्सनानिसंसो” ति ।

९. “यथाभूतञ्चाणदस्सनं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं”
ति ?

१-१. पामुज्जत्यो पामुज्जानिसंसो – सी०, स्पा०, रो० ।

B. 257,
R. vol V.1

B. 258

R. 2

२०

“यथाभूतज्ञाणदस्सनं खो, आनन्द, निब्बिदाविरागत्यं निब्बिदा-विरागानिसंसं” ति ।

१०. “निब्बिदाविरागो पन, भन्ते किमत्थियो किमानिसंसो” ति ?

५ “निब्बिदाविरागो खो, आनन्द, विमुक्तिज्ञाणदस्सनत्थो विमुक्ति-ज्ञाणदस्सनानिसंसो ।

११ “इति खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अविष्पटिसार-त्थानि अविष्पटिसारानिसंसानि; अविष्पटिसारो पामोज्जत्यो पामोज्जा-निसंसो; पामोज्जं पीतत्थं पीतानिसंसं; पीति पस्सद्वत्या पस्सद्वा-निसंसा, पस्सद्वि सुखत्था सुखानिसंसा; सुखं समाधत्थं समाधानिसंसं; समाधि यथाभूतज्ञाणदस्सनत्थो यथाभूतज्ञाणदस्सनानिसंसो; यथाभूत-ज्ञाणदस्सनं निब्बिदाविरागत्यं निब्बिदाविरागानिसंसं; निब्बिदा-विरागो विमुक्तिज्ञाणदस्सनत्थो विमुक्तिज्ञाणदस्सनानिसंसो । इति खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अनुपुब्बेन अग्नाय^१ परेत्ती” ति ।

२. चेतनाकरणीयसुत्तं

१५ १. “सीलवतो, भिक्खवे, सीलसम्पन्नस्स न चेतनाय करणीयं – ‘अविष्पटिसारो मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सीलवतो सीलसम्पन्नस्स अविष्पटिसारो उप्पज्जति । अविष्पटिसारिस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘पामोज्जं मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं अविष्पटिसारिस्स पामोज्जं जायति^२ । पमुदितस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘पीति मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पमुदितस्स पीति उप्पज्जति । पीतिमनस्स, भिक्खवे,

२० न चेतनाय करणीयं – ‘कायो मे पस्सम्भतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति । पस्सद्वकायस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘सुखं वेदियामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे,

२५ न चेतनाय करणीयं – ‘सुखं वेदियति । सुखिनो, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘चित्तं मे समाधियतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सुखिनो चित्त – ‘चित्तं मे समाधियतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सुखिनो चित्त – ‘चित्तं मे समाधियति । समाहितस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘यथा-

R ३

B 259

समाधियति । समाहितस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘यथा-

१-१ अरहताय पूरेत्ती – स्था० । २ उप्पज्जति – सी०, स्था०, दो० ।

भूतं जानामि पस्सामी' ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं समाहितो यथाभूतं जानाति पस्सति । यथाभूतं, भिक्खवे, जानतो पस्सतो न चेतनाय करणीयं – 'निब्बिन्दामि विरज्जामी' ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं यथाभूतं जानं पस्सं निब्बिन्दति विरज्जति । निब्बिन्दस्सं, भिक्खवे, विरत्तस्स न चेतनाय करणीयं – 'विमुत्तिआण- ५ दस्सनं सच्छिकरोमी' ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं निब्बिन्दो विरत्तो विमुत्तिआणदस्सनं सच्छिकरोति ।

२. "इति खो, भिक्खवे, निब्बिदाविरागो विमुत्तिआणदस्स-
नत्थो विमुत्तिआणदस्सनानिसंसो; यथाभूतआणदस्सनं निब्बिदा-
विरागत्थं निब्बिदाविरागानिसंसं; समाधि यथाभूतआणदस्सनत्थो यथा- १०
भूतआणदस्सनानिसंसो; सुखं समाधत्थं समाधानिसंसं; पस्सद्वि सुखत्था
सुखानिसंसा; पीति पस्सद्वित्था पस्सद्वानिसंसा; पामोज्जं पीतत्थं पीता-
निसंसं; अविष्पटिसारो पामोज्जत्थो पामोज्जानिसंसो; कुसलानि
सीलानि अविष्पटिसारत्थानि अविष्पटिसारानिसंसानि । इति खो,
भिक्खवे, धम्मा^३ धम्मे अभिसन्देन्ति, धम्मा धम्मे परिपूरेन्ति अपारा १५ B. 4
पारं गमनाया" ति ।

३. पठमउपनिसद्सुतं

१. "दुस्सीलस्स, भिक्खवे, सीलविष्पटस्स हतूपनिसो होति
अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविष्पटस्स हतूपनिसं २०
होति पामोज्जं; पामोज्जे असति पामोज्जविष्पटस्स हतूपनिसा होति
पीति; पीतिया असति पीतिविष्पटस्स हतूपनिसा होति पस्सद्वि;
पस्सद्विया असति पस्सद्विविष्पटस्स हतूपनिसं होति सुखं; सुखे असति २५
सुखविष्पटस्स हतूपनिसो होति सम्मासमाधि; सम्मासमाधिम्ह असति
सम्मासमाधिविष्पटस्स हतूपनिसं होति यथाभूतआणदस्सनं; यथा-
भूतआणदस्सने असति यथाभूतआणदस्सनविष्पटस्स हतूपनिसो होति
निब्बिदाविरागो; निब्बिदाविरागे असति निब्बिदाविरागविष्पटस्स
हतूपनिसं होति विमुत्तिआणदस्सनं । सेयथापि, भिक्खवे, रुक्खो २५ B. 260
साखापलासविष्पटो । तस्स पपटिका^३ पि न पारिपूर्ण गच्छति, तचो

१. निब्बिन्दस्स – रुपी०, रो० । २ धम्माव – रुपी०, रो० । ३. पपटिका
– स्थापा० ।

पि ... फेमु पि ... सारो पि न पारिपूर्गं गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविपन्नस्स हतूपनिसं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं ।

- 5 2. “सीलवतो, भिक्खवे, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति पामोज्जं; पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति पस्सद्वि; पस्सद्विया सति पस्सद्विसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति सुखं, R 5 10 सुखे सति सुखसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिमिहं सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूतज्ञाणदस्सनं, यथाभूतज्ञाणदस्सने सति यथाभूतज्ञाणदस्सनसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति निव्विदाविरागो, निव्विदाविरागे सति निव्विदाविरागसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति विमुत्तिज्ञाणदस्सनं । सेव्यथापि, भिक्खवे, रुक्खो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिपूर्गं गच्छति, तचो पि ... फेमु पि .. सारो पि पारिपूर्गं गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं” ति ।

४. दुतियउपनिससुत्तं

- 20 1. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खू आमन्तेसि - “दुस्सीलस्स, आवुसो, सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविपन्नस्स हतूपनिसं होति .. पे०.. विमुत्तिज्ञाणदस्सनं । सेव्यथापि, आवुसो, रुक्खो साखापलासविपन्नो । तस्स पपटिका पि न पारिपूर्गं गच्छति, तचो पि .. फेमु पि ... सारो पि न पारिपूर्गं गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविपन्नस्स हतूपनिसं होति ... पे०.. विमुत्तिज्ञाणदस्सनं ।

- B. 261 2. “सीलवतो, आवुसो, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स उपनिस-

सम्पन्नं होति ... पे०... विमुक्तिज्ञाणदस्सनं । सेव्यथापि, आवुसो, रुख्खो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिपूर्वि गच्छति, तचो पि ... फेगु पि ... सारो पि पारिपूर्वि गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति ^५ ... पे०... विमुक्तिज्ञाणदस्सनं” ति ।

५. तत्त्वज्ञपनिसम्बन्ध

१. तत्र खो आयस्मा आनन्दो भिक्खू आमन्तेसि – “दुस्सी-
लस्स, आवुसो, सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो; अवि-
ष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविपन्नस्स हतूपनिसं होति पामोज्जं;
पामोज्जे असति पामोज्जविपन्नस्स हतूपनिसा होति पीति; पीतिया ¹⁰
असति पीतिविपन्नस्स हतूपनिसा होति पस्सद्वि; पस्सद्विया असति
पस्सद्विविपन्नस्स हतूपनिसं होति सुखं; सुखे असति सुखविपन्नस्स हतूप-
निसो होति सम्मासमाधि; सम्मासमाधिम्हि असति सम्मासमाधि-
विपन्नस्स हतूपनिसं होति यथाभूतज्ञाणदस्सनं; यथाभूतज्ञाणदस्सने
असति यथाभूतज्ञाणदस्सनविपन्नस्स हतूपनिसो होति निब्बिदाविरागो; ¹⁵
निब्बिदाविरागे असति निब्बिदाविरागविपन्नस्स हतूपनिसं होति विमुक्ति-
ज्ञाणदस्सनं । सेव्यथापि, आवुसो, रुख्खो साखापलासविपन्नो । तस्स
पपटिका पि न पारिपूर्वि गच्छति, तचो पि ... फेगु पि ... सारो पि न
पारिपूर्वि गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स
हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसार- ²⁰
विपन्नस्स हतूपनिसं होति ... पे०... विमुक्तिज्ञाणदस्सनं ।

२. “सीलवतो, आवुसो, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति
अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स उपनिस-
सम्पन्नं होति पामोज्जं, पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना
होति पीति; पीतिया सति पीतिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति पस्सद्वि; ²⁵
पस्सद्विया सति पस्सद्विसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति सुखं; सुखे सति
सुखसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि; सम्मासमाधिम्हि
सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूतज्ञाण-
दस्सनं, यथाभूतज्ञाणदस्सने सति यथाभूतज्ञाणदस्सनसम्पन्नस्स उपनिस-

B 262

सम्पन्नो होति निविदाविरागो; निविदाविरागे सति निविदा-विरागसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति विमुत्तिआणदस्सनं । सेव्यथा-

R 7

पि, आवुसो, रुक्खो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिपूर्ण गच्छति, तचो पि ... फेणु पि ... सारो पि पारिपूर्ण गच्छति । एवमेव

5 खो, आवुसो, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति श्रविष्टिसारो; श्रविष्टिसारे सति श्रविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति ... पे०... विमुत्तिआणदस्सनं” ति ।

६. समाधिसुत्तं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्ख्यमि .. पे०... एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवत्तं एतदबोच -

10 २. “सिया तु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची” अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स, न तेजस्मि तेजोसञ्ची अस्स, न वायस्मि वायोसञ्ची अस्स, न आकासा-नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विञ्चाणञ्चायतने विञ्चाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चन्चायतने आकिञ्च-ञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानानासञ्चायतने नेवसञ्चाना-सञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इघ्लोके इघ्लोकसञ्ची अस्स, न परलोके परलोकसञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

“सिया, आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स, न 20 तेजस्मि तेजोसञ्ची अस्स, न वायस्मि वायोसञ्ची अस्स, न आकासा-नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विञ्चाणञ्चायतने विञ्चाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चन्चायतने आकिञ्च-ञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानानासञ्चायतने नेवसञ्चाना-सञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इघ्लोके इघ्लोकसञ्ची अस्स, न 25 परलोके परलोकसञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति !

३. “यथा कथं पन, भन्ते, पिया भिक्खुनो तथारूपो समाधि-पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपो-

सञ्जी अस्स ... न परलोके परलोकसञ्जी अस्स; सञ्जी च पन अस्सा” ति ?

R 8,
B 263

“इधानन्द, भिक्खु एवंसञ्जी होति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्खारसमयो सब्बूपिष्ठपटिनिस्सभ्यो तथाक्षयो विरागो निरोधो निबानं’ ति । एवं खो, आनन्द, सिया भिक्खुनो तथा- 5 रूपो’ समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्जी अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्जी अस्स, न तेजर्स्म तेजोसञ्जी अस्स, न वायर्स्म वायोसञ्जी अस्स, न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्जी अस्स, न विञ्जाणञ्चायतने विञ्जाणञ्चायतनसञ्जी अस्स, न आकिञ्चञ्चञ्जायतने आकिञ्चञ्चञ्जायतनसञ्जी अस्स, न नेवसञ्जा- 10 नासञ्जायतने नेवसञ्जानासञ्जायतनसञ्जी अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्जी अस्स, न परलोके परलोकसञ्जी अस्स; सञ्जी च पन अस्सा” ति ।

७. सारिपुत्रसुतं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येनायस्मा सारिपुत्रो तेनुप-
सङ्क्षिप्तम्; उपसङ्क्षिप्तत्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सर्वद्वं सम्मोद- 15
नीयं कथं सारणीयं वीतिशारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो
खो आयस्मा आनन्दो आयस्मन्तं सारिपुत्रं एतदबोच –

२. “सिया नु खो, आवुसो सारिपुत्र, भिक्खुनो तथारूपो समाधि-
पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्जी अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्जी
अस्स, न तेजर्स्म तेजोसञ्जी अस्स, न वायर्स्म वायोसञ्जी अस्स, 20
न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्जी अस्स, न विञ्जाण-
ञ्चायतने विञ्जाणञ्चायतनसञ्जी अस्स, न आकिञ्चञ्चञ्जायतने
आकिञ्चञ्चञ्जायतनसञ्जी अस्स, न नेवसञ्जानासञ्जायतने नेव-
सञ्जानासञ्जायतनसञ्जी अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्जी अस्स,
न परलोके परलोकसञ्जी अस्स; सञ्जी च पन अस्सा” ति ? 25

R. 9

“सिया, आवुसो आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटि-
लाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्जी अस्स ... पै०... न परलोके
परलोकसञ्जी अस्स; सञ्जी च पन अस्सा” ति ।

B 264

१. यथारूपो – रौ० ।

३. “यथा कथं पन, आवुसो सारिपुत्र, सिया भिक्खुनो तथारूपो
समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्त् ॥ पे०.. सञ्ची
च पन अस्ता” ति ?

- “एकमिदाहं, आवुसो आनन्द, समयं इष्वेव सावत्थियं विहरामि
५ अन्धवनस्मि । तथाहं तथारूपं समाधि समापञ्ज यथा नेव पथविय
पथविसञ्ची अहोर्सि, न आपर्स्म आपोसञ्ची अहोर्सि, न तेजस्मि
तेजोसञ्ची अहोर्सि, न वायस्म वायोसञ्ची ग्रहोर्सि, न आकाशा-
नञ्चायतने आकाशानञ्चायतनसञ्ची अहोर्सि, न विञ्चाणञ्चायतने
विञ्चाणञ्चायतनसञ्ची अहोर्सि, न आकिञ्चञ्चायतने आकिञ्च-
१० अञ्चायतनसञ्ची अहोर्सि, न नेवसञ्चानानासञ्चायतने नेवसञ्चा-
नासञ्चायतनसञ्ची अहोर्सि, न इघलोके इघलोकसञ्ची अहोर्सि, न
परलोके परलोकसञ्ची अहोर्सि; सञ्ची च पन अहोर्सि” ति ।

४. “किसञ्ची पनायस्मा सारिपुत्रो तर्स्मि समये अहोर्सि”
ति ?

- “भवनिरोधो निब्बानं भवनिरोधो निब्बानं” ति खो मे, आवुसो,
अञ्जा व सञ्जा उपज्जति अञ्जा व सञ्जा निरुज्जति । सेयथापि,
आवुसो, सकलिकग्निस्स ज्ञायमानस्स अञ्जा व अच्च उपज्जति
अञ्जा व अच्च निरुज्जति; एवमेव खो, आवुसो”, “भवनिरोधो निब्बान
भवनिरोधो निब्बानं” ति अञ्जा व सञ्जा उपज्जति अञ्जा व सञ्जा
२० निरुज्जति । “भवनिरोधो निब्बानं” ति सञ्ची च पनाहं, आवुसो,
तर्स्मि समये अहोर्सि” ति ।

द. ज्ञानसुत्तं

१. “सद्ग्रो च^३, भिक्खवे, भिक्खु होति, नो च सीलवा; एवं
सो तेनङ्गेन प्रपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – ‘किन्ताह सद्ग्रो
च अस्ति, सीलवा चा’ ति ! यतो च खो, भिक्खवे, भिक्खु सद्ग्रो च
२५ होति सीलवा च, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति ।

- B. 265 २. “सद्ग्रो च, भिक्खवे, भिक्खु होति सीलवा च, नो च वह-
सुतो ... पे०... बहुसुतो च, नो च धम्मकथिको ... धम्मकथिको च,

१. मे आवुसो—स्या०, दो० । २-२. निब्बानं—सी०, दो० । ३. स्या० पोत्पक्षके नामि ।

नो च परिसावचरो ... परिसावचरो च, नो च विसारदो परिसाय धम्मं देसेति ... विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, नो च विनयधरो ... विनयधरो च, नो च आरञ्जको पन्तसेनासनो ... आरञ्जको च पन्तसेनासनो, नो च चतुन्नं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिद्वधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी ... चतुन्नं च ज्ञानानं आभिचेत-⁵ सिकानं दिद्वधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी, नो च आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिद्वेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्धं – ‘किन्ताहं सद्वो च अस्तं, सीलवा च, बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेयं, विनयधरो च, आरञ्जको च पन्तसेनासनो, चतुन्नं च ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिद्वधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी, आसवानं च खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिद्वेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरेयं’ ति ।

३. “यतो च खो, भिक्खवे, भिक्खु सद्वो च होति, सीलवा च, बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, विनयधरो च, आरञ्जको च पन्तसेनासनो, चतुन्नं च ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिद्वधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी, आसवानं च खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिद्वेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति; एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु समन्तपासादिको च होति सब्बाकारपरिपूरो चा” ति ।

६. सन्तविमोक्षमुत्तं

१. “सद्वो च, भिक्खवे, भिक्खु होति, नो च सीलवा ... पै०...²⁵ सीलवा च, नो च बहुस्सुतो ... बहुस्सुतो च, नो च धम्मकथिको ... धम्मकथिको च, नो च परिसावचरो ... परिसावचरो च, नो च विसारदो परिसाय धम्मं देसेति ... विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, नो च

१. अभिचेतसिकानं – सी०, रो० । २. परिसावचरे – सी० ।

विनयधरो ... विनयधरो च, नो च आरञ्जको पन्तसेनासनो ... आर-
 ञजको च पन्तसेनासनो, नो च ये ते सन्ता विमोक्षा^१ अतिकक्षम रूपे
 आरुप्या ते कायेन फुसित्वा^२ विहरति ... ये ते सन्ता विमोक्षा अतिकक्षम
 R. 12 रूपे आरुप्या ते च कायेन फुसित्वा विहरति, नो च आसवानं खया अना-
 ५ सवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्जा सच्छक्त्वा
 उपसम्पद्ज विहरति । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं
 परिपूरेतब्बं - 'किन्ताहं सद्गो च अस्तं, सीलवा च, बहुस्सुतो च, धम्म-
 कथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेयं, विनय-
 10 धरो च, आरञ्जको च पन्तसेनासनो, ये ते सन्ता विमोक्षा अतिकक्षम
 रूपे आरुप्या ते च कायेन फुसित्वा विहरेयं, आसवानं च खया अनासवं
 चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्जा सच्छक्त्वा
 उपसम्पद्ज विहरेयं' ति ।

2. "यतो च खो, भिक्खवे, भिक्खु सद्गो च होति, सीलवा च,
 बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय
 15 धम्मं देसेति, विनयधरो च, आरञ्जको च पन्तसेनासनो, ये ते सन्ता
 विमोक्षा अतिकक्षम रूपे आरुप्या ते च कायेन फुसित्वा विहरति, आस-
 वानं च खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं
 अभिञ्जा सच्छक्त्वा उपसम्पद्ज विहरति; एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो
 होति । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु समन्त-
 20 पासादिको च होति सब्बाकारपरिपूरो चा" ति ।

१०. विज्ञासुतं

1. "सद्गो च, भिक्खवे, भिक्खु होति, नो च सीलवा । एवं
 R. 13 सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्बं - 'किन्ताहं
 सद्गो च अस्तं सीलवा चा' ति । यतो च खो, भिक्खवे, भिक्खु सद्गो
 च होति, सीलवा च, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति ।

25 2. "सद्गो च, भिक्खवे, भिक्खु होति सीलवा च, नो च बहुस्सुतो
 ... बहुस्सुतो च, नो च धम्मकथिको ... पे०... धम्मकथिको च, नो च
 परिसावचरो ... परिसावचरो च, नो च विसारदो परिसाय धम्मं देसेति
 .. विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, नो च विनयधरो ... विनयधरो
 B. 267 १. विमोक्षा - सी०, रो० । २. फुसित्वा - सी० ।

च, नो च अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति ... पुब्वेनिवासं अनुस्सरति, नो च दिव्वेन चक्रघुना विसुद्धेन अतिक्रम्नमानुसकेन ... पे०... यथा-कम्मूपगे सत्ते पजानाति दिव्वेन च चक्रघुना विसुद्धेन अतिक्रम्नमानुसकेन ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति, नो च आसवानं खया ... पे०... सञ्चिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । ५
तेन तं अङ्गं परिपूरेतव्यं – ‘किन्ताहं सद्गो च अस्सं, सीलवा च, बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेयं, विनयधरो च, अनेकविहितं च पुब्वेनिवासं अनुस्सरेयं ... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानेयं, आसवानं च खया ... पे०... सञ्चिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरेयं’ ति । १०

R. 14

३. “यतो च खो, भिक्खवे, भिक्खु सद्गो च होति, सीलवा च, बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, विनयधरो च, अनेकविहितं च पुब्वेनिवासं अनुस्सरति, दिव्वेन च चक्रघुना विसुद्धेन अति-क्रम्नमानुसकेन ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति, आसवानं च खया अनासवं चेतोविभुर्ति पञ्चाविभुर्ति द्विद्वेव धम्मे सयं अभिञ्चा सञ्चिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति । एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति । इमेहि, खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु समन्तपासादिको च होति सब्बाकारपरिपूरो चा” ति । २०

आनिसंसदग्नो पठमो

तस्मुदार्थं

किमत्यियं चेतना च^१, तयो^२ उपनिसा पि च^३ ।समाधि सारिपुत्तो च, ज्ञान^४ सन्तेन विज्जया ति ॥

२. नाथवग्गो

१. सेनासनसुत्तं

१. “पञ्चङ्गसमन्नागतो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गसमन्नागतं सेनासनं सेवमानो भजमानो नचिरसेव आसवानं खया अनासवं चेतो-

B. 268,
R. 15

२. सीलं – सी०, स्या०, रो० । २-२. उपनिसा आनन्द पञ्चमं – सी०, स्या०, रो० । ३. सद्गो – सी०, स्या०, रो० ।

विमुक्ति पञ्चाविमुक्ति दिहुेव धम्मे सथं श्राभिङ्गा सञ्चिकत्वा उप-
सम्पज्ज विहरेय्य ।

२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्तु पञ्चङ्गसमझागतो होति ?
इध. भिक्खवे, भिक्तु सद्वो होति, सदहति तथागतस्स बोधि – ‘होति
५ पि सो भगवा .. पे० .. भगवा’ ति; अप्पावाथो होति अप्पातद्वो, सम-
वेषाकिनिया गहणिया समझागतो नातिसीताय नाच्छुण्हय मञ्जिभाय
पधानकखमाय; असठो होति अमायावी, यथाभूतं अतानं आविकत्ता
१० सत्यरि वा विज्ञासु वा सब्रह्माचारीसु; आरद्धविरियो विहरति,
अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्भवाय; आमवा
१५ दल्घपरकमो अनिकिखत्तधुरो कुसलेसु धम्मेसु; पञ्चवा होति, उदयत्थ-
गमिनिया पञ्चाय समझागतो अरियाय निबेधिकाय सम्मा दुक्खकखय-
गमिनिया । एवं खो, भिक्खवे, भिक्तु पञ्चङ्गसमझागतो होति ।

३. “कथं च, भिक्खवे, सेनासनं पञ्चङ्गसमझागतं होति ?

- इध, भिक्खवे, सेनासनं नातिदूरं होति नाच्चासङ्गं गमनागमनसम्पन्नं
१५ दिवा अप्पाकिण्ण^१ रत्ति अप्पसहं अप्पनिघोसं अप्पडंसमकसवातातप-
सिरिसपसम्फस्तं^२; तर्स्मि खो पन सेनासने विहरन्तस्स अप्पकसिरेन^३
उपज्जन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपञ्चयभेसज्जपरिक्षारा;
२० तर्स्मि खो पन सेनासने थेरा भिक्तु विहरन्ति बहुसुता आगतागमा
धम्मधरा विनयधरा भातिकागरा; ते कालेन कालं उपसङ्गमित्वा
२५ परिपुञ्चति परिपञ्चति – ‘इदं, भन्ते, कथं, इमस्तु को ग्रत्यो’ ति; तस्स
ते आयस्मत्तो अविवटं चेव विवरन्ति अनुत्तानीकतं च उत्तानि करोन्ति
अनेकविहितेसु च कङ्गाठानियेसु^४ धम्मेसु कङ्गं पटिविनोदेन्ति । एवं
खो, भिक्खवे, सेनासनं पञ्चङ्गसमझागतं होति । पञ्चङ्गसमझागतो
३. २६९ २५ खो, भिक्खवे, भिक्तु पञ्चङ्गसमझागतं सेनासनं सेवमानो भजमानो
नविरस्सेव आसवानं खया ... पे०... सञ्चिकत्वा उपसम्पज्ज विह-
रेय्या” ति ।

१. अप्पकिण्ण – स्था०, दो० । २. वातातपसरीसपसम्फस्त – म० ।
३. अप्पकसिरेनेव – स्था०, दो० । ४. कङ्गाठानियेसु – स्था०, कङ्गाठानियेसु –
दो० ।

२. पञ्चङ्गसुत्तं

१. “पञ्चङ्गविष्पहीनो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गसमन्नागतो इमर्स्म धम्मविनये ‘केवली वृसितवा उत्तमपुरिसो’ ति वृच्छति । कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गविष्पहीनो होति ? इव, भिक्खवे, भिक्खुनो कामच्छन्दो पहीनो होति, व्यापादो पहीनो होति, थीनमिद्दं” पहीनं होति, उद्धच्चकुकुच्चं पहीनं होति, विचिकिच्छा पहीना होति । ५ एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गविष्पहीनो होति ।

२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गसमन्नागतो होति ? इव, भिक्खवे, भिक्खु असेखेन सीलक्खन्धेन समन्नागतो होति, असेखेन समाधिक्खन्धेन समन्नागतो होति, असेखेन पञ्चाक्खन्धेन समन्नागतो होति, असेखेन विमुत्तिक्खन्धेन समन्नागतो होति, असेखेन विमुत्ति- १० ज्ञाणदस्सनक्खन्धेन समन्नागतो होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गसमन्नागतो होति ।

३. “पञ्चङ्गविष्पहीनो खो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गसमन्नागतो इमर्स्म धम्मविनये ‘केवली वृसितवा उत्तमपुरिसो’ ति वृच्छति ।

“कामच्छन्दो च व्यापादो, थीनमिद्दं च भिक्खुनो । १५

उद्धच्चं विचिकिच्छा च, सब्बसो व न विज्जति ॥

“असेखेन च सीलेन, असेखेन समाधिना ।

विमुत्तिया च सम्पन्नो, ज्ञाणेन च तथाविधो ॥

“स वे पञ्चङ्गसम्पन्नो, पञ्चं अङ्गे विवज्जयं ।

इमर्स्म^३ धम्मविनये, केवली इति वृच्छती” ति ॥ २०

३. संयोजनसुत्तं

१. “दसयिमानि, भिक्खवे, संयोजनानि । कत्तमानि दस ? पञ्चोरम्भागियानि संयोजनानि, पञ्चुदूरम्भागियानि संयोजनानि । कत्तमानि पञ्चोरम्भागियानि संयोजनानि ? सक्कायदिट्ठि, विचिकिच्छा, सीलब्बतपराभासो, कामच्छन्दो, व्यापादो – इमानि पञ्चोरम्भागियानि संयोजनानि ;

B. 270

25

१. यिनमिद्दं – म० । २-२. पञ्चङ्गानि – स्या० । ३. सवे इमर्स्म – स्या० ।

२. “कतमानि पञ्चुद्भूमभागियानि संयोजनानि ? रूपरागो, अरूपरागो, मानो, उद्घच्चं, अविज्ञा – इमानि पञ्चुद्भूमभागियानि संयोजनानि । इमानि खो, भिक्खवे, दस संयोजनानी” ति ।

४. चेतोखीलमुत्तं

१. “यस्स कस्तचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा

५ पञ्च चेतोखीला’ अप्पहीना पञ्च चेतसोविनिबद्धा असमुच्छ्वासा, तस्स या रक्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति हानियेव पाटिकद्वा कुसलेसु धम्मेसु नो बुद्धि॑ ।

२. “कतमस्स पञ्च चेतोखीला अप्पहीना होत्ति ? इष, भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि कह्वति विचिकिच्छति नाधिमुच्छति न सम्प-
१० सीदति । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि कह्वति विचिकिच्छति नाधिमुच्छति न सम्पसीदति, तस्स चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, एवमस्सायं पठमो चेतोखीलो अप्पहीनो होति ।

R. 18

१५ ३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मे कह्वति ... पे०... सह्वे कह्वति ... सिक्खाय कह्वति ... सब्रह्मचारीसु कुपितो होति अनत्तमनो आहतचित्तो खीलजातो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्मचारीसु कुपितो होति अनत्तमनो आहतचित्तो खीलजातो, तस्स चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं न नमति २० आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, एवमस्सायं पञ्चमो चेतोखीलो अप्पहीनो होति । इमस्स पञ्च चेतोखीला अप्पहीना होन्ति ।

४. “कतमस्स पञ्च चेतसोविनिबद्धा असमुच्छ्वासा होत्ति ? इष, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु अवीतरागो होति अविगतच्छन्दो अविगत-
२५ पेमो अविगतपिपासो अविगतपरिळाहो अविगततण्ठो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु अवीतरागो होति अविगतच्छन्दो अविगतपेमो अविगत-पिपासो अविगतपरिळाहो अविगततण्ठो, तस्स चित्तं न नमति आतप्पाय

B. 271

१. चेतोखीला – स्याऽ, दी० । २. बुद्धि – स्याऽ ।

अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनु-
योगाय सातच्चाय पधानाय, एवमस्यायं पठमो चेतसोविनिबन्धो
असमुच्छ्वासो होति ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु काये अवीतरागो होति
... पे०... रूपे अवीतरागो होति... पे०... यावदत्थं उदरावदेहकं भुञ्जित्वा ५
सेय्यसुखं पस्ससुखं मिद्धसुखं अनुशुत्तो विहरति ... अञ्जतरं देवनिकायं
पणिधाय ब्रह्मचरियं चरति – ‘इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा
ब्रह्मचरियेन वा देवो वा भविस्सामि देवञ्जतरो वा’ ति । यो सो,
भिक्खवे, भिक्खु अञ्जतरं देवनिकायं पणिधाय ब्रह्मचरियं चरति –
‘इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा देवो वा भविस्सामि १०
देवञ्जतरो वा’ ति, तस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सात-
च्चाय पधानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय
पधानाय, एवमस्यायं पञ्चमो चेतसोविनिबन्धो असमुच्छ्वासो होति ।
इसस्स पञ्च चेतसोविनिबन्धा असमुच्छ्वासा होन्ति ।

६. “यस्स कस्सचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा १५
इम पञ्च चेतोखीला अप्पहीना इमे पञ्च चेतसोविनिबन्धा असमुच्छ्वासा,
तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु
घम्मेसु नो वुद्धि ।

७. “सेय्यथापि, भिक्खवे, काळपक्षे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो
वा आगच्छ्रुति, हायतेव वण्णेन हायति मण्डलेन हायति आभाय हायति २०
आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, भिक्खवे, यस्स कस्सचि भिक्खुस्स वा
भिक्खुनिया वा इमे पञ्च चेतोखीला अप्पहीना इमे पञ्च चेतसोविनिबन्धा
असमुच्छ्वासा, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति हानियेव पाटिकङ्गा
कुसलेसु घम्मेसु नो वुद्धि ।

८. “यस्स कस्सचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा २५
पञ्च चेतोखीला पहीना पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छ्वासा”, तस्स
या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु घम्मेसु
नो परिहानि ।

९. “कतमस्स पञ्च चेतोखीला पहीना होन्ति ? इव, १०
भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि न कङ्गति न विचिकिच्छति, अधिमुच्छति ३०

१. उमुच्छ्वासा - स्या०, दो० ।

२०४-१५

सम्पसीदति । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि न कह्वति न विच्छिन्नति अधिमुच्चति सम्पसीदति, तस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय, एवमस्सायं पठमो चेतोखीलो पहीनो होति ।

- 5 ६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मे न कह्वति ... पे०...
 R. 20 सह्वे न कह्वति ... सिक्खाय न कह्वति ... सब्रह्माचारीसु न कुपितो होति अत्तमनो न आहतचित्तो न खीलजातो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्माचारीसु न कुपितो होति अत्तमनो न आहतचित्तो न खीलजातो,
 10 तस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय । यस्स
 15 चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय, एवमस्सायं पञ्चमो चेतोखीलो पहीनो होति । इमस्स पञ्च चेतोखीला पहीना होन्ति ।

10. “कतमस्स पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छिष्ठा होन्ति ?
 इध, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु वीतरागो होति विगतच्छन्दो विगतपेमो
 15 विगतपिपासो विगतपरिळाहो विगततण्हो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु वीतरागो होति विगतच्छन्दो विगतपेमो विगतपिपासो विगत-परिळाहो विगततण्हो, तस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय । यस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय, एवमस्सायं पठमो चेतसोविनिबन्धो सुसमुच्छिष्ठो होति ।

- 20 ११. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु काये वीतरागो होति ... पे०... रूपे वीतरागो होति ... पे०... न यावदत्यं उदरावदेहकं मुञ्जित्वा सेव्यसुखं पस्सुखं मिद्धुखं अनुयुतो विहरति, न अञ्जतरं देवनिकायं पणिधाय ब्रह्मचरियं चरति – ‘इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा देवो वा भविस्सामि देवञ्जतरो वा’ ति । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु न अञ्जतरं देवनिकायं पणिधाय .. पे०... देवञ्जतरो वा ति, तस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय । यस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पघानाय, एवमस्सायं पञ्चमो चेतसोविनिबन्धो सुसमुच्छिष्ठो होति । इमस्स पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छिष्ठा होन्ति ।
- B. 273 ३० १२. “यस्स कस्तचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा

इमे पञ्च चेतोखीला पहीना इमे पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छिन्ना, तस्या या रक्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि ।

R. 21

“सेव्यथापि, भिक्खवे, जुण्हपक्षे चन्दस्स या रक्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति, वङ्गेन वङ्गेन मण्डलेन वङ्गति आभाय वङ्गति ५ आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, भिक्खवे, यस्य कस्सचि भिक्खुस्य वा भिक्खुनिया वा इमे पञ्च चेतोखीला पहीना इमे पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छिन्ना, तस्या या रक्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति वुद्धियेव पाटिकङ्गः कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानी” ति ।

५. अप्पमादसुतं

१. “यावता, भिक्खवे, सत्ता अपदा वा द्विपदा वा चतुर्पदा १० वा बहुपदा वा खणिनो वा अखणिनो वा सञ्ज्ञिनो वा असञ्ज्ञिनो वा नेवसञ्ज्ञिनासञ्ज्ञिनो वा, तथागतो तेसं अग्गमक्खायति अरहं सम्मा-सम्बुद्धो; एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि कुसला धम्मा, सब्बे ते अप्पमादमूलका अप्पमादसमोसरणा । अप्पमादो तेसं^१ अग्गमक्खायति ।

२. “सेव्यथापि, भिक्खवे, यानि कानिचि जड़लानं^२ पाणानं पदजातानि, सब्बानि तानि हस्तिपदे समोधानं गच्छन्ति, हस्तिपदं तेसं अग्गमक्खायति, यदिवं महन्तत्तेन; एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि कुसला धम्मा, सब्बे ते अप्पमादमूलका अप्पमादसमोसरणा । अप्पमादो तेसं अग्गमक्खायति ।

३. “सेव्यथापि, भिक्खवे, कूटागारस्स या काचि गोपानसियो २० सब्बा ता कूटज्ञमा कूटनिन्ना कूटसमोसरणा, कूटो^३ तासं अग्गमक्खायति; एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि कुसला धम्मा, सब्बे ते अप्पमादमूलका अप्पमादसमोसरणा । अप्पमादो तेसं अग्गमक्खायति ।

४. “सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि मूलगन्धा, काळानुसारियं २५ तेसं अग्गमक्खायति; एवमेव खो भिक्खवे ... पे०... अप्पमादो तेसं अग्गमक्खायति ।

B. 274,
R. 22

१. तेस सम्मान - सी०, दो० । २. जड़लानं - सी० । ३. कूट - स्था०, दो० ।

५. “सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि सारगन्धा, लोहितचन्दनं तेसं अग्नमक्षायति; एवमेव खो भिक्खवे ... पे०... अप्पमादो तेसं अग्नमक्षायति ।

६. “सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि पुष्पगन्धा, वस्सकं तेसं ५ अग्नमक्षायति; एवमेव खो भिक्खवे ... पे०... अप्पमादो तेसं अग्नमक्षायति ।

७. “सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि कुद्धराजानो^१, सब्बे ते रज्ञो चक्रवर्तिस्स अनुयन्ता भवन्ति^२, राजा तेसं चक्रवर्ती अग्नमक्षायति; एवमेव खो, भिक्खवे ... पे०... अप्पमादो तेसं अग्नमक्षायति ।

८. “सेव्यथापि, भिक्खवे, या काचि तारकल्पानं पमा, सब्बा ता चन्दप्पभाय कलं नाभन्ति सोऽर्थांसि, चन्दप्पभा तासं अग्नमक्षायति; एवमेव खो, भिक्खवे ... पे०... अप्पमादो तेसं अग्नमक्षायति ।

९. “सेव्यथापि, भिक्खवे, सरदसमये विद्वे विगतवलाहके देवे आदिच्छो नभं अब्मुस्सक्मानो^३ सब्बं आकासगतं तमण्टं अभिविहृच्च १५ भासते च तपते च विरोचति च; एवमेव खो, भिक्खवे ... पे०... अप्पमादो तेसं अग्नमक्षायति ।

१०. “सेव्यथापि, भिक्खवे, या काचि महानदियो, सेव्यथीर्द-गङ्गा, यमुना, अचिरवती, सरभू, मही, सब्बा ता समुद्रज्ञा समुहनिन्ना समुद्रपोणा समुद्रप्पभारा, महासमुद्दो तासं अग्नमक्षायति; एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि कुसला धम्मा, सब्बे ते अप्पमादमूलका अप्पमाद-२० समोरणा । अप्पमादो तेसं अग्नमक्षायती” ति ।

६. आहुनेव्यसुतं

R. 23 १. “दसग्गमे, भिक्खवे, पुण्णला आहुनेया पाहुनेया दक्षिणेया अञ्जलिकरणीया अनुरूपं पुञ्जक्षेतं लोकस्स । कतमे दस ? तथागतो अरहं सम्मासम्बुद्धो, पञ्चेकबुद्धो^४, उभतोभागविमुतो, पञ्चात्मितो, कायसमिक्ष, दिट्ठिप्पतो, सद्भाविमुतो, सद्भानुसारी, धम्मानुसारी, विमुतो,

२५ १. कुहुराजानो - सी०, रो० ; कुहुराजा - स्था० । २. वत्तन्ति - स्था० । ३. यम्भु-समुक्मानो - सी०, रो० । ४. पञ्चेकसम्बुद्धो - स्था०, रो० ।

गोव्रभू — इमे खो, भिक्खवे, दस पुण्यला आहुनेव्या ... पे०... अनुत्तरं
पुञ्जाक्षेत्रं लोकस्सा” ति ।

७. पठमनाथसुत्तं

१. “सनाथा, भिक्खवे, विहरथ, मा अनाथा । दुक्खं, भिक्खवे,
अनाथो विहरति । दसयिमे, भिक्खवे, नाथकरणा धम्मा । कतमे
दस ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्खसंवरसंवृतो ५
विहरति शाचारागोचरसम्पत्तो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय
सिक्खति सिक्खापदेसु । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति ... पे०...
समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

२. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु बहुस्सुतो होति सुतधरो
सुतसन्निचयो, ये ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसान- १०
कल्याणा सात्थं” सब्यञ्जनं केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभि-
वदित्त, तथारूपास्स धम्मा बहुस्सुता होन्ति धाता^३ वच्चासा परिचिता
मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु बहु-
स्सुतो होति ... पे०... दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याण- १५ R. 24
सहायो कल्याणसम्पवङ्गो । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु कल्याणमित्तो
होति कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

४. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि
धम्मेहि समन्नागतो, खमो पदविषयगग्नाही अनुसासनि । यं पि, भिक्खवे,
भिक्खु सुवचो होति ... पे०... अनुसासनि, अयं पि धम्मो नाथकरणो । २०

५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु यानि तानि सब्रह्मचारीनं
उच्चावचानि किञ्चरणीयानि, तत्थ दक्खो होति अनलसो तत्रूपायाय
वीभंसाय समन्नागतो, अलं कातुं अलं संविधातुं । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु
यानि तानि सब्रह्मचारीनं ... पे०... अलं कातुं अलं संविधातुं, अयं पि
धम्मो नाथकरणो । २५

६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो,
अभिधम्मे अभिविनये उल्लारपामोज्जो^३ । यं पि, भिक्खवे,

१-१. सात्था सब्यञ्जना — सी० । २. घता — स्या०, रो० । ३. उल्लारपामुज्जो —
स्या०, रो० ।

B. 276

भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो, अभिवम्मे अभिविनये उल्लार-
पामोज्जो, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

७. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति
अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा
५ दब्धपरकमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु
आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं
उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरकमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु,
अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

R. 25

८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सन्तुद्गो होति इतरीतरचीवर-
१० पिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्यभेसज्जपरिक्षारेन । यं पि, भिक्खवे,
भिक्खु सन्तुद्गो होति इतरीतरचीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्य-
भेसज्जपरिक्षारेन, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

९. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति परमेन सति-
नेपक्केन समज्ञागतो चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता ।
१५ यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति परमेन सतिनेपक्केन समज्ञागतो
चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता, अयं पि धम्मो नाथ-
करणो ।

१०. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चवा होति उदयत्थ-
गामिनिया पञ्चाय समज्ञागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्ख-
२० वस्यगामिनिया । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चवा होति उदयत्थ-
गामिनिया पञ्चाय समज्ञागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खवस्य-
गामिनिया, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

“सनाथा, भिक्खवे, विहरथ, मा अनाथा । दुखं, भिक्खवे,
अनाथो विहरति । इमे खो, भिक्खवे, दस नाथकरणा धम्मा” ति ।

द. दुतियनाथसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्यियं विहरति जेतवने
२५ अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खु शामन्तेसि —
“भिक्खवो” ति । “मदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा
एतद्वाच —

२. “सनाथा, भिक्खवे, विहरथ, मा अनाथा । द्रुक्खं, भिक्खवे, अनाथो विहरति । दसयिमे, भिक्खवे, नाथकरणा धम्मा । कतमे दस ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति ... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खा-पदेसु । ‘सीलवा वतायं भिक्खु पातिमोक्षसंवरसंवृतो विहरति आचार-गोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खा-पदेसु’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तव्वं अनुसासितव्वं मञ्जन्ति, मज्जमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तव्वं अनुसासितव्वं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

B. 277

R. 26

३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु वहुस्मुतो होति ... पे०... दिट्ठिया सुप्पटिविद्धा । ‘वहुस्मुतो वतायं भिक्खु सुतघरो सुतसन्निच्ययो, ये ते धम्मा आदिकल्याणा मञ्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्यं सब्यञ्जनं केवलपरिष्णणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथाख्यापास्स धम्मा वहुस्मुता होन्ति वाता वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्धा’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तव्वं अनुसासितव्वं मञ्जन्ति, मज्जमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तव्वं अनुसासितव्वं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

४. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याण-सहायो कल्याणसम्पवङ्गो । ‘कल्याणमित्तो वतायं भिक्खु कल्याण-सहायो कल्याणसम्पवङ्गो’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तव्वं अनुसासितव्वं मञ्जन्ति, मज्जमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तव्वं अनुसासितव्वं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव तस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समन्वागतो, खमो पदविक्षणगगाही अनुसासन्ति । ‘सुवचो वतायं भिक्खु सोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समन्वागतो, खमो पदविक्षणगगाही अनुसासन्ति’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तव्वं अनुसासितव्वं मञ्जन्ति, 90 R. 27

B. 278

मज्जिमा पि भिक्खू .. नवा पि भिक्खू वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति ।
तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स बुद्धियेव
पाटिकह्वा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खू यानि तानि सब्रहाचारीनं
५ उच्चावचानि किङ्करणीयानि, तथ्य दक्षो होति अनलसो; तत्पूयायाय
वीर्मंसाय समझागतो, अलं कातुं अलं संविघातुं । ‘यानि तानि सब्रहाचारीनं उच्चावचानि किङ्करणीयानि, तथ्य दक्षो वतायं भिक्खू अनलसो,
तत्पूयायाय वीर्मंसाय समझागतो, अलं कातुं अलं संविघातुं’ ति थेरा पि
नं भिक्खू वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खू ... नवा
१० पि भिक्खू वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स
मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स बुद्धियेव पाटिकह्वा कुसलेसु
धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

७. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खू धम्मकामो होति पिय-
समुदाहारो, अभिघम्मे अभिविनये उल्लासामोज्जो । ‘धम्मकामो वतायं
१५ भिक्खू पियसमुदाहारो, अभिघम्मे अभिविनये उल्लासामोज्जो’ ति
थेरा पि नं भिक्खू वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खू
... नवा पि भिक्खू वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पि-
तस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स बुद्धियेव पाटिकह्वा कुसलेसु
धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

- २० ८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खू आरढ़विरियो विहरति
अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा
२५ दब्धपरकमो अनिक्षितवूरो कुसलेसु धम्मेसु ‘आरढ़विरियो वतायं
भिक्खू विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं
उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरकमो अनिक्षितवूरो कुसलेसु धम्मेसु’
२५ ति थेरा पि नं भिक्खू वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खू
... नवा पि भिक्खू वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानु-
कम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स बुद्धियेव पाटिकह्वा
कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

९. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खू सन्तुष्टो होति इतरीतरचीवर-
३० पिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारेत । ‘सन्तुष्टो वतायं

R. 28

भिक्खु इतरीतरचीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारेना' ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरा-नुकम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स बुद्धियेव पाटिकङ्घा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

B. 279

१०. “पुन च परं, भिक्खु सतिमा होति परमेन सति-नेपककेन समझागतो, चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता । ‘सतिमा वतायं भिक्खु परमेन सतिनेपककेन समझागतो, चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्बं अनु-सासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स बुद्धियेव पाटिकङ्घा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

११. “पुन च परं, भिक्खु पञ्जावा होति उदयत्थ-गामिनिया पञ्जाय समझागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खवक्षय-गामिनिया । ‘पञ्जावा वतायं भिक्खु उदयत्थगामिनिया पञ्जाय समझागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खवक्षयगामिनिया’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स ... पे०... नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

B. 29

१२. “सनाथा, भिक्खुवे, विहरथ, मा अनाथा । दुक्खं, भिक्खुवे, अनाथो विहरति । इमे खो, भिक्खुवे, दस नाथकरणा धम्मा” ति ।

१३. इदमवोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खु भगवतो भासितं अभिनन्दुं ति ।

६. पठमग्रियावाससुतं

१. “दसयिमे, भिक्खुवे, अरियावासा, ये अरिया आवर्सिसु वा आवसन्ति वा आवसिसन्ति वा । कतामे दस ? हथ, भिक्खुवे, भिक्खु पञ्चङ्घविष्पहीनो होति, छङ्घसमझागतो, एकारक्षो, चतुरापस्सेनो, पनुण्पच्चेकसच्चो, समवयसद्देसनो, अनाविलसङ्घप्यो, पस्सद्वकाय-

B. 280

सङ्खारो, सुविमुत्तचित्तो, सुविमुत्तपञ्चो । इमे खो, भिक्खवे, वस अरियावासा, ये अरिया आवर्णिसु वा आवसन्ति वा आवसिस्सन्ति वा” ति ।

१०. द्रुतियश्रियावाससुतं

R. 30

१. एकं समयं भगवा कुरुसु विहरति कम्मासधम्मं नाम कुरुनं निगमो । तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि ... पे०... एतदबोच -

२. “दसयिमे, भिक्खवे, अरियावासा, ये अरिया आवर्णिसु वा आवसन्ति वा आवसिस्सन्ति वा । कतमे दस ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गविष्पहीनो होति, छलङ्गसमन्नागतो, एकारक्षो, चतुरापस्सेनो, पनुण्णपच्चेकसञ्चो, समवयसद्वेसनो, अनाविलसङ्क्षिप्तो, पस्सद्वकाय-
१० सङ्खारो, सुविमुत्तचित्तो, सुविमुत्तपञ्चो ।

३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गविष्पहीनो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खुनो कामच्छन्दो पहीनो होति, व्यापादो पहीनो होति, थीनमिदं पहीनं होति, उद्घच्चकुकुच्चं पहीनं होति, विचिकिच्छा पहीना होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गविष्पहीनो होति ।

४. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु छलङ्गसमन्नागतो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा नेव सुमनो होति न दुमनो, उपेक्षको विहरति सतो सम्पज्जानो । सोतेन सदं सुत्वा ... पे०... चानेन गन्धं धायित्वा ... जिव्हाय रसं सायित्वा ... कायेन फोटुलं फुसित्वा ... मनसा धम्मं विज्ञाय नेव सुमनो होति न दुमनो, उपेक्षको २० विहरति सतो सम्पज्जानो । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु छलङ्गसमन्नागतो होति ।

५. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु एकारक्षो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सत्तारक्षवेन चेतसा समन्नागतो होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु एकारक्षो होति ।

६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु चतुरापस्सेनो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सङ्खायेकं पटिसेवति, सङ्खायेकं अधिवासेति, सङ्खायेकं परिवज्जेति, सङ्खायेकं विनोदेति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु चतुरा-
२५ पस्सेनो होति ।

७. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पनुण्णपच्चेकसच्चो होति ? इघ, भिक्खवे, भिक्खुनो यानि तानि पुशुसभणाहृणानं पुशुपच्चेक-
सच्चानि, सेव्यथीदं – ‘सस्तो लोको’ ति वा, ‘असस्तो लोको’ ति वा,
‘अन्तवा लोको’ ति वा, ‘अनन्तवा लोको’ ति वा, ‘तं जीवं तं सरीरं’ ति
वा, ‘अब्जं जीवं अब्जं सरीरं’ ति वा, ‘होति तथागतो परं मरणा’ ति ५
वा, ‘न होति तथागतो परं मरणा’ ति वा, ‘होति च न च होति तथागतो
परं मरणा’ ति वा, ‘नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा’ ति वा,
सब्बानि तानि नुण्णानि होन्ति पनुण्णानि चत्तानि वन्तानि मुत्तानि पही-
नानि पटिनिस्सटुन्ति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पनुण्णपच्चेकसच्चो
होति ।

B. 281,
R. 31

८. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु समवयसद्वेसनो होति ? इघ,
भिक्खवे, भिक्खुनो कामेसना पहीना होति, भवेसना पहीना होति, ब्रह्म-
चरियेसना परिप्पसद्वा । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु समवयसद्वेसनो
होति ।

10

९. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु अनाविलसङ्कल्पो होति ? इघ,
भिक्खवे, भिक्खुनो कामसङ्कल्पो पहीनो होति, व्यापादसङ्कल्पो पहीनो
होति, विर्हिसासङ्कल्पो पहीनो होति । एवं खो; भिक्खवे, भिक्खु अना-
विलसङ्कल्पो होति ।

15

१०. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पस्सद्वकायसङ्घारो होति ? इघ,
भिक्खवे, भिक्खु सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना पुञ्चेव २०
सोमनस्सदोमनस्सानं अत्यज्ञमा अदुक्खमसुखं उपेक्षासतिपारिसुद्धि
चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु
पस्सद्वकायसङ्घारो होति ।

११. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सुविमुत्तचित्तो होति ? इघ,
भिक्खवे, भिक्खुनो रागा चित्तं विमुत्तं होति, दोसा चित्तं विमुत्तं होति,
मोहा चित्तं विमुत्तं होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु सुविमुत्तचित्तो
होति ।

25

१२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सुविमुत्तपञ्जो होति ? इघ,
भिक्खवे, भिक्खु ‘रागो मे पहीनो उच्छ्वसमूलो तालावत्युक्तो अन-
भावङ्कतो आर्यति अनुप्पादवम्मो’ ति पजानाति, दोसो मे पहीनो ...पे०... ३०

R. 32

B 282

‘मोहो मे पहीनो उच्छिष्ठमूलो तालावत्युकतो अनभावङ्गतो आर्यंति
अनुप्पादधम्मो’ ति पजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु सुविभुत्त-
पञ्चो होति ।

१३. “ये हि केचि, भिक्खवे, शतीतमद्वानं अरिया अरियावासे”
 ५ आवर्सिसु, सब्बे ते इमेव दस अरियावासे आवर्सिसु; ये हि केचि, भिक्खवे,
अनागतमद्वानं अरिया अरियावासे आवसिस्सन्ति, सब्बे ते इमेव दस
अरियावासे आवसिस्सन्ति; ये हि केचि, भिक्खवे, एतरहि अरिया
अरियावासे आवसन्ति, सब्बे ते इमेव दस अरियावासे आवसन्ति । इमे
खो, भिक्खवे, दस अरियावासा, ये अरिया आवर्सिसु वा आवसन्ति वा
१० आवसिस्सन्ति वा” ति ।

नाथवग्गो^३ द्वितियो ।

तस्मुदानं

सेनासनं^३ च पञ्चङ्गं^३, संयोजनाखिलेन च ।
अप्पमादो आहुनेयो, द्वे नाथा द्वे अरियावासो^४ ति ॥

३. महावग्गो

१. सीहनादसुत्तं

१. “सीहो, भिक्खवे, मिगराजा सायन्हसमयं आसया निवक्षमति ।
आसया निक्खमित्वा विजन्म्भति । विजन्म्भत्वा समन्ता चतुहिस”
 R 33 १५ अनुविलोकेति । समन्ता चतुहिसं अनुविलोकेत्वा तिक्खतुं सीहनादं
नदति । तिक्खतुं सीहनाद नदित्वा गोचरय पक्कमति । तं किस्त
हेतु? ‘माहं खुदके पाणे विसमगते सङ्घातं आपादेसि’ ति ।

२. “सीहो” ति, भिक्खवे, तथागतस्सेतं अधिवचनं श्रहतो
सम्मासम्बूद्धस्स । यं खो, भिक्खवे, तथागतो परिसाय धम्मं देसेति,
२० इदमस्स होति सीहनादस्मि ।

- B. 283 ३. “दसयिमानि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतवलानि, येहि

१. प्रतियवादे – स्याऽ, रो० । २. नाथकरणवग्गो – स्याऽ । ३-४. सेनासना च
अङ्गा च – स्याऽ; सेनासना च अङ्गानि – रो० । ५. दसेन चा – स्याऽ; अरियावासेन चा-
रो० । ६. चतुहिसा – स्याऽ, रो० ।

बलेहि समझागतो तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति । कतमानि दसः? इधं, भिक्खवे, तथागतो ठानं च ठानतो अद्वानं च अद्वानतो यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो ठानं च ठानतो अद्वानं च अद्वानतो यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ५ ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

४. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो अतीतानागतपञ्चुप्पञ्चानं कम्मसमादानानं ठानसो हेतुसो विपाकं यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागते अतीतानागतपञ्चुप्पञ्चानं कम्मसमादानानं ठानसो हेतुसो विपाकं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं १० होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो सब्बत्थगामिनि^१ पटिपदं यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो सब्बत्थगामिनि पटिपदं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं १५ बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

६. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो अनेकधार्तुं^२ नानाधार्तुं लोकं^३ यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो अनेकधार्तुं नानाधार्तुं लोकं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति २० ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

७. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो सत्तानं नानाधिमुक्तिकं यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो सत्तानं नानाधिमुक्तिकं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति ...पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

८. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो परसत्तानं परपुण्डलानं इन्द्रियपरोपरियतं यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो परसत्तानं परपुण्डलानं इन्द्रियपरोपरियतं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

१-१. सब्बत्थगामिनि ० - सी०, रो० । २-२ अनेकधार्तु-नानाधार्तु-लोकं - सी०, रो० ।

R. 34

२५

B. 284

६. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो ज्ञानविमोक्षसमाधिसम्पा-
पत्तीनं सङ्क्लेशं वोदानं नुट्टानं यथाभूतं पजानाति । यं पि ... पे०...
पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति ... पे०...
ब्रह्मचक्रं पवर्त्तेति ।

R. 35

- ५ १०. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो अनेकविहितं पुब्वेनिवासं
अनुस्सरति, सेव्यथीदं – एकं पि जार्ति द्वे पि जातियो तिस्सो पि जातियो
चतस्सो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो बीसं पि जातियो
तिसं पि जातियो चत्तालीसं पि जातियो पञ्चासं पि जातियो जाति-
सतं पि जातिसहस्रं पि जातिसहस्रं पि अनेके पि सबटृकप्ये अनेके
१० पि विवटृकप्ये अनेके पि संबटृविवटृकप्ये, ‘अमुत्रासि’ एवंनामो एवगोत्तो
एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदी एवमायुपरियन्त्तो, सो ततो
चुतो अमुत्र उदपादि; तत्रापासि एवंनामो एवगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो
एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदी एवमायुपरियन्त्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो” ति,
इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति । यं पि
१५ भिक्खवे, तथागतो अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति, सेव्यथीद –
एकं पि जार्ति द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं
पुब्वेनिवासं अनुस्सरति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति,
यं बलं आगम्य तथागतो आसमं ठानं पटिजानाति, परिसामु सीहनादं
नदति, ब्रह्मचक्रं पवर्त्तेति ।

- २० ११. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो दिव्वेन चक्रवृना विसुद्धेन
अतिकर्त्तमानुसकेन सत्ते पस्त्सति चक्रमाने उपज्जमाने हीने पणीते
सुवण्णे दुव्वण्णे, सुआते दुग्गते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति – ‘इमे वत
भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समझागता वचीदुच्चरितेन समझागता मनो-
दुच्चरितेन समझागता अरियानं उपवादका मिच्छादिट्टिका मिच्छादिट्टि-
२५ कम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गति विनिपातं
निरयं उपपन्ना; इमे वा पन भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समझागता
वचीसुचरितेन समझागता मनोसुचरितेन समझागता अरियानं अनुप-
वादका सम्मादिट्टिका सम्मादिट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं
मरणा सुणति समग्रं लोकं उपपन्ना’ ति । इति दिव्वेन चक्रवृना विसुद्धेन

B. 285

१. चत्तारिस – सी०, रो०; चत्तालीस – स्था० । २ इधूपपन्नो – स्था०, रो० ।

अतिकक्षन्तमानुसकेन सत्ते पस्सति चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते सुद्धण्णे दुड्डण्णे, सुगते दुगते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो दिव्वेन चक्रखुना दिसुद्धेन अतिकक्षन्तमानुसकेन ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु ५ सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

१२. “पुन च पर्द, भिक्खवे, तथागतो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुर्त्ति पञ्जाविमुर्त्ति दिहेव घम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुर्त्ति पञ्जाविमुर्त्ति दिहेव घम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा १० उपसम्पञ्ज विहरति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

“इमानि खो, भिक्खवे, दस तथागतस्स तथागतबलानि, येहि बलेहि समझागतो तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं १५ नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेती” ति ।

२. अधिवृत्तिपदसुतं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं आनन्दं भगवा एतद्वोच -

“धे ते, आनन्द, घम्मा तेसं तेसं अधिवृत्तिपदानं” अभिज्ञा २० सच्छिकिरियाय संवत्तत्ति, विसारदो अहं, आनन्द, तत्यै पटिजानामि । तेसं तेसं तथा धम्मं देसेतुं यथा यथा पटिपश्चो सन्तं वा अत्थी ति अस्सति, असन्तं वा नत्थी ति अस्सति, हीनं वा हीनं ति अस्सति, पणीतं वा पणीतं ति अस्सति, सउत्तरं वा सउत्तरं ति अस्सति, अनुत्तरं वा अनुत्तरं ति अस्सति; यथा यथा वा पन तं ज्ञातेय्यैं^३ वा द्वृत्यैं वा २५ सच्छिकरेय्यैं वा, तथा तथा अस्सति वा दक्षति वा सच्छिकरिस्सति

१. अधिमुत्तिपदानं - स्त्या०, रो० । २. तत्र - सी० । ३-३. ० द्वृत्यैं वा सच्छिकत्वय्य - सी०; ज्ञातेय्यैं वा द्वृत्यैं वा सच्छिकत्वय्य - स्त्या०; ० द्वृत्यैं वा सच्छिकत्वय्य - रो० ।

वा' ति ठानमेतं विज्ञति । एतदानुतरियं, आनन्द, व्याणानं यदिवं
तत्थ तत्थ यथाभूतज्ञाणं । एतस्मा चाहे, आनन्द, व्याण अञ्जनं
ज्ञाणं उत्तरितरं वा पणीततरं वा नत्यी ति वदामि ।

२. “दसयिमानि, आनन्द, तथागतस्स तथागतबलानि, येहि

- ५ बलेहि समश्वागतो तथागतो आसमं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं
नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति । कतमानि दस? इधानन्द, तथागतो ठानं
च ठानतो अद्वानं च अद्वानतो यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द, तथागतो
ठानं च ठानतो अद्वानं च अद्वानतो यथाभूतं पजानाति, इदम्पानन्द,
तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसमं ठानं
१० पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

३. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो अतीतानागतपञ्चुपज्ञानं
कम्मसमादानानं ठानसो हेतुसो विपाकं यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द
... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

४. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो सब्बत्यगमिनि पटिपदं
१५ यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्म-
चक्रं पवत्तेति ।

५. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो अनेकधारां नानाधारां लोकं
यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं
पवत्तेति ।

- R. 38 २० ६. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो सत्तानं नानाविमुत्तिकरं
यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं
पवत्तेति ।

७. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो परसत्तानं परपुण्डलानं
इन्द्रियपरोपरियतं यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द
२५ ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

८. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो ज्ञानविमोक्षसमाधि-
समाप्तीनं सङ्घलेसं बोद्धानं दुद्वानं यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द
... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

९. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो अनेकविहितं पुष्टेनिवासं

अनुस्सरति, सेव्यथीदं — एकं पि जातिं द्वे पि जातियो ... पे०... इति
साकारं सउदेसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति । यम्पानन्द
... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

१०. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो दिव्बेन चक्रवृना विसुद्धेन
अतिक्रमन्तमानुसकेन ... पे०... यथाकम्भूपगे सत्ते पजानाति । यम्पानन्द ५
... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

११. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो आसवानं खया अनासवं
चेतोविमुत्तिं पञ्चाविमुत्तिं दिव्वेव धम्मे सयं अभिञ्चा सच्छिकत्वा
उपसम्पज्ज विहरति । यम्पानन्द, तथागतो आसवानं खया अनासवं
चेतोविमुत्तिं ... पे०... सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । इदम्पानन्द, १०
तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्य तथागतो आसभं ठानं
पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

“इमानि खो, आनन्द, दस तथागतस्स तथागतबलानि, येहि
बलेहि समन्वागतो तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं
नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति” ति । १५

३. कायसुत्तं

१. “अस्ति, भिक्खवे, धम्मा कायेन पहातब्बा, नो वाचाय ।
अस्ति, भिक्खवे, धम्मा वाचाय पहातब्बा, नो कायेन । अस्ति, भिक्खवे,
धम्मा नेव कायेन पहातब्बा नो वाचाय, पञ्चाय दिस्वा’ पहातब्बा ।

R. 39

२. “कतमे च, भिक्खवे, धम्मा कायेन पहातब्बा, नो वाचाय ?
इध, भिक्खवे, भिक्खवु अकुसलं आपन्नो होति किञ्चित् देसं कायेन । २०
तमेन अनुविच्च विच्छू सब्रह्मचारी एवमाहंसु — ‘आयस्मा खो अकुसलं
आपन्नो किञ्चित् देसं कायेन । साधु वतायस्मा कायदुच्चरितं पहाय
कायसुचरितं भावेत्’ ति । सो अनुविच्च विच्छूहि सब्रह्मचारीहि
वुच्चमानो कायदुच्चरितं पहाय कायसुचरितं भावेति । इमे वुच्चन्ति,
भिक्खवे, धम्मा कायेन पहातब्बा, नो वाचाय । २५

३. “कतमे च, भिक्खवे, धम्मा वाचाय पहातब्बा, नो कायेन ?
इध, भिक्खवे, भिक्खवु अकुसलं आपन्नो होति किञ्चित् देसं वाचाय । तमेन

B 288

१. दिस्वा दिस्वा — सी०, स्था०, रो० । २. किञ्चिदेव — सी०, स्था०, रो० ।
अ०४—१७

ग्रनुविच्च विज्ञू सब्रह्माचारी एवमाहंसु - 'आयस्मा त्वो अकुसलं
आपन्नो किञ्चित् देसं वाचाय । साधु वतायस्मा वचीदुच्चरितं पहाय
वचीसुचरितं भावेत्' ति । सो अनुविच्च विज्ञूहि सब्रह्माचारीहि
वुच्चमानो वचीदुच्चरितं पहाय वचीसुचरितं भावेति । इसे वुच्चन्ति,
भिक्खवे, धम्मा वाचाय पहातब्बा, नो कायेन ।

R. 40

५. "कतमे च, भिक्खवे, धम्मा नेव कायेन पहातब्बा नो वाचाय,
पञ्चाय दिस्वा पहातब्बा ? लोभो, भिक्खवे, नेव कायेन पहातब्बो
नो वाचाय, पञ्चाय दिस्वा पहातब्बो । दोसो, भिक्खवे ... पे०...
मोहो ... कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... भञ्ज्चरियं, भिक्खवे,
- १० नेव कायेन पहातब्बं नो वाचाय, पञ्चाय दिस्वा पहातब्बं ।

५. "पापिका, भिक्खवे, इस्सा नेव कायेन पहातब्बा नो वाचाय,
पञ्चाय दिस्वा पहातब्बा । कतमा च, भिक्खवे, पापिका इस्सा ?
इध, भिक्खवे, इज्ज्ञति गहपतिस्स वा गहपतिपुत्रस्स वा धनेन वा धन्येन
वा रजतेन वा जातरूपेन वा । तत्राव्यतरस्स' दासस्स वा उपवासस्स'
१५ वा एवं होति - 'अहो वतिमस्स गहपतिस्स वा गहपतिपुत्रस्स वा न
इज्ज्ञेय धनेन वा धन्येन वा रजतेन वा जातरूपेन वा' ति । समणो
वा पन ब्राह्मणो वा लाभी होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्यच्चय-
भेसज्जपरिक्खारानं । तत्राव्यतरस्स समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा एवं
होति - 'अहो वत अयमायस्मा न लाभी अस्स चीवरपिण्डपातसेनासन-
२० गिलानप्यच्चयभेसज्जपरिक्खारानं' ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पापिका
इस्सा^३ ।

६. "पापिका, भिक्खवे, इच्छा नेव कायेन पहातब्बा नो
वाचाय, पञ्चाय दिस्वा पहातब्बा । कतमा च, भिक्खवे, पापिका
इच्छा ? इध, भिक्खवे, एकज्ञो अस्सद्वो समानो 'सद्वो ति मं जानेयुं'
२५ ति इच्छति; दुस्रीलो समानो 'सीलवा ति मं जानेयुं' ति इच्छति;
अप्पस्सुतो समानो 'बहुस्सुतो ति मं जानेयुं' ति इच्छति; सङ्घणिकारामो
समानो 'धविवित्तो ति मं जानेयुं' ति इच्छति; कुसीतो समानो 'आरद्ध-
विलियो ति मं जानेयुं' ति इच्छति; मुदुस्सति समानो 'उपद्वितस्ती
ति मं जानेयुं' ति इच्छति; असमाहितो समानो 'समाहितो ति मं

१. तत्राव्यतरस्स - सी०, स्था०, दो० । २. ग्रोपवासस्स - सी० । ३. एव्य 'पापिका
भिक्खवे इस्सा ... पहातब्बा' ति सी०, स्था०, दो० पोत्यक्षेत्रु अधिको पाठो दिस्ति ।

जानेयुं' ति इच्छति; दुप्पञ्चो समानो 'पञ्जवा ति मं जानेयुं' ति इच्छति; अखीणासबो समानो 'खीणासबो ति मं जानेयुं' ति इच्छति। अयं वृच्छति, भिक्खवे, पापिका इच्छा। इमे वृच्छन्ति, भिक्खवे, धर्मा नेव कायेन पहातब्बा नो वाचाय, पञ्जाय दिस्वा पहातब्बा।

R. 41

७. "तं चे, भिक्खवे, भिक्खुं लोभो अभिभुव्य इरियति", दोसो ५
... मोहो ... कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो^१ ... मच्छरियं ...
पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा अभिभुव्य इरियति। सो एवमस्स
वेदितब्बो - 'नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति,
तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य इरियति; नायमायस्मा तथा
पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोषो ... उपनाहो १०
... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा
न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य इरियती' ति।

८. "तं चे, भिक्खवे, भिक्खुं लोभो नाभिभुव्य इरियति, दोसो
... मोहो ... कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ...
पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य इरियति, सो एवमस्स १५
वेदितब्बो - 'तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति,
तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो नाभिभुव्य इरियति; तथा अयमायस्मा
पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोषो ... उपनाहो
... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा
न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा नाभिभुव्य इरियती'" ति। २०

४. महाचुन्दसुतं

१. एकं समयं आयस्मा महाचुन्दो चेतीसु विहरति सहजातियं। तत्र खो आयस्मा महाचुन्दो भिक्खु आमत्तेसि - "आवुसो भिक्खवे"^२ ति। "आवुसो" ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महाचुन्दस्स पच्च-स्सोसुं। आयस्मा महाचुन्दो एतद्वोच-

R. 42

"आणवादं, आवुसो, भिक्खु वदमानो - 'जानाभिमं धर्मं, पस्सामिमं धर्मं' ति। तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो अभिभुव्य तिहृति,

१. इरियति - स्या०। २. पलासो - स्या०, रो०। ३. भिक्खवो - सी०, स्या०, रो०।

B. 290

दोसो ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा अभिभुव्य तिढुति, सो एवमस्स वेदितब्बो — ‘नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य तिढुति; नायमायस्मा तथा ५ पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य तिढुती’ ति ।

२. “भावनावादं, आवुसो, भिक्खु वदमानो — ‘भावितकायोम्ह भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्जो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं १० लोभो अभिभुव्य तिढुति, दोसो ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा अभिभुव्य तिढुति, सो एवमस्स वेदितब्बो — ‘नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य तिढुति; नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... १५ मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य तिढुती’ ति ।

३. “ज्ञाणवादं च, आवुसो, भिक्खु वदमानो भावनावादं च — ‘ज्ञानामिमं घम्मं, पस्सामिमं घम्मं, भावितकायोम्ह भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्जो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खु लोभो अभि- २० भुव्य तिढुति, दोसो ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा अभिभुव्य तिढुति, सो एवमस्स वेदितब्बो — ‘नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य तिढुति; नाय- २५ मायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य तिढुती’ ति ।

R. 43

B. 291

४. “सेव्यथापि, आवुसो, पुरिसो दलिहो व समानो अङ्गुवादं वदेय्य, अघनो व समानो घनवावादं वदेय्य, अभोगो व समानो भोगवा- ३० वादं वदेय्य । सो किस्मिन्निवेव घनकरणीये समुपपन्ने न सकुणेय्य

उपनीहातुं धनं वा धञ्जीं वा रजतं वा जातरूपं वा । तमेनं एवं जानेयुं
— ‘दलिहो व अयमायस्मा समानो अहृवादं वदेति, अधनो व अयमायस्मा
समानो धनवावादं वदेति, अभोगवा व अयमायस्मा समानो भोगवावादं
वदेति । तं किस्स हेतु ? तथा हि अयमायस्मा किस्मिचिदेव धन-
करणीये समुप्पन्ने न सकोति उपनीहातुं धनं वा धञ्जीं वा रजतं ५
वा जातरूपं वा’ ति ।

“एवमेव खो, आवुसो, ज्ञाणवादं च भिक्खु वदमानो भावनावादं
च — ‘जानामिमं धम्मं, पस्सामिमं धम्मं, भावितकायोम्हि भावितसीलो
भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो अभि-
भुव्य तिद्विति, दोसो ... मोहो ... कोघो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो १०
... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा अभिभुव्य तिद्विति, सो
एवमस्स वेदितब्बो — ‘नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो
लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य तिद्विति; नायमा-
यस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोघो ...
उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका १५ R. 44
इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य तिद्विती’
ति ।

५. “ज्ञाणवादं, आवुसो, भिक्खु वदमानो — ‘जानामिमं धम्मं,
पस्सामिमं धम्मं’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो नाभिभुव्य तिद्विति,
दोसो ... मोहो ... कोघो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं २०
... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्विति, सो एवमस्स
वेदितब्बो — ‘अयमायस्मा तथा’ पजानाति यथा पजानतो लोभो न
होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो नाभिभुव्य तिद्विति; तथा अयमायस्मा
पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोघो ... उपनाहो
... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न २५
होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्विती’ ति ।

६. “भावनावादं, आवुसो, भिक्खु वदमानो — ‘भावितकायोम्हि
भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो,
भिक्खुं लोभो नाभिभुव्य तिद्विति, दोसो ... मोहो ... कोघो ...

उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्विति, सो एवमस्स वेदितब्बो – ‘तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्त लोभो नाभिभुव्य तिद्विति; तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो दोसो ५ न होति .. मोहो .. कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्त पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्विती’ ति ।

७. “आणवादं च, आवुसो, भिक्खु वदमानो भावनावादं च – ‘जानामिमं धम्मं, पस्सामिमं धम्मं, भावितकायोग्निं भावितसीलो १० भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खु लोभो नाभि-भुव्य तिद्विति, दोसो ... मोहो .. कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्विति, सो १५ एवमस्स वेदितब्बो – ‘तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्त लोभो नाभिभुव्य तिद्विति; तथा अयमा-यस्मा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो .. कोषो ... २० उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्त पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्विती’ ति ।

८. “सेव्यथापि, आवुसो, पुरिसो अङ्गो व, समानो अङ्गवाद २० वदेय्य, धनवा व समानो धनवावादं वदेय्य, भोगवा व समानो भोगवावाद वदेय्य । सो किस्मिन्निच्छेव धनकरणीये समुप्तत्रे सकुणेय्य उपनीहातु धनं वा धञ्जं वा रजतं वा जातरूपं वा । तमेन एव जानेष्यु – ‘अङ्गो २५ धनं वा अयमायस्मा समानो अङ्गवादं वदेति, धनवा व अयमायस्मा समानो धनवावादं वदेति, भोगवा व अयमायस्मा समानो भोगवावाद वदेति । तं किस्स हेतु ? तथा हि अयमायस्मा किस्मिन्निच्छेव धनकरणीये समुप्तत्रे एकोर्ति उपनीहातुं धनं वा धञ्जं वा रजतं वा जातरूपं वा’ ति; एवमेव खो, आवुसो, आणवादं च भिक्खु वदमानो भावनावाद च – ‘जानामिमं धम्मं, पस्सामिमं धम्मं, भावितकायोग्निं भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खु लोभो नाभिभुव्य ३० तिद्विति, दोसो ... मोहो .. कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्विति, सो

एवमस्स वेदितब्बो – ‘तथा आयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो लोभो
न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो नाभिभुव्य तिट्ठति; तथा आयमा-
यस्मा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोधो ...
उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ...
पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा नाभि- ५
भुव्य तिट्ठती’” ति ।

५. कसिणसुत्तं

१. “दसयिमानि, भिक्खवे, कसिणायतनानि । कतमानि दस ? R. 46
पथवीकसिणमेको सञ्जानाति उद्धं अधो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं;
आपोकसिणमेको सञ्जानाति ... पे०... तेजोकसिणमेको सञ्जानाति ...
वायोकसिणमेको सञ्जानाति ... नीलकसिणमेको सञ्जानाति ... १०
पीतकसिणमेको सञ्जानाति ... लोहितकसिणमेको सञ्जानाति ...
ओदातकसिणमेको सञ्जानाति ... आकासकसिणमेको सञ्जानाति ...
विज्ञाणकसिणमेको सञ्जानाति उद्धं अधो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं ।
इमानि खो, भिक्खवे, दस कसिणायतनानी” ति ।

६. काळीसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा महाकच्चानो अवन्तीसु विहरति १५
कुलघरे^१ पवत्ते पब्बते । श्रथ खो काळी उपासिका कुलघरिका येनायस्मा
महाकच्चानो तेनुपसङ्गमित्वा आयस्मन्तं महाकच्चानं
अभिवादेत्वा एकमन्तं निसिन्ना खो काळी उपासिका B. 294
कुलघरिका आयस्मन्तं महाकच्चानं एतदद्वोच –

२. “वुत्तमिदं, भन्ते, भगवता कुमारिपञ्चेषु – २०
'अथस्स पर्ति^२ हृदयस्स सर्वित्त^३,
जेत्वान सेनं पियसातरूपं ।
एकोहं^४ शायं^५ सुखमनुबोधिः^६,
तस्मा जनेन न करोमि सर्विः^७ ।
सखी^८ न सम्पज्जति केनचि मे’ ति ॥ २५

१. कुररघरे – सी०, स्या०, रो० । २-२. पर्ति हृदयस्स सर्वित्त – स्या० ।
३-३. एकोह शायी – स्या० ; एकोह शायी – रो० । ४. सुखमनुबोधि – स्या० । ५. सर्वित्त –
सी०, स्या०, रो० । ६. सखी – सी०, स्या०, रो० ।

R. 47

“इमस्स खो”, भन्ते, भगवता सहित्तेन भासितस्स कथं वित्थारेन अथो दट्टब्बो” ति ?

३. “पथवीकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि, एके समण-
ब्राह्मणा ‘अथो’ ति अभिनिव्वत्तेसु” । यावता खो, भगिनि, पथवीकसिण-
५ समापत्तिपरमता, तदभिज्ञासि भगवा । तदभिज्ञाय भगवा अस्साद-
महसै आदीनवमहस निस्सरणमहस मग्गामग्नाणदस्सनमहस ।
१० तस्स अस्साददस्सनहेतु आदीनवदस्सनहेतु निस्सरणदस्सनहेतु मग्गा-
मग्नाणदस्सनहेतु अथस्स पत्ति हृदयस्स सन्ति विदिता होति ।

४. “आपोकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... पे०.. तेजो-
१० कसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... वायोकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... नीलकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि .. पीतकसिण-
१५ समापत्तिपरमा खो, भगिनि ... लोहितकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... ओदातकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... आकासकसिणसमा-
पत्तिपरमा खो, भगिनि .. विज्ञाणकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि,
२० एके समणब्राह्मणा ‘अथो’ ति अभिनिव्वत्तेसु” । यावतां खो, भगिनि,
विज्ञाणकसिणसमापत्तिपरमता, तदभिज्ञासि भगवा । तद-
भिज्ञाय भगवा अस्सादमहस आदीनवमहस निस्सरणमहस मग्गामग्न-
२५ नाणदस्सनमहस । तस्स अस्साददस्सनहेतु आदीनवदस्सनहेतु निस्सरण-
दस्सनहेतु मग्गामग्नाणदस्सनहेतु अथस्स पत्ति हृदयस्स सन्ति विदिता
होति । इति खो, भगिनि, यं तं वुतं भगवता कुमारिष्वहेसु -

B. 295

‘अथस्स पत्ति हृदयस्स सन्ति ,
जेत्वान् सेनं पियसातरूपं ।
एकोहं ज्ञायं सुखमनुबोधि ,
२० तस्मा जनेन न करोमि सर्वि ।
सखी न सम्पञ्जति केनचि मे’ ति ॥

R. 48

२५

“इमस्स खो, भगिनि, भगवता सहित्तेन भासितस्स एवं वित्थारेन अथो दट्टब्बो” ति ।

१. नु खो - सी०, स्या०, रो० । २-२. अथामि० - सी०, स्या०, रो० ।
३. आदिमदस्त - सी०, स्या०, रो० । ४. आदिदस्सनहेतु - सी०, स्या०, रो० ।

७. पठममहापञ्चासुतं

१. एकं समयं भगवा सावत्त्यिं विहरति जेतवने अनाथ-पिण्डिकस्स आरामे । अथ खो सम्बहुला भिक्खू पुञ्चणहसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय सावत्त्यिं^१ पिण्डाय पविर्सिसु^२ । अथ खो तेसं भिक्खून् एतद्वैसि – “अतिष्णगो खो ताव सावत्त्यिं पिण्डाय चरितुं; यन्नून मयं येन अञ्जतित्यियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कमेय्यामा” ५ ति ।

२. अथ खो ते भिक्खू येन अञ्जतित्यियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कमिसु; उपसङ्कमित्वा तेहि अञ्जतित्यियेहि परिब्बाजकेहि सर्वदं सम्पोदिसु । सम्पोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिन्ने खो ते भिक्खू ते अञ्जतित्यिया १० परिब्बाजका एतदवोचुं –

३. “समणो, आवुसो, गोतमो सावकानं एवं धम्मं देसेति – ‘एथ तुम्हे, भिक्खुवे, सब्बं धम्मं अभिजानाथ, सब्बं धम्मं अभिज्ञाय^३ विहरथा’ ति; मयं पि खो, आवुसो, सावकानं एवं धम्मं देसेम – ‘एथ तुम्हे, आवुसो, सब्बं धम्मं अभिजानाथ, सब्बं धम्मं अभिज्ञाय विहरथा’ ति । इधं नो, आवुसो, को विसेसो को अधिष्प्ययासो” कि नानाकरणं समरणस्त वा गोतमस्त अस्माकं वा, यदिदं धम्मदेसनाय वा धम्मदेसनं अनुसासनिया वा अनुसासनिं^४ ति ?

४. अथ खो ते भिक्खू तेसं अञ्जतित्यियानं परिब्बाजकानं भासितं नेव अभिनन्दिसु नप्पटिक्कोर्सिसु । अनभिनन्दित्वा अप्पटि- २० वक्कोसित्वा उद्बोधासना पक्कमिसु – “भगवतो सन्ति के एतस्स भासितस्स अत्यं आजानिस्सामा” ति ।

५. अथ खो ते भिक्खू सावत्त्यिं पिण्डाय चरित्वा पञ्चाभतं पिण्डपातपटिक्कन्ता येन भगवा तेनुपसङ्कमिसु; उपसङ्कमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिन्ना खो ते भिक्खू २५ भगवत्तं एतदवोचुं –

१. सावत्त्यिं – सी०, स्या०, रो० । २. पाविर्सिसु – रो० । ३. सारणीयं – सी०, स्या०, रो० । ४. अभिज्ञाय अभिज्ञाय – सी०, स्या०, रो० । ५. अविष्णायो – सी०; अविष्णायसो – स्या०; अविष्णायोसो – रो० ।

६. “इघ मयं, भन्ते, पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय सावर्त्त्य पिण्डाय पविसिम्हा । तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं एतद्वैसि - ‘अतिष्पगो खो ताव सावर्त्त्यं पिण्डाय चरितुं; यज्ञून मयं येन अञ्जतित्यिथानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्घमेव्यामा’ ति । अथ खो ५ मयं, भन्ते, येन अञ्जतित्यिथानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्घमिम्हा; उपसङ्घमित्वा तेहि अञ्जतित्यिथेहि परिब्बाजकेहि सर्द्धि सम्मोदिम्हा । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिम्हा । एकमन्तं निसित्वे खो, भन्ते, अञ्जतित्यिथा परिब्बाजका अम्हे एतद्वोचु - ‘समणो, आवुसो, गोतमो सावकानं एवं धम्मं देसेति - एथ तुम्हे, भिक्खवे, १० सब्बं धम्मं अभिजानाथ, सब्बं धम्मं अभिज्ञाय विहरथा ति; मयं पि खो, आवुसो, सावकानं एवं धम्मं देसेम - एथ तुम्हे, आवुसो, सब्बं धम्मं अभिजानाथ, सब्बं धम्मं अभिज्ञाय विहरथा ति । इघ नो, आवुसो, को विसेसो को अविष्पयासो किं नानाकरणं समणस्त वा गोतमस्त अम्हाकं वा, यदिदं धम्मदेसनाथ वा धम्मदेसनं अनुसासनिया वा १५ अनुंसासनिं ति ?

R. 50

“अथ खो मयं, भन्ते, तेसं अञ्जतित्यिथानं परिब्बाजकानं भासितं नेव अभिनन्दिम्हा नप्टिक्कोसिम्हा । अनभिनन्दित्वा अप्पटि-क्कोसित्वा उद्गायासना पक्कमिम्हा - ‘भगवतो सन्ति के एतस्स भासितस्स अत्यं आजानिस्सामा’” ति ।

B. 297

७. “एवंदादिनो, भिक्खवे, अञ्जतित्यिथा परिब्बाजका एवं मस्यु वचनीया - ‘एको, आवुसो, पञ्चो एको उद्देसो एकं वेद्याकरणं, द्वे पञ्चो द्वे उद्देसा द्वे वेद्याकरणानि, तयो पञ्चा तयो उद्देसा तीर्णि वेद्याकरणानि, चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देसा चत्तारि वेद्याकरणानि, पञ्च पञ्चा पञ्चुदेसा पञ्च वेद्याकरणानि, छ पञ्चा छ उद्देसा छ पञ्च वेद्याकरणानि, सत्त पञ्चा सत्तुदेसा सत्त वेद्याकरणानि, शट् पञ्चा शट् उद्देसा शट् वेद्याकरणानि, नव पञ्चा नवुदेसा नव वेद्याकरणानि, दस पञ्चा दसुदेसा दस वेद्याकरणानी’ ति । एवं पुढ़ि, भिक्खवे, अञ्जतित्यिथा परिब्बाजका न चेव सम्पायिसन्ति, उत्तरि च च विधतं आपज्जसन्ति । तं किस्स हेतु ? यथा तं, भिक्खवे, अविसर्यस्मि । ३० नाहं तं, भिक्खवे, पस्त्वामि सदेवके लोके समारके सब्रह्मके सस्तमण-

१-१. नेव - स्या० । २-२ उत्तरि च - सी०, रो०; उत्तरि पि - स्या० ।

ब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय यो इमेसं पञ्चानं वेष्याकरणेन चित्तं आरावेष्य, अञ्जनत्र तथागतेन वा तथागतसावकेन वा इतो वा पन सुत्वा ।

८. “एको पञ्चो एको उद्देसो एकं वेष्याकरणं” ति, इति खो पनतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? एकधम्मे, भिक्खवे, भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्थं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमस्मि एकधम्मे ? ‘सब्बे सत्ता आहारद्वितिका’ – इमस्मि खो, भिक्खवे, एकधम्मे भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्थं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘एको पञ्चो एको उद्देसो एकं वेष्याकरणं’ ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

R. 51

९. “द्वे पञ्चा द्वे उद्देसा द्वे वेष्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? द्वीसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु^१ सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्थं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु द्वीसु ? नामे च रूपे च – इमेसु खो, भिक्खवे, द्वीसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्थं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘द्वे पञ्चा द्वे उद्देसा द्वे वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

१०. “तयो पञ्चा तयो उद्देसा तीणि वेष्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तीसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्थं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु तीसु ? तीसु वेदनासु – इमेसु खो, भिक्खवे, तीसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्थं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘तयो पञ्चा तयो उद्देसा तीणि वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

B. 298

१. स्याऽपौत्रके नत्य ।

R.52

१. “चत्तारो पञ्च चत्तारो उद्देशा चत्तारि वेद्याकरणानी”
ति, इति यो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? चतूसु, भिकवदे,
धम्मेनु भिकवु नम्मा निविन्दमानो नम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्च-
मानो सम्मा परियन्तदस्तावी सम्मदर्त्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्ख-
स्तन्तकरो होति । कतमेनु चतूमु ? चतूमु आहारेनु – इमेसु खो,
भिकवदे, चतूमु धम्मेनु भिकवु नम्मा निविन्दमानो सम्मा विरज्जमानो
सम्मा विमुच्चमानो नम्मा परियन्तदस्तावी सम्मदर्त्यं अभिसमेच्च
दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्तन्तकरो होति । ‘चत्तारो पञ्च चत्तारो उद्देशा
चत्तारि वेद्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

10

२. “पञ्च पञ्च पञ्चुदेशा पञ्च वेद्याकरणानी” ति, इति
यो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? पञ्चमु, भिकवदे, धम्मेनु
भिकवु नम्मा निविन्दमानो नम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो
नम्मा परियन्तदस्तावी सम्मदर्त्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्तन्तकरो
होति । कतमेनु पञ्चमु ? पञ्चमु उपादानक्षत्रेनु – इमेसु खो,
भिकवदे, पञ्चमु धम्मेनु भिकवु सम्मा निविन्दमानो सम्मा विरज्जमानो
सम्मा विमुच्चमानो नम्मा परियन्तदस्तावी सम्मदर्त्यं अभिसमेच्च
दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्तन्तकरो होति । ‘पञ्च पञ्च पञ्चुदेशा पञ्च
वेद्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

15

३. “छ पञ्चा छ उद्देशा छ वेद्याकरणानी” ति, इति खो
पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? छमु, भिकवदे, धम्मेनु भिकवु
सम्मा निविन्दमानो नम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा
परियन्तदस्तावी सम्मदर्त्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्तन्तकरो
होति । कतमेनु छमु ? छमु अज्ञातिकेनु आयतनेनु – इमेसु खो,
भिकवदे, छमु धम्मेनु भिकवु सम्मा निविन्दमानो सम्मा विरज्जमानो
25 नम्मा विमुच्चमानो नम्मा परियन्तदस्तावी सम्मदर्त्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव
धम्मे दुक्खस्तन्तकरो होति । ‘छ पञ्चा छ उद्देशा छ वेद्याकरणानी’
ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

R.53

B.299

४. “सत्त पञ्चा अत्तुदेशा सत्त वेद्याकरणानी” ति, इति खो
पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? सतमु, भिकवदे, धम्मेनु भिकवु
सम्मा निविन्दमानो नम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा

30

परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु सत्तसु ? सत्तसु विज्ञाणट्टितीसु – इमेसु खो, भिक्खवे, सत्तसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘सत्त पञ्चा सत्तुद्देसा सत्त वेय्या- ५ करणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१५. “अटु पञ्चा अट्ठुद्देसा अटु वेय्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? अटुसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो १० होति । कतमेसु अटुसु ? अटुसु लोकधम्मेसु – इमेसु खो, भिक्खवे, अटुसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो ... पे०... दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘अटु पञ्चा अट्ठुद्देसा अटु वेय्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१६. “नव पञ्चा नवुद्देसा नव वेय्याकरणानी” ति, इति खो १५ पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? नवसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा- परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु नवसु ? नवसु सत्तावासेसु – इमेसु खो, भिक्खवे, नवसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो २० होति । ‘नव पञ्चा नवुद्देसा नव वेय्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१७. “दस पञ्चा दसुद्देसा दस वेय्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? दससु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु २५ सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु दससु ? दससु अकुसलेसु कम्मपथेसु – इमेसु खो, भिक्खवे, दससु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च ३०

B. 300

दिष्टुव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘दस पञ्चा दसुदेशा दस वेयाकरणानी’ ति, इति यं सं वृत्तं इदमेतं पटिच्च वृत्त” ति ।

८. दुतिथमहापञ्चायुतं

१. एकं समयं भगवा कजङ्गलायं विहरति वेलुवने । अथ खो सम्बहुला कजङ्गलका^१ उपासका येन कजङ्गलिका भिक्खुनी तेनुप-
५ सङ्क्रमिषु; उपसङ्क्रमित्वा कजङ्गलिकं भिक्खुर्नि अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिषु । एकमन्तं निसीष्मा खो कजङ्गलका उपासका कजङ्गलिकं भिक्खुर्नि एतदवोचुं —

R. 55 २. “वृत्तमिदं, ग्रन्थे, भगवता महापञ्चेषु — ‘एको पञ्चो एको उद्देशो एकं वेयाकरणं, द्वे पञ्चा द्वे उद्देशा द्वे वेयाकरणानि, तयो पञ्चा
१0 तयो उद्देशा तीणि वेयाकरणानि, चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देशा चत्तारि वेयाकरणानि, पञ्च पञ्चा पञ्चुदेशा पञ्च वेयाकरणानि, छ पञ्चा छ उद्देशा छ वेयाकरणानि, सत्त पञ्चा सत्तुदेशा सत्त वेयाकरणानि,
अदु पञ्चा अदुदेशा अदु वेयाकरणानि, नव पञ्चा नवुदेशा नव वेयाकरणानि, दस पञ्चा दसुदेशा दस वेयाकरणानी’ ति । इमस्स नु खो,
१5 अर्थे, भगवता सङ्क्षितेन भासितस्स कथं वित्थारेन अत्थो दृष्टबो” ति ?

३. “न खो पनेतं, आवुसो, भगवतो सम्मुखा सुतं सम्मुखा पटिगहितं, न पि मनोभावनीयानं भिक्खुनं सम्मुखा सुतं सम्मुखा पटिगहितं; अपि च, यथा मेत्थ खायति तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ, भासिस्सामी” ति । “एवं, अर्थे” ति, खो कजङ्गलका उपासका
२0 कजङ्गलिकाय भिक्खुनिया पञ्चस्सोषु । कजङ्गलिका भिक्खुनी एतदवोच —

४. “एको पञ्चो एको उद्देशो एकं वेयाकरणं” ति, इति खो पनेतं वृत्तं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वृत्तं? एकधम्मे, आवुसो, भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा
२5 परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिष्टुव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमस्मि एकधम्मे? सब्बे सत्ता आहारटुतिका — इमस्मि खो, आवुसो, एकधम्मे भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो

सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव घम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'एको पञ्चो एको उद्देशो एकं वेद्याकरणं ति, इति यं तं वुत्तं भगवता इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

B. 301

५. "द्वे पञ्चा द्वे उद्देशा द्वे वेद्याकरणानी' ति इति, खो पनेतं वुत्तं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? द्वीसु, आवुसो, घम्मेसु भिक्खु ५ सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव घम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु द्वीसु ? नामे च रूपे च ... पे०... कतमेसु तीसु ? तीसु वेदनासु — इमेसु खो, आवुसो, तीसु घम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी १० सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव घम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'तथो पञ्चा तथो उद्देशा तीणि वेद्याकरणानी' ति, इति यं तं वुत्तं भगवता इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

R. 56

६. "चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देशा चत्तारि वेद्याकरणानी' ति, इति खो पनेतं वुत्तं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? चतूसु, आवुसो, घम्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव घम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु चतूसु ? चतूसु सतिपट्टुनेसु — इमेसु खो, आवुसो, चतूसु घम्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव घम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देशा चत्तारि वेद्याकरणानी' ति, इति यं तं वुत्तं भगवता इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

15

७. "पञ्च पञ्च पञ्चुदेशो पञ्च वेद्याकरणानी' ति, इति खो पनेतं वुत्तं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? पञ्चसु, आवुसो, घम्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव घम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु पञ्चसु ? पञ्चसु इन्द्रियेसु ... पे०... कतमेसु छसु ? छसु निस्सरणीयासु धातूसु ... पे०... कतमेसु सत्तसु ? सत्तसु बोज्जङ्गेसु ... पे०... कतमेसु अद्भुसु ? अद्भुसु अरियअद्भुज्जिकमग्नेसु' — इमेसु खो, आवुसो, अद्भुसु घम्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं

25

R. 57

१. अरिये अद्भुज्जिके मगे — सी०, रो०, ग्रस्येसु अद्भुज्जिकेसु मगेसु — स्या० ।

अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'अहं पञ्चा अटदुहेसा
अदु वेय्याकरणानी' ति, इति यं तं वुत्तं भगवता इदमेतं पटिच्च वुत्त ।

B. 302

६. "नव पञ्चा नवुहेसा नव वेय्याकरणानी" ति, इति खो
पनेतं वुत्तं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? नवसु, आवुसो, धम्मेसु
५ भिक्खु सम्मा निज्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो
सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्त-
करो होति । कतमेसु नवसु ? नवसु सत्तावासेसु - इमेसु खो, आवुसो,
नवसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निज्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा
विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे
१० दुक्खस्सन्तकरो होति । 'नव पञ्चा नवुहेसा नव वेय्याकरणानी' ति,
इति यं तं वुत्तं भगवता इदमेतं पटिच्च वुत्त ।

R. 58

६. "दस पञ्चा दसुहेसा दस वेय्याकरणानी" ति, इति खो
पनेतं वुत्तं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? दससु, आवुसो, धम्मेसु
भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभि-
१५ समेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु दससु ? दससु
कुसलेसु कम्मपथेसु - इमेसु खो, आवुसो, दससु धम्मेसु भिक्खु सम्मा
सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव
धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'दस पञ्चा दसुहेसा दस वेय्याकरणानी'
ति, इति यं तं वुत्तं भगवता इदमेतं पटिच्च वुत्त ।

- २० १०. "इति खो, आवुसो, यं तं वुत्तं भगवता सङ्क्रितेन" भासि-
तासु^१ महापञ्चाहसु - 'एको पञ्चो एको उहेसो एकं वेय्याकरण... पे०..
दस पञ्चा दसुहेसा दस वेय्याकरणानी' ति, इमस्स खो अहं, आवुसो,
भगवता सङ्क्रितेन भासितस्स एव विद्यारेन अत्य आजानामि । आकङ्ग-
माना च पन तुम्हे, आवुसो, भगवन्तञ्चेव उपसङ्गमित्वा एतमत्यं
२५ पटिपुच्छेय्याथ^२ । यथा नो नं^३ भगवा व्याकरोति तथा नं धारेय्याथ^४
ति । "एव, अग्ये" ति खो कजङ्गलका उपासका कजङ्गलिकाय खो
भिक्खुनिया भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा उद्घायासना कजङ्गलिकं
भिक्खुर्निं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कत्वा येन भगवा तेनुपसङ्गमित्वु;
उपसङ्गमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमत्तं निसीदित्वु । एकमत्तं

१-१. सी०, स्था०, रो० पोत्यकेसु नर्त्य । २ पुच्छेय्याथ - सी०, परिपुच्छेय्याथ -
स्था० । ३. सी०, स्था०, रो० पोत्यकेसु नर्त्य ।

निसिन्ना खो कजङ्गलका उपासका यावतको अहोसि कजङ्गलिकाय
भिक्खुनिया सर्वद्वं कथासल्लापो, तं सब्बं भगवतो आरोचेसुं ।

११. “साधु साधु, गहपतयो ! पण्डिता, गहपतयो, कजङ्ग-
लिका भिक्खुनी । महापञ्चा, गहपतयो, कजङ्गलिका भिक्खुनी ।
मं चे पि तुम्हे, गहपतयो, उपसङ्घमित्वा॑ एतमत्थं पटिपुच्छेयाथ, अहं ५
पि चेतं एवमेव व्याकरेयं यथा तं कजङ्गलिकाय भिक्खुनिया व्याकतं ।
एसो चेव तस्स अत्थो । एवं च नं धारेष्याथा” ति ।

B. 903

R. 59

६. पठमकोसलसुत्तं

१. “यावता, भिक्खवे, कासिकोसला, यावता रञ्जो पसेनदिस्स
कोसलस्स विजितं॑, राजा तत्य पसेनदि कोसलो अग्गमक्खायति ।
रञ्जो पि खो, भिक्खवे, पसेनदिस्स कोसलस्स अत्येव अञ्जनथतं अतिथि १०
विपरिणामो । एवं पत्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तस्मि पि
निब्बन्दति । तस्मि निब्बन्दन्तो अग्गे विरज्जति, पगेव हीनस्मि ।

२. “यावता, भिक्खवे, चन्द्रिमसुरिया परिहरन्ति दिसा भन्ति
विरोचमाना॑, ताव सहस्रधा लोको । तस्मि सहस्रधा लोके सहस्रं
चन्दानं सहस्रं सुरियानं सहस्रं सिनेश्चब्बतराजानं सहस्रं जम्बुदीपानं १५
सहस्रं अपरगोयानानं सहस्रं उत्तरकुरुनं सहस्रं पुब्बचिदेहानं चत्तारि
महासमुद्दसहस्रानि चत्तारि महाराजसहस्रानि सहस्रं चातुमहाराजि-
कानं सहस्रं तावर्तिसानं सहस्रं यामानं सहस्रं तुसितानं सहस्रं निम्मान-
रतीनं॑ सहस्रं परनिम्मितवसवतीनं सहस्रं॑ ब्रह्मलोकानं । यावता,
भिक्खवे, सहस्री॑ लोकधातु॑, महाब्रह्मा तत्य अग्गमक्खायति । महा-
ब्रह्मनो पि खो, भिक्खवे, अत्येव अञ्जनथतं अतिथि विपरिणामो । एवं
पत्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तस्मि पि निब्बन्दति । तस्मि
निब्बन्दन्तो अग्गे विरज्जति, पगेव हीनस्मि ।

20 R. 60

३. “होति सो, भिक्खवे, समयो यं अयं लोको संबद्धति ।
संबद्धमाने, भिक्खवे, लोके येभुय्येन सत्ता आभस्सरसंवत्तनिका॑ भवन्ति । ३०

१-१. सचे - सी०, स्या०, रो० । २ भं० - सी०, स्या०, रो० । ३ विजिते - सी० ।

४. विरोचना - सी० । ५-५ स्या० पोत्यके न दिस्तति । ६-६ सहस्र० - स्या०, रो० ।

७ आभस्सरसंवत्तनिका - सी०, स्या०, रो० ।

B. 304

ते तथ्य होन्ति मनोमया पीतिभक्त्वा सयम्पभा अन्तलिक्खेचरा सुभद्रायितो
 चिरं दीघमद्वानं तिटुन्ति । संवद्माने, भिक्षवे, लोके आभस्सरा
 देवा अग्नभक्त्वायन्ति । आभस्सरानं पि खो, भिक्षवे, देवानं अथेव
 अञ्जनथत्तं अत्यि विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्षवे, सुतवा अरिय-
 ५ सावको तर्स्मि पि निविवन्दति । तर्स्मि निविवन्दत्तो अग्ने विरज्जति,
 पगेव हीनर्स्मि ।

४. “दसयिमानि, भिक्षवे, कसिणायतनानि । कतमानि दस ?
 पथवीकसिणमेको सञ्जानाति उद्धं अधो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं; आपो-
 कसिणमेको सञ्जानाति ... पे०... तेजोकसिणमेको सञ्जानाति ...

१० वायोकसिणमेको सञ्जानाति ... नीलकसिणमेको सञ्जानाति ...
 पीतकसिणमेको सञ्जानाति ... लोहितकसिणमेको सञ्जानाति ...
 ओदातकसिणमेको सञ्जानाति ... ग्राकासकसिणमेको सञ्जानाति ...
 विज्ञाणकसिणमेको सञ्जानाति उद्धं अधो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं ।
 इमानि खो, भिक्षवे, दस कसिणायतनानि ।

१५ “एतदग्मं, भिक्षवे, इमेत्सं दसञ्जं कसिणायतनानं यदिदं विज्ञाण-
 कसिणं एको सञ्जानाति उद्धं अधो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं । एवं-
 सञ्जनो पि खो, भिक्षवे, सन्ति सत्ता । एवसञ्जनं पि खो,
 भिक्षवे, सत्तानं अथेव अञ्जनथत्तं अत्यि विपरिणामो । एवं पस्सं,
 भिक्षवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि पि निविवन्दति । तर्स्मि
 :० निविवन्दत्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनर्स्मि ।

R. 61

५. “अट्ठिमानि, भिक्षवे, अभिभायतनानि । कतमानि ग्रह ?
 अज्जत्तं रूपसञ्जी एको वहिद्वा रूपानि पस्सति परित्तानि सुवण्ण-
 दुवण्णानि; ‘तानि अभिभुव्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्जी होति ।
 इदं पठमं अभिभायतनं ।

२५ “अज्जत्तं रूपसञ्जी एको वहिद्वा रूपानि पस्सति अप्पमाणानि
 सुवण्णदुवण्णानि; ‘तानि अभिभुव्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्जी
 होति । इदं द्रुतियं अभिभायतनं ।

“अज्जत्तं अरूपसञ्जी एको वहिद्वा रूपानि पस्सति परित्तानि
 सुवण्णदुवण्णानि; ‘तानि अभिभुव्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्जी
 ३० होति । इदं ततियं अभिभायतनं ।

“अज्ज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति अप्यमाणानि सुचण्णदुब्बण्णानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं चतुर्थं अभिभायतनं ।

“अज्ज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति नीलानि नीलवण्णानि नीलनिदस्सनानि नीलनिभासानि । सेव्यथापि नाम उमा-⁵ पुण्फः^१ नीलं नीलवण्णं नीलनिदस्सनं नीलनिभासं, सेव्यथा वा पन तं वर्त्थं बाराणसेव्यकं उभतोभागविमहूं नीलं नीलवण्णं नीलनिदस्सनं नील-निभासं; एवमेव अज्ज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति नीलानि नीलवण्णानि नीलनिदस्सनानि नीलनिभासानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं पञ्चमं अभिभायतनं ।^{१०}

“अज्ज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति पीतानि पीतवण्णानि पीतनिदस्सनानि पीतनिभासानि । सेव्यथापि नाम कणिकारपुण्फः पीतं पीतवण्णं पीतनिदस्सनं पीतनिभासं, सेव्यथा वा पन तं वर्त्थं बाराणसेव्यकं उभतोभागविमहूं पीतं पीतवण्णं पीतनिदस्सनं पीतनिभासं; एवमेव अज्ज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति पीतानि पीतवण्णानि पीतनिदस्सनानि पीतनिभासानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं छहूं अभिभायतनं ।

“अज्ज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति लोहितकानि लोहितकवण्णानि लोहितकनिदस्सनानि लोहितकनिभासानि । सेव्यथा-¹⁵ पि नाम बन्धुजीवकपुण्फः लोहितकं लोहितकवण्णं लोहितकनिदस्सनं लोहितकनिभासं, सेव्यथा वा पन तं वर्त्थं बाराणसेव्यकं उभतोभागविमहूं लोहितकं लोहितकवण्णं लोहितकनिदस्सनं लोहितकनिभासं; एवमेव^२ अज्ज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति लोहितकानि लोहितकवण्णानि लोहितकनिदस्सनानि लोहितकनिभासानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं सत्तमं अभिभायतनं ।²⁵

“अज्ज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति ओदातानि ओदातवण्णानि ओदातनिदस्सनानि ओदातनिभासानि । सेव्यथापि नाम श्रोसधितारका ओदाता ओदातवण्णा ओदातनिदस्सना ओदात-

१. उम्मापुण्फः – सी०, दो०; उम्मारपुण्फः – स्था० । २. एवमेवं – सी०, स्था०, दो० ।

B. 306

निभासा, सेयथा वा पन तं वर्त्यं बाराणसेयकं उभतोभागविमुद्दं
ओदातं ओदातवण्णं ओदातनिदस्सनं ओदातनिभासं; एवमेव अज्ञातं
अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति ओदातानि ओदातवणानि
ओदातनिदस्सनानि ओदातनिभासानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि
५ पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं अटुमं अभिभायतनं । इमानि
खो, भिक्खवे, अटु अभिभायतनानि ।

“एतदग्मं, भिक्खवे, इमेत्सं अटुमं अभिभायतनानं यदिदं अज्ञातं
अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति ओदातानि ओदातवणानि
ओदातनिदस्सनानि ओदातनिभासानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि
१० पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । एवंसञ्चीनो पि खो, भिक्खवे, सन्ति
R. 63 सत्ता । एवंसञ्चीनं पि खो, भिक्खवे, सत्तानं अत्थेव अञ्जनथतं
अतिथि विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि
पि निव्विन्दति । तर्स्मि निव्विन्दन्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनस्मि ।

६. “चतस्सो इमा, भिक्खवे, पटिपदा । कतमा चतस्सो ?
१५ दुक्खा पटिपदा दन्धाभिज्ञा, दुक्खा पटिपदा खिप्पाभिज्ञा, सुखा
पटिपदा दन्धाभिज्ञा, सुखा पटिपदा खिप्पाभिज्ञा – इमा खो, भिक्खवे, चतस्सो पटिपदा ।

“एतदग्मं, भिक्खवे, इमासं चतस्सनं पटिपदानं यदिदं सुखा
पटिपदा खिप्पाभिज्ञा । एवम्पटिपदा पि खो, भिक्खवे, सन्ति सत्ता ।
२० एवम्पटिपदानं पि खो, भिक्खवे, सत्तानं अत्थेव अञ्जनथतं अतिथि
विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि
पि निव्विन्दति । तर्स्मि निव्विन्दन्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनस्मि ।

७. “चतस्सो इमा, भिक्खवे, सञ्चा । कतमा चतस्सो ?
परित्तमेको सञ्जानाति, महगगतमेको सञ्जानाति, अप्पमाणमेको
२५ सञ्जानाति, ‘नतिथ किञ्ची’ ति शाकिञ्चञ्चञ्जायतनमेको सञ्जानाति –
इमा खो, भिक्खवे, चतस्सो सञ्चा ।

“एतदग्मं, भिक्खवे, इमासं चतस्सनं सञ्जानं यदिदं ‘नतिथ
किञ्ची’ ति शाकिञ्चञ्चञ्जायतनमेको सञ्जानाति । एवंसञ्चीनो पि खो,
भिक्खवे, सन्ति सत्ता । एवंसञ्चीनं पि खो, भिक्खवे, सत्तानं अत्थेव
३० अञ्जनथतं अतिथि विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरिय-

सावको तर्स्मि पि निविन्दति । तर्स्मि निविन्दन्तो अगे विरज्जति,
पगेव हीनर्स्मि ।

८. “एतदग्ं, भिक्खवे, बाहिरकानं दिहिगतानं यदिदं ‘नो
चसं, नो च मे सिया, न भविस्सामि, न मे भविस्सती’ ति । एवंदिदिनो,
भिक्खवे, एतं पाटिकङ्गं – ‘या चायं भवे’ अप्पटिकुल्यता, सा चस्स न
भविस्सति; या चायं भवनिरोधे पाटिकुल्यता, सा चस्स न भविस्सती’
ति । एवंदिदिनो पि खो, भिक्खवे, सन्ति सत्ता । एवंदिदीनं पि खो,
भिक्खवे, सत्तानं अत्येव अञ्जनाथतं अत्यि विपरिणामो । एवं पसं,
भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि पि निविन्दति । तर्स्मि निविन्दन्तो
अगे विरज्जति, पगेव हीनर्स्मि ।

B. 307

R. 64

10

९. “सन्ति, भिक्खवे, एके समणज्ञाहृणा परमत्यविसुद्धिं
पञ्जापेत्ति । एतदग्ं, भिक्खवे, परमत्यविसुद्धिं पञ्जापेत्तानं यदिदं
सब्बसो आकिञ्चञ्चञ्जायतनं समतिक्षकम्म नेवसञ्जानासञ्जायतनं उप-
सम्पञ्ज विहरति । ते तदभिज्ञाय तस्स सञ्चकिरियाय धम्मं देसेत्ति ।
एवंवादिनो पि खो, भिक्खवे, सन्ति सत्ता । एवंवादीनं पि खो, भिक्खवे,
सत्तानं अत्येव अञ्जनाथतं अत्यि विपरिणामो । एवं पसं, भिक्खवे,
सुतवा अरियसावको तर्स्मि पि निविन्दति । तर्स्मि निविन्दन्तो अगे
विरज्जति, पगेव हीनर्स्मि ।

15

१०. “सन्ति, भिक्खवे, एके समणज्ञाहृणा परमदिदुधम्मनिव्वानं
पञ्जापेत्ति । एतदग्ं, भिक्खवे, परमदिदुधम्मनिव्वानं पञ्जापेत्तानं
यदिदं छक्रं फस्सायतनानं समुदयं च अत्यञ्जनं च अस्सादं च आदीनवं
च निस्सरणं च यथाभूतं विदित्वा अनुपादाविमोक्षहो । एवंवादि खो
मं, भिक्खवे, एवमक्खाय एके समणज्ञाहृणा असता तुञ्ज्ञा मुसा अभूतेन
अब्भाविक्खस्ति – ‘समणो गोतमो न कामानं परिञ्जनं पञ्जापेति,
न रूपानं परिञ्जनं पञ्जापेति, न वेदनानं परिञ्जनं पञ्जापेती’ ति ।
कामानं चाहं, भिक्खवे, परिञ्जनं पञ्जापेमि, रूपानं च परिञ्जनं
पञ्जापेमि, वेदनानं च परिञ्जनं पञ्जापेमि, दिहेव धम्मे निच्छातो
निष्कृतो सीतिभूतो अनुपादापरिनिव्वानं पञ्जापेमी” ति ।

20

25

R. 65

१०. द्रुतियकोसलसुत्तं

B. 308

R. 66

१. एकं समयं भगवा सावत्थ्यं विहरति जेतवने अनाशपिण्ड-
कस्स आरामे । तेन खो पन समयेन राजा पसेनदि कोसलो उद्योगिका
निवत्ती होति विजितसङ्गामो लद्धाधिष्पथ्यात् । अथ खो राजा पसेनदि
कोसलो येन आरामो तेन पायासि । यावतिका यानस्स भूमि, यानेन
५ गन्त्वा याना पञ्चोरोहित्वा पत्तिको च आरामं पाविसि । तेन खो पन
समयेन सम्बहुला भिक्खू अभोकासे चक्षुमन्ति । अथ खो राजा
पसेनदि कोसलो येन ते भिक्खू तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा ते भिक्खू
एतदबोच —

२. “कहं नु खो, भन्ते, भगवा एतरहि विहरति अरहं
१० सम्मासम्बुद्धो । दस्सनकामा हि मयं, भन्ते, तं भगवन्तं अरहन्तं सम्मा-
सम्बुद्धं” ति ।

“एसो, महाराज, विहारो संवुत्द्वारो । तेन अप्पसद्वो उप-
सङ्गमित्वा अतरमानो आलिन्दं पविसित्वा उक्कासित्वा अगलं
आकोटेहि; विवरिस्ति ते भगवा द्वारं” ति ।

३. अथ खो राजा पसेनदि कोसलो येन सो विहारो संवुत्द्वारो,
१५ तेन अप्पसद्वो उपसङ्गमित्वा अतरमानो आलिन्दं पविसित्वा उक्कासित्वा
अगलं आकोटेसि । विवरि भगवा द्वारं । अथ खो राजा पसेनदि
कोसलो विहारं पविसित्वा भगवतो पादेषु सिरसा निपतित्वा भगवतो
पादानि मुखेन च परिच्छब्दति पाणीहि च परिसम्बाहति नामं च सावेति —
२० “राजाहं, भन्ते, पसेनदि कोसलो; राजाहं, भन्ते, पसेनदि कोसलो” ति ।

४. “कं पन त्वं, महाराज, अत्थवतं सम्पत्समानो इमर्स्म
सरीरे एवरूपं परमनिपञ्चकारं करोसि, मेत्तूपहारं उपदंसेसि” ति ?

५. “कतञ्चुतं खो अहं, भन्ते, कतवेदितं सम्पत्समानो भगवति
एवरूपं परमनिपञ्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि । भगवा हि,
२५ भन्ते, बहुजनहिताथ पटिपन्नो बहुजनसुखाय बहुनो जनस्स अस्ये ज्ञाये
पतिद्विपिता धृदिवं कल्याणधर्मताय कुसलधर्मताय । यं पि, भन्ते,
भगवा बहुजनहिताय पटिपन्नो बहुजनसुखाय बहुनो जनस्स अस्ये ज्ञाये

१. आलिन्दं — स्याऽ । २. परमनिपञ्चकारं — सी०, दी० ।

पतिद्वृपिता यदिदं कल्याणधम्मताय कुसलधम्मताय, इदं^१ पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

६. “पुन च परं, भन्ते, भगवा सीलवा वृद्धसीलो^२ अरियसीलो कुसलसीलो कुसलसीलेन समन्नागतो । यं पि, भन्ते, भगवा सीलवा वृद्धसीलो अरियसीलो कुसलसीलो कुसलसीलेन समन्नागतो, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

७. “पुन च परं, भन्ते, भगवा दीघरत्तं आरञ्जको, अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवति । यं पि, भन्ते, भगवा दीघरत्तं आरञ्जको, अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटि-सेवति, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

८. “पुन च परं, भन्ते, भगवा सन्तुष्टो इतरीतरचीवरपिण्डपात्-सेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारेन । यं पि, भन्ते, भगवा सन्तुष्टो इतरीतरचीवरपिण्डपात्-सेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारेन, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

९. “पुन च परं, भन्ते, भगवा आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्षिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जाक्षेत्रं लोकस्स । यं पि, भन्ते, भगवा आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्षिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जाक्षेत्रं लोकस्स, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

१०. “पुन च परं, भन्ते, भगवा यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतोविवरणसप्ताया^३, सेय्यथीदं – अप्पिच्छकथा सन्तुष्टिकथा पविवेक-²⁵ कथा असंसगकथा विरियारम्भकथा सीलकथा समाधिकथा पञ्जाकथा विमुत्तिकथा विमुत्तिभाणदस्सनकथा, एवरूपाय^४ कथाय निकामलाभी अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी । यं पि, भन्ते, भगवा यायं कथा अभि-

१. इर्म – रो० । २ वृद्धसीलो – स्या०, रो० । ३ चेतोविवरणसप्ताया – स्या० ।
४ एवरूपिया – सी०, रो० ।

सल्लेखिका चेतोविवरणसप्याया, सेयथीदं – अपिच्छकथा ... पे०...
विमुत्तिभाणदस्सनकथा, एवरूपाय कथाय निकामलाभी अकिञ्चलाभी
अकसिरलाभी, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति
एवरूपं परमनिपञ्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

- R. 68 ५ ११. “पुन च परं, भन्ते, भगवा चतुषं ज्ञानान्” आभिचेतसि-
कान्^३ द्विद्वयम्मसुखविहारानं निकामलाभी अकिञ्चलाभी अकसि-
लाभी । यं पि, भन्ते, भगवा चतुषं ज्ञानान् आभिचेतसिकान् द्विद्वयम्म-
सुखविहारानं निकामलाभी अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी, इदं पि खो
अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति^४ एवरूपं परमनिपञ्चकारं
करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

- B. 310 १२. “पुन च परं, भन्ते, भगवा अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्स-
रति, सेयथीदं – एकं पि जार्ति द्वे पि जातियो तिस्सो पि जातियो चतस्सो
पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो वीसं पि जातियो तिंसं
पि जातियो चत्तालीसं पि जातियो पञ्चासं पि जातियो जातिसतं पि
१५ जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि अनेके पि संबृकप्पे अनेके पि विवृ-
कप्पे अनेके पि संबृविवृकप्पे – ‘अमुत्रासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो
एवमाहारो एवंसुखदुखप्पटिसंबेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो
अमुत्र उदपार्दि; तत्रापार्सि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो
एवंसुखदुखप्पटिसंबेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो’
२० ति । इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति ।
यं पि, भन्ते, भगवा अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति, सेयथीद –
एकं पिं जार्ति द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउद्देसं अनेकविहित
पुब्बेनिवासं अनुस्सरति, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो
भगवति एवरूपं परमनिपञ्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

- २५ १३. “पुन च परं, भन्ते, भगवा दिव्वेन चक्रहुना विसुद्धेन अति-
वकन्त्मानुस्केन सत्ते पस्सति चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते सुवण्णे
दुब्बण्णे, सुशते दुम्भते यथाकम्मूण्गे सत्ते पजानाति – ‘इमे वत भोन्तो
सत्ता कायदुच्चरितेन समझागता वचीदुच्चरितेन समझागता भनो-

१. स्याऽ पौत्रके नवि । २. अभिचेतसिकान – सी०, रो० । ३. भगवती –
स्याऽ । ४ इधूपन्नो – स्याऽ, इधूपन्नो – रो० ।

द्रुच्चरितेन समझागता अरियानं उपवादका मिच्छादिट्टिका मिच्छादिट्टि-
कम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं
निरयं उपपक्षा; इमे वा पन भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समझागता
वचीसुचरितेन समझागता भनोसुचरितेन समझागता अरियानं अनुप-
वादका सम्मादिट्टिका सम्मादिट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं ५
मरणा सुर्गतिं सगं लोकं उपपक्षा' ति, इति दिब्बेन चकखुना विसुद्धेन
अतिकक्न्तमानुसकेन सत्ते पस्सति ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति।
यं पि, भन्ते, भगवा दिब्बेन चकखुना विसुद्धेन अतिकक्न्तमानुसकेन
... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं
सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपञ्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं १०
उपदंसेमि ।

१४. “पुन च परं, भन्ते, भगवा आसवानं खया अनासवं
चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति दिट्टेव वस्मै सर्यं अभिञ्चा सच्चिकत्वा
उपसम्पज्ज विहरति । यं पि, भन्ते, भगवा आसवानं खया अनासवं
चेतोविमुत्ति ... पे०... सच्चिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति, इदं पि खो १५
अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपञ्चकारं
करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

१५. “हन्द च’ दानि मयं, भन्ते, गच्छाम । बहुकिञ्चा मयं
बहुकरणीया” ति ।

“यस्स दानि त्वं, महाराज, कालं मञ्जसी” ति । २०
अथ खो राजा पसेनदि कोसलो उद्घायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा
पदक्षिणं कर्त्वा पक्कामी ति ।

महावग्नो ततियो ।

तस्मृद्वलं

सीहाधिवुत्ति^१ कायेन^२, चुन्देन^३ कसिणेन च ।

काळी^४ च^५ द्वे महापञ्चा, कोसलेहि परे दुवे ति ॥

१. सी०, स्या०, रो० पोत्यकेसु नत्यि । २-२. सीहाविमुत्ति० - सी०, स्या०, रो० ।

३. चन्दो - स्या० । ४-४. कालि - सी०, रो०; काली - स्या० ।

श०४-१०

४. उपालिवग्गो

१. उपालिसुत्तं

१. अथ खो आयस्मा उपालि येन भगवा तेनुपसङ्क्षमि; उपसङ्क्ष-
मित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीज्ञो
खो आयस्मा उपालि भगवत्तं एतदवोच -

२. “कति नु खो, भन्ते, अत्थवसे” पटिच्च तथागतेन सावकानं

३. सिक्खापदं पञ्चतं, पातिमोक्षं उद्दिष्टु” ति ?

३. “दस खो, उपालि, अत्थवसे पटिच्च तथागतेन सावकानं
सिक्खापदं पञ्चतं, पातिमोक्षं उद्दिष्टु” । कतमे दस ? सङ्ख्याद्वयाय,
सङ्ख्यासुताय, दुम्मङ्कूनं पुण्गलानं निग्रहाय, पेसलानं भिक्खूनं फासु-
विहाराय, दिद्विभिमिकानं आसवानं संवराय, सम्परायिकानं आसवानं
१० पटिधाताय, अप्यसज्जानं पसादाय, पसज्जानं भियोभावाय, सद्बन्म-
द्वितिया, विनयानुग्रहाय - इमे खो, उपालि, दस अत्थवसे पटिच्च
तथागतेन सावकानं सिक्खापदं पञ्चतं, पातिमोक्षं उद्दिष्टु” ति ।

२. पातिमोक्षद्वयनासुत्तं

B. 312

१. “कति नु खो, भन्ते, पातिमोक्षद्वयना” ति ?

R. 71

२. “दस खो, उपालि, पातिमोक्षद्वयना । कतमे दस ?

१५ पाराजिको तस्सं परिसायं निसीज्ञो होति, पाराजिककथा विष्पकता^१
होति, अनुपसम्भो तस्सं परिसायं निसीज्ञो होति, अनुपसम्भकथा
विष्पकता होति, सिक्खं पञ्चक्षत्वातको तस्सं परिसायं निसीज्ञो होति,
सिक्खं पञ्चक्षत्वातककथा विष्पकता होति, पण्डको तस्सं परिसायं निसीज्ञो
होति, पण्डककता विष्पकता होति, भिक्खुनिद्वासको तस्सं परिसायं
२० निसीज्ञो होति, भिक्खुनिद्वासककथा विष्पकता होति - इमे खो, उपालि,
दस पातिमोक्षद्वयना” ति ।

३. उब्बाहिकासुत्तं

१. “कतीहि नु खो, भन्ते, घम्मेहि समन्नागतो भिक्खु उब्बा-
हिकाय सम्मन्नितव्वो” ति ?

१. अत्थवसेन - नी० । २. विष्पकथा - नी० ।

२. “दसहि खो, उपालि, धर्मेहि समन्वागतो भिक्खु उब्बाहि-
काथ सम्मन्नितब्बो । कतमेहि दसहि ? इधुपालि, भिक्खु सीलवा
होति; पातिमोक्षसंवरसंवृतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु
वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु; बहुसुतो होति
सुतधरो सुतसन्निच्ययो, ये ते धर्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियो- ५
सानकल्याणा सात्थं सब्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभि-
वदन्ति, तथारूपास्स धर्मा बहुसुता होन्ति धाता वचसा परिचिता
मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा; उभयानि खो पनस्स पाति-
मोक्षानि वित्थारेन स्वागतानि होन्ति सुविभत्तानि सुप्पवत्तीनि सुवि-
निच्छितानि सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो; विनये खो पन ठितो होति असंहीरो; १०
पटिबलो होति उभो अत्तपच्चत्यिके^१ सञ्ज्ञापेतुं पञ्जापेतुं निज्जापेतुं
पेक्षेतुं पसादेतुं; अधिकरणसमुप्पादवूपसमकुसलो^२ होति – अधिकरणं
जानाति; अधिकरणसमुदयं जानाति; अधिकरणनिरोधं जानाति;
अधिकरणनिरोधगामिर्मिन्द^३ पटिपदं^४ जानाति । इमेहि खो, उपालि, दसहि
धर्मेहि समन्वागतो भिक्खु उब्बाहिकाथ सम्मन्नितब्बो” ति । १५

R. 72

४. उपसम्पदासुतं

१. “कतीहि नु खो, भन्ते, धर्मेहि समन्वागतेन भिक्खुना
उपसम्पादेतब्बं” ति ?

B. 313

२. “दसहि खो, उपालि, धर्मेहि समन्वागतेन भिक्खुना उप-
सम्पादेतब्बं । कतमेहि दसहि ? इधुपालि, भिक्खु सीलवा होति,
पातिमोक्षसंवरसंवृतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु
भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु; बहुसुतो होति सुतधरो
सुतसन्निच्ययो, ये ते धर्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसान-
कल्याणा सात्थं सब्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभि-
वदन्ति, तथारूपास्स धर्मा बहुसुता होन्ति धाता^५ वचसा परिचिता
मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा; पातिमोक्षं खो पनस्स वित्थारेन २५
स्वागतं होति सुविभत्तं सुप्पवत्तं सुविनिच्छितं सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो;

१. अत्तपच्चत्यिके – सी०, स्या०, रो० । २. ० समुप्पाद-वृपसम० – सी० ।
३-४. ० गामिनीपटिपद – स्या० । ४. घता – सी०, स्या०, रो० ।

- पटिवलो होति गिलानं उपद्वापेतुं वा उपद्वापेतुं वा; पटिवलो होति अनभिर्ति वृपकासेतुं वा वूपकासापेतुं वा; पटिवलो होति उपन्नं कुकुच्चं घम्मतो विवेदेतुं; पटिवलो होति अधिसीले समादपेतुं; पटिवलो होति अधिचित्ते समादपेतुं;
५. पटिवलो होति अधिपञ्जाय समादपेतुं । इमेहि खो, उपालि, दसहि घम्मेहि समन्नागतेन भिक्खुना उपसम्पादेतव्वं” ति ।

५. निस्सयसुत्तं

B. 73

१. “कतीहि नु खो, यन्ते, घम्मेहि समन्नागतेन भिक्खुना निस्सयो दातव्यो” ति ?

२. “दसहि खो, उपालि, घम्मेहि समन्नागतेन भिक्खुना निस्सयो दातव्यो । कतमेहि दसहि ? इवुपालि, भिक्खु सीलवा होति ... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु; वहुस्सुतो होति ... पे०... दिट्ठिया सुप्पटिविद्धा; पातिमोक्खं खो पनस्स वित्यारेन स्वागतं होति सुविभर्त्तु सुप्पवत्तं सुविनिच्छतं सुत्तसो अनुव्यञ्जनसो; पटिवलो होति गिलानं उपद्वापेतुं वा उपद्वापेतुं वा; पटिवलो होति अनभिर्ति वृपकासेतुं वा
१५. वूपकासापेतुं वा; पटिवलो होति उपन्नं कुकुच्चं घम्मतो विवेदेतुं; पटिवलो होति उपन्नं दिट्ठिगतं घम्मतो विवेचेतुं; पटिवलो होति अधिचित्ते ... पे०... अधिचित्ते ... अधिपञ्जाय समादपेतुं । इमेहि खो, उपालि, दसहि घम्मेहि समन्नागतेन भिक्खुना निस्सयो दातव्यो” ति ।

६. सामणेरसुत्तं

B. 314

१. “कतीहि नु खो, यन्ते, घम्मेहि समन्नागतेन भिक्खुना सामणेरो उपद्वापेतव्यो” ति ?

२. “दसहि खो, उपालि, घम्मेहि समन्नागतेन भिक्खुना सामणेरो उपद्वापेतव्यो । कतमेहि दसहि ? इवुपालि, भिक्खु सीलवा होति ... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु; वहुस्सुतो होति ... पे०... दिट्ठिया सुप्पटिविद्धा; पातिमोक्खं खो पनस्स वित्यारेन स्वागतं होति सुविभर्त्तु सुप्पवत्तं सुविनिच्छतं सुत्तसो अनुव्यञ्जनसो; पटिवलो होति गिलानं उपद्वापेतुं वा उपद्वापेतुं वा; पटिवलो होति अनभिर्ति

वूपकासेतुं वा वूपकासापेतुं वा; पटिबलो होति उप्पन्नं कुकुच्चं धम्मतो विनोदेतुं; पटिबलो होति उप्पन्नं दिहिगतं धम्मतो विवेचेतुं; पटिबलो होति अधिसीले समादपेतुं; पटिबलो होति अधिचित्ते समादपेतुं; पटिबलो होति अधिपञ्जाय समादपेतुं। इमेहि खो, उपालि, दसहि धम्मेहि समन्नागतेन भिक्षुना सामणेरो उपटुपेतब्बो” ति ।

५

७. सङ्घभेदसुत्तं

१. “सङ्घभेदो सङ्घभेदो” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, सङ्घो भिन्नो होती” ति ?

२. “इधुपालि, भिक्खु अधम्मं धम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं अधम्मो ति दीपेन्ति, अविनयं विनयो ति दीपेन्ति, विनयं अविनयो ति दीपेन्ति, अभासितं अलपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, भासितं लपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, अनाचिण्णं तथागतेन आचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथागतेन अनाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जत्तं तथागतेन पञ्जत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति, पञ्जत्तं तथागतेन अपञ्जत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति । ते इमेहि दसहि वत्थूहि अवकस्सन्ति अपकस्सन्ति” आवेनि कम्मानि करोन्ति आवेनि पातिमोक्षं उहिसन्ति । एत्तावता खो, उपालि, सङ्घो भिन्नो होती” ति ।

B. 24

10

15

८. सङ्घसामग्रीसुत्तं

१. “सङ्घसामग्री सङ्घसामग्री” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, सङ्घो समग्रो होती” ति ?

B. 915

२. “इधुपालि, भिक्खु अधम्मं अधम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं धम्मो ति दीपेन्ति, अविनयं अविनयो ति दीपेन्ति, विनयं विनयो ति दीपेन्ति, अभासितं अलपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, भासितं लपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, अनाचिण्णं तथागतेन अनाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथागतेन

20

३. ववकस्सन्ति – सी०, रो०; पवकस्सन्ति – स्या० । २-२. आवेनिकपातिमोक्षं – स्या० ।

आचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जतं तथागतेन अपञ्जतं तथा-
गतेना ति दीपेन्ति, पञ्जतं तथायतेन पञ्जतं तथागतेना ति दीपेन्ति ।
ते इमेहि दसहि वत्थूहि न अवकस्सन्ति न अपकस्सन्ति न आवेनि कम्मानि
करोन्ति न आवेनि पातिमोक्षं उद्दिसन्ति । एत्तावता खो, उपालि, सङ्घो
५ समग्रो होती” ति ।

६. पठमआनन्दसुत्तं

R. 75

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्घमि;
उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निर्सीदि । एकमन्तं
निर्सिद्धो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदबोच – “सङ्घ भेदो सङ्घ-
भेदो” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, सङ्घो भिन्नो
१0 होती” ति ?

२. “इवानन्द, भिन्नखु अधस्मं वस्मो ति दीपेन्ति, वस्मं अधस्मो
ति दीपेन्ति, अविनयं विनयो ति दीपेन्ति ... पे०... पञ्जतं तथागतेन
अपञ्जतं तथागतेना ति दीपेन्ति । ते इमेहि दसहि वत्थूहि अवकस्सन्ति
अपकस्सन्ति आवेनि कम्मानि करोन्ति आवेनि पातिमोक्षं उद्दिसन्ति ।
१५ एत्तावता खो, आनन्द, सङ्घो भिन्नो होती” ति ।

३. “समग्रं पन, भन्ते, सङ्घं भिन्दित्वा” कि सो पसवती” ति ?
“कप्पट्टिकं”, आनन्द, किल्विसं पसवती” ति ।
“कि पन, भन्ते, कप्पट्टिकं किल्विसं” ति ?

R. 76. 20

“कप्पं, आनन्द, निरयम्हि पच्चती ति –
“आपायिको नेरयिको, कप्पट्टो सङ्घभेदको ।
वग्गरतो अवस्मट्टो, योगक्षेमा” पवंसति ।
सङ्घं समग्रं भिन्दित्वा”, कप्पं निरयम्हि पच्चती” ति ॥

B. 316

१०. दुतियआनन्दसुत्तं
१. “सङ्घसामग्नी सङ्घसामग्नी” ति, भन्ते, वुच्चति ।
कित्तावता नु खो, भन्ते, सङ्घो समग्रो होती” ति ?

१. नेत्वा – ची०, स्ता०, रो० । २. कप्पट्टियं – ची०, स्ता०, रो० । ३-४. योगक्षेमग्नी
पवंसति – ची०, स्ता०, रो० । ४. नेत्वान – ची०, स्ता०, रो० ।

२. “इधानन्द, मिक्यु अधम्मं अधम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं धम्मो ति दीपेन्ति, अविनयं अविनयो ति दीपेन्ति, विनयं विनयो ति दीपेन्ति, अभासितं अलपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, भासितं लपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, अनाचिण्णं तथागतेन अनाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथागतेन ५ श्वाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जत्तं तथागतेन अपञ्जत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति, पञ्जत्तं तथागतेन पञ्जत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति । ते इमेहि दसहि वत्थूहि न अवकस्सन्ति न अपकस्सन्ति न आवेनि कम्मानि करोन्ति न आवेनि पातिमोखं उद्दिसन्ति । एत्तावता खो, आनन्द, सङ्घो समग्गो होती” ति ।

10

३. “भिन्नं पन, भन्ते, सङ्घं समग्रं कत्वा किं सो पसवती” ति ?

“ब्रह्मं, आनन्द, पुञ्जं पसवती” ति ।

“किं पन, भन्ते, ब्रह्मं पुञ्जं?” ति ?

“कप्पं, आनन्द, समग्रम्हि मोदती ति –

“सुखा सङ्घस्स सामग्री, समग्रानं च अनुग्रहो ।

समगरतो धम्मट्टो, योगक्षेमा न धर्सति ।

सङ्घं समग्रं कत्वान, कप्पं समग्रम्हि मोदती” ति ॥

15 R. 77

उपालिवग्गो चतुर्थ्यो ।

तस्मुद्दानं

उपालि ठपना^१ उब्बाहो, उपसम्पदनिस्सया^२ ।

सामणेरो च द्वे भेदा, आनन्देहि^३ परे^४ दुवे ति^५ ॥

—○—

५. अक्कोसवग्गो

१. विवादसुत्तं

१. अथ खो आयस्मा उपालि येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उप- 20 सङ्घमित्वा भगवत्तं अभिवादत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीज्ञो खो आयस्मा उपालि भगवत्तं एतदवोच –

B. 517

१. ठपन – सी०, रो०; पन – स्या० । २. ० निस्सयेन च – सी०, स्या०, रो० ।

३. आनन्देन – सी० । ४-५. अपरे होति – सी०, रो०; अपरे द्वे – स्या० ।

२. “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो, येन सङ्गे भण्डनकलह-
विग्रहविवादा उपज्जन्ति, भिक्खू च न फासु विहरती” ति ?

३. “इवुपालि, भिक्खू अधममं धम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं अधम्मो
ति दीपेन्ति, अविनयं विनयो ति दीपेन्ति, विनयं अविनयो ति दीपेन्ति,
५ अभासितं अलपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति,
भासितं लपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति,
अनाचिण्णं तथागतेन आचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथा-
गतेन अनाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जत्तं तथागतेन पञ्जत्तं
१० तथागतेना ति दीपेन्ति, पञ्जत्तं तथागतेन अपञ्जत्तं तथागतेना ति
दीपेन्ति । अयं खो, उपालि, हेतु अयं पञ्चयो, येन सङ्गे भण्डनकलह-
विग्रहविवादा उपज्जन्ति, भिक्खू च न फासु विहरती” ति ।

R. 78

२. पठमविवादमूलसुत्तं

१. “कति नु खो, भन्ते, विवादमूलानी” ति ?

२. “दस खो, उपालि, विवादमूलानि । कतमानि दस ?
इवुपालि, भिक्खू अधममं धम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं अधम्मो ति दीपेन्ति,
१५ अविनयं विनयो ति दीपेन्ति, विनयं अविनयो ति दीपेन्ति, अभासितं
अलपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, भासितं लपितं
तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, अनाचिण्णं तथा-
गतेन आचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथागतेन अनाचिण्णं
२० तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जत्तं तथागतेन पञ्जत्तं तथागतेना ति
दीपेन्ति, पञ्जत्तं तथागतेन अपञ्जत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति । इमानि
खो, उपालि, दस विवादमूलानी” ति ।

३. द्रुतियविवादमूलसुत्तं

१. “कति नु खो, भन्ते, विवादमूलानी” ति ?

२. “दस खो, उपालि, विवादमूलानि । कतमानि दस ?
इवुपालि, भिक्खू अनापर्ति आपत्ती ति दीपेन्ति, आपत्ति अनापत्ती
२५ ति दीपेन्ति, लहुकं आपर्ति गस्कापत्ती ति दीपेन्ति, गस्कं आपर्ति
लहुकापत्ती ति दीपेन्ति, दुट्ठलं आपर्ति अदुट्ठलापत्ती ति दीपेन्ति,

B. 318

अदुद्धुलं आपत्ति दुद्धुलापत्ती ति दीपेन्ति, सावसेसं आपत्ति अनव-
सेसापत्ती ति दीपेन्ति, अनवसेसं आपत्ति सावसेसापत्ती ति दीपेन्ति,
सप्टिकम्मं आपत्ति अप्पिटिकम्मापत्ती ति दीपेन्ति, अप्पिटिकम्मं आपत्ति
सप्टिकम्मापत्ती ति दीपेन्ति । इमानि खो, उपालि, दस विवाद-
मूलानी” ति ।

B. 79

5

४. कुसिनारसुतं

१. एकं समयं भगवा कुसिनारायं विहरति बलिहरणे वनसण्डे ।
तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते
भिक्खू भगवतो पञ्चस्तोसुं । भगवा एतद्वोच –

२. “चोदकेन, भिक्खवे, भिक्खुना परं चोदेतुकामेन पञ्च धम्मे
अज्ञातं पञ्चवेक्षित्वा पञ्च धम्मे अज्ञातं उपटुपेत्वा परो चोदेतब्बो । १०
कतमे पञ्च धम्मा अज्ञातं पञ्चवेक्षितव्वा ? चोदकेन, भिक्खवे,
भिक्खुना परं चोदेतुकामेन एवं पञ्चवेक्षितव्वं – ‘परिसुद्धकायसमाचारो
नु खोम्हि, परिसुद्धेनम्हि कायसमाचारेन समन्नागतो अच्छिद्देन अप्पिटि-
मंसेन । संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो’ ति ? नो चे,
भिक्खवे, भिक्खू परिसुद्धकायसमाचारो होति परिसुद्धेन कायसमाचारेन १५
समन्नागतो अच्छिद्देन अप्पिटिमंसेन, तस्स भवन्ति वत्तारो – ‘इच्छ ताव
आयस्मा कायिकं सिक्खस्सु’ ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो ।

३. “पुन च परं, भिक्खवे, चोदकेन भिक्खुना परं चोदेतुकामेन
एवं पञ्चवेक्षितव्वं – ‘परिसुद्धवचीसमाचारो नु खोम्हि, परिसुद्धेनम्हि
वचीसमाचारेन समन्नागतो अच्छिद्देन अप्पिटिमंसेन । संविज्जति नु २०
खो मे एसो धम्मो उदाहु नो’ ति ? नो चे, भिक्खवे, भिक्खु परिसुद्ध-
वचीसमाचारो होति परिसुद्धेन वचीसमाचारेन समन्नागतो अच्छिद्देन
अप्पिटिमंसेन, तस्स भवन्ति वत्तारो – ‘इच्छ ताव आयस्मा वाचसिकं
सिक्खस्सु’ ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो ।

४. “पुन च परं, भिक्खवे, चोदकेन भिक्खुना परं चोदेतुकामेन २५ R. 80
एवं पञ्चवेक्षितव्वं – ‘मेत्तं नु खो मे चित्तं पञ्चुपट्टितं सब्रह्मचारीसु
अनाधातं । संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो’ ति ? नो चे,
भिक्खवे, भिक्खुनो मेत्तं चित्तं पञ्चुपट्टितं होति सब्रह्मचारीसु अना-

B. 319

१-१. भेत्तचित्तं - स्याऽ ।

अ०४-२१

धातं, तस्स भवन्ति वत्तारो - 'इच्छा ताव आयस्मा सब्रहाचारीसु मेत्तं चितं उपद्वापेही' ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो ।

५. "पुन च परं, भिक्खवे, चोदकेन भिक्खुना परं चोदेतुकामेन

एवं पच्चवेक्षितव्यं - 'वहस्सुतो तु खोमिह सुतधरो सुतसक्षिचयो, ये

५ ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्यं सब्यञ्जनं केवलपरिपूणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपं में धम्मा वहस्सुता होन्ति धाता वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्धा । सविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो' ति ? नो चे, भिक्खवे, भिक्खु वहस्सुतो होति सुतधरो सुतसक्षिचयो, ये ते धम्मा

१० आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्यं^३ सब्यञ्जनं केवलपरिपूणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपास्स धम्मा वहस्सुता होन्ति धाता वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्धा, तस्स भवन्ति वत्तारो - 'इच्छा ताव आयस्मा आगमं परिशापुणस्सु' ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो ।

१५ ६. "पुन च परं, भिक्खवे, चोदकेन भिक्खुना परं चोदेतुकामेन

एवं पच्चवेक्षितव्यं - 'उभयानि खो^३ पन^३ मे पातिमोक्षानि वित्यारेन स्वागतानि होन्ति सुविभत्तानि सुप्पवत्तीनि सुविनिच्छतानि सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो । संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो' ति ? नो

R. 81 चे, भिक्खवे, भिक्खुनो उभयानि पातिमोक्षानि वित्यारेन स्वागतानि

२० होन्ति सुविभत्तानि सुप्पवत्तीनि सुविनिच्छतानि सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो, 'इदं पनायस्मा, कत्थ वुत्तं भगवता' ति, इति पुद्दो न सम्यायिस्सति' । तस्स भवन्ति वत्तारो - 'इच्छा ताव आयस्मा विनयं सिक्खस्सु' ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो । इमे पञ्च धम्मा अज्ञतं पच्चवेक्षितव्या ।

७. "कतमे पञ्च धम्मा अज्ञतं उपद्वापेतव्या ? 'कालेन

२५ वक्षामि, नो अकालेन; भूतेन वक्षामि, नो अभूतेन; सण्हेन वक्षामि, नो फल्सेन; अत्यसहितेन वक्षामि, नो अनत्यसंहितेन; मेत्तचित्तो वक्षामि, नो दोसन्तरो' ति - इमे पञ्च धम्मा अज्ञतं उपद्वापेतव्या । चोदकेन, भिक्खवे, भिक्खुना परं चोदेतुकामेन इमे पञ्च धम्मे

१ सथारूपास्स - स्याऽ । २ सात्या - सी० । ३-३ नु खो - सी०, री०, खो - स्याऽ । ४. सम्यायति - सी०, स्याऽ, री० ।

अज्ञत्तं पञ्चवेक्षित्वा इमे पञ्च धम्मे अज्ञत्तं उपद्वापेत्वा' परो
चोदेत्ब्बो" ति ।

५. राजन्तेपुरप्पवेसनसुत्तं

१. "दसयिमे, भिक्खवे, आदीनवा राजन्तेपुरप्पवेसने । कतमे
दस ? इध, भिक्खवे, राजा महेसिया सर्द्धि निसिन्नो होति । तत्र
भिक्खु पविसति । महेसी वा भिक्खुं दिस्वा सितं पातुकरोति, भिक्खु ५
वा महेसि दिस्वा सितं पातुकरोति । तत्थ रञ्जो एवं होति - 'अद्वा
इमेसं कतं वा करिस्सन्ति वा' ति ! अयं, भिक्खवे, पठमो आदीनवो
राजन्तेपुरप्पवेसने ।

B. 320

२. "पुन च परं, भिक्खवे, राजा बहुकिङ्गो बहुकरणीयो अब्ज-
तरं इर्त्थं गन्त्वा न सरति - 'सा तेन गब्मं गण्हाति' । तत्थ रञ्जो एवं १०
होति - 'न खो इध अब्जो कोचि पविसति, अब्जत्र पब्बजितेन ।
सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति । अयं, भिक्खवे, द्रुतियो आदीनवो
राजन्तेपुरप्पवेसने ।

R. 82

३. "पुन च परं, भिक्खवे, रञ्जो अन्तेपुरे अब्जतरं रत्नं
नस्सति । तत्थ रञ्जो एवं होति - 'न खो इध अब्जो कोचि पविसति, १५
अब्जत्र पब्बजितेन । सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति । अयं,
भिक्खवे, ततियो आदीनवो राजन्तेपुरप्पवेसने ।

४. "पुन च परं, भिक्खवे, रञ्जो अन्तेपुरे अभन्तरा गुण्डमत्ता
बहिद्वा सम्मेदं गच्छन्ति । तत्थ रञ्जो एवं होति - 'न खो इध अब्जो
कोचि पविसति, अब्जत्र पब्बजितेन । सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' २०
ति । अयं, भिक्खवे, चतुर्थ्यो आदीनवो राजन्तेपुरप्पवेसने ।

५. "पुन च परं, भिक्खवे, रञ्जो अन्तेपुरे पिता वा पुत्रं पत्येति
पुत्रो वा पितरं पत्येति । तेसं एवं होति - 'न खो इध अब्जो कोचि
पविसति, अब्जत्र पब्बजितेन । सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति ।
अयं, भिक्खवे, पञ्चमो आदीनवो राजन्तेपुरप्पवेसने ।

25

६. "पुन च परं, भिक्खवे, राजा नीचद्वानियं उच्चे ठाने ठपेति ।
येसं तं, अमनापं तेसं एवं होति - 'राजा खो पब्बजितेन संसद्वो । सिया

नु खो पब्बजितस्स कम्मं ति । अयं, भिक्खवे, छट्ठो आदीनवो राजन्ते-पुरर्पवेसने ।

B. 321

७. “पुन च परं, भिक्खवे, राजा उच्चद्वानियं नीचे ठाने ठेषति ।

येसं तं अमनापं तेसं एवं होति – ‘राजा खो पब्बजितेन संसट्टो । सिथा

५ नु खो पब्बजितस्स कम्मं ति । अयं, भिक्खवे, सत्तमो आदीनवो राजन्ते-पुरर्पवेसने ।

८. “पुन च परं, भिक्खवे, राजा अकाले सेनं उद्योजेति । येसं

तं अमनापं तेसं एवं होति – ‘राजा खो पब्बजितेन संसट्टो । सिथा नु

खो पब्बजितस्स कम्मं ति । अयं, भिक्खवे, अट्टमो आदीनवो राजन्ते-

१० पुरर्पवेसने ।

R. 83

९. “पुन च परं, भिक्खवे, राजा काले सेनं उद्योजेत्वा ग्रन्तरा-

मगतो निवलापेति । येसं तं अमनापं तेसं एवं होति – ‘राजा खो

पब्बजितेन संसट्टो । सिथा नु खो पब्बजितस्स कम्मं ति । अयं,

भिक्खवे, नवमो आदीनवो राजन्तेपुरर्पवेसने ।

१५ १०. “पुन च परं, भिक्खवे, ऋचो अन्तेपुरं हृत्यिसम्मदं

अस्ससम्मदं रथसम्मदं” रजनीथानि रूपसद्गन्धरसफोटुब्जानि, यानि न

पब्बजितस्स “सारुप्यानि” । अयं, भिक्खवे, दसमो आदीनवो राजन्ते-

पुरर्पवेसने । इमे खो, भिक्खवे, दस’ आदीनवा राजन्तेपुरर्पवेसने” ति ।

६. सक्कसुतं

१. एकं समयं भगवा सक्केसु विहरति कपिलवत्थुर्स्म

२० निग्रोधारामे । अथ खो सम्बहुला सक्का^३ उपासका^३ तद्बुगोसथे येन

भगवा तेनुपसङ्घमिसु; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं

निसीदिसु । एकमन्तं निसिन्ने खो सक्के उपासके भगवा एतदवोच –

२. “अपि नु तुम्हे सक्का, अट्टज्जसमन्वागतं उपोसथं उपवसथा”

ति ?

२५ “अप्येकदा मयं, भन्ते, अट्टज्जसमन्वागतं उपोसथं उपवसथा,

अप्येकदा न उपवसामा” ति ।

१-१ हृत्यिसम्मद उसम्मद उसम्मद – सी०, दी०, हृत्यिसम्माव उसम्माव

० सम्बावं – स्था० । २-२ पब्बजितसारुप्यानि – सी०, स्था०, दी० । ३-३. सक्कपदासामा –

सी० ।

“तेसं वो, सक्का, अलाभा तेसं दुल्लद्धं, ये तुम्हे एवं सोकसभये जीविते मरणसभये जीविते अप्पेकदा अद्भुत्समन्नागतं उपोसथं उपवसथ, अप्पेकदा न उपवसथ ।

“तं किं मञ्जन्थ, सक्का, इधं पुरिसो येन केनचिं कम्मट्टानेन अनापञ्ज अकुसलं दिवसं अद्भुकहापणं निष्विसेय्य । दक्खो पुरिसो ५ R. ४४ उट्टानसम्पन्नो ति अलं वचनाया” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“तं किं मञ्जन्थ, सक्का, इधं पुरिसो येन केनचिं कम्मट्टानेन अनापञ्ज^३ अकुसलं दिवसं कहापणं निष्विसेय्य । दक्खो पुरिसो उट्टान-^४ सम्पन्नो ति अलं वचनाया” ति ? १०

“एवं, भन्ते” ।

“तं किं, मञ्जन्थ, सक्का, इधं पुरिसो येन केनचिं कम्मट्टानेन अनापञ्ज अकुसलं दिवसं द्वे कहापणे निष्विसेय्य ... तयो कहापणे निष्विसेय्य ... चत्तारो कहापणे निष्विसेय्य ... पञ्च कहापणे निष्विसेय्य ... छ कहापणे निष्विसेय्य ... सत्त कहापणे निष्विसेय्य ... अष्टु कहापणे^५ निष्विसेय्य ... नव कहापणे निष्विसेय्य ... दस कहापणे निष्विसेय्य ... बीस^६ कहापणे निष्विसेय्य ... तिस^७ कहापणे निष्विसेय्य ... चत्तारीस^८ कहापणे निष्विसेय्य ... पञ्चासं कहापणे निष्विसेय्य ... कहापणसत्त निष्विसेय्य । दक्खो पुरिसो उट्टानसम्पन्नो ति अलं वचनाया” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“तं किं मञ्जन्थ, सक्का, अपि तु सो पुरिसो दिवसे^९ दिवसे^{१०} कहापणसतं कहापणसहस्रं निष्विसमानो लद्धं लद्धं निष्विसपन्तो वस्स-^{११} सतायुको^{१२} वस्ससतजीवी महन्तं भोगक्षन्धं अधिगच्छेया” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“तं किं मञ्जन्थ, सक्का, अपि तु सो पुरिसो भोगहेतु भोगनिदानं^{२५} भोगाधिकरणं एकं वा रर्ति एकं वा दिवसं उपडुं वा रर्ति उपडुं वा दिवसं एकन्तसुखपर्पितसंवेदीं विहरेया” ति ?

१. स्याऽ पीत्यके नत्यि । २. अद्भुकहापणे – सी० । ३. अनापञ्ज – सी० ।
४. बीसति – सी०; बीस – स्याऽ । ५. तिस – स्याऽ । ६. चत्तारीस – सी०, स्याऽ ।
७-८. दिवसे – स्याऽ । ९. स्याऽ पीत्यके नत्यि । १०. एकन्तसुखपर्पितसंवेदी – सी०,
स्याऽ, सौ० ।

“नो हेतं, भन्ते” ।

“तं किस्स हेतु” ?

“कामा हि, भन्ते, अनिच्छा तुच्छा मुसा मोसधम्मा” ति ।

३. “इथ पन वो, सकका, मम सावको दस वस्सानि अप्पमत्तो

R. 85

५ आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धं तथा पटिपञ्जमानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्सहस्रसानि^१ एकन्तसुखप्पटिं संबेदी विहरेय्य । सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा अपणकं वा सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सकका, दस वस्सानि । इथ मम सावको नव वस्सानि ... श्रद्धु वस्सानि ... सत्त वस्सानि ... छ वस्सानि ... पञ्च वस्सानि

१० चत्तारि वस्सानि ... तीणि वस्सानि ... द्वे वस्सानि ... एकं वस्सं अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धं तथा पटिपञ्जमानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्सहस्रसानि एकन्तसुखप्पटि-

B. 323

संबेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा अपणकं वा सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सकका, एकं वस्सं । इथ मम सावको दस

१५ मासे अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धं तथा पटिपञ्जमानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्सहस्रसानि एकन्तसुखप्पटिं संबेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा अपणकं वा सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सकका, दस मासा । इथ मम सावको नव मासे ... श्रद्धु मासे ... सत्त मासे ... छ मासे ... पञ्च मासे

२० चत्तारो मासे ... तयो मासे ... द्वे मासे ... एकं मासं ... श्रद्धुमासं अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धं तथा पटिपञ्जमानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्सहस्रसानि एकन्तसुखप्पटिं संबेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा अपणकं सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सकका, श्रद्धुमासो । इथ मम सावको

२५ दस रत्तिन्दिवे अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धं तथा पटिपञ्जमानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्सहस्रसानि एकन्तसुखप्पटिं संबेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा अपणकं वा सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सकका, श्रद्धुमासो । इथ मम सावको नव रत्तिन्दिवा । इथ मम सावको नव रत्तिन्दिवे ... श्रद्धु

R. 86 ३० रत्तिन्दिवे ... सत्त रत्तिन्दिवे ... छ रत्तिन्दिवे ... पञ्च रत्तिन्दिवे ...

१. उत्त पि वस्ससतहस्रसानि - सी०, दो० ।

चत्तारो रत्तिन्दिवे ... तथो रत्तिन्दिवे ... ह रत्तिन्दिवे ... एकं रत्तिन्दिवे अप्पमत्तो आतापी पहिततो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धं तथा पटिपञ्ज-मानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्ससहस्रानि एकन्त-सुखप्पटिसंवेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा अपण्णकं वा सोतापन्नो । तेसं वो, सक्का, अलाभा तेसं दुल्लङ्घं, ये तुम्हे^५ एवं सोकसभये जीविते मरणसभये जीविते अप्पेकदा अटुञ्जसमन्नाशतं उपोसथं उपवसथं अप्पेकदा न उपवसथा” ति ।

“एते भयं, भन्ते, अज्जतगे अटुञ्जसमन्नाशतं उपोसथं उपवसिस्तामा” ति ।

७. महालिसुत्तं

१. एकं समयं भगवा वेसालियं विहरति महावने कूटागार-^{१०} १० B. 324 सालायं । अथ खो महालि लिङ्छवि येन भगवा तेनुपसङ्खमि; उपसङ्ख-मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो महालि लिङ्छवि भगवन्तं एतदबोच —

२. “को नु खो, भन्ते हेतु, को पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया” ति ?¹⁵

“लोभो खो, महालि, हेतु, लोभो पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया । दोसो खो, महालि, हेतु, दोसो पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया । मोहो खो, महालि, हेतु, मोहो पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया । अयोनिसो मनसिकारो खो, महालि, हेतु, अयोनिसो²⁰ मनसिकारो पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया । मिञ्छापणिहितं खो, महालि, चित्तं हेतु, मिञ्छापणिहितं चित्तं पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया^{R. 87} ति । अथं खो, महालि, हेतु, अथं पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया” ति ।²⁵

३. “को पन, भन्ते, हेतु को पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया” ति ?

“अलोभो खो, महालि, हेतु, अलोभो पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया । अदोसो खो, महालि, हेतु,

અર્દોસો પચ્ચયો કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ કિરિયાય કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ
પવત્તિયા । અમ્ભોહો ખો, મહાલિ, હેતુ, અમ્ભોહો પચ્ચયો કલ્યાણસ્સ
કમ્મસ્સ કિરિયાય કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ પવત્તિયા । યોનિસો મનસિકારો
ખો, મહાલિ, હેતુ, યોનિસો મનસિકારો પચ્ચયો કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ

- 5 કિરિયાય કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ પવત્તિયા । સમ્માપણિહિતં ખો, મહાલિ,
ચિત્તં હેતુ, સમ્માપણિહિતં ચિત્તં પચ્ચયો કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ કિરિયાય
કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ પવત્તિયા । અથ ખો, મહાલિ, હેતુ, અથ પચ્ચયો
કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ કિરિયાય કલ્યાણસ્સ કમ્મસ્સ પવત્તિયા । ઇમે
ચો, મહાલિ, દસ ધમ્મા લોકે ન સવિજ્ઞેયું, નયિંબ' પચ્ચાયેથે અધમ્મ-
10 ચરિયા વિસમચરિયા તિ વા ધમ્મચરિયા સમચરિયા તિ વા । યસ્મા
B. 325 ચ ખો, મહાલિ, ઇમે દસ ધમ્મા લોકે સવિજ્ઞનિત, તસ્મા પચ્ચાયાથતિ
અધમ્મચરિયા વિસમચરિયા તિ વા ધમ્મચરિયા સમચરિયા તિ વા"
તિ ।

૮. પબ્બજિતશભિષ્ઠસુતં

1. "દસયિમે, ભિશ્વબે, ધમ્મા પબ્બજિતેન અભિષ્ટં પચ્ચવેકિલ-
15 તબ્બા । કતમે દસ ? 'બેવણિયારિદ્ધ ભ્રજ્ઝૂપગતો' તિ પબ્બજિતેન અભિષ્ટં
R. 88 પચ્ચવેકિલતબ્બ; 'પરપટિબદ્ધા મે જીવિકા' તિ પબ્બજિતેન અભિષ્ટં
પચ્ચવેકિલતબ્બ; 'અંધો મે આકાયો કરણીયો' તિ પબ્બજિતેન અભિષ્ટં
પચ્ચવેકિલતબ્બ; 'કચ્છ નુ ખો મે ગ્રત્તા સીલતો ન ઉપવદતી' તિ પબ્બ-
જિતેન અભિષ્ટં પચ્ચવેકિલતબ્બ; 'કચ્છ નુ ખો મં અનુવિચ્ચ વિચ્છૂ
20 સાત્રહ્યાચારી સીલતો ન ઉપવદતી' તિ પબ્બજિતેન અભિષ્ટં પચ્ચવેકિલ-
તબ્બ; 'સાંબેહિ મે પિયેહિ મનાયેહિ નાનામાબો વિનામાબો' તિ પબ્બજિતેન
અભિષ્ટં પચ્ચવેકિલતબ્બ; 'કમ્મસ્સસોરિદ્ધ કમ્મદાયાદો કમ્મથોનિ કમ્મ-
બન્ધુ કમ્મપટિસરણો, ય કમ્મ કરિસામિ કલ્યાણ વા પાપકં વા તસ્સ
દાયાદો ભવિસ્સામી' તિ પબ્બજિતેન અભિષ્ટં પચ્ચવેકિલતબ્બ; 'કથંભૂતરસ
25 મે રત્તિન્દ્વા વીતિવત્તાતી' તિ પબ્બજિતેન અભિષ્ટં પચ્ચવેકિલતબ્બ;
'કચ્છ નુ ખો અહં સુભ્રાગારે અભિરમામી' તિ પબ્બજિતેન અભિષ્ટં
પચ્ચવેકિલતબ્બ; 'અન્યિ નુ ખો મે ઉત્તરિમનુસધમો' અલરિયાણ-

दस्सनविसर्सो अधिगतो, योहै पच्छामे काले सब्रह्माचारीहि पुढो न
मङ्कु भविस्सामी' ति पब्बजितेन अभिष्हं पच्चवेक्षितब्बं । इमे खो,
भिक्खवे, दस धम्मा पब्बजितेन अभिष्हं पच्चवेक्षितब्बा" ति ।

६. सरीरदुधम्मसुत्तं

१. "दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा सरीरद्वा । कतमे दस ? सीतं,
उण्हं, जिघच्छा, पिपासा, उच्चारो, पस्सावो, कायसंवरो, बचीसंवरो, ५
आजीवसंवरो, पोनोभविको^१ भवसङ्कारो – इमे खो, भिक्खवे, दस
धम्मा सरीरद्वा" ति ।

१०. भण्डनसुत्तं

१. एकं समर्थं भगवा सावत्त्यिं विहरति जेतवने अनाथ-
पिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खु पच्छाभत्तं १० R. 89
पिण्डपातपटिकक्न्ता उपटुनसालायं सञ्चिसिशा सञ्चिपतिता भण्डनजाता १० B. 326
कलहजाता^२ विवादापन्ना अञ्जमञ्जं मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरति ।

२. अथ खो भगवा सायन्हसमयं पटिसल्लाना वुड्हितो येन
उपटुनसाला तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा पञ्चते आसने निसीदि ।
निसञ्ज खो भगवा भिक्खु आमत्तोसि – "काय नुत्थ, भिक्खवे, एतरहि
कथाय सञ्चिसिशा सञ्चिपतिता, का च पन वो अन्तराकथा १५
विप्पकता" ति ?

३. "इध मयं, भन्ते, पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिकक्न्ता उपटुन-
सालायं सञ्चिसिशा सञ्चिपतिता भण्डनजाता कलहजाता विवादापन्ना
अञ्जमञ्जं मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरया" ति ।

४. "न खो पोनें, भिक्खवे, तुम्हाकं पतिरूपं कुलपुत्तानं सद्वाय^३ २०
अगारस्मा अनगारियं पब्बजितानं, यं तुम्हे भण्डनजाता कलहजाता
विवादापन्ना अञ्जमञ्जं मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरेय्याथ ।

५. "दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा सारणीया पियकरणा गरकरणा
सञ्ज्ञहाय अविवादाय सामगिया एकीभावाय संवत्तत्ति । कतमे दस ?

१. योहै – सी०, स्था०, रो० । २. पोनोभविको – सी०, रो० । ३. स्था० पोत्यके
नत्वि । ४. सदा – सी०, स्था०, रो० ।

इधं, भिक्खवे, भिक्खुं सीलवा होति, पातिमोक्षसंवरसंवृतो विहरति,
आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्तावी, समादाय सिवखति
सिक्खापदेसु । यं पि, भिक्खवे, भिक्खुं सीलवा होति ... पे०... समादाय
सिक्खति सिक्खापदेसु, अयं पि धम्मो सारणीयो^१ पियकरणो गरुकरणो
५ सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

R. 90

६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खुं बहुस्मृतो होति सुतवरो
सुतसश्चियो, ये ते धम्मा आदिकल्याणा मञ्जेकल्याणा परियोसान-
कल्याणा सात्थं सब्यञ्जनं केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथा रूपास्स धम्मा बहुस्मृता होत्ति धाता वचसा परिचिता
१० मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुष्पटिविद्धा । यं पि, भिक्खवे, भिक्खुं बहुस्मृतो
होति ... पे०... दिट्ठिया सुष्पटिविद्धा, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो
गरुकरणो सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

B. 327

७. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खुं कल्याणमित्तो होति कल्याण-
सहायो कल्याणसम्पवङ्गो । यं पि, भिक्खवे, भिक्खुं कल्याणमित्तो होति
१५ कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो
गरुकरणो सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खुं सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि
धम्मेहि समन्नागतो खमो पदक्षिणगाही अनुसासनि । यं पि, भिक्खवे,
२० भिक्खुं सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समन्नागतो खमो
पदक्षिणगाही अनुसासनि, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो
गरुकरणो सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

९. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खुं यानि तानि सङ्घचारीनं
उच्चावचानि किङ्करणीयानि – तत्य दक्खो होति अनलसो, तत्त्वापायय
वीमंसाय समन्नागतो अलं कातुं अलं सविधातुं । यं पि, भिक्खवे, भिक्खुं
२५ यानि तानि सङ्घचारीनं उच्चावचानि किङ्करणीयानि – तत्य
दक्खो होति अनलसो तत्त्वापायय वीमंसाय समन्नागतो अलं कातुं
अलं सविधातुं, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो गरुकरणो सङ्घहाय
अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

१०. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खुं धम्मकामो होति पिय-

१. सारणीयो – सी०, स्या०, रो० ।

समुदाहारो, अभिघम्मे अभिविनये उल्लारपामोज्जो' । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो, अभिघम्मे अभिविनये उल्लार-पामोज्जो, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो गरुकरणो सञ्जहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

११. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति ५
अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्बपरकमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं धम्मानं १० उपसम्पदाय, थामवा दब्बपरकमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो गरुकरणो सञ्जहाय १० अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

R. 91

१२. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सन्तुद्धो होति इतरीतरचीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारेन । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सन्तुद्धो होति इतरीतरचीवरपिण्डपातसेनासन-गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारेन, अयं पि धम्मो सारणीयो ... पे०... १५ संवत्तति ।

B. 328

१३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति, परमेन सति-नेपक्केन समन्वागतो, चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति, परमेन सतिनेपक्केन समन्वागतो, चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता, अयं पि धम्मो २० सारणीयो ... पे०... संवत्तति ।

१४. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चावा होति, उदयत्थगामिनिया पञ्चाय समन्वागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खवक्षयगामिनिया । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चावा होति, उदयत्थगामिनिया पञ्चाय समन्वागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खवक्षयगामिनिया, २५ अयं पि धम्मो सारणीयो ... पे०... संवत्तति । इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा सारणीया पियकरणा गरुकरणा सञ्जहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तन्ती” ति ।

अक्कोसवण्णो पञ्चमो ।

तसुद्वानं

R. 92

विवादा^१ द्वे च मूलानि^२, कुसिनारपवेसने^३ ।
 सक्को^४ महालि अभिष्ट्वा^५, सरीरट्टा च भण्डना ति ॥
 पठमो^६ पण्णासको समतो^७ ।

६. सचित्तवग्गो

१. सचित्तसुतं

B. 329

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने ग्रनाथ-
 पिण्डिकस्तु आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्त्रेसि – “भिक्खवो”
 ५ ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्तोसुं । भगवा एतदबोच –

२. “नो चे, भिक्खवे, भिक्खु परचित्परियायकुसलो होति,
 शथ ‘सचित्परियायकुसलो’ भविस्सामी” ति – एवं हि वो, भिक्खवे,
 सिक्खितब्दं ।

३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सचित्परियायकुसलो होति ?
 १० सेव्यथापि, भिक्खवे, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकजातिको
 आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदकपते^८ सकं मुख्निमित्तं
 पञ्चवेक्षमानो सचे तत्य पस्सति रजं वा अङ्गणं वा, तस्येव रजस्स
 वा अङ्गणस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तत्य पस्सति रजं वा
 अङ्गणं वा, तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्घप्पो – ‘लाभा वत मे, परिसुद्धं
 १५ वत मे’ ति । एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खुनो पञ्चवेक्षणा बहुकारा
 होति कुसलेसु धम्मेसु – ‘अभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, अनभि-
 ज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, व्यापन्नचित्तो नु खो बहुलं विहरामि,
 अब्यापन्नचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, थीनमिद्धपरियुद्धितो नु खो
 बहुलं विहरामि, विगतथीनमिद्धो नु खो बहुलं विहरामि, उद्धतो नु
 २० खो बहुलं विहरामि, अनुद्धतो नु खो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो नु
 खो बहुलं विहरामि, तिण्णविचिकिच्छो^९ नु खो बहुलं विहरामि, कोधनो

R. 93

१-१. विवादञ्चेव मूलानि – सी० । २ कुसिनारपवेसने – सी०, स्या०, रो० ।
 ३-५ सक्का महालि धम्मा च – सी०, स्या०, रो० । ४-५. आनिसपण्णासको पठ्ठो – सी०,
 स्या०, रो० । ५-५. कुसला भविस्सामा – स्या० । ६ मण्डणकजातियो – सी०;
 मण्डनकजातियो – रो० । ७. उदपते – सी०, रो० । ८. वैचिकिच्छो – स्या० ।

नु खो बहुलं विहरामि, अक्कोधनो नु खो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिटु-
चित्तो नु खो बहुलं विहरामि, असङ्क्लिटुचित्तो नु खो बहुलं विह-
रामि, सारद्धकायो नु खो बहुलं विहरामि, असारद्धकायो नु खो बहुलं
विहरामि, कुसीतो नु खो बहुलं विहरामि, आरद्धविरियो नु खो बहुलं ५
विहरामि, असमाहितो नु खो बहुलं विहरामि, समाहितो नु खो बहुलं
विहरामि' ति ।

४. "सचे, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चवेक्षमानो एवं जानाति - १०
'अभिज्ञालु बहुलं विहरामि, व्यापन्नचित्तो बहुलं विहरामि, थीनमिद्ध-
परियुहितो बहुलं विहरामि, उद्धतो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो बहुलं
विहरामि, कोधनो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिटुचित्तो बहुलं विहरामि, १०
सारद्धकायो बहुलं विहरामि, कुसीतो बहुलं विहरामि, असमाहितो
बहुलं विहरामि' ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं
धम्मानं पहानाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी
च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जं च करणीयं । सेयथापि,
भिक्खवे, आदित्तचेलो वा आदित्तसीसो वा । तस्सेव चेलस्स वा सीसस्स १५
वा निबापनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोब्धं च
अप्पटिवानि च सति च सम्पजञ्जं च करेय । एवमेव खो तेन,
भिक्खवे, भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय
अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी च अप्पटिवानी
च सति च सम्पजञ्जं च करणीयं । २०

५. "सचे पन, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चवेक्षमानो एवं जानाति - १५
'अनभिज्ञालु बहुलं विहरामि, अव्यापन्नचित्तो बहुलं विहरामि, विगत-
थीनमिद्धो बहुलं विहरामि, अनुद्धतो बहुलं विहरामि, तिण्णविचिकिच्छो
बहुलं विहरामि, अक्कोधनो बहुलं विहरामि, असङ्क्लिटुचित्तो बहुलं
विहरामि, असारद्धकायो बहुलं विहरामि, आरद्धविरियो बहुलं २५
विहरामि, समाहितो बहुलं विहरामि' ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना
तेसुयेव कुसलेषु धम्मेषु पतिद्वय उत्तरि' आसवानं खग्याय योगो
करणीयो" ति ।

२. सारिपुत्रसुत्तं

१. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्रो भिक्खु आमन्तेसि – “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो सारिपुत्रस्स पञ्चसोषुं । आयस्मा सारिपुत्रो एतदबोच –

२. “नो चे, आवुसो, भिक्खु परचित्तपरियाथकुसलो होति,
५ अथ ‘सचित्तपरियायकुसलो भविस्सामी’ ति – एवं हि वो, आवुसो, सिक्खितव्यं ।

B. 331 ३. “कथं च, आवुसो, भिक्खु सचित्तपरियायकुसलो होति ?
सेव्यथापि, आवुसो, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकजातिको श्रादासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदपत्ते सकं मुखनिमित्तं पञ्च-
१० वेक्षणमानो सचे तत्य पस्तति रजं वा अङ्गं वा, तस्से व रजस्स वा अङ्ग-
णस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तत्य पस्तति रजं वा अङ्गं वा,
तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्कृप्तो – ‘लाभा वत् मे, परिसुद्धं वत् मे’
ति । एवमेव खो, आवुसो, भिक्खुनो पञ्चवेक्षणा बहुकारा होति

R. 95 कुसलेषु धम्मेषु – ‘अभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, अनभिज्ञालु
१५ नु खो बहुलं विहरामि, व्यापज्ञचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, अव्यापज्ञ-
चित्तो नु खो बहुलं विहरामि, शीनभिद्वपरियुट्ठितो नु खो बहुलं विहरामि,
विगतशीलमिद्वो नु खो बहुलं विहरामि, उद्धरतो नु खो बहुलं विहरामि,
अनुद्धरतो नु खो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो नु खो बहुलं विहरामि,
२० तिण्णविचिकिच्छो नु खो बहुलं विहरामि, कोषनो नु खो बहुलं विहरामि,
अक्कोषनो नु खो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिटुचित्तो नु खो बहुलं विहरामि,
असङ्क्लिटुचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, सारद्वकायो नु खो बहुलं
विहरामि, असारद्वकायो नु खो बहुलं विहरामि, कुसीतो नु खो बहुल
विहरामि, आरद्वविरियो नु खो बहुलं विहरामि, समाहितो नु खो बहुलं
विहरामि, असमाहितो नु खो बहुलं विहरामी’ ति ।

२५ ४. “सचे, आवुसो, भिक्खु पञ्चवेक्षणमानो एवं जानाति –
‘अभिज्ञालु बहुलं विहरामि ... पे० .. असमाहितो बहुलं विहरामी’ ति,
तेनावुसो, भिक्खुना तेसंग्रेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधि-
मतो छन्दो च वायामो च उत्साहो च उत्सोङ्खी च अप्पटिवानी च सति
च रणीयं । सेव्यथापि, आवुसो, आदित्तचेलो वा
वा सम्प्रज्ञनं च करणीयं । सेव्यथापि, आवुसो, आदित्तचेलो वा

आदित्तसीसो वा । तस्सेव चेलस्स वा सीसस्स वा निब्बापनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साह् च उस्सोऽहि च अप्पटिवानि च सर्ति च सम्प-जञ्जां च करेण्य । एवमेव खो, आवुसो, तेन भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोऽहि च अप्पटिवानी च सर्ति च सम्पञ्जां च करणीय ।

5

५. “सचे पनावुसो, भिक्खु पञ्चवेवत्तमानो एवं जानाति — ‘अनभिज्ञालु बहुलं विहरामि ... पे०... समाहितो बहुलं विहरामी’ ति, तेनावुसो, भिक्खुना तेसुयेव कुसलेसु धम्मेसु पतिद्वाय उत्तरि आसवानं खयाय योगो करणीयो” ति ।

B. 332

३. ठितिसुत्तं

१. “ठिति पाहं”, भिक्खवे, न वण्णयामि कुसलेसु धम्मेसु, 10 R. 96 पगेव परिहानि । वुङ्गु^१ च खो अहं, भिक्खवे, वण्णयामि^२ कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो हानि ।

२. “कथं च, भिक्खवे, हानि होति कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो वुङ्गु ? इघ, भिक्खवे, भिक्खु यत्तको होति सद्वाय सीलेन सुतेन चागेन पञ्जाय पटिभानेन, तस्स ते धम्मा नेव तिद्वन्ति नो वङ्गन्ति । 15 हानिमेतं, भिक्खवे, वदामि कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो वुङ्गु । एवं खो, भिक्खवे, हानि होति कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो वुङ्गु ।

३. “कथं च, भिक्खवे ठिति होति कुसलेसु धम्मेसु, नो हानि नो वुङ्गु ? इघ, भिक्खवे, भिक्खु यत्तको होति सद्वाय सीलेन सुतेन चागेन पञ्जाय पटिभानेन, तस्स ते धम्मा नेव हायन्ति नो वङ्गन्ति । 20 ठितिमेतं, भिक्खवे, वदामि कुसलेसु धम्मेसु, नो हानि नो वुङ्गु । एवं खो, भिक्खवे, ठिति होति कुसलेसु धम्मेसु, नो वुङ्गु नो हानि ।

४. “कथं च, भिक्खवे, वुङ्गु होति कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो हानि ? इघ, भिक्खवे, भिक्खु यत्तको होति सद्वाय सीलेन सुतेन चागेन पञ्जाय पटिभानेन, तस्स ते धम्मा नेव तिद्वन्ति नो हायन्ति । 25 वुङ्गमेतं, भिक्खवे, वदामि कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो हानि । एवं खो, भिक्खवे, वुङ्गु होति कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो हानि ।

१. पहं – सी०, स्था०, रो० । २. वुङ्गु – सी०, रो० । ३. वण्णयामि – स्था० ।

५. “नो चे, भिक्खवे, भिक्खु परचित्परियायकुसलो होति, अथ ‘सचित्परियायकुसलो भविस्सामी’ ति – एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितव्यं ।

६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सचित्परियायकुसलो होति ?

- R. 97 ५ सेव्यथापि, भिक्खवे, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकज्ञातिको आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदपत्ते सकं मुखनिमित्तं पञ्चवेक्षमानो सचे तत्थ पस्सति रजं वा अङ्गाणं वा, तस्येव रजस्त वा अङ्गणस्त वा पहानाय वायमति । नो चे तत्थ पस्सति रजं वा अङ्गाणं वा, तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्क्षिप्तो – ‘लाभा वत मे, परिसुद्धं वत मे’ ति । एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खुनो पञ्चवेक्षणा बहुकारा होति कुसलेषु धर्मेषु – ‘अभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, अनभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, व्यापश्चित्तो नु खो बहुलं विहरामि, अव्यापश्चित्तो नु खो बहुलं विहरामि, शीनमिद्धपरियुद्धितो नु खो बहुलं विहरामि, विगतयीनमिद्धो नु खो बहुलं विहरामि, उद्धतो नु खो बहुलं विहरामि, अनुद्धतो नु खो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो नु खो बहुलं विहरामि, तिष्णविचिकिच्छो नु खो बहुलं विहरामि, कोधनो नु खो बहुलं विहरामि, अक्कोधनो नु खो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिद्धिचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, असारद्धकायो नु खो बहुलं विहरामि, कुसीतो नु खो बहुलं विहरामि, असारद्धविरियो नु खो बहुलं विहरामि, कुसीतो नु खो बहुलं विहरामि, असमाहितो नु खो बहुलं विहरामि’ ति ।

७. “सचे, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चवेक्षमानो एवं जानाति – ‘अभिज्ञालु बहुलं विहरामि, व्यापश्चित्तो बहुलं विहरामि, शीनमिद्धपरियुद्धितो बहुलं विहरामि, उद्धतो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो बहुलं विहरामि, कोधनो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिद्धिचित्तो बहुलं विहरामि, असारद्धकायो बहुलं विहरामि, कुसीतो बहुलं विहरामि, असमाहितो बहुलं विहरामि’ ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसंयेव पापकानं भकुसलानं धर्मानं पहानाय अधिभमतो अन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोऽही च अपटिवानी च सति च सम्पञ्चानं च करणीयं । सेव्यथापि, भिक्खवे, ८० आदित्तचेतो वा आदित्तसीसो वा । तस्येव चेतस्स वा सीसस्स वा निव्यापनाय अधिभमतं छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोऽही च

अप्पटिवानि च सति च सम्पजञ्जनं च करेय; एवमेव खो, भिक्खवे,
तेन भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधिविमत्तो
छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी च अप्पटिवानी च सति च
सम्पजञ्जनं च करणीयं ।

८. “सचे पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्षमानो एवं जानाति — ५ B.334
'अनभिज्ञालु बहुलं विहरामि, अव्यापश्चित्तो बहुलं विहरामि, विगत-
थीनमिद्दो बहुलं विहरामि, अनुद्भूतो बहुलं विहरामि, तिण्णविचिकिञ्च्छो
बहुलं विहरामि, अक्कोषनो बहुलं विहरामि, असङ्क्लिद्वचित्तो बहुलं
विहरामि, असारद्धकायो बहुलं विहरामि, आरद्धविरियो बहुलं विहरामि,
समाहितो बहुलं विहरामी' ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसुयेव कुसलेसु १०
धम्मेसु पतिद्वाय उत्तरि आसवानं खयाय योगो करणीयो' ति ।

४. समयसुत्तं

१. “नो चे, भिक्खवे, भिक्खु परचित्परियायकुसलो होति,
अथ ‘सचित्परियायकुसलो भविस्सामी’ ति — एवं हि वो, भिक्खवे,
सिक्खितव्वं ।

२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सचित्परियायकुसलो होति ? १५
सेय्यापि, भिक्खवे, इत्यी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकातिको
आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदपत्ते सकं मुखनिमित्तं
पच्चवेक्षमानो सचे तत्य पस्सति रजं वा अङ्गणं वा, तस्सेव रजस्स वा
अङ्गणस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तत्य पस्सति रजं वा अङ्गणं
वा, तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्क्लिप्पो — ‘लाभा वत मे, परिसुद्धं २० B.99
वत मे’ ति । एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खुनो पच्चवेक्षणा बहुकारा
होति कुसलेसु धम्मेसु — ‘लाभी नु खोम्हि अज्ञातं चेतोसमयस्स, न नु
खोम्हि लाभी अज्ञातं चेतोसमयस्स, लाभी नु खोम्हि अधिपञ्जाधम्म-
विपस्सनाय, न नु खोम्हि लाभी अधिपञ्जाधम्मविपस्सनाय’ ति ।

३. “सचे, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्षमानो एवं जानाति — २५
'लाभीम्हि अज्ञातं चेतोसमयस्स, न लाभी अधिपञ्जाधम्मविपस्सनाय'
ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना अज्ञातं चेतोसमये पतिद्वाय अधिपञ्जा-
धम्मविपस्सनाय योगो करणीयो । सो अपरेन समयेन लाभी चेव होति
अज्ञातं चेतोसमयस्स लाभी च अधिपञ्जाधम्मविपस्सनाय ।

B. 335

४. “सचे पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्षमानो एवं जानाति - ‘लाभीम्हि’ ग्रधिपञ्जाधम्मविपस्सनाय, न लाभी ग्रज्जत्तं चेतो-
समयस्सा’ ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना ग्रधिपञ्जाधम्मविपस्सनाय
पतिद्वाय अज्जत्तं चेतोसमये योगो करणीयो । सो अपरेन समयेन लाभी
५ चेव होति ग्रधिपञ्जाधम्मविपस्सनाय लाभी च ग्रज्जत्तं चेतोसमयस्स ।

५. “सचे, पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्षमानो एवं जानाति - ‘न लाभी ग्रज्जत्तं चेतोसमयस्स, न लाभी ग्रधिपञ्जाधम्मविपस्सनाया’
ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसंयेव कुसलानं धम्मान पटिलाभाय अधि-
मत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी च श्रप्पटिवानी च सति
१० च सम्पजञ्जां च करणीयं । संयथापि, भिक्खवे, आदित्तचेलो वा
आदित्तसीसो वा । तस्मेव चेलस्स वा सीसस्स वा निब्बापनाय अधिमत्तं
छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोब्धं च श्रप्पटिवानि च सति च
सम्पजञ्जां च करेय । एवमेव खो, भिक्खवे, तेन भिक्खुना तेसंयेव
कुसलानं धम्मान पटिलाभाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो
१५ च उस्सोब्धी च श्रप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जां च करणीयं । सो
अपरेन समयेन लाभी चेव होति ग्रज्जत्तं चेतोसमयस्स लाभी च ग्रधि-
पञ्जाधम्मविपस्सनाय ।

R. 100

६. “सचे पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्षमानो एवं जानाति - ‘लाभीम्हि ग्रज्जत्तं चेतोसमयस्स, लाभी ग्रधिपञ्जाधम्मविपस्सनाया’
२० ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसुयेव कुसलेषु धम्मेषु पतिद्वाय उत्तरि
आसवानं खयाय योगो करणीयो ।

७. “चीवरं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि - सेवितब्बं पि
असेवितब्बं पि । पिण्डपात पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि - सेवितब्बं
२५ पि असेवितब्बं पि । सेनासनं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि - सेवितब्बं
पि असेवितब्बं पि । गामनिगमं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि -
सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि । जनपदपदेसं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन
वदामि - सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि । पुगलं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन
वदामि - सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि ।

८. “चीवरं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि - सेवितब्बं

पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्ज्ञा चीवरं – 'इदं खो मे चीवरं सेवतो अकुसला घम्मा अभिवङ्गन्ति, कुसला घम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपं चीवरं न सेवितब्बं । तत्थ यं जञ्ज्ञा चीवरं – 'इदं खो मे चीवरं सेवतो अकुसला घम्मा परिहायन्ति, कुसला घम्मा अभिवङ्गन्ती' ति, एवरूपं चीवरं सेवितब्बं । ५ 'चीवरं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

B. 336

६. "पिण्डपातं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्ज्ञा पिण्डपातं – 'इमं खो मे पिण्डपातं सेवतो अकुसला ५० घम्मा अभिवङ्गन्ति, कुसला घम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपो पिण्डपातो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्ज्ञा पिण्डपातं – 'इमं खो मे पिण्डपातं सेवतो अकुसला घम्मा परिहायन्ति, कुसला घम्मा अभिवङ्गन्ती' ति, एवरूपो पिण्डपातो सेवितब्बो । 'पिण्डपातं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं, पि असेवितब्बं पी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं । १५

R. 101

१०. "सेनासनं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्ज्ञा सेनासनं – 'इदं खो मे सेनासनं सेवतो अकुसला घम्मा अभिवङ्गन्ति, कुसला घम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपं सेनासनं न सेवितब्बं । तत्थ यं जञ्ज्ञा सेनासनं – 'इदं खो मे सेनासनं सेवतो अकुसला २० घम्मा परिहायन्ति, कुसला घम्मा अभिवङ्गन्ती' ति, एवरूपं सेनासनं सेवितब्बं । 'सेनासनं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

20

११. "गामनिगमं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्ज्ञा गामनिगमं – 'इमं खो मे गामनिगमं सेवतो अकुसला घम्मा अभिवङ्गन्ति, कुसला घम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपो गामनिगमो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्ज्ञा गामनिगमं – 'इमं खो मे गामनिगमं सेवतो अकुसला घम्मा परिहायन्ति, कुसला घम्मा अभिवङ्गन्ती' ति, एवरूपो

25

गामनिगमो सेवितब्बो । 'गामनिगमं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

१२. “‘जनपदपदेसं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी’ ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च
 ५ वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जा जनपदपदेसं – ‘इमं खो मे जनपदपदेसं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवहृन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती’ ति, एवरूपो
 R. १०२
 जनपदपदेसो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्जा जनपदपदेसं – ‘इमं खो मे जनपदपदेसं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभि-
 10 वहृन्ती’ ति, एवरूपो जनपदपदेसो सेवितब्बो । ‘जनपदपदेसं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी’ ति, इति य
 तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

१३. “‘पुण्गलं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी’ ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेत पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जा पुण्गलं – ‘इमं खो मे पुण्गलं सेवतो अकुसला धम्मा अभि-
 15 वहृन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती’ ति, एवरूपो पुण्गलो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्जा पुण्गलं – ‘इमं खो मे पुण्गलं सेवतो अकुसला धम्मा परि-
 हायन्ति, कुसला धम्मा अभिवहृन्ती’ ति, एवरूपो पुण्गलो सेवितब्बो । ‘पुण्गलं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी’
 ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं” ति ।

५. परिहानसुत्तं

१. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्रो भिक्खू आमत्तेसि – “आवुसो
 20 भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो सारिपुत्रसं
 पच्चस्सोसुं । आयस्मा सारिपुत्रो एतदवोच –

२. “परिहानधम्मो पुण्गलो, परिहानधम्मो पुण्गलो” ति,
 आवुसो, वुच्चति । ‘अपरिहानधम्मो पुण्गलो, अपरिहानधम्मो पुण्गलो’
 25 ति, आवुसो, वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, परिहानधम्मो
 पुण्गलो वुत्तो भगवता, कित्तावता च पन अपरिहानधम्मो पुण्गलो वुत्तो
 ‘भगवता’ ति ?

१. भिक्खवो – सी०, स्या०, यो० ।

“द्वूरतो पि खो मयं, आवुसो, आगच्छाम^१ आयस्मतो सारि-
पुत्तस्स सन्तिके^२ एतस्स भासितस्स अत्यमञ्जातुं । साधु वतायस्मत्तं-
येव सारिपुत्रं पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो । आयस्मतो सारि-
पुत्तस्स सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती” ति ।

R. 103

३. “तेनहावुसो, सुणाथ, सावुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी” ^३ ति । “एवमावुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो सारिपुत्तस्स पञ्च-
स्सोसु । आयस्मा सारिपुत्रो एतदबोच –

४. “कित्तावता नु खो, आवुसो, परिहानधम्मो पुगलो वुत्तो
भगवता ? इधावुसो, भिक्खू अस्सुतं चेव धम्मं न सुणाति, सुता चस्स
धम्मा सम्मोसं^४ गच्छन्ति, ये चस्स धम्मा पुब्बे चेतसो असम्फुट्टपुब्बा ते^५
चस्स न समुदाचरन्ति, अविज्ञातं चेव न विजानाति । एत्तावता
खो, आवुसो, परिहानधम्मो पुगलो वुत्तो भगवता ।

५. “कित्तावता च पनावुसो, अपरिहानधम्मो पुगलो वुत्तो
भगवता ? इधावुसो, भिक्खू अस्सुतं चेव धम्मं सुणाति, सुता चस्स
धम्मा न सम्मोसं गच्छन्ति, ये चस्स धम्मा पुब्बे चेतसो असम्फुट्ट-^५
पुब्बा ते चस्स समुदाचरन्ति, अविज्ञातं चेव विजानाति । एत्तावता
खो, आवुसो, अपरिहानधम्मो पुगलो वुत्तो भगवता ।

६. “नो चे, आवुसो, भिक्खू परचित्परियायकुसलो होति,
अय ‘सचित्परियायकुसलो भविस्सामी’ ति – एवं हि वो, आवुसो,
सिक्षितव्यं ।

20

७. “कथं चावुसो, भिक्खू सचित्परियायकुसलो होति ?
सेयथापि, आवुसो, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकजातिको
आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदपत्ते सकं मुखनिमित्तं पञ्च-
वेक्षभानो सचे तत्थ पस्सति रजं वा अङ्गणं वा, तसेव रजस्स वा अङ्ग-
णस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तत्थ पस्सति रजं वा अङ्गणं वा,²⁵
तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्क्लिप्पो – ‘लाभा वत मे, परिसुद्धं वत मे’
ति । एवमेव खो, आवुसो, भिक्खुनो पञ्चवेक्षणा बहुकारा होति
कुसलेसु धम्मेसु – ‘अनभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, संविज्जति नु खो
मे एसो धम्मो उदाहु नो, ग्रव्यापन्नचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, संविज्जति

R. 104

१. आगच्छ्याम – सी०, स्या०, रो० । २. सन्तिकं – सी० । ३. समीह – सी०,
स्या०, रो० ।

- नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, विगतथीनमिद्वो नु खो वहुलं विहरामि,
संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, अनुद्धतो नु खो वहुलं विहरामि,
संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, तिणविचिकिञ्चो नु खो
बहुलं विहरामि, संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, अक्कोधनो
 B. 339 ५ नु खो बहुलं विहरामि, संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो,
असङ्क्लिटुचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो
उदाहु नो, लाभी नु खोमिह अज्ञातं धम्मपामोज्जस्स, संविज्जति नु खो
मे एसो धम्मो उदाहु नो, लाभी नु खोमिह अज्ञातं चेतोसभथस्स, संवि-
ज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, लाभी नु खोमिह अधिपञ्चाधम्म-
१० विपस्सनाय, संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नों ति ।

८. “सचे पन, आवुसो, भिक्खु पञ्चवेक्षमानो सबे पिमे
कुसले धम्मे अत्तनि न समनुपस्सति, तेनावुसो, भिक्खुनो सबेसंयेव इमेसं
कुसलानं धम्मानं पटिलाभाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो
च उस्सोब्धी च अप्पटिवानी च सति च सम्पञ्चं च करणीयं ।
 १५ सेव्यथापि, आवुसो, आदित्तचेलो वा आदित्तसीसो वा । तस्सेव चेलस्स
वा सीसस्स वा निवापनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च
उस्सोब्धं च अप्पटिवानिं च सति च सम्पञ्चं च करेय । एवयेव
खो, आवुसो, तेन भिक्खुना सबेसंयेव कुसलानं धम्मानं पटिलाभाय
अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी च अप्पटिवानी
च सति च सम्पञ्चं च करणीयं ।

- R. 105 ९. “सचे पन, आवुसो, भिक्खु पञ्चवेक्षमानो एकच्चे कुसले
धम्मे अत्तनि समनुपस्सति, एकच्चे कुसले धम्मे अत्तनि न समनुपस्सति,
तेनावुसो, भिक्खुना ये कुसले धम्मे अत्तनि समनुपस्सति तेसु कुसलेसु
धम्मेसु पतिद्वाय, ये कुसले धम्मे अत्तनि न समनुपस्सति तेसं कुसलानं
धम्मानं पटिलाभाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी
च अप्पटिवानी च सति च सम्पञ्चं च करणीयं । सेव्यथापि, आवुसो,
आदित्तचेलो वा आदित्तसीसो वा । तस्सेव चेलस्स वा सीसस्स वा निवा-
पनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोब्धं च अप्पटिवानि
च सति च सम्पञ्चं च करेय । एवयेव खो, आवुसो, तेन भिक्खुना
ये कुसले धम्मे अत्तनि समनुपस्सति तेसु कुसलेसु धम्मेसु पतिद्वाय, ये
कुसले धम्मे अत्तनि न समनुपस्सति तेसं कुसलानं धम्मानं पटिलाभाय

अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उत्साहो च उत्सोन्ही च अप्पटिवानी
च सति च सम्पज्जनं च करणीयं ।

१०. “सचे पनावुसो, भिक्खु पञ्चवेक्षमानो सब्वे पिमे कुसले
घम्मे अत्तनि समनुपस्ति, तेनावुसो, भिक्खुना सब्वेस्वेव इमेसु कुसलेसु
घम्मेतु पतिट्ठाय, उत्तरि आसावानं खयाय योगो करणीयो” ति ।

B. 340

5

६. पठमसञ्ज्ञासुतं

१. “दसयिमा, भिक्खवे, सञ्ज्ञा भाविता वहुलीकता महप्फला
होन्ति महानिसंसा अमतोगघा अमतपरियोसाना । कतमा दस ? असुभ-
सञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा, सब्बलोके अनभिरति-
सञ्ज्ञा^१, अनिच्चसञ्ज्ञा, अनिच्चे दुक्खसञ्ज्ञा, दुक्खे अनत्तसञ्ज्ञा,
पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा, निरोधसञ्ज्ञा – इमा खो, भिक्खवे, दस १०
सञ्ज्ञा भाविता वहुलीकता महप्फला होन्ति महानिसंसा अमतोगघा
अमतपरियोसाना” ति ।

७. द्रुतियसञ्ज्ञासुतं

१. “दसयिमा, भिक्खवे, सञ्ज्ञा भाविता वहुलीकता महप्फला
होन्ति महानिसंसा अमतोगघा अमतपरियोसाना । कतमा दस ?
अनिच्चसञ्ज्ञा, अनत्तसञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा,
सब्बलोके अनभिरतिसञ्ज्ञा, अट्टिकृसञ्ज्ञा, पुलुवकसञ्ज्ञा^२, विनीलक-
सञ्ज्ञा, विच्छिदकसञ्ज्ञा, उद्भोतकसञ्ज्ञा – इमा खो, भिक्खवे,
दस सञ्ज्ञा भाविता वहुलीकता महप्फला होन्ति महानिसंसा अमतोगघा
अमतपरियोसाना” ति ।

R. 106

15

८. मूलकसुतं

१. “सचे, भिक्खवे, अञ्जतितिथ्या परिव्वाजका एवं पुच्छेयुं – २०
‘किमूलका, आवुसो, सब्वे घम्मा, किसम्भवा सब्वे घम्मा, किसमुद्या
सब्वे घम्मा, किसमोसरणा सब्वे घम्मा, किपमुखा सब्वे घम्मा, किअषि-

१. अनभिरतसञ्ज्ञा – सी०, स्या०, रो० । २. पुलवकसञ्ज्ञा – सी०; पुलवक-
सञ्ज्ञा – रो० ।

पतेया सब्बे धम्मा, किंचत्तरा सब्बे धम्मा, किसारा सब्बे धम्मा, विशेषधा
सब्बे धम्मा, किपरियोसाना सब्बे धम्मा' ति, एव पुढ़ा तुम्हे, भिक्खवे,
तेसं अञ्जतितिथियानं परिव्वाजकानं किन्ति व्याकरेयाथा" ति ?

"भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा भगवन्नेतिका भगवम्पटि-

- 5 सरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्तयेव पटिभातु एतस्स भासितस्स
अथो । भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेसन्ती" ति ।

B. 341 "तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुकं भनसि करोष, भासि-
स्सामी" ति ।

"एवं, भन्ते" ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोतुं । भगवा

10 एतददोच -

2. "सचे, भिक्खवे, अञ्जतितिथिया परिव्वाजका एव पुच्छेयु-

'किमूलका, आवुसो, सब्बे धम्मा, किसम्भवा सब्बे धम्मा, किसमुदया
सब्बे धम्मा, किसमोसरणा सब्बे धम्मा .. किपरियोसाना सब्बे धम्मा'

- 15 ति, एवं पुढ़ा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अञ्जतितिथियानं परिव्वाजकान एव
व्याकरेयाथ - 'क्षुद्रमूलका, आवुसो, सब्बे धम्मा, मनसिकारसम्भवा

सब्बे धम्मा, फस्ससमुदया सब्बे धम्मा, वेदनासमोसरणा सब्बे धम्मा,
समाधिष्पमुखा' सब्बे धम्मा, सताधिष्पतेय्या सब्बे धम्मा, पञ्चतंत्रा
सब्बे धम्मा, विमुत्तिसारा सब्बे धम्मा, अमतोगधा सब्बे धम्मा, निव्वान-

- 20 परियोसाना सब्बे धम्मा' ति । एव पुढ़ा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अञ्ज-
तितिथियानं परिव्वाजकानं एवं व्याकरेयाथा" ति ।

६. पद्मज्ञासुतं

1. "तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्षितव्यं - 'यथा पद्मजापरि-
चितं च नो चित्तं भविस्सति, न चुप्पन्ना पापका अकुसला धम्मा
चित्तं परियादाय ठस्सन्ति; अग्निच्छसञ्जापरिचितं च नो चित्तं भवि-
स्सति, अनन्तसञ्जापरिचितं च नो चित्तं भविस्सति, अग्नुभयञ्जापरि-
चितं च नो चित्तं भविस्सति, आदीनवसञ्जापरिचितं च नो चित्तं
25 भविस्सति, लोकस्स समं च विसमं च अत्ता तसञ्जापरिचितं च नो
भविस्सति, लोकस्स भवं^३ च विभवं च अत्ता तसञ्जापरिचितं च नो
चित्तं भविस्सति, लोकस्स भवं^३ च विभवं च अत्ता तसञ्जापरिचितं

१. समाधिष्पमुखा - शी०, स्था०, रो० । २. गम्भव - शी०, राम०, श०० ।

च नो चित्तं भविस्सति, लोकस्स समुदयं च अथङ्गमं च अत्वा तंसञ्जा-
परिचितं च नो चित्तं भविस्सति, पहानसञ्जापरिचितं च नो चित्तं
भविस्सति, विरागसञ्जापरिचितं च नो चित्तं भविस्सति, 'निरोध-
सञ्जापरिचितं च नो चित्तं भविस्सती' ति – एवं हि खो, भिक्षवे,
सिक्षितब्बं ।

R. 108

5

2. "यतो खो, भिक्षवे, भिक्षुनो यथापब्बज्ञापरिचितं च
चित्तं होति न चुप्पन्ना पापका अकुसला धम्मा चित्तं परिशादाय तिद्वन्ति,
अनिच्चसञ्जापरिचितं च चित्तं होति, अनत्तसञ्जापरिचितं च चित्तं
होति, असुभसञ्जापरिचितं च चित्तं होति, आदीनवसञ्जापरिचितं
च चित्तं होति, लोकस्स समं च विसमं च अत्वा तंसञ्जापरिचितं च 10
चित्तं होति, लोकस्स भवं च विभवं च अत्वा तंसञ्जापरिचितं च
चित्तं होति, लोकस्स समुदयं च अथङ्गमं च अत्वा तंसञ्जापरिचितं च
चित्तं होति, पहानसञ्जापरिचितं च चित्तं होति, विरागसञ्जापरिचितं
च चित्तं होति, निरोधसञ्जापरिचितं च चित्तं होति, तस्स द्विन्नं फलानं
अञ्जतरं फलं पाटिकङ्गं – दिद्वेव धम्मे अञ्जा, सति वा उपादिसेसे 15
अनागमिता" ति ।

B. 342

१०. गिरिमानन्दसुत्तं

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्ड-
कस्स आरामे । तेन खो पन समयेन आयस्मा गिरिमानन्दो आबाधिको
होति दुक्षितो बाल्हगिलानो । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा
तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । 20
एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच –

२. "आयस्मा, भन्ते, गिरिमानन्दो आबाधिको होति दुक्षितो
बाल्हगिलानो । साधु, भन्ते, भगवा येनायस्मा गिरिमानन्दो तेनुप-
सङ्गमतु अनुकम्पं उपादाया" ति ।

"सचे खो त्वं, आनन्द, गिरिमानन्दस्स भिक्षुनो" दस सञ्जा 25
भासेव्यासि, ठानं खो पनेतं विज्जति यं गिरिमानन्दस्स भिक्षुनो दस
सञ्जा सुत्वा सो आबाधो ठानसो पटिष्पस्सम्भेय्य ।

१. भिक्षुनो उपसङ्गमित्वा – सी०, स्था०, दो० ।

R. 109

३. “कतमा दस ? अनिच्छसञ्ज्ञा, ‘अनत्तसञ्ज्ञा, असुभ-
सञ्ज्ञा, आदीनवसञ्ज्ञा, पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा, निरोधसञ्ज्ञा,
सब्लोके अनभिरतिसञ्ज्ञा, सब्लसङ्घारेसु अनिच्छासञ्ज्ञा’, आन-
पानस्सति’ ।

R. 343

5. “कतमा चानन्द, अनिच्छसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रुखमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा इति पटिसञ्चिच-
क्षति – ‘रूपं अनिच्छं, वेदना अनिच्छा, सञ्ज्ञा अनिच्छा, सङ्घारा
अनिच्छा, विज्ञाणं अनिच्छं’ ति । इति इमेसु पञ्चसु उपादानक्षेत्रेसु
अनिच्छानुपस्सी विहरति । अयं बुद्धतानन्द, अनिच्छसञ्ज्ञा ।

10. “कतमा चानन्द, अनत्तसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रुखमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा इति पटिसञ्चिच-
क्षति – ‘चक्खुं अनत्ता, रूपा अनत्ता, सोतं अनत्ता, सहा अनत्ता, बानं
अनत्ता, गन्धा अनत्ता, जिङ्हा अनत्ता, रसा अनत्ता, काया^१ अनत्ता,
फोटुब्बा अनत्ता, मनो अनत्ता, घम्मा अनत्ता’ ति । इति इमेसु छ्यु
अज्ञतिकवाहिरेसु आयतनेसु अनत्तानुपस्सी विहरति । अयं बुद्धता-
नन्द, अनत्तसञ्ज्ञा ।

20. “कतमा चानन्द, असुभसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु इममेव
कायं उद्धं पादतला अधो केसमत्यका तचपरियन्तं पूरं नानाप्पकारस्स
असुचिनो पञ्चवेक्षति – ‘अत्यि इमर्सिम काये केसा लोभा नदा दन्ता
तचो मंसं न्हारु अद्वि अद्विमिज्जं’ वक्कं हृदयं यकनं किलोमकं पिहकं
पप्फासं अतं अन्तगुणं उदरियं करीसं पितं सेम्हं पुब्बो लोहितं सेदो
मेदो अस्यु वसा खेला सिङ्गाणिका लसिका मुत्त’ ति । इति इमर्सिम
काये असुभानुपस्सी विहरति । अयं बुद्धतानन्द, असुभसञ्ज्ञा ।

R. 110

25. “कतमा चानन्द, आदीनवसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रुखमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा इति पटिसञ्चिच-
क्षति – ‘बहुदुक्खो खो अयं कायो वहुआदीनवो ? इति इमर्सिम काये
विविधा आवाधा उपज्जन्ति, सेयथीदं – चक्खुरोगो सोतरोगो धान-
रोगो जिङ्हारोगो काथरोगो सीसरोगो कण्णरोगो मुखरोगो दन्तरोगो

१. अनिच्छसञ्ज्ञा आनापानसति – सी०, स्या०, री० । २. चक्खु – सी०, स्या०,
रो० । ३. कायो – सी०, स्या०, री० । ४. अद्विमिज्जा – सी० ।

ओदुरोगो^१ कासो सासो पिनासो डाहो^२ जरो कुच्छिरोगो मुच्छा पक्षव-
न्दिका सूला विसूचिका कुहुं गण्डो किलासो सोसो अपमारो ददु कण्डु
कच्छु नक्षसा^३ वितच्छिका लोहित^४ पित्त^५ मधुमेहो अंसा पिळका भगन्दला
पित्तसमुद्दाना आबाधा सेम्हसमुद्दाना आबाधा वातसमुद्दाना आबाधा
सन्त्रिपातिका आबाधा उतुपरिणामजा आबाधा विसमपरिहारजा आबाधा
ओपक्कमिका आबाधा कम्मविपाकजा आबाधा सीतं उष्टुं जिघच्छा
पिणासा उच्चारे पस्सावे^६ ति । इति इम्स्मि काये आदीनवानुपस्सी
विहरति । अयं वुच्चतानन्द, आदीनवसञ्जा ।

B. 341

८. “कतमा चानन्द, पहानन्दसञ्जा ? इधानन्द, भिक्खु उपन्नं
कामवितकं नाधिवासेति, पजहृति, विनोदेति, व्यन्तीकरोति, अनभावं
गमेति । उपन्नं व्यापादवितकं नाधिवासेति, पजहृति, विनोदेति,
व्यन्तीकरोति, अनभावं गमेति । उपन्नं विहिसावितकं नाधिवासेति,
पजहृति, विनोदेति, व्यन्तीकरोति, अनभावं गमेति । उपन्नं
अकुसले घम्मे नाधिवासेति, पजहृति, विनोदेति, व्यन्तीकरोति, अनभावं
गमेति । अयं वुच्चतानन्द, पहानन्दसञ्जा ।

15

९. “कतमा चानन्द, विरागसञ्जा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रक्षमूलगतो वा सुञ्जागागरगतो वा इति पटिसञ्चिक-
वति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिप्पटि-
निस्सग्गो तण्हाक्षयो विरागो निब्बानं’ ति । अयं वुच्चतानन्द, विराग-
सञ्जा ।

20

१०. “कतमा चानन्द, निरोधसञ्जा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रक्षमूलगतो वा सुञ्जागागरगतो वा इति पटिसञ्चिक-
वति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिप्पटि-
निस्सग्गो तण्हाक्षयो निरोधो निब्बानं’ ति । अयं वुच्चतानन्द, निरोध-
सञ्जा ।

R. 111

25

११. “कतमा चानन्द, सब्बलोके अनभिरतिसञ्जा ? इधा-
नन्द, भिक्खु ये लोके उपादाना^७ चेतसो अधिदुनाभिनिवेसानुसया, ते
पजहन्तो विहरति^८ अनुपादियन्तो^९ । अयं वुच्चतानन्द, सब्बलोके
अनभिरतिसञ्जा ।

१. सी०, स्या०, दो० पोत्पकेतु नतिय । २. डहो—सी०, स्या०, दो० । ३. रखसा—
सी०, स्या०, दो० । ४-५. लोहितपित्त—सी०, रो० । ६. उपादाना—सी०, स्या०, दो० ।
६-७. विरमति न उपादियन्तो—सी०, स्या०, दो० ।

૧૨. “કતમા ચાનન્દ, સબ્વસહ્નારેસુ અનિચ્છાસંજ્ઞા ? ઇધાનન્દ, ભિક્ષુ સબ્વસહ્નારેસુ અદૃયતિ હરાયતિ જિગુચ્છતિ । અયં વુચ્ચતાનન્દ, સબ્વસહ્નારેસુ અનિચ્છાસંજ્ઞા ।

૧૩. “કતમા ચાનન્દ, આનાપાનસ્તતિ ? ઇધાનન્દ, ભિક્ષુ

- ૫ અરઙ્જાગતો વા રૂક્ષમૂલગતો વા સુજ્ઞાગારગતો વા નિસીદતિ પલાઙ્ક આમુજિતવા ઉળું કાયં પણિધાય પરિપુર્ખ સર્તિ ઉપદૃપેત્વા । સો સતો વ અસ્સસતિ સતો વ પસ્સસતિ । દીધં વા અસ્સસત્તો ‘દીધં અસ્સસામી’ તિ પજાનાતિ । દીધં વા પસ્સસત્તો ‘દીધં પસ્સસામી’ તિ પજાનાતિ । રસ્સ વા અસ્સસત્તો ‘રસ્સ અસ્સસામી’ તિ પજાનાતિ । રસ્સ વા પસ્સસત્તો ‘રસ્સ પસ્સસામી’ તિ પજાનાતિ । ‘સબ્વકાયપટિસંવેદી અસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘પસ્સમ્ભય કાયસહ્નારં અસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘પસ્સમ્ભય કાયસહ્નારં પસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘પીતિપટિસંવેદી અસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘સુખપટિસંવેદી અસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘સુખપટિસંવેદી પસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘ચિત્તસહ્નારપટિસંવેદી અસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘ચિત્તસહ્નારપટિસંવેદી પસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘પસ્સમ્ભય ચિત્તસહ્નારં પસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘પસ્સમ્ભય ચિત્તસહ્નારં પસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘ચિત્તપટિસંવેદી અસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘અગિપ્પમોદયં ચિત્ત ... પે૦... સમાદહં ચિત્ત ... પે૦... વિમોચયં ચિત્ત ... પે૦... અનિચ્છાનુપસ્તી ... પે૦... વિરાગાનુપસ્તી ... પે૦... નિરોધાનુપસ્તી ... પે૦... ‘પટિનિસ્સમાનુપસ્તી અસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘પટિનિસ્સમાનુપસ્તી પસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । અયં વુચ્ચતાનન્દ, આનાપાનસ્તતિ ।

- R. 112 ૨૦ ‘ચિત્તપટિસંવેદી પસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । અભિપ્પમોદયં ચિત્ત ... પે૦... સમાદહં ચિત્ત ... પે૦... વિમોચયં ચિત્ત ... પે૦... અનિચ્છાનુપસ્તી ... પે૦... વિરાગાનુપસ્તી ... પે૦... નિરોધાનુપસ્તી ... પે૦... ‘પટિનિસ્સમાનુપસ્તી અસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । ‘પટિનિસ્સમાનુપસ્તી પસ્સસિસ્સામી’ તિ સિક્ખતિ । અયં વુચ્ચતાનન્દ, આનાપાનસ્તતિ ।

- ૨૫ ૧૪. “સચે ખો ત્વં, આનન્દ, ગિરિમાનન્દસ્સ ભિક્ષુનો ઇમા દર્શા સંજ્ઞા ભાસેયાસિ, ઠાન ખો પનેતં વિજ્ઞતિ ય ગિરિમાનન્દસ્સ ભિક્ષુનો ઇમા દર્શા સંજ્ઞા સુત્વા સો આબાદો ઠાનસો પટિપ્પસ્સમેયા” તિ ।

૧૫. અયં ખો આયસ્મા આનન્દો ભગવતો સંનિત્કે ઇમા દર્શા સંજ્ઞા ઉગ્ગહેત્વા યેનાયસ્મા ગિરિમાનન્દો તેનુપસહ્નામિ; ઉપસહ્નામિત્વા

आयस्मतो गिरिमानन्दस्स इमा दस सञ्ज्ञा अभासि । अथ खो आयस्मतो
गिरिमानन्दस्स दस सञ्ज्ञा सुत्वा सो आबाधो ठानसो पटिप्पस्सम्भि ।
बुद्धहि चायस्मा गिरिमानन्दो तम्हा आबाधा । तथा पहीनो च
पनायस्मतो गिरिमानन्दस्स सो आबाधो अहोसी” ति ।

सचित्तवग्गो छ्डो ।

तस्युद्धानं

सचित्तं च सारिपुत्रं, ठिंति च समयेन चै ।
परिहानोऽचैद्वे सञ्ज्ञा, मूलाऽप्यजितं गिरी तिर्य ॥

५

७. यमकवग्गो

१. अविज्ञासुतं

१. “पुरिमा, भिक्खवे, कोटि न पञ्ज्ञायति अविज्ञाय – ‘इतो
पुब्ले अविज्ञा नाहोसि, अथ पञ्चा सम्भवी’” ति । एवञ्चेत्, भिक्खवे,
बुच्चति, अथ च पन पञ्ज्ञायति – ‘इदप्पञ्चया अविज्ञा’ ति ।

B. 346, ८
R. 113

२. “अविज्ञं पाहुं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । १०
को चाहारो अविज्ञाय ? ‘पञ्च नीवरणा’ तिस्स वचनीयं । पञ्च पाहुं,
भिक्खवे, नीवरणे साहारे वदामि, नो अनाहारे । को चाहारो पञ्चवस्तं
नीवरणानं ? ‘तीणि दुच्चरितानी’ तिस्स वचनीयं । तीणि पाहुं,
भिक्खवे, दुच्चरितानि साहारानि वदामि, नो अनाहारानि । को
चाहारो तिणि दुच्चरितानं ? ‘इन्द्रियश्रसंवरो’ तिस्स वचनीयं । इन्द्रिय- १५
श्रसंवरं पाहुं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो
इन्द्रियश्रसंवरस्स ? ‘असतासम्पजञ्ज्ञं’ तिस्स वचनीयं । असतासम्प-
जञ्ज्ञं पाहुं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो असता-
सम्पजञ्ज्ञास्स ? ‘अयोनिसो मनसिकारो’ तिस्स वचनीयं । अयोनिसो
मनसिकारं पाहुं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो २०

१-१. सचित्त-सारिपुत्रा च – सी०, स्था०, रो० । २-२. ठिंति च समयेन च –
सी० । ३-३. परिहाना च – सी०, रो०; परिहाना – स्था० । ४-४. मूलापञ्चजिता गिरी
ति – सी०; मूला पञ्चजितावधो – स्था०; ० पञ्चजिता० – रो० । ५. समभवी – म० ।
६. एवमेत्त – सी० ।

अयोनिसो मनसिकारस्त ? 'अस्सद्वियं' तिस्स वचनीयं । अस्सद्वियं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अस्सद्वियं यस्त ? 'असद्वम्मस्सवनं' तिस्स वचनीयं । असद्वम्मस्सवनं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो असद्वम्म-
५ स्सवनस्स ? 'असप्पुरिससंसेवो' तिस्स वचनीयं ।

३. "इति खो, भिक्खवे, ग्रसप्पुरिससंसेवो परिपूरो असद्वम्म-
स्सवनं परिपूरेति, असद्वम्मस्सवनं परिपूरं अस्सद्वियं परिपूरेति, अस्सद्वियं
परिपूरं अयोनिसो मनसिकारं परिपूरेति, अयोनिसो मनसिकारो परिपूरो
१. ११४ असतासम्पजञ्ज्ञं परिपूरेति, असतासम्पजञ्जं परिपूरं इन्द्रियश्वनं

१० परिपूरेति, इन्द्रियश्वनं परिपूरो तीणि दुच्चरितानि परिपूरेति, तीणि
दुच्चरितानि परिपूरानि पञ्च नीवरणे परिपूरेति, पञ्च नीवरणा
परिपूरा अविज्जं परिपूरेति । एवमेतिस्सा अविज्जाय आहारो होति,
एवं च पारिपूरि ।

'B. 347 ४. "सेव्यथापि, भिक्खवे, उपरिपब्बते युल्फुसितके देवे

१५ वस्सन्ते' तं उदकं यथानिन्नं पवत्तमानं पब्बतकन्दरपदरसाखा परिपूरेति,
पब्बतकन्दरपदरसाखा परिपूरा कुसोब्भे" परिपूरेति । कुसोब्भा परि-
पूरा महासोब्भे परिपूरेति, महासोब्भा परिपूरा कुञ्जदियो परिपूरेति,
कुञ्जदियो परिपूरा महानदियो परिपूरेति, महानदियो परिपूरा महा-
सभुद्दं सागरं परिपूरेति, एवमेतस्स महासमुद्दस्स सागरस्त आहारो
२० होति, एवं च पारिपूरि ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, ग्रसप्पुरिससंसेवो परिपूरो असद्वम्म-
स्सवनं परिपूरेति, असद्वम्मस्सवनं परिपूरं अस्सद्वियं परिपूरेति, अस्सद्वियं
परिपूरं अयोनिसो मनसिकारं परिपूरेति, अयोनिसो मनसिकारो परिपूरो
असतासम्पजञ्ज्ञं परिपूरेति, असतासम्पजञ्जं परिपूरं इन्द्रियश्वनं
२५ परिपूरेति, इन्द्रियश्वनं परिपूरो तीणि दुच्चरितानि परिपूरेति, तीणि
दुच्चरितानि परिपूरानि पञ्च नीवरणे परिपूरेति, पञ्च नीवरणा परि-
पूरा अविज्जं परिपूरेति, एवमेतिस्सा अविज्जाय आहारो होति, एवं च
पारिपूरि ।

१. ० देवे गलगलायन्ते – सी०, दो०, ० देवे गलगलायन्ते – स्या० । २. कुसुब्भे –

सी०, दो०; कुसुब्भे – स्या० ।

५. “विज्ञाविमुक्ति पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं। को चाहारो विज्ञाविमुक्तिया ? ‘सत्त बोज्ज्ञङ्गा’ तिस्स वचनीयं । सत्त पाहं, भिक्खवे, बोज्ज्ञङ्गे साहारे वदामि, नो अनाहारे । को चाहारो सत्तश्च बोज्ज्ञङ्गानं ? ‘चत्तारो सतिपट्टाना’ तिस्स वचनीयं । चत्तारो पाहं, भिक्खवे, सतिपट्टाने साहारे वदामि, नो अनाहारे । को ५ चाहारो चतुर्श्च सतिपट्टानानं ? ‘तीणि सुचरितानी’ तिस्स वचनीयं । तीणि पाहं, भिक्खवे, सुचरितानि साहारानि वदामि, नो अनाहारानि । को चाहारो चतुर्श्च तिणि सुचरितानं ? ‘इन्द्रियसंवरो’ तिस्स वचनीयं । इन्द्रियसंवरं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो इन्द्रियसंवरस्स ? ‘सतिसम्पजञ्ज्ञां’ तिस्स वचनीयं । सतिसम्पजञ्ज्ञां १० पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो सतिसम्पजञ्ज्ञास्स ? ‘योनिसो मनसिकारो’ तिस्स वचनीयं । योनिसो मनसिकारं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो योनिसो मनसिकारस्स ? ‘सद्गा’ तिस्स वचनीयं । सद्गं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो सद्गाय ? ‘सद्गम्मस्सवनं’ तिस्स १५ वचनीयं । सद्गम्मस्सवनं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो सद्गम्मस्सवनस्स ? ‘सप्तुरिससंसेवो’ तिस्स वचनीयं ।

R. 115

६. “इति खो, भिक्खवे, सप्तुरिससंसेवो परिपूरो सद्गम्मस्सवनं परिपूरेति, सद्गम्मस्सवनं परिपूरं सद्गं परिपूरेति, सद्गा परिपूरा योनिसो मनसिकारं परिपूरेति, योनिसो मनसिकारो परिपूरो सतिसम्पजञ्ज्ञां २० परिपूरेति, सतिसम्पजञ्ज्ञां परिपूरं इन्द्रियसंवरं परिपूरेति, इन्द्रियसंवरो परिपूरो तीणि सुचरितानि परिपूरेति, तीणि सुचरितानि परिपूरानि चत्तारो सतिपट्टाने परिपूरेति, चत्तारो सतिपट्टाना परिपूरा सत्त बोज्ज्ञङ्गे परिपूरेति, सत्त बोज्ज्ञङ्गा परिपूरा विज्ञाविमुक्ति परिपूरेति; एवम्-तिस्सा विज्ञाविमुक्तिया आहारो होति, एवं च परिपूरि ।

25

७. “सेव्यथापि, भिक्खवे, उपरिपब्बते थुल्लफुसितके देवे वस्सन्ते तं उदकं यथानिश्चं पवत्तमानं पब्लतकन्दरपदरसाखा परिपूरेति, पब्लतकन्दरपदरसाखा परिपूरा कुसोब्भे परिपूरेति, कुसोब्भा परिपूरा महासोब्भे परिपूरेति, महासोब्भा परिपूरा कुशदियो परिपूरेति,

R. 116

कुञ्जदियो परिषूरा महानदियो परिषूरेति, महानदियो परिषूरा महासमुद्रं
सागरं परिषूरेति; एवमेतस्स महासमुद्रस्स सागरस्स आहारो होति,
एवं च पारिषूरि ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, सप्पुरिससंसेवो परिषूरो सद्भमस्सवनं

- ५ परिषूरेति, सद्भमस्सवनं परिषूरं सद्धं परिषूरेति, सद्वा परिषूरा योनिसो
मनसिकारं परिषूरेति, योनिसो मनसिकारो परिषूरो सतिसम्पज्जनं
परिषूरेति, सतिसम्पज्जनं परिषूरं इन्द्रियसंबंधं परिषूरेति, इन्द्रियसंबंधे
परिषूरो तीणि सुचरितानि परिषूरेति, तीणि सुचरितानि परिषूरानि
चत्तारो सतिपट्टाने परिषूरेति, चत्तारो सतिपट्टाना परिषूरा सत्त बोज्जङ्गे
- १० परिषूरेति, सत्त बोज्जङ्गा परिषूरा विज्ञाविमुर्ति परिषूरेति; एवमे-
तिस्सा विज्ञाविमुर्तिया आहारो होति, एवं च पारिषूरी” ति ।

२. तप्तासुतं

१. “पुरिमा, भिक्खवे, कोटि न पञ्चायति भवतप्ताय - ‘इतो
पुल्वे भवतप्ता नाहोसि, अथ पञ्चा सम्भवी’ ति । एवञ्चेत, भिक्खवे,
वुच्चति, अथ च पन पञ्चायति - ‘इदप्पञ्चया भवतप्ता’ ति ।

B. 949 15

- २. “भवतप्तं पाहं”, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं ।
को चाहारो भवतप्ताय ? ‘अविज्ञा’ तिस्स वचनीयं । अविज्ञं पाहं,
भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अविज्ञाय ?
‘पञ्च नीवरणा’ तिस्स वचनीयं । पञ्च नीवरणे पाहं, भिक्खवे, साहारे
वदामि, नो अनाहारे । को चाहारो पञ्चनं नीवरणानं ? ‘तीणि
दुच्चरितानी’ तिस्स वचनीयं । तीणि पाहं, भिक्खवे, दुच्चरितानं ?
साहारानि वदामि, नो अनाहारानि । को चाहारो तिणनं दुच्चरितानं ?
‘इन्द्रियअसंबंदरो’ तिस्स वचनीयं । इन्द्रियअसंबंदं पाहं, भिक्खवे, साहारं
वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो इन्द्रियअसंबंदरस्स ? ‘असता-
सम्पज्जनं’ तिस्स वचनीयं । असतासम्पज्जनं पाहं, भिक्खवे, साहारं
वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो असतासम्पज्जनास्स ? ‘अयोनिसो
मनसिकारो’ तिस्स वचनीयं । अयोनिसो मनसिकारं पाहं, भिक्खवे,
साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अयोनिसो मनसिकारस्स ?

R. 117 25

‘अस्सद्विय’ तिस्स वचनीयं । अस्सद्वियं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अस्सद्वियस्स ? ‘अस्सद्वम्मस्सवनं’ तिस्स वचनीयं । अस्सद्वम्मस्सवनं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अस्सद्वम्मस्सवनस्स ? ‘असपुरिससंसेवो’ तिस्स वचनीयं ।

५

३. “इति खो, भिक्खवे, असपुरिससंसेवो परिपूरो अस्सद्वम्म-स्सवनं परिपूरेति, अस्सद्वम्मस्सवनं परिपूरं अस्सद्वियं परिपूरेति, अस्सद्वियं परिपूरं अयोनिसो मनसिकारं परिपूरेति, अयोनिसो मनसिकारो परिपूरो असतासम्पजञ्जां परिपूरेति, असतासम्पजञ्जां परिपूरं इन्द्रियअसवरं परिपूरेति, इन्द्रियअसंवरो परिपूरो तीणि १० दुच्चरितानि परिपूरेति, तीणि दुच्चरितानि परिपूरानि पञ्च नीवरणे परिपूरेति, पञ्च नीवरणा परिपूरा अविज्ञं परिपूरेति, अविज्ञा परिपूरा भवतप्हं परिपूरेति; एवमेतिस्सा भवतप्हाय आहारो होति, एवं च पारिपूरि ।

१०

४. “सेष्यथापि, भिक्खवे, उपरिपब्बते थुल्लफुसितके देवे वस्सन्ते १५ तं उदकं यथानिन्नं पवत्तमानं पब्बतकन्दरपदरसाखा परिपूरेति, पब्बत-कन्दरपदरसाखा परिपूरा कुसोब्भे परिपूरेति, कुसोब्भा परिपूरा भहा-सोब्भे परिपूरेति, महासोब्भा परिपूरा कुञ्जदियो परिपूरेति, कुञ्जदियो परिपूरा महानदियो परिपूरेति, महानदियो परिपूरा महासमुद्दं सागरं परिपूरेति; एवमेतस्स महासमुहस्स सागरस्स आहारो होति, एवं २० च पारिपूरि ।

१५

“एवमेव खो, भिक्खवे, असपुरिससंसेवो परिपूरो अस्सद्वम्म-स्सवनं परिपूरेति, अस्सद्वम्मस्सवनं परिपूरं अस्सद्वियं परिपूरेति, अस्सद्वियं परिपूरं अयोनिसो मनसिकारं परिपूरेति, अयोनिसो मनसिकारो परिपूरो असतासम्पजञ्जां परिपूरेति, असतासम्पजञ्जां परिपूरं इन्द्रिय-असंवरं परिपूरेति, इन्द्रियअसंवरो परिपूरो तीणि दुच्चरितानि परि-पूरेति, तीणि दुच्चरितानि परिपूरानि पञ्च नीवरणे परिपूरेति, पञ्च नीवरणा परिपूरा अविज्ञं परिपूरेति, अविज्ञा परिपूरा भवतप्हं परिपूरेति; एवमेतिस्सा भवतप्हाय आहारो होति, एवं च पारिपूरि ।

B. 550

R. 118

२५

५. “विज्ञाविमुत्ति पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो विज्ञाविमुत्तिया ? ‘सत्त वोज्जङ्गा’ तिस्स १०

अ०४-२५

वचनीयं । सत्त पाहं, भिक्खवे, वोज्ज्ञाज्ञे साहारे वदामि, नो अनाहारे ।

को चाहारो सत्तनं वोज्ज्ञानं ? 'चत्तारो सतिपट्टाना' तिस्स वचनीयं ।

चत्तारो पाहं, भिक्खवे, सतिपट्टाने साहारे वदामि, नो अनाहारे । को

चाहारो चतुन्नं सतिपट्टानानं ? 'तीणि सुचरितानी' तिस्स वचनीयं ।

५ तीणि पाहं, भिक्खवे, सुचरितानि साहारानि वदामि, नो अनाहारानि ।
को चाहारो तिणन्नं सुचरितानं ? 'इन्द्रियसंवरो' तिस्स वचनीयं ।

इन्द्रियसंवरं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो
इन्द्रियसंवरस्स ? 'सतिसम्पञ्जन्नं' तिस्स वचनीयं । सतिसम्पञ्जन्नं

पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो

१० सतिसम्पञ्जन्नस्स ? 'योनिसो मनसिकारो' तिस्स वचनीयं । योनिसो
मनसिकारं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो

योनिसो मनसिकारस्स ? 'सद्गा' तिस्स वचनीयं । सद्गं पाहं, भिक्खवे,
साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो सद्गाय ? 'सद्गमस्सवनं'

१५ तिस्स वचनीयं । सद्गमस्सवनं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो
अनाहारं । को चाहारो सद्गमस्सवनस्स ? 'सप्तुरिसंसेवो' तिस्स
वचनीयं ।

६. "इति खो, भिक्खवे, सप्तुरिसंसेवो परिपूरो सद्गमस्सवनं
परिपूरेति, सद्गमस्सवनं परिपूरं सद्गं परिपूरेति, सद्गा परिपूरा योनिसो
मनसिकारं परिपूरेति, योनिसो मनसिकारो परिपूरो सतिसम्पञ्जन्नं
१5 परिपूरेति, सतिसम्पञ्जन्नं परिपूरं इन्द्रियसंवरं परिपूरेति, इन्द्रिय-
संवरो परिपूरो तीणि सुचरितानि परिपूरेति, तीणि सुचरितानि परि-
पूरानि चत्तारो सतिपट्टाने परिपूरेति, चत्तारो सतिपट्टाना परिपूरा सत्त
वोज्ज्ञाज्ञे परिपूरेति, सत्त वोज्ज्ञाज्ञा परिपूरा विज्ञाविमुत्ति परिपूरेति;
२० एवमेतिस्सा विज्ञाविमुत्तिया आहारो होति, एवं च पारिपूरि ।

B. 351 २० इ. 119

२५ ७. "सेष्यथापि, भिक्खवे, उपरिब्बते शुल्फुसितके देवे
वसन्ते तं उदकं यथानिन्दं पवत्तमानं ... पे०... एवमेतिस्सा महासमुद्दस्त
सागरस्स आहारो होति, एवं च पारिपूरि । एवमेव खो, भिक्खवे,
२० सप्तुरिसंसेवो परिपूरो सद्गमस्सवनं परिपूरेति .. पे०... एवमेतिस्सा
विज्ञाविमुत्तिया आहारो होति, एवं च पारिपूरी" ति ।

३. निष्ठुज्ञतसुत्तं

१. “ये केचि, भिक्खवे, मयि निष्ठुं गता सब्बे ते दिट्ठिसम्पन्ना । तेसं दिट्ठिसम्पन्नानं पञ्चन्नं इध निष्ठा, पञ्चन्नं इध विहाय निष्ठा । कतमेसं पञ्चन्नं इध निष्ठा ? सत्तक्षत्तुपरमस्स, कोलङ्गोलस्स, एक-वीजिस्स, सकदागामिस्स, यो च दिष्टेव धम्मे अरहा — इमेसं पञ्चन्नं इध निष्ठा । कतमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निष्ठा ? अन्तरापरिनिब्बा-⁵ यिस्स, उपहच्चपरिनिब्बायिस्स, असङ्घारपरिनिब्बायिस्स, ससङ्घार-परिनिब्बायिस्स, उद्धंसोतस्स अकनिष्ठुगामिनो — इमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निष्ठा । ये केचि, भिक्खवे, मयि निष्ठुं गता, सब्बे ते दिट्ठिसम्पन्ना । तेसं दिट्ठिसम्पन्नानं इमेसं पञ्चन्नं इध निष्ठा, इमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निष्ठा” ति ।

R. 120

10

४. श्रवेच्चप्पसन्नसुत्तं

१. “ये केचि, भिक्खवे, मयि श्रवेच्चप्पसन्ना, सब्बे ते सोतापन्ना । तेसं सोतापन्नानं पञ्चन्नं इध निष्ठा, पञ्चन्नं इध विहाय निष्ठा । कतमेसं पञ्चन्नं इध निष्ठा ? सत्तक्षत्तुपरमस्स¹, कोलङ्गोलस्स, एकवीजिस्स², सकदागामिस्स, यो च दिष्टेव धम्मे अरहा — इमेसं पञ्चन्नं इध निष्ठा । कतमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निष्ठा ? अन्तरापरिनिब्बायिस्स, उपहच्च-¹⁵ परिनिब्बायिस्स, असङ्घारपरिनिब्बायिस्स, ससङ्घारपरिनिब्बायिस्स, उद्धं-सोतस्स अकनिष्ठुगामिनो — इमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निष्ठा । ये केचि, भिक्खवे, मयि श्रवेच्चप्पसन्ना सब्बे ते सोतापन्ना । तेसं सोतापन्नानं इमेसं पञ्चन्नं इध निष्ठा, इमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निष्ठा” ति ।

15

B. 352

५. पठमसुखसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा सारिपुत्तो मगधेसु विहरति नालक-²⁰ गामके । अथ खो सामण्डकानि परिब्बाजको येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्ख्यित्वा उपसङ्ख्यित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सङ्क्षि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीन्नो खो सामण्डकानि परिब्बाजको आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोच —

R. 121

१. सत्तक्षत्तुपरमस्स — स्यां । २. एकवीजिस्स — सीं ।

२. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, सुखं, कि दुखं” ति ?

“अभिनिव्वत्ति खो, आवुसो, दुखा, अनभिनिव्वत्ति सुखा ।

- अभिनिव्वत्तिया, आवुसो, सति इदं दुखं पाटिकह्नं – सीतं उष्णं जिघच्छा
 पिपासा उच्चारो पस्सावो अग्निसम्फस्तो दण्डसम्फस्तो सत्यसम्फस्तो
 ५ आती पि मित्ता पि सङ्गम्म समागम्म रोसेन्ति । अभिनिव्वत्तिया,
 आवुसो, सति इदं दुखं पाटिकह्नं । अनभिनिव्वत्तिया, आवुसो, सति
 इदं सुखं पाटिकह्नं – न सीतं न उष्णं न जिघच्छा न पिपासा न उच्चारो
 न पस्सावो न अग्निसम्फस्तो न दण्डसम्फस्तो न सत्यसम्फस्तो आती पि
 मित्ता पि सङ्गम्म समागम्म न रोसेन्ति । अनभिनिव्वत्तिया, आवुसो,
 १० सति इदं सुखं पाटिकह्नं” ति ।

६. द्रुतियसुखसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा सारिपुत्तो मगधेसु विहरति नालक-
 गामके । अथ खो सामण्डकानि परिव्वाजको येनायस्मा सारिपुत्तो
 तेनुपसङ्गम्भि; उपसङ्गमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सर्वं सम्मोदि ।
 सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
 R. 122 १५ निसिन्नो खो सामण्डकानि परिव्वाजको आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोच-
२. “कि नु खो, आवुसो, सारिपुत्त, इमर्स्म धम्मविनये सुखं,
 कि दुखं” ति ?

“अनभिरति खो, आवुसो, इमर्स्म धम्मविनये दुखा, अभिरति
 सुखा । अनभिरतिया, आवुसो, सति इदं दुखं पाटिकह्नं – गच्छतो पि
 B. 353 २० सुखं सातं नाधिगच्छति, ठितो पि ... निसिन्नो पि ... सयानो पि ...
 गामगतो पि ... अरञ्जगतो पि ... रुखमूलगतो पि ... सुच्छां-
 गारणतो पि ... अब्दोकासगतो पि ... भिक्खुमज्ज्ञगतो पि सुखं सातं
 नाधिगच्छति । अनभिरतिया, आवुसो, सति इदं दुखं पाटिकह्नं ।

३. “अभिरतिया, आवुसो, सति इदं सुखं पाटिकह्नं – गच्छतो
 २५ पि सुखं सातं अधिगच्छति, ठितो पि ... निसिन्नो पि ... सयानो पि ...
 गामगतो पि ... अरञ्जगतो पि ... रुखमूलगतो पि ... सुच्छांगरणतो
 पि ... अब्दोकासगतो पि ... भिक्खुमज्ज्ञगतो पि सुखं सातं अधिगच्छति ।
 अभिरतिया, आवुसो, सति इदं सुखं पाटिकह्नं” ति ।

१०.७.७]

७. पठमनल्लकपानसुतं

१. एकं समयं भगवा कोसलेसु चारिकं चरमानो महता भिक्खु-
सङ्घेन सद्धि येन नल्लकपानं नाम कोसलानं निगमो तदवसरि । तत्र
सुदं भगवा नल्लकपाने विहरति पलासवने । तेन खो पन समयेन भगवा
तदहुपोसथे भिक्खुसङ्घपरिवृतो निसिन्नो होति । अथ खो भगवा वहुदेव
रत्ति भिक्खुनं धम्मिया कथाय सन्दस्तेत्वा समादपेत्वा समुत्तेजेत्वा^५
सम्पहंसेत्वा तुण्हीभूतं तुण्हीभूतं भिक्खुसङ्घं अनुविलोकेत्वा आयस्मन्तं
सारिपुत्रं आमन्तेसि ।

२. “विगतथीनमिद्धो^२ खो, सारिपुत्र, भिक्खुसङ्घो । पटिभातु
तं, सारिपुत्र, भिक्खूनं धम्मी कथा । पिट्ठि मे आगिलायति; तमहं
आयमिस्सामी^३” ति । “एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा सारिपुत्रो भगवतो^{१०}
पञ्चसोसि ।

३. अथ खो भगवा चतुर्गुणं^४ सङ्घार्थं पञ्चापेत्वा दक्षिणेन
पस्सेन सीहसेय्यं कप्पेसि पादे पादं अच्छाधाय सतो सम्पज्ञानो
उद्भानसञ्चं भनसि करित्वा । तत्र खो आयस्मा सारिपुत्रो भिक्खू
आमन्तेसि — “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खू
आयस्मतो सारिपुत्रस्स पञ्चसोसुं । आयस्मा सारिपुत्रो एतदबोच —^{१५}

४. “यस्स कस्सचि, आवुसो, सद्धा नत्यि कुसलेसु धम्मेसु
हिरी^५ नत्यि ... ओत्तप्पं नत्यि ... विरियं^६ नत्यि ... पञ्चा नत्यि कुसलेसु
धम्मेसु, तस्य या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव^७ पाटिकङ्गा
कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि । सेम्यथापि, आवुसो, काळपक्वे चन्दस्स या
रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन हायति मण्डलेन हायति
आभाय हायति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, आवुसो, यस्स कस्सचि
सद्धा नत्यि कुसलेसु धम्मेसु, हिरी नत्यि ... ओत्तप्पं नत्यि ... विरियं
नत्यि ... पञ्चा नत्यि कुसलेसु धम्मेसु, तस्य या रत्ति वा दिवसो वा
आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि ।

५. “अस्सद्धो पुरिसपुण्गलो” ति, आवुसो, परिहानमेतं; ‘अहि-
रिको पुरिसपुण्गलो’ ति, आवुसो, परिहानमेतं; ‘अनोत्तप्पी पुरिसपुण्गलो’

१. भिन्दू — सी०, स्या०, रो० । २. विगतथिनमिद्धो — म० । ३. आगमिस्सामी
— सी० । ४. चतुर्गुणं—स्या०, रो० । ५. हिरि — सी०, स्या०, रो० । ६. वीरियं — म० ।

७. पारिहानियेव — स्या० ।

R. 123

B. 354

20

25

ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'कुसीतो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'दुष्पञ्जो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'कोषनो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'उपनाही पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'पापिच्छो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'मिच्छादिट्ठिको पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं ।

R. 124

६. "यस्स कस्सचि, आवुसो, सद्वा अत्थ कुसलेसु धम्मेसु, हिरी अत्थ ... ओत्तप्पं अत्थ ... विरियं अत्थ ... पञ्जा अत्थ कुसलेसु धम्मेसु, तस्य या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकह्ना १० कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि । सेव्यथापि, आवुसो, जुण्हपक्खे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वहुतेव वर्णेन वहुति भण्डलेन वहुति आभाय वहुति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, आवुसो, यस्स कस्सचि सद्वा अत्थ कुसलेसु धम्मेसु, हिरी अत्थ ... ओत्तप्पं अत्थ ... विरियं अत्थ ... पञ्जा अत्थ कुसलेसु धम्मेसु, तस्य या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकह्ना कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि ।

B. 355

७. "सद्वो पुरिसपुगलो" ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; "हिरीमा पुरिसपुगलो" ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; "ओत्तप्पी पुरिसपुगलो" ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; "आरद्विविरियो पुरिसपुगलो" ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; "पञ्जवा पुरिसपुगलो" ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; २० 'अबकोधनो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; 'अनुपनाही पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; 'अणिच्छो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; 'कल्याणमितो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; ३० 'सम्मादिट्ठिको पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं" ति ।

८. अथ खो भगवा पच्चुद्वाय आयस्मन्तं सारिषुतं शामन्तेसि -

८. "साधु साधु, सारिषुत ! यस्स कस्सचि, सारिषुत, सद्वा नत्थ कुसलेसु धम्मेसु, हिरी नत्थ ... ओत्तप्पं नत्थ ... विरियं नत्थ ... पञ्जा नत्थ कुसलेसु धम्मेसु, तस्य या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकह्ना कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि । सेव्यथापि, सारिषुत, काल्पपक्खे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हायतेव वर्णेन हायति भण्डलेन हायति आभाय हायति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो,

सारिपुत्त, यस्स कस्सचि सद्वा नत्यि कुसलेसु घम्मेसु ... पे०... पञ्जा
नत्यि कुसलेसु घम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा ... पे०... नो वुद्धि ।

R. 125

६. “अस्सद्वो पुरिसपुगलो” ति, सारिपुत्त, परिहानमेतं;
अहिरिको ... ओत्तप्पी ... कुसीतो ... दुप्पञ्चो ... कोवनो ... उपनाही
... पापिञ्चो... पापमित्तो ... ‘मिञ्चादिट्ठिको पुरिसपुगलो’ ति, सारिपुत्त, ५
परिहानमेतं ।

१०. “यस्स कस्सचि, सारिपुत्त, सद्वा अत्यि कुसलेसु घम्मेसु,
हिरी अत्यि ... ओत्तप्पं अत्यि ... विरियं अत्यि ... पञ्जा अत्यि कुसलेसु
घम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा
कुसलेसु घम्मेसु नो परिहानि । सेयथापि, सारिपुत्त, जुण्हपन्खे चन्दस्स या १०
रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वडुतेव वण्णेन वडुति मण्डलेन वडुति
आभाय वडुति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, सारिपुत्त, यस्स कस्सचि
सद्वा अत्यि कुसलेसु घम्मेसु, हिरी अत्यि ... ओत्तप्पं अत्यि ... विरियं
अत्यि ... पञ्जा अत्यि कुसलेसु घम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा
आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु घम्मेसु नो परिहानि । १५

११. “सद्वो पुरिसपुगलो” ति, सारिपुत्त, अपरिहानमेतं;
हिरीमा ... ओत्तप्पी ... आरद्धविरियो ... पञ्जवा ... अक्कोवनो ...
अनुपनाही ... अपिञ्चो ... कल्याणमित्तो ... ‘सम्मादिट्ठिको पुरिस-
पुगलो’ ति, सारिपुत्त, अपरिहानमेतं” ति ।

द. द्रुतियनक्षयनासुतं

१. एकं समयं भगवा नळकपाने विहरति पलासवने । तेन खो २०
पन समयेन भगवा तद्वपोसथे भिक्खुसङ्घपरिवुतो निसिज्जो होति ।
अथ खो भगवा बहुदेव रत्ति भिक्खूनं घम्मिया कथाय सन्दस्तेत्वा समाद-
पेत्वा समुत्तेजेत्वा सम्पहंसेत्वा तुष्टीभूतं तुष्टीभूतं भिक्खुसङ्घं अनु-
विलोकेत्वा आयस्मन्तं सारिपुत्तं आमन्तेसि —

२. “विगतथीनमिद्धो खो, सारिपुत्त, भिक्खुसङ्घो । पटिभानु २५
तं, सारिपुत्त, भिक्खूनं घम्मी कथा । पिट्ठि मे आगिलायति; तमहं
आयमिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा सारिपुत्तो भगवतो
पञ्चस्सोसि ।

R. 126

३. अथ खो भगवा चतुर्गुणं सङ्घार्दि पञ्जापेत्वा दक्षिणेन पस्तेन सीहसेयं कपेसि पादे पादं अच्चाधाय सतो सम्पजानो उद्धान-सञ्ज्ञा मनसि करित्वा । तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खू आयन्तेसि—“आवुसो, भिक्खवे” ति ! “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो ५ सारिपुतस्त पच्चस्सोसु । आयस्मा सारिपुत्तो एतदबोच —

४. “यस्स कस्सचि, आवुसो, सद्गा नत्थि कुसलेसु धम्मेसु, हिरी नत्थि ... श्रोत्तप्पं नत्थि ... विरियं नत्थि ... पञ्जा नत्थि ... सोतावधानं नत्थि ... धम्मधारणा नत्थि ... अत्थूपपरिक्खा नत्थि ... धम्मानुधम्म-प्पटिपत्ति नत्थि ... अप्पमादो नत्थि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा १० दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि । सेय्यथापि, आवुसो, काळपक्खे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन हायति मण्डलेन हायति आभाय हायति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, आवुसो, यस्स कस्सचि सद्गा नत्थि कुसलेसु धम्मेसु, हिरी नत्थि ... श्रोत्तप्पं नत्थि ... विरियं नत्थि ... पञ्जा नत्थि ... सोता- १५ वधानं नत्थि ... धम्मधारणा नत्थि ... अत्थूपपरिक्खा नत्थि ... धम्मानुधम्मप्पटिपत्ति नत्थि ... अप्पमादो नत्थि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि ।

B. 357

R. 127

५. “यस्स कस्सचि, आवुसो, सद्गा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, हिरी अत्थि ... श्रोत्तप्पं अत्थि ... विरियं अत्थि ... पञ्जा अत्थि ... सोतावधानं अत्थि ... धम्मधारणा’ अत्थि ... अत्थूपपरिक्खा अत्थि ... धम्मानुधम्म-प्पटिपत्ति अत्थि ... अप्पमादो अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परि-हानि । सेय्यथापि, आवुसो, जुष्टपक्खे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वङ्गुतेव वण्णेन वङ्गुति मण्डलेन वङ्गुति आभाय वङ्गुति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, आवुसो, यस्स कस्सचि सद्गा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु ... पे०... अप्पमादो अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानी” ति ।

६. अथ खो भगवा पच्छुद्गाय आयस्मन्तं सारिपुत्रं आमन्तेसि — “साधु साधु, सारिपुत्र ! यस्स कस्सचि, सारिपुत्र, सद्गा नत्थि कुसलेसु धम्मेसु हिरी नत्थि ... ओत्तप्पं नत्थि ... पञ्जा नत्थि ... विरियं नत्थि ... सोतावधानं नत्थि ... धम्मधारणा नत्थि ... अत्यूपपरिक्षा नत्थि ... धम्मानुधम्मपटिपत्ति नत्थि ... अप्पमादो नत्थि कुसलेसु धम्मेसु तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि । सेव्यथापि, सारिपुत्र, काळपक्वे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन हायति मण्डलेन हायति आभाय हायति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, सारिपुत्र, यस्स कस्सचि सद्गा नत्थि कुसलेसु धम्मेसु ... पे०... अप्पमादो नत्थि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि ।

७. “यस्स कस्सचि, सारिपुत्र, सद्गा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु हिरी अत्थि ... ओत्तप्पं अत्थि ... विरियं अत्थि ... पञ्जा अत्थि ... सोतावधानं अत्थि ... धम्मधारणा अत्थि ... अत्यूपपरिक्षा अत्थि ... धम्मानुधम्म-पटिपत्ति अत्थि ... अप्पमादो अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि । सेव्यथापि, सारिपुत्र, जुण्हपक्वे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वङ्गुतेव वण्णेन वङ्गुति मण्डलेन वङ्गुति आभाय वङ्गुति आरोह-परिणाहेन; एवमेव खो, सारिपुत्र, यस्स कस्सचि सद्गा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु ... पे०... अप्पमादो अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानी” ति ।

R. 128,
B. 358

20

८. पठमकथावत्युसुत्त

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाश-पिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खु पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिकन्ता उपद्गानसालायं सशिसिशा सशिपतिता अनेकविहृतं तिरच्छानकथं अनुयुत्ता विहरन्ति, सेव्यथीदं — राजकथं चोरकथं महा-मत्तकथं सेनाकथं भयकथं युद्धकथं अब्रकथं पानकथं वत्थकथं सयनकथं मालाकथं गन्धकथं ज्ञातिकथं यानकथं गामकथं निगमकथं नगरकथं

जनपदकथं इत्थिकथं सूरकथं विसिखाकथ कुम्भद्वानकथं पुव्वपेतकथं
नानत्तकथं लोकवस्तायिकं समुद्रवस्तायिकं इतिभवाभवकथं इति वा ति ।

२. अथ खो भगवा सायन्हसमयं पटिसल्लाना बुद्धितो येन
उपद्वानसाला तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा पञ्चते आसने निसीदि ।

५ निसज्ज खो भगवा भिक्षु आमन्तेसि – “काय नुत्थ, भिक्षवे, एतरहि
कथाय सञ्चिसिद्धा सञ्चिपतिता, का च पन वो अन्तरकथा विष्पकता” ति?

“इष्व मयं, भन्ते, पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिककन्ता उपद्वानसालायं
सञ्चिसिद्धा सञ्चिपतिता अनेकविहितं तिरच्छानकथं अनुयुत्ता विहराम,
सेव्यथीदं – राजकथं चोरकथं ... पे०... इतिभवाभवकथं इति वा” ति ।

R. 129 १० ३. “न खो पनेतं, भिक्षवे, तुम्हाकं पतिल्पं कुलपुत्तानं सद्वाय
अगारस्मा अनगारियं पञ्चजितानं, यं तुम्हे अनेकविहितं तिरच्छानकथं
अनुयुत्ता! विहरेय्याथ, सेव्यथीदं – राजकथं चोरकथं महामत्तकथ
सेनाकथं भयकथं युद्धकथं अन्नकथं पानकथं वत्यकथं सयनकथं मालाकथ
गन्धकथं जातिकथं यानकथं गामकथं निगमकथं नगरकथं जनपदकथ
१५ इत्थिकथं सूरकथं विसिखाकथं कुम्भद्वानकथं पुव्वपेतकथं नानत्तकथ
लोकवस्तायिकं समुद्रवस्तायिकं इतिभवाभवकथं इति वा ति ।

B. 359 ४. “दसयिमानि, भिक्षवे, कथावत्थूनि । कतमानि दस ?
अप्पिच्छकथा, सन्तुष्टिकथा, पविवेककथा, असंसग्गकथा, विरियारम्भ-
कथा, सीलकथा, समाधिकथा, पञ्जाकथा, विमुत्तिकथा, विमुत्तिज्ञाण-

२० दस्सनकथा ति – इमानि खो, भिक्षवे, दस कथावत्थूनि ।
“इमेसं चे तुम्हे, भिक्षवे, दसज्ञं कथावत्थूनं उपादायुपादाय कथं
कथेय्याथ, इमेसं पि चन्द्रिमसुरियानं एवंमहिद्धिकानं एवंमहानुभावान
तेजसा तेजं परियादियेय्याथ, को पन वादो अञ्जातिश्यियानं परिव्वाज-
कानं” ति !

१०. दुतियकथावत्थुसुचं

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथ-
पिण्डिकस्य आरामे । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्षु पञ्चाभत्तं
पिण्डपातपटिककन्ता उपद्वानसालायं सञ्चिसिद्धा सञ्चिपतिता अनेकविहित

१. समणद्वाहाणानं परिव्वाजकानं – सी० ।

तिरच्छानकथं अनुयुत्ता विहरन्ति, सेय्यथीदं – राजकथं चोरकथं महा-
मत्तकथं ... पे०... इतिभवाभवकथं इति वा ति ।

२. “दसयिमानि, भिक्खवे, पासंसानि ठानानि । कतमानि
दस ? इघ, भिक्खवे, भिक्खु अत्तना च अप्पिच्छो होति, अप्पिच्छकथं
च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘अप्पिच्छो भिक्खु अप्पिच्छकथं च भिक्खूनं ५
कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

३. “अत्तना च सन्तुष्टो होति, सन्तुष्टिकथं च भिक्खूनं कत्ता
होति । ‘सन्तुष्टो भिक्खु सन्तुष्टिकथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासं-
मेतं ठानं ।

४. “अत्तना च पविवित्तो होति, पविवेककथं च भिक्खूनं कत्ता १०
होति । ‘पविवित्तो भिक्खु पविवेककथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं
ठानं ।

५. “अत्तना च असंसद्गो होति, असंसद्गकथं च भिक्खूनं कत्ता
होति । ‘असंसद्गो भिक्खु असंसद्गकथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं
ठानं ।

६. “अत्तना च आरद्धविरियो होति, विरियारम्भकथं च
भिक्खूनं कत्ता होति । ‘आरद्धविरियो भिक्खु विरियारम्भकथं च
भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

७. “अत्तना च सीलसम्पन्नो होति, सीलसम्पदाकथं च भिक्खूनं
कत्ता होति । ‘सीलसम्पन्नो भिक्खु सीलसम्पदाकथं च भिक्खूनं कत्ता’ २०
ति पासंसमेतं ठानं ।

८. “अत्तना च समाधिसम्पन्नो होति, समाधिसम्पदाकथं च
भिक्खूनं कत्ता होति । ‘समाधिसम्पन्नो भिक्खु समाधिसम्पदाकथं च
भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

९. “अत्तना च पञ्जासम्पन्नो होति, पञ्जासम्पदाकथं च २५
भिक्खूनं कत्ता होति । ‘पञ्जासम्पन्नो भिक्खु पञ्जासम्पदाकथं च
भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

१०. “अत्तना च विमुत्तिसम्पन्नो होति, विमुत्तिसम्पदाकथं
च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘विमुत्तिसम्पन्नो भिक्खु विमुत्तिसम्पदाकथं
च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

R. 130

15

B. 360

30

११. “अत्तना च विमुत्तिआणदस्सनसम्पन्नो होति, विमुत्तिआणदस्सनसम्पदाकथं च भिक्खूनं कर्ता होति । ‘विमुत्तिआणदस्सनसम्पन्नो भिक्खु विमुत्तिआणदस्सनसम्पदाकथं च भिक्खूनं कर्ता’ ति पासंसमेतं ठानं । इमानि खो, भिक्खवे, दस पासंसानि ठानानी” ति । यमकवग्नो सत्त्वग्नो ।

तत्सुहानं

R. 131 5

आविज्ञा तष्ट्रा निष्ट्रा च, अवेच्छ द्वे सुखानि च ।
नल्कपाने^१ द्वे वुत्ता, कथावत्यूपरे दुवे ति^१ ॥

८. आकृह्यवग्नो

१. आकृह्यसुतं

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्ड-कस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमत्तेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोऽनु । भगवा एतदवोच –

B. 361 10 २. “सम्पन्नसीला, भिक्खवे, विहरथ सम्पन्नपातिमोक्षा, पातिमोक्षसंवरसंवुता विहरथ आचारणोचरसम्पन्ना अणुभत्तेसु वज्रेन्द्रु भयदस्साविनो, समादाय सिक्खथ सिक्खपदेसु ।

✓ 15 ३. “आकृह्येय चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘सन्नाहाचारीनं पिण्डो चसं मनापो च गृह च भावनीयो चा’ ति, सीलेस्वेवस्त परिपूरकारी अज्ञातं चेतोसमथमनुयुत्तो अनिराकरतज्ज्ञानो विपस्सनाय समन्बागतो बूहेता सुञ्जागारानं ।

२० ४. “आकृह्येय चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘लाभी असं चौवर-पिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं’ ति, सीलेस्वेवस्त परिपूरकारी अज्ञातं चेतोसमथमनुयुत्तो अनिराकरतज्ज्ञानो विपस्सनाय समन्बागतो बूहेता सुञ्जागारानं ।

५. “आकृह्येय चे, भिक्खवे, भिक्खु येसाहं परिभुञ्जाग्मि चौवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं तेसं ते कारा

१-१. नल्कपानेन द्वे च वत्युक्षया अपरे द्वे – स्याऽ ।

महप्लां असु नहनिसंसा' ति, सीलेस्वेवस्सं ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जा-
गारानं ।

६. “आकर्षये चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘थे मे पेता आती
सालोहिता कालङ्गता’ पसन्नचित्ता अनुस्सरन्ति तेसं तं महप्लां अस्स
महनिसंसं” ति, सीलेस्वेवस्सं ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं । ५

७. “आकर्षये चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘सन्तुद्गो अस्सं इतरी-
तरचीवरणिष्ठात्सेनासनगिलानपच्यभेसज्जपरिक्खारेना’ ति, सीले-
स्वेवस्सं ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

८. “आकर्षये चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘खमो अस्सं सीतस्स
उण्हस्स जिघच्छाय पिपासाय डंसमकसवातातपसिर्सपसम्फस्सानं, १०
दुरुत्तानं दुरागतानं वच्नपथानं उपच्छानं सारीरिकानं बेदनानं दुक्खानं
तिव्वानं३ खरानं३ कटुकानं असातानं३ अमनापानं पाणहरानं अधिवासक-
जातिको अस्सं” ति, सीलेस्वेवस्सं ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

९. “आकर्षये चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘अरतिरतिसहो अस्सं,
न च मं अरतिरति सहेय्य, उप्पन्नं अरतिरति अभिभुय्य अभिभुय्य विह- १५
रेय्य’ ति, सीलेस्वेवस्सं ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

१०. “आकर्षये चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘भयभेरवसहो४ अस्सं,
न च मं भयभेरवो सहेय्य, उप्पन्नं भयभेरवं अभिभुय्य अभिभुय्य” विह-
रेय्य’ ति, सीलेस्वेवस्सं ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

११. “आकर्षये चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘चतुष्मं ज्ञानानं आभि- २०
चेतसिकानं दिट्ठभम्मसुखविहारानं निकामलाभी अस्सं अकिञ्चलाभी
अकसिरलाभी’ ति, सीलेस्वेवस्सं ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

१२. “आकर्षये चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘आसवानं खया अनासवं
चेतोविमु५, पञ्जाविमु५ द्विहेव धम्मे सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा
उपसम्पज्ज विहरेय्य’ ति, सीलेस्वेवस्सं परिपूरकारी अज्ञातं चेतोसमथ- २५
मनुयुत्तो अनिराकरज्ञानो विपस्सनाय समन्वागतो ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

१३. “सम्पत्तिसीला, भिक्खवे, विहरथ सम्पन्नपातिमोक्खा,
पातिमोक्खसंवरसंवुता विहरथ आचारागोचरसम्पन्ना अणुमत्तेसु वज्जेसु

१. कलकत्ता – सी०, स्या०, रो० । २. तिप्पानं – सी०, स्या०, रो० । ३-५. कटकानं
चारानं – स्या० । ४. भयभेरवं सहो – स्या० । ५-५. अभिभुय्य – स्या० ।

भयदस्साविनो, समादाय सिक्खय सिक्खापदेसु' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं" ति ।

२. कण्टकसुतं

१. एकं समयं भगवा वेसालियं विहरति महावने कूटागार-

सालायं सम्बहुलेहि अभिज्ञातोहि थेरेहि सावकेहि सद्धि -

३ आयस्मता च चालेन^१, आयस्मता च उपचालेन^२, आयस्मता च कुकुटेन^३, आयस्मता च कलिम्भेन^४, आयस्मता च निकटेन^५, आयस्मता च कटि-स्सहेन; अञ्चेहि च अभिज्ञातोहि अभिज्ञातोहि थेरेहि सावकेहि सद्धि ।

२. तेन खो पन समयेन सम्बहुला अभिज्ञाता अभिज्ञाता

१० लिङ्छवी भद्रेहि^६ भद्रेहि^७ यानेहि परपुराय^८ उच्चासदा महासदा महावनं अज्ञोगाहन्ति भगवत्तं दस्सनाय । अथ खो तेसं आयस्मन्तानं एतदहोसि - "इमे खो सम्बहुला अभिज्ञाता अभिज्ञाता लिङ्छवी भद्रेहि भद्रेहि

B. 363 १ यानेहि परपुराय उच्चासदा महासदा महावनं अज्ञोगाहन्ति भगवत्तं दस्सनाय । 'सहकण्टका खो पन झाना' वुत्ता भगवता । यशून मयं

R. 194 १५ येन गोसिङ्गसालवनदायो तेनुपसङ्गमेयाम । तत्थ मयं अप्पसदा अप्पाकिण्णा^९ फासु^{१०} विहरेय्यामा" ति । अथ खो ते आयस्मतो येन गोसिङ्गसालवनदायो तेनुपसङ्गमिषु; तत्थ ते आयस्मतो अप्पसदा अप्पाकिण्णा फासुं विहरन्ति ।

३. अथ खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि - "कहं नु खो, भिक्खुवे,

२० चालो, कहं उपचालो, कहं कुकुटो, कहं कलिम्भो, कहं निकटो, कहं कटिसहो; कहं तु खो ते, भिक्खुवे, थेरा सावका गता" ति ?

४. "इधं भन्ते, तेसं आयस्मन्तानं एतदहोसि - 'इमे रो सम्बहुला अभिज्ञाता अभिज्ञाता लिङ्छवी भद्रेहि भद्रेहि यानेहि परपुराय उच्चासदा महासदा महावनं अज्ञोगाहन्ति भगवत्तं दस्सनाय २५ ... अप्पसदा अप्पाकिण्णा फासुं विहरेय्यामा' ति । अथ खो ते, भन्तं,

१. यालेन - स्याऽ । २. उपालेन - स्याऽ । ३. कपर्टेन - शी०, रो०, रो० ।

४. कलिम्भेन - शी० । ५. कटेन - शी० । ६-६. भद्रेहि - शी० । ७. परपुराय - शी०,

रो०; परं पराय - स्याऽ । ८. अप्पाकिण्णा - शी०, रो०, रो० । ९. फासु - रो०, रो० ।

आयस्मन्तो येन गोसिङ्गसालवनदायो तेनपसङ्कमिसु । तत्थं ते आयस्मन्तो अप्पसदा अप्पाकिणा फासुं विहरन्ती” ति ।

५. “साधु साधु, भिक्खवे, यथा ते महासावका सम्मा व्याकरमाना व्याकरेयुं, ‘सद्विष्टका हि, भिक्खवे, ज्ञाना’ वुत्ता मया ।

६. “दसयिमे, भिक्खवे, कण्टका । कतमे दस? पविवेका-
रामस्स सङ्घणिकारामता कण्टको, असुभनिमित्तानुयोगं अनुयुत्तस्स सुभ-
निमित्तानुयोगो कण्टको, इन्द्रियेसु गुच्छारस्स विसूकदस्सनं कण्टको,
ब्रह्मचरियस्स मातुगामूपचारो^१ कण्टको, पठमस्स ज्ञानस्स सहो कण्टको,
दुतियस्स ज्ञानस्स वितक्कविचारा कण्टका, ततियस्स ज्ञानस्स पीति
कण्टको, चतुर्थस्स ज्ञानस्स अस्सासपस्सासो कण्टको, सञ्ज्ञावेदयित-
निरोधसमाप्तिया सञ्ज्ञा च वेदना च कण्टको रागो कण्टको दोसो
कण्टको मोहो कण्टको ।

R. 135

७. “अकण्टका, भिक्खवे, विहरथ । निवकण्टका, भिक्खवे,
विहरथ । अकण्टकनिवकण्टका, भिक्खवे, विहरथ । अकण्टका, भिक्खवे,
अरहन्तो; निवकण्टका, भिक्खवे, अरहन्तो; अकण्टकनिवकण्टका, 15
भिक्खवे, अरहन्तो” ति ।

B. 364

३. इष्टधर्मसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा
लोकस्मि । कतमे दस? भोगा इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा लोकस्मि;
वण्णो इट्टो कत्तो मनापो दुल्लभो लोकस्मि; आरोग्यं इट्टुं कन्तं मनापं
दुल्लभं लोकस्मि; सीलं^२ इट्टुं कन्तं मनापं दुल्लभं लोकस्मि; ब्रह्मचरियं 20
इट्टुं कन्तं मनापं दुल्लभं लोकस्मि; मित्ता इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा
लोकस्मि; बाहुसञ्चं इट्टुं कल्तं मनापं दुल्लभं लोकस्मि; पञ्ज्ञा इट्टा
कन्ता मनापा दुल्लभा लोकस्मि; धम्मा इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा
लोकस्मि; सग्गा इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा लोकस्मि ।

२. “इमेसं^३ खो, भिक्खवे, दसनं धम्मानं इट्टानं कन्तानं 25 R. 136
मनापानं दुल्लभानं लोकस्मि दस धम्मा परिपन्था — आलस्यं^४ अनुट्टानं

१. मातुगामोपचारो — सी०, रो०; मातुगामूपचारो — स्या० । २. सीलानि —
यो० । ३. इमे — सी०, रो० । ४. आलस्यं — सी०, स्या०, रो० । ;

भोगानं परिपन्थो, अमण्डना अविभूसना वण्णस्स परिपन्थो, असप्पाय-
किरिया आरोग्यस्स परिपन्थो, पापमित्तता सीलानं परिपन्थो, इन्द्रिय-
असंबरो ब्रह्मचरियस्स परिपन्थो, विसवादना मित्तानं परिपन्थो, ग्रसज्जाय-
किरिया बाहुसञ्चस्स परिपन्थो, ग्रसुसूसा अपरिपुच्छा पञ्जाय परि-
५ पन्थो, अननुयोगो अपञ्चवेक्षणा धम्मानं परिपन्थो, मिच्छापटिपत्ति
सम्मानं परिपन्थो । इमेसं खो, भिक्खवे, दसन्न इद्वानं कन्तानं मनापानं
दुल्लभानं लोकर्स्मि इमे दस धम्मा परिपन्था ।

३. “इमेसं खो, भिक्खवे, दसन्न धम्मानं इद्वानं कन्तानं मनापानं
दुल्लभानं लोकर्स्मि दस धम्मा आहारा – उद्वानं अनालस्य भोगानं

- १० आहारो, मण्डना विभूसना वण्णस्स आहारो, सप्पायकिरिया आरो-
ग्यस्स आहारो, कल्याणमित्तता सीलानं आहारो, इन्द्रियसवरो ब्रह्म-
चरियस्स आहारो, अविसवादना मित्तानं आहारो, सज्जायकिरिया
बाहुसञ्चस्स आहारो, सुसूसा^१ परिपुच्छा पञ्जाय आहारो, अनुयोगो
पञ्चवेक्षना धम्मानं आहारो, सम्मापटिपत्ति सम्मान आहारो ।
- १५ इमेसं खो, भिक्खवे, दसन्न धम्मानं इद्वानं कन्तानं मनापानं दुल्लभानं
लोकर्स्मि इमे दस धम्मा आहारा” ति ।

४. वड्डिसुत्त

१. “दसहि, भिक्खवे, वड्डीहि वड्डमानो अरियसावको अस्ति-
याय वड्डिया वड्डति, सारादायी च होति वरादायी^२ कायस्स । कतमेहि
दसहि ? खेतवत्यूहि वड्डति, धनधञ्जेन वड्डति, पुत्रदारेहि वड्डति,
२० दासकम्मकरपोरसिरेहि वड्डति, चतुप्पदेहि वड्डति, सदाय वड्डति, सीलेन
वड्डति, सुतेन वड्डति, चागेन वड्डति, पञ्जाय वड्डति – इमेहि खो, भिक्खवे,
दसहि वड्डीहि वड्डमानो अरियसावको अरियाय वड्डिया वड्डति, सारा-
दायी च होति वरादायी कायस्सा ति ।

“धनेन धञ्जेन च योध वड्डति,
२५ पुत्रेहि दारेहि चतुप्पदेहि च ।
स भोगवा होति यसस्स पूजितो,
आतीहि मित्तेहि अथो पि राजुभि ॥

१. सुसूसा – स्वा०, रो० । २. वरदायी – सी० ।

“सद्याय सीलेन च योध वद्युति ,
पञ्जाय चागेन सुतेन चूभयं ।
सो तादिसो सप्तुरिसो विचक्षणो ,
दिव्वेव धम्मे उभयेन वद्युती” ति ॥

५. मिगसालासुत्तं

१. एकं समयं भगवा सावत्तिथं विहरति जेतवने अनाथ- ५
पिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा आनन्दो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा
पत्तचीवरमादय येन मिगसालाय उपासिकाय निवेसनं तेनुपसङ्घमि;
उपसङ्घमित्वा पञ्जते आसने निसीदि । अथ खो मिगसाला उपासिका
येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं
अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्ना खो मिगसाला १०
उपासिका आयस्मन्तं आनन्दं एतदवोच —

२. “कथं कथं” नामायं, भन्ते आनन्द, भगवता धम्मो देसितो
अञ्जेय्यो, यत्र हि नाम ब्रह्मचारी च अब्रह्मचारी च उभो समसमगतिका
भविस्सन्ति अभिसम्परायं । पिता मे, भन्ते, पुराणो ब्रह्मचारी होति^३
आराचारी विरतो मेथुना गामधम्मा । सो कालङ्कतो भगवता व्याकतो —
‘सकदागामिपत्तो’ तुसितं कायं उपपन्नो’ ति । पितामहो^४ मे, भन्ते,
इसिदत्तो अब्रह्मचारी अहोसि सदारसन्तुहो । सो पि कालङ्कतो भगवता
व्याकतो — ‘सकदागामिपत्तो तुसितं कायं उपपन्नो’ ति ।

R. 198

B. 366

“कथं कथं नामायं, भन्ते आनन्द, भगवता धम्मो देसितो
अञ्जेय्यो, यत्र हि नाम ब्रह्मचारी च अब्रह्मचारी च उभो समसमगतिका
भविस्सन्ति अभिसम्परायं” ति ? २०

“एवं खो पनेतं, भगिनि, भगवता व्याकतं” ति ।

३. अथ खो आयस्मा आनन्दो मिगसालाय उपासिकाय निवेसने
पिण्डपातं गहेत्वा उद्गायासना पक्कामि । अथ खो आयस्मा आनन्दो
पञ्चामन्तं पिण्डपातपटिकन्तो येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा
भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा
आनन्दो भगवन्तं एतदवोच —

25

१. कर्कंकाया — स्याऽ, रो० । २. अहोसि — सी०, स्याऽ, रो० । ३. सकदागामी सत्तो —
सी०, स्याऽ, रो० । ४. पेत्ता पियो — सी०, रो०; पितु पियो — स्याऽ ।

४. “इधाहं, भन्ते, पुच्छणसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय येन मिगसालाय उपासिकाय निवेसनं तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्यमित्वा पञ्चन्ते आसने निसीदि । अथ खो, भन्ते, मिगसाला उपासिका येनाह तेनुपसङ्ख्यमि, उपसङ्ख्यमित्वा मं श्रभिदादेत्वा एकमत्तं निसीदि । एकमत्तं

- R. 139 ५ निसिन्ना खो, भन्ते, मिगसाला उपासिका मं एतदबोच – ‘कथं कथं नामायं, भन्ते आनन्द, भगवता धम्मो देसितो श्रञ्जेयो, यत्र हि नाम ब्रह्मचारी च ग्रन्थाचारी च उभो समसमग्रतिका भविस्सन्ति श्रभिसम्परायं । पिता मे, भन्ते, पुराणो ब्रह्मचारी अहोसि आराचारी विरतो मेशुना गामधम्मा । सो कालङ्कतो भगवता व्याकरो १० सकदागामिपत्तो तु सितं कायं उपपक्षो ति । पितामहो मे, भन्ते, इसिदत्तो अब्रह्मचारी अहोसि सदारसन्तुष्टो । सो पि कालङ्कतो भगवता व्याकरो – सकदागामिपत्तो तु सितं कायं उपपक्षो ति । कथं कथं नामायं, भन्ते आनन्द, भगवता धम्मो देसितो श्रञ्जेयो, यत्र हि नाम ब्रह्मचारी च अब्रह्मचारी च उभो समसमग्रतिका भविस्सन्ति श्रभिसम्परायं’ ति ? १५ १५ एवं वुत्ते अहं, भन्ते, मिगसालं उपासिकं एतदबोच – ‘एवं खो पनेतं, भगिनि, भगवता व्याकरं’ ति ।

५. “का चानन्द, मिगसाला उपासिका वाला श्रव्यता अम्मका’ अम्मकपञ्चा’, के च पुरिसपुगलपरोपरिये जाणे ?

- “दसयिमे, आनन्द, पुगला सत्तो संविज्ञमाना लोकर्त्स्म । २० कतमे दस ? इधानन्द, एकच्चो पुगलो दुस्सीलो होति । तं च चेतो-विमुर्ति पञ्चाविमुर्ति यथाभूतं नप्यजानाति, यत्थस्स तं दुस्सील्यं श्रपरिसेसं निरुज्जति । तस्स सवनेन पि अकातं होति, बाहुसञ्चने पि अकतं होति, दिव्यिणा पि अप्पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुर्ति न लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसंसाय ; २५ हानगामीयेव होति, नो विसेसामी ।

- R. 140 ६. “इच पनानन्द, एकच्चो पुगलो दुस्सीलो होति । तं च चेतोविमुर्ति पञ्चाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं दुस्सील्यं श्रपरिसेसं निरुज्जति । तस्स सवनेन पि कतं होति, बाहुसञ्चने पि

१-१. अम्मका अम्मकपञ्चा – सी०, रो०, अम्मका अम्मकपञ्चा – स्या० । २. म०
पोत्यके नत्यि । ३ दुस्सील्य – म० ।

कतं होति, दिद्विया पि पटिविद्वं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामी येव होति, नो हानगामी ।

“तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति – ‘इमस्स^३ पि तेव धम्मा, अपरस्स^४ पि तेव धम्मा । कस्मा नेसं एको हीनो एको पणीतो’ ति ? ५ तं हि तेसं, आनन्द, होति दीघरत्तं अहिताय दुक्खाय ।

“तत्रानन्द, याय^५ पुगलो दुस्सीलो होति । तं च चेतो-विमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं दुस्सील्यं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, दिद्विया पि पटिविद्वं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति । अयं, आनन्द, १० पुगलो अमुना पुरिसेन पुगलेन अभिकन्ततरो च पणीततरो च । तं किस्स हेतु ? इमं हानन्द, पुगलं धम्मसोतो निब्बहति । तदन्तरं को जानेय, अञ्जन्त्र तथागतेन ! तस्मातिह, आनन्द, मा पुगलेसु पमाणिका अहुवत्य, मा पुगलेसु पमाणं गण्हत्य । खञ्जन्ति” हानन्द, १५ पुगलेसु पमाणं गण्हत्वा । अहं वा, आनन्द, पुगलेसु पमाणं गण्हेयं यो वा पनस्स मादिसो ।

७. “इष पनानन्द, एकच्चो पुगलो सीलवा होति । तं च चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं नप्पजानाति यत्थस्स तं सीलं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि अकतं होति, बाहुसच्चेन पि अकतं होति, दिद्विया पि अपटिविद्वं होति, सामायिकं पि विमुर्ति न २० लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय; हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

८. “इष पनानन्द, एकच्चो पुगलो सीलवा होति । तं च चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं सीलं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, २५ दिद्विया पि पटिविद्वं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामीयेव होति, नो हानगामी ।

१. सुपटिविद्वं – स्या०, रो० । २. इमिस्सा – सी०; इमस्सा – स्या०, रो० । ३. अपरस्सा – सी०; अपरस्सा – स्या०, रो० । ४. याय – सी० । ५. कहञ्च – सी०; यञ्जन्ति – स्या० । ६. पुगलो पुगलेसु – सी०, स्या०, रो० । ७-७. अहञ्चानन्द – सी०, स्या०, रो० ।

“तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति .. पे०.. अहं वा, आनन्द,
पुगलेसु पमाणं गण्हेयं यो वा पनस्स मादिसो ।

६. “इव पनानन्द, एकच्चो पुगलो तिब्बरागो होति ।

७. तं च चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं नप्पजानाति यत्थस्स सो
रागो अपरिसेसो निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि अकतं होति, वाहुसञ्चेन
पि अकतं होति, दिट्ठिया पि अप्पटिविदं होति, सामायिकं पि विमुर्ति
न लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय;
हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

८. “इव पनानन्द, एकच्चो पुगलो तिब्बरागो होति ।

९. तं च चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स सो रागो
अपरिसेसो निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि कतं होति, वाहुसञ्चेन पि कतं
होति, दिट्ठिया पि पटिविदं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति । सो
कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामीयेव
होति, नो हानगामी ।

B. 142 B. 369 १५ “तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति ... पे०.. अहं वा, आनन्द,
पुगलेसु पमाणं गण्हेयं यो वा पनस्स मादिसो ।

११. “इव पनानन्द, एकच्चो पुगलो कोष्ठनो होति । तं च
चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं नप्पजानाति यत्थस्स सो कोष्ठो
अपरिसेसो निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि अकतं होति, वाहुसञ्चेन पि
अकतं होति, दिट्ठिया पि अप्पटिविदं होति, सामायिकं पि विमुर्ति न
लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय;
हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

१२. “इव पनानन्द, एकच्चो पुगलो कोष्ठनो होति । तं
च चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स सो कोष्ठो
अपरिसेसो निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि कतं होति, वाहुसञ्चेन पि
कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविदं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति ।
सो कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामीयेव
होति, नो हानगामी ।

१३. “तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति .. पे०.. अहं वा, आनन्द,
पुगलेसु पमाणं गण्हेयं यो वा पनस्स मादिसो ।

१३. “इदं पनानन्द, एकच्चो पुगलो उद्धतो होति । तं च चेतोविमुर्त्ति पञ्जाविमुर्त्ति यथाभूतं नप्पजानाति यत्थस्स तं उद्धच्चं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि अकतं होति, बाहुसच्चेन पि अकतं होति, दिट्ठिया पि अप्पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुर्त्ति न लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय; ५ हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

१४. “इदं पनानन्द, एकच्चो पुगलो उद्धतो होति । तं च चेतोविमुर्त्ति पञ्जाविमुर्त्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं उद्धच्चं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुर्त्ति लभति । सो १० R. 143 कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामीयेव होति, नो हानगामी ।

“तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति — ‘इमस्स पि तेव धम्मा, अपरस्स पि तेव धम्मा । कस्मा नेसं एको हीनो एको पणीतो’ ति ? तं हि तेसं, आनन्द, होति दीघरत्तं अहिताय दुक्खाय ।

B. 370

15

“तत्रानन्द, य्यायं पुगलो उद्धतो होति तं च चेतोविमुर्त्ति पञ्जाविमुर्त्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं उद्धच्चं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति, तस्स सबनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुर्त्ति लभति । अर्य, आनन्द, पुगलो अमुना पुरिसेन पुगलेन अभिकन्ततरो च पणीततरो च । तं किस्स 20 हेतु ? इमं हानन्द, पुगलं धम्मसोतो निष्वहति । तदन्तरं को जानेय्य अञ्जनत्र तथागतेन ! तस्मातिह, आनन्द, मा पुगलेसु पमाणिका अहुवत्थ; मा पुगलेसु पमाणं गण्हित्थ । खञ्जति हानन्द, पुगलेसु पमाणं गण्हन्तो । अहं वा, आनन्द, पुगलेसु पमाणं गण्हेयं यो वा पनस्स मादिसो ।

25

“का चानन्द, मिगाला उपासिका बाला अब्यत्ता अम्मका अम्मकपञ्जा, के च पुरिसपुगलपरोपयिये ज्ञाने ! इमे खो, आनन्द, दस पुगला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मि ।

१५. “यथारूपेन, आनन्द, सीलेन पुराणो समझागतो अहोसि तथारूपेन सीलेन इसिदत्तो समझागतो अभविस्स, नयिष्व पुराणो इसि- ३०

R. 144

दत्तस्स गर्ति पि अञ्जनस्स । यथारूपाय चानन्द, पञ्जाय इसिदत्तो
समन्नागतो अहोसि तथारूपाय पञ्जाय पुराणो समन्नागतो अभविस्स,
नयिथ इसिदत्तो पुराणस्स गर्ति पि अञ्जनस्स । इति खो; चानन्द, इमे
पुण्गला उभोऽएकञ्जहीना^३ ति ।

६. तयोधम्मसुत्तं

5. “तयोमे^३, भिक्खवे, धम्मा लोके न संविज्जेयुं, न तथागतो
लोके उप्पज्जेय अरहं सम्मासम्बुद्धो, न तथागतप्पवेदितो धम्मविनयो
लोके दिव्वेय” । कतमे तयो ? जाति च, जरा च, मरणं च – इमे खो,
भिक्खवे, तयो धम्मा लोके न संविज्जेयुं, न तथागतो लोके उप्पज्जेय
अरहं सम्मासम्बुद्धो, न तथागतप्पवेदितो धम्मविनयो लोके दिव्वेय ।
10 यस्मा च खो, भिक्खवे, इमे तयो धम्मा लोके संविज्जन्ति तस्मा तथागतो
लोके उप्पज्जति अरहं सम्मासम्बुद्धो, तस्मा तथागतप्पवेदितो धम्मविनयो
लोके दिव्वति” ।

B. 371

2. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो जाति पहातुं
जरं पहातुं मरणं पहातुं । कतमे तयो ? रागं अप्पहाय, दोसं अप्पहाय,
15 मोहं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो जाति
पहातुं जरं पहातुं मरणं पहातुं ।

3. “तयोमे भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो रागं पहातुं
दोसं पहातुं मोहं पहातुं । कतमे तयो ? सक्कायदिर्द्विं अप्पहाय, विचिक्षिकिञ्चं
किञ्चं अप्पहाय, सीलब्बतपरामासं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो
20 धम्मे अप्पहाय अभब्बो रागं पहातुं दोसं पहातुं मोहं पहातुं ।

R. 145

4. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो सक्कायदिर्द्विं
पहातुं विचिकिञ्चं पहातुं सीलब्बतपरामासं पहातुं । कतमे तयो ?
अयोनिसो मनसिकारं अप्पहाय, कुम्मग्गसेवनं अप्पहाय, चेतसो लीनतं
अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो सक्कायदिर्द्विं
25 पहातुं विचिकिञ्चं पहातुं सीलब्बतपरामासं पहातुं ।

5. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अयोनिसो मनसि-
कारं पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनतं पहातुं । कतमे तयो ?

१. उभतो – नी०, स्था०, रो० । २. एकत्रहीना – स्था० । ३. तयो – सी०, रो० ।
४. द्विषेष्य – सी०, रो०, दीषेष्य – स्था० । ५. दिव्वति – सी०, स्था०, रो० ।

✓ द्विषेष्य – सी०, रो०, दीषेष्य – स्था० ।

मुद्गुसच्चं अप्पहाय, असम्पजञ्ज्ञं अप्पहाय, चेतसो विकलेपं अप्पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो अयोनिसो मनसिकारं पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनतं पहातुं ।

६. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो मुद्गुसच्चं पहातुं असम्पजञ्ज्ञं पहातुं चेतसो विकलेपं पहातुं । कतमे तयो ? अरियानं ५ अदस्सनकम्यतं अप्पहाय, अरियधम्मस्सु^१ असोतुकम्यतं अप्पहाय, उपारम्भचित्ततं अप्पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो मुद्गुसच्चं पहातुं अप्पहाय — असम्पजञ्ज्ञं पहातुं चेतसो विकलेपं पहातुं ।

७. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं^२ पहातुं अरियधम्मस्सु असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं । १० कतमे तयो ? उद्घच्चं अप्पहाय, असंवरं अप्पहाय, दुस्सील्यं अप्पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं पहातुं अरियधम्मस्सु असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं । B. 372

८. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो उद्घच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं । कतमे तयो ? अस्सद्वियं अप्पहाय, १५ अवदञ्जुतं अप्पहाय, कोसज्जं अप्पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो उद्घच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं । R. 146

९. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अस्सद्वियं पहातुं अवदञ्जुतं पहातुं कोसज्जं पहातुं । कतमे तयो ? अनादरियं अप्पहाय, दोवचस्सतं अप्पहाय, पापमित्ततं अप्पहाय — इमे खो, भिक्खवे, २० तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो अस्सद्वियं पहातुं अवदञ्जुतं पहातुं कोसज्जं पहातुं ।

१०. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं । कतमे तयो ? अहिरिकं अप्पहाय, अनोत्तर्पं अप्पहाय, पमादं अप्पहाय — इमे खो, भिक्खवे, २५ तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं ।

११. “अहिरिकोयं, भिक्खवे, अनोत्तापी^३ पमत्तो होति । सो पमत्तो समानो अभब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं

^{१.} अरियधर्म — स्था०, दो० । ^{२.} अदस्सनकम्यत — दो० । ^{३.} अनोत्तर्पी — सी०, स्था०, दो० ।

पहातुं । सो पापमित्तो समानो अभव्यो अस्त्विष्यं पहातुं अबद्धतुं पहातुं कोसज्जं पहातुं । सो कुसीतो समानो अभव्यो उद्भच्चं पहातुं

असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं । सो दुस्सीलो समानो अभव्यो अरिशनं अद्वसनकम्यतं पहातुं ग्रियघम्मस्त असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्तं

5 पहातुं । सो उपारम्भचित्तो समानो अभव्यो मुद्भसच्चं पहातुं असम्पञ्चं पहातुं चेतसो विक्षेपं पहातुं । सो विक्षित्तचित्तो समानो अभव्यो

अयोनिसो मनसिकारं पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनत्तं पहातुं । सो लीनचित्तो समानो अभव्यो सक्कायदिद्वि पहातुं विचिकिच्छं पहातुं

सीलब्बतपरामासं पहातुं । सो विचिकिच्छो^१ समानो अभव्यो रागं

B. 373 10 पहातुं दोसं पहातुं मोहं पहातुं । सो रागं अप्पहाय दोसं अप्पहाय मोहं अप्पहाय अभव्यो जार्ति पहातुं जरं पहातुं मरणं पहातुं ।

१२. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भव्यो जार्ति पहातुं जरं पहातुं मरणं पहातुं । कतमे तयो ? रागं पहाय, दोसं पहाय, मोहं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भव्यो जार्ति पहातुं जरं

15 पहातुं मरणं पहातुं ।

१३. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भव्यो रागं पहातुं दोसं पहातुं मोहं पहातुं । कतमे तयो ? सक्कायदिद्वि पहाय, विचिकिच्छं पहाय, सीलब्बतपरामासं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भव्यो रागं पहातुं दोसं पहातुं मोहं पहातुं ।

२० १४. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भव्यो सक्कायदिद्वि पहातुं विचिकिच्छं पहातुं सीलब्बतपरानासं पहातुं । कतमे तयो ? अयोनिसो मनसिकारं पहाय, कुम्मग्गसेवनं पहाय, चेतसो लीनत्तं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भव्यो सक्कायदिद्वि पहातुं विचिकिच्छं पहातुं सीलब्बतपरामासं पहातुं ।

२५ १५. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भव्यो अयोनिसो मनसिकारं पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनत्तं पहातुं । कतमे तयो ? मुद्भसच्चं पहाय, असम्पञ्चं पहाय, चेतसो विक्षेपं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भव्यो अयोनिसो मनसिकारं पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनत्तं पहातुं ।

^१. विचिकिच्छो — स्था० ।

१६. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भब्बो मुट्टुसच्चं पहातु असम्पजञ्जं पहातुं चेतसो विक्खेपं पहातु। कतमे तयो? अरियानं अदस्सनकम्यतं पहाय, अरियधम्मस्स असोतुकम्यतं पहाय, उपारम्भचित्ततं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भब्बो मुट्टुसच्चं पहातुं असम्पजञ्जं पहातुं चेतसो विक्खेपं पहातुं।”⁵

१७. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं पहातुं अरियधम्मस्स असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं। कतमे तयो? उद्धच्चं पहाय, असंवरं पहाय, दुस्सील्यं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं पहातुं अरियधम्मस्स असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं।”¹⁰

१८. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भब्बो उद्धच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं। कतमे तयो? अस्सद्वियं पहाय, अवदञ्जुं पहाय, कोसज्जं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भब्बो उद्धच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं।”

१९. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भब्बो अस्सद्वियं पहातुं अवदञ्जुं पहातुं कोसज्जं पहातुं। कतमे तयो? अनादरियं पहाय, दोवचस्सतं पहाय, पापमित्ततं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भब्बो अस्सद्वियं पहातुं अवदञ्जुं पहातुं कोसज्जं पहातुं।”

२०. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं। कतमे तयो? अहिरिकं पहाय, ग्रनोत्तप्पं पहाय, पमादं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे पहाय भब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं।”²⁰

२१. “हिरीमाय¹, भिक्खवे, ओत्तापी अप्पमत्तो होति। सो अप्पमत्तो समानो भब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं। सो कल्याणमित्तो समानो भब्बो अस्सद्वियं पहातुं अवदञ्जुं पहातुं कोसज्जं पहातुं। सो आरद्धविरियो समानो भब्बो उद्धच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं। सो सीलवा समानो भब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं पहातुं अरियधम्मस्स असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं। सो अनुपारम्भचित्तो समानो भब्बो मुट्टुसच्चं पहातुं”²⁵

१. हिरीमाय — सी०, स्था०, रो०।

अ०४-२८

असम्पजञ्जं पहातुं चेतसो विक्षेपं पहातुं । सो अविविक्षतचित्तो समानो भब्बो अयोनिसो मनसिकारं पहातु कुम्भगसेवनं पहातुं चेतसो लीनतं पहातुं । सो अलीनचित्तो समानो भब्बो सकायदिर्द्वं पहातु विविकिच्छं पहातुं सीलब्बतपरामासं पहातुं । सो अविविकिच्छो समानो भब्बो रागं पहातुं दोसं पहातुं मोह पहातुं । सो रागं पहाय दोसं पहाय मोहं पहाय भब्बो जार्ति पहातुं जर पहातु मरणं पहातु” ति ।

७. काकसुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, असद्भम्मेहि समन्नागतो काको । कतमेहि दसहि ? धंसी च, पगब्बो च, तिन्तिणो^१ च, महरघसो च, लुद्दो च, अकाशणिको च, दुब्बलो च, ओरविता^२ च, मुदुस्सति च, नेचयिको^३ च - १० इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि असद्भम्मेहि समन्नागतो काको । एवमेव खो, भिक्खवे, दसहि असद्भम्मेहि समन्नागतो पापभिक्खु । कतमेहि दसहि ? धंसी च, पगब्बो च, तिन्तिणो च, महरघसो च, लुद्दो च, अकाशणिको^४ च, दुब्बलो च, ओरविता च, मुदुस्सति च, नेचयिको च - २० इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि असद्भम्मेहि समन्नागतो पापभिक्खु” ति ।

८. निगणसुतं

R 150 १५ १. “दसहि, भिक्खवे, असद्भम्मेहि समन्नागता निगणा । कतमेहि दसहि ? असद्भा, भिक्खवे, निगणा; दुस्सीला, भिक्खवे, निगणा; अहिरिका, भिक्खवे, निगणा, अनोत्तम्पिनो, भिक्खवे, निगणा; असपुरिससम्भतिनो, भिक्खवे, निगणा; अनुवकंसकपरवस्मका, भिक्खवे, निगणा; सन्दिहिपरामासा^५ आधानगाही^६ हुप्पटिनिसमिगनो, २० भिक्खवे, निगणा; कुहका, भिक्खवे, निगणा; पापिच्छा, भिक्खवे, निगणा; पापमिता^७, भिक्खवे, निगणा - इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि असद्भम्मेहि समन्नागता निगणा” ति ।

१. तिन्तिणो - सी० । २. ओरवी - स्या० । ३. नेचयिको - सी० । ४. अकाशणिको - सी० । ५. ० परामासि - स्या० । ६. आधानगाहि - स्या०; आधानगाहि - दी० । ७. मिच्छाविद्विका - सी०, स्या०, दी० ।

६. आधातवत्युसुत्तं

१. “दसयिमानि, भिक्खवे, आधातवत्यूनि । कतमानि दस ? ‘अनत्थं मे अचरी’ ति आधातं बन्धति; ‘अनत्थं मे चरती’ ति आधातं बन्धति; ‘अनत्थं मे चरिस्सती’ ति आधातं बन्धति; ‘पियस्स मे मनापस्स अनत्थं अचरी’ ति ...पे०... अनत्थं चरती ति ...पे०... अनत्थं चरिस्सती ति आधातं बन्धति, ‘अपियस्स मे अमनापस्स अत्थं अचरी’ ति ...पे०... अत्थं चरिस्सती ति आधातं बन्धति; अट्टाने च कुप्पति – इमानि खो, भिक्खवे, दस आधातवत्यूनी’ ति ।

B 376

१०. आधातपटिविनयसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, आधातपटिविनया । कतमे दस ? ‘अनत्थं मे अचरि, तं कुतेत्थ लब्धा’ ति आधातं पटिविनेति, ‘अनत्थं मे चरति, तं कुतेत्थ लब्धा’ ति आधातं पटिविनेति, ‘अनत्थं मे चरिस्सति, तं कुतेत्थ लब्धा’ ति आधातं पटिविनेति, पियस्स मे मनापस्स अनत्थं अचरि ...पे०... चरति ...पे०... चरिस्सति, तं कुतेत्थ लब्धा ति आधातं पटिविनेति, अपियस्स मे अमनापस्स अत्थं अचरि ... पे०... अत्थं चरति ...पे०... अत्थं चरिस्सति, तं कुतेत्थ लब्धा ति आधातं पटिविनेति, अट्टाने च न कुप्पति – इमे खो, भिक्खवे, दस आधातपटिविनया” ति ।

15

आकङ्क्षवग्गो शट्टो ।

तस्मुहानं

आकङ्क्षो कण्ठको इट्टा, वड्डि च मिगसालाय^१ ।
तयो^२ धम्मा च^३ काको च, निगण्ठा^४ द्वे च आधाता ति^५ ॥

६. थेरवण्णो

१. वाहनसुत्तं

१. एकं समयं भगवा चम्पायं विहरति गगराय पोक्खरणिया तीरे । अथ खो आयस्या वाहनो^६ येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क-

१. मिगसालाय – सी०; मिगसालय – स्या०, रो० । २-२. अभव्यो चेव – सी०, स्या०, रो० । ३-३. ० हेवत्युनी ति – सी०, निगच्छा दस वत्यूनि – स्या०; ० द्वे च वत्यूनी ति – रो० । ४. वाहनो – सी०, रो०, वाहनो – स्या० ।

मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खं आयस्मा वाहनो भगवन्तं एतदवोच —

२. “कर्तीहि तु खो, भन्ते, घम्मेहि तथागतो निस्सटो विसंयुतो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरती” ति ?

- R. 152 ५ ३. “दसहि खो, वाहन, घम्मेहि तथागतो निस्सटो विसंयुतो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरति । कर्तमेहि दसहि ? रूपेन खो, वाहन, तथागतो निस्सटो विसंयुतो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरति, वेदनाय खो, वाहन ... पे० ... सञ्जाय खो, वाहन, ... सङ्घारेहि खो, वाहन ... विज्ञाणेन खो, वाहन .. जातिया खो, वाहन ... जराय खो, वाहन ... भरणेन खो, वाहन ... दुखेहि खो, वाहन ... किलेसेहि खो, वाहन, तथागतो निस्सटो विसंयुतो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरति । सेव्यथापि, वाहन, उपर्ल वा पदुमं वा पुण्डरीकं वा उदके जातं उदके संवङ्गु उदका पञ्चुगम्म^३ ठित^४ अनुप-लितं उदकेन; एवमेव खो, वाहन, इमेहि दसहि घम्मेहि तथागतो निस्सटो विसंयुतो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरती” ति ।

२. आनन्दसुतं

१. झृत्रथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्खमि; उपसङ्ख-मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मतं आनन्दं भगवा एतदवोच —

२. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘असद्धो समानो इमर्स्य घम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपञ्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।
३. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘दुसीलो समानो इमर्स्य घम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपञ्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।
४. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘अप्पस्युतो समानो इमर्स्य घम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपञ्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।
५. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘दुब्बचो” समानो इमर्स्य घम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपञ्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

१. विमरियादिकतेन — सी०, स्या०, रो० । २. निस्सटो — सी० । ३-४ अन्य-गम्म तिहृति — सी०, स्या०, रो० । ४. निसिन्नो — रो० । ५. दुब्बचो — स्या०, रो० ।

६. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘पापमित्तो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

७. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘कुसीतो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

८. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘भुद्गस्सति समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

९. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘असन्तुष्टो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

B 878

१०. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘पापिच्छो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

११. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘मिच्छादिट्को समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

“सो वतानन्द, भिक्खु ‘इमेहि दसहि धम्मेहि समन्वागतो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

१२. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सद्बो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१३. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सीलवा समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१४. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘बहुत्सुतो सुतवरो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१५. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सुच्चो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१६. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘कल्याणमित्तो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१७. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘आरद्धविरियो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१८. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘उपट्टितस्सति’ समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिंह वेपुल्लं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

R. 154

१६. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सन्तुष्टो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपञ्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

२०. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘अपिच्छो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपञ्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

B. 379 ५ २१. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सम्मादिट्टिको समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपञ्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

“सो वतानन्द, भिक्खु ‘इमेहि दसहि धम्मेहि समझागतो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपञ्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जती” ति ।

३. पुण्णियसुत्तं

१० १. अथ खो आयस्मा पुण्णियो येन भगवा तेनुपसङ्कृमिः उपसङ्कृमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा पुण्णियो भगवत्तं एतद्वोच —

२. “को नु खो, भर्ते, हेतु को पच्चयो येन अप्पेकदा तथागतं धम्मदेसना पटिभाति अप्पेकदा नपटिभाती” ति ?

१५ ३. “सद्गो च, पुण्णिय, भिक्खु होति, नो च उपसङ्कृमिता; नेव ताव तथागतं धम्मदेसना पटिभाति । यतो च खो, पुण्णिय, भिक्खु सद्गो च होति उपसङ्कृमिता च, एवं तथागतं धम्मदेसना पटिभाति ।

४. “सद्गो च, पुण्णिय, भिक्खु होति उपसङ्कृमिता च, नो च पयिरुपासिता ... पे०... पयिरुपासिता च, नो च परिपुच्छता ... परि-पुच्छता च, नो च श्रोहितसोतो धम्मं सुणाति ... श्रोहितसोतो च धम्मं सुणाति, नो च सुत्वा धम्मं धारेति ... सुत्वा च धम्मं धारेति, नो च धातानं धम्मानं अत्थं उपपरिक्षति ... धातान च धम्मानं अत्थं उपपरिक्षति नो च अत्थमञ्जाय धम्ममञ्जाय धम्मानुधम्मप्पटिपक्षो होति ... अत्थमञ्जाय धम्ममञ्जाय धम्मानुधम्मप्पटिपक्षो च होति, नो च कल्याणवाचो होति कल्याणवाक्करणो पोरिया वाचाय समझागतो

२० २५ कल्याणवाचो होति कल्याणवाक्करणो पोरिया वाचाय समझागतो विस्तुष्टाय अनेलगालाय अत्थस्स विज्ञापनिया ... कल्याणवाचो च होति कल्याणवाक्करणो पोरिया वाचाय समझागतो विस्तुष्टाय

अनेलगळाय अत्यस्स विज्ञापनिया, नो च सन्दस्सको होति समादपको समुत्तेजको सम्पहंसको सब्रह्मचारीनं, नेव ताव तथागतं धम्मदेसना पटिभाति ।

५. “यतो च खो, पुण्य, भिक्खु सद्वो च होति, उपसङ्घमिता च, परिषपासिता च, परिपुच्छिता च, श्रोहितसोतो च धम्मं सुणाति, ५ सुत्त्वा च धम्मं धारेति, धातानं च धम्मानं अत्यं उपपरिक्षति, अत्य-
भज्ञाय धम्ममञ्जाय धम्मनुधम्मप्पटिप्पत्रो च होति, कल्याणवाचो च होति कल्याणवाकरणो पोरिया वाचाय समन्वागतो विस्सद्वाय अनेलगळाय अत्यस्स विज्ञापनिया, सन्दस्सको च होति समादपको समुत्तेजको सम्पहंसको सब्रह्मचारीनं – एवं तथागतं धम्मदेसना पटि- १० भाति । इमेहि खो, पुण्य, दसहि धम्मेहि समन्वागता एकन्तपटिभाना^१ तथागतं धम्मदेसना होती^२” ति ।

B. 380

४. व्याकरणसुत्तं

१. तत्र खो आयस्मा महामोगललानो भिक्खु आमन्तेसि – “आवुसो भिक्खुवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महामोगललानस्स पच्चस्सोतुं । आयस्मा महामोगललानो एतदबोच – १५

२. “इवावुसो, भिक्खु अञ्जनं व्याकरोति – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मविरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्यत्ताया ति पजानामी’ ति । तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्तिकुसलो परचित्त-कुसलो परचित्तपरियायकुसलो समन्युञ्जति समनुग्रहति समनुभासति । सो तथागतेन वा तथागतसावकेन वा ज्ञायिना समापत्तिकुसलेन परचित्त-कुसलेन परचित्तपरियायकुसलेन समन्युञ्जियमानो समनुग्रहियमानो समनुभासियमानो इरीण^३ आपञ्जति विचिन्नं^४ झापञ्जति अनयं आप-ञ्जति व्यसनं^५ आपञ्जति अनयव्यसनं^६ आपञ्जति ।

R. 156

३. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ २५ मनसि करोति – ‘कि तु खो अथमायस्मा अञ्जनं व्याकरोति – खीणा

१ एकन्तपटिभान – सी०; एकत्र – स्था०; एकत्रं पटिभान – रो० ।

२ पटिभाती – स्था० । ३. इरीण – सी०; इण – स्था०; इरिण – रो० । ४. विचिन्न – सी०, रो० । ५ व्यसन – सी०, रो० । ६. अनयव्यसन – सी०, रो० ।

जाति, वुसितं ग्रहचरियं, करं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी' ति ?

४. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
R. 381 ५ पजानाति — ‘कोधनो खो अथमायस्मा’; कोधपरियुद्धितेन चेतसा वहुलं विहरति । कोधपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- ‘उपनाही खो पन अथमायस्मा; उपनाहपरियुद्धितेन चेतसा वहुलं विहरति । उपनाहपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- १० १० परिहानमेतं ।
- ‘मक्खी खो पन अथमायस्मा, मक्खपरियुद्धितेन चेतसा वहुलं विहरति । मक्खपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- ‘पळासी खो पन अथमायस्मा; पळासपरियुद्धितेन चेतसा वहुलं विहरति । पळासपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- १५ १५ विहरति । पळासपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- ‘इस्सुकी खो पन अथमायस्मा; इस्सापरियुद्धितेन चेतसा वहुलं विहरति । इस्सापरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- २० २० मच्छरी खो पन अथमायस्मा, मच्छ्रेपरियुद्धितेन चेतसा वहुलं विहरति । मच्छ्रेपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- ‘सठो खो पन अथमायस्मा, साठेष्यपरियुद्धितेन चेतसा वहुलं विहरति । साठेष्यपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- २५ २५ परिहानमेतं ।
- ‘मायावी खो पन अथमायस्मा, मायापरियुद्धितेन चेतसा वहुलं विहरति । मायापरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- ‘पापिच्छो खो पन अथमायस्मा, इच्छापरियुद्धितेन चेतसा

१ पनामायस्मा — सी०, स्वा०, पनाय आयस्मा — रो०

वहूलं विहरति । इच्छापरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘सति’ खो पन आयस्मा उत्तरि करणीये औरमत्तकेन विसेसाधिगमेन अन्तरा वोसानं आपश्वो । अन्तरा वोसानगमनं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

B. 382

५

५. “सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे अप्पहाय इमस्मि धम्मविनये वुद्धि विरूद्धिं वेपुल्लं आपज्जिस्ती’ तिनेतं ठानं विज्जति । सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे पहाय इमस्मि धम्मविनये वुद्धि विरूद्धिं वेपुल्लं आपज्जिस्ती’ ति ठानमेतं विज्जती” ति ।

५. कत्थीसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा महाचुन्दो चेतीसु विहरति सहजातियं । १० तत्र खो आयस्मा महाचुन्दो भिक्खु आमन्त्रेसि – “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महाचुन्दस्स पञ्चस्सोसुं । आयस्मा महाचुन्दो एतदबोच –

२. “इषावुसो, भिक्खु कत्थी होति विकत्थी अधिगमेसु – ‘अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं द्रुतियं ज्ञानं समापज्जामि १५ पि वुद्धहामि पि, अहं ततियं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं चतुर्थं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं आकासानञ्चायतनं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं चिङ्गाणञ्चायतनं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं आकिञ्चञ्चायतनं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं २० नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं समापज्जामि पि वुद्धहामि पी’ ति ।

R. 158

३. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो समनुयुञ्जति समनु-ग्नाहति समनुभासति । सो तथागतेन वा तथागतसावकेन वा आयिना समापत्तिकुसलेन परचित्तकुसलेन परचित्तपरियायकुसलेन समनुयुञ्जय- २५ मानो समनुग्नाहियमानो समनुभासियमानो इरीणं आपज्जति विचिनं आपज्जति अनयं आपज्जति व्यतनं आपज्जति अनयव्यसनं आपज्जति ।

४. मुहुस्त्रिति – सी०, स्या०, रो० । ५. विजिन – सी०, रो० ।
अ०४-२६

B. 983

४. “तमेन तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिलच्छ
भनन्सि करोति – ‘किं नु खो अयमायस्मा कत्थी होति विकल्पी अधिग-
गमेसु – अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामि पि बुद्धामि पि ... पे०... अहं
५ सञ्ज्ञावेदपितनिरोधं समापज्जामि पि बुद्धामि पी’ ति ।

५. “तमेन तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिलच्छ
पज्जानाति – ‘दीघरत्तं खो अयमायस्मा खण्डकारी छिद्रकारी सबलकारी
कम्मासकारी न सन्ततकारी’ न सन्ततबृत्ति सीलेसु । दुस्सीलो खो
१० अयमायस्मा । दुस्सील्यं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहान-
मेतं ।

- ‘अस्सद्वो खो पन अयमायस्मा;’ अस्सद्विद्यं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘अप्पस्सुतो खो पन अयमायस्मा अनाचारो;’ अप्पसच्चं खो
R. 159 १५ पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘दुब्बच्चो’ खो पन अयमायस्मा; दोवचस्सता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘पापमित्तो खो पन अयमायस्मा;’ पापमित्तता खो पन तथा-
गतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

- २० ‘कुसीतो खो पन अयमायस्मा;’ कोसज्जं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘मुदुस्सति खो पन अयमायस्मा;’ मुदुसच्चं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘कुहको खो पन अयमायस्मा, कोहच्चं खो पन तथागत-
२५ प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘दुब्भरो खो पन अयमायस्मा, दुब्भरता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘दुप्पञ्चो खो पन अयमायस्मा, दुपञ्चता खो पन तथागत-
३० प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं’ ।
६. “सेय्यथापि, आवुसो, सहायको सहायकं एवं वद्य – ‘यदा

B. 984

ते, सम्म, धनेन धनकरणीयं अस्य, याचेय्यासि^१ मं धनं । दस्सामि ते धनं^२ ति । सो किञ्चिद्देव^३ धनकरणीये समुप्पत्ते सहायको सहायकं एवं वदेय्य – ‘अत्यो मे, सम्म, धनेन । देहि मे धनं’ ति । सो एवं वदेय्य – ‘तेन हि, सम्म, इधं खनाही’ ति । सो तत्र खनन्तो नाधिगच्छेय्य । सो एवं वदेय्य – ‘अलिकं मं, सम्म, अवच; तुच्छकं मं, सम्म, अवच – ५ इधं खनाही’ ति । सो एवं वदेय्य – ‘नाहं तं, सम्म, अलिकं अवचं, तुच्छकं^४ अवचं । तेन हि, सम्म, इधं खनाही’ ति । सो तत्र पि खनन्तो नाधि-गच्छेय्य । सो एवं वदेय्य – ‘अलिकं मं, सम्म, अवच, तुच्छकं मं, सम्म, अवच – इधं खनाही’ ति । सो एवं वदेय्य – ‘नाहं तं, सम्म, अलिकं अवचं, तुच्छकं अवचं । तेन हि, सम्म, इधं खनाही’ ति । सो तत्र १० R. 160 पि खनन्तो नाधिगच्छेय्य । सो एवं वदेय्य – ‘अलिकं मं, सम्म, अवच, तुच्छकं मं, सम्म, अवच – इधं खनाही’ ति । सो एवं वदेय्य – ‘नाहं तं, सम्म, अलिकं अवचं, तुच्छकं अवचं । अपि च अहमेव उम्मादं पापुर्णि चेतसो विपरियाय’ ति ।

“एवमेव खो, आवुसो, भिक्षु कल्यी होति विकल्यी अधिगमेसु— १५
‘अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं दुतियं ज्ञानं समा-
पज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं ततियं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि,
अहं चतुर्थं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं आकासानञ्चायतनं
समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं विज्ञाणञ्चायतनं समापज्जामि
पि वुद्धहामि पि, अहं आकिञ्चञ्जायतनं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, २०
अहं नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समापज्जामि पि वुद्धहामि पि, अहं सञ्ज्ञा-
वेदयितनिरोधं समापज्जामि पि वुद्धहामि पी’ ति ।

७. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो समनुयुञ्जति समनु-
ग्नाहति समनुभासति । सो तथागतेन वा तथागतसावकेन वा ज्ञायिना २५
समापत्तिकुसलेन परचित्तकुसलेन परचित्तपरियायकुसलेन समनुयुञ्जय-
मानो समनुग्नाहियमानो समनुभासियमानो इरीणं आपज्जति विचिन्*
आपज्जति अनयं आपज्जति व्यसनं आपज्जति अनयव्यसनं आपज्जति ।

८. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्तिकुसलो

१. याचिस्ससि – सी०, रो०; पवेदेय्यासि – स्या० । २. किस्मिञ्चिद्देव – मी०,
स्या०, रो० । ३. न तुच्छकं – सी० । ४. विपिन – सी०; विजिन – रो० ।

परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
मनसि करोति – ‘कि नु खो अयमायस्मा कल्पी होति विकल्पी श्रवि-
गमेसु – अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामि पि ... पे०... अहं सञ्ज्ञावेदयित-
निरोधं समापज्जामि पि दुद्दहामि पी’ ति ।

५. ६. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
R. 161 कुसलो परचित्तपरियायकुसलो चेतसा चेतो परिच्छ पजानाति – ‘दीघररतं
खो अयमायस्मा खण्डकारी छिद्रकारी सबलकारी कम्मासकारी, न
सन्ततकारी न सन्ततवृत्ति सीलेसु । दुसीलो खो अयमायस्मा; दुसीलं
खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- १० ७. “अस्सद्वो खो पन अयमायस्मा; अस्सद्वियं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘अपस्तुतो खो पन अयमायस्मा अनाचारो; अप्पसञ्चं खो
पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘दुब्बचो खो पन अयमायस्मा; दोवचसता खो पन तथागत-
- १५ ८. प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘पापमित्तो खो पन अयमायस्मा; पापमित्तता खो पन तथा-
गतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘कुसीतो खो पन अयमायस्मा; कोसज्जं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- २० ९. ‘मुद्दस्तति खो पन अयमायस्मा; मुद्दसञ्चं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘कुहको खो पन अयमायस्मा; कोहञ्जं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘दुब्भरो खो पन अयमायस्मा; दुब्भरता खो पन तथागत-
- B. 386 २५ १०. प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘दुपञ्चो खो पन अयमायस्मा; दुपञ्चता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
- ३० ११. “सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे अपहाय इमस्मि-
धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्ती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।
सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे पहाय इमस्मि धम्मविनये वुद्धि
विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्ती’ ति ठानमेतं विज्जती” ति ।

६. अधिमानसुतं

१. एकं समयं आयस्मा महाकस्सपो राजगहे विहरति वेळुदने कलन्दकनिवापे । तत्र खो आयस्मा महाकस्सपो भिक्खु आमन्त्रेसि — “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मंतो महाकस्सपस्स पञ्चस्सोसुं । आयस्मा महाकस्सपो एतदवोच —

२. “इधावुसो, भिक्खु अङ्गं व्याकरोति — ‘खीणा जाति, ५ वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्तिकुसलो परचित्त-कुसलो परचित्तपरियायकुसलो समनुयुञ्जति समनुग्नाहिति समनु-भासति । सो तथागतेन वा तथागतसावकेन वा ज्ञायिना समापत्ति-कुसलेन परचित्तकुसलेन परचित्तपरियायकुसलेन समनुयुञ्जयमानो १० समनुग्नाहित्यमानो समनुभासियमानो इरीणं आपज्जति विचिनं ग्रापज्जति अनयं आपज्जति व्यसनं आपज्जति अनयव्यसनं आपज्जति ।

३. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ मनसि करोति — ‘किं नु खो अयमायस्मा अङ्गं व्याकरोति — १५ खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

४. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ पजानाति — ‘अधिमानिको खो अयमायस्मा अधिमानसञ्चो, अप्पते २० पत्तसञ्ची, अकते कतसञ्ची, अनधिगते अधिगतसञ्ची । अधिमानेन अङ्गं व्याकरोति — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

५. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ मनसि करोति — ‘किं नु खो अयमायस्मा निस्साय अधिमानिको अधि-मानसञ्चो, अप्पते पत्तसञ्ची, अकते कतसञ्ची, अनधिगते अधिगत-सञ्ची । अधिमानेन अङ्गं व्याकरोति — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्म-चरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्तोया ति पजानामी’ ति ।

R. 162

B. 887

R. 163

६. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
पजानाति — ‘वहुसुतो खो पन अयमायस्मा सुतधरो सुतसञ्जित्यो, ये ते
धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्थं सब्ध-
५ अजनं केवलपरिपुण्ण परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपास्स धम्मा
वहुसुतो’ होन्ति धाता’ वचसा परिचिता मनसानुपेक्षता दिट्ठिया
सुप्पटिविद्धा । तस्मा अयमायस्मा अधिमानिको अधिमानसञ्चो, अप्पते
पत्तसञ्ची, अकते कतसञ्ची, अनधिगते अधिगतसञ्ची । अधिमानेन
अञ्जनं व्याकरोति — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कत करणीयं,
१० नापरं इत्थत्ताया ति पजानामो’ ति ।

७. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
पजानाति — ‘अभिज्ञालु खो पन अयमायस्मा; अभिज्ञापरियुद्धितेन
चेतसा वहुलं विहरति । अभिज्ञापरियुद्धान् खो पन तथागतप्पवेदिते
१५ धम्मविनये परिहानमेतं ।

B. 388

‘व्यापश्चो’ खो पन अयमायस्मा; व्यापादपरियुद्धितेन चेतसा
बहुलं विहरति । व्यापादपरियुद्धान् खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये
परिहानमेतं ।

‘थीनमिद्धो’ खो पन अयमायस्मा; थीनमिद्धपरियुद्धितेन चेतसा
२० वहुलं विहरति । थीनमिद्धपरियुद्धान् खो पन तथागतप्पवेदिते धम्म-
विनये परिहानमेतं ।

‘उद्धतो खो पन अयमायस्मा; उद्धच्छपरियुद्धितेन चेतसा वहुलं
विहरति । उद्धच्छपरियुद्धान् खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये
परिहानमेतं ।

२५ ‘विचिकिच्छो खो पन अयमायस्मा, विचिकिच्छापरियुद्धितेन
चेतसा वहुलं विहरति । विचिकिच्छापरियुद्धान् खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘कम्मारामो खो पन अयमायस्मा कम्मरतो कम्मारामत अनुयुत्तो ।
कम्मारामता खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

R. 164

१—१. वहुसुता धता — सी०, स्या०, दो० । २ व्यापादो — सी०, दो० । ३ विन-
मिद्धो — म० ।

‘भस्सारामो खो पन अथमायस्मा भस्सरतो भस्सारामतं अनुयुत्तो । भस्सारामता खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘निहारामो खो पन अथमायस्मा निहारतो निहारामतं अनुयुत्तो । निहारामता खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘सङ्घणिकारामो खो पन अथमायस्मा सङ्घणिकरतो’ सङ्घणिकारामतं अनुयुत्तो । सङ्घणिकारामता खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘सति^३ खो पन अथमायस्मा उत्तरि करणीये ओरमतकेन विसेसाधिगमेन अन्तरा वोसानं आपज्ञो । अन्तरा वोसानगमनं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं’ ।

८. “सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे अप्पहाय इमस्य धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति । सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे पहाय इमस्य धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जती” ति ।

B. 389

७. नपियसुतं

१. तत्र खो भगवा कालङ्कत^३ भिक्खु^३ आरज्ञ भिक्खु आभन्तेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदबोच –

२. “इष, भिक्खवे, भिक्खु अधिकरणिको होति, अधिकरण-समथस्स न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु अधिकरणिको होति अधिकरणसमथस्स न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गश्ताय^५ न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु न सिक्खाकामो होति, सिक्खाकामस्स^१ न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु न सिक्खाकामो होति सिक्खाकामस्स न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गश्ताय न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

R. 165

४. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पापिच्छो होति, इच्छाविनयस्स

25

^१ सङ्घणिकरतो – स्था०, रो० । २. मुहुस्तति – सी०, स्था०, रो० । ३-३ कलन्दक० – सी०, कालक० – स्था०, कालक० – रो० । ४ गश्ताय – सी०, रो० । ५. सिक्खा-समादानस्स – सी०, स्था०, रो० ।

न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु पापिच्छो होति इच्छाविनयस्स
न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गत्ताय न भावनाय न
सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु कोघनो होति, कोषविनयस्स

१० न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु कोघनो होति कोषविनयस्स न
वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गत्ताय न भावनाय न सामञ्ज्ञाय
न एकीभावाय संवत्तति ।

६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु मक्खी होति, मक्खविनयस्स

१५ न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु मक्खी होति मक्खविनयस्स

२० न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गत्ताय न भावनाय न साम-
ञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

B. 390

७. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सठो होति, साठेयविनयस्स

२५ न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सठो होति साठेयविनयस्स

३० न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गत्ताय न भावनाय न

३५ सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु मायावी होति, मायाविनयस्स

३० न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु मायावी होति मायाविनयस्स न

३५ वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गत्ताय न भावनाय न सामञ्ज्ञाय

४० न एकीभावाय संवत्तति ।

R. 166 20

९. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मानं न निसामकजातिको”

४५ होति, धम्मनिसन्तिया न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु धम्मान

५० न निसामकजातिको होति धम्मनिसन्तिया न वण्णवादी, अयं पि धम्मो

५५ न पियताय न गत्ताय न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

१०. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु न पटिसल्लानो होति,

६० पटिसल्लानस्स न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु न पटिसल्लानो

६५ होति पटिसल्लानस्स न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गत्ताय

७० न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

११. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सञ्चाहाचारीनं न पटि-

८० सन्थारको होति, पटिसन्थारकस्स न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे,

भिक्खु सब्रह्मचारीनं न पटिसन्थारको होति पटिसन्थारकस्स न वर्णवादी,
अयं पि धम्मो न पियताय न गरुताय न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकी-
भावाय संवत्तति ।

१२. “एवरूपस्स, भिक्खवे, भिक्खुनो किञ्चा पि एवं इच्छा
उपज्जेय्य — ‘अहो वत मं सब्रह्मचारी सकरेयु गरु’ करेयु मानेयु ५
पूजेयु’ ति, अथ खो नं सब्रह्मचारी न चेव सकरोन्ति न गरुं करोन्ति
न मानेन्ति न पूजेन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विच्छू
सब्रह्मचारी ते पापके अकुसले धम्मे अप्पहीने समनुपस्सन्ति ।

१३. “सेव्यथापि, भिक्खवे, अस्सखल्लुङ्कस्स^१ किञ्चा पि एवं
इच्छा उपज्जेय्य — ‘अहो वत मं मनुस्सा आजानीयद्वाने ठपेयुं, आजानीय-
भोजनं च भोजेयुं, आजानीयपरिमज्जनं च परिमज्जेयु’ ति, अथ खो नं
मनुस्सा न चेव आजानीयद्वाने ठपेन्ति न च आजानीयभोजनं भोजेन्ति
न च आजानीयपरिमज्जनं परिमज्जन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा
हिस्स, भिक्खवे, विच्छू मनुस्सा तानि साठेयानि कूटेयानि जिम्हे-
यानि वङ्गेयानि अप्पहीनानि समनुपस्सन्ति । एवमेव खो, भिक्खवे, १५
एवरूपस्स भिक्खुनो किञ्चा पि एवं इच्छा उपज्जेय्य — ‘अहो वत मं
सब्रह्मचारी सकरेयुं गरुं करेयुं मानेयुं पूजेयु’ ति, अथ खो नं सब्रह्म-
चारी न चेव सकरोन्ति न गरुं करोन्ति न मानेन्ति न पूजेन्ति । तं किस्स
हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विच्छू सब्रह्मचारी ते पापके अकुसले
धम्मे अप्पहीने समनुपस्सन्ति । २०

१४. “इष पन, भिक्खवे, भिक्खु न श्रिधिकरणिको होति, श्रिधि-
करणसमथस्स वर्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु न श्रिधिकरणिको
होति श्रिधिकरणसमथस्स वर्णवादी, अयं पि धम्मो पियताय गरुताय
भावनाय सामञ्ज्ञाय एकीभावाय संवत्तति ।

१५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सिक्खाकामो होति, सिक्खा-
कामस्स वर्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सिक्खाकामो होति सिक्खा-
कामस्स वर्णवादी, अयं पि धम्मो पियताय गरुताय भावनाय सामञ्ज्ञाय
एकीभावाय संवत्तति ।

१ गरु—सी०, स्पा०, रो० । २ मस्सखल्लुङ्कस्स — सी०, रो०, प्रस्सगूङ्कस्स —
स्पा० ।

१६. “पुन च परं, भिक्षवदे, भिक्तु अपिच्छो होति, इच्छा-
विनयस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्षवदे, भिक्तु अपिच्छो होति
इच्छाविनयस्स वण्णवादी, क्य पि वस्मो...पे... एकीभावाद
संवत्ति ।

१७. “पुन च परं, भिक्षवे, भिक्षु अक्षकोवनो होति, कोष-
विनयस्त वण्णवादी । यं पि, भिक्षवे, भिक्षु अक्षकोवनो होति कोष-
विनयस्त वण्णवादी, अयं पि घम्मो ... ऐ... एकीभावाय संवत्तति ।

१८. “पुन च परं, भिक्षवे, भिक्षु अभक्षती होति, मक्ष-
विनयस्त वर्णवादी । यं पि, भिक्षवे, भिक्षु अभक्षती होति मक्ष-
१९ विनयस्त वर्णवादी, अयं पि धम्मो ... पे... एकीभावाय संवत्तति ।

R. 168 १६८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु असठो होति, साठेच्य-
विनयस्त वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु असठो होति चाठेच्य-
विनयस्त वण्णवादी, अथं पि घम्मो ... पे०... एकीभावाय संदत्ति ।

B 332 २०. "पुन च परं, मिक्खवे, मिक्खु अमायादी होति, माया-
15 विनयस्त वण्णवादी । यं पि, मिक्खवे, मिक्खु अमायादी होति माया-
विनयस्त वण्णवादी, अयं पि वभ्मो ... पे०... एकीभायाद संवत्तति ।

२१. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु वस्तानं निसामकजातिको होति, वस्तनिसन्तिया वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु वस्तानं निसामकजातिको होति वस्तनिसन्तिया वण्णवादी, अयं पि वस्ता
20 ... पे०... एकीभावाय संवर्तति ।

२२. "पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पटिसल्लानो होति. पटि-
सल्लानस्त्र वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु पटिसल्लानो होति
पटिसल्लानस्त्र वण्णवादी, अर्थं पि वम्मो... पै... एकीभावाय संक्षिप्ति ।

२३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्मचारीन पटिसन्धारको होति, पटिसन्धारकस्त वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्मचारीन पटिसन्धारको होति पटिसन्धारकस्त वण्णवादी, अयं पि घम्मो पियताम गरुताय भावनाय सामझज्ञाय एकीभावाय संवर्तति ।

पूजेन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विज्ञू सब्रह्माचारी ते पापके अकुसले धर्मे पहीने समनुपस्थिति ।

२५. “सेव्यथापि, भिक्खवे, भद्रस्स अस्साजानीयस्स किञ्चा पि न एवं इच्छा उपज्जेय्य - ‘अहो वत मं मनुस्सा आजानीयद्वाने ठपेय्युं, आजानीयभोजनं च भोजेय्युं, आजानीयपरिमज्जनं च परिमज्जेय्युं’ ति, ५ अथ खो नं मनुस्सा आजानीयद्वाने च ठपेन्ति आजानीयभोजनं च भोजेन्ति आजानीयपरिमज्जनं च परिमज्जन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विज्ञू मनुस्सा तानि साठेय्यानि कूटेय्यानि जिम्हेय्यानि वङ्गेय्यानि पहीनानि समनुपस्थिति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, एवरूपस्स भिक्खुनो किञ्चा पि न एवं १० इच्छा उपज्जेय्य - ‘अहो वत मं सब्रह्माचारी सक्करेय्युं गरं करेय्युं मानेय्युं पूजेय्युं’ ति, अथ खो नं सब्रह्माचारी सक्करेन्ति गरं करोन्ति मानेन्ति पूजेन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विज्ञू सब्रह्माचारी ते पापके अकुसले धर्मे पहीने समनुपस्थिती” ति ।

८. अक्कोसकसुतं

१. “यो सो, भिक्खवे, भिक्खु अक्कोसकपरिभासको अरियूप- ५ B. 393 वादी^१ सब्रह्माचारीनं ठानमेत^२ अवकासो^३ यं सो दसनं व्यसनानं अञ्जतरं व्यसनं निगच्छेय^४ । कतमेसं दसनं ? अनधिगतं नाधिगच्छति, अधिगता परिहायति, सद्भम्मस्स न बोदायन्ति^५, सद्भम्मेसु वा अधिभानिको होति अनभिरतो वा ब्रह्मचरियं चरति, अञ्जतरं वा सङ्घालिङ्गं आपात्ति २० आपज्जति, गच्छं वा रोगातङ्कं फुसति, उम्मादं वा पापुणाति चित्तवलेपं, सम्मूङ्गो कालं करोति, कायस्स भेदा परं भरणा अपायं दुग्गति विनिपातं निरयं उपज्जति । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु अक्कोसकपरिभासको अरियूपवादी सब्रह्माचारीनं, ठानमेतं अवकासो यं सो इमेसं दसनं व्यसनानं अञ्जतरं व्यसनं निगच्छेया” ति ।

१. अरियूपवादी - सी०, स्या०, रो० । २-२. अट्टानमेतं अवकासो - सी०, स्या०, रो० । ३. न निगच्छेय - सी०, स्या०, रो० । ४. बोदायन्ति - सी०; बोदायति - स्या० ।

६. कोकालिकसुत्तं

R 170

१. अथ खो कोकालिको भिक्खु येन भगवा तेजुपुत्रद्वामि;
उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नो खो कोकालिको भिक्खु भगवन्तं एतदबोच -

२. “पापिच्छा, भन्ते, सारिपुत्रमोगल्लाना, पापिकानं इच्छान
वसं गता” ति ।

“मा हेवं, कोकालिक, मा हेवं, कोकालिक ! पसादेहि, कोका-
लिक, सारिपुत्रमोगल्लानेसु चित्तं । पेसला सारिपुत्रमोगल्लाना” ति ।

३. दुतियं पि खो कोकालिको भिक्खु भगवन्तं एतदबोच -
“किञ्चा पि मे, भन्ते, भगवा सदायिको पञ्चयिको, अथ खो पापिच्छा व
१० सारिपुत्रमोगल्लाना, पापिकानं इच्छानं वसं गता” ति ।

“मा हेवं, कोकालिक, मा हेवं, कोकालिक ! पसादेहि, कोका-
लिक, सारिपुत्रमोगल्लानेसु चित्तं । पेसला सारिपुत्रमोगल्लाना” ति ।

४. ततियं पि खो कोकालिको भिक्खु भगवन्तं एतदबोच -
“किञ्चा पि मे, भन्ते, भगवा सदायिको पञ्चयिको, अथ खो पापिच्छा व
१५ सारिपुत्रमोगल्लाना, पापिकानं इच्छानं वसं गता” ति ।

“मा हेवं, कोकालिक, मा हेवं, कोकालिक ! पसादेहि, कोका-
लिक, सारिपुत्रमोगल्लानेसु चित्तं । पेसला सारिपुत्रमोगल्लाना” ति ।

५. अथ खो कोकालिको भिक्खु उद्घायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा पवकायि । अचिरपक्कन्तस्स च कोकालिकस्स
२० भिक्खुनो सासपमतीहि^१ पीछकाहि^२ सब्बो कायो फुटो^३ आहोसि । सासप-
मतियो हुत्वा मुग्यमतियो अहेसुं, मुग्यमतियो हुत्वा कलायमतियो
अहेसुं, कलायमतियो हुत्वा कोलटुमतियो अहेसुं, कोलटुमतियो हुत्वा
कोलमतियो अहेसुं, कोलमतियो हुत्वा आमलकमतियो अहेसुं, आमलक-
२५ टुकमतियो हुत्वा तिण्डुकमतियो^४ अहेसुं, तिण्डुकमतियो हुत्वा वेळुवसला-
मतियो हुत्वा वेळुवसलाटुकमतियो हुत्वा विल्लमतियो^५ अहेसुं
३० टुकमतियो अहेसुं, वेळुवसलाटुकमतियो हुत्वा विल्लमतियो^६ अहेसुं
३५ विल्लमतियो हुत्वा पभिर्जिसु, पुब्बं च लोहितं च पर्वरिसु । सो
४० सुदं^७ कदलिपत्तेसु^८ सेति मच्छो व विसगिलितो ।

B. 394

R. 171

१. सासपमतीहि - सी० । २. पीछकाहि - सी०; पिछकाहि - स्या०, री० ।
३. फुटो - स्या० । ४. सी०, स्या०, री० पोत्वकेसु नस्ति । ५. विल्लमतियो - स्या० ।
६. स्वास्तुदं - सी०, स्या०, री० । ७. कदलिपत्तेसु - स्या० । ८. विसगिलितो - स्या० ।

६. अथ खो तुरु पञ्चेकब्रह्मा^१ येन कोकालिको भिक्खु तेनुप-
सङ्घमि; उपसङ्घमित्वा वेहासे ठत्वा कोकालिकं भिक्खुं एतदद्वीच —
“पसादेहि, कोकालिक, सारिपुत्तमोग्गल्लानेसु चित्तं। पेसला सारिपुत्त-
मोग्गल्लाना” ति ।

“कोसि त्वं, आवुसो” ति ? ५

“अहं तुरु पञ्चेकब्रह्मा” ति ।

“ननु त्वं, आवुसो, भगवता अनागामी व्याकतो, अथ किञ्चरहि
इधागतो? पस्स यावं च ते इदं श्रपरद्धं” ति ।

७. अथ खो तुरु पञ्चेकब्रह्मा कोकालिकं भिक्खुं गाथाहि
अज्ज्ञभासि — १०

“पुरिसस्स हि जातस्स, कुठारी^२ जायते मुखे ।
याय छिन्दति अत्तानं, बालो दुष्मासितं भणं ॥

“यो निन्दियं पसंसति,

तं वा निन्दति यो पसंसियो ।

विचिनाति मुखेन सो कर्लि,

कलिना तेन सुखं न विन्दति ॥

“अप्पमत्तको^३ अयं कलि,

यो अक्षेषु धनपराजयो ।

सब्बस्सा पि सहा पि अत्ताना,

अयमेव महत्तरो कलि ।

यो सुगतेषु मनं पद्मसये^४ ॥

“सतं सहस्सानं निरब्बुदानं,

छर्त्तिसति पञ्च च अब्बुदानि ।

यमरियगरही निरयं उपेति,

वाचं मनं च पणिधाय पापकं” ति ॥

८. अथ खो कोकालिको भिक्खु तेनेव आबाधेन कालमकासि ।
कालङ्कतो च कोकालिको भिक्खुं पद्मम^५ निरय^६ उपपञ्जति सारिपुत्त-
मोग्गल्लानेसु चित्तं आघातेत्वा ।

१-१. तुरुपञ्चेकब्रह्मा — सी०, रो०; तुदिपञ्चेकब्रह्मा — स्या० । २. कुठारी — स्या० ।

३. अप्पमत्तो — सी०, स्या०, रो० । ४. पद्मसये — सी०, स्या०, रो० । ५. पद्मनिरयं — सी०,
स्या० ।

६. अथ खो ब्रह्मा सहम्पति अभिवकन्ताय रत्तिया अभिवकन्त-
वण्णो केवलकप्यं जेतवनं ओभासेत्वा येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घ-
मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्टासि । एकमन्तं ठितो खो
ब्रह्मा सहम्पति भगवन्तं एतदवोच - “कोकालिको, भन्ते, भिक्खु
५ कालङ्घतो । कालङ्घतो च, भन्ते, कोकालिको भिक्खु पदुमं निरयं
उपपन्नो सारिपुत्रमोगलालानेसु चित्तं आधातेत्वा” ति । इदमबोच ब्रह्मा
सहम्पति । इदं वत्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा तत्त्वेव-
न्तरधायि ।

१०. अथ खो भगवा तस्या रत्तिया अच्छयेन भिक्खु ग्रामन्तेसि -
१० “इमं, भिक्खवे, रर्ति ब्रह्मा सहम्पति अभिवकन्ताय रत्तिया अभिवकन्त-
वण्णो केवलकप्यं जेतवनं ओभासेत्वा येनाहं तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा
मं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्टासि । एकमन्तं ठितो खो, भिक्खवे, ब्रह्मा
सहम्पति मं एतदवोच - ‘कोकालिको, भन्ते, भिक्खु कालङ्घतो; काल-
ङ्घतो च, भन्ते, कोकालिको भिक्खु पदुमं निरयं उपपन्नो सारिपुत्र-
१५ मोगलालानेसु चित्तं आधातेत्वा’ ति । इदमबोच, भिक्खवे, ब्रह्मा सहम्पति ।
इदं वत्वा मं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा तत्त्वेवन्तरधायी” ति ।

११. एवं वृत्ते अब्बतरो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच - “कीव
दीधं तु खो, भन्ते, पदुमे निरये आयुप्पमाणं” ति ?

“दीधं खो, भिक्खु, पदुमे निरये आयुप्पमाणं । न तं सुकर
१७३ २० सङ्घातुं - ‘एत्कानि वस्यानी ति वा एत्कानि वस्यसतानी ति वा
एत्कानि वस्यसहस्यानी ति वा एत्कानि वस्यसतसहस्यानी ति वा’ ति ।

“सक्का पन, भन्ते, उपमं कातुं” ति ?

“सक्का, भिक्खु,” ति भगवा अबोच - “सेव्यथापि, भिक्खु,
वीसतिखारिको कोसलको तिलवाहो ततो पुरिसो वस्यसतस्य वस्यसतस्य
१. ३९६ २५ अच्छयेन एकमेकं तिलं उद्धरेय । खिप्तरं खो सो, भिक्खु, वीसति-
तिखारिको कोसलको तिलवाहो इमिना उपकमेन परिखस्यं परियादान
गच्छेय, न त्वेव एको अब्बुदो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति
अब्बुदा निरया, एवमेको निरब्बुदो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति
निरब्बुदा निरया, एवमेको अब्बो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति

अबबा निरया, एवमेको अटटो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति अटटा निरया, एवमेको अहहो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति अहहो निरया, एवमेको कुभुदो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति कुभुदो निरया, एवमेको सोगन्धिको निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति सोगन्धिका निरया, एवमेको उपलको निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, ५ वीसति^१ उप्पलका निरया, एवमेको पुण्डरीको निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति पुण्डरीका निरया, एवमेको पदुमो निरयो । पदुमं खो पन, भिक्खु, निरयं कोकालिको भिक्खु उपपन्नो सारिपुत्तमोग्गल्लानेसु चित्तं आधातेत्वा” ति ।

इदमबोच भगवा । इदं वत्वान्^२ सुगतो अथापरं एतदबोच १० सत्था —

“पुरिसस्त हि जातस्स, कुठारी जायते मुखे ।
याय छिन्दति अत्तानं, वालो दुब्भासितं भणं ॥

R. 174

“यो निन्द्यं पसंसति,
तं वा निन्दति यो पससियो ।
विचिनाति मुखेन सो कलि,
कलिना तेन सुखं न विन्दति ॥
“अप्पमत्तको अयं कलि,
यो अव्वलेसु धनपराजयो ।
सञ्चस्सा पि सहा पि अत्तना,
अथमेव महत्तरो कलि ।
यो सुगतेसु मनं पद्मसये ॥
“सतं सहस्रानं निरब्बुदानं,
ब्र्त्तिसति पञ्च च अब्बुदानि ।
यमरियगरही निरयं उपेति,
वाचं मनं च पणिधाय पापक” २५ ति ।

15

20

25

१०. खोगासववलमुत्तं

१. अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो येन भगवा तेनपसङ्क्षिप्ति;
उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं
खो आयस्मन्तं सारिपुत्तं भगवा एतदबोच —

१ स्यां, रो० पौत्रकेसु नत्यि । २ वत्वा — सी० ।

B. 397

२. “कति तु खो, सारिपुत्र, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो बलानि,
येहि वर्लेहि समन्नागतो स्त्रीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति –
‘स्त्रीणा मे आसवा’” ति ?

R. 175

३. “दस, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो बलानि, येहि वर्लेहि
५ समन्नागतो स्त्रीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति – ‘स्त्रीणा मे
आसवा’ ति । कतमानि दस ? इध, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो
अनिच्छतो सब्बे सह्वारा यथाभूतं सम्पत्पञ्चाय सुदिट्ठा होन्ति । यं
पि, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो अनिच्छतो सब्बे सह्वारा यथाभूतं
१० सम्पत्पञ्चाय सुदिट्ठा होन्ति, इदं पि, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो बलं
होन्ति, यं बलं आगम्य स्त्रीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति –
‘स्त्रीणा मे आसवा’ ति ।

४. “पुन च परं, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो अङ्गारकासूपमा
कामा यथाभूतं सम्पत्पञ्चाय सुदिट्ठा होन्ति । यं पि, भन्ते, स्त्रीणा-
१५ सवस्स भिक्खुनो अङ्गारकासूपमा कामा यथाभूतं सम्पत्पञ्चाय सुदिट्ठा
होन्ति, इदं पि, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो बलं होति, यं बलं आगम्य
स्त्रीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति – ‘स्त्रीणा मे आसवा’ ति ।

५. “पुन च परं, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो विवेकनिन्द्र चित्त
होति विवेकपोर्ण विवेकपञ्चारं विवेकटु नेक्षम्याभिरतं व्यन्तीभूतं
२० सब्बसो आसवट्टानियेहि धम्मेहि । यं पि, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो
विवेकनिन्द्रं चित्तं होति विवेकपोर्ण विवेकपञ्चारं विवेकटु नेक्षम्याभि-
रतं व्यन्तीभूतं सब्बसो आसवट्टानियेहि धम्मेहि, इदं पि, भन्ते, स्त्रीणा-
२५ सवस्स भिक्खुनो बलं होति, यं बलं आगम्य स्त्रीणासबो भिक्खु आसवानं
खयं पटिजानाति – ‘स्त्रीणा मे आसवा’ ति ।

६. “पुन च परं, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो चत्तारो सतिपट्टाना
२५ भाविता होन्ति सुभाविता । यं पि, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो
चत्तारो सतिपट्टाना भाविता होन्ति सुभाविता, इदं पि, भन्ते, स्त्रीणा-
सवस्स भिक्खुनो बलं होति, यं बलं आगम्य स्त्रीणासबो भिक्खु
३० आसवानं खयं पटिजानाति – ‘स्त्रीणा मे आसवा’ ति ।

७. “पुन च परं, भन्ते, स्त्रीणासवस्स भिक्खुनो चत्तारो सम्म-
३० प्यधाना भाविता होन्ति सुभाविता ... मे० . चत्तारो इदिपादा भाविता

होन्ति सुभाविता ... पे०... पञ्च बलानि भावितानि
होन्ति सुभावितानि ... सत्त ब्रोज्ज्ञा भाविता होन्ति सुभाविता ...
अरियो अटुङ्गिको मग्नो भावितो होति सुभावितो । यं पि, भन्ते, खीणा-
सवस्स भिक्खुनो अरियो अटुङ्गिको मग्नो भावितो होति सुभावितो, इदं
पि, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो बलं होति, यं बलं आगम्म खीणासबो ५
भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति - 'खीणा मे आसवा' ति ।

"इमानि खो, भन्ते, दस खीणासवस्स भिक्खुनो बलानि, येहि
वलेहि समझागतो खीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति -
'खीणा मे आसवा'" ति ।

थेरवद्गमो नवमो ।

तस्मुद्धानं

वाहनानन्दो^१ पुण्णियो^२, व्याकरण^३ कत्थिमानिको^४ ।

10

नप्यिथक्कोसकोकालि^५, खीणासवबलेन^६ चा ति^७ ॥

१०. उपालिवग्गो

१०. कामभोगीसुत्तं

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथ-
पिण्डकस्स आरामे । अथ खो अनाथपिण्डको गहपति येन भगवा
तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसीशं खो अनाथपिण्डकं गहपतिं भगवा एतदवोच -

15

२. "दसयिमे, गहपति, कामभोगी सन्तो संविज्जमाना
लोकस्मि । कतमे दस ? इघ, गहपति, एकच्चो कामभोगी अधम्मेन
भोगे परियेसति साहसेन; अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन न अत्तानं
सुखेति न" पीणेति^८ न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

R. 177

१-१. वाहुनो आनन्दो च - सी०; वाहुनो चानन्दो च - स्या०, वाहुनो चानन्दो
च - रो० । २-२ पुण्णियो च व्याकरण - सी०; पुण्णियो च व्याकरण - स्या०; पुण्णियो च
व्याकरण - रो० । ३. कत्थि अञ्जाविकरण - सी०, कत्थि अञ्जाविकरण - स्या० रो० ।
४-४. कोकालिको च बलानि चा - सी०, रो०; कोकालिको च बलानि च - स्या० ।
५-५. पीणेति - स्या०, रो० ।

B. 399

३. “इव पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी अवम्भेन भोगे परियेसति साहसेन; अवम्भेन भोगे परियेसित्वा साहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति, न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

४. “इव पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी अवम्भेन भोगे ५ परियेसति साहसेन; अवम्भेन भोगे परियेसित्वा साहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति ।

५. “इव पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी वस्मावम्भेन भोगे परियेसति साहसेन पि असाहसेन पि; वस्मावम्भेन भोगे परियेसित्वा साहसेन पि असाहसेन पि न अत्तानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न १० पुञ्जानि करोति ।

६. “इव पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी वस्मावम्भेन भोगे परियेसति साहसेन पि असाहसेन पि; वस्मावम्भेन भोगे परियेसित्वा साहसेन पि असाहसेन पि अत्तानं सुखेति पीणेति, न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

१५ ७. “इव पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी वस्मेन भोगे परियेसति आसाहसेन पि; वस्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन न अत्तानं सुखेति न पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति ।

८. “इव पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी वस्मेन भोगे २० परियेसति असाहसेन; वस्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन न अत्तानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

R. 178

९. “इव पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी वस्मेन भोगे परियेसति असाहसेन; वस्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति, न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

B. 400

२५ १०. “इव पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी वस्मेन भोगे परियेसति असाहसेन; वस्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति । ते च भोगे भवितो^१ मुच्छितो अज्ञोपच्छो^२ अनादीनवदस्तावो अनित्सरणपञ्चो परिभुञ्जति ।

१. भवितो — नी० । २. अज्ञोपच्छो — दी०, स्था०, दो० ।

११. “इथ पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन; धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति । ते च भोगे अगधितो अमुच्छुको अनज्ञोपश्चो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति ।

१२. “तत्र, गहपति, य्वायं कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति⁵ साहसेन, अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन न अत्तानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी तीहि ठानेहि गारख्हो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति, इमिना पठमेन ठानेन गारख्हो । ‘न अत्तानं सुखेति न पीणेती’ ति, इमिना दुतियेन ठानेन गारख्हो । ‘न संविभजति न पुञ्जानि करोती’ ति, इमिना ततियेन¹⁰ ठानेन गारख्हो । अयं, गहपति, कामभोगी इमेहि तीहि ठानेहि गारख्हो ।

१३. “तत्र, गहपति, य्वायं कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन, अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी द्वीहि ठानेहि गारख्हो एकेन ठानेन पासंसो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति,¹⁵ इमिना पठमेन ठानेन गारख्हो । ‘अत्तानं सुखेति पीणेती’ ति, इमिना एकेन ठानेन पासंसो । ‘न संविभजति न पुञ्जानि करोती’ ति इमिना दुतियेन ठानेन गारख्हो । अयं, गहपति, कामभोगी इमेहि द्वीहि ठानेहि गारख्हो इमिना एकेन ठानेन पासंसो ।

१४. “तत्र, गहपति, य्वायं कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति²⁰ R. 179 साहसेन, अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी एकेन ठानेन गारख्हो द्वीहि ठानेहि पासंसो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति, इमिना एकेन ठानेन गारख्हो । ‘अत्तानं सुखेति पीणेती’ ति, इमिना²⁵ B. 401 पठमेन ठानेन पासंसो । ‘संविभजति पुञ्जानि करोती’ ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । अयं, गहपति, कामभोगी इमिना एकेन ठानेन गारख्हो, इमेहि द्वीहि ठानेहि पासंसो ।

१५. “तत्र, गहपति, य्वायं कामभोगी धम्माधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन पि असाहसेन पि, धम्माधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन पि असाहसेन पि न अत्तानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि³⁰

करोति, अयं, गहपति, कामभोगी एकेन ठानेन पासंसो तीहि ठानेहि गारथ्यो । ‘धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना’ ति, इमिना एकेन ठानेन पासंसो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति सोहसेना’ ति, इमिना पठमेन ठानेन गारथ्यो । ‘न अत्तानं सुखेति न पीणेति’ ति, इमिना दुर्तियेन ठानेन

- ५ गारख्हो । 'न संविभजति न पुञ्जानि करोता' ति, इमना तात्यन ठानेन गारख्हो । अथं, गहपति, कामभोगी इमिना एकेन ठानेन पासंसो इमेहि तीहि ठानेहि गारख्यो ।

१६. “तत्र, गहयति, व्यायं कामभोगी धम्माधम्मेन भोगे परियेस्ति साहसेन पि असाहसेन पि, धम्माधम्मेन भोगे परियेस्तिवा साहसेन

- १० पि असाहसेन पि अत्तानं सुखेति पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि
करोति, अयं, गहपति, कामभोगी द्वीहि ठानेहि पासंसो द्वीहि ठानेहि
गारख्हो । 'धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना' ति, इमिना पठमेन
ठानेन पासंसो । 'अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना' ति, इमिना पठमेन
ठानेन गारख्हो । 'अत्तानं सुखेति पीणेति' ति, इमिना दुतियेन ठानेन
पासंसो । 'न संविभजति न पुञ्जानि करोती' ति, इमिना दुतियेन
ठानेन गारख्हो । अयं गहपति, कामभोगी इमेहि द्वीहि ठानेहि पासंसो
इमेहि द्वीहि ठानेहि गारख्हो ।

१७. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभोगी घम्माधम्मेन भोगे परियेति गान्धेन पि असाहसेन पि, घम्माधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन

20. पि असाहसेन पि अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति
अयं, गहपति, कामभोगी तीहि ठानेहि पासंसो एकेन ठानेन गारख्हो।
'धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना' ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो।
'अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना' ति, इमिना एकेन ठानेन गारख्हो।
'अत्तानं सुखेति पीणेती' ति, इमिना द्रुतियेन ठानेन पासंसो। 'संविभजति
पुञ्जानि करोती' ति, इमिना तत्तियेन ठानेन पासंसो। अयं, गहपति,
कामभोगी इमेहि तीहि ठानेहि पासंसो इमिना एकेन ठानेन गारख्हो।

१८. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभगा घम्मन नन् ॥ ४० ॥
 असाहसेन, घम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन न अत्तानं सुखेति न
 पीणिति न सविभवति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी
 ५० एकेन ठानेन पासंस द्वीहि ठानेहि गारथ्हो । घम्मेन भोगे परियेसिति

असाहसेना' ति, इमिना एकेन ठानेन पासंसो । 'न अत्तानं सुखेति न पीणेती' ति, इमिना पठमेन ठानेन गारङ्घो । 'न संविभजति न पुञ्जानि करोती' ति, इमिना दुतियेन ठानेन गारङ्घो । अयं, गहपति, कामभोगी इमिना एकेन ठानेन पासंसो इमेहि द्वीहि ठानेहि गारङ्घो ।

१६. "तत्र, गहपति, य्वायं कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी द्वीहि ठानेहि पासंसो एकेन ठानेन गारङ्घो । 'धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना' ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो । 'अत्तानं सुखेति पीणेती' ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । 'न संविभजति न पुञ्जानि करोती' ति इमिना १० एकेन ठानेन गारङ्घो । अयं गहपति, कामभोगी इमेहि द्वीहि ठानेहि पासंसो इमिना एकेन ठानेन गारङ्घो ।

R. 181

२० "तत्र, गहपति य्वायं कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, ते च भोगे गवितो मुच्छितो अज्ञोपन्नो अनादीनवदस्सावी अनिस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति, अयं, गहपति, कामभोगी तीहि ठानेहि पासंसो एकेन ठानेन गारङ्घो । 'धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना' ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो । 'अत्तानं सुखेति पीणेती' ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । 'संविभजति पुञ्जानि करोती' ति, इमिना ततियेन ठानेन पासंसो । 'ते च भोगे गवितो मुच्छितो अज्ञोपन्नो अनादीनवदस्सावी अनिस्सरणपञ्चो परिभुञ्जती' ति, इमिना एकेन ठानेन गारङ्घो । अयं, गहपति, कामभोगी इमेहि तीहि ठानेहि पासंसो इमिना एकेन ठानेन गारङ्घो ।

B. 403

२१. "तत्र, गहपति, य्वायं कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति २५ संविभजति पुञ्जानि करोति, ते च भोगे अगवितो अमुच्छितो अनज्ञो-पञ्चो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति, अयं, गहपति, कामभोगी चतूहि ठानेहि पासंसो । 'धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना' ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो । 'अत्तानं सुखेति पीणेती' ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । 'संविभजति पुञ्जानि करोती' ति, इमिना ३०

ततियेन ठानेन पासंसो । 'ते च भोगे अग्धितो अमुच्छ्वतो
अनज्ञोपक्षो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जती' ति,
इमिना चतुर्थेन ठानेन पासंसो । अयं गहपति, कामभोगी इमेहि
चतुर्थि ठानेहि पासंसो ।

- 5 २२. "इमे खो, गहपति, दस कामभोगी सन्तो संविज्जमाना
लोकस्मि । इमेसं खो, गहपति, दसब्रं कामभोगीनं व्यायं कामभोगी
R. 182 धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन
अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, ते च भोगे अग्धितो
अमुच्छ्वतो अनज्ञोपक्षो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति,
- 10 अयं इमेसं दसब्रं कामभोगीनं अग्नो च सेद्वो च पामोक्खो च उत्तमो च
पवरो च । सेयथापि, गहपति, गवा खीरं, खीरम्हा दधि, दधिम्हा
नवनीतं, नवनीतम्हा सप्पि, सप्पिम्हा सप्पिमण्डो तत्य अग्नमक्षायति;
एवमेव खो, गहपति, इमेसं दसानं कामभोगीनं व्यायं कामभोगी धम्मेन
भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं
- B 401 15 सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, ते च भोगे अग्धितो
अमुच्छ्वतो अनज्ञोपक्षो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति,
अयं इमेसं दसब्रं कामभोगीनं अग्नो च सेद्वो च पामोक्खो च उत्तमो च
पवरो चा" ति ।

२. भयसुत्तं

१. अथ खो अनाथपिण्डिको गहपति येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति;
20 उपसङ्क्षिप्तिवा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नं खो अनाथपिण्डिकं गहपति भगवा एतदवोच —
2. "यतो, खो, गहपति, अरियसावकरस पञ्च भयानि वेरानि
वृपसन्तानि होन्ति, चतुर्थि च' सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति, अरियो
चस्स ज्यायो पञ्जाय सुविद्धो होति सुप्पटिविद्धो, सोऽग्राकह्नमानो
अत्तना व अत्तानं व्याकरेय — 'खीणनिरयोम्हि खीणतिरच्छानयोनि
खीणपेत्तिविसयो खीणपायदुग्गतिविनिपातो । सोतापन्नोहमस्मि
अविनिपातवस्मो नियतो सम्बोधिपरायणो" ति ।

३. “कतमानि पञ्चं भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ? यं, गहपति, पाणातिपाती पाणातिपातपञ्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबंदेति, पाणातिपाता पटिविरतो नेव दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति न चेतसिकं पि^५ दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबंदेति । पाणातिपाता पटिविरतस्स एवं तं भयं वेरं वूपसन्तं होति ।

“यं, गहपति, अदिनादायी ... पे०... कामेसुमिच्छाचारी ... मुसावादी ... सुरामेरयमज्जपमादद्वायी सुरामेरयमज्जपमादद्वानपञ्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति १० चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबंदेति, सुरामेरयमज्जपमादद्वाना पटिविरतो नेव दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति न चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबंदेति । सुरामेरय-मज्जपमादद्वाना पटिविरतस्स एवं तं भयं वेरं वूपसन्तं होति । इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ।

४. “कतमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्बागतो होति ? इध, गहपति, अरियसावको बुद्धे अवेच्चप्पसादेन समन्बागतो होति – ‘इति पि सो भगवा ... पे०... बुद्धो भगवा’ ति; धम्मे अवेच्चप्पसादेन समन्बागतो होति – ‘स्वाक्षातो भगवता धम्मो सन्दिद्धिको अकालिको एहिपस्तिको ओपनेयिको पञ्चतं वेदितब्बो विज्ञूही’ ति; सङ्घे २० अवेच्चप्पसादेन समन्बागतो होति – ‘सुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, उजुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, आयप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, सामीचिप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, यदिवं चत्तारि पुरिसयुगानि अटु पुरिसपुण्गला, एस भगवतो सावकसङ्घो आहुनेयो पाहुनेयो दक्षिणेयो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जवक्षेत्रं लोकस्सा’ ति; अरियकन्तेहि सीलेहि समन्बागतो होति ‘अखण्डेहि अच्छिदेहि असबलेहि अकम्मासेहि भुजिस्सेहि^६ विज्ञुप्पसत्थेहि अपरामट्टेहि समाधिसंवत्तनिकेहि’। इमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्बागतो होति ।

५. “कतमो चस्स अरियो आयो पञ्चाय सुदिहो होति सुप्पटि-

१. सी०, स्या०, रो० पोत्यकेसु नत्यि । २ भुजिस्सेहि – सी०; भुजिस्से – स्या० ।

- विद्वो ? इषं, गहृति, अरियसावको द्वृति पटिसञ्चकवलति – ‘इति इमस्मि सति इदं होति; इमसुप्पादा इदं उपज्जति; इमस्मि असति इदं न होति; इमस्स निरोधा इदं निरुक्षति, यदिदं – अविज्ञापन्नया सङ्खारा, सङ्खारपञ्चया विज्ञाणं, विज्ञाणपञ्चया नामरूपं, नामरूप-
 ५ पञ्चया सल्लायतनं’, सल्लायतनपञ्चया फस्सो, फस्सपञ्चया वेदना, वेदना-पञ्चया तण्हा, तण्हापञ्चया उपादानं, उपादानपञ्चया भवो, भवपञ्चया जाति, जातिपञ्चया जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खलदोमनस्सुपुआयासा सम्भवन्ति, एवमेतत्स केवलस्त दुक्खलक्षन्वस्स समुदयो होति;
 १० श्रविज्ञाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्खारनिरोधो ...पै०... एवमेतत्स
 १० केवलस्स दुक्खलक्षन्वस्स निरोधो होतीं ति । अयं चस्स अरियो आयो पञ्चाय सुविद्वो होति सुप्पटिविद्वो ।

B. 406

- “थतो खो, गहृति, अरियसावकास्स इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, इमेहि च चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समशाश्वतो होति,
 १५ अयं “चस्स” अरियो आयो पञ्चाय- सुविद्वो होति सुप्पटिविद्वो, सो आकङ्खभानो अत्तना व अत्तानं ब्याकरेय – ‘खीणनिरयेऽस्मि खीण-
 २० तिरच्छानयोनिं खीणपेतिविसयो खीणायायदुग्गतिविनिपातो; सोता-पन्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो’ ति ।

३. किदिट्टिकसुतं

R. 185

१. एकं समयं भगवा सावत्तियं विहरति जेतवने अनाथ-पिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अनाथपिण्डिको गहृति दिवा दिवस्स
 २० सावत्तिया निकल्पिभि भगवत्तं दस्सनाय । अथ खो अनाथपिण्डिकस्स गहृतिस्स एतदहोसि – “अकालो खो ताव भगवत्तं दस्सनाय । पटि-सल्लीनो भगवा । मनोभावनीयानं पि भिक्खूनं अकालो दस्सनाय । पटिसल्लीना मनोभावनीया भिक्खू । यच्छूनाहं येन अञ्जतित्यियान परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्खयेय” ति ।
 २५ २. अथ, खो अनाथपिण्डिको गहृति येन अञ्जतित्यियान परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्खयि । तेन खो पन समयेन अञ्ज-

१. सलायतन – सी० । २-२. अयमस्त – सी० । ३ खीणतिरच्छानयोनियो – सी० ।

तितिथ्या परिब्बाजका सङ्गम्म समागम्म उच्चादिनो उच्चासहमहासहा^१ अनेकविहितं तिरच्छानकथं कथेन्ता निसिन्ना होन्ति । अहसंसु खो ते अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका अनाथपिण्डकं गहपति दूरतो व आगच्छन्तं । दिस्वान अञ्जमञ्जां सण्ठापेसु^२ – “अप्पसहा भोन्तो होन्तु, मा भोन्तो सहमक्त्वा । अयं अनाथपिण्डको गहपति शाराम^३ आगच्छति समणस्स^५ गोतमस्स सावको । यावता खो पन समणस्स गोतमस्स सावका गिही औदातवसना सावस्थियं पटिवसन्ति, अयं तेसं अञ्जतरो अनाथपिण्डको गहपति । अप्पसहाकामा खो पन ते आयस्मन्तो अप्पसहविनीता अप्प-सहस्स वण्णवादिनो । अप्पेव नाम अप्पसहं परिसं विदित्वा उपसङ्कुमितब्बं मञ्जेया” ति । अथ खो ते अञ्जतितिथ्या^४ परिब्बाजका तुष्णी अहेसुं ।

३. अथ खो अनाथपिण्डको गहपति येन ते अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा तेहि अञ्जतितिथ्येहि परिब्बाजकेहि सर्द्धं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं^५ वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसिन्नं खो अनाथपिण्डकं गहपति ते^{१५}

R. 186

अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका एतदवोचुं –^{१५}

B. 407

४. “वदेहि, गहपति, किंदिट्को समणो गोतमो” ति ?

“न खो अहं, भन्ते, भगवतो सब्बं दिर्द्धि जानामी” ति ।

“इति^१ किर त्वं, गहपति, न समणस्स गोतमस्स सब्बं दिर्द्धि जानासि; वदेहि, गहपति, किंदिट्का भिक्खू” ति ?^{२०}

“भिक्खूनं पि खो अहं, भन्ते, न सब्बं दिर्द्धि जानामी” ति ।

“इति किर त्वं, गहपति, न समणस्स गोतमस्स सब्बं दिर्द्धि जानासि न पि भिक्खूनं सब्बं दिर्द्धि जानासि; वदेहि, गहपति, किंदिट्कोसि तुवं” ति ?

“एतं खो, भन्ते, अम्हेहि न दुक्करं व्याकातुं यंदिट्का मयं^२ । इच्छं ताव आयस्मन्तो यथासकानि दिट्किगतानि व्याकरोन्तु, पच्छापेतं अम्हेहि न दुक्करं भविस्सति व्याकातुं यंदिट्का मयं” ति ।

५. एवं वुते अञ्जतरो परिब्बाजको अनाथपिण्डकं गहपति

^१. उच्चासहा भासहा – सी०, स्या०, रो० । ^२. सण्ठापेतुं – सी०, स्या० । ^३. सी०, स्या०, रो० पीत्वकेसु नत्यि । ^४. सी०, स्या०, रो० पीत्वकेसु नत्यि । ^५. सारणीयं – सी०, स्या०, रो० । ^६. इवानि – स्या० । ^७. मयं ति – सी०, स्या०, रो० ।

एतद्वोच - “सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं ति - एवं-
दिट्ठिको अहं, गहपती” ति ।

अब्ज्ञतरो पि खो परिव्वाजको अनाथपिण्डकं गहपति एतद-
वोच - “असस्तो लोका, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं ति - एवंदिट्ठिको
५ अहं, गहपती” ति ।

अब्ज्ञतरो पि खो परिव्वाजको अनाथपिण्डकं गहपति एतद-
वोच - “अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं त सरीरं ...
अब्जं जीवं अब्जं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा ... न होति
तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथागतो परं मरणा .. नेव
१० होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं ति -
एवंदिट्ठिको अहं, गहपती” ति ।

R. 187

६. एवं बुत्ते अनाथपिण्डको गहपति ते परिव्वाजके एतद्वोच-
“यायं, भन्ते, आयस्मा एवमाह - ‘सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं
१५ मोघमञ्जं ति - एवंदिट्ठिको अहं, गहपती’ ति, इमस्स अथमायस्मतो
दिट्ठि अत्तनो वा अयोनिसोमनसिकारहेतु उपश्चा परतोषोसपच्चया
वा । सा खो पनेसा दिट्ठि भूता सङ्घता चेतयिता पटिच्चसमुपश्चा ।
यं खो पन किञ्चित्त भूतं सङ्घतं चेतयितं पटिच्चसमुपश्चं तदनिञ्चं ।
यदनिञ्चं तं दुक्खं । यं दुक्खं तदेवेसो आयस्मा अल्लीनो, तदेवेसो
आयस्मा अज्ञुपगतो ।

B. 408 २० “यो पायं, भन्ते, आयस्मा एवमाह - ‘असस्तो लोको, इदमेव
२५ सच्चं मोघमञ्जं ति - एवंदिट्ठिको अहं, गहपती’ ति, इमस्सा पि
अथमायस्मतो दिट्ठि अत्तनो वा अयोनिसोमनसिकारहेतु उपश्चा
परतोषोसपच्चया वा । सा खो पनेसा दिट्ठि भूता सङ्घता चेतयिता
पटिच्चसमुपश्चा । यं खो पन किञ्चित्त भूतं सङ्घतं चेतयितं पटिच्च-
२५ समुपश्चं तदनिञ्चं । यदनिञ्चं तं दुक्खं । यं दुक्खं तदेवेसो आयस्मा
अल्लीनो, तदेवेसो आयस्मा अज्ञुपगतो ।

“यो पायं, भन्ते, आयस्मा एवमाह - ‘अन्तवा लोको ... पे०...
अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीर ... अब्जं जीवं अब्जं सरीरं ...
होति तथागतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति

१. परबोसपच्चया - सी०, स्पा०, रो० । २. तदेवेसो - सी०, स्पा०, रो० ।

३. पटिच्चसमुपश्चा - सी० ।

च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं
मरणा, इदमेव सन्चं मोघमञ्जं ति – एवंदिट्टिको अहं, गहपती’ ति,
इमस्ता पि अथमायस्मतो दिट्टि अत्तनो वा अयोनिसोमनसिकारहेतु
उपन्ना परतोवोत्पन्नया वा । सा खो पनेसा दिट्टि भूता सङ्घ्रता चेत-
यिता पटिच्चसमुपन्ना । यं खो पन किञ्चित् भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिच्च-
समुपन्नं तदनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं । यं दुक्खं तदवेसो आयस्मा
अल्लीनो, तदवेसो आयस्मा अज्ञुपगतो’ ति ।

७. एवं वुत्ते ते परिब्बाजका अनाथपिण्डकं गहपतिं एतद-
बोचुं – “ब्याकतानि खो, गहपति, अम्हेहि सब्बेहव यथासकानि दिट्टि-
गतानि । वदेहि, गहपति, किंदिट्टिकोसि तुवं” ति ?

“यं खो, भन्ते, किञ्चित् भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिच्चसमुपन्नं
तदनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं । ‘यं दुक्खं तं नेतं मम, नेसोहमस्मि, न
मेसो अत्ता’ ति – एवंदिट्टिको अहं, भन्ते” ति ।

“यं खो, गहपति, किञ्चित् भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिच्चसमुपन्नं
तदनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं । ‘यं दुक्खं तं नेतं मम, नेसोहमस्मि,
तदवेव त्वं, गहपति, अज्ञुपगतो’ ति ।

“यं खो, भन्ते, किञ्चित् भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिच्चसमुपन्नं
तदनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं । ‘यं दुक्खं तं नेतं मम, नेसोहमस्मि,
न मेसो अत्ता’ ति – एवमेतं यथाभूतं सम्पत्पञ्चाय सुदिद्धं । तस्स च
उत्तरि निस्सरणं यथाभूतं पजानामी” ति ।

८. एवं वुत्ते ते परिब्बाजका तुष्णीभूता मङ्कुभूता पत्तकखन्धा
अघोमुखा पञ्चायन्ता अप्पटिभाना निसीदिसु । अथ खो अनाथपिण्डको
गहपति ते परिब्बाजके तुष्णीभूते मङ्कुभूते पत्तकखन्धे अघोमुखे पञ्चायन्ते
अप्पटिभाने विदित्वा उट्टायासना येन भगवा तेनुपसङ्घ्रमि; उपसङ्घ्रमित्वा
भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिशो खो अनाथ-
पिण्डको गहपति यावतको अहोसि तेहि अञ्जतित्ययेहि परिब्बाजकेहि
सर्द्धं कथासल्लापो तं सब्बं भगवतो आरोचेसि ।

“साधु साधु, गहपति ! एवं खो ते, गहपति, मोघपुरिसा कालेन
कालं सहघम्मेन सुनिग्गहितं निग्गहेतव्वा” ति ।

९. अथ खो भगवा अनाथपिण्डकं गहपति घम्मिया कथाय
सन्दस्सेसि समादर्पेसि समुत्तोजेसि सम्पहंसेसि । अथ खो अनाथपिण्डको

R. 188

10

B. 409

20

25

R. 189

गहपति भगवता वस्त्रिया कथाय सन्दस्सितो समादपितो समुत्तेजितो
सम्पर्हसितो उद्गायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पद्मिषणं कल्पा पक्कामि ।

१०. श्रथ खो भगवा अचिरपक्कन्ते अनाथपिण्डिके गहपतिमिह
भिक्खु आमन्तेसि — “यो पि सो, भिक्खवे, भिक्खु वस्सतुपसम्पन्नो”
५ इमर्स्म धम्मविनये, सो पि एवमेव अञ्जतितिथ्ये परिब्बाजके सह-
धम्मेन सुनिगग्नहितं निगण्हेत्य^३ यथा तं अनाथपिण्डिकेन गहपतिना
निगग्नहिता” ति ।

४. वज्जयमाहितसुत्तं

१. एकं समयं भगवा चम्पायं विहरति शशगराय पोक्तरणिया
तीरे । श्रथ खो वज्जयमाहितो गहपति दिवा दिवस्स चम्पाय निक्षमि
१० भगवन्तं दस्सनाय । श्रथ खो वज्जयमाहितस्स गहपतिस्स एतद्वारोऽसि—
“अकालो खो ताव भगवन्तं दस्सनाय । पटिसल्लीनो भगवा । मनो-
भगवनीयानं पि भिक्खूनं अकालो दस्सनाय । पटिसल्लीना मनोभगवनीया
पि भिक्खु । यज्ञनाहं येन अञ्जतितिथ्यानं परिब्बाजकानं आरामो
तेनुपसङ्क्षेप्य” ति ।

B. 410 १५ २. श्रथ खो वज्जयमाहितो गहपति येन अञ्जतिथ्यानं
परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्क्षिप्ति । तेन खो पन समयेन ते अञ्ज-
तितिथ्य परिब्बाजका सङ्गम्म समागम्म उज्जादिनो उच्चासहमहासदा
अनेकविहितं लिरच्छानकथं कथेन्ता निसिन्ना होन्ति । अद्यसंसु खो ते
अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका वज्जयमाहितं गहपति दूरतो व आगच्छतं ।
२० २० दिस्वान^३ अञ्जनमञ्जनं सण्ठापेत्युं — “अप्पसदा भोत्तो होन्तु । मा भोत्तो
सदामकल्य । अयं वज्जयमाहितो गहपति आगच्छति समणस्स गोतमस्स
१०० सावको । यावता खो पन समणस्स गोतमस्स सावका गिही
ओदातवसना चम्पायं पटिवसन्ति, अयं तेसं अञ्जतरो वज्जयमाहितो
गहपति । अप्पसद्वामा खो पन ते आयसमन्तो अप्पसदिविनीता अप्प-
२५ सदास्स वण्णवादिनो । अप्पेव नाम अप्पसद्वं परिसं विदित्वा उपसङ्क-
मितब्बं भज्वेया” ति । श्रथ खो ते अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका
तुण्ही अहेतुं ।

१. दीवरत्त श्रेष्ठ धम्मो - स्थां । २. निगण्हेत्य - स्थां । ३. दिस्वा - सीं ।

३. अथ खो वज्जियमाहितो गहपति येन ते अञ्जतित्यिथा परिव्वाजका तेनुपसङ्क्षमि; उपसङ्क्षमित्वा तेहि अञ्जतित्यिथेहि परिव्वाजकेहि सर्द्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो वज्जियमाहितं गहपति ते अञ्जतित्यिथा परिव्वाजका एतदबोचुं — “सच्चं किर, गहपति, समणो^५ गोतमो सब्बं तपं गरहति, सब्बं तपर्स्स लूखाजीवि एकंसेन उपवकोसति उपवदती” ति ?

“न खो, भन्ते, भगवा सब्बं तपं गरहति न पि सब्बं तपर्स्स लूखाजीवि एकंसेन उपवकोसति उपवदति । गारव्हं खो, भन्ते, भगवा गरहति, परसंसितब्बं^{१०} परसंसति । गारव्हं खो पन, भन्ते, भगवा गरहन्तो परसंसितब्बं परसंसन्तो विभज्जवादो^{११} भगवा । न सो भगवा एत्थ एकंस-वादो^{१२} ति ।

४. एवं वृते अञ्जतरो परिव्वाजको वज्जियमाहितं गहपर्ति एतदबोच — “आगमेहि त्वं, गहपति, यस्स त्वं समणस्स गोतमस्स वर्णं भासति, समणो^{१३} गोतमो वेनयिको अपञ्जतिको” ति ?

“एत्य पाहं, भन्ते, आयस्मन्ते वक्षामि सहधम्मेन — ‘इदं कुसलं’ ति, भन्ते, भगवता पञ्जतं; ‘इदं अकुसलं’ ति, भन्ते, भगवता पञ्जतं । इति कुसलाकुसलं भगवा पञ्जापयमानो सपञ्जतिको भगवा; न सो भगवा वेनयिको अपञ्जतिको” ति ।

५. एवं वृते ते^{१४} परिव्वाजका तुष्टीभूता मङ्कुभूता पत्त-^{२०} कवन्धा अधोमुखा पञ्जायन्ता अपटिभाना^{१५} निसीद्विसु । अथ खो वज्जियमाहितो गहपति ते परिव्वाजके तुष्टीभूते मङ्कुभूते पत्तवन्धे अधोमुखे पञ्जायन्ते अपटिभाने विदित्वा उद्यायासना येन भगवा तेनुप-सङ्क्षमि; उपसङ्क्षमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो वज्जियमाहितो गहपति यावतको अहोसि तेहि^{२५} अञ्जतित्यिथेहि परिव्वाजकेहि सर्द्धि कथासल्लापो तं सब्बं भगवतो आरोचेसि ।

६. “साधु जाहु, गहपति ! एवं खो ते, गहपति, मोघपुरिसा कालेन कालं सहधम्मेन सुनिग्महितं निग्महेतव्वा । नाहं, गहपति, सब्बं

१. परसंसियं — सी०, स्या०, रो० । २. विभज्जवादी — स्या० । ३. एकंसवादी — स्या० । ४. सो समणो — सी०, स्या०, रो० । ५. स्या० पौत्रके नविय । ६. अपटिभाना — स्या०, अपटिभाने — रो० ।

तर्पं तपितब्बं ति वदामि; न च^१ पनाहं, गहपति, सब्बं तर्पं न तपितब्बं ति वदामि; नाहं, गहपति, सब्बं समादानं समादितब्बं ति वदामि; न पनाहं, गहपति, सब्बं समादानं न समादितब्बं ति वदामि; नाहं, गहपति, सब्बं पधानं न पदहितब्बं ति वदामि; न पनाहं, गहपति, सब्बं पधानं न ५ पदहितब्बं ति वदामि; नाहं, गहपति, सब्बो पटिनिस्सग्नो पटिनिस्सज्जितब्बो ति वदामि। न पनाहं, गहपति, सब्बो पटिनिस्सग्नो न पटिनिस्सज्जितब्बो ति वदामि; नाहं, गहपति, सब्बा^२ विमुक्ति^३ विमुक्तिः तव्वा ति वदामि; न पनाहं, गहपति, सब्बा विमुक्ति न विमुक्तिः तव्वा ति वदामि।

१० “यं हि, गहपति, तर्पं तपतो अकुसला धम्मा अभिवृहन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपं तर्पं न तपितब्बं ति वदामि। यं च ख्वास्स २. १९२ गहपति, तर्पं तपतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवृहन्ति, एवरूपं तर्पं तपितब्बं ति वदामि।

“यं हि, गहपति, समादानं समादियतो अकुसला धम्मा अभिवृहन्ति, १५ कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपं समादानं न समादितब्बं ति वदामि। यं च ख्वास्स, गहपति, समादानं समादियतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवृहन्ति, एवरूपं समादानं समादितब्बं ति वदामि।

“यं हि, गहपति, पधानं पदहतो अकुसला धम्मा अभिवृहन्ति, २० कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपं पधानं न पदहितब्बं ति वदामि। यं च ख्वास्स, गहपति, पधानं पदहतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति कुसला धम्मा अभिवृहन्ति, एवरूपं पधानं पदहितब्बं ति वदामि।

B. 412 “यं हि, गहपति, पटिनिस्सग्नो पटिनिस्सज्जितब्बो^४ अकुसला धम्मा अभिवृहन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपो पटिनिस्सग्नो २५ न पटिनिस्सज्जितब्बो ति वदामि। यं च ख्वास्स, गहपति, पटिनिस्सग्नो पटिनिस्सज्जितब्बो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवृहन्ति, एवरूपो पटिनिस्सग्नो पटिनिस्सज्जितब्बो ति वदामि।

“यं हि, गहपति, विमुक्ति विमुक्तिरूपो^५ अकुसला धम्मा अभिवृहन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपा विमुक्ति न विमुक्तिः तव्वा

१. सी०, स्था०, दो० पोत्तकेमु नत्वि। २-२. सब्ब विमुक्ति - स्था०। ३. पटि-
निस्सज्जितब्बो - सी०। ४. विमुक्तिरूपो - सी०।

ति वदाभि । यं च रुवास्स, गहपति, विमुच्चतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवृद्धन्ति, एवरूपा विमुक्ति विमुच्चतब्बा ति वदामी” ति ।

अथ खो वज्जयमाहितो गहपति भगवता धम्मिया कथाय सन्दस्तिं समादपितो समुत्तेजितो सम्पहंसितो उद्गायासना भगवन्तं ५ अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा पक्कामि ।

६. अथ खो भगवा अच्चिरपक्कन्ते वज्जयमाहिते गहपतिम्हि भिक्खु आमन्तेसि – “यो पि सो”, भिक्खवे, भिक्खु^१ दीघरत्तं अप्प-रजक्खो^२ इर्मस्मि धम्मविनये, सो पि एवमेव^३ अञ्जनतितिथे परिब्बाजके सहधम्मेन सुनिग्गहितं निगग्जहेय्य यथा तं वज्जयमाहितेन गहपतिना १० निगग्हिता” ति ।

५. उत्तिष्ठनुत्तं

१. अथ खो उत्तियो परिब्बाजको येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवता सद्वि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो उत्तियो परिब्बाजको भगवन्तं एतदवोच ।

R. 193

15

२. “किं नु खो, भो गोतम, सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जां” ति ?

“अव्याकरं खो एतं^४, उत्तिय, मया – ‘सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जां’” ति ।

“किं पन, भो गोतम, असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघ- 20 मञ्जां” ति ?

“एतं पि खो, उत्तिय, अव्याकरं मया – ‘असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जां’” ति ।

“किं नु खो, भो गोतम, अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जां जीवं अञ्जां सरीरं ... होति तथा- 25 गतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति

B. 413

१-१. खो भिक्खु – स्था०, सो भिक्खु – दो० । २. अप्परज्जक्खो – स्था० । ३. एवमेव – स्था०, दो० । ४. एवं – सी० ।

तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं” ति ?

“एतं पि खो, उत्तिय, अब्याकर्तं मया – नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं” ति ।

- ५ “किं तु खो, भो गोतम, सस्तो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं” ति, इति पुटो समानो ‘अब्याकर्तं खो एतं, उत्तिय, मया – सस्तो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं’ ति वदेसि ।

- १० मया असस्तो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं” ति वदेसि ।

“किं पन, भो गोतम, अन्तवा लोको ... पे०... अन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव

- B. 194 १५ सच्चं मोघमञ्जनं” ति, इति पुटो समानो – ‘एतं पि खो, उत्तिय, अब्याकर्तं मया – नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं” ति वदेसि । अथ किञ्चरहि भोता गोतमेन व्याकर्तं” ति ?

“अभिज्ञाय^१ खो अहं, उत्तिय, सावकानं घम्मं देसेमि सत्तानं विसुद्धिया सोकपरिदेवानं समतिकमाय दुक्खदोमनस्सानं अत्यङ्गमाय

- २० आगस्स अधिगमाय निष्पानस्स सच्छिकिरियाय” ति ।

“यं पनेतं भवं गोतमो अभिज्ञाय^२ सावकानं घम्मं देसेसि^३ सत्तानं विसुद्धिया सोकपरिदेवानं समतिकमाय दुक्खदोमनस्सानं अत्यङ्ग-^४ माय आगस्स अधिगमाय निष्पानस्स सच्छिकिरियाय, सब्बो वा^५ तेन लोको नीयति” उपहूँ वा तिभागो वा” ति ? एवं वृत्ते भगवा तुष्टी

- २५ अहोसि ।

- B. 414 ३. अथ खो आयस्मतो आनन्दस्स एतदहोसि – “मा हेवं खो उत्तियो परिबाजको पापकं दिङ्गतं पटिलभिं – ‘सब्बसामुकसिकं वत मे समणो गोतमो पञ्चं पुटो संसादेति, नो विसर्जेति, नौ तूनै

^१ अभिज्ञा – स्या० । ^२ अभिज्ञाय अभिज्ञाय – सी० । ^३ देसेति – सी० । ^४ च – रो० । ^५ वीविस्तति – सी०, विविस्तति – स्या०, निविस्तति – रो० । ^६ पटि-
लभति – सी०, रो० । ^७ सब्बा सामुकसिकं – सी०; सब्ब सामुकसिकं – स्या०
द–द. तून न – स्या० ।

विसहृती' ति । तदस्स उत्तियस्स परिब्बाजकस्स दीधरत्तं अहिताय दुक्खाया" ति ।

४. अथ खो आयस्मा आनन्दो उत्तियं परिब्बाजकं एतदवोच - "तेनहावुसो उत्तिय, उपमं ते करिस्सामि । उपमाय मिघेकच्चे^१ विच्छु पुरिसा भासितस्स अत्यं आजानन्ति । सेयथापि, आवुसो^२ उत्तिय, रञ्जो पञ्चनित्यं नगरं दल्लुद्वापं^३ दल्लपाकारतोरणं एक-द्वारं । तत्रस्स दोवारिको पण्डितो व्यत्तो^४ मेघावी अञ्जातात्नं निवारेता आतानं पवेसेता । सो तस्स नगरस्स समन्ता अनुपरियायपथं^५ अनुक्रमति^६ । अनुपरियायपथं अनुक्रममानो न पस्येय पाकारसन्धि वा पाकारविवरं वा, अन्तमसो बिळारनिक्खमनमत्तं^७ पि । नो च १० ख्वास्स एवं ज्ञाणं होति - 'एत्का पाणा इमं नगरं पविसन्ति वा निक्खमन्ति वा' ति । अथ ख्वास्स एवमेत्य होति - 'ये खो केचि ओळा-रिका पाणा इमं नगरं पविसन्ति वा निक्खमन्ति वा, सब्बे ते इमिना द्वारेन पविसन्ति वा निक्खमन्ति वा' ति ।

"एवमेव खो, आवुसो उत्तिय, न^८ तथागतस्स एवं उसुककं १५ होति - 'सब्बो वा तेन लोको नीयति, उपड्हो वा, तिभागो वा' ति । अथ खो एवमेत्य तथागतस्स होति - 'ये खो केचि लोकम्हा नीयिसु वा नीयन्ति वा नीयिस्सन्ति वा, सब्बे ते पञ्च नीवरणे पहाय चेतसो उप-किकलेसे पञ्चाय दुब्बलीकरणे, चतुर्सु सतिपटुनेसु सुप्पतिद्वितचित्ता, सत्त बोज्ज्ञे यथाभूतं भावेत्वा । एवमेते लोकम्हा नीयिसु वा नीयन्ति वा २० नीयिस्सन्ति वा' ति । यदेव खो त्वं, आवुसो उत्तिय, भगवन्तं पञ्चं अपुच्छर्त तदेवेतं पञ्चं भगवन्तं पञ्चेन परियायेन अपुच्छ । तस्मा ते तं भगवा न व्याकासी" ति ।

६. कोकनुदस्तुतं

१. "एकं समयं आयस्मा आनन्दो राजगहे^१ विहरति तपोदा-रामे । अथ खो आयस्मा आनन्दो^२ रत्तिया पञ्चूससमयं पञ्चुद्वाय येन तपोदा तेनुपसङ्गमि गतानि परिसिद्धितुं । तपोदे" गतानि परि-

B 415,
R 196

१. पि मिघेकच्चे - सी० । २. दल्लुद्वाप - सी०, रो०, त दल्लुद्वाल - स्या० । ३. वियत्तो - सी० । ४-५. सी०, स्या०, रो० पीलकेमु नत्यि । ५ विलारनिस्सकनमत्त - सी०; विलारनिस्सकनमत्त - स्या०; विलारनिस्सकनमत्त - रो० । ६. त - सी० । ७. इम पञ्च - स्या० । ८. आपुच्छ - सी० । ९-१०. स्या० पीलके नत्यि । १०. तपोदाय - स्या०, रो० ।

अ०४-३३

सिद्धिचत्वा पञ्चुत्तरित्वा एकचीवरे अद्वासि गत्तानि पुब्बापयमानो । कोकनुदो पि खो परिब्बाजको रत्तिया पञ्चूससमयं पञ्चुद्वाय येन तपोदा तेनपसङ्कुमि गत्तानि परिसिद्धितुं । अहसा खो कोकनुदो परिब्बाजको आयस्यन्तं आनन्दं द्रूतो व आगच्छ्वलं । दिस्वान आयस्यन्तं आनन्द-

५ एतदवोच -

२. “क्वेत्थं” आवुसो” ति ?

“अहमावुसो, भिक्षु” ति ।

“कातमेसं, आवुसो, भिक्षुन्” ति ?

“समणानं, आवुसो, सक्यपुत्रियान्” ति ।

१० “पुञ्चेयाम भयं आयस्यन्त किञ्चिदेव देसं, सचे आयस्या ओकासं करोति पञ्चहस्स वेद्याकरणाया” ति ।

“पुञ्चावुसो, सुत्वा वेदिस्सामा” ति ।

“किं नु खो, भो, ‘सस्तो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’ ति – एवंदिटि भवं” ति ?

१५ “न खो अहं, आवुसो, एवंदिटि – ‘सस्तो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’” ति ।

“किं पन, भो, ‘असस्तो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’ ति – एवंदिटि भवं” ति ?

२० “न खो अहं, आवुसो, एवंदिटि – ‘असस्तो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’” ति ।

“किं नु खो, भो, अन्तवा लोको ... पे० .. अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जं जीवं अञ्जं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा,

R. 197

२५ इदमेव सच्चं मोघमञ्जं ति – एवंदिटि भवं” ति ?

“न खो अहं, आवुसो, एवंदिटि – नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं” ति ।

“तेन हि भवं न जानाति, न पस्ती” ति ?

B 416

१. को तेत्य - सी०; बत्य - रो० । २ एवंदिटि - सी०, एवंदिटिको -

स्या० ।

“न खो अहं, आवुसो, न जानामि न पस्सामि । जानामहं, आवुसो, पस्सामी” ति ।

३. “किं नु खो, भो, सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं ति – एवंदिष्टि भवं” ति, इति पुद्दो समानो – ‘न खो अहं, आवुसो, एवंदिष्टि – सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’ ति वदेसि ।

“किं पन, भो, असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं ति – एवंदिष्टि भवं” ति, इति पुद्दो समानो – ‘न खो अहं, आवुसो, एवं-दिष्टि – असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’ ति वदेसि ।

“किं नु खो, भो, अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा १० ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघ-मञ्जं ति – एवंदिष्टि भवं ति, इति पुद्दो समानो – ‘न खो अहं, आवुसो, एवंदिष्टि – नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’ ति वदेसि ।

“तेन हि भवं न जानाति न पस्सती” ति, इति पुद्दो समानो – ‘न खो अहं, आवुसो, न जानामि न पस्सामि । जानामहं, आवुसो, पस्सामी’ ति वदेसि । यथा कथं पनावुसो, इमस्स भासितस्स अत्थो ददुब्बो’ ति ?

४. “सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं” ति खों, २० आवुसो, दिष्टिगतमेतं । ‘असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’ ति खो, आवुसो, दिष्टिगतमेतं । अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव २५ सच्चं मोघमञ्जं’ ति खो, आवुसो, दिष्टिगतमेतं ।

“यावता, आवुसो, दिष्टिगता यावता दिष्टिद्वानं” दिष्टिअधिद्वानं दिष्टिपरियुद्धानं दिष्टिसमुद्धानं दिष्टिसमुद्धातो, तमहं जानामि तमहं

१-१. दिष्टिद्वाना अधिद्वान परियुद्धान-समुद्धान समुद्धातो – सी०; दिष्टिद्वाना अधिद्वानं परियुद्धान समुद्धातो – स्या०; दिष्टिद्वान-अधिद्वान-परियुद्धान-समुद्धान-समुद्धातो – रो० ।

पस्सामि । तमहं जानन्तो तमहं पस्सन्तो क्याहं वक्षामि – ‘न जानामि न पस्सामी’ ति ? जानामहं, आवुसो, पस्सामी” ति ।

“को नामो आयस्मा, कथं च पनायस्मत्तं सब्रह्माचारी जानन्ती” ति ?

५ “आनन्दो” ति खो मे, आवुसो, नामं । ‘आनन्दो’ ति च पन मं सब्रह्माचारी जानन्ती” ति ।

“महाचरियेन वत किर, भगे^३, सर्वद्व भन्तयमाना न जानिस्त^४ – ‘आयस्मा आनन्दो’ ति । सचे हि भयं जानेयाम^५ – ‘अयं आयस्मा आनन्दो’ ति, एत्कां पि नो नप्पटिभासेय । खमतु च मे आयस्मा १० आनन्दो” ति ।

७. आहुनेयसुत्तं

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समज्ञागतो भिक्खु आहुनेयो होति पाहुनेयो दक्षिणेयो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जक्षेत्रं लोकस्स । कतमेहि दसहि ? इव, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्षसंवरसंवृतो विहरति आचारागोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु १५ भयदस्सावी, समादाय सिक्षति सिक्षापदेसु ।

२. “बहुस्सुतो होति सुतधरो सुतसन्निचयो । ये ते धम्मा आदिकल्याणा भज्जोकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्यं” सब्यञ्जनं केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपास्तं धम्मा बहुस्सुता होत्ति धाता वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिङ्गिया २० सुप्पटिविदा ।

३. “कल्याणमितो होति कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो ।

४. सम्मादिङ्गिको होति सम्मादस्तनेन समज्ञागतो ।

५. “अनेकविहितं इद्धिविधं पञ्चनुभोति – एको पि हुत्वा बहुधा होति; बहुधा पि हुत्वा एको होति; आविभावं, तिरोभावं, तिरोकुहं^६ होति; तिरोपाकारं तिरोपब्बतं असज्जमानो गच्छति, सेव्यथापि आकारे; तिरोपाकारं तिरोपब्बतं असज्जमानो गच्छति, सेव्यथापि उदके; उदके पि पथविया पि उम्मुज्जनिमुज्जं करेति, सेव्यथापि उदके ।

१. सञ्जानन्ती – स्याऽ । २. चोता – सी०, रो० । ३. जानिस्ता – स्याऽ ।

४. सञ्जानेयाम – सी०, स्याऽ, रो० । ५. सत्त्व – सी० । ६. तिरोकुहं – म० ।

अभिज्जमाने गच्छति, सेयथापि पथविणं; आकासे पि पल्लच्छेन कमति, सेयथापि पक्खी सकुणो; इमे पि चन्द्रभसुरिये एवंमहिद्विके एवंमहानुभावे पाणिना' परामसति' परिमज्जति, याव ब्रह्मलोका पि कायेन वसं वत्तेति ।

६. "दिव्बाय सोतधातुया विसुद्धाय अतिकक्ष्टमानुसिकाय उभो ५ सहे सुणाति दिव्बे च मानुसे च ये दूरे सन्ति के च ।

७. "परसत्तानं परपुगलानं चेतसा चेतो परिच्छ पजानाति । सरागं वा चित्तं 'सरागं चित्तं' ति पजानाति; वीतरागं वा चित्तं 'वीतरागं चित्तं' ति पजानाति; सदोऽसं वा चित्तं ... पे०... वीतदोऽसं वा चित्तं ... पे०... समोहं वा चित्तं ... वीतमोहं वा चित्तं ... सहित्तं वा चित्तं ... १० विकिवित्तं वा चित्तं ... महगतं वा चित्तं ... अमहगतं वा चित्तं ... सउत्तरं वा चित्तं ... अनुत्तरं वा चित्तं ... समाहितं वा चित्तं ... असमाहितं वा चित्तं ... विमुतं वा चित्तं ... अविमुतं वा चित्तं 'अविमुतं चित्तं' ति पजानाति ।

८. "अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति, सेयथीदं – एकं १५ पि जाति द्वे पि जातियो तिस्सो पि जातियो चतस्सो पि जातियो चत्त्वं पि जातियो दस पि जातियो वीसं पि जातियो तिसं पि जातियो चत्तालीसं^१ पि जातियो पञ्चासं पि जातियो जातिसतं पि जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि अनेके पि संवट्कृप्ये अनेके पि विवट्कृप्ये अनेके पि संवट्विवट्कृप्ये – 'अमुत्रासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो २० एवंसुखदुखपटिसंवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादि^२; तत्रापासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुखपटि-संवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इष्पूपन्नो'^३ ति, इति साकारं सञ्ज्ञेसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति ।

९. "दिव्बेन चक्षुना विसुद्धेन अतिकक्ष्टमानुसकेन सत्ते पस्सति २५ चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुरगते यथा-कम्मूपगे सत्ते पजानाति – 'इमे वत् खो भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समन्वागता वचीदुच्चरितेन समन्वागता मनोदुच्चरितेन समन्वागता अरि-

१-१. पाणिना परिमति – सी० । २. चत्तारीस – सी०; चत्तालीस – स्या० । ३. उप्पादि – सी० । ४ इष्पूपन्नो – सी०, रो०; इष्पूपन्नो – स्या० ।

R. 200

B. 419

यानं उपवादका मिच्छादिट्टिका मिच्छादिट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं भरणा अपायं दुर्गति विनिपातं निरयं उपपश्चां; इमे वा पन भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समन्वागता वचीसुचरितेन समन्वागता भनो-
चुचरितेन समन्वागता अरियानं अनुपवादका सम्मादिट्टिका सम्मादिट्टि-
५ कम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं भरणा सुर्गति सगं लोकं उपपश्चा-
ति। इति दिव्वेन चक्रवृना विसुद्धेन अतिक्रान्तमानुसकेन सत्ते पत्साति
चवभाने उपपञ्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुर्गते यथा-
कम्मूपगे सत्ते पजानाति।

१०. “आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति
R. 201 10 दिट्टेव धम्मे सयं अभिभञ्जा सच्छिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति। इमेहि
खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्वागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति
पाहुनेय्यो दक्षिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जक्षेत
लोकस्सा” ति।

८. थेरमुत्तं

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो थेरो भिक्खु यसं
यस्तं दिसायं विहरति, फासुयेव विहरति। कतमेहि दसहि? थेरो
१5 होति रत्तञ्जू चिरपञ्चजितो, सीलवा होति ... पे०... समावाय सिक्खति
सिक्खापदेसु, वहस्सुतो होति ... पे०... दिट्टिया सुप्पटिविद्दो, उभयानि
खो पनस्स पातिमोक्खानि वित्थारेन स्वागतानि होति सुविभंतानि
सुप्पवत्तीनि सुविनिच्छतानि सुत्तसो अनुव्यञ्जनसो, अधिकरण-
२० समुप्पादवूपसमकुसलो होति, धम्मकामो होति पियसमुदाहरो अभिधम्मे
अभिविनये उल्लासपामोज्जो^१, सन्तुष्टो होति इतरीतरचीवरिष्पद्यात-
सेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारेन, पासादिको होति अभिक्रत्त-
पटिककन्ते^२ सुषंवुतो अन्तरघरे^३ निसज्जाय, चतुष्मं ज्ञानानं अभि-
२5 पटिककन्ते^४ सुषंवुतो अन्तरघरे^५ निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी
अकसिरलाभी, आसवानं च खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति
दिट्टेव धम्मे सयं अभिभञ्जा सच्छिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति। इमेहि

१. सुप्पटिविद्दा - सी०, स्या०, रो०। २. उल्लासपामुज्जो - सी०, स्या०, रो०।
३. अन्तरघरे पटिककन्ते - सी०। ४. अन्तरघरे पि - सी०, स्या०, रो०।

खो, भिक्खुदे, दसहि घम्मेहि समज्ञागतो थेरो भिक्खु यसं यसं दिसायं
विहरति, फासुयेव विहरती” ति ।

६. उपालित्तुतं

१. अथ खो आयस्मा उपालि येन भगवा तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्य-
मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिंज्ञो
खो आयस्मा उपालि भगवन्तं एतदवोच – “इच्छामहं, भन्ते, अरञ्जा- ५
वनपत्त्यानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवितुं” ति ।

२. “दुरभिसम्भवानि हि” खो, उपालि, अरञ्जवनपत्त्यानि
पन्तानि सेनासनानि । दुक्करं पविवेकं दुरभिरसं । एकत्ते हरन्ति भव्ये
मनो बनानि समाचिं अलभमानस्स भिक्खुनो । यो खो, उपालि, एवं
वदेय्य – ‘अहं समाचिं अलभमानो अरञ्जवनपत्त्यानि पन्तानि सेना- 10
सनानि पटिसेवित्सामी’ ति, तस्सेतं पाटिकङ्गं – ‘संसीदिस्सति वा
उप्लविस्सति वा’ ति३ ।

३. “सेयथापि, उपालि, महाउदकरहृदो । अथ आगच्छेय
हृत्यिनागो सत्तरतनो वा अङ्गुहृतनो” वा । तस्स एवमस्स – ‘यशूनाहं
इमं उदकरहृदं ओगाहेत्वा कण्णसंघोविकं पि खिङ्गं कीलेयं पिण्डिसंघोविकं
पि खिङ्गं कीलेयं । कण्णसंघोविकं पि खिङ्गं कीलित्वा पिण्डिसंघोविकं
पि खिङ्गं कीलित्वा न्हात्वा’ च पिवित्वा च पञ्चुत्तरित्वा येन कामं पक्ष-
मेयं ति । सो तं उदकरहृदं ओगाहेत्वा कण्णसंघोविकं पि खिङ्गं कीलेय
पिण्डिसंघोविकं पि खिङ्गं कीलेयं; कण्णसंघोविकं पि खिङ्गं कीलित्वा
पिण्डिसंघोविकं पि खिङ्गं कीलित्वा न्हात्वा च पिवित्वा च पञ्चुत्तरित्वा 20
येन कामं पक्षमेय । तं किस्स हेतु? महा॑, उपालि॑, अत्तभावो
नम्नीरे शब्दं वित्ति ।

“अथ आगच्छेय ससो वा बिलारो वा । तस्स एवमस्स – ‘को
चाहं, को च हृत्यिनागो! यशूनाहं इमं उदकरहृदं ओगाहेत्वा कण्ण-
संघोविकं पि खिङ्गं कीलेयं पिण्डिसंघोविकं पि खिङ्गं कीलेयं; कण्ण- 25 R 203
संघोविकं पि खिङ्गं कीलित्वा पिण्डिसंघोविकं पि खिङ्गं कीलित्वा न्हात्वा

१. परम्पर्ये बनपत्त्यानि – सी०, दो० । २. सी०, दो० पोल्केनु नत्यि ।
३-४. दण्डित्विस्सति वा – सी०, स्त्रा०, दो० । ५. अङ्गुहतनो – सी०, दो० । ६. न्हात्वा –
मी०, दो० । ६-८. महाहृपालि – सी०, दो० ।

B 421

च पिवित्वा च पञ्चुत्तरित्वा येन कामं पक्षमेव्यं ति । सो तं उदक-
रहदं सहसा अप्पटिसङ्घा^१ पक्षवन्धेय्ये^२ । तस्सेतं पाटिकहूं - 'संसी-
दिस्सति वा उप्लविस्सति वा' ति । तं किस्त हेतु ? परितो, उपालि,
अत्तभावो गम्भीरे गाथं न विन्दति । एवमेव खो, उपालि, यो एवं
५ वदेय्य - 'अहं समाधि अलभभानो अरञ्जलवनपत्थानि पत्तानि सेना-
सनानि पटिसेविस्सामी' ति, तस्सेतं पाटिकहूं - 'संसीदिस्सति वा उप्ल-
विस्सति वा' ति ।

४. "सेव्यथापि, उपालि, दहरो कुमारो भन्दो उत्तानसेव्यको
सकेन मुत्तकरीसेन कीछति । तं कि भञ्जसि, उपालि, नन्वायं केवला
१० परिपूरा बालखिहु" ति ?

"एवं, भन्ते" ।

"स खो सो, उपालि, कुमारो अपरेन समयेन वुद्धिमन्वाय इन्द्रि-
यानं परिपाकमन्वाय यानि कानिचि कुमारकानं कीछापनकानि भवति,
१५ सेव्यथीदं - वङ्कुक^३ घटिकं भोक्षणचिकं चिङ्गालकं^४ पत्ताङ्कुकं रथकं
धनुकं, तेहि कीछति । तं कि भञ्जसि, उपालि, नन्वायं खिहु पुरिमाय^५
अभिकक्ततरा च पणीततरा चा" ति ?

"एवं, भन्ते" ।

"स खो सो, उपालि, कुमारो अपरेन समयेन वुद्धिमन्वाय
२० इन्द्रियानं परिपाकमन्वाय पञ्चहि कामगुणेहि समप्यितो समझीभूतो
परिचारेति चक्षविञ्चेयेहि रूपेहि इट्टेहि कर्त्तोहि भनापेहि पियरूपेहि
२५ कामूपसंहितेहि रजनीयेहि, सोतविञ्चेयेहि सहेहि .. धानविञ्चे-
योहि गन्वेहि ... जिङ्हविञ्चेयेहि रसेहि ... कायविञ्चेयेहि फोट्ट-
बोहि^६ इट्टेहि कर्त्तोहि भनापेहि पियरूपेहि कामूपसहितेहि रजनीयेहि ।
तं कि भञ्जसि, उपालि, नन्वायं खिहु पुरिमाहि खिहाहि अभिकक्ततरा
३० च पणीततरा चा" ति ?

"एवं, भन्ते" ।

५. "इष्व खो पन वो^७, उपालि, तथागतो लोके उपज्जति अरहं
३५ सम्मासम्बुद्धो विज्ञाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविद् अनुत्तरो पुरिसदम्म-

१-२. अप्पटिसङ्घाय पक्षवन्धेय्य - सी०, रो० । २ वङ्क - सी०, रो० ।
३. पिङ्गालिक - स्था० । ४. पुरिमाय खिहु - सी०, स्था०, रो० । ५. फोट्टबोहि -
सी० । ६. स्था० पोत्यके नत्यि ।

R 204

सारथि सत्था देवमनुस्सानं वृद्धो भगवा । सो हमं लोकं सदेवकं समारकं सब्रह्मकं सस्मण्नाहृणिं पञ्च सदेवमनुस्सं सयं अभिज्ञा सच्छक्त्वा पवेदेति । सो धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसान-कल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति ।

६. “तं धम्मं सुणाति गहपति वा गहपतिपुत्तो वा अञ्जनतरस्मि ५
वा कुले पञ्चाजातो । सो तं धम्मं सुत्वा तथागते सद्धं पटिलभति ।
सो तेन सद्वापटिलाभेन समन्वागतो इति पटिसञ्चवत्ति – ‘सम्वाधो
घरावासो रजापथो, अव्योकासो पवज्जा’ । नयिदं सुकरं अगारं
अज्ञावसता एकन्तपरिपुणं एकन्तपरिसुद्धं सह्वलिखितं ब्रह्मचरियं
चरितुं । यन्मूनाहं केसमस्युं ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा १०
अगारस्मा अनगारियं पवज्जेय्य’ ति ।

B. 422

७. “सो अपरेन समयेन अप्पं वा भोगक्षन्धं पहाय महत्तं वा
भोगक्षन्धं पहाय अप्पं वा ज्ञातिपरिवद्धं पहाय महत्तं वा ज्ञातिपरिवद्धं
पहाय केसमस्युं ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा
अनगारियं पवज्जति । १५

८. “सो एवं पवज्जितो समानो भिक्खूनं सिक्खासाजीवसमा-
पन्नो पाणातिपातं पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो
निहितसत्थो लज्जी दशपन्नो सब्बपाणभूतहितानुकम्भी विहरति ।

“अदिशादानं पहाय अदिशादाना पटिविरतो होति दिशादायी
दिशपाटिकङ्गी; अथेनेन सुचिभूतेन अत्तना विहरति । २०

“ग्रन्थाचरियं पहाय ब्रह्मचारी होति आराचारी विरतो
मेयुना गामधम्मा । R. 205

“मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति सच्चवादी सच्च-
सन्धो थेतो पच्चयिको अविसंवादको लोकस्स ।

“पिसुणं वाचं पहाय पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, इतो २५
सुत्वा न अमुत्र अक्षताता इमेसं भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा न इमेसं अक्षताता
अमूसं भेदाय । इति भिन्नानं वा सन्धाता सहितानं वा अनुप्पदाता,
समग्नारामो समग्नरतो समग्ननन्दी; समग्नकरणं वाचं भासिता होति ।

“फर्स वाचं पहाय फर्साय वाचाय पटिविरतो होति । या

१. पवज्जा - स्याऽ ।

सा वाचा नेला' कण्णसुखा पेमनीया हृदयज्ज्ञमा पोरी बहुजनकल्पा
बहुजनमनापा, तथारूपि वाचं भासिता होति ।

"सम्फप्पलाप पहाय सम्फप्पलापा पटिविरतो होति कालवादी
भूतवादी अत्थवादी धर्मवादी विनयवादी, निधानवर्ति वाचं भासिता
५ होति^३ कालेन सापदेसं परियन्तवर्ति मत्थसंहित ।

B. 423

"सो बीजगामभूतगामसमारम्भा पटिविरतो होति । एक-
भत्तिको होति रत्तपरतो, विरतो विकालभोजना । नच्चगीतवादित-
विसूकदस्सना पटिविरतो होति, मालागन्धविलेपनधारणमण्डनविभूसन-
द्वाना पटिविरतो होति, उच्चासयनमहासयना पटिविरतो होति,
१० जातरूपरजतपटिगहणा पटिविरतो होति, आभकघञ्जपटिभणा पटि-
विरतो होति, आभकमंसपटिगहणा पटिविरतो होति, इत्युक्तारिक-
पटिगहणा पटिविरतो होति, दासिदासपटिगहणा पटिविरतो होति,
अजेलकपटिगहणा पटिविरतो होति, कुकुट्सूकरपटिगहणा पटिविरतो
होति, हत्यगवस्सवल्वपटिगहणा^३ पटिविरतो होति^३, खेतवत्युपटि-
१५ गहणा पटिविरतो होति, दूतेष्यपहिणगमनानुयोगा पटिविरतो होति,
कथविककथा पटिविरतो होति, तुलाकूटकंसकूटमानकूटा पटिविरतो
होति, उक्कोटनवञ्चननिकतिसाचियोगा^४ पटिविरतो होति, छेदन-
वधबन्धनविपरामोसआलोपसहसाकारा^५ पटिविरतो होति ।

R. 206

६. "सो सन्तुद्धो होति कायपरिहारिकेन चीवरेन कुच्छिपरि-
२० हारिकेन पिण्डपातेन । येन येनेव पक्कमति समादायेव पक्कमति,
सेव्यथापि नाम पक्खी सकुणो येन येनेव डेति सप्तभारो व डेति । एवमेव
भिक्षु सन्तुद्धो होति कायपरिहारिकेन चीवरेन कुच्छिपरिहारिकेन
पिण्डपातेन । येन येनेव पक्कमति समादायेव पक्कमति । सो इमिना
अरियेन सीलकव्यन्धेन समन्बन्धातो अज्जतं अनवज्जसुखं पटिसवेदेति ।
२५ १०. "सो चक्खुना रूपं दिस्वा न निमित्तगाही होति
नानुब्यञ्जनगाही । यत्वाधिकरणमेन चक्खुद्विद्यं असनुतं विहरन्तं
अभिज्ञादोमनस्सा पापका अकुसला धर्मा अन्वाससवेद्यु, तस्स सवराय
पटिपञ्जति; रक्खति चक्खुन्दिद्य, चक्खुन्द्रिये संवर आपञ्जति । सोतेन

^३ स्याऽपोत्तके नतिः । ^२ भ० पोत्तके नतिः । ^{३-३.} स्याऽपीत्यके नतिः ।
^{४.} ० साचियोगा - सी०; उक्कोटनवञ्चननिकतिसाचियोगा - स्याऽ । ^५ छेदनव-
वधविपरामोसआलोपसहसा - स्याऽ ।

सद्वं सुत्वा ... घानेन गन्धं घायित्वा ... जिङ्गाय रसं साथित्वा ... कायेन
फोटुब्बं फुसित्वा ... मनसा घम्मं विज्ञाय न निमित्तगाही होति
नानुव्यञ्जनगाही । यत्वाधिकरणमेन मनिन्द्रियं असंवृतं विहरत्तं
अभिज्ञादोमनस्ता पापका अकुसला घम्मा अन्वास्सवेय्युं, तस्स संवराय
पटिपञ्जरिति; रक्षति मनिन्द्रियं, मनिन्द्रिये संवरं आपज्जति । सो ५
इमिना अरियेन इन्द्रियसंवरेन समझागतो अज्ञतं अव्यासेकसुखं पटि-
संवेदेति ।

११. “सो अभिकक्नते पटिकक्नते सम्पज्जानकारी होति, आलो-
किते विलोकिते सम्पज्जानकारी होति, सम्मिज्जिते पसारिते सम्पज्जानकारी
होति, सङ्खाटिपत्तीचौरधारणे सम्पज्जानकारी होति, असिते पीते खायिते १०
सायिते सम्पज्जानकारी होति, उच्चारपस्सावकम्मे सम्पज्जानकारी होति,
गते ठिते निसित्रे सुत्ते जागरिते भासिते तुष्टीभावे सम्पज्जानकारी होति ।

१२. “सो इमिना च अरियेन सीलवखञ्चेन समझागतो, इमिना
च अरियेन इन्द्रियसंवरेन समझागतो, इमिना च अरियेन सतिसम्प-
ज्जञ्जेन समझागतो विवित्तं सेनासनं भजति अरञ्जं रुखमूलं पब्बतं १५
कन्दरं गिरिगुं सुसानं वनपत्थं अब्दोकासं पलालपुञ्जं । सो अरञ्ज-
गतो वा रुखमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा निसीदति पल्लङ्घं
आभुजित्वा उजुं कायं पणिधाय परिमुखं सति उपटुपेत्वा ।

१३. “सो अभिज्ञं लोके पहाय विगताभिज्ञेन चेतसा विहरति,
अभिज्ञाय चित्तं परिसोधेति । व्यापादपदोसं पहाय अव्यापनचित्तो २०
विहरति सब्बपाणभूतहितानुकम्पी, व्यापादपदोसा चित्तं परिसोधेति ।
थीनमिद्धं पहाय विगतथीनमिद्धो विहरति आलोकसञ्ची सतो सम्प-
ज्जानो, थीनमिद्धा चित्तं परिसोधेति । उद्धञ्चकुकुञ्चं पहाय अनुद्धतो
विहरति अज्ञतं वूपसन्तचित्तो, उद्धञ्चकुकुञ्चा चित्तं परिसोधेति ।
विचिकिच्छं पहाय तिण्णविचिकिच्छो विहरति अकथङ्कथी कुसलेसु २५
घम्मेसु, विचिकिच्छाय चित्तं परिसोधेति ।

१४. “सो इसे पञ्च नीवरणे पहाय चेतसो उपविकलेसे पञ्जाय
दुव्वलीकरणे, विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि घम्मेहि सवितवकं
सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति । तं किं
मञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिवक्नत्तरो ३०
च पणीततरो चा’” ति ?

B. 424

R. 207

“एवं, भन्ते” ।

“इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्त्तसदत्था विहरन्ति ।

B. 425 ५ १५. “पुन च परं, उपालि, भिक्खु वित्कविचारानं वूपसमा ... पै०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । तं किं भञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिवकन्ततरो च पणीततरो चा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

R. 208 १० १०. “इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्त्तसदत्था विहरन्ति ।

१५. १६. “पुन च परं, उपालि, भिक्खु पीतिया च विरागा ... पै०... ततियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । तं किं भञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिवकन्ततरो च पणीततरो चा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्त्तसदत्था विहरन्ति ।

२० १७. “पुन च परं, उपालि, भिक्खु सुखस्त च पहाना ... पै०... चतुर्थं ज्ञानं ... पै०... पुन च परं, उपालि, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिवक्त्वा पटिवसञ्ज्ञानं अस्तज्ञमा नानत्सञ्ज्ञानं अयनसिकारा अनन्तो आकासो” ति आकासानन्वायतनं उपसम्पज्ज विहरति । तं किं भञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिवकन्ततरो च पणीततरो चा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्त्तसदत्था विहरन्ति ।

२५ १८. “पुन च परं, उपालि, भिक्खु सब्बसो आकासा-

नन्दायतनं समतिकक्षम् 'अनन्तं विज्ञाणं' ति विज्ञाणनन्दायतनं
उपसम्पद्ज विहरति ... पे०... । .

"सब्बसो विज्ञाणनन्दायतनं समतिकक्षम् 'नत्य किञ्ची' ति
आकिञ्चनन्दायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... पे०... ।

"सब्बसो आकिञ्चनन्दायतनं समतिकक्षम् 'सन्तमेतं पणीतमेत' " ५
ति नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति । तं कि मञ्जसि,
उपालि, 'नन्दाय विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिकक्षतरो च पणीततरो
चा' " ति ?

"एवं, भन्ते" ।

"इमं पि खो, उपालि, भम सावका अत्तनि धम्मं सम्पस्समाना १० B 426
अरञ्जावनपत्थानि पत्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव
अनुप्पत्तसदत्था विहरन्ति ।

१६. "पुन च परं, उपालि, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा-
यतनं समतिकक्षम् सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति; पञ्जाय
चस्स दिस्वा आसदा परिक्वीणा होन्ति । तं कि मञ्जसि, उपालि, १५
'नन्दाय विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिकक्षतरो च पणीततरो चा'"
ति ?

"एवं, भन्ते" ।

"इमं पि खो, उपालि, भम सावका अत्तनि धम्मं सम्पस्समाना
अरञ्जावनपत्थानि पत्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, अनुप्पत्तसदत्था" २०
चै विहरन्ति । इहु त्वं, उपालि, सह्ये विहराहि । सह्ये ते विहरतो
फासु भविस्सती" ति ।

१०. अभिव्यक्तिं

१. "दसयिमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभव्बो अरहत्तं सच्छिकातुं । कतमे दस ? रागं, दोसं, मोहं, कोषं, उपनाहं, मक्खं, पलासं,
इसं, मञ्जरियं, मानं - इमे खो भिक्खवे, दस धम्मे अप्पहाय अभव्बो २५
अरहत्तं सच्छिकातुं ।

२. "दसयिमे, भिक्खवे, धम्मे पहाय भव्बो अरहत्तं सच्छिकातुं ।
कतमे दस ? रागं, दोसं, मोहं, कोषं, उपनाहं, मक्खं, पलासं, इसं,

३-१. नो च खो ताव अनुप्पत्तसदत्था - सी०, स्या०, रो० । २. पलासं - सी० ।

मच्छरियं, मानं – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मे पहाथ भव्वो अरहतं
सञ्चिकातुं” ति ।

उपालिवमो^१ दसमो ।

त्रुत्सुदानं

R. 210

कामभोगी भयं^२ दिट्ठि, वज्ज्यमाहितुत्तिया^३ ।

कोकनुदो आहुनेय्यो^४, थेरो उपालि अभव्वो^५ ति” ॥

दुतियो पण्णासको समतो ।

११. समणसञ्चावरणो

१. समणसञ्चासुतं

B. 427 ५ १. “तिस्सो^६ इमा, भिक्खवे^७, समणसञ्चा भाविता बहुलीकता
सत्त धम्मे परिपूरेन्ति । कतमा तिस्सो ? वेवण्णियम्ह अज्ञुपगतो,
परपटिवदा मे जीविका, अब्बो मे आकर्ष्यो करणीयो ति – इमा खो,
भिक्खवे, तिस्सो समणसञ्चा भाविता बहुलीकता सत्त धम्मे परिपूरेन्ति ।

२. “कतमे सत्त ? सन्ततवृत्ति सीजेसु,
१० मनभिज्ञालु होति, अव्यापज्जो होति, अनतिमानी होति, सिक्खाकामो
होति, इदमत्थतिस्स होति जीवितपरिक्षारेसु, आरढविरियो^८ च
विहरति । इमा खो, भिक्खवे, तिस्सो समणसञ्चा भाविता बहुलीकता
इमे सत्त धम्मे परिपूरेन्ती” ति ।

२. बोज्जङ्गसुतं

१. “सत्तमे, भिक्खवे, बोज्जङ्गा भाविता बहुलीकता तिस्सो
१५ विज्ञा परिपूरेन्ति । कतमे सत्त ? सतिसम्बोज्जङ्गो, घमणविचय-
सम्बोज्जङ्गो, विरियसम्बोज्जङ्गो, पीतिसम्बोज्जङ्गो, पस्सद्विसम्बो-

१. उपामकमणो – स्था०, रो० । २ वेर – सी०, स्था०, रो० । ३ वज्जरत्तिया उभो
– सी०, वज्ज्यडतिया उभी – स्था०, रो० । ४ आहुणियो – सी०, स्था०; माहुनियो –
रो० । ५-६. आभव्वो – स्था०, अभव्वो ति – सी० । ६-६. तिस्सो भिक्खवे – स्था०, रो० ।
७. निच्च सततकारी – स्था०, रो०, निच्च सततकारी – सी० । ८ वीरियो – म० ।
९. स्था० पीतवे नत्यि ।

ज्ञाज्ञो, समाधिसम्बोज्ज्ञाज्ञो, उपेक्षासम्बोज्ज्ञाज्ञो – इमे खो, भिक्खवे,
सत्त बोज्ज्ञाभाविता बहुलीकता तिस्सो विज्ञा परिपूरेति ।

२. कतमा तिस्सो ? इध, भिक्खवे, भिक्तु अनेकविहितं पुब्वे-
निवासं अनुस्सरति, सेय्यथीदं – एकं पि जातिं द्वे पि जातियो तिस्सो पि
जातियो ... पे० .. इति साकारं सउदृशं अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनु- ५
स्सरति । दिव्बेन चक्षुना विसुद्धेन अतिक्लन्तमानुसकेन ... पे०... यथा-
कम्पूणे सत्ते पजाताति । आसवानं खया ... पे०... सच्छिकत्वा उप-
सम्पञ्ज विहरति । इमे खो, भिक्खवे, सत्त बोज्ज्ञाभाविता बहुलीकता
इमा तिस्सो विज्ञा परिपूरेत्ती” ति ।

३. मिच्छत्तसुतं

१ “मिच्छत्तं, भिक्खवे, आगम्म विराघना होति, नो आरा- १० ३ ४२८
वना । कथं च, भिक्खवे, मिच्छत्तं आगम्म विराघना होति, नो आरा-
घना ? मिच्छादिट्कस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्क्लिप्पो पहोति, मिच्छा-
सङ्क्लिप्पस्स मिच्छावाचाचा पहोति, मिच्छावाचस्स मिच्छाकम्मन्त्रो पहोति,
मिच्छाकम्मन्त्रस्स मिच्छाआजीवो पहोति, मिच्छाआजीवस्स मिच्छा-
वायामो पहोति, मिच्छावायामस्स मिच्छासति पहोति, मिच्छा- १५
सतिस्स मिच्छासमाधि पहोति, मिच्छासमाधिस्स मिच्छाज्ञाण पहोति,
मिच्छाज्ञाणिस्स^१ मिच्छाविमुत्ति पहोति । एवं खो, भिक्खवे, मिच्छत्तं
आगम्म विराघना होति, नो आराघना ।

१. “सम्मतं, भिक्खवे, आगम्म आराघना होति, नो विराघना ।
कथं च, भिक्खवे, सम्मतं आगम्म आराघना होति, नो विराघना ? २०
सम्मादिट्कस्स, भिक्खवे, सम्मासङ्क्लिप्पो पहोति, सम्मासङ्क्लिप्पस्स सम्मा-
वाचा पहोति, सम्मावाचस्स सम्माकम्मन्त्रो पहोति, सम्माकम्मन्त्रस्स
सम्माआजीवो पहोति, सम्माआजीवस्स सम्मावायामो पहोति, सम्मा-
वायामस्स सम्मासति पहोति, सम्मासतिस्स सम्मासमाधि पहोति, सम्मा- २५
समाधिस्स सम्माज्ञाणं पहोति, सम्माज्ञाणिस्स सम्माविमुत्ति पहोति ।
एवं खो, भिक्खवे, सम्मतं आगम्म आराघना होति, नो विराघना” ति ।

^१ मिच्छाज्ञाणस्स – रो० ।

४. बीजसुत्तं

१. "मिच्छादिट्टिकस्स, भिक्खवे, पुरिसपुगलस्स मिच्छासङ्क-
प्पस्स मिच्छावाचस्स मिच्छाकम्नत्स्स मिच्छाआजीवस्स मिच्छावाया-
मस्स मिच्छासतिस्स मिच्छासमाधिस्स मिच्छाजाणिस्स मिच्छाविमुत्तिस्स
यं च कायकम्मं यथादिट्टि समत्तं समादिन्नं^३ यं च वचीकम्मं य च
५ मनोकम्मं यथादिट्टि समत्तं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना यो च
पणिधि ये च सङ्कारा, सब्बे ते घम्मा ग्रनिट्टाय अकन्ताय अमनापाय अहिताय
दुक्खाय संवत्तन्ति । तं किस्स हेतु ? दिट्टि हिस्स", भिक्खवे, पापिका ।

"सेव्यथापि, भिक्खवे, निम्बबीजं वा कोसातकीबीजं वा^४
१० तित्तकलावृबीजं वा अल्लाय पथविया निकिखत्तं यं चेव पथविरसं
१५ उपादियति यं च आपोरसं उपादियति, सब्बं तं तित्तकत्ताय कटुकत्ताय
ग्रसातत्ताय संवत्तति । तं किस्स हेतु ? बीजं हि, भिक्खवे, पापक ।
एवमेव खो, भिक्खवे, मिच्छादिट्टिकस्स पुरिसपुगलस्स मिच्छासङ्कप्पस्स
मिच्छावाचस्स मिच्छाकम्नत्स्स मिच्छाआजीवस्स मिच्छावायामस्स
मिच्छासतिस्स मिच्छासमाधिस्स मिच्छाजाणिस्स मिच्छाविमुत्तिस्स यं
२० १५ चेव कायकम्मं यथादिट्टि समत्तं समादिन्नं यं च वचीकम्मं . य च मनो-
कम्मं यथादिट्टि समत्तं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना यो च पणिधि
ये च सङ्कारा, सब्बे ते घम्मा ग्रनिट्टाय अकन्ताय अमनापाय अहिताय
दुक्खाय संवत्तन्ति । तं किस्स हेतु ? दिट्टि हिस्स, भिक्खवे, पापिका ।

२. "सम्मादिट्टिकस्स, भिक्खवे, पुरिसपुगलस्स सम्मासङ्कप्पस्स
२० सम्मावाचस्स सम्माकम्नत्स्स सम्माआजीवस्स सम्मावायामस्स सम्मा-
सतिस्स सम्मासमाधिस्स सम्माजाणिस्स सम्माविमुत्तिस्स य चेव कायकम्मं
यथादिट्टि समत्तं समादिन्नं यं च वचीकम्मं यथादिट्टि समत्तं समादिन्नं
२५ यं च मनोकम्मं यथादिट्टि समत्तं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना
यो च पणिधि ये च सङ्कारा, सब्बे ते घम्मा इट्टाय कन्ताय मनापाय हिताय
सुखाय संवत्तन्ति । तं किस्स हेतु ? दिट्टि हिस्स, भिक्खवे, भद्रिका ।

"सेव्यथापि, भिक्खवे, उच्छुबीजं वा सालिबीजं वा मुहिकाबीजं
वा अल्लाय पथविया निकिखत्तं यं च^५ पथविरस उपादियति यं च आपो-

३ समादिण - रो० । २ हि - सी०, स्था०, रो० । ३-३ कोसातकीबीज
वा - सी०, रो०; कोसातकीबीज व - स्था० । ४. चेव - सी०, रो० ।

रसं उपादिथति सब्वं तं सातत्ताय भधुरत्ताय असेचनकर्त्ताय संवत्तति ।
तं किस्स हेतु ? बीजं हि भिक्खवे, भद्रकं । एवमेव खो, भिक्खवे,
सम्मादिट्टिकस्स ... पे०... सम्माविमुत्तिस्स यं चेव कायकम्मं यथादिट्टि
समतं समादिन्नं यं च वचीकम्मं ... यं च भनोकम्मं यथादिट्टि समतं
समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना यौ ज्ञे पणिधि ये च सङ्घारा, सब्वे ५
ते धम्मा इट्टाय कर्त्ताय भनापाय हिताय सुखाय संवत्तन्ति । तं किस्स
हेतु ? दिट्टि हिस्स, भिक्खवे, भद्रिका” ति ।

R. 214

५. विज्जांसुतं

१. “अविज्ञा, भिक्खवे, पुब्बज्ञमा अकुसलानं धम्मानं समा-
पत्तिया, अन्वदेव ग्रहिरिकं अनोत्तप्यं । अविज्ञागतस्स, भिक्खवे,
अविद्यानो मिच्छादिट्टि पहोति, मिच्छादिट्टिकस्स मिच्छासङ्कल्पो पहोति, १०
मिच्छासङ्कल्पस्स मिच्छावाचा पहोति, मिच्छावाचस्स मिच्छाकम्मन्तो ।
पहोति, मिच्छाकम्मन्तस्स मिच्छाआजीको पहोति, मिच्छाआजीवस्स
मिच्छावायमिहि पहोति, मिच्छावायामस्स मिच्छासति पहोति, मिच्छा-
सतिस्स मिच्छासमाधि पहोति, मिच्छासमाधिस्स मिच्छाआजाणं पहोति,
मिच्छाआणिस्स मिच्छामित्तिप्रहोति । १५

B. 430

२. “विज्ञा, भिक्खवे, पुब्बज्ञया अकुसलानं धम्मानं समापत्तिया,
अन्वदेव हिरोत्तप्यं । विज्ञागतस्स, भिक्खवे, विद्युनो सम्मादिट्टि
पहोति, सम्मादिट्टिकस्स सम्मासङ्कल्पो पहोति, सम्मासङ्कल्पस्स सम्मा-
वाचा पहोति, सम्मावाचस्स सम्माकम्मन्तो पहोति, सम्माकम्मन्तस्स
सम्माआजीको पहोति, सम्माआजीवस्स सम्मावायामो पहोति, सम्मा- २०
वायामस्स सम्मासति पहोति, सम्मासतिस्स सम्मासमाधि-पहोति, सम्मा-
समाधिस्स सम्माआजाणं पहोति, सम्माआणिस्स सम्माविमुत्ति पहोती” ति ।

R. 215

६. निज्जरसुतं

१. “दसयिमानि, भिक्खवे, निज्जरवत्थूनि । कतमानि दस ?
सम्मादिट्टिकस्स, भिक्खवे, मिच्छादिट्टि निज्जिणा होति; ये च मिच्छा-
दिट्टिपच्या अनेके पापका ग्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निज्जिणा २५

होन्ति; सम्मादिव्युपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

२. “सम्मासङ्कृप्तस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्कृप्तो निजिण्णो होति; ये च मिच्छासङ्कृप्तपच्चया अनेके पापका श्रकुसला धम्मा

३. सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मासङ्कृप्तपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

३. “सम्मावाचस्स, भिक्खवे, मिच्छावाचा निजिण्णा होति; ये च मिच्छावाचापच्चया अनेके पापका श्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मावाचापच्चया च अनेके कुसला धम्मा

४. भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

४. “सम्माकम्मन्तरस्स, भिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो निजिण्णो होति; ये च मिच्छाकम्मन्तपच्चया अनेके पापका श्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति, सम्माकम्मन्तपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

B. 431 ५. “सम्माआजीवस्स, भिक्खवे, मिच्छाआजीवो निजिण्णो होति; ये च मिच्छाआजीवपच्चया अनेके पापका श्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति, सम्माआजीवपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

६. “सम्मावायामस्स, भिक्खवे, मिच्छावायामो निजिण्णो होति, ये च मिच्छावायामपच्चया अनेके पापका श्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मावायामपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

७. “सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति निजिण्णा होति; ये च मिच्छासतिपच्चया अनेके पापका श्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मासतिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

८. “सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि निजिण्णो होति; ये च मिच्छासमाधिपच्चया अनेके पापका श्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मासमाधिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

R. 216 ३०

६. “सम्माजाणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाज्ञाणं निज्जिणं होति; ये च मिच्छाज्ञाणपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निज्जिणा होन्ति; सम्माज्ञाणपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

१०. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति निज्जिणा ५ होति; ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निज्जिणा होन्ति; सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति । इमानि खो, भिक्खवे, दस निज्जरवत्थूनी” ति ।

७. घोवनसुतं

१. “अतिथ, भिक्खवे, दक्षिणेसु जनपदेसु घोवनं नाम । तथ्य १० होति अन्नं पि पानं पि खज्जं पि भोज्जं पि लेयं पि पेत्य पि नच्चं पि गीतं पि वादितं पि । अत्येतं, भिक्खवे, घोवनं; ‘नेतं नत्थी’ ति वदामि । तं च खो एतं, भिक्खवे, घोवनं हीनं गम्मं पोथुज्जनिकं अनरियं अनत्थ- संहितं न निब्बिदाय न विरागाय न निरोधाय न उपसमाय न अभिज्ञाय १५ न सम्बोधाय न निब्बानाय संवत्तति ।

२. “अहं च खो, भिक्खवे, अरियं घोवनं देसेसामि, यं घोवनं एकन्तनिब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय निब्बानाय संवत्तति, यं घोवनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परि- मुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेव- २० दुखदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति । तं सुणाय, साधुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवं, मन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोऽुं । भगवा एतद्वोच-

३. “करमं च तं, भिक्खवे, अरियं घोवनं, यं घोवनं” एकन्त- निब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय २५ र २१७ निब्बानाय संवत्तति, यं घोवनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परि- मुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन

परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेव
दुक्खदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति ?

४. “सम्मादिद्विकस्स, भिक्खवे, मिच्छादिद्विनिद्वोता होति
ये च मिच्छादिद्विपञ्चया अनेके पापका ग्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति
५ चस्स निद्वोता होन्ति, राम्मादिद्विपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा
भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

५. “सम्मासङ्घप्रस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्घपो निद्वोतो होति
... पे०... सम्मावाचस्स, भिक्खवे, मिच्छावाचा निद्वोता होति ... सम्मा-
कम्मन्तस्स, भिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो निद्वोतो होति ... सम्माआजीवस्स,
१० भिक्खवे, मिच्छाआजीको निद्वोतो होति . सम्मावायामस्स, भिक्खवे,
मिच्छावायामो निद्वोतो होति ... सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति
निद्वोता होति ... सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि निद्वोतो
होति ... सम्माज्ञाणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाज्ञाणं निद्वोतं होति .. पे०... ।

B. 43³ ६. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति निद्वोता होति;
१५ ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका ग्रकुसला धम्मा सम्भवन्ति
ते चस्स निद्वोता होन्ति, सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा
भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति । इदं खो तं, भिक्खवे, अरियं धोवनं एकल-
निब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय निब्बा-
नाय संवत्तति, यं धोवनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति,
२० जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परि-
मुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेव-
दुक्खदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ती” ति ।

८. तिकिळ्कसुत्तं

R. 218 १. “तिकिळ्का, भिक्खवे, विरेचनं देन्ति पित्तसमुद्गानानं पि
आबाधान पटिधाताय, सेम्हसमुद्गानानं पि आबाधान पटिधाताय, वात-
२५ समुद्गानानं पि आबाधानं पटिधाताय । अत्थेतं, भिक्खवे, विरेचनं;
‘नेत नत्थी’ ति वदामि । त च खो एत, भिक्खवे, विरेचन सम्पज्जति
पि विपज्जति पि ।

२. “अहं च खो, भिक्खवे, अरियं विरेचनं देसेसामि, यं विरेचनं

सम्पज्जतियेव नो विपज्जति, यं विरेचनं आगम्म जातिघम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोभनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेवदुक्खदोभनस्सुपायासधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति । तं सुणाय, ताधुं भनसि करोय; भासिस्सामी” ति । “एव, भन्ते”ति खो ते ५ भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोऽुं । भगवा एतदबोच-

३. “कतमं च तं, भिक्खवे, अरियं विरेचनं, यं विरेचनं सम्प-
ज्जतियेव नो विपज्जति, यं विरेचनं आगम्म जातिघम्मा सत्ता जातिया
परिमुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता
मरणेन परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोभनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोक- १०
परिदेवदुक्खदोभनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति ?

४. “सम्मादिट्टिकस्स, भिक्खवे, मिच्छादिट्टि विरित्ता होति;
ये च मिच्छादिट्टिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते
चस्स विरित्ता होति; सम्मादिट्टिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-
पारिष्ठूरि गच्छन्ति ।

५. “सम्मासङ्कल्पस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्कल्पो विरित्तो होति
... पे०... सम्मावाचस्स, भिक्खवे, मिच्छावाचा विरित्ता होति ... सम्मा-
कम्मन्तस्स, भिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो विरित्तो होति ... सम्माआजीवस्स,
भिक्खवे, मिच्छाआजीबो विरित्तो होति ... सम्मावायामस्स, भिक्खवे,
मिच्छावायामो विरित्तो होति .. सम्मासत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छासेति २०
विरित्ता होति .. सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि विरित्तो
होति ... सम्माआणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाआणं विरित्तं होति ...पे०... ।

B. 434

R. 219

६. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति विरित्ता होति;
ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति
ते चस्स विरित्ता होति; सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा २५
भावनापारिष्ठूरि गच्छन्ति । इदं खो त, भिक्खवे, अरियं विरेचनं यं
विरेचनं सम्पज्जतियेव नो विपज्जति, यं विरेचनं आगम्म जातिघम्मा
सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति ... पे० .. सोकपरिदेवदुक्खदोभनस्सुपायासेहि
परिमुच्चन्ती” ति ।

६. वमनसुत्तं

१. “तिकिळ्छका, भिक्खवे, वमनं देन्ति पित्तसमुद्गानानं पि आवाधानं पटिघाताय, सेम्हसमुद्गानान् पि आवाधानं पटिघाताय, वात-समुद्गानानं पि आवाधानं पटिघाताय । अत्येतं, भिक्खवे, वमनं; ‘नेतं नत्यीं’ ति वदामि । त च खो एतं, भिक्खवे, वमनं सम्पज्जति पि ५ विपञ्जति पि ।

२. “अहं च खो, भिक्खवे, ग्ररियं वमनं देसेस्सामि, यं वमनं सम्पज्जतियेव नो विपञ्जति, यं वमनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुखदोभनस्युपायासधम्मा सत्ता सोक-१० परिदेवदुखदोभनस्युपायासेहि परिमुच्चन्ति । तं सुणाश .. पे०... एतदबोच—

R 220 ३. “कतमं च तं, भिक्खवे, ग्ररियं वमनं, यं वमनं सम्पज्जतियेव नो विपञ्जति, यं वमनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति .. पे०... सोकपरिदेवदुखदोभनस्युपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेव-१५ दुखदोभनस्युपायासेहि परिमुच्चन्ति ?

B. 435 ४. “सम्मादिट्टिकस्स, भिक्खवे, मिच्छादिट्टि वन्ता होति; ये च मिच्छादिट्टिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स वन्ता होन्ति; सम्मादिट्टिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-पारिपूरि गच्छन्ति ।

२० ५. “सम्मासङ्क्लप्पस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्क्लप्पो वन्तो होति ... पे०.. सम्मावाचस्स, भिक्खवे, मिच्छावाचा वन्ता होति .. सम्माकस्मन्तस्स, भिक्खवे, मिच्छाकस्मन्तो वन्तो होति .. सम्माआजीकस्स भिक्खवे, मिच्छाआजीवो वन्तो होति ... सम्मावायामस्स, भिक्खवे, मिच्छावायामो वन्तो होति .. सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति वन्ता होति .. सम्माआणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाआण वन्तं होति ... पे०... १५ सम्माआणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाआण वन्तं होति ...

६. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति वन्ता होति; ये च मिच्छाविमुत्तिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स वन्ता होन्ति; सम्माविमुत्तिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा

भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति । इदं खो तं, भिक्खवे, अरियं वमनं यं वमनं सम्पज्जतियेव नो विपज्जति, यं वमनं आगम्मा जातिधम्मा सत्ता जातिया परिसुच्चन्ति ... पे०... सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासेहि परिसुच्चन्ती” ति ।

१०. निद्वमनीयसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, निद्वमनीया धम्मा । कतमे दस ? ५ सम्मादिद्विक्स्स, भिक्खवे, मिच्छादिद्वि निद्वन्ता होति; ये च मिच्छादिद्विपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निद्वन्ता होन्ति; सम्मादिद्विपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

R. 221

२. “सम्मासङ्क्लप्स्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्क्लप्पो निद्वन्तो होति १० ... पे०... सम्मावाचस्स भिक्खवे, मिच्छावाचा निद्वन्ता होति ... सम्माकम्मन्तस्स, शिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो निद्वन्तो होति .. सम्माआजीवस्स, भिक्खवे, मिच्छाआजीबो निद्वन्तो होति ... सम्मावायामस्स, भिक्खवे, मिच्छावायामो निद्वन्तो होति ... सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति निद्वन्ता होति ... सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि निद्वन्तो १५ होति ... सम्माजाणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाजाणं निद्वन्तं होति ... ।

३. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति निद्वन्ता होति; ये च मिच्छाविमुत्तिपच्चया अनेके पापका अकुला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निद्वन्ता होन्ति; सम्माविमुत्तिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति । इमे खो, भिक्खवे, दस निद्वमनीया २० धम्मा” ति ।

B. 436

११. पठमअसेखसुत्तं

१. अथ खो अञ्जातरो भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो भो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच -

२. “‘असेखो असेखो’ ति, भन्ते, बुच्चति । कित्तावता तु’ खो’, २५ भन्ते, भिक्खु असेखो होती” ति ?

१-१. म० पौत्र्यके नत्य ।

“इधं, भिक्खु, भिक्खु मर्सेखाय सम्मादिट्ठिया समज्ञागतो होति, असेखेन सम्मासङ्कृप्तेन समज्ञागतो होति, असेखाय सम्मावाचाय समज्ञागतो होति, असेखेन सम्माकम्मन्तेन समज्ञागतो होति, असेखेन सम्माआजीवेन समज्ञागतो होति, असेखेन सम्मावायामेन समज्ञागतो होति, ५ असेखाय सम्मासतिया समज्ञागतो होति, असेखेन सम्मासमाधिना समज्ञागतो होति, असेखेन सम्माज्ञाणेन समज्ञागतो होति, असेखाय सम्माविमुक्तिया समज्ञागतो होति । एवं खो, भिक्खु, भिक्खु असेखो होती” ति ।

१२. द्रुतिपश्चेष्यसुत्तं

- R. 222 १. “दसयिमे, भिक्खवे, असेखिया धम्मा । कतमे दस ?
- १० १० असेखा सम्मादिट्ठि, असेखो सम्मासङ्कृप्तो, असेखा सम्मावाचा, असेखो सम्माकम्मन्तो, असेखो सम्माआजीवो, असेखो सम्मावायामो, असेखा सम्मासति, असेखो सम्मासमाधि, असेखं सम्माज्ञाण, असेखा सम्माविमुक्ति – इये खो, भिक्खवे, दस असेखिया धम्मा” ति ।

समणसञ्चावग्नो एकादसभो ।

तस्मुदानं

- १५ सञ्चाँ बोज्जञ्चा मिच्छतं, बीजं विजंजाय निज्जरं
धोवनं तिकिच्छा वमनं निद्रमनं द्वे असेखा ति ॥

१२. पच्चोरोहिणिवग्नो

१. पठमश्रवस्मसुत्तं

- B. 437 १. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो अनत्थो च; धम्मो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्म च विदितवा अनत्थ च, धम्म च विदितवा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपजिजर्वं !
२. “कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो च अनत्थो च ? मिळ्ळादिट्ठ-

१. समणसञ्चा - स्याऽ । २-२ ० निज्जरा - सी०, रो०, उपविज्जय - स्याऽ ।
३-३ धोवनसञ्च तिकिच्छा च - सी०, रो०, विज्जान धोवनतिकिच्छा - स्याऽ ।
४-४ ० सेखा - सी०; निद्रमेन द्वे चा - स्याऽ ।

मिच्छासङ्कृप्तो, मिच्छावाचा, मिच्छाकम्भन्तो, मिच्छाआजीवो, मिच्छा-
वायामो, मिच्छासति, मिच्छासमाधि, मिच्छाआणां, मिच्छाविमुत्ति –
अयं वुच्चति, भिक्खवे, अधम्मो च अनत्थो च ।

R. 223

३. “कतमो च, भिक्खवे, धम्मो च अत्थो च ? सम्मादिष्टि,
सम्मासङ्कृप्तो, सम्मावाचा, सम्माकम्भन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो,
सम्मासति, सम्मासमाधि, सम्माआणां, सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति,
भिक्खवे, धम्मो च अत्थो च ।

४. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो अनत्थो च; धम्मो च
वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा अनत्थं च, धम्मं च विदित्वा
अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति, इति यं तं वुत्तं,
इदमेतं पटिच्च वुत्तं” ति ।

२. द्रुतियवधम्भुत्तं

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च
वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा
अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं । कतमो च, भिक्खवे,
अधम्मो, कतमो च धम्मो, कतमो च अनत्थो, कतमो च अत्थो ?

15

२. “मिच्छादिष्टि, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मादिष्टि धम्मो; ये
च मिच्छादिष्टिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं
अनत्थो; सम्मादिष्टिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूरि
गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

३. “मिच्छासङ्कृप्तो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासङ्कृप्तो धम्मो;
ये च मिच्छासङ्कृप्तपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं
अनत्थो; सम्मासङ्कृप्तपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूरि
गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

४. “मिच्छावाचा, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मावाचा धम्मो; ये
च मिच्छावाचापञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं
अनत्थो; सम्मावाचापञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूरि
गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

25 R. 224

५. “मिच्छाकम्भन्तो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माकम्भन्तो धम्मो;
श०४-३६

ये च मिच्छाकम्मत्पञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्माकम्मत्पञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

६. “मिच्छाआजीबो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माआजीबो धम्मो;

५ ये च मिच्छाआजीबपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्माआजीबपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

७. “मिच्छावायामो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मावायामो धम्मो;

ये च मिच्छावायामपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति,

१० अयं अनत्थो; सम्मावायामपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

८. “मिच्छासति, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासति धम्मो; ये च मिच्छासतिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्मासतिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

९. “मिच्छासमाधि, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासमाधि धम्मो;

ये च मिच्छासमाधिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्मासमाधिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

२० १०. “मिच्छाज्ञाणं, भिक्खवे, अधम्मो, सम्माज्ञाणं धम्मो;

ये च मिच्छाज्ञाणपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो, सम्माज्ञाणपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

११. “मिच्छाविमुत्ति, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माविमुत्ति धम्मो;

२५ ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१२. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितव्यो धम्मो च; अनत्थो च वेदितव्यो अत्थो च। अधम्मं च विदितवा धम्म च, अनत्थं च विदितवा

अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं ति, इति यं तं वृत्तं, इदमेतं पटिच्छ वृत्तं” ति ।

इ. ततियशब्दमसुतं

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति । इदमवोच्च ५ र. 225 भगवा । इदं वत्वान् सुगतो उद्गायासना विहारं पाविसि ।

२. अथ खो तेसं भिक्खूनं अचिरपवकन्तरस्स भगवतो एतदहोसि – “इदं खो नो, आवुसो, भगवा सहित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्यारेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविद्वो – ‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च १० विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति । को नु खो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्यारेन अत्थं अविभत्तरस्स वित्यारेन अत्थं विभजेय्या” ति ?

३. अथ खो तेसं भिक्खूनं एतदहोसि – “अयं खो आयस्मा १५ आनन्दो सत्यु चेव संवणिणो सम्भावितो च विच्छूनं सन्नाम्नारीनं । पहोति चायस्मा’ आनन्दो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्यारेन अत्थं अविभत्तरस्स वित्यारेन अत्थं विभजितुं । यस्मून भयं येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्केय्याम्; उपसङ्केमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं एतमत्थं पटिपुच्छेय्याम्” । यथा नो आयस्मा आनन्दो व्याकरिस्सति २० तथा नं धारेस्सामा” ति ।

४. अथ खो ते भिक्खू येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्केमिसु; उपसङ्केमित्वा आयस्मता आनन्देन सद्धि सम्मोर्दिसु । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकभत्तं निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिन्ना खो ते भिक्खू आयस्मन्तं आनन्दं एतदवोचुं –

B 440

५. “इदं खो नो, आवुसो आनन्द, भगवा सहित्तेन उद्देसं

१. आयस्मा – स्याऽ । २. पुच्छेय्याम – सी०, स्याऽ, दो० ।

उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्ग्रायासना विहारं पविष्टो
— ‘अधम्मो च ... पे०... तथा पटिपञ्जितब्बं’ ति ।

R. 226 “तेसं नो, आवुसो, अम्हाकं अचिरपक्कत्तस्स भगवतो एतद-
होसि — ‘इवं खो नो, आवुसो, भगवा’ सहित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा

५ वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्ग्रायासना विहारं पविष्टो — अधम्मो च
...पे०... तथा पटिपञ्जितब्बं ति । को तु खो इमस्स भगवता सहित्तेन
उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं
विभजेय्या’ ति ?

“तेसं नो, आवुसो, अम्हाकं एतदहोसि — ‘अयं खो आयस्मा
१० आनन्दो सत्यु चेव संवर्णिण्ठो सम्भावितो च विच्छूतं सद्वाहाचारीनं ।
पहोति चायस्मा आनन्दो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स
वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितुं । यशून मयं
येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्केय्याम्”; उपसङ्केय्यित्वा आयस्मतं
आनन्दं एतमत्थं पटिपुच्छेय्याम । यथा नो आयस्मा आनन्दो व्याकरि-
१५ स्सति तथा नं धारेस्तामा” ति । विभजतु आयस्मा आनन्दो” ति ।

६. “सेयथापि, आवुसो, पुरिसो सारत्थिको सारणवेसी सार-
परियेसनं चरमानो महतो रक्खस्स तिदृतो सारवतो अतिकक्षमेव मूल
अतिकक्षम खन्वं साक्षापलासे सारं परियेसितब्बं मञ्जेय; एवं सम्भ-
मिदं आयस्मन्तानं सत्यरि सम्मुखीभूते तं भगवत्तं अतिपित्वा अम्हे
२० एतमत्थं पटिपुच्छितब्बं मञ्जाय” । सो हावुसो, भगवा जानं जानाति
पसं पस्सति, चक्खुभूतो आणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो बत्ता पवत्ता
अत्थस्स निजेता अभत्तस्स दाता धम्मस्सामी तथागतो । सो चेव पनेतस्स
कालो अहोसि यं तुम्हे भगवत्तंयेव उपसङ्केय्यित्वा एतमत्थं पटिपुच्छे-
य्यायथ । यथा वो “भगवा व्याकरेय तथा नं धारेय्याथा” ति ।

B. 441,
R. 227

२५ ७. “अद्वावुसो आनन्द, भगवा जानं जानाति पसं पस्सति
चक्खुभूतो आणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो बत्ता पवत्ता अत्थस्स निजेता
अभत्तस्स दाता धम्मस्सामी तथागतो । सो चेव पनेतस्स कालो अहोसि
यं मयं भगवत्तंयेव उपसङ्केय्यित्वा एतमत्थं पटिपुच्छेय्याम, यथा नो
भगवा व्याकरेय तथा नं धारेय्याम । अपि चायस्मा आनन्दो सत्यु

१. भगवता — म० । २. तेनुपसङ्केय्यित्वा — स्या० । ३. धारेय्याम — दी०,
स्या० । ४. मञ्जेय — सी०, दी० । ५. नो — सी०, स्या० ।

चेव संवर्णिणितो सम्भावितो च विज्ञूनं सब्रह्माचारीनं । पहोति चायस्मा आनन्दो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उहिटुस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितुं । विभजतायस्मा आनन्दो अपर्हे कल्पा” ति ।

६. “तेन हावुसो, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी” ५
ति । “एवमावुसो” ति खो ते भिक्षु आयस्मतो आनन्दस्स पञ्चस्सोसुं ।
अथायस्मा आनन्दो एतदवोच-

७. “यं खो नो, आवुसो, भगवा सहित्तेन उद्देसं उहिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविट्ठो — ‘अधम्मो च, भिक्षवेव, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । १० अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपण्जितब्बं’ ति । कतमो चावुसो, अधम्मो, कतमो च धम्मो, कतमो च अनत्थो, कतमो च अत्थो ?

८०. “भिञ्छादिट्ठि, आवुसो, अधम्मो; सम्मादिट्ठि धम्मो;
ये च मिञ्छादिट्ठिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं १५ अनत्थो; सम्मादिट्ठिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्वं गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

११. “मिञ्छासङ्कल्पो, आवुसो, अधम्मो; सम्मासङ्कल्पो धम्मो ...
मिञ्छावाचा, आवुसो, अधम्मो; सम्मावाचा धम्मो ... मिञ्छाकम्मन्तो,
आवुसो, अधम्मो, सम्माकम्मन्तो धम्मो ... मिञ्छाआजीवो, आवुसो, २० प्रधम्मो; सम्माआजीवो धम्मो ... मिञ्छावायामो, आवुसो, अधम्मो; सम्माचायामो धम्मो ... मिञ्छासति, आवुसो, अधम्मो; सम्मासति धम्मो ... मिञ्छासमाधि, आवुसो, अधम्मो; सम्मासमाधि धम्मो ...
मिञ्छाज्ञाणं, आवुसो, अधम्मो; सम्माज्ञाणं धम्मो ... मिञ्छाविमुत्ति,
आवुसो, अधम्मो; सम्माविमुत्ति धम्मो; ये च मिञ्छाविमुत्तिपञ्चया २५ अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्माविमुत्ति-पञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्वं गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१२. “यं खो नो, आवुसो, भगवा सहित्तेन उद्देसं उहि-
सित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविट्ठो —

१-१. अगदकरित्वा—सी०, रौ०, अगद०—स्था० । २ अय—म० ।

R. 228

B. 442

‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितव्यो धम्मो च ... पे०... तथा पटिपञ्जितव्यं ति, इमस्स खो अहं, आवुसो, भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स एवं’ वित्थारेन अत्थं आजानामि । आकृष्ण-माना च पन तुम्हे, आवुसो, भगवन्तयेव उपसङ्खमित्वा एतमत्थं पटि-
५ पुच्छेय्याथ । यथा वो नं भगवा व्याकरोति^१ तथा नं धारेय्याथा” ति ।

१३. “एवमावुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो आनन्दस्स भासितं ग्रभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा उट्टायासना येन भगवा तेनुप-सङ्खमिसु; उपसङ्खमित्वा भगवन्तं ग्रभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिशा खो ते भिक्खू भगवन्तं एतदवोचुं —

- १० १४. “यं खो नो भगवा^२ सहित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविद्वो — ‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितव्यो... पे०... तथा पटिपञ्जितव्यं’ ति । तेस नो, भन्ते, अम्हाकं अचिर-पक्कान्तस्स भगवतो एतदहोसि — ‘इदं खो नो, आवुसो, भगवा सहित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविद्वो — अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितव्यो ... पे०... तथा पटिपञ्जि-तव्यं ति । को नु खो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजेय्या’ ति ?

R. 229

B. 443

- “तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं एतदहोसि — ‘अयं खो आयस्मा आनन्दो सत्यु चेव संविष्णितो सम्भावितो च विच्छूनं सरव्हाचारीन । २० पहोति चायस्मा आनन्दो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं ग्रविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितु । यज्ञून मयं येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्खमेय्याम; उपसङ्खमित्वा आयस्मन्तं आनन्द एतमत्थं पटिपुच्छेय्याम । यथा नो आयस्मा आनन्दो व्याकरिस्तति तथा नं धारेस्सामा’ ति ।

- २५ “श्रथ खो मयं, भन्ते, येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्खमिम्हा^३; उपसङ्खमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं एतमत्थं अपुच्छिम्हा^४ । तेसं नो, भन्ते, येनायस्मता आनन्देन इमेहि आकारेहि इमेहि परेहि इमेहि व्यञ्जनेहि अत्थो सुविभत्तो” ति ।

१. सी० पोत्यके नत्यि । २. व्याकरेय्य—स्या० । ३. भन्ते भगवा—सी०, स्या०, रो० ।

४. तेनुपसङ्खमिम्ह—सी० । ५. अपुच्छिम्ह—सी० ।

१५. “साधु साधु, भिक्खवे ! पण्डितो, भिक्खवे, आनन्दो । महापञ्चो, भिक्खवे, आनन्दो । मं चे पि तुम्हे, भिक्खवे, उपसङ्खमित्वा एतमत्थं पटिपुच्छेय्याथ, अहं पि चे तं एवमेव व्याकरेयं यथा तं आनन्देन व्याकतं । एसो चेव तस्य अत्थो एवं च नं धारेय्याथा” ति ।

४. अजितसुतं

१. अथ खो अजितो^१ परिब्राजको येन भगवा तेनुपसङ्खमि ; ५
उपसङ्खमित्वा भगवता सर्द्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिश्चो खो अजितो परिब्राजको भगवत्तं एतदवोच –

२. “अम्हाकं, भो गोतम, पण्डितो नाम सब्रह्मचारी । तेन पञ्चमत्तानि चित्तद्वानसत्तानि चित्तितानि^२, येहि अञ्जतित्थिया १० उपारद्वा व^३ जानन्ति^४ उपारद्वस्मा”^५ ति ।

३. अथ खो भगवा भिक्खु आमत्तेसि – “धारेय नो तुम्हे, भिक्खवे, पण्डितवत्थूनी” ति ? १४

“एतस्य, भगवा, कालो एतस्य, सुगत, कालो यं भगवा भासेय, भगवतो सुत्वा भिक्खु धारेस्सन्ती” ति । १५

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाय, साधुकं मनसि करोष, भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोऽु । भगवा एतदवोच –

४. “इव, भिक्खवे, एकच्चो अधिमिकेन वादेन अधिमिकं वादं अभिनिगण्हाति अभिनिपीछेति, तेन च अधिमिकं परिसं रञ्जेति । २० तेन सा अधिमिका परिसा उच्चासहमहासदा” होति – ‘पण्डितो वत, भो, पण्डितो वत, भो’ ति ।

५. “इव पन, भिक्खवे, एकच्चो अधिमिकेन वादेन घमिकं वादं अभिनिगण्हाति अभिनिपीछेति, तेन च अधिमिकं परिसं रञ्जेति । २५ तेन सा अधिमिका परिसा उच्चासहमहासदा होति – ‘पण्डितो वत, भो, पण्डितो वत, भो’ ति ।

१. अजितो – स्था० । २. स्था० पोत्यके नत्यि । ३-३. पजानन्ति – सी० ।

४ उपारद्वस्मा – सी०, रो० । ५. उच्चासदा महासदा – सी०, स्था०, रो० ।

६. “इष पन, भिक्खवे, एकच्चो अधमिकेन वादेन धमिकं च वादं अधमिकं च वादं अभिनिगमहृति अभिनिष्ठीलेति, तेन च अधमिकं परिसं रञ्जेति । तेन सा अधमिका परिसा उच्चासद्-महासदा होति – ‘पण्डितो वत, भो, पण्डितो वत, भो’ ति* ।

R. 231 ५ ७. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्यो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्यं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितव्यं ।

८. “कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो, कतमो च धम्मो, कतमो च अनत्यो, कतमो च अत्थो? मिच्छादिट्टि, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मादिट्टि धम्मो; ये च मिच्छादिट्टिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्प्रवर्त्ति, अयं अनत्यो; सम्मादिट्टिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिष्टूरि गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

B. 445 १५ ९. “मिच्छासङ्क्लिप्तो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासङ्क्लिप्तो धम्मो .. मिच्छावाचा, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मावाचा धम्मो .. मिच्छाकम्मतो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माकम्मतो धम्मो ... मिच्छाआजीवो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माआजीवो धम्मो .. मिच्छावायामो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मावायामो धम्मो . मिच्छासति, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासति धम्मो .. मिच्छासमाधि, भिक्खवे अधम्मो; सम्मासमाधि धम्मो .. मिच्छाज्ञानं, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माज्ञानं धम्मो ।

२० १०. “मिच्छादिमुत्ति, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माविमुत्ति धम्मो; ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्प्रवर्त्ति, अयं अनत्यो; सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिष्टूरि गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

R. 232 २५ ११. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्यो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्यं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितव्यं ति, इति यं तं बुत्तं, इदमेतं पटिच्च बुत्तं” ति ।

* ‘इष पन भिक्खवे एकच्चो धमिकेन वादेन अधमिकं शावं ... वत शो ती’ ति सी०, स्था०, दो० पोत्यगेतु भाविको पाठौ दिसति ।

५. सङ्गारवसुतं

१. अथ खो सङ्गारवो^१ ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि;
उपसङ्कमित्वा भगवता सर्दि सम्मोदि। सम्मोदनीयं कथं सारणीयं
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिन्नो खो सङ्गारवो
ब्राह्मणो भगवत्तं एतद्वोच – “किं तु खो, भो गोतम, ओरिमं तीरं, कि
पारिमं तीर” ति ?

२. “मिच्छादिटि खो, ब्राह्मण, ओरिमं तीरं, सम्मादिटि पारिमं
तीरं; मिच्छासङ्कपो ओरिमं तीरं, सम्मासङ्कपो पारिमं तीरं; मिच्छा-
वाचा ओरिमं तीरं, सम्मावाचा पारिमं तीरं; मिच्छाकम्मन्तो ओरिमं
तीरं, सम्माकम्मन्तो पारिमं तीरं; मिच्छाआजीवो ओरिमं तीरं, सम्मा-
आजीवो पारिमं तीरं; मिच्छावायामो ओरिमं तीरं, सम्मावायामो
पारिमं तीरं; मिच्छासति ओरिमं तीरं, सम्मासति पारिमं तीरं; मिच्छा-
समाधि ओरिमं तीरं, सम्मासमाधि पारिमं तीरं; मिच्छाज्ञाणं ओरिमं
तीरं, सम्माज्ञाणं पारिमं तीरं; मिच्छाविमुत्ति ओरिमं तीरं, सम्मा-
विमुत्ति पारिमं तीरं ति। इदं खो, ब्राह्मण, ओरिमं तीरं, इदं पारिमं
तीरं ति।

“अप्पका ते मनुस्सेषु, ये जना पारगामिनो।

अथायं इतर्या पजा, तीरमेवानुधावति ॥

“ये च खो सम्मदक्षाते, धर्मे धर्मानुवत्तिनो।

ते जना पारमेस्सन्ति, मच्छुद्धेयं सुहुत्तरं ॥

“कहं धर्मं विष्पहाय, सुकं भावेय पण्डितो।

ओका अनोकमागम्म^२, विवेके यथ दूरमं ॥

“तत्राभिरतिमिच्छेय, हित्वा कामे अकिञ्चनो।

परियोदयेय अतानं, चित्तकलेसेहि पण्डितो ॥

“येसं सम्बोधियज्ञेषु, सम्मा चित्तं सुभावितं।

आदानपटिनिस्सग्गे, अनुपादाय ये रता।

खीणासवा जुतिमन्तो^३, ते लोके परिनिवृत्ता” ति ॥

५

१०

१५

B. 446

R. 233

२५

१. सगारवो – स्याऽ। २. अनोकमागम्म – स्याऽ। ३. जुतिमन्तो – सी०
ग०४-३७

६. ओरिमतीरसुतं

१. “ओरिमं च, भिक्खवे”, तीरं देसेसामि पारिमं च तीरं ।
तं सुणाय, सावुकं मनसि करोय; भासिस्तामी” ति । “एवं, भत्ते” ति
खो ते भिक्कू भगवतो पञ्चसोहुं । भगवा एतद्वोच-

२. “कतमं च, भिक्खवे, ओरिमं तीरं, कतमं च पारिमं तीर ?
५ मिच्छानिंद्वि” ओरिमं तीरं, सम्मादिंद्वि पारिमं तीरं .. ऐ०... मिच्छा-
विमुत्ति ओरिमं तीरं, सम्माविमुत्ति पारिमं तीरं । इदं खो, भिक्खवे,
ओरिमं तीरं, इदं पारिमं तीरं ति ।

“अथका ते मतुस्सेषु, ये जना पारमामितो ।

अथायं इतरा पजा, तीरमेवानुधावति ॥

१० “ये च खो सम्पदक्षाते, वम्मे धम्मानुवत्तिनो ।
ते जना पारमेस्सन्ति, पञ्चवेद्यं सुदुतरं ॥

“कष्टं धम्मं विष्प्रहाय, सुकं भावेथ पण्डितो ।

ओका अनोकमागम्म, विवेके यत्थ दूरमं ॥

“तत्राभिरतिमिच्छेय, हित्वा कामे शक्तिनो ।

१५ परिवोदपेय आत्मानं, चित्तक्लेसेहि पण्डितो ॥

“येसं सम्बोधिङ्गेषु, सम्मा चितं सुभावितं ।

आदानपटिनिस्सन्गे, अनुपादाय ये रता ।

खीणासवा जुतिमल्लो, ते लोके परिनिवृता” ति ॥

७. पठमपञ्चवोरोहणीसुतं

B. 447 १. तेन खो पन समयेन जाणुस्सोणि^३ ब्राह्मणो तद्वृपोसये

R. 234 २० सीसंन्हातो^४ नवं खोभयुगं निवत्यो अल्लकुसमुर्द्धि^५ आदाय, भगवतो
अविद्वै एकमन्तं ठितो होति । अहसा खो भगवा जाणुस्सोणि ब्राह्मण
तद्वृपोसये सीसंन्हातं नवं खोभयुगं निवत्यं अल्लकुसमुर्द्धि आदाय एकमन्तं
ठितं । दिस्वान्^६ जाणुस्सोणि ब्राह्मणं एतद्वोच-

२. “किं नु त्वं, ब्राह्मण, तद्वृपोसये सीसंन्हातो नवं खोभयुगं

३. वी भिक्खवे — नी०, स्या०, दो० । ४. मिच्छादिंद्वि भिक्खवे — ची०, स्या०,

रो० । ५. जाणुस्सोणि — सी० । ६. नीर्वन्हातो — सी०, दो०, स्या०, यीसूत्रवदो — स्या० । ७. यी-

कुत्तयुक्ति — सी०, दो० । ८. अविद्वै एकमन्त — सी०, स्या०, दो० । ९. दिस्वा — सी०, दो० ।

निवत्थो अल्लकुसमुद्दिं आदाय एकमन्तं ठितो ? किं न्वज्ज ब्राह्मण-
कुलस्सा” ति ?

“पञ्चोरोहणी, भो गोतम, अज्ज ब्राह्मणकुलस्सा” ति ।

“यथा कथं पन, ब्राह्मण, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होती” ति ?

“इध, भो गोतम, ब्राह्मणा तदहुपोसथे सीसन्हाता नवं खोमयुगं ५

निवत्था अल्लेन गोमयेन पर्थिवि ओपुञ्जित्वा हरितेहि कुसेहि पत्थरित्वा
अन्तरा च वेलं अन्तरा च अग्न्यागारं सेव्यं कप्पेन्ति । ते तं रत्ति तिक्खत्तु
पञ्चुद्वाय पञ्जलिका ग्रन्गि नमस्सन्ति – ‘पञ्चोरोहाम भवत्तं, पञ्चो-
रोहाम भवत्तं’ ति । बहुकेन च सप्तितेलनवनीतेन ग्रन्गि सन्तप्पेन्ति ।
तस्सा च रत्तिया अञ्चयेन पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन ब्राह्मणे १०
सन्तप्पेन्ति । एवं, भो गोतम, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“अञ्जथा खो, ब्राह्मण, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होति,
अञ्जथा च पन अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“यथा कथं पन, भो गोतम, अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी
होति ? साधु मे भवं गोतमो तथा धम्मं देसेतु यथा अरियस्स विनये १५
पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुकं भनसि करोहि;
भासिस्सामी” ति । “एवं, भो” ति खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवतो
पञ्चस्सोसि । भगवा एतदबोच –

३. “इध, ब्राह्मण, अरियसावको इति पटिसञ्चिक्खति – २० R.235
‘मिञ्छादिट्टिया खो पापको विपाको दिट्टे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’
ति । सो इति पटिसङ्घाय मिञ्छादिट्टि पजहति; मिञ्छादिट्टिया पञ्चो-
रोहति ।

.. मिञ्छासङ्कप्पस्स खो पापको विपाको – दिट्टे चेव धम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिञ्छासङ्कप्पं पजहति; २५
मिञ्छासङ्कप्पा पञ्चोरोहति ।

... मिञ्छावाचाय खो पापको विपाको – दिट्टे चेव धम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिञ्छावाचं पजहति;
मिञ्छावाचाय पञ्चोरोहति ।

१. सी०, स्मा०, रो० पोत्थकेसु नत्यि ।

... मिच्छाकम्मन्तस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव घम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छाकम्मन्तं पजहर्ति;
मिच्छाकम्मन्ता पञ्चोरोहर्ति ।

... मिच्छाआजीवस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव घम्मे
५ अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छाआजीव पजहर्ति;
मिच्छाआजीवा पञ्चोरोहर्ति ।

... मिच्छावायामस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव घम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छावायामं पजहर्ति;
मिच्छावायामा पञ्चोरोहर्ति ।

१० ... मिच्छासतिया खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव घम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छासतिं पजहर्ति,
मिच्छासतिया पञ्चोरोहर्ति ।

... मिच्छासमाधिस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव घम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छासमाधिं पजहर्ति;
१५ मिच्छासमाधिम्हा पञ्चोरोहर्ति ।

B. 449 ... मिच्छाआणस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव घम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छाआणं पजहर्ति;
मिच्छाआणम्हा पञ्चोरोहर्ति ।

२० “इष, ब्राह्मण, ... पटिसङ्घिकवति – ‘मिच्छाविमुत्तिया खो
पापको विपाको – दिट्ठे चेव घम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति
पटिसङ्घाय मिच्छाविमुत्तिं पजहर्ति, मिच्छाविमुत्तिया पञ्चोरोहर्ति ।
एवं खो, ब्राह्मण, अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी होती” ति ।

२५ ४. “अञ्जनथा, भो गोतम, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी, अञ्जनथा
च पन अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी होति । इमिस्सा च, भो गोतम,
अरियस्स विनये पञ्चोरोहणिया ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी कलः नारवति
सोऽर्णिस । अभिकक्षतं, भो गोतम .. पै... उपासकं मं भवं गोतमो
घारेतु अञ्जनग्ने पाणुपेतं सरणं गतं” ति ।

८. दुतियपच्चोरोहणीसुतं

१. “अरियं वो भिक्खवे, पच्चोरोहणि देसेस्सामि । तं सुणाथ... कतमा च, भिक्खवे, अरिया पच्चोरोहणी ? इध, भिक्खवे, अरियसावको इति पटिसञ्चक्खति – ‘मिच्छादिट्ठिया खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छादिट्ठि पजहति; मिच्छादिट्ठिया पच्चोरोहति । मिच्छासङ्घप्पस्स खो पापको ५ विपाको ... मिच्छावाचाय खो ... मिच्छाकम्मन्तस्स खो ... मिच्छा-आजीवस्स खो ... मिच्छावायायामस्स खो ... मिच्छासतिया खो ... मिच्छा-समाधिस्स खो ... मिच्छाज्ञाणस्स खो ... मिच्छाविमुत्तिया खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छाविमुत्ति पजहति; मिच्छाविमुत्तिया पच्चोरोहति । अयं बुच्छति, १० भिक्खवे, अरिया पच्चोरोहणी” ति ।

९. पुब्बज्ञमसुतं

१. “‘सुरियस्स’, भिक्खवे, उदयतो एतं पुब्बज्ञम् एतं पुब्ब-निमित्तं, यदिदं – अरुणगं^१ । एवमेव खो, भिक्खवे, कुसलानं धम्मानं एतं पुब्बज्ञम् एतं पुब्बनिमित्तं, यदिदं – सम्मादिट्ठि । सम्मादिट्ठिकस्स^२, भिक्खवे, सम्मासङ्घप्पो पहोति, सम्मासङ्घप्पस्स सम्मावाचा पहोति, १५ सम्मावाचस्स सम्माकम्मन्तो पहोति, सम्माकम्मन्तस्स सम्माआजीवो पहोति, सम्माआजीवस्स सम्मावायामो पहोति, सम्मावायामस्स सम्मा-सति पहोति, सम्मासतिस्स सम्मासमाधि पहोति, सम्मासमाधिस्स सम्माज्ञाणं पहोति, सम्माज्ञाणिस्स सम्माविमुत्ति पहोति” ति ।

B. 450

R. 237

१०. आसवक्षयसुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा भाविता बहुलीकता आसवानं २० खयाय संवत्तत्ति । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि, सम्मासङ्घप्पो, सम्मा-वाचा, सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मा-समाधि, सम्माज्ञाणं, सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा भाविता बहुलीकता आसवानं खयाय संवत्तत्ती” ति ।

पच्चोरोहणिवग्गो वारसमो ।

^१ सूरियस्स – म० । ^२. अरुणगं – सी०, री०; अरुणूष – स्या० । ^{३.} दिट्ठिस्स – सी०, री० ।

तस्मुद्गां

तथो प्रधम्मा^१ अजितो, सङ्घारवो च शोरिसं ।
द्वे चेव पञ्चोरोहणी, पुब्बज्ञमं आसवकलयो^२ ति ॥

१३. परिसुद्धवग्गो^३

१. पठमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा परिसुद्धा परियोदाता, नाड्बन्नत्र^४
सुगतविनया । कतने दस ? सम्मादिट्ठि, सम्मासङ्क्लिप्तो, सम्माचाचा,
५ सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि,
सम्माज्ञाणं, सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा परिसुद्धा
परियोदाता, नाड्बन्नत्र सुगतविनया” ति ।

२. द्वितियसुत्तं

R. 238 १. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा अनुप्पन्ना उप्पज्जन्ति, नाड्बन्नत्र
१0 सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पै०... सम्माविमुत्ति –
इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा अनुप्पन्ना उप्पज्जन्ति, नाड्बन्नत्र सुगत-
विनया” ति ।

३. तृतियसुत्तं

B. 431 १. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा महफ्ला महानिसंसा, नाड्बन्नत्र
सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पै०... सम्माविमुत्ति –
१5 इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा महफ्ला महानिसंसा, नाड्बन्नत्र
सुगतविनया” ति ।

४. चतुर्थसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा रागविनयपरियोसाना होन्ति
दोसविनयपरियोसाना होन्ति मोहविनयपरियोसाना होन्ति, नाड्बन्नत्र

१. प्रदम्मं – सी० २. आसवो चा – सी०, रो० ३. परिसुद्धिवग्गो – स्वा० ।

सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिद्वि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे
खो, भिक्खवे, दस घम्मा रागविनयपरियोसाना होन्ति दोसविनयपरियो-
साना होन्ति मोहविनयपरियोसाना होन्ति, नाञ्जन्न शुगतविनया” ति ।

५. पञ्चमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, घम्मा एकन्तनिष्विदाय विरागाय निरो-
धाय उपसमाय अभिञ्जाय सम्बोधाय निव्वानाय संवत्तन्ति, नाञ्जन्न शुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिद्वि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे
खो, भिक्खवे, दस घम्मा एकन्तनिष्विदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय
अभिञ्जाय सम्बोधाय निव्वानाय संवत्तन्ति, नाञ्जन्न शुगतविनया”
ति ।

६. छहमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, घम्मा भाविता बहुलीकता अनुपश्चा १०
उप्पज्जन्ति, नाञ्जन्न शुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिद्वि ... पे०...
सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस घम्मा भाविता बहुलीकता
अनुपश्चा उप्पज्जन्ति, नाञ्जन्न शुगतविनया” ति । R. 239

७. सप्तमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, घम्मा भाविता बहुलीकता महप्फला
होन्ति महानिसंसा, नाञ्जन्न शुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिद्वि १५
... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस घम्मा भाविता
बहुलीकता महप्फला होन्ति महानिसंसा, नाञ्जन्न शुगतविनया” ति ।

८. अहमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, घम्मा भाविता बहुलीकता राग-
विनयपरियोसाना होन्ति दोसविनयपरियोसाना होन्ति मोहविनय-
परियोसाना होन्ति, नाञ्जन्न शुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिद्वि २०
... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस घम्मा भाविता

वहुलीकता रागविनयपरियोगाना होन्ति दोसविनयपरियोगाना होन्ति
मोहविनयपरियोगाना होन्ति, नाञ्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

६. दसमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, घम्मा भाविता वहुलीकता एकल्ल-
निव्विदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय
५ निव्वानाय संबत्तन्ति, नाञ्जन्त्र सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि
... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस घम्मा भाविता वहुली-
कता एकल्लनिव्विदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय
सम्बोधाय निव्वानाय संबत्तन्ति, नाञ्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

७०. दसमसुत्तं

- R. 240 १. “दसयिमे, भिक्खवे, मिच्छता । कतमे दस ? मिच्छा-
१० दिट्ठि, मिच्छासङ्क्षेपो, मिच्छावाचा, मिच्छाकम्मत्तो, मिच्छाआजीवो,
मिच्छावायामो, मिच्छासति, मिच्छासमाधि, मिच्छाआणं, मिच्छा-
विमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस मिच्छता” ति ।

११. एकादशमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, सम्मता । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि
सम्मासङ्क्षेपो, सम्मावाचा, सम्माकम्मत्तो, सम्माआजीवो, सम्मा-
१५ वायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि, सम्माआणं, सम्माविमुत्ति – इमे
खो, भिक्खवे, दस सम्मता” ति ।

परिसुद्धवग्नो तेरसमो ।

१४. साधुवग्नो

१. साधुसुत्तं

१. ४५३ “साधुं च वो, भिक्खवे, देसेसामि’ असाधुं च । तं
सुणाथ, साधुं भनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति
खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतद्वोच –

१. देसिस्तामि – सी०, स्या०, रो० ।

२. “कतम्” च, भिक्खवे, असाधु^३? मिच्छादिटि, मिच्छासङ्क्षणो, मिच्छावाचा, मिच्छाकम्भतो, मिच्छाआजीवो, मिच्छावायामो, मिच्छासति, मिच्छासमाधि, मिच्छाज्ञाणं, मिच्छाविमुत्ति – इदं वुच्चति, भिक्खवे, असाधु। कतमं च, भिक्खवे, साधु^३? सम्मादिटि, सम्मा-
सङ्क्षणो, सम्मावाचा सम्माकम्भतो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, ५ सम्मासति, सम्मासमाधि, सम्माज्ञाणं, सम्माविमुत्ति – इदं वुच्चति, भिक्खवे, ‘साधु’ ति।

R. 241

२. अरियधम्मसुत्तं

१. “अरियधम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनरियधम्मं च। तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनरियो धम्मो? मिच्छादिटि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरियो धम्मो। कतमो १० च, भिक्खवे, अरियो धम्मो? सम्मादिटि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियो धम्मो” ति।

।९--

३. अकुसलसुत्तं

१. “अकुसलं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि कुसलं, च। तं सुणाथ ... पे०... कतमं च, भिक्खवे, अकुसलं? मिच्छादिटि ... पे०... मिच्छा-विमुत्ति – इदं वुच्चति, भिक्खवे, अकुसलं। कतमं च, भिक्खवे, कुसलं? १५ सम्मादिटि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इदं वुच्चति, भिक्खवे, कुसलं” ति।

R. 242

४. अत्थसुत्तं

१. “अत्थं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनत्थं च। तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनत्थो? मिच्छादिटि ... पे०... मिच्छा-विमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनत्थो। कतमो च, भिक्खवे, अत्थो? सम्मादिटि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अत्थो” ति। २०

R. 242

५. धम्मसुत्तं

१. “धम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अधम्मं च। तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो? मिच्छादिटि .. पे०... मिच्छा-

R. 244

१. कतमो – सी० । २. असाधु – री०, स्या०, रो० । ३. साधु – सी०, स्या०, रो० ।
अ०४-३८

विमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, अघम्मो । कतमो च, भिक्खवे, घम्मो? सम्मादिष्टु ... पे०... सम्माविमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, घम्मो” ति ।

६. सासवसुत्तं

१. “सासवं च वो, भिक्खवे, घम्मं देसेस्सामि अनासवं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, सासवो घम्मो ? भिच्छादिष्टु
५ ... पे०... भिच्छाविमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, सासवो घम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अनासवो घम्मो ? सम्मादिष्टु ... पे०... सम्मा-
विमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, अनासवो घम्मो” ति ।

७. सावज्जसुत्तं

१. “सावज्जं च वो, भिक्खवे, घम्मं देसेस्सामि अनवज्जं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, सावज्जो घम्मो ? भिच्छादिष्टु
१० ... पे०... भिच्छाविमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, सावज्जो घम्मो । कतमो च, भिक्खवे; अनवज्जो घम्मो ? सम्मादिष्टु ... पे०... सम्मा-
विमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, अनवज्जो घम्मो” ति ।

८. तपनीभसुत्तं

२४३ १. “तपनीयं च वो, भिक्खवे, घम्मं देसेस्सामि अतपनीयं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, तपनीयो घम्मो ? भिच्छा-
१५ दिष्टु ... पे०... भिच्छाविमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, तपनीयो घम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अतपनीयो घम्मो ? सम्मादिष्टु ... पे०... सम्मा-
विमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, अतपनीयो घम्मो” ति ।

९. आचयगामिसुत्तं

१. “आचयगामि च वो, भिक्खवे, घम्मं देसेस्सामि अपचयगामि च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, आचयगामी घम्मो ?
२० भिच्छादिष्टु ... पे०... भिच्छाविमुक्ति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, आचय-

गामी धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अपचयगामी धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, अपचयगामी धम्मो” ति ।

B. 455

१०. दुक्खुद्रष्टव्यमुत्तं

१. “दुक्खुद्रयं” च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्तामि सुखुद्रयं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, दुक्खुद्रयो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ५ ... पे०... मिच्छाविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खुद्रयो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, सुखुद्रयो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुखुद्रयो धम्मो” ति ।

११. दुखविपाकमुत्तं

१. “दुखविपाकं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्तामि सुखविपाकं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, दुखविपाको धम्मो ? १० मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, दुखविपाको धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, सुखविपाको धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुखविपाको धम्मो” ति ।

B. 244

साधुवग्गो चुहसमो ।

१५. अरियवग्गो

१. अरियमण्डुत्तं

१. “अरियमण्डं च वो, भिक्खवे, धम्मं” देसेस्तामि अनरिय- १५ मण्डं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनरियो मण्डो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरियो मण्डो । कतमो च, भिक्खवे, अरियो मण्डो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियो मण्डो” ति ।

१. दुखुद्रय — सी० । २. सी० पौत्रके न दिशति ।

२. कण्ठमग्नसुतं

- R. 245 १. “कण्ठमग्नं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि सुक्कमग्नं
च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, कण्ठमग्नो ? मिच्छादिट्ठि
B. 456 ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, कण्ठमग्नो । कतमो
च, भिक्खवे, सुक्कमग्नो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं
५ वुच्चति, भिक्खवे, सुक्कमग्नो” ति ।

३. सद्धम्मसुतं

१. “सद्धम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि असद्धम्मं च । तं सुणाथ
... पे०... कतमो च, भिक्खवे, असद्धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छा-
विमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, असद्धम्मो । कतमो च, भिक्खवे,
सद्धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे,
१0 सद्धम्मो” ति ।

४. सप्तुरिसधम्मसुतं

१. “सप्तुरिसधम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि असप्तुरिसधम्मं
च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, असप्तुरिसधम्मो ? मिच्छा-
दिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, असप्तुरिस-
धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, सप्तुरिसधम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०...
१5 सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सप्तुरिसधम्मो” ति ।

५. उप्पादेतब्बसुतं

- R. 246 १. “उप्पादेतब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न उप्पादे-
तब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न उप्पादेतब्बो
धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे,
न उप्पादेतब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, उप्पादेतब्बो धम्मो ?
२0 सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, उप्पादेतब्बो
धम्मो” ति ।

६. आसेवितब्बसुतं

१. “आसेवितब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न आसेवितब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न आसेवितब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न आसेवितब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, आसेवितब्बो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, ५ आसेवितब्बो धम्मो” ति ।

७. भावेतब्बसुतं

१. “भावेतब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न भावेतब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न भावेतब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न भावेतब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, भावेतब्बो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... १० सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, भावेतब्बो धम्मो” ति ।

B. 457

८. बहुलीकातब्बसुतं

१. “बहुलीकातब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न बहुलीकातब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न बहुलीकातब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न बहुलीकातब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, बहुलीकातब्बो धम्मो ? १५ सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, बहुलीकातब्बो धम्मो” ति ।

९. अनुस्सरितब्बसुतं

१. “अनुस्सरितब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न अनुस्सरितब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न अनुस्सरितब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, २० न अनुस्सरितब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अनुस्सरितब्बो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनुस्सरितब्बो धम्मो” ति ।

R. 247

१०. सच्छकातब्बसुत्तं

१. “सच्छकातब्बं च वा, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न सच्छकातब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न सच्छकातब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, न सच्छकातब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, सच्छकातब्बो धम्मो ?
- ५ सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति — अयं वुच्चति, भिक्खवे, सच्छकातब्बो धम्मो” ति ।

अरियवभो पश्चरसयो ।
ततियो पण्णाशको समस्तो ।

१६. पुग्गलवग्गो

१. सेवितब्बसुत्तं

- B. 458
R. 248
१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो पुग्गलो न सेवितब्बो । कतमेहि दसहि ? मिच्छादिट्ठिको होति, मिच्छासङ्क्षिप्पो होति, मिच्छावाचो होति, मिच्छाकम्मतो होति, मिच्छाआजीवो होति, मिच्छावायामो होति, मिच्छासति होति, भिक्खसमाधि होति, मिच्छाआणी होति, मिच्छाविमुत्ति होति — इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्वागतो पुग्गलो न सेवितब्बो ।

- १० १५ २०
२. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो पुग्गलो सेवितब्बो । कतमेहि दसहि ? सम्मादिट्ठिको होति, सम्मासङ्क्षिप्पो होति, सम्मावाचो होति, सम्माकम्मतो होति, सम्माआजीवो होति, सम्मावायामो होति, सम्मासति होति, सम्मासमाधि होति, सम्माआणी होति, सम्माविमुत्ति होति — इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्वागतो पुग्गलो सेवितब्बो” ति ।

२-१२. भजितब्बादिसुत्तानि

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो पुग्गलो न भजितब्बो
- २० ... पे०... भजितब्बो ... पे०... न परिष्पासितब्बो ... परिष्पासितब्बो ... पे०... न पुज्जो होति ... पुज्जो होति ... पे०... न पासंसो होति ...

पासंसो होति ... पे०... अगारवो होति ... सगारवो होति ... पे०... अप्प-
तिस्सो^१ होति ... सप्पतिस्सो^२ होति ... पे०... न आराधको होति ...
आराधको होति ... पे०... न विसुज्ज्ञति ... विसुज्ज्ञति ... पे०... मानं
नाविभोति ... मानं अधिभोति ... पे०... पञ्जाय न बहुति ... पञ्जाय
बहुति ... पे०... ।

R. 249

5

२. “बहुं प्रपुञ्जां पसवति ... बहुं पुञ्जां पसवति । कतमेहि
दसहि ? सम्मादिट्ठिको होति, सम्मासङ्कप्पो होति, सम्मावाचो होति,
सम्माकम्मन्तो होति, सम्माआजीवो होति, सम्मावायामो होति, सम्मा-
सति होति, सम्मासमाधि होति, सम्माज्ञाणी होति, सम्माविमुत्ति होति
— इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मर्थे हि समन्नागतो पुगलो बहुं पुञ्जां
पसवती” ति ।

B. 459

10

पुगलवग्गो सोऽसमो ।

— ○ —

१७. जाणुस्सोणिवग्गो

१. आत्मणपञ्चोरोहणीसुतं

१. तेन खो पन समयेन जाणुस्सोणि नाह्याणो तदहुपोसथे
सीसंन्हातो नवं खोमयुगं निवत्थो अल्लकुसमुद्धि आदाय भगवतो
अचिद्वरे एकमन्तं ठितो होति । अहसा खो भगवा जाणुस्सोणि नाह्यणं
तदहुपोसथे सीसंन्हातं नवं खोमयुगं निवत्थं अल्लकुसमुद्धि आदाय एकमन्तं
ठितं । विस्वान जाणुस्सोणि नाह्यणं एतदवोच —

15

२. “कि नु त्वं, नाह्यण, तदहुपोसथे सीसंन्हातो नवं खोमयुगं
निवत्थो अल्लकुसमुद्धि आदाय एकमन्तं ठितो ? कि न्वज्ज नाह्यण-
कुलस्सा” ति^३ ?

“पञ्चोरोहणी, भो गोतम, अज्ज नाह्यणकुलस्सा” ति ।

20

“यथा कथं पन, नाह्यण, नाह्यणानं पञ्चोरोहणी होतो” ति ?

R. 250

“इध, भो गोतम, नाह्यणा तदहुपोसथे सीसंन्हाता नवं खोमयुगं
निवत्था अल्लेन गोमयेन^४ पर्थवि ओपुञ्जित्वा हरितेहि कुसेहि पत्थरित्वा

^१ अप्पतिक्षी – सी०, स्या०, रो० । ^२. सप्पतिक्षी – सी०, स्या०, रो० । ^३. ति पुञ्ज्य
— सी० । ^४. गोमेन – सी० ।

अन्तरा च वेलं अन्तरा च अग्न्याशारं सेव्यं कप्येन्ति । ते तं रत्ति तिकवत्तुं पञ्चद्वयं पञ्चलिका अर्णिं नमस्तस्ति — ‘पञ्चोरोहाय भवत्तं, पञ्चोरोहाय भवत्तं’ ति । वहुकेन च साप्तितेलग्नवनीतेन अर्णिं सन्तप्येन्ति । तत्सा च रत्तिया अञ्ज्येन पणीतेन खादनीयेन योजनीयेन ब्राह्मणे ५ सन्तप्येन्ति । एवं, भो गोतम, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“अञ्जना खो, ब्राह्मण, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होति, अञ्जना च पन अरियस्त विनये पञ्चोरोहणी होती” ति ।

B. 450

“यथा कथं पन, भो गोतम, अरियस्त विनये पञ्चोरोहणी होति ? साधु मे भवं गोतमो तथा वस्त्रं देवेतु यदा अरियस्त विनये १० पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि; भासिस्तामी” ति । “एवं, भो” ति खो जाणुस्तोषिं ब्राह्मणो भगवतो पञ्चस्तोषि । भगवा एतद्वोच —

३. “इव, ब्राह्मण, अरियस्तावको इति पटिसञ्चिकर्त्ति —

१५ ‘पाणातिपातस्त खो पापको विपाको दिट्ठे चेव वस्त्रे अभिसम्पर्यं च’ ति । सो इति पटिसञ्चाय पाणातिपातं पजहति; पाणातिपाता पञ्चोरोहति ।

... अदिष्टादानस्त खो पापको विपाको — दिट्ठे चेव वस्त्रे अभिसम्पर्यं चा ति । सो इति पटिसञ्चाय अदिष्टादानं पजहति;

२० अदिष्टादाना पञ्चोरोहति ।

... कामेसुमिञ्चाचारस्त खो पापको विपाको — दिट्ठे चेव वस्त्रे अभिसम्पर्यं चा ति । सो इति पटिसञ्चाय कामेसुमिञ्चाचारं पजहति; कामेसुमिञ्चाचारण पञ्चोरोहति ।

... मुसावादस्त खो पापको विपाको — दिट्ठे चेव वस्त्रे अभिसम्प-

R. 251 २५ रायं चा ति । सो इति पटिसञ्चाय मुसावादं पजहति; मुसावाचा पञ्चोरोहति ।

... पितुणाय वाचाय खो पापको विपाको — दिट्ठे चेव वस्त्रे अभिसम्पर्यं चा ति । सो इति पटिसञ्चाय पितुणं वाचं पजहति; पितुणाय वाचाय पञ्चोरोहति ।

... फरसाय वाचाय खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय फरसं वाचं पजहति; फरसाय वाचाय पच्चोरोहति ।

... सम्फप्पलापस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय सम्फप्पलापं पजहति; ५ सम्फप्पलापा पच्चोरोहति ।

... अभिज्ञाय खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभि-
सम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय अभिज्ञं पजहति; अभिज्ञाय
पच्चोरोहति ।

... ब्यापादस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं १० चा ति । सो इति पटिसङ्घाय ब्यापादं पजहति; ब्यापादा पच्चोरोहति ।

“इधं ब्राह्मण ... पटिसञ्चकवति – ‘मिच्छादिट्ठिया खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छादिट्ठि पजहति; मिच्छादिट्ठिया पच्चोरोहति । एवं खो, ब्राह्मण, अरियस्स विनये पच्चोरोहणी होती” ति । १५

: ४. “अब्जन्था खो, भो गोतम, ब्राह्मणानं पच्चोरोहणी होति,
अब्जन्था च पन अरियस्स विनये पच्चोरोहणी होति । इमिस्सा”, भो
गोतम, अरियस्स विनये पच्चोरोहणिया ब्राह्मणानं पच्चोरोहणी कलं
नागवति सोळर्सि । अभिककन्त्नं, भो गोतम ... पे०... उपासकं मं भवं
गोतमो धारेतु अज्जतमो पाणुपेतं सरणं गतं” ति । २०

२. अरियपच्चोरोहणीसुतं

१. “अरियं वो, भिक्षवे, पच्चोरोहणं देसेस्ताभि । तं सुणाथ,
साधुक मनसि करोथ; भासिस्सामी” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्षु भगवतो पच्चस्सोमुं । भगवा
एतदवोच –

२. “कतमा च, भिक्षवे, अरिया पच्चोरोहणी ? इधं, २५ R. 252
भिक्षवे, अरियसावको इति पटिसञ्चकवति – ‘पाणातिपातस्स खो
पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति
पटिसङ्घाय पाणातिपातं पजहति; पाणातिपाता पच्चोरोहति ।

१. इमिस्स च – सी०, स्या०, रो० ।
म०४-३६

... अदिशादानस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे-अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय अदिशादानं पजहति; प्रदिशादाना पञ्चोरोहति ।

५ कामेसुमिच्छाचारारस्स खो पापको विपाको ... पे०... कामेसु-

B. 462 १० मुसावादस्स खो पापको विपाको ... पे०... मुसावादा
पञ्चोरोहति ।

... पिसुणाय वाचाय खो पापको विपाको ... पे०... पिसुणाय
वाचाय पञ्चोरोहति ।

१० ... फलसाय वाचाय खो पापको विपाको ... पे०... फलसाय
वाचाय पञ्चोरोहति ।

... सम्फप्लापस्स खो पापको विपाको ... पे०... सम्फप्लापा
पञ्चोरोहति ।

... अभिज्ञाय खो पापको विपाको ... पे०... अभिज्ञाय
१५ पञ्चोरोहति ।

... व्यापादस्स खो पापको विपाको ... पे०... व्यापादा पञ्चो-
रोहति ।

“इथ, भिक्खवे ... पटिसङ्घिवक्षति – ‘मिच्छादिट्ठिया खो पापको,
विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्घाय
२० मिच्छादिट्ठि वजहति; मिच्छादिट्ठिया पञ्चोरोहति । अयं बृच्छति,
भिक्खवे, अरिया पञ्चोरोहणी” ति ।

३. सङ्गारवसुत्तं

१. अथ खो सङ्गारवो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्घमि;
उपसङ्घमित्वा भगवता सर्द्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सङ्गारवो
२५ ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच –

२. “किं तु खो, भो गोतम, श्रोरिमं तीरं, किं पारिमं तीरं” ति ?

“पाणातिपातो खो, ब्राह्मण, श्रोरिमं तीरं, पाणातिपाता वेत्यणी
पारिमं तीरं । अदिशादानं खो, ब्राह्मण, श्रोरिमं तीरं, अदिशादाना

वेरमणी पारिमं तीरं । कामेसुमिच्छाचारो ओरिमं तीरं, कामेसु-
मिच्छाचारा वेरमणी पारिमं तीरं । मुसावादो ओरिमं तीरं, मुसावादा ,
वेरमणी पारिमं तीरं । पिसुणा वाचा ओरिमं तीरं, पिसुणाय वाचाय
वेरमणी पारिमं तीरं । फरसा वाचा ओरिमं तीरं, फरसाय वाचाय वेरमणी
पारिमं तीरं । सम्कप्पलापो ओरिमं तीरं, सम्कप्पलापा वेरमणी पारिमं ५
तीरं । अभिज्ञा ओरिमं तीरं, अनभिज्ञा पारिमं तीरं । व्यापादो ओरिमं
तीरं, अव्यापादो पारिमं तीरं । मिच्छादिटि ओरिमं तीरं, सम्मादिटि
पारिमं तीरं । इदं खो, त्राहण, ओरिमं तीरं, इदं पारिमं तीरं ति ।

“अप्पका ते भनुस्तेसु, ये जना पारगामिनो ।

B. 463,
R. 253

अथायं इतरा पजा, तीरमेवानुवाचति ॥ १०

“ये च खो सम्मदक्षाते, धम्मे धम्मानुवत्तिनो ।

ते जना पारसेस्तन्ति, मच्चुधेय्यं सुदुत्तरं ॥

“काहं धम्मं विप्पहाय, सुकरं भावेय पण्डितो ।

ओका अनोकमागम्म, विवेके यस्थ द्वूरमं ॥

“तत्राभिरतिमिच्छेय, हित्वा कामे अकिञ्चनो ।

परियोदपेय अत्तानं, चित्तकलेसेहि पण्डितो ॥

“येसं सम्बोधियज्ञेसु, सम्मा चित्तं सुभावितं ।

आदानपटिनिस्सगो, अनुपादाय ते रता ।

खीणासवा जुतिमन्तो, ते लोके परिनिष्ठुता” ति ॥

15

४. ओरिमसुत्तं

१. “ओरिमं च, भिक्खवे, तीरं देसेस्सामि पारिमं च तीरं । २०
तं सुणाय ... पे०... कतमं च, भिक्खवे, ओरिमं तीरं, कतमं च पारिमं
तीरं ? पाणातिपातो, भिक्खवे, ओरिमं तीरं, पाणातिपाता वेरमणी
पारिमं तीरं । अदिक्षादानं ओरिमं तीरं, अदिक्षादाना वेरमणी
पारिमं तीरं । कामेसुमिच्छाचारो ओरिमं तीरं, कामेसुमिच्छाचारा
वेरमणी पारिमं तीरं । मुसावादो ओरिमं तीरं, मुसावादा वेरमणी २५
पारिमं तीरं । पिसुणा वाचा ओरिमं तीरं, पिसुणाय वाचाय वेरमणी
पारिमं तीरं । फरसा वाचा ओरिमं तीरं, फरसाय वाचाय वेरमणी
पारिमं तीरं । सम्कप्पलापो ओरिमं तीरं, सम्कप्पलापा वेरमणी पारिमं

तीरं । अभिज्ञा ओरिमं तीरं, अनभिज्ञा पारिमं तीरं । व्यापादो ओरिमं तीरं, अव्यापादो पारिमं तीरं । मिच्छादिहि ओरिमं तीरं, सम्मादिहि पारिमं तीरं । इदं खो, भिक्खवे, ओरिमं तीरं, इदं पारिमं तीरं ति ।

R. 254 ५

“अप्पका ते मनुस्सेसु, ये जना पारगामिनो ।
अथायं इतरा पजा, तीरमेवानुधावति ॥

B. 464

10

“ये च खो सम्बद्धखाते, धम्मे धम्मानुवत्तिनो ।
ते जना पारमेस्सत्ति, भञ्जुधेयं सुदुत्तरं ॥

“कणं धम्मं विष्पहाय, सुकं भावेय पण्डितो ।
ओका अनोकमागम्म, विवेके यथं दूरम् ॥

“तत्राभिरतिमिच्छेय, हित्वा कामे अकिञ्चनो ।
परियोदपेय अत्तानं, चित्तकलेसेहि पण्डितो ॥

“येसं सम्बोधियज्ञेसु, सम्मा चित्तं सुभावितं ।
आदानपटिनिसग्गे, अनुपादाय ये रता ।
खीणासवा जुतिमन्तो, ते लोके परिनिबृता” ति ॥

15

५. पठमश्चधम्मसुत्तं

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो अनत्थो च; धम्मो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा अनत्थं च, धम्मं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो च अनत्थो च ? पाणाति-
पातो, अदिन्नादानं, कामेसुमिच्छाचारो, मुसावादो, पिसुणा वाचा, फर्सा वाचा, सम्पत्पलापो, अभिज्ञा, व्यापादो, मिच्छादिहि – अयं बुच्चति,
भिक्खवे, अधम्मो च अनत्थो च ।

३. “कतमो च, भिक्खवे, धम्मो च अत्थो च ? पाणातिपाता वेरमणी, अदिन्नादाना वेरमणी, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी, मुसावादा वेरमणी, पिसुणाय वाचाय वेरमणी, फर्साय वाचाय वेरमणी, सम्प-
त्पलापा वेरमणी, अनभिज्ञा, अव्यापादो, सम्मादिहि – अयं बुच्चति,
भिक्खवे, धम्मो च अत्थो च ।

४. “अधम्मो च, भिक्खुवे, वेदितब्बो अनत्थो च; धम्मो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा अनत्थं च, धम्मं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति, इति युग्मं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं” ति ।

६. द्रुतियवधम्मसुत्तं

१. “अधम्मो च, भिक्खुवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति । इदमबोच ५ R. 255
भगवा । इदं वत्वान् सुनातो उड्डायासना विहारं पाविसि । B. 465

२. अथ खो तेसं भिक्खूनं अचिरपक्षकन्तस्स भगवतो एतद-होसि — “इदं खो नो, आवुसो, भगवा सङ्घित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्था- १० रेन अत्थं अविभजित्वा उड्डायासना विहारं पविढो — ‘अधम्मो च, भिक्खुवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं’ ति । को नु खो इमस्स भगवता सङ्घित्तेन उद्देसस्स उद्दिद्दुस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजेय्या” ति ? १५

३. अथ खो तेसं भिक्खूनं एतदहोसि — “अयं खो आयस्मा महाकच्चानो सत्थु चेव संबणितो, सम्भावितो च विव्यूनं सब्रह्म-चारीनं । पहोति चायस्मा महाकच्चानो इमस्स भगवता सङ्घित्तेन उद्देसस्स उद्दिद्दुस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितुं । यन्नून मयं येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्ख्येयाम; उपसङ्ख्यमित्वा २० आयस्मन्तं महाकच्चानं एतमत्थं पुच्छेयाम । यथा नो आयस्मा महा-कच्चानो व्याकरिस्ति तथा नं वारेस्सामा” ति ।

४. अथ खो ते भिक्खु येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्ख्यमिसु; उपसङ्ख्यमित्वा आयस्मता महाकच्चानेन सर्द्धं सम्मोदिसु । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसीज्ञा २५ खो ते भिक्खु आयस्मन्तं महाकच्चानं एतदबोचुं —

५. “इदं खो नो, आवुसो कच्चान, भगवा सङ्घित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उड्डायासना विहारं पविढो

R. 256

— ‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; ग्रनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्यं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं’ ति ।

B. 466

5 — ‘इदं खो नो, आवुसो; अह्माकं अविभक्तस्तस्स भगवतो एतदहोसि अत्थं अविभजित्वा उद्यायासना विहारं पविट्ठो — अधम्मो च, भिक्खवे ... पे०... तथा पटिपञ्जितब्बं ति । को तु खो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजेया’ ति ?

10

‘तेसं नो, आवुसो, अह्माकं एतदहोसि — ‘अयं खो आयस्मा महाकच्छानो सत्यं चेव संवणितो, सम्भावितो च विज्ञूनं सज्जाचारीनं । पहोति चायस्मा महाकच्छानो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितु । यत्तु यदं येनायस्मा महाकच्छानो तेनुपसङ्केयाम; उपसङ्केयित्वा आयस्मन्तं महाकच्छानं एतमत्थं पटिपुञ्जित्वा मया । यथा नो आयस्मा महाकच्छानो व्याकरिस्ति तथा नं धारेस्सामा’ ति । विभजतु आयस्मा महाकच्छानो’ ति ।

11. “सेव्यथापि, आवुसो, पुरिसो सारात्थिको सारगवेसी सार-परियेसनं चरमानो महतो रक्खस्त तिष्ठतो सारवतो अतिकक्मेव मूलं 20 अतिकक्म खन्वं साक्षापलासे सारं परियेसितब्बं मञ्जेय । एवं सम्पदमिदं आयस्मन्तानं सत्थरि सम्मुखीभूते तं भगवत्तं अटिसित्वा अस्मे एतमत्थं पटिपुञ्जितब्बं मञ्जेय । सो हावुसो, भगवा जानं जानाति पसं पस्सति चक्खुभूतो ज्ञाणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो वता पवता अत्थस्य निजेता अमतस्स दाता धम्मसामी तथागतो । सो चेव पनेतस्स कालो अहोसि 25 कालो अहोसि यं तुम्हे भगवन्तयेव उपसङ्केयित्वा एतमत्थं पटिपुञ्जित्वा यथा । यथा वो भगवा व्याकरेय तथा नं धारेय्याशा” ति ।

R. 257

12. “अहो, आवुसो कच्छान, भगवा जानं जानाति पसं पस्सति चक्खुभूतो ज्ञाणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो वता पवता अत्थस्य निजेता अमतस्स दाता धम्मसामी तथागतो । सो चेव पनेतस्स कालो अहोसि 30 यं यदं भगवन्तयेव उपसङ्केयित्वा एतमत्थं पटिपुञ्जित्वा यथा नो भगवा व्याकरेय तथा नं धारेय्याम । अपि चायस्मा महाकच्छानो

सत्यं चेव संवर्णितो, सम्भावितो च विच्छूनं सद्व्याचारीनं । पहोति चायस्मा महाकच्चानो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देशस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्यं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्यं विभजितुं । विभजतायस्मा महाकच्चानो अग्रं करित्वा” ति ।

८. “तेन हावुसो, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासि- ५ B. 467 सामी” ति । “एवं, आवुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महाकच्चा- नस्स पञ्चस्सोसुं । अथायस्मा महाकच्चानो एतदबोच –

९. “यं खो नो, आवुसो, भगवा सहित्तेन उद्देशं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्यं अविभजित्वा उद्वायासना विहारं पविष्टो – ‘अधम्मो च, भिक्खुवे, वेदितव्यो ... पे०... तथा पटिपञ्जितव्य’ ति । कतमो चावुसो, १० अधम्मो, कतमो च धम्मो; कतमो च अनत्थो, कतमो च अत्थो ?

१०. “पाणातिपातो, आवुसो, अधम्मो; पाणातिपाता वेरमणी धम्मो; ये च पाणातिपातपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; पाणातिपाता वेरमणीपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिष्पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो । १५

११. “अदिग्रादानं, आवुसो, अधम्मो; अदिग्रादाना वेरमणी धम्मो; ये च अदिग्रादानपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; अदिग्रादाना वेरमणीपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिष्पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो । R. 258

१२. “कामेसुमिच्छाचारो, आवुसो, अधम्मो; कामेसुमिच्छा- २० चारा वेरमणी धम्मो; ये च कामेसुमिच्छाचारपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी- पञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिष्पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१३. “मुसावादो, आवुसो, अधम्मो; मुसावादा वेरमणी धम्मो; ये च मुसावादपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं २५ अनत्थो; मुसावादा वेरमणीपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना- पारिष्पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१४. “पिसुणा वाचा, आवुसो, अधम्मो; पिसुणाय वाचाय वेरमणी धम्मो; ये च पिसुणवाचापञ्चया अनेके पापका अकुसला

धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; पिसुणाय वाचाय वेरमणीपच्चया च
अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्व गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

B. 468

१५. “फरसा वाचा, आवुसो, अधम्मो; फरसाय वाचाय
वेरमणी धम्मो; ये च फरसावाचापच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा
५ सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; फरसाय वाचाय वेरमणीपच्चया च अनेके
कुसला धम्मा भावनापारिपूर्व गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१६. “सम्फप्पलापो, आवुसो, अधम्मो; सम्फप्पलापा वेरमणी
धम्मो; ये च सम्फप्पलापच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा
सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्फप्पलापा वेरमणीपच्चया च अनेके कुसला
१० धम्मा भावनापारिपूर्व गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१७. “अभिज्ञा, आवुसो, अधम्मो; अनभिज्ञा धम्मो; ये
च अभिज्ञापच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं
अनत्थो; अनभिज्ञापच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्व
गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१८. “ब्यापादो, आवुसो, अधम्मो; अब्यापादो धम्मो; ये च
ब्यापादपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो;
अब्यापादपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्व गच्छन्ति,
अयं अत्थो ।

१९. “मिच्छादिट्ठि, आवुसो, अधम्मो; सम्मादिट्ठि धम्मो;
२० ये च मिच्छादिट्ठिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति,
अयं अनत्थो; सम्मादिट्ठिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-
पारिपूर्व गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

R. 259

२०. “यं खो नो, आवुसो, भगवा सह्यत्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा
वित्यारेन ग्रथं अविभजित्वा उड्डायासना विहारं पविष्टो – अधम्मो
च, भिक्खवे, वेदितज्जो ... पे०.. तथा पटिपञ्जितब्ब' ति । इमस्स खो
च, भिक्खवे, वेदितज्जो ... पे०.. तथा पटिपञ्जितब्ब' ति । इमस्स खो
अहं, आवुसो, भगवता सह्यत्तेन उद्देसस्स उद्दिद्दस्स वित्यारेन ग्रथं
अविभत्तस्स' एवं वित्यारेन ग्रथं आजानामि । आकृह्माना च पन
तुम्हे, आवुसो, भगवत्तंयेव उपसङ्गमित्वा एतमत्थं पटिपुच्छेयाथ ।
यथा नो भगवा व्याकरोति तथा नं धारेयाथा” ति ।

१. अविभजित्वा – स्वा०, रो० ।

“एवमावुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो महाकच्चानस्स
भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा उद्गायासना येन भगवा तेनुप-
सङ्क्रमिषु; उपसङ्क्रमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीर्दिषु ।
एकमन्तं निसिन्ना खो ते भिक्खू भगवत्तं एतदबोचु —

B 469

२१. “यं खो नो, भन्ते, भगवा सङ्कृत्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा ५
वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविष्टो — ‘अधम्मो च,
भिक्खवे, वेदितब्बो ... पे०... तथा पठिपञ्जितब्बं’ ति ।

“तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं अचिरपक्कलत्तस्स भगवतो एतद-
होसि — ‘इदं खो नो, आवुसो; भगवा सङ्कृत्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्था-
रेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविष्टो — ‘अधम्मो च, १०
भिक्खवे, वेदितब्बो ... पे०... तथा पठिपञ्जितब्बं’ ति । को नु खो
इमस्स भगवता सङ्कृत्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स
पित्थारेन अत्थं विभजेय्या’ ति ?

“तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं एतदहोसि — ‘ग्रयं खो आयस्मा महा-
कच्चानो सत्यु चेव संविष्णितो, सम्भावितो च विज्ञूनं सब्रह्मचारीनं । १५
पहोति चायस्मा महाकच्चानो इमस्स भगवता सङ्कृत्तेन उद्देसस्स
उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितुं ।
यव्वून मयं येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्क्रमेय्याम; उपसङ्क्रमित्वा
आयस्मत्तं महाकच्चानं एतमर्थं पठिपुच्छेय्याम । यथा नो आयस्मा
महाकच्चानो व्याकरिस्सति तथा नं धारेस्सामा’ ति । २०

R. 260

“अथ खो मयं, भन्ते, येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्क्रमिष्ठा;
उपसङ्क्रमित्वा आयस्मत्तं महाकच्चानं एतमर्थं अपुच्छिष्ठा’ । तेसं नो,
भन्ते, आयस्मता महाकच्चानेन इमेहि अवस्थरेहि^१ इमेहि पदेहि इमेहि
ब्यञ्जनेहि अत्थो सुविभत्तो” ति ।

२२. “साधु साधु, भिक्खवे ! पण्डितो, भिक्खवे, महाकच्चानो । २५
महापञ्चो, भिक्खवे, महाकच्चानो । मं चे पि तुन्हे, भिक्खवे, उपसङ्क्र-
मित्वा एतमर्थं पठिपुच्छेय्याश, अहं पि चेतं एवमेव व्याकरेय्यं यथा
तं महाकच्चानेन व्याकरं । एसो चेव तस्स अत्थो । एवं च नं धारे-
याथा” ति ।

१. पुच्छिष्ठा — सी०, स्या०, दो० । २. आकरेहि — सी०, आकरेहि — स्या०, दो० ।
भ०४—४०

७. तत्त्विथश्रधम्मसुत्तं

१. ४७०

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च। अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं”।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो, कतमो च धम्मो; कतमो च अनत्थो, कतमो च अत्थो ? पाणातिपातो, भिक्खवे, अधम्मो, पाणातिपाता वेरमणी धम्मो; ये च पाणातिपातपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; पाणातिपाता वेरमणीपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१. २६१

३. “अदिष्टादानं, भिक्खवे, अधम्मो; अदिष्टादाना वेरमणी धम्मो ... कामेसुभिच्छाचारो, भिक्खवे, अधम्मो; कामेसुभिच्छाचारा वेरमणी धम्मो ... मुसावादो, भिक्खवे, अधम्मो; मुसावादा वेरमणी धम्मो ... पिसुणा वाचा, भिक्खवे, अधम्मो; पिसुणाय वाचाय वेरमणी धम्मो .. फरसा वाचा, भिक्खवे, अधम्मो; फरसाय वाचाय वेरमणी धम्मो ... सम्पर्पलापो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्पर्पलापा वेरमणी धम्मो ... अभिज्ञा, भिक्खवे, अधम्मो; अनभिज्ञा धम्मो ... व्यापादो, भिक्खवे, अधम्मो; अव्यापादो धम्मो ... ।

४. “भिच्छादिट्ठि, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मादिट्ठि धम्मो, ये च मिच्छादिट्ठिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्मादिट्ठिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

५. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च। अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्त” ति ।

८. कस्मनिदानसुत्तं

१. “पाणातिपातं पाहं, भिक्खवे, तिविदं वदामि — लोभहेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

१. पटिपञ्जितब्ब ति — सी०, स्या०, रो० । २ पह — सी० स्या०, रो० ।

२. “अदिज्ञादानं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभ-हेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

३. “कामेसुमिच्छाचारं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभहेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

४. “मुसाचादं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभहेतुकं ५ पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

५. “पिसुणवाचं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभहेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

६. “फलसचाचं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभहेतुकं १० पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

७. “सम्पत्पलापं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभ-हेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

८. “अभिज्ञं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभहेतुकं १५ पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

९. “ब्यापादं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभहेतुकं पि, २० दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

१०. “मिच्छादिर्द्वि पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि — लोभ-हेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि । इति खो, भिक्खवे, लोभो कम्मनिदानसम्भवो, दोसो कम्मनिदानसम्भवो, मोहो कम्मनिदान-सम्भवो । लोभक्लया कम्मनिदानसङ्घयो, दोसक्लया कम्मनिदान- २५ सङ्घयो, मोहक्लया कम्मनिदानसङ्घयो” ति ।

६. परिक्लमनसुतं

१. “सपरिक्लमनो अयं, भिक्खवे, धम्मो, नायं धम्मो अपरिक्लमनो । कथं च, भिक्खवे, सपरिक्लमनो अयं धम्मो, नायं धम्मो अपरिक्लमनो ? पाणातिपातिस्स, भिक्खवे, पाणातिपाता वेरमणी परिक्लमनं होति । अदिज्ञादायिस्स, भिक्खवे, अदिज्ञादाना वेरमणी २५ परिक्लमनं होति । कामेसुमिच्छाचारिस्स, भिक्खवे, कामेसुमिच्छा-

१. कामेसुमिच्छाचारस्स — सी०, रो० ।

B. 472

चारा वेरमणी परिककमनं होति । मुसावादिस्स, भिक्खवे, मुसावादा वेरमणी परिककमनं होति । पिसुणवाचस्स, भिक्खवे, पिसुणाय वाचाय वेरमणी परिककमनं होति । फखसवाचस्स, भिक्खवे, फखसाय वाचाय वेरमणी परिककमनं होति । सम्पत्पलापिस्स^१, भिक्खवे, सम्प-
५ प्लापा वेरमणी परिककमनं होति । अभिज्ञालुस्स, भिक्खवे, अभिज्ञा परिककमनं होति । व्यापञ्चित्तस्स^२, भिक्खवे, अब्यापादो परिककमनं होति । मिञ्चादिद्विस्स, भिक्खवे, सम्मादिद्वि परिककमनं होति । एवं खो, भिक्खवे, सपरिककमनो अयं धम्मो, नायं धम्मो अपरिककमनो” ति ।

R. 263

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा पावायं विहरति चुन्दस्स
१० कम्मारपुत्तस्स अम्बवने । अथ खो चुन्दो कम्मारपुत्तो येन भगवा तेनुप-
सङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसीनं खो चुन्दं कम्मारपुतं भगवा एतदवोच -
१५ २. “कस्स नो त्वं, चुन्द, सोचेयानि रोचेसी”^३ ति ?
“ब्राह्मणा, भन्ते, पञ्चाभूमका कमण्डलुका सेवालमालिका”
१५ अग्निपरिचारिका उदकोरोहका सोचेयानि पञ्जापेन्ति; तेसाहं सोचे-
व्यानि रोचेमी” ति ।
“यथा कथं पन, चुन्द, ब्राह्मणा पञ्चाभूमका कमण्डलुका सेवाल-
मालिका अग्निपरिचारिका उदकोरोहका सोचेयानि पञ्जापेन्ती”^४ ति ?
“इष, भन्ते, ब्राह्मणा पञ्चाभूमका कमण्डलुका सेवालमालिका
२० अग्निपरिचारिका उदकोरोहका । ते सावकं^५ एवं समावपेन्ति – ‘एहि त्वं,
अम्भो पुरिस, कालस्सेवं^६ उद्धरन्तो^७ व^८ सयनम्हा पर्थवि आभसेय्यासि;
नो चे पर्थवि आमसेय्यासि, अल्लानि^९ गोमयानि^{१०} आभसेय्यासि; नो चे
अल्लानि गोमयानि आमसेय्यासि, हरितानि तिणानि आभसेय्यासि;
नो चे हरितानि तिणानि आभसेय्यासि, अग्नि परिचरेय्यासि; नो चे
२५ अग्नि परिचरेय्यासि, पञ्जलिको आदिच्चं नमस्सेय्यासि; नो चे पञ्ज-
१. सम्पत्पलापस्स – सी०, दो० । २. व्यापावस्स – सी०, दो०; व्यापञ्चस्स – स्या० ।
३. रोचेय्यासी – सी० । ४. सेवालमालिका – सी०, स्या०, दो० । ५. पञ्जपेन्ति –
म० । ६. सावके – स्या० । ७. सकालस्सेव – स्या० । ८-९. उद्धरन्तो – स्या०; उद्धरती
व – दो० । १०-११. अल्लगोमयानि – स्या० ।

लिको आदिच्चं नमस्सेय्यासि, सायततियकं उदकं ओरोहेय्यासी' ति । एवं खो, भन्ते, ब्राह्मणा पच्छाभूमका कमण्डलुका सेवालमालिका अग्निपरिचारिका उदकोरोहका सोचेय्यानि पञ्जापेन्ति; तेसाहं सोचेय्यानि रोचेमी" ति ।

"अब्जथा खो, चुन्द, ब्राह्मणा पच्छाभूमका कमण्डलुका सेवाल-
मालिका अग्निपरिचारिका उदकोरोहका सोचेय्यानि पञ्जापेन्ति,
अब्जथा च पन अरियस्स विनये सोचेय्यं होती" ति ।

"यथा कथं पन, भन्ते, अरियस्स विनये सोचेय्यं होति? सामु
मे, भन्ते, भगवा तथा धम्मं देसेतु यथा अरियस्स विनये सोचेय्यं
होती" ति ।

"तेन हि, चुन्द, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि; भासि-
स्सामी" ति । "एवं, भन्ते" ति खो चुन्दो कम्मारपुत्रो भगवतो
पच्चस्सोसि । भगवा एतदवोच -

३. "तिविधं खो, चुन्द, कायेन असोचेय्यं होति; चतुर्बिधं
वाचाय असोचेय्यं होति; तिविधं मनसा असोचेय्यं होति ।

४. "कथं च, चुन्द, तिविधं कायेन असोचेय्यं होति?

"इध, चुन्द, एकच्चो पाणातिपाती होति चुद्गो" लोहितपाणि
हतपह्टे^१ निविद्गो अदयापन्नो पाणभूतेसु^२ ।

"अदिनावादी होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं गामगतं
वा अरब्जनगतं वा तं^३ अदिनं थेयसहङ्कातं आदाता होति ।

"कामेसुमिच्छाचारी होति । या ता मातुरक्षिता पितुरक्षिता
मातापितुरक्षिता" भातुरक्षिता भगिनिरक्षिता ज्ञातिरक्षिता गोत्त-
रक्षिता^४ धम्मरक्षिता सासामिका सपरिदण्डा अन्तभसो मालागुळ-
परिक्षिता^५ पि, तथारूपासु चारित्तं आपज्जिता होति । एवं खो, चुन्द,
तिविधं कायेन असोचेय्यं होति ।

५. "कथं च, चुन्द, चतुर्बिधं वाचाय असोचेय्यं होति?
इध, चुन्द, एकच्चो मुशावादी होति । सभगतो^६ वा परिसभगतो^७ वा

१. चुद्गो - स्याऽ । २. हतपह्टे - सी० । ३. सब्बपाणभूतेसु - सी०, रो० ।
४. स्याऽ पोत्पके नत्यि । ५. सी०, स्याऽ, रो० पोत्पकेसु नत्यि । ६. सी०, स्याऽ, रो०;
मालागुणपरिक्षिता - सी०, रो०; मालागुणपरिक्षिता - स्याऽ ।
७. सभगतो वा परिसभगतो - सी०, रो० ।

B. 473

R. 264

10

15

20

25

- B. 474 वा आतिमज्जगतो वा पूर्गमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो
सक्षिपुडो^१ – ‘एहम्बो^२ पुरिस, यं जानासि तं चदेही’ ति, सो अजान
वा आह^३ ‘जानासी’ ति, जानं वा आह ‘न जानासी’ ति; अपसं वा आह
‘पस्सासी’ ति, पस्सं वा आह ‘न पस्सासी’ ति । इति अत्तहेतु वा परहेतु
वा आमिसकिच्चक्खहेतु वा सम्पजानमुसा भासिता होति ।
- R. 265 ५ “पिसुणवाचो होति – इतो सुत्वा अमुत्र अक्खाता इमेसं भेदाय,
अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्खाता अमूसं भेदाय । इति समग्रानं वा
भेत्ता, भिन्नानं वा अनुप्पदाता, वग्गारामो वग्गरतो वग्गनन्दी वग्ग-
कर्णिं वाचं भासिता होति ।
- 10 “फस्सवाचो होति – या सा वाचा अण्डका कक्षसा परकटुका
पराभिसज्जनी कोधसामन्ता असमाधिसंवत्तनिका, तथार्हपि वाच
भासिता होति ।
- 15 “सम्फप्पलापी होति अकालवादी अभूतवादी अनत्थवादी
अधम्मवादी अविनयवादी; अनिधानवर्ति वाचं भासिता होति अकालेन
अनपदेसं अपरियन्तवर्ति अनत्थसहितं । एवं खो, चुन्द, चतुष्पिं
वाचाय असोचेयं होति ।
६. “कथं च, चुन्द, तिविघं मनसा असोचेयं होति ? इघ,
चुन्द, एकच्चो अभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरण तं
अभिज्ञाता होति – ‘अहो वत यं परस्स तं भमस्सा’ ति ।
- 20 “ब्यापन्नचित्तो होति पुढुमनसङ्कपो – ‘इमे सत्ता हृञ्जन्तु
वा बज्जन्तु’ वा उच्छ्वज्जन्तु वा विनस्सन्तु वा मा वा अहेतु” ति ।
- 25 “भिच्छादिट्ठिको होति विपरीतदस्सनो – ‘नत्थ दिशं, नष्टि
यिदुं, नत्थ हुतं, नत्थ सुकटदुवकटानं कम्मानं फलं विपाको, नत्थ
अयं लोको, नत्थ परो लोको, नत्थ माता, नत्थ पिता, नत्थ सत्ता
ओपपातिका, नत्थ लोके सम्पन्नाहाणा सम्मगता सम्मापित्रा ये
इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सच्छक्त्वा पवेदेत्ती’ ति ।
एवं खो, चुन्द, मनसा तिविघं असोचेयं होति ।

१ सक्षिपुडो – स्थां । २. एहि मो – स्थां । ३. आह – रो० । ४. वग्गकर्ण –

— रो० । ५. इति चा – सी० रो० ।

७. “इमे खो, चुन्द, दस अकुसलकम्पथा । इमेहि खो, चुन्द, दसहि अकुसलेहि कम्पथेहि समशागतो कालस्सेव उद्धहन्तो व सयनम्हा पथवि चे पि आमसति, असुचियेव होति; नो चे पि पथवि आमसति, असुचियेव होति ।

“अल्लानि चे पि गोमयानि आमसति, असुचियेव होति; नो ५ चे पि अल्लानि गोमयानि आमसति, असुचियेव होति ।

“हरितानि चे पि तिणानि आमसति, असुचियेव होति; नो चे पि हरितानि तिणानि आमसति, असुचियेव होति ।

“अर्णिं चे पि परिचरति, असुचियेव होति, नो चे पि अर्णिं परिचरति, असुचियेव होति । १०

“पञ्जलिको चे पि आदिच्चं नमस्सति, असुचियेव होति; नो चे पि पञ्जलिको आदिच्चं नमस्सति, असुचियेव होति ।

“सायततियकं चे पि उदकं ओरोहति, असुचियेव होति; नो चे पि सायततियकं उदकं ओरोहति, असुचियेव होति । तं किस्स हेतु ? इमे, चुन्द, दस अकुसलकम्पथा असुचियेव^१ होन्ति^२ असुचिकरणा च । १५

“इमेसं पन, चुन्द, दसज्ञं अकुसलानं कम्पथानं समशागमनहेतु निरयो पञ्जायति, तिरच्छानयोनि पञ्जायति, पेत्तिविसयो पञ्जायति, या वा पनञ्जा पि काचि दुरगतियो^३ ।

८. “तिविधं खो, चुन्द, कायेन सोचेयं होति; चतुष्विधं वाचाय सोचेयं होति; तिविधं मनसा सोचेयं होति । २०

९. “कथं, च^४ चुन्द, तिविधं कायेन सोचेयं होति ? इध, चुन्द, एकच्चो पाणातिपातं पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहित-दण्डो निहितसत्यो, लज्जी दयापङ्गो, सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरति ।

“अदिभादानं पहाय, अदिभादाना पटिविरतो होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं गामगतं वा अरञ्जगतं वा, न तं अदिभं २५ थेयसङ्घातं आदाता होति ।

“कामेसुमिच्छाचारं पहाय, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति या ता भातुरकिखता पितुरकिखता भातापितुरकिखता भातुरकिखता भग्निरकिखता भातिरकिखता गोत्तरकिखता धम्मरकिखता ससामिका

१-१ असुचि चेव - स्यां । २. दुष्णिः होति - स्यां । ३ च - म० पोत्पके नहिं ।

R. 267

सपरिदण्डा अन्तमसो मालागुल्पपरिक्षत्ता पि, तथारूपासु न चारितं आपजिज्ञाता होति । एवं खो, चुन्द, तिविधं कायेन सोचेयं होति ।

१०. “कथं च, चुन्द, चतुष्बिधं वाचाय सोचेयं होति ? इध, चुन्द, एकच्चो मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति । सभगतो ५ वा परिसभगतो वा आतिमज्जगतो वा पूर्णमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो सक्षिपुद्गो – ‘एहम्भो पुरिस, यं जानासि तं वदेही’ ति, सो अजानं वा आह ‘न जानामी’ ति, जानं वा आह ‘जानामी’ ति, अपस्स वा आह ‘न पस्सामी’ ति, पस्सं वा आह ‘पस्सामी’ ति । इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आमिसकिज्जित्वहेतु वा न सम्पजानमुसा भासिता होति । १० “पिसुणं वाचं पहाय पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति – न इतो सुत्वा अमुत्र अक्खाता इमेसं भेदाय, न अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्खाता अमूसं भेदाय । इति भिन्नानं वा सन्धाता सहितानं वा अनुप्पदाता समग्गारामो समग्गरातो समग्गनन्दी समग्गकर्णिं वाचं भासिता होति । १५ . “फरसं वाचं पहाय फरसाय वाचाय पटिविरतो होति । या सा वाचा नेला कण्णसुखा पेमनीया हृदयज्ञमा पोरी बहुजनकन्ता बहुजन-मनापा, तथारूपिं वाचं भासिता होति । १५ “सम्फप्पलापं पहाय सम्फप्पलापा पटिविरतो होति कालवादी भूतवादी अत्यवादी धर्मवादी विनयवादी; निधानवर्ति वाचं भासिता होति कालेन सापदेसं परियन्तवर्ति अत्यसहितं । एवं खो, चुन्द, चतुष्बिधं २० वाचाय सोचेयं होति ।

B. 477

११. “कथं च, चुन्द, तिविधं मनसा सोचेयं होति ? इध, चुन्द, एकच्चो अनभिज्ञालु होति । यं त परस्स परवित्तूपकरण तं अनभिज्ञिता होति – ‘अहो वत यं परस्स त ममस्सा’ ति । “अब्यापत्तचित्तो होति अप्पदुमनसङ्क्षिप्तो – ‘इमे सत्ता अवेरा होन्तु’ अब्यापज्ञा, अनीशा सुखी अतानं परिहरन्तु’ ति । २५ “सम्मादिट्टिको होति अविपरीतदस्सनो – ‘अत्यि दिनं, अत्यि यिदुं, अत्यि हृतं, अत्यि सुकटदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको, अत्यि अयं लोको, अत्यि परो लोको, अत्यि माताः, अत्यि पिता, अत्यि सत्ता ओपपातिका, अत्यि लोके समणनाहृणा सम्मग्गता सम्मापटिपञ्चा

R. 268

ये इमं च लोके परं च लोकं सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा पवेदेत्ती' ति ।
एवं खो, चुन्द, तिविषं मनसा सोचेयं होति ।

१२. “इमे खो, चुन्द, दस कुसलकम्पथा । इमेहि खो, चुन्द,
दसहि कुसलेहि कम्पथेहि समन्नागतो कालससेव उद्गहन्तो व सयनम्हा
पथवि चे पि आमसति, सुचियेव होति; नो चे पि पथवि आमसति,
सुचियेव होति ।

“अल्लानि चे पि गोमयानि आमसति, सुचियेव होति; नो चे
पि अल्लानि गोमयानि आमसति, सुचियेव होति ।

“हरितानि चे पि तिणानि आमसति, सुचियेव होति; नो चे
पि हरितानि तिणानि आमसति, सुचियेव होति ।

“अर्णिंग चे पि परिचरति, सुचियेव होति; नो चे पि अर्णिंग
परिचरति, सुचियेव होति ।

“पञ्जलिको चे पि आदिच्चं नमस्ति, सुचियेव होति; नो
चे पि पञ्जलिको आदिच्चं नमस्ति, सुचियेव होति ।

“सायततियकं चे पि उदकं ओरोहति, सुचियेव होति; नो चे
पि सायततियकं उदकं ओरोहति, सुचियेव होति । तं किस्स हेतु ?
इमे, चुन्द, दस कुसलकम्पथा सुचियेव होन्ति सुचिकरणा च ।

“इमेसं पन, चुन्द, दसर्वं कुसलानं कम्पथानं समन्नागमनहेतु
देवा पञ्जायन्ति, मनुस्सा पञ्जायन्ति, या वा पनञ्जा पि काचि
सुगतियो” ति ।

१३. एवं वुत्ते चुन्दो कम्मारपुतो भगवन्तं एतदवोच – “अभि-
कन्तं, भन्ते ... पे... उपासकं मं, भन्ते, भगवा धारेतु अज्जतम्भे पाणुपेतं
सरणं गतं” ति ।

११. जाणुस्तोणिसुतं

१. अथ खो जाणुस्तोणि ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्घमि;
उपसङ्घमित्वा भगवता सर्द्धि सम्पोदिं । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो जाणुस्तोणि
ब्राह्मणो भगवत्तं एतदवोच –

R. 269

25

१-१. सुगति होति – स्याऽ ।

२. “भयमस्यु, भो गोतम, ब्राह्मणा नाम । दानानि देम,

सद्धानि करोम — ‘इदं दानं पेतानं आतिसालोहितानं उपकर्पतु, इदं
दानं पेता आतिसालोहिता परिभुव्यन्तु’ ति । कन्चित् तं, भो गोतम,
दानं पेतानं आतिसालोहितानं उपकर्पति; कन्चित् ते पेता आति-

३ सालोहिता तं दानं परिभुव्यन्ती” ति ?

“ठाने खो, ब्राह्मण, उपकर्पति, नो अद्वाने” ति ।

“कतम् पन्, भो गोतम, ठानं, कतम् अद्वान्” ति ?

३ “इध, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती होति, अदिन्नादायी
होति, कामेसुमिच्छावारी होति, मुंसावादी होति, पिसुणकाचो होति,

१० फलसवाचो होति, सम्फल्पलापी होति, अभिज्ञालु होति, व्यापन्नचित्तो
होति, मिच्छादिट्को होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा निरय उप-
पज्जति । यो नेरयिकानं सत्तानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो
तत्थ तिद्वृति । इदं पि^१ खो, ब्राह्मण, अद्वानं यत्थ ठितस्स तं दानं न
उपकर्पति ।

१५ ४. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती .पे० मिच्छा-
दिट्को होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा तिरच्छानयोनि उपपज्जति ।

४७९ ४७९ यो तिरच्छानयोनिकानं सत्तानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो
तत्थ तिद्वृति । इदं पि खो, ब्राह्मण, अद्वानं यत्थ ठितस्स तं दानं न
उपकर्पति ।

२० ५. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो होति,
अदिन्नादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति,

२८० मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फल-
साय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फल्पलापा पटिविरतो होति, अन-
भिज्ञालु होति, अब्यापन्नचित्तो होति, सम्मादिट्को होति । सो कायस्स

२५ भेदा परं मरणा मनुस्सानं सहव्यतं उपपज्जति । यो मनुस्सानं आहारो,
तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिद्वृति । इदं पि खो, ब्राह्मण, अद्वानं
यत्थ ठितस्स तं दानं न उपकर्पति ।

६. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो होति
... पे० .. सम्मादिट्को होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा देवानं

१ कतमन्त्र पन — सी०, री०, कतम — स्या० । २ स्या० पोत्त्वके नवि ।

सहव्यतं उपपञ्जति । यो देवानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिष्ठति । इदं पि, ब्राह्मण, अद्भुतं यत्थ ठितस्स तं दानं उपकर्पति' ।

७. “इघ पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती होति ... पे०...
मिच्छादिट्टिको होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा पेत्तिविसयं उप- ५
पञ्जति । यो पेत्तिवेसयिकानं सत्तानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिष्ठति, यं वा पनस्स इतो अनुप्पवेच्छन्ति मित्ताभच्चा^१ वा आतिसालोहिता^२ वा, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिष्ठति । इदं खो, ब्राह्मण, ठानं यत्थ ठितस्स तं दानं उपकर्पती” ति ।

८. “सचे पन, भो गोतम, सो पेतो आतिसालोहितो तं ठानं १० अनुपपन्नो होति, को तं दानं परिभुञ्जती” ति ?

“अञ्जे पिस्स, ब्राह्मण, पेतो आतिसालोहिता तं ठानं उपपन्ना होन्ति, ते तं दानं परिभुञ्जन्ती” ति ।

९. “सचे पन, भो गोतम, सो चेव पेतो आतिसालोहितो तं ठानं अनुपपन्नो होति अञ्जे पिस्स आतिसालोहिता पेता तं ठानं १५ B. 480 अनुपपन्ना होन्ति, को तं दानं परिभुञ्जती” ति ?

“अद्भुतं खो एतं, ब्राह्मण, अनवकासो यं तं ठानं विवितं अस्स इभिना दीघेन अद्भुता यदिदं पेतोहि आतिसालोहितेहि । अपि च, ब्राह्मण, दायको पि अनिप्फलो” ति । R. 271

“अद्भुते पि भवं गोतमो परिकर्पणं वदती” ति ?

20

१०. “अद्भुते पि खो अह, ब्राह्मण, परिकर्पणं वदामि । इघ, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती होति, अदिन्नादायी होति, कामसुमिच्छाचारी होति, मुसादादी होति, पिसुणवाचो होति, फलसवाचो^३ होति, सम्पर्पलापी होति, ग्रामिज्ञालु होति, व्यापक्षविच्चित्तो होति, मिच्छादिट्टिको होति; सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्नं पानं वत्थं यानं मालागन्धविलेपनं^४ सेय्यावसथपदीपेयं । सो कायस्स भेदा परं मरणा हत्थीनं सहव्यतं उपपञ्जति । सो तत्थ लाभी होति अश्वस्स पानस्स मालानानालङ्घारस्स ।

25

१. न उपकर्पति – सी०, स्या०, रो० । २-२. मित्ता वा ग्रमच्चा वा आती वा सालोहिता – सी०, रो० । ३. फलसवाचो – सी०, रो० । ४. मालागन्ध विलेपन – स्या० ।

“यं खो, ब्राह्मण, इध पाणातिपाती अदिज्ञादायी कामेसुमिच्छा-
चारी मुसावादी पिसुणवाचो फहसवाचो सम्फप्तलापी अभिज्ञालु
ब्यापन्नचित्तो मिच्छादिट्ठिको, तेन सो कायस्स भेदा परं भरणा हृत्यीन
सहब्यतं उपपञ्जजिति । यं च खो सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स
५ वा अन्नं पानं वत्थं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेय, तेन
सो तथं लाभी होति अन्नस्स पानस्स मालानानालङ्घारस्स ।

११. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती होति ... पे०...
मिच्छादिट्ठिको होति । सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्न
पानं वत्थं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं । सो कायस्स
१० भेदा परं भरणा अस्सान सहब्यतं उपपञ्जजिति ... पे०.. गुञ्जं सहब्यत
उपपञ्जजिति .. पे०... कुकुरान सहब्यतं उपपञ्जजिति । सो तथं लाभी
होति अन्नस्स पानस्स मालानानालङ्घारस्स ।

B 481,
R. 272

“यं खो, ब्राह्मण, इध पाणातिपाती .पे०... मिच्छादिट्ठिको,
तेन सो कायस्स भेदा परं परं भरणा कुकुरानं सहब्यतं उपपञ्जजिति ।
१५ यं च खो सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्नं पानं वत्थं यानं
मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं, तेन सो तथं लाभी होति अन्नस्स
पानस्स मालानानालङ्घारस्स ।

१२. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो
होति ... पे०... सम्मादिट्ठिको होति । सो दाता होति समणस्स वा
२० ब्राह्मणस्स वा अन्नं पानं वत्थं यानं मालागन्धविलेपन सेय्यावसथपदीपेयं ।
सो कायस्स भेदा परं भरणा भनुस्सान सहब्यतं उपपञ्जजिति । सो तथं
लाभी होति मानुसकानं पञ्चनं कामगुणानं ।

“यं खो, ब्राह्मण, इध पाणातिपाता पटिविरतो होति ... पे०...
२५ सम्मादिट्ठिको, तेन सो कायस्स भेदा परं भरणा भनुस्सान सहब्यतं उप-
पञ्जजिति । य च खो सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्नं
पानं वत्थं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेय, तेन सो तथं
लाभी होति मानुसकानं पञ्चनं कामगुणानं ।

१३. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो
होति ... पे०... सम्मादिट्ठिको होति । सो दाता होति समणस्स वा
२० ब्राह्मणस्स वा अन्नं पानं वत्थं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं ।

सो कायस्स भेदा परं मरणा देवानं सहव्यतं उपपञ्जति । सो तथ्य
लाभी होति दिब्बानं पञ्चनं कामगुणान् ।

R. 273

“यं खो, ब्राह्मण, इधं पाणातिपाता पटिविरतो होति ... पे०...
सम्मादिट्को, तेन सो कायस्स भेदा परं मरणा देवानं सहव्यतं उप-
पञ्जति । यं च खो सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्नं पानं ५
वत्यं यानं मालागच्छविलेपनं सेय्यावसथपदीपेश्यं, तेन सो तथ्य लाभी
होति दिब्बानं पञ्चनं कामगुणान् । अपि च, ब्राह्मण, दायको पि
अनिष्टलो” ति ।

१४. “अच्छरियं, भो गोतम, अभ्युतं, भो गोतम ! यावच्छदं,
भो गोतम, अलमेव दानानि दातुं, अलं सद्वानि कातुं, यत्र हि नाम १० R. 482
दायको मि अनिष्टलो” ति ।

“एवमेतं, ब्राह्मण”, दायको पि हि, ब्राह्मण, अनिष्टलो” ति ।

“अभिककर्त्तं, भो गोतम, अभिककर्त्तं, भो गोतम ... पे०...
उपासकं भं भवं गोतमो धारेतु अज्जतम्ये पाणुपेतं सरणं गतं” ति ।

जाणुसोणिवग्नो सत्तरसमो ।

१८. साधुवर्णो

१. साधुसुतं

१. “साधुं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि असाधुं च । तं सुणाथ,
साधुकं भनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते १५
भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा एतदबोच —

R. 274

२. “कतमं च, भिक्खवे, असाधु ? पाणातिपातो, अदिनादानं,
कामेसुमिच्छाचारो, मुसावादो, पिसुणा वाचा, फरसा वाचा, सम्पलापो,
अभिज्ञा, व्यापादो, मिच्छादिद्वि — इदं वुच्चति, भिक्खवे, असाधु । २०

३. “कतमं च, भिक्खवे, साधु ? पाणातिपाता वेरमणी, अदिना-
दाना वेरमणी, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी, मुसावादा वेरमणी,
पिसुणाय वाचाय वेरमणी, फरसाय वाचाय वेरमणी, सम्पलापा

१. ब्राह्मण एवमेतं ब्राह्मण — सी०, स्या० ।

वेरमणी, श्रनभिज्ञा, श्रव्यापादो, सम्मादिट्ठि – इदं वुच्चति, भिक्खवे, साधू” ति ।

२. अरियधम्मसुत्तं

१. “अरियधम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनरियधम्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनरियो धम्मो ? पाणातिपातो
- ५ ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरियो धम्मो ।
२. “कतमो च, भिक्खवे, अरियो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियो धम्मो” ति ।

३. कुसलसुत्तं

- B. 483
१. “कुसलं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अकुसलं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमं च, भिक्खवे, अकुसल ? पाणातिपातो .. पे०.. मिच्छादिट्ठि – इदं वुच्चति, भिक्खवे, मकुसल ।

R. 275

 २. “कतमं च, भिक्खवे, कुसले ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – इदं वुच्चति, भिक्खवे, कुसल” ति ।

४. अत्थसुत्तं

१. “अत्थं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनत्थं च । तं सुणाथ ... पे० . कतमो च, भिक्खवे, अनत्थो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनत्थो ।
२. “कतमो च, भिक्खवे, अत्थो ? पाणातिपाता वेरमणी .. पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अत्थो” ति ।

५. धम्मसुत्तं

१. “धम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अधम्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो ? पाणातिपातो ... पे०.. मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अधम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, घम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्टि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, घम्मो” ति ।

६. आसवसुत्तं

१. “सासवं च वो, भिक्खवे, घम्मं देसेस्सामि अनासवं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, सासवो घम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्टि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सासवो घम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अनासवो घम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्टि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनासवो घम्मो” ति ।

R 276

७. वज्जसुत्तं

१. “सावज्जं च वो, भिक्खवे, घम्मं देसेस्सामि अनवज्जं १० B. 484 च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, सावज्जो घम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्टि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सावज्जो घम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अनवज्जो घम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्टि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनवज्जो १५ घम्मो” ति ।

८. तपनीयसुत्तं

१. “तपनीयं च वो, भिक्खवे, घम्मं देसेस्सामि अतपनीयं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, तपनीयो घम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्टि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, तपनीयो घम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अतपनीयो घम्मो ? पाणातिपाता २० वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्टि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अतपनीयो घम्मो” ति ।

६. आचयगार्भिनुत्तं

१. “आचयगार्भि” च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अपचय-
गार्भि च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, आचयगार्भी धम्मो ?
पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, आचय-
गार्भी धम्मो ।

- R. 277 ५ २. “कतमो च, भिक्खवे, अपचयगार्भी धम्मो ? पाणाति-
पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अपचयगार्भी
धम्मो” ति ।

१०. दुक्खुद्रयसुत्तं

१. “दुक्खुद्रयं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि सुखद्रय च ।
तं सुणाथ . पे०... कतमो च, भिक्खवे, दुक्खुद्रयो धम्मो ? पाणातिपातो
१० ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खुद्रयो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, सुखद्रयो धम्मो ? पाणातिपाता
वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुखद्रयो
धम्मो” ति ।

११. विपाकसुत्तं

- E. 485 १. “दुक्खविपाकं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि सुखविपाकं
१५ च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, दुक्खविपाको धम्मो ?
पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे,
दुक्खविपाको धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, सुखविपाको धम्मो ? पाणातिपाता
वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुखविपाको
२० धम्मो” ति ।

साधुवन्नो शहारसमो ।

१६. अरियमग्गवग्गो

१. अरियमग्गसुतं

१. “अरियमग्गं च वो, भिक्खवे, देसेसामि अनरियमग्गं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनरियो मग्गो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिद्वि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरियो मग्गो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अरियो मग्गो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिद्वि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियो मग्गो” ति ।

२. कण्हमग्गसुतं

१. “कण्हमग्गं च वो, भिक्खवे, देसेसामि सुकमग्गं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, कण्हो मग्गो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिद्वि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, कण्हो मग्गो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, सुक्को मग्गो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिद्वि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुक्को मग्गो” ति ।

३. सद्धम्भसुतं

१. “सद्धम्भं च वो, भिक्खवे, देसेसामि असद्धम्भं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, असद्धम्भो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिद्वि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, असद्धम्भो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, सद्धम्भो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिद्वि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, सद्धम्भो” ति ।

४. सप्तुरितम्भसुतं

१. “सप्तुरितम्भं च वो, भिक्खवे, देसेसामि असप्तुरितम्भं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, असप्तुरितम्भो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिद्वि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, असप्तुरितम्भो ।

अ०४-४७

२. “कतमो च, भिक्खवे, सप्तुरिसधम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिद्वि — अयं वुच्चति, भिक्खवे, सप्तुरिसधम्मो” ति ।

५. उप्पादेतब्बधम्मसुत्तं

१. “उप्पादेतब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न उप्पादे-
५ तब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न उप्पादेतब्बो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिद्वि — अयं वुच्चति, भिक्खवे,
न उप्पादेतब्बो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, उप्पादेतब्बो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिद्वि — अयं वुच्चति, भिक्खवे, उप्पादेतब्बो १० धम्मो” ति ।

“व्यापादेतब्बं* च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अव्यापादे-
तब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अव्यापादेतब्बो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिद्वि — अयं वुच्चति, भिक्खवे,
अव्यापादेतब्बो धम्मो ।

१५ २० “कतमो च, भिक्खवे, व्यापादेतब्बो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिद्वि — अयं वुच्चति, भिक्खवे, व्यापादेतब्बो धम्मो” ति* ।

६. आसेवितब्बधम्मसुत्तं

१. “आसेवितब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि नासेवितब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, नासेवितब्बो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिद्वि — अयं वुच्चति, भिक्खवे, नासेवि-
२० तब्बो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, आसेवितब्बो धम्मो ? पाणाति-
पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिद्वि — अयं वुच्चति, भिक्खवे,
आसेवितब्बो धम्मो” ति ।

७. भावेतब्दधम्मसुतं

१. “भावेतब्दं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न भावेतब्दं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न भावेतब्दो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न भावेतब्दो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, भावेतब्दो धम्मो ? पाणातिपाता ५ वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, भावेतब्दो धम्मो” ति ।

८. बहुलीकातब्दसुतं

१. “बहुलीकातब्दं च वो, भिक्खवे, धम्मं” देसेस्सामि न बहुली-कातब्दं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न बहुलीकातब्दो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, १० न बहुलीकातब्दो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, बहुलीकातब्दो धम्मो ? पाणाति-पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, बहुली-कातब्दो धम्मो” ति ।

९. अनुस्सरितब्दसुतं

१. “अनुस्सरितब्दं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि नानुस्सरि- १५ तब्दं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, नानुस्सरितब्दो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, नानुस्सरितब्दो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अनुस्सरितब्दो धम्मो ? पाणाति-पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनुस्सरि- २० तब्दो धम्मो” ति ।

१०. सच्चिकातब्दसुतं

१. “सच्चिकातब्दं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न सच्चिकातब्दं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न सच्चि-

१. धम्मं च – दो० ।

B. 488

कातव्वो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, न सच्छिकातव्वो धम्मो ।

२. "कतमो च, भिक्खवे, सच्छिकातव्वो धम्मो ? पाणाति-
पाता वेरमणी ... रे०... सम्मादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे,
५ सच्छिकातव्वो धम्मो" ति ।

अरियमगवग्गो उल्लोकितमो ।

२०. अपरपुण्गलवग्गो

१-१२. नसेवितव्वादिसुत्तानि

१. "दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुण्गलो न सेवितव्वो ।
कतमेहि दसहि ? पाणातिपाती होति, अदिज्ञादायी होति, कामेसु-
मिच्छाचारी होति, मुसावादी होति, पिसुण्वाचो होति, फरसवाचो
होति, सम्फप्यलापी होति, अभिज्ञालु होति, व्यापन्नचित्तो होति, मिच्छा-
१० दिट्ठिको होति - इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो पुण्गलो
न सेवितव्वो ।

R. 282 १५ "दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुण्गलो सेवितव्वो ।
कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिज्ञादाना पटि-
विरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो
होति, पिसुण्णाय वाचाय पटिविरतो होति, फरसाय वाचाय पटिविरतो
होति, सम्फप्यलापा पटिविरतो होति, अनभिज्ञालु होति, व्यापन्न-
चित्तो होति, सम्मादिट्ठिको होति - इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि
समन्नागतो पुण्गलो सेवितव्वो" ।

२-११. "दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुण्गलो न
२० भजितव्वो ... पे०... भजितव्वो ... न पयिरुपासितव्वो ... पयिरुपासि-
तव्वो ... न पुज्जो होति ... पुज्जो होति ... न पासंसो होति ... पासंसो
होति ... अगारवो होति .. गारवो होति .. अप्यतिस्सो होति ... सप्य-
तिस्सो होति ... न आराघको होति .. आराघको होति ... न विसुज्जति

१. सगारवो - सी०, स्वा०, रो० । २ अप्पतिक्षो - सी०, स्वा०, रो० । ३. सप्य-
तिक्षो - सी०, स्वा०, रो० ।

... विसुज्ज्ञति ... मानं नाधिभोति^१ ... मानं अधिभोति ... पञ्जाय
न वद्वृति ... पञ्जाय वद्वृति ... पे०... पुरगलो सेवितव्वो^२ ।

B. 489

१२. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागतो पुरगलो बहुं अपुञ्जं
पसवति ... बहुं पुञ्जं पसवति । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता^३
पटिविरतो होति, अदिनादाना पटिविरतो होति, कामेसुभिन्नाचारा^५
पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटि-
विरतो होति, फस्साय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फप्पलापा पटिविरतो
होति, अनभिज्ञालु होति, अब्यापन्नचित्तो होति, सम्मादिट्टिको होति –
इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समन्वागतो पुरगलो बहुं पुञ्जं
पसवती^६” ति ।

10

अपरपुग्गलवग्गो वीसतिमो ।
चतुर्थो पण्णासको समतो ।

२१. करजकायवग्गो

१. पठमनिरयसगमसुत्तं

१. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निक्षित्तो
एवं निरये । कतमेहि दसहि ? इव, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाती
होति लुहो लोहितपाणि हतपहते निविद्वो अदयापन्नो सब्बपाणभूतेसु ।

B. 490,
R. 289

२. “अदिनादायी होति । यं तं परस्स परवित्तुपकरण^७ गामगतं
वा अरञ्जागतं वा, तं अदिनं थेय्यसङ्घातं आदाता होति ।

15

३. “कामेसुभिन्नाचारी होति । या ता भातुरक्षिता पितु-
रक्षिता भातापितुरक्षिता भातुरक्षिता भगिनिरक्षिता ज्ञाति-
रक्षिता गोत्तरक्षिता धम्मरक्षिता ससामिका सपरिदण्डा अन्तमसो
मालागुल्परक्षिता पि, तथारूपासु चारितं श्रापञ्जिता होति ।

४. “मुसावादी होति । सभगतो^८ वा परिसगतो वा ज्ञाति-
मज्जगतो वा पूरगमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो सक्षिव-
पुद्वो – ‘एहम्मो पुरिस, यं जानासि तं वदेही’ ति, सो अजानं वा आह
‘जानामी’ ति, जानं वा आह ‘न जानामी’ ति, अपस्सं वा आह ‘पस्सामी’

१. नाभिहोति – सी० । २. परवित्तुपकरण – स्या० । ३. सभगतो – सी०, दो० ।

ति, पस्सं वा आह ‘न पस्सामी’ ति । इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आभिस-
किञ्चिक्खहेतु वा सम्पज्जानमुसा भासिता होति ।

५. “पिषुणवाचो होति – इतो सुत्वा अमुत्र अक्खाता इमेऽं
भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा इमेऽं अक्खाता अमूसं भेदाय । इति समग्नानं
५ वा भेत्ता भिज्जानं वा अनुप्पदाता वगगारामो वगगरतो वगगनन्दी, वग-
करणं वाचं भासिता होति ।

६. “फरसवाचो होति – या सा वाचा अण्डका कवकसा पर-
कटुका पराभिसञ्जनी कोधसामन्ता असमाधिसंवत्तनिका, तथारूपं
वाचं भासिता होति ।

B. 491 १० ७. “सम्फल्पलापी होति अकालवादी अभूतवादी अनत्यवादी
अघम्मवादी अविनयवादी, अनिधानवति वाचं भासिता होति अकालेन
अनपदेसं अपरियन्तवर्ति अनत्यसंहितं ।

R. 284 ८. “अभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तुपकरणं तं
अभिज्ञिता होति – ‘अहो वत यं परस्स तं मम अस्सा’ ति ।

१५ ९. “ब्यापन्नचित्तो होति पदुङ्गमनसङ्क्लिप्तो – ‘इमे सत्ता हञ्जन्तु
वा वञ्जन्तु वा उच्छिष्णन्तु वा विनस्सन्तु वा मा वा अहेतु’ ति ।

१०. “मिञ्चादिट्ठिको होति विपरीतदस्सनो – ‘नत्यि दिशं,
नत्थि यिद्धं, नत्थि हुतं, नत्थि सुकतदुक्कटानं कम्मासं फलं विपाको,
नत्थि अयं लोको, नत्थि परो लोको, नत्थि माता, नत्थि पिता, नत्थि
२० सत्ता ओपपातिका, नत्थि लोके समणब्राह्मणा सम्मरगता सम्मापटिपत्रा
ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सञ्चिक्तवा पवेदेती’ ति ।
इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समग्रागतो यथाभतं निक्षितो
एवं निरये ।

११. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समग्रागतो यथाभतं निक्षितो
२५ एवं सगे । कतमेहि दसहि ? इघ, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपातं
पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो निहितसत्यो लज्जी
दयापन्नो, सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरति ।

१२. “अदिज्ञादानं पहाय अदिज्ञादाना पटिविरतो होति । यं

तं परस्स परवित्तूपकरणं गामगतं वा अरञ्जगतं वा, न तं अदिक्षं
थेय्यसङ्घातं आदाता होति ।

१३. “कामेसुमिच्छाचारं पहाय कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो
होति । या ता भातुरक्षिता ... पे०... अन्तमसो मालागुल्परिक्षिता
पि, तथारूपासु न चारितं आपज्जिता होति ।

१४. “मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति । सभगतो
वा परिसगतो वा आतिमज्जगतो वा पूगमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो
वा अभिनीतो सक्रियपुद्दो – ‘एहम्भो पुरिस, यं जानासि तं वदेही’ ति,
सो अजानं वा आह ‘न जानासी’ ति, जानं वा आह ‘जानासी’ ति, अपसं
वा आह ‘न पस्सासी’ ति, पसं वा आह ‘पस्सासी’ ति । इति अत्तहेतु वा १०
परहेतु वा आमिसकिञ्चक्खहेतु वा न सम्पजानमुसा भासिता होति ।

R. 285

१५. “पिसुणवाचं पहाय पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति –
न इतो सुत्वा अमुत्र अक्षताता इमेसं भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्षताता
अमूसं भेदाय । इति भिज्ञानं वा सन्धाता सहितानं वा अनुप्पदाता
समग्गारामो समग्गरतो समग्गनन्दी, समग्गकरणं वाचं भासिता होति । १५

B. 492

१६. “फरसवाचं पहाय फरसाय वाचाय पटिविरतो होति ।
या सा वाचा-नेता कण्णसुखा पेमनीया हृदयङ्गमा पोरी बहुजनकन्ता
बहुजनमनापा, तथारूपं वाचं भासिता होति ।

१७. “सम्फप्पलापं पहाय सम्फप्पलापा पटिविरतो होति
कालवादी भूतवादी, अत्यवादी धम्भवादी विनयवादी, निधानवति २०
वाचं भासिता होति कालेन सापदेसं परियन्तवति अत्यसंहितं ।

१८. “अनभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं तं
अनभिज्जिता होति – ‘अहो वत यं परस्स तं भम अस्सा’ ति ।

१९. “अब्यापन्नचित्तो होति अप्पद्मुभनसङ्घप्पो – ‘इमे सत्ता
अवेरा होन्तु अब्यापज्ज्ञा अनीधा, सुखी अत्तानं परिहरन्त्’ ति ।

25

२०. “सम्मादिट्टिको होति अविपरीतदस्सनो – ‘अत्थ दिक्षं,
अत्थ यिदुं, अत्थ हुर्जं, अत्थ सुकटदुक्कटानं कम्मानं फलं चिपाको,
अत्थ श्रयं लोको, अत्थ परो लोको, अत्थ भाता, अत्थ पिता, अत्थ
सत्ता ओपपातिका, अत्थ लोके समणाहृणा सम्मग्गता सम्मापटिपन्ना
ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सच्चिकत्वा पवेदत्ती’ ति । ३०

30

इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं सगे” ति ।

२. द्रुतियनिरयसगासुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो

एवं निरये । कतमेहि दसहि ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणाति-

- ५ पाती होति लुहो लोहितपाणि हतपहते निविट्ठो अद्यापन्नो सब्बपाण-
भूतेसु ।

२. “अदिज्ञादायी होति ... कामेसुमिच्छाचारी होति ... मुसा-

R. 286 वादी होति ... पिसुणवाचो होति ... फरसवाचो होति ... सम्पर्पलापी

B. 493 होति ... अभिज्ञालु होति ... ब्यापन्नचित्तो होति ... मिच्छादिट्ठिको

- १० होति विपरीतदस्सनो – ‘अत्थ दिनं ... पे०... सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा
पवेदेन्ती’ ति । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समझागतो यथाभूतं
निक्षित्तो एवं निरये ।

३. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो

एवं सगे । कतमेहि दसहि ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपातं

- १५ पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो निहितसत्यो लज्जी
दयापन्नो, सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरति ।

४. “अदिज्ञादानं पहाय अदिज्ञादाना पटिविरतो होति ...

कामेसुमिच्छाचारं पहाय कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति ... मुसा-

वादं पहाय मुसाचादा पटिविरतो होति ... पिसुण वाचं पहाय पिसुणाय

- २५ वाचाय पटिविरतो होति ... फरसं वाचं पहाय फरसाय वाचाय पटि-
विरतो होति ... सम्पर्पलापं पहाय सम्पर्पलापा पटिविरतो होति ...

अनभिज्ञालु होति ... अब्यापन्नचित्तो होति ... सम्मादिट्ठिको होति

अविपरीतदस्सनो – ‘अत्थ दिनं ... पे०... ये इमं च लोकं परं च लोकं

सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा पवेदेन्ती’ ति । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि

- २५ धम्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं सगे” ति ।

३. मातुगामसुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो मातुगामो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाती होति ... पे०... अदिवादायी होति ... कामेसुभिच्छाचारी होति ... मुसावादी होति ... पिसुणवाचो होति ... फरसावाचो होति ... सम्फप्लापी होति ... अभिज्ञालु होति ... ब्यापज्ञचित्तो होति ... मिच्छादिट्टिको होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, ५ दसहि धम्मेहि समन्वागतो मातुगामो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये ।

R. 287

२. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो मातुगामो यथाभतं निक्षित्तो एवं सग्मे । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरतो होति ... पे०... अदिवादाना पटिविरतो होति ... कामेसुभिच्छाचारा पटिविरतो होति ... मुसावादा पटिविरतो होति ... पिसुणाय वाचाय १० B. 494 पटिविरतो होति ... फरसाय वाचाय पटिविरतो होति ... सम्फप्लापा पटिविरतो होति ... अनभिज्ञालु होति ... अब्यापज्ञचित्तो होति ... सम्मादिट्टिको होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्वागतो मातुगामो यथाभतं निक्षित्तो एवं सग्मे” ति ।

४. उपासिकासुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागता उपासिका यथाभतं निक्षित्ता एवं निरये । कतमेहि दसहि ? पाणातिपातिनी होति ... पे०... मिच्छादिट्टिका होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्वागता उपासिका यथाभतं निक्षित्ता एवं निरये ।

15

२. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागता उपासिका यथाभतं निक्षित्ता एवं सग्मे । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरता होति ... पे०... सम्मादिट्टिका होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्वागता उपासिका यथाभतं निक्षित्ता एवं सग्मे” ।

20

५. विसारबसुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागता उपासिका अविसारदा अगारं अज्ञावसति । कतमेहि दसहि ? पाणातिपातिनी होति ... अदिवादायिनी होति ... कामेसुभिच्छाचारिनी होति ... मुसावादिनी

R. 288

होति ... पिसुणवाचा होति ... फरसवाचा होति ... सम्पप्लापिनी होति ... अभिज्ञालुनी होति ... व्यापन्नचित्ता होति ... मिच्छादिट्का होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समझागता उपासिका अविसारदा अगारं अज्ञावसति ।

5. २. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समझागता उपासिका विसारदा अगारं अज्ञावसति । कतमेहि दसहि? पाणातिपाता पटिविरता होति .. अदिनादाना पटिविरता होति .. कामेसुभिच्छाचारा पटिविरता होति .. मुनावादा पटिविरता होति .. पिसुणाय वाचाय पटिविरता होति .. फरसाय वाचाय पटिविरता होति ... सम्पप्लापा पटिविरता होति ... । १० अनभिज्ञालुनी होति ... अव्यापन्नचित्ता होति ... सम्मादिट्का होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समझागता उपासिका विसारदा अगारं अज्ञावसती” ति ।

६. संसप्नीयसुतं

- B 495 १. “संसप्नीयपरियायं वो, भिक्खवे, धम्मपरियायं देसेसामि । तं सुणाथ, साधकं मनसि करोथ; भासिस्त्वामी” ति । “एवं, भन्ते”
१५ ति खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्तोसु । भगवा एतद्वोच -
२. “कतमो च, भिक्खवे”, संसप्नीयपरियायो धम्मपरियायो? कम्मस्सका, भिक्खवे, सत्ता कम्मदायादा कम्मयोनी कम्मबन्धु कम्मपटिसरणा, यं कम्मं करोन्ति - कल्पणं वा पापकं वा - तस्य दायादा भवन्ति ।
- R 289 २० ३. “इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाती होति त्रुदो लोहित-पाणि हृतपहते निविठो, अद्यापन्नो सब्बपाणभूतेसु । सो संसप्ति कायेन, संसप्ति वाचाय, संसप्ति मनसा । तस्य जिम्हं कायकम्मं होति, जिम्हं वचीकम्मं, जिम्हं मनोकम्मं, जिम्हं गति, जिम्हुपपत्ति । “जिम्हगतिकस्स खो पनाहं, भिक्खवे, जिम्हुपपत्तिकस्स द्विन् गतिनं अव्यञ्जतरं गति वदामि - ये वा एकन्तरुक्खा निरया या वा संसप्ति-जातिका तिरच्छानयोनि । कतमा च सा, भिक्खवे, संसप्तिजातिका तिरच्छानयोनि? अहि विच्छिका सतपदी नकुला बिलारा^१ मूर्सिका उलूका, ये वा पनञ्चे पि केचि तिरच्छानयोनिका सत्ता मनुस्से दिस्वा । २५ १. सो भिक्खवे - सी०, दो० । २ बिलारा - दी० ।

संसप्तिः । इति खो, भिक्खवे, भूता भूतस्स उपपत्ति होति । यं करोति तेन उपज्जति । उपपत्तमेनं फस्ता फुसन्ति । एवमहं, भिक्खवे, 'कम्मदायादा सत्ता' ति वदामि ।

४. "इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो अदिवादायी होति ... पे०... कामेसुभिञ्चाचारी होति ... मुसावादी होति ... पिसुणवाचो होति ... फर्स- ५ वाचो होति ... सम्पत्तलापी होति ... अभिज्ञालु होति ... व्यापश्चित्तो होति ... मिञ्चादिट्ठिको होति विपरीतदस्तनो - 'नत्थि दिग्नं ...पे०... सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा पवेदेत्ति' ति । सो संसप्ति कायेन, संसप्ति वाचाय, संसप्ति मनसा । तस्स जिम्हं कायकम्मं होति, जिम्हं वचीकम्मं, जिम्हं मनोकम्मं, जिम्हा गति, जिम्हुपपत्ति ।

10 R 290

"जिम्हगतिकस्स खो पनाहं, भिक्खवे, जिम्हुपपत्तिकस्स द्विग्नं" गतीनं अञ्जतरं गर्ति वदामि - ये वा एकन्तदुक्षवा निरया या वा संसप्त-जातिका तिरच्छानयोनि । कतमा च सा, भिक्खवे, संसप्तजातिका तिरच्छानयोनि ? अहि विच्छिका सतपदी नकुला विळारा भूसिका उलूका, ये वा पनञ्चे पि केचि तिरच्छानयोनिका सत्ता मनुस्से दिस्वा संसप्तिः । इति खो, भिक्खवे, भूता भूतस्स उपपत्ति होति, यं करोति तेन उपज्जति । उपपत्तमेनं फस्ता फुसन्ति । एवमहं, भिक्खवे, 'कम्म-दायादा सत्ता' ति वदामि । कम्मस्सका, भिक्खवे, सत्ता कम्मदायादा कम्मयोनी कम्मवन्नू कम्मपटिसरणा, यं कम्मं करोन्ति - कल्याणं वा पापकं वा - तस्स दायादा भवन्ति ।

B. 496

15

५. "इथ, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपात्रं पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो निहितसेत्यो, लज्जी दयापत्तो सब्बपाण-भूतहितानुकम्मी विहरति । सो न संसप्ति कायेन, न संसप्ति वाचाय, न संसप्ति मनसा । तस्स उजुं कायकम्मं होति, उजु वचीकम्मं, उजु मनोकम्मं, उजु गति, उजुपपत्ति ।

20

"उजुगतिस्स खो पनाहं, भिक्खवे, उजुपपत्तिकस्स द्विग्नं गतीनं अञ्जतरं गर्ति वदामि - ये वा एकन्तसुखा सग्गा यानि वा पन तानि उच्चाकुलानि खत्तियमहासालकुलानि वा ज्ञाहुणमहासालकुलानि वा गह-पतिमहासालकुलानि वा अङ्गानि महद्वनानि महाभोगानि पहूतजातरूप-रजतानि पहूतवित्तपूकरणानि पहूतधनघञ्जानि । इति खो, भिक्खवे,

25

30

१. एवं पह - सी० । २. चित्र - सी० । ३. उजु - सी०, रो० ।

भूता भूतस्स उपपत्ति होति । यं करोति तेन उपपञ्जति । उपपञ्चमेन
फस्सा फुसन्ति । एवमहं, भिक्खवे, 'कम्मदायादा सत्ता' ति वदामि ।

६. "इष पन, भिक्खवे, एकच्चो अदिक्षादानं पहाय अदिक्षा-
दाना पटिविरतो होति ... पे०... कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति

- R. 291 ५ ... भुसावादं पहाय भुसावादा पटिविरतो होति ... पिसुणं वाचं पहाय
पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति ... फल्सं वाचं पहाय फल्साय वाचाय
पटिविरतो होति ... सम्फल्पलापं पहाय सम्फल्पलापा पटिविरतो होति ...
अनभिज्ञालु होति ... अब्यापञ्चचित्तो होति ... सम्मादिट्को होति
अविपरीतदस्सनो - 'श्रत्य दिशं ... पे०... ये इमं च लोकं परं च लोकं
१० सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा पवेदेत्ती' ति । सो न संसप्ति कायेन, न
संसप्ति वाचाय, न संसप्ति मनसा । तस्स उजु कायकम्म होति,
उजु वचीकम्म, उजु मनोकम्म, उजु गति, उजुपपत्ति ।

- B. 497 "उजुगतिकस्स खो पन अहं, भिक्खवे, उजुपपत्तिकस्स द्विषं
गतीनं अञ्जतरं गर्ति वदामि - ये वा एकल्तसुखा सग्ना यानि वा पन
१५ तानि उच्चाकुलानि खत्तियमहासालकुलानि वा ब्राह्मणमहासालकुलानि
वा गहपतियमहासालकुलानि वा अङ्गानि महद्वनानि महाभोगानि पहूङ-
जातरूपरजातानि पहूतवित्तूपकरणानि पहूतधनवञ्जानि । इति खो,
भिक्खवे, भूता भूतस्स उपपत्ति होति । यं करोति तेन उपपञ्जति ।
उपपञ्चमेन फस्सा फुसन्ति । एवमहं, भिक्खवे, 'कम्मदायादा सत्ता' ति
२० वदामि ।

"कम्मस्सका, भिक्खवे, सत्ता कम्मदायादा कम्मयोनी कम्मबन्धु
कम्मपटिसरणा, यं कम्मं करोन्ति - कल्याणं वा पापकं वा - तस्स
दायादा भवन्ति । अयं खो सो, भिक्खवे, संसप्तनीयपरियायोऽवम-
परियायो" ति ।

७. पठमसञ्चेतनिकमुर्तं

- R. 292 २५ १. "नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उप-
चितानं अप्पटिसंवेदित्वा" व्यतीभावं^२ वदामि । तं च खो दिष्टेव धम्मे

१. संसप्ततिपरियायो - स्था० । २ अप्पटिसंवेदित्वा - सी०, स्था०, रो० ।

३. व्यतीभावं - स्था०, रो० ।

उपपञ्जे^१ वा अपरे वा परिधाये । न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसञ्चेतिवा दुक्खसंन्तकिरिणं वदामि ।

२. “तत्र, भिक्खवे, तिविधा^२ कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति; चतुर्बिधा^३ वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका ५ होति; तिविधा भनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति ।

३. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति? इष, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाती होति लुटो लोहितपाणि हतपह्ते निविटो अदया- १० पश्चो सब्बपाणशूतेसु ।

“अदिनाशायी होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं गामगतं वा अरञ्जगतं वा, तं अविज्ञयेयसङ्घातं आदाता होति ।

“कामेसुभिच्छाचारी होति । या ता मातुरक्षिता ... पे०... अन्तमसो मालागुल्परिक्षिता पि, तथारूपासु चारितं आपच्छिता १५ होति । एवं खो, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसल- सञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति ।

४. “कथं च, भिक्खवे, चतुर्बिधा वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति? इष, भिक्खवे, एकच्चो मुसावादी होति । सभगतो वा परिसगतो वा ज्ञातिमज्जगतो २० वा पूर्णमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो सक्षिपुद्धो ‘एहम्मो पुरिस, यं जानासि तं वदेही’ ति, सो अजानं वा आह ‘जानामी’ ति, जानं वा आह ‘न जानामी’ ति, अपस्सं वा आह ‘पस्सामी’ ति, पस्सं वा आह ‘न पस्सामी’ ति, इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आमिसकिञ्चक्खहेतु वा सम्पज्जनमुसा भासिता होति ।

R. 293

25

“पिसुणवाचो होति — इतो सुत्वा अमुत्र अक्खाता इमेसं भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्खाता अमूसं भेदाय । इति समग्नानं वा भेत्ता भिज्ञानं वा अनुप्पदाता वग्गारामो वग्गरतो वग्गनन्दी, वग्गकर्णं वाचं भासिता होति ।

१. उपपञ्जे — स्था० । २. तिविधे — स्था० । ३. चतुर्बिधे — स्था० ।

“फरसवाचो होति । या सा वाचा अण्डका कवकसा परकटुका पराभिसज्जनी कोघसाभन्ता असमाधिसंबत्तनिका, तथाख्यपि वाच भासिता होति ।

“सम्फप्पलापी होति अकालवादी अभूतवादी अनत्थवादी अधम्ब-
वादी अविनयवादी, अनिधानवर्ति वाचं भासिता होति अकालेन अन-
पदेसं अपरियन्तवर्ति अनत्थसंहितं । एवं खो, भिक्खवे, चतुष्विधा वची-
कम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खद्रया दुखविपाका होति ।

५. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा भनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति
१० अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खद्रया दुखविपाका होति ? इधं, भिक्खवे,
एकच्चो अभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं, तं अभिज्ञाता
होति – ‘अहो वत, यं परस्स तं मम अस्सा’ ति ।

B. 499
वा बज्जन्तु वा उच्छ्वज्जन्तु वा विनसन्तु वा भा वा अहेसुं ति । मिच्छा-
R. 294 १५ दिट्ठिको होति विपरीतदस्सनो’ – ‘नत्य दिनं ... पै०... ये इमं च
लोकं परं च लोकं सयं अभिव्यासच्छिकत्वा पवेदेत्ति’ ति । एवं खो,
भिक्खवे, तिविधा भनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खद्रया दुखविपाका होति ।

६. “तिविधकायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसलसञ्चेतनिकाहेतु
२० वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुगर्ति विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति; चतुष्विधवचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसलसञ्चेत-
निकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुगर्ति विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति; तिविधमनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसल-
सञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं
२५ दुगर्ति विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, अपणको मणि उद्घंसितो येन येनेव पतिद्वाति सुष्पतिद्वितयेव पतिद्वाति; एवमेव खो, भिक्खवे, तिविध-
कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुगर्ति विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति; चतुष्विध-

१. विपरितदस्सनो – सी०; विपरितदस्सनो – स्वा० ।

वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिश्रकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स
भेदा परं मरणा अपायं दुर्गर्ति विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति; तिविध-
मनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिश्रकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स
भेदा परं मरणा अपायं दुर्गर्ति विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ती ति ।

७. “नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं ५
अप्पटिसंवेदित्वा व्यन्तीभावं वदामि, तं च खो दिद्वेव धम्मे उपपञ्जं
वा अपरे वा परियाये । न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं
कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा दुक्खसन्तकिरियं वदामि ।

८. “तत्र, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेत-
निका सुखुद्रया सुखविपाका होति; चतुर्बिधा वचीकम्मन्तसम्पत्ति १०
कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति, तिविधा मनोकम्मन्त-
सम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

R. 295

९. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-
सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति? इध, भिक्खवे, एकच्चो १५
पाणातिपात् पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो निहित-
सत्थो लज्जी दयापन्नो, सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरति ... पे०... ।

B 500

“अदिभादानं पहाय अदिभादाना पटिविरतो होति ।
यं तं परस्स परवित्तूपकरणं यामगतं वा अरञ्जगतं वा, न तं अदिभं
येयसह्यातं आदाता होति ।

“कामेसुमिच्छाचारं पहाय कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो २०
होति । या ता मातुरमिक्षता ... पे०... अन्तमसो मालागुल्परिच्छित्ता
पि, तथारूपासु न चारित्तं आपज्जिता होति । एवं खो, भिक्खवे, तिविधा
कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

१०. “कथं च, भिक्खवे, चतुर्बिधा वचीकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-
सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति? इध, भिक्खवे, एकच्चो २५
मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति । सभगतो वा परिसगतो
वा आतिमज्जगतो वा पूरगमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो
सक्षिपुद्धो ‘एहम्मो पुरिस, यं जानासि तं वदेही’ ति, सो अजानं वा
आह ‘न जानामी’ ति, जानं वा आह ‘जानामी’ ति, अपस्सं वा आह ‘न

१-१०. म० पोत्यके नत्यि ।

पस्सामी' ति, पस्सं वा आह 'पस्सामी' ति, इति अत्तहेतु वा परहेतु वा अमिसकिञ्चक्षवहेतु वा न सम्पजानमुसा भासिता होति ।

R. 296 ५ "पिसुणं वाचं पहाय पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति – न इतो सुत्वा अभुत्र अक्खाता इमेसं भेदाय, अभुत्र वा सुत्वा न इमेसं अक्खाता अभूसं भेदाय । इति भिजानं वा सन्धाता सहितानं वा अनुप्पदाता समग्रारामो समग्ररतो समग्रननन्दो, समग्रकर्णिं वाचं भासिता होति ।

"फरसं वाचं पहाय फरसाय वाचाय पटिविरतो होति । या सा वाचा नेला कण्णसुखा पेमनीया हृदयङ्गमा पोरी बहुजनकन्ता बहुजनमनापा, तथारूपि वाचं भासिता होति ।

B 501 १० "सम्पर्पलापं पहाय सम्पर्पलापा पटिविरतो होति कालवादी भूतवादी अत्थवादी धम्मवादी विनयवादी, निधानवति वाचं भासिता होति कालेन सापदेसं परियन्तर्वति अत्थसंहितं । एवं खो, भिक्खवे, चतुब्जिधा वचीकम्नतसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

१५ ११. "कथं च, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्नतसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अनभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं तं अनभिज्ञाता होति – 'अहो वत यं परस्स तं भमस्सा' ति ।

२० "अव्यापश्चित्तो होति अप्पदुङ्घमनसङ्घाप्यो – 'इमे सत्ता अवेरा होन्तु अव्यापज्ञा अनीधा, सुखी अत्तानं परिहरन्तु' ति ।

२५ "सम्मादित्तिको होति अविपरीतदस्सनो – 'अतिथि दिवं, अतिथि यिदुं ... पे०... ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा पवेदेत्ति' ति । एवं खो, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्नतसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

३० १२. "तिविधकायकम्नतसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा सुगति सगं लोकं उपपञ्जन्ति; चतुब्जिधवचीकम्नतसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा सुगति सगं लोकं उपपञ्जन्ति; तिविधमनो-कम्नतसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा सुगति सगं लोकं उपपञ्जन्ति ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, अपण्णको मणि उद्घासितो येन येनेव पतिष्ठाति सुष्पर्तिष्ठित्वेव पतिष्ठाति; एवमेव खो, भिक्खवे, तिविधकाय- कम्मन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा सुगर्ति सम्मानं लोकं उपपञ्जन्ति; चतुब्बिधवचीकम्मन्तसम्पत्तिकुसल- सञ्चेतनिकाहेतु^५ वा सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा सुगर्ति सम्मानं लोकं ५ उपपञ्जन्ति; तिविधमनोकम्मन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा सुगर्ति सम्मानं लोकं उपपञ्जन्ति। नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा^६ व्यन्तीभावं वदामि। तं च खो दिष्टेव धर्मे उपपञ्जं वा अपरे वा परियाये। न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटि- १० संवेदित्वा द्रुक्खस्सन्तकिरियं वदामी” ति।

R. 297

८. द्रुतियसञ्चेतनिकमुत्तं

१. “नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा व्यन्तीभावं वदामि, तं च खो दिष्टेव धर्मे उपपञ्जं वा अपरे वा परियाये। न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा द्रुक्खस्सन्तकिरियं वदामि।

B. 502

२. “तत्र, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका द्रुक्खुद्रया द्रुक्खविपाका होति; चतुब्बिधा वची- कम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका द्रुक्खुद्रया द्रुक्खविपाका होति; तिविधा मनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका द्रुक्खुद्रया द्रुक्खविपाका होति।

15

३. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका द्रुक्खुद्रया द्रुक्खविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका द्रुक्खुद्रया द्रुक्खविपाका होति।

20

४. “कथं च, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका द्रुक्खुद्रया द्रुक्खविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका द्रुक्खुद्रया द्रुक्खविपाका होति।

25

R. 298

१. चतुब्बिधवाचा ० - सी० । २. अप्पटिसविदित्वा - ई० ।

अ०४-४४

५. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसम्बद्धोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसम्बद्धोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।
६. “तिविधकायकम्मन्तसम्बद्धोसव्यापत्तिश्चकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति, चतुब्बिधवचीकम्मन्त ... पे०... तिविधमनोकम्मन्त-सम्बद्धोसव्यापत्तिश्चकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति ।
७. “नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा व्यन्तीभावं वदामि, तं च खो दिट्ठेव धम्मे उपपञ्ज वा अपरे वा परियाये । न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा दुखसन्तकिरियं वदामि ।
८. “तत्र खो”, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति; चतुब्बिधा वचीकम्मन्त-सम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति; तिविधा मनो-कम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।
९. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, तिविधा^१ कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।
१०. “कथं च, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।
११. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

१. सी०, स्या०, रो० पोत्यकेमु नत्यि । २. तिविध – स्या०, रो० ।

१२. “तिविधकायकम्मन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा सुगर्ति समग्रं लोकं उपपञ्जन्ति; चतुर्बिंधवचीकम्मन्तसम्पत्ति ... पे०... तिविधमनोकम्मन्तसम्पत्तिकुसल-
सञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं भरणा सुगर्ति
समग्रं लोकं उपपञ्जन्ति ... पे०...” ५

६. करजकायसुत्तं

१. “नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं
अप्पटिसंबेदित्वा व्यन्तीभावं वदामि, तं च खो दिष्टेव धम्मे उपपञ्जं
वा अपरे वा परियाये । न त्वेवाहं भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं
उपचितानं अप्पटिसंबेदित्वा दुखस्सन्तकिरियं वदामि ।

२. “स खो सो, भिक्खवे, अरियसावको एवं विगताभिज्ञो
विगतव्यापादो असम्भूष्टो सम्प्यानो पटिस्तो मेत्तासहगतेन चेतसा
एकं दिसं फरित्वा विहरति तथा दुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति
उद्घमघो तिरियं सब्बधि सब्बत्ताया सब्बावन्तं लोकं मेत्तासहगतेन
चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्ज्ञेन फरित्वा
विहरति ।

“सो एवं पजानाति – ‘पुल्ले खो मे हइं चित्तं परित्तं अहोसि^१
अभावितं, एतराहि पन मे हइं चित्तं अप्पमाणं सुभावितं । यं खो पन
किञ्चिच पमाणकतं कम्मं, न तं तत्रावसिस्ति न तं तत्रावतिदुसी’ ति ।

“तं किं मञ्जश, भिक्खवे, दहरतम्भे चे सो^२ अयं कुमारो
मेत्तं^३ चेतोविमुत्तिः भावेय्य, अपि नु खो पापकम्भं करेय्या” ति ? २०

“नो हेतं, भन्ते” ।

“अकरोन्तं खो पन पापकम्भं अपि नु खो दुक्खं फुसेय्या” ति ?

“नो हेतं, भन्ते । अकरोन्तं हि, भन्ते, पापकम्भं कुतो दुक्खं
फुसिस्ति” ति !

३. “भावेतब्बा खो पनायं, भिक्खवे, मेत्ताचेतोविमुत्ति इत्थिया
वा पुरिसेन वा । इत्थिया वा, भिक्खवे, पुरिस्सस्स वा नायं कायो आदाय

१ इथ स्यां पोत्थके “नाहं भिक्खवे सञ्चेतनिकान्” इच्छादिना दुर्जनावनेन
यह एक सुत्त पुरिसमुत्त विषय गहितः । २. होति – स्यां । ३. स्यां पोत्थके

गमनीयो । चित्तन्तरो अयं, भिक्खवे, मच्चो । सो एवं पजानाति – ‘यं खो मे इदं’ किञ्चिं पुब्वे इमिना करजकायेन पापकम्मं कतं, सब्ब तं इध वेदनीयं; न तं अनुगं भविस्सतीं ति । एवं भाविता खो, भिक्खवे, मेता चेतोविमुत्ति अनागामिताय संवत्तति, इध पञ्चस्स
५ भिक्खुनो उत्तरि^१ विमुत्ति अप्पटिविज्ञतो ।

४. “करणासहातेन चेतसा ... मुदितासहगतेन चेतसा ... उपेक्षासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति तथा हुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति उद्घमघो तिरियं सब्बधि सब्बताताय सब्बवत्तं लोकं उपेक्षासहातेन चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन
१० अव्यापज्जेन फरित्वा विहरति ।

१. 301 “सो एवं पजानाति – ‘पुब्बे खो मे इदं चित्तं परित्तं अहोसि अभावितं, एतरहि पन मे इदं चित्तं अप्पमाणं सुभावितं । यं खो पन किञ्चिं पमाणकतं कम्मं, न तं तत्रावसिस्सति न तं तत्रावतिष्ठतीं ति ।

३. 505 “तं कि भञ्जय, भिक्खवे, दहरतगे चे सो अयं कुमारो उपेक्षं चेतोविमुत्ति भावेत्य, अपि तु खो पापकम्मं करेया” ति ?

१५ “नो हेतं, भन्ते” ।

“अकरोत्तं खो पन पापकम्मं अपि तु खो दुर्ब
फुसेया” ति ?

“नो हेतं, भन्ते । अकरोत्तं हि, भन्ते, पापकम्मं कुतो दुर्ब
२० फुसिस्सतीं” ति !

५. “सावेतब्बा खो पतायं, भिक्खवे, उपेक्षाचेतोविमुत्ति इत्थिया वा पुरिसेन वा । इत्थिया वा, भिक्खवे, पुरिस्सस वा नायं कायो आदाय गमनीयो । चित्तन्तरो अयं, भिक्खवे, मच्चो । सो एवं पजा-
नाति – ‘यं खो मे इदं किञ्चिं पुब्वे इमिना करजकायेन पापकम्मं कतं,
२५ सब्बं तं इध वेदनीयं; न तं अनुगं भविस्सतीं ति । एवं भाविता खो, भिक्खवे, उपेक्षाचेतोविमुत्ति अनागामिताय संवत्तति, इध पञ्चस्स
भिक्खुनो उत्तरि विमुत्ति अप्पटिविज्ञतो” ति ।

१. इध – ती०, दो० । २. उत्तरि – ती०, स्या०, दो० ।

१०. अधम्मचरियासुतं

१. अथ खो अञ्जतरो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कुमि;
उपसङ्कुमित्वा भगवता सर्वं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसिन्नो खो सो ब्राह्मणो
भगवत्तं एतद्वोच —

२. “को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो येनमिघेकच्चे ५
सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गर्ति विनिपातं निरयं
उपपञ्जन्ती” ति ?

“अधम्मचरियाविसमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिघेकच्चे
सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गर्ति विनिपातं निरयं
उपपञ्जन्ती” ति । १०

“को पन, भो गोतम, हेतु को पच्चयो येनमिघेकच्चे सत्ता
कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गतं सगं लोकं उपपञ्जन्ती” ति ?

“धम्मचरियासमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिघेकच्चे सत्ता
कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गतं सगं लोकं उपपञ्जन्ती” ति ।

“न खो अहं इमस्स भोतो गोतमस्स सङ्कृतेन भासितस्स
वित्थारेन अत्थं आजानामि । साधु मे भवं गोतमो तथा धम्मं देसेनु
यथाहं इमस्स भोतो गोतमस्स सङ्कृतेन भासितस्स वित्थारेन अत्थं
आजानन्थ्य” ति । १५

“तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि; भासि-
स्तामी” ति । “एवं, भो” ति खो सो ब्राह्मणो भगवतो पच्चस्सेसि । २०

भगवा एतद्वोच —
३. “तिविधा खो, ब्राह्मण, कायेन अधम्मचरियाविसमचरिया
होति; चतुर्बिधा वाचाय अधम्मचरियाविसमचरिया होति; तिविधा
मनसा अधम्मचरियाविसमचरिया होति ।

४. “कथं च, ब्राह्मण, तिविधा कायेन अधम्मचरियाविसम-
चरिया होति ... पे०.. एवं खो, ब्राह्मण, तिविधा कायेन अधम्मचरिया
विसमचरिया होति । २५

५. “कथं च, ब्राह्मण, चतुर्बिधा वाचाय अधम्मचरियाविसम-
चरिया होति ... पे०.. एवं खो, ब्राह्मण, चतुर्बिधा वाचाय अधम्मचरिया
विसमचरिया होति ।

R. 302

B. 506

६. “कथं च, ब्राह्मण, तिविदा मनसा ग्रधम्मचरियाविसमचरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, तिविदा मनसा ग्रधम्मचरियाविसमचरिया होति । एवं ग्रधम्मचरियाविसमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिधेकञ्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा ग्रपायं दुर्गति विनिपात ५ निरयं उपपञ्जन्ति ।

७. “तिविदा ब्राह्मण, कायेन घम्मचरियासमचरिया होति; चतुविदा वाचाय घम्मचरियासमचरिया होति; तिविदा मनसा घम्मचरियासमचरिया होति ।

R. 303 १०. “कथं च, ब्राह्मण, तिविदा कायेन घम्मचरियासमचरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, तिविदा कायेन घम्मचरियासमचरिया होति ।

८. “कथं च, ब्राह्मण, चतुविदा वाचाय घम्मचरियासमचरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, चतुविदा वाचाय घम्मचरियासमचरिया होति ।

१५ १०. “कथं च, ब्राह्मण, तिविदा मनसा घम्मचरियासमचरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, तिविदा मनसा घम्मचरियासमचरिया होति । एवं घम्मचरियासमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिधेकञ्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गति सर्वां लोके उपपञ्जन्ती” ति ।

११. “अभिवक्त्वं, भो गोतम, अभिवक्त्वं, भो गोतम ... पे०... २० उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अज्जतमो पाणुपेतं सरण गतं” ति । करजकायवग्गो एकवीसतिमो ।

२२. सामञ्जवग्गो

१. “दसहि, भिक्षवे, घम्मेहि समन्नागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाती होति, अदिज्ञादयी होति, कामेसुमिच्छाचारी होति, मुसावादी होति, पिसुणवाचो होति, फलवाचो होति, सम्पर्प्यालो होति, अभिज्ञालु होति, व्यापन्नचित्तो होति, मिळ्डा- २५ दिट्ठिको होति — इमेहि खो, भिक्षवे, दसहि घम्मेहि समन्नागतो यथाभत निक्षित्तो एवं निरये ।

“दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं सम्भो । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिक्षादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फरसाय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फल्लापा पटिविरतो होति, अनभिज्ञालु होति, अब्यापन्नचित्तो होति, सम्मादिट्टिको होति – इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं सम्भो” ति ।

R. 304

२. “वीसतिया, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं निरये । कतमेहि वीसतिया ? अत्तना च पाणातिपाती होति, परं च अत्तना च पाणातिपाते समादपेति; अत्तना च अदिक्षादायी होति, परं च अदिक्षादाने समादपेति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारी होति, परं च कामेसुमिच्छाचारे समादपेति; अत्तना च मुसावादी होति, परं च मुसावादे समादपेति; अत्तना च पिसुणवाचो होति, परं च पिसुणाय वाचाय समादपेति; अत्तना च फरसावाचो होति, परं च फरसाय वाचाय समादपेति; अत्तना च सम्फल्लापी होति, परं च सम्फल्लापे समादपेति; अत्तना च अभिज्ञालु होति, परं च अभिज्ञाय समादपेति; अत्तना च अब्यापन्नचित्तो होति, परं च अब्यापादे समादपेति; अत्तना च मिच्छादिट्टिको होति, परं च मिच्छादिट्टिया समादपेति – इमेहि खो, भिक्खवे, वीसतिया धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं निरये ।

“वीसतिया, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं सम्भो । कतमेहि वीसतिया ? अत्तना च पाणातिपाता पटिविरतो

20

होति, परं च पाणातिपाता वेरमणिया समादपेति; अत्तना च अदिक्षादाना पटिविरतो होति, परं च अदिक्षादाना वेरमणिया समादपेति;

B. 508

अत्तना च कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, परं च कामेसुमिच्छाचारा वेरमणिया समादपेति; अत्तना च मुसावादा पटिविरतो होति, परं च

25

मुसावादा वेरमणिया समादपेति; अत्तना च पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च पिसुणाय वाचाय वेरमणिया समादपेति; अत्तना

च फरसाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च फरसाय वाचाय वेरमणिया समादपेति; अत्तना च सम्फल्लापा पटिविरतो होति, परं च

R. 905

सम्फल्लापा वेरमणिया समादपेति; अत्तना च अनभिज्ञालु होति,

30

परं च अनभिज्ञाय समादपेति; अत्तना च अब्यापन्नचित्तो होति, परं च

अव्यापादे समादपेति; अत्तना च सम्भादिट्टिको होति, परं च सम्भादिट्टिया समादपेति — इमेहि खो, भिक्खुवे, वीसतिया धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं सग्गे” ति ।

३. “तिसाय, भिक्खुवे, धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो

- B. 509 ५ एवं निरये । कतमेहि तिसाय ? अत्तना च पाणातिपाता होति, परं च पाणातिपाता समादपेति, पाणातिपाते च समनुच्छो होति; अत्तना च अदिश्वादायी होति, परं च अदिश्वादाने समादपेति, अदिश्वादाने च समनुच्छो होति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारी होति, परं च कामेसुमिच्छाचारे समादपेति, कामेसुमिच्छाचारे च समनुच्छो होति,
 १० अत्तना च मुसावादी होति, परं च मुसावादे समादपेति, मुसावादे च समनुच्छो होति; अत्तना च पिसुणवाचो होति, परं च पिसुणाय वाचाय समादपेति, पिसुणाय वाचाय च समनुच्छो होति; अत्तना च फल्सवाचो होति, परं च फल्साय वाचाय समादपेति, फल्साय वाचाय च समनुच्छो होति; अत्तना च सम्फप्लापी होति, परं च सम्फप्लापे
 १५ समादपेति, सम्फप्लापे च समनुच्छो होति; अत्तना च अभिज्ञालु होति, परं च अभिज्ञाय समादपेति, अभिज्ञाय च समनुच्छो होति, अत्तना च व्यापन्नचित्तो होति, परं च व्यापादे समादपेति, व्यापादे च समनुच्छो होति; अत्तना च भिच्छादिट्टिको होति, परं च भिच्छादिट्टिया समादपेति, भिच्छादिट्टिया च समनुच्छो होति — इमेहि खो,
 २० २० भिक्खुवे, तिसाय धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं निरये ।

“तिसाय, भिक्खुवे, धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निकिखत्तो

- R. 306 १८ एवं सग्गे । कतमेहि तिसाय ? अत्तना च पाणातिपाता पटिविरतो होति, परं च पाणातिपाता वेरमणिया समादपेति, पाणातिपाता वेरमणिया च समनुच्छो होति; अत्तना च अदिश्वादाना पटिविरतो होति, परं च अदिश्वादाना वेरमणिया समादपेति, अदिश्वादाना वेरमणिया च समनुच्छो होति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, परं च कामेसुमिच्छाचारा वेरमणिया समादपेति, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणिया च समनुच्छो होति; अत्तना च मुसावादा पटिविरतो होति, परं च मुसावादा वेरमणिया समादपेति, मुसावादा च समनुच्छो होति; अत्तना च पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च पिसुणाय वाचाय वेरमणिया समादपेति, पिसुणाय वाचाय वेरमणिया च समनुच्छो

होति; अत्तना च फरसाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च फरसाय वाचाय वेरमणिया समादपेति, फरसाय वाचाय वेरमणिया च समनुच्छ्रो होति; अत्तना च सम्पर्पलापा पटिविरतो होति, परं च सम्पर्पलापा वेरमणिया समादपेति, सम्पर्पलापा वेरमणिया च समनुच्छ्रो होति; अत्तना च अनभिज्ञालु होति, परं च अनभिज्ञाय समादपेति, अनभिज्ञाय च समनुच्छ्रो होति; अत्तना च अव्यापश्चित्तो होति, परं च अव्यापादे समादपेति, अव्यापादे च समनुच्छ्रो होति; अत्तना च सम्मादिट्टिको होति, परं च सम्मादिट्टिया समादपेति, सम्मादिट्टिया च समनुच्छ्रो होति – इमेहि खो, भिक्षवे, तिसाय धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं सगे” ति ।

10

४. “चत्तारीसाय”, भिक्षवे, धर्मेहि समन्वागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये । कर्तमेहि चत्तारीसाय ? अत्तना च पाणातिपाती होति, परं च पाणातिपाते समादपेति, पाणातिपाते च समनुच्छ्रो होति, पाणातिपातस्स च वणं भासति; अत्तना च अदिशादायी होति, परं च अदिशादाने समादपेति, अदिशादाने च समनुच्छ्रो होति, अदिशादानस्स च वणं भासति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारी होति, परं च कामेसुमिच्छाचारे समादपेति, कामेसुमिच्छाचारे च समनुच्छ्रो होति, कामेसुमिच्छाचारस्स च वणं भासति; अत्तना च मुसावादी होति, परं च मुसावादे समादपेति, मुसावादे च समनुच्छ्रो होति, मुसावादस्स च वणं भासति; अत्तना च पिसुणाचो होति, परं च पिसुणाय वाचाय समादपेति, पिसुणाय वाचाय च समनुच्छ्रो होति, पिसुणाय वाचाय च वणं भासति; अत्तना च फरसवाचो होति, परं च फरसाय वाचाय समादपेति, फरसाय वाचाय च समनुच्छ्रो होति, फरसाय वाचाय च वणं भासति; अत्तना च सम्पर्पलापी होति, परं च सम्पर्पलापे समादपेति, सम्पर्पलापे च समनुच्छ्रो होति, सम्पर्पलापस्स^१ च वणं भासति; अत्तना च अभिज्ञालु होति, परं च अभिज्ञाय समादपेति, अभिज्ञाय च समनुच्छ्रो होति, अभिज्ञाय च वणं भासति; अत्तना च व्यापश्चित्तो होति, परं च व्यापादे समादपेति, व्यापादे च समनुच्छ्रो होति, व्यापादस्स च वणं भासति; अत्तना च मिच्छा-

15

B. 510

R. 307

20

25

१. चत्तारीसाय – स्या० । २. सम्पर्पलापाय – म० ।

प्र०४-४५

दिट्ठिको होति, परं च मिञ्च्छादिट्ठिया समादपेति, मिञ्च्छादिट्ठिया च समनुच्छो होति, मिञ्च्छादिट्ठिया च वणं भासति – इमेहि खो, भिक्खवे, चत्तारीसाय धम्मेहि समन्बागतो यथाभत निक्षत्तो एवं निये ।

“चत्तारीसाय, भिक्खवे, धम्मेहि समन्बागतो यथाभतं निक्षत्तो

- ५ एवं सगे । कतमेहि चत्तारीसाय ? अत्तना च पाणातिपाता पटिविरतो होति, परं च पाणातिपाता वेरमणिया समादपेति, पाणातिपाता वेरमणिया च समनुच्छो होति, पाणातिपाता वेरमणिया च वणं भासति; अत्तना च अदिन्नादाना पटिविरतो होति, परं च अदिन्नादाना वेरमणिया समादपेति, अदिन्नादाना वेरमणिया च समनुच्छो होति, अदिन्नादाना वेरमणिया च वणं भासति; अत्तना च कामेसुभिञ्चाचारा पटिविरतो होति, परं च कामेसुभिञ्चाचारा वेरमणिया समादपेति, कामेसुभिञ्चाचारा वेरमणिया च समनुच्छो होति, कामेसुभिञ्चाचारा वेरमणिया च वणं भासति, अत्तना च मुसावादा पटिविरतो होति, परं च मुसावादा वेरमणिया समादपेति, मुसावादा वेरमणिया च समनुच्छो होति, मुसावादा वेरमणिया च वणं भासति, अत्तना च पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च पिसुणाय वाचाय वेरमणिया समादपेति, पिसुणाय वाचाय वेरमणिया च समनुच्छो होति, पिसुणाय वाचाय वेरमणिया च वणं भासति, अत्तना च फृशसाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च फृशसाय वाचाय वेरमणिया च^१ समादपेति, फृशसाय वाचाय वेरमणिया च समनुच्छो होति, फृशसाय वाचाय वेरमणिया च वणं भासति; अत्तना च सम्फप्लापा पटिविरतो होति, परं च सम्फप्लापा वेरमणिया समादपेति, सम्फप्लापा वेरमणिया च समनुच्छो होति, सम्फप्लापा वेरमणिया च वणं भासति, अत्तना च अनभिज्ञालु होति, परं च अनभिज्ञाय समादपेति, अनभिज्ञाय २० च समनुच्छो होति, अनभिज्ञाय च वणं भासति; अत्तना च अब्याप्तचित्तो होति, परं च अब्यापादे समादपेति, अब्यापादे च समनुच्छो होति, अब्यापादस्स च वणं भासति, अत्तना च सम्मादिट्ठिको होति, परं च सम्मादिट्ठिया समादपेति, सम्मादिट्ठिया च समनुच्छो होति, सम्मादिट्ठिया च वणं भासति – इमेहि खो, भिक्खवे, चत्तारीसाय २५ धम्मेहि समन्बागतो यथाभतं निक्षत्तो एवं सगे” ति ।

B. 511,
R. 308

- ३०
-
- १ सौ०, स्या०, रो० पोत्यकेसु न दिसति ।

१०२३.२]

रागेयालं

५-८. “दसहि, भिक्खवे, घम्मेहि समन्नागतो खतं उपहतं
अत्तानं परिहरति .. पे०... अक्षतं अनुपहतं अत्तानं परिहरति .. पे०...
वीसतिया, भिक्खवे ... पे०... तिसाय, भिक्खवे ... पे०... चत्तारीसाय,
भिक्खवे, घम्मेहि समन्नागतो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति .. पे०...” ।

६-१२. “दसहि, भिक्खवे, घम्मेहि समन्नागतो इधेकच्चो ^५
कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं नियं उपपञ्जति
.. पे०.. इधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गति सग्नं लोकं उप-
पञ्जति । वीसतिया, भिक्खवे ... पे०... तिसाय, भिक्खवे, ... पे०...
चत्तारीसाय, भिक्खवे, घम्मेहि समन्नागतो इधेकच्चो कायस्स भेदा परं
मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं नियं उपपञ्जति .. पे०.. इधेकच्चो ^{१०}

R. 309

१३-१६. “दसहि, भिक्खवे, घम्मेहि समन्नागतो वालो वेदि-
तब्बो ... पे०... पषिद्तो वेदितब्बो ... पे०... वीसतिया, भिक्खवे ... पे०...
तिसाय, भिक्खवे ... पे०... चत्तारीसाय, भिक्खवे, घम्मेहि समन्नागतो
वालो वेदितब्बो ... पे०... पषिद्तो वेदितब्बो ... पे०... इमेहि खो, ^{१५} B. 512
भिक्खवे, चत्तारीसाय घम्मेहि समन्नागतो पषिद्तो वेदितब्बो” ति ।

सामञ्जावयो वावीसतिमो ।

२३. रागेयालं

१. “रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय दस घम्मा भावेतब्बा ।
कतमे दस ? असुभसञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा^१,
सब्बलोके अनभिरतिसञ्ज्ञा^२, अनिच्छसञ्ज्ञा, अनिच्छे दुखसञ्ज्ञा,
दुख्ये अनत्तसञ्ज्ञा, पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा, निरोधसञ्ज्ञा - ^{२०}
रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय इमे दस घम्मा भावेतब्बा” ति ।

२. “रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय दस घम्मा भावेतब्बा ।
कतमे दस ? अनिच्छसञ्ज्ञा, अनत्तसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा, ^{R. 310}
सब्बलोके अनभिरतिसञ्ज्ञा, अटिकूलसञ्ज्ञा, पुण्यवक्सञ्ज्ञा^३, विनीलक-

३. पटिकूलसञ्ज्ञा - सी०, स्ता०, रो० । २. अनभिरतसञ्ज्ञा - सी०, स्ता०, रो० ।

सञ्ज्ञा, विपुल्वकसञ्ज्ञा, विच्छिन्नकसञ्ज्ञा, उद्भूमात्तकसञ्ज्ञा – रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय इमे दस धम्मा भावेतव्वा” ति ।

३. “रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय दस धम्मा भावेतव्वा । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि, सम्मासङ्कल्पो, सम्मावाचा, सम्माकम्मल्तो,
५ सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि, सम्माजाप, सम्माविमुत्ति – रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय इमे दस धम्मा भावेतव्वा” ति ।

४—३०. “रागस्स, भिक्खवे, परिज्ञाय ... पे०... परिक्षयाय ... पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय^१ .. चागाय
१० ... पटिनिस्सगगाय ... पे०... इमे दस धम्मा भावेतव्वा ।

३१—४१०. “दोसस्स ... पे०... मोहस्स ... कोधस्स ... उप-
नाहस्स ... भक्षस्स ... पलासस्स^२ ... इस्साय ... मच्छिरियस्स ... गायाय
... साठेव्यस्स ... थम्भस्स ... सारम्भस्स ... मानस्स ... अतिमानस्स ...
मदस्स ... पमादस्स अभिज्ञाय^३ ... परिज्ञाय ... परिक्षयाय ...
१५ पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय ... चागाय ...
पटिनिस्सगगाय ... पे०... इमे दस धम्मा भावेतव्वा” ति ।
दसकनिपातपालि निट्ठिता ।

— : ० : —

१. ०उपसमाय – सी०, स्या०, रो० । २. पलासग्य – री०, स्या०, रो० । ३. ०.
रो० पोत्यकेतु नति ।

११. एकादसकनिपातो

१. निस्सयवग्गो

१. किमत्थियसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्त्रं निसीदि । एकमन्त्रं निसीद्वा खो आयस्मा आनन्दो भगवत्तं एतद्वोच-

B. 515,
R. 911

२. “किमत्थियानि, भन्ते, कुसलानि सीलानि किमानि- ५ संसारी” ति ?

“अविष्टिसारत्थानि खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अविष्टिसारानिसंसारी” ति ।

३. “अविष्टिसारो पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ?

“अविष्टिसारो खो, आनन्द, पामोज्जत्थो पामोज्जानिसंसो” । १०

४. “पामोज्जं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं” ?

“पामोज्जं खो, आनन्द, पीतत्थं पीतानिसंसं” ।

५. “पीति पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ?

“पीति खो, आनन्द, पस्सद्वत्था पस्सद्वानिसंसा” ।

६. “पस्सद्वि पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ? १५

“पस्सद्वि खो, आनन्द, सुखत्था सुखानिसंसा” ।

७. “सुखं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं” ?

“सुखं खो, आनन्द, समाधत्थं समाधानिसंसं” ।

८. “समाधि पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ?

“समाधि खो, आनन्द, यथाभूतञ्चाणदस्सनत्थो यथाभूतञ्चाण-

B. 516

दस्सनानिसंसो” । २०

९. “यथाभूतञ्चाणदस्सनं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं”?

“यथाभूतज्ञाणदस्तनं खो, आनन्द, निब्बिद्यथं निब्बिद्वा-
निसंसं” ।

R. 312

१०. “निब्बिद्वा, पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ?

5

“निब्बिद्वा खो, आनन्द, विरागत्था विरागानिसंसा” ।

११. “विरागो पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ?

“विरागो खो, आनन्द, विमुक्तिज्ञाणदस्तनत्थो विमुक्तिज्ञाण-
दस्तनानिसंसो” ।

१२. “इति खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अविष्टिसार-
त्थानि अविष्टिसारानिसंसानि, अविष्टिसारो पामोज्जस्यो पामोज्जा-
निसंसो, पामोज्जं पीतत्थं पीतानिसंसं, पीति पत्सद्वत्था पत्सद्वा-
निसंसा, पत्सद्वि सुखत्था सुखानिसंसा, सुखं समाधत्थं समाधानिसंसं,
समाधि यथाभूतज्ञाणदस्तनत्थो यथाभूतज्ञाणदस्तनानिसंसो, यथाभूत-
ज्ञाणदस्तनं निब्बिद्यथं निब्बिद्वानिसंसं, निब्बिद्वा विरागत्था विरागा-
निसंसा, विरागो विमुक्तिज्ञाणदस्तनत्थो विमुक्तिज्ञाणदस्तनानिसंसो” ।

१५ इति खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अनुब्बेन अग्रगायः परेत्ती” ति ।

२. चेतनाकरणीयसुतं

१. “सीलवतो, भिक्खवे, सीलसम्पन्नस्स न चेतनाय करणीयं -
‘अविष्टिसारो मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सीलवतो
सीलसम्पन्नस्स अविष्टिसारो उप्पज्जति ।

२. “अविष्टिसारिस्स^३, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं -
२० ‘पामोज्जं मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं अविष्टि-
सारिस्स पामोज्जं उप्पज्जति ।

३. “पमुदितस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं - ‘पीति मे
उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पमुदितस्स पीति उप्पज्जति ।

४. “पीतिमनस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं - ‘कायो मे
२५ पत्सम्भतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पीतिमनस्स कायो
पत्सम्भति ।

१-१. अरहताय परिपूरेत्ती - स्था० । २. अविष्टिसारस्त - श० ।

५. “परसद्वकायस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘सुखं वेदियामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं परसद्वकायो सुखं वेदियति ।

B. 517

६. “सुखिनो, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘चित्तं मे समाधियतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सुखिनो चित्तं समाधियति ।

R. 313

७. “समाहितस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘यथाभूतं जानामि’ परसामी” ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं समाहितो यथाभूतं जानाति परसति ।

८. “यथाभूतं, भिक्खवे, जानतो परसतो न चेतनाय करणीयं – ‘निविवन्दामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं यथाभूतं जानं परसं निविवन्दति ।

10

९. “निविवन्नस्स”, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘विरज्जामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं निविवन्नो विरज्जति ।

१०. “विररत्स^३, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘विमुक्तिं आणदस्सनं सच्छिकरोमी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं विररत्तो विमुक्तिं आणदस्सनं सच्छिकरोति ।

15

११. “इति खो, भिक्खवे, विरागो विमुक्तिं आणदस्सनत्थो विमुक्तिं आणदस्सनानिसंसो, निविदा विरागत्था विरागानिसंता, यथाभूतं आणदस्सनं निविदत्थं निविदानिसंसं, समाधि यथाभूतं आणदस्सनत्थो यथाभूतं आणदस्सनानिसंसो, सुखं समाधत्थं समाधानिसंसं, परसद्व सुखत्था सुखानिसंता, पीति परसद्वत्था परसद्वानिसंता, पामोज्जं २० पीतत्थं पीतानिसंसं, अविप्पटिसारो पामोज्जत्थो पामोज्जानिसंसो, कुसलानि सीलानि अविप्पटिसारत्थानि अविप्पटिसारानिसंसानि । इति खो, भिक्खवे, धम्मा धम्मे अभिसन्देति, धम्मा धम्मे परिपुरेन्ति अपारा” पारं गमनाया” ति ।

३. पठमउपनिषादसुत्त

१. “दुस्रीलस्स, भिक्खवे, सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति २५ अविप्पटिसारो । अविप्पटिसारे असति अविप्पटिसारविपन्नस्स हतूप-

१ पञ्चामि – सी०, स्या०, रो० । २. निविवन्दस्स – सी०, रो० । ३. विरत्स – स्या० । ४ च धम्मे – सी०, रो० । ५-५. अपारा पार० – स्या०; अपरा पर० – सी० ।

B. 518,
R. 314

निसं होति पामोज्जं । पामोज्जे असति पामोज्जविपञ्चस्स हतूपनिसा होति पीति । पीतिया असति पीतिविपञ्चस्स हतूपनिसा होति पसद्धि ।

पस्सद्धिया असति पस्सद्धिविपञ्चस्स हतूपनिसं होति सुखं । सुखे असति सुखविपञ्चस्स हतूपनिसो होति सम्मासमाधि । सम्मासमाधिम्ह

५ असति सम्मासमाधिविपञ्चस्स हतूपनिसं होति यथाभूतञ्चाणदस्सनं । यथाभूतञ्चाणदस्सने असति यथाभूतञ्चाणदस्सनविपञ्चस्स हतूपनिसा होति निब्बिदा । निब्बिदाय असति निब्बिदाविपञ्चस्स हतूपनिसो होति विरागो । विरागे असति विरागविपञ्चस्स हतूपनिसं होति विमुक्तिञ्चाणदस्सनं ।

१० “सेव्यथापि, भिक्खवे, रक्खो साखापलासविपञ्चो । तस्य पपटिका पि न पारिपूर्वं गच्छति, तचो पि .. फेणु पि ... सारो पि न पारिपूर्वं गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, दुस्सीलस्स सीलविपञ्चस्स हतूपनिसो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविपञ्चस्स हतूपनिसं होति पामोज्ज .. पे०... विमुक्ति-

१५ आणदस्सनं ।

२. “सीलवतो, भिक्खवे, सीलसम्पञ्चस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पञ्चस्स उपनिससम्पन्नं होति पामोज्जं, पामोज्जे सति पामोज्जसम्पञ्चस्स उपनिससम्पन्ना” होति पीति, पीतिया सति पीतिसम्पञ्चस्स उपनिससम्पन्ना होति प्रविष्टिसारो, भिक्खवे, सीलवतो सम्पन्नं होति सुखं, सुखे सति सुखसम्पञ्चस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिम्ह

२० सति सम्मासमाधिसम्पञ्चस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूतञ्चाणदस्सनं, यथाभूतञ्चाणदस्सने सति यथाभूतञ्चाणदस्सनसम्पञ्चस्स उपनिससम्पन्ना होति निब्बिदा, निब्बिदाय सति निब्बिदासम्पञ्चस्स

२५ उपनिससम्पन्नो होति विरागो, विरागे सति विरागसम्पञ्चस्स उपनिससम्पन्नं होति विमुक्तिञ्चाणदस्सतं ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, रक्खो साखापलाससम्पन्नो । तस्य पपटिका पि पारिपूर्वं गच्छति, तचो पि .. फेणु पि ... सारो पि पारिपूर्वं गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, सीलवतो सीलसम्पञ्चस्स उपनिस-

सम्पन्नो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्बन्धस्स
उपनिससम्पन्नं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं” ति ।

४. द्रुतियज्ञपनिसामुत्तं

१. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खू आमन्तरेसि – “आवुसो
भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो सारिपुत्तस्स
पञ्चसोसुं । आयस्मा सारिपुत्तो एतदोच –

B. 519,
R. 315

५

२. “दुस्रीलस्स, आवुसो, सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति
अविष्टिसारो, अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविपन्नस्स हतूपनिसं
होति पामोज्जं, पामोज्जे असति पामोज्जविपन्नस्स हतूपनिसा होति
पीति, पीतिया असति पीतिविपन्नस्स हतूपनिसा होति पस्सद्धि, पस्स-
द्धिया असति पस्सद्धिविपन्नस्स हतूपनिसं होति सुखं, सुखे असति सुख-
विपन्नस्स हतूपनिसो होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिम्हि असति
सम्मासमाधिविपन्नस्स हतूपनिसं होति यथाभूतज्ञाणदस्सनं, यथाभूत-
ज्ञाणदस्सने असति यथाभूतज्ञाणदस्सनविपन्नस्स हतूपनिसा होति
निब्बिदा, निब्बिदाय असति निब्बिदाविपन्नस्स हतूपनिसो होति विरागो,
विरागे असति विरागविपन्नस्स हतूपनिसं होति विमुत्तिज्ञाणदस्सनं । १५

“सेयथापि, आवुसो, ख्वखो साखापलासविपन्नो । तस्स पप-
टिका^१ पि न पारिष्यूर्ण गच्छति, तचो पि ... फेन्गु पि ... सारो पि न
पारिष्यूर्ण गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, दुस्रीलस्स सीलविपन्नस्स
हतूपनिसो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे असति अविष्टिसार-
विपन्नस्स हतूपनिसं होति पामोज्जं ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं । २०

३. “सीलवतो, आवुसो, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति
अविष्टिसारो, अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिस-
सम्पन्नं होति पामोज्जं, पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना^२
होति पीति, पीतिया सति पीतिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति पस्सद्धि,
पस्सद्धिया सति पस्सद्धिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति सुखं, सुखे सति
सुखसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिम्हि
सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूतज्ञाणदस्सनं,

१. भिक्खवो—सी०, स्या०, रो० । २. पपटिका — स्या० । ३. उपनिससम्पन्नो—
सी०, स्या०, रो० ।

B. 520,
R. 916

यथा भूतज्ञाणदस्तने सति यथा भूतज्ञाणदस्तनसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति निविदा, निविदाय सति निविदासम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति विरागे, विरागे सति विरागसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति विमुतिज्ञाणदस्तनं ।

5 “सेव्यथापि, आवृत्तो, रुक्षतो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिष्ठूरं गच्छति, तचो पि .. फेणु पि .. सारो पि पारिष्ठूरं गच्छति । एवमेव त्वो, आवृत्तो, सीलवत्तो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति पामोज्जं ... पे०.. विमुतिज्ञाणदस्तनं” ति ।

५. तत्त्विद्यउपनिसासुतं

- 10 १. तत्र त्वो आयस्ता आनन्दो भिक्षु आमन्तेसि .पे०... एतद्वचोच - “दुस्सीलस्स, आवृत्तो, सीलविपन्नस्स हत्तूपनिसो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविपन्नस्स हत्तूपनिस होति पामोज्जं, पामोज्जे असति पामोज्जविपन्नस्स हत्तूपनिसा होति पीति, पीतिया असति पीतिविपन्नस्स हत्तूपनिसा होति पस्तिद्वया
- 15 १५ असति पस्तिद्वयविपन्नस्स हत्तूपनिसं होति सुखं, सुखे असति सुखविपन्नस्स हत्तूपनिसो” होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिम्ह असति सम्मासमाधिविपन्नस्स हत्तूपनिसं होति यथा भूतज्ञाणदस्तनं, यथा भूतज्ञाणदस्तने असति यथा भूतज्ञाणदस्तनविपन्नस्स हत्तूपनिसा होति निविदा, निविदाय असति निविदाविपन्नस्स हत्तूपनिसो होति विरागे, विरागे असति विरागविपन्नस्स हत्तूपनिसं होति विमुतिज्ञाणदस्तनं ।
- २० २० “सेव्यथापि, आवृत्तो, रुक्षतो साखापलासविपन्नो । तस्स पपटिका पि न पारिष्ठूरं गच्छति, तचो पि ... फेणु पि ... सारो पि न पारिष्ठूरं गच्छति । एवमेव त्वो, आवृत्तो, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स हत्तूपनिसो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविपन्नस्स हत्तूपनिसं होति पामोज्जं ... पे०... विमुतिज्ञाणदस्तनं ।
- २५ २५ २. “सीलवत्तो, आवृत्तो, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिस-

सम्पन्नं होति पामोज्जं, पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिस-
सम्पन्ना होति पीति, पीतिया सति पीतिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति
पस्सद्वि, पस्सद्विया सति पस्सद्विसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति सुखं,
सुखे सति सुखसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि, सम्मा-
समाधिभिंह सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूत-
ज्ञाणदस्सनं, यथाभूतज्ञाणदस्सने सति यथाभूतज्ञाणदस्सनसम्पन्नस्स
उपनिससम्पन्ना होति निष्क्रिया, निष्क्रियाय सति निष्क्रियासम्पन्नस्स
उपनिससम्पन्नो होति विरागो, विरागे सति विरागसम्पन्नस्स उपनिस-
सम्पन्नं होति विमुक्तिज्ञाणदस्सनं ।

“सेव्यथापि, आवृसो, रक्खो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पप- 10
टिका पि परिपूर्व गच्छति, तचो पि ... केगु पि ... सारो पि परिपूर्व
गच्छति । एवमेव खो, आवृसो, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो
होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स
उपनिससम्पन्नं होति पामोज्जं .. पे०... विमुक्तिज्ञाणदस्सनं” ति ।

६. व्यसनमुत्तं

१. “यों सो मिक्खु अक्कोसको परिभासको अस्तियूपवादो 15
सब्रह्माचारीनं, ठानमेतं अवकासो यं सो एकादसन्नं व्यसनानं अव्यञ्जतरं
व्यसनं निगच्छेत्य । कतमेसं एकादसन्नं ? अनधिगतं नाधिगच्छति,
अधिगता परिहायति, सद्गम्मस्स न बोद्यायन्ति, सद्गम्मेषु वा अधिमानिको
होति, अनभिरतो वा ब्रह्मचरियं चरति, अव्यञ्जतरं वा सङ्क्लिष्टुं आपर्त्ति
आपञ्जति, सिक्खं वा पञ्चक्खाय हीनायावत्तति, गाङ्घं वा रोगातङ्कं 20
फुसति, उम्मादं वा पापुणाति चित्तक्षेपं वा, सम्भूष्टो कालं करोति,
कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं निरयं उपपञ्जति –
यो सो, भिक्खवे, भिक्खु अक्कोसको परिभासको अस्तियूपवादो सब्रह्मा-
चारीनं, ठानमेतं अवकासो यं सो इमेसं एकादसन्नं व्यसनानं अव्यञ्जतरं
व्यसनं निगच्छेत्य ।

२. “यो सो, भिक्खवे, भिक्खु अक्कोसको^१ परिभासको अस्ति-
यूपवादो^२ सब्रह्माचारीनं, शट्टानमेतं अनवकासो यं सो एकादसन्नं व्यसनानं

१-१. अयं पाठो सी०, स्या०, दो० पौत्रवेषु न दिसति । १-२-२. अक्कोसक-
परिभासको अस्तियूपवादी – सी०, स्या०, दो० ।

- 522 अञ्जतरं व्यसनं न निगच्छेय । कतमेसं एकादसनं ? अनधिगत
नाधिगच्छति, अधिगता परिहायति, सद्गम्मस्स न वोदायन्ति^१, सद्गम्मेसु
वा अधिमानिको होति, अनभिरतो वा ब्रह्मचरियं चरति, अञ्जतरं
. 318 वा सङ्कलिष्टं आपत्तिं आपज्जति, सिक्खं वा पञ्चक्षाय हीनायाचत्तिः,
- 5 गाव्हं वा रोगात्द्वं फुसति, उम्मादं वा पापुणाति चित्तक्षेपे वा^२,
सम्मूङ्हो कालं करोति, कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गर्ति विनिपातं
निरयं उपपञ्जति — यो सो, भिक्षवदे, भिक्षु अक्षकोसको परिभासको
अरियूपवादो सब्रह्मचारीनं, अट्टानमेतं अनवकासो यं सो इमेसं एकादसनं
व्यसनानं अञ्जतरं व्यसनं न निगच्छेया” ति ।

७. सञ्जासुतं

- 10 १. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेऽपसङ्घमि;
उपसङ्घमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमत्तं निसीदि । एकमत्तं
निसिद्धो खो आयस्मा आनन्दो भगवत्तं एतदवोच —

- 15 २. “सिया नु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो
यथा नेव पथवियं^३ पथविसञ्जी^४ अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्जी
अस्स, न तेजस्स्म तेजोसञ्जी अस्स, न वायस्स्म वायोसञ्जी अस्स,
न आकासानञ्जायतने आकासानञ्जायतनसञ्जी अस्स, न विञ्जाण-
ञ्जायतने विञ्जाणञ्जायतनसञ्जी अस्स, न आकिञ्चञ्जायतने
आकिञ्चञ्जायतनसञ्जी अस्स, न नेवसञ्जानासञ्जायतने नेव-
सञ्जानासञ्जायतनसञ्जी अस्स, न इथलोके इथलोकसञ्जी अस्स,
20 न परलोके परलोकसञ्जी अस्स, यं^५ पिदं दिहुं सुतं मुतं विञ्जातं
पतं परियेसितं अनुविचरितं भनसा, तत्रा पि न सञ्जी अस्स; सञ्जी
च पन अस्ता ति ?

- 25 ३. “सिया”, आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा
नेव पथवियं पथविसञ्जी अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्जी अस्स, न आकासा-
तेजस्स्म तेजोसञ्जी अस्स, न वायस्स्म वायोसञ्जी अस्स, न आकासा-

१. वोदायति — सी०, रो० । २. सी०, स्या०, रो०, पोत्वक्षेत्र नाम ।
३—४. पठवियं पठविसञ्जी — सी०; पठवियं पठवीसञ्जी — स्या०, रो० । ४—५. भवियं —
स्या० । ५. यथाकथं सिया — सी० ।

नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विञ्जाणञ्चा-
यतने विञ्जाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चञ्चञ्चायतने आकि-
ञ्चञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्जानासञ्जायतने नेवसञ्जा-
नासञ्जायतनसञ्ची अस्स, न इघलोकसञ्ची अस्स, न
परलोके परलोकसञ्ची अस्स, यं पिदं दिहुं सुतं भूतं विज्ञातं पत्तं ५ B. 523
परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची
च पन अस्सा” ति ।

४. “यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिं-
पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... सञ्ची च पन
अस्सा” ति ? १० R. 319

५. “इधानन्द, भिक्खु एवंसञ्ची होति – ‘एतं सन्तं एतं
पणीतं, यद्दिवं सब्बसङ्घारसमयो सब्बूपधिपटिनिसमग्रो तण्हाक्षयो
विरागो निरोधो निब्बान’ ति । एवं खो, आनन्द, सिया भिक्खुनो
तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न
आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स ... सञ्ची च पन अस्सा” ति । १५

६. अथ खो आयस्मा आनन्दो भगवतो भासितं अभिनन्दित्वा
अनुमोदित्वा उद्यायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा येना-
यस्मा सारिपुत्तो तेनुपमङ्गमि; उपसङ्घमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन
सद्धि संमोर्द्धि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेन्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसिङ्गो खो आयस्मा आनन्दो आयस्मन्तं सारिपुत्तं २०
एतदवोच –

७. “सिया नु खो, आवुसो सारिपुत्त, भिक्खुनो तथारूपो
समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... सञ्ची
च पन अस्सा” ति ? २५ B. 524

८. “सिया, आवुसो आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटि-
लाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... सञ्ची च पन
अस्सा” ति ।

९. “यथा कथं पनावुसो सारिपुत्त, सिया भिक्खुनो तथारूपो

समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्त ... पे०...
सञ्ची च पन अस्ता” ति ?

१०. “इध, आवुसो आनन्द, भिक्खु एवंसञ्ची होति – ‘एतं
सत्तं एतं पणीतं, यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बूपधिपटिनिस्सम्बो तण्हा-
५ क्वयो विरागो निरोधो निव्वान्’ ति । एवं खो, आवुसो आनन्द, सिया
भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची
अस्त ... सञ्ची च पन अस्ता” ति ।

११. “अच्छरियं, आवुसो, अब्मुतं, आवुसो ! यत्र हि नाम
सत्यु चेव सावकस्स च अत्थेन अत्थो व्यञ्जनेन व्यञ्जनं संसन्दिस्सति
१० समेस्सति न विगगिहस्सति, यदिदं ग्रगगपदर्स्मि ! इदानाहं, आवुसो,
भगवन्तं उपसङ्घमित्वा एतमत्थं अपुच्छ । भगवा पि मे एतेहि
अक्षवरोहि३ एतेहि पदेहि एतेहि व्यञ्जनेहि एतमत्थं व्याकाशि, सेव्यथापि
आयस्मा सारिपुत्तो । अच्छरियं, आवुसो, अब्मुतं, आवुसो, यत्र हि
नाम सत्यु चेव सावकस्स च अत्थेन अत्थो व्यञ्जनेन व्यञ्जनं संसन्दिस्सति
१५ स्सति समेस्सति न विगगिहस्सति, यदिदं ग्रगगपदर्स्मि” ति ।

८. मनसिकारसुत्तं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उप-
सङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीशो
खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतद्वोच –

२. “सिया नु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो
२० यथा न चक्खुं मनसि करेय्य, न रूपं मनसि करेय्य, न सोतं मनसि करेय्य,
न सहं मनसि करेय्य, न धानं मनसि करेय्य, न गन्वं मनसि करेय्य,
न जिव्वं मनसि करेय्य, न रसं मनसि करेय्य, न कायं मनसि करेय्य, न
फोटुब्बं मनसि करेय्य, न पथविं मनसि करेय्य, न आपं मनसि करेय्य,
न तेजं मनसि करेय्य, न वायं मनसि करेय्य, न शाकासानञ्चायतनं
२५ मनसि करेय्य, न विज्ञाणञ्चायतनं मनसि करेय्य, न आकिञ्चञ्चाय-
यतनं मनसि करेय्य, न नेवसञ्चानासञ्चायतनं मनसि करेय्य, न
इधलोकं मनसि करेय्य, न परलोकं मनसि करेय्य, यं पिदं दिहुं सुतं

१. च – सी०, स्या०, रो० । २. मत्यं – सी०, स्या०, रो० । ३-४ सी०, स्या०,
रो० योत्तकेतु न दिस्सति ।

मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तं पि न मनसि करेय्य; मनसि च पन करेय्य” ति ?

३. “सिया, आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा न चक्षुं मनसि करेय्य ... यं पिदं दिहुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तं पि न मनसि करेय्य; मनसि च पन करेय्य” ति । ५

R. 322

४. “यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधि-पटिलाभो यथा न चक्षुं मनसि करेय्य ... यं पिदं दिहुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तं पि न मनसि करेय्य; मनसि च पन करेय्य” ति ?

५. “इधानन्द, भिक्खु एवं मनसि करोति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं, यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हाक्षययो विरागो निरोहो निब्बानं’ ति । एवं खो, आनन्द, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा न चक्षुं मनसि करेय्य, न रूपं मनसि करेय्य ... पे०... यं पिदं दिहुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनु-विचरितं मनसा, तं पि न मनसि करेय्य; मनसि च पन करेय्य” ति । १०

B. 526

15

६. सद्गुरुं

१. एकं समयं भगवा नातिके^१ विहरति गिज्जकावसये^२ । अथ खो आयस्मा सद्गुरौ^३ येन भगवा तेनुपसङ्घमिति; उपसङ्घमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं सद्गुरं भगवा एतदबोच –

R. 323

२. “आजानीयज्ञायितं खो, सद्गुरुं ज्ञायेऽ; मा खलुङ्घज्ञायितं” । कथं च, सर्वं, खलुङ्घज्ञायितं होति ? अस्सखलुङ्घो^४ हि, सद्गुरुं, दोणिया बद्धो^५ ‘यवसं यवसं’ ति ज्ञायति । तं किस्स हेतु ? न हि, सद्गुरुं, अस्सखलुङ्घस्स दोणिया बद्धस्स एवं होति – ‘किं नु खो मं अज्ज अस्सदम्मसारथि कारणं कारेस्ति, किमस्ताहं पटिकरोमी’ ति । सो दोणिया बद्धो ‘यवसं

१. नातिके – सी०, स्या०; ज्ञातिके – दो० । २. गिज्जकावसये – सी०; इज्जकावसये – स्या० । ३. सन्वो – दी०, स्या०, दो० । ४. ज्ञायेऽ – सी०, दो० । ५. खलुङ्घज्ञायित – सी०; खलुङ्घज्ञायित – स्या० । ६. सन्व – सी०, स्या०, दो० । ७. अस्स-सद्गुरौ – सी०; अस्सखलुङ्घो – स्या० । ८. बन्वो – स्या० । ९-१०. यवसस्स यवसस्स – स्या० । १०. पटिकरोमी – सी० ।

यवसं' ति ज्ञायति । एवमेव खो, सद्ध, इघेकच्छो पुरिसखलुङ्को अरञ्जगतो पि रुक्खमूलगतो पि सुञ्जागारागतो पि कामरागपरियुद्धितेन चेतसा विहरति कामरागपरेतेन उप्पन्नस्स च कामरागस्स निस्सरणं यथाभूतं नप्पजानाति । सो कामरागंयेव अन्तरं कत्वा^५ ज्ञायति पञ्जायति निज्ज्ञा-

यति अवञ्जायति^६, व्यापादपरियुद्धितेन चेतसा विहरति ... थीनभिद्धपरियुद्धितेन चेतसा विहरति ... उद्धच्चकुकुच्चपरियुद्धितेन चेतसा विहरति ... विचिकिच्छापरियुद्धितेन चेतसा विहरति विचिकिच्छापरेतेन, उप्पन्नाय च विचिकिच्छाय निस्सरणं यथाभूतं नप्पजानाति । सो विचिकिच्छयेव अन्तरं कत्वा ज्ञायति पञ्जायति निज्ज्ञायति अवञ्जाय-

^{१ 324} १० यति । सो पथवि पि निस्साय ज्ञायति, आपं पि निस्साय ज्ञायति, तेज पि निस्साय ज्ञायति, वायं पि निस्साय ज्ञायति, आकासानञ्चायतन पि निस्साय ज्ञायति, विञ्जाणञ्चायतनं पि निस्साय ज्ञायति, आकिञ्चञ्चायतनं पि निस्साय ज्ञायति, नेवसञ्जानासञ्जायतनं पि निस्साय ज्ञायति, इघलोकं पि निस्साय ज्ञायति, परलोकं पि निस्साय ज्ञायति, १५ यं पिदं दिहुं सुतं मुतं विञ्जातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तं पि निस्साय ज्ञायति । एवं खो, सद्ध, पुरिसखलुङ्कज्ञायितं होति ।

^{१ 527} ३. “कथं च, सद्ध, अस्साजानीयो दोणिया बद्धो न ‘यवसं यवसं’ ति ज्ञायति । तं किस्स हेतु ? भद्रस्स हि, सद्ध, अस्साजानीयस्स दोणिया बद्धस्स एवं २० होति – ‘कि नु खो मं अज्ज अस्सदम्मसारथि कारण कारेस्सति, किम्स्साह पटिकरोमी’ ति । सो दोणिया बद्धो न ‘यवसं यवसं’ ति ज्ञायति । भद्रो हि, सद्ध, अस्साजानीयो यथा इणं यथा बन्ध^७ यथा जार्नि यथा कलि एवं पतोदस्स अञ्जोहरणं समनुपस्सति । एवमेव खो, सद्ध, भद्रो पुरिसाजानीयो अरञ्जागतो पि रुक्खमूलगतो पि सुञ्जागारगतो पि न काम- २५ रागपरियुद्धितेन चेतसा विहरति न कामरागपरेतेन, उप्पन्नस्स च कामरागस्स निस्सरणं यथाभूतं पजानाति, न व्यापादपरियुद्धितेन चेतसा विहरति ... न थीनभिद्धपरियुद्धितेन चेतसा विहरति ... न उद्धच्चकुकुच्चपरियुद्धितेन चेतसा विहरति ... न विचिकिच्छापरियुद्धितेन चेतसा विहरति न विचिकिच्छापरेतेन, उप्पन्नाय च विचिकिच्छाय निस्सरणं यथाभूतं

१-१. अनन्तर करित्वा - स्थां; ० करित्वा - सी०, रो० । २. अपञ्जायति - सी० । ३. बद्ध - सी०, रो० ।

पजानाति । सो नेव पथर्विं निस्साय ज्ञायति, न आपं निस्साय ज्ञायति, न तेजं निस्साय ज्ञायति, न वायं निस्साय ज्ञायति, न आकासानञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न विञ्जाणञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न आकिञ्चन्चञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं निस्साय ज्ञायति, न इधलोकं निस्साय ज्ञायति, न परलोकं निस्साय ज्ञायति, यं ५ R. 325
पिदं दिदुं सुतं मुतं विञ्जातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तं पि निस्साय न ज्ञायति; ज्ञायति च पन । एवं ज्ञार्थं च पन, सद्गुरु, भद्रं पुरिसाजानीयं सहन्दा देवा सब्रह्मका सपजापतिका आरका व नमस्त्वं -

‘नमो ते पुरिसाजञ्ज्ञ, नमो ते पुरिसुत्तम ।

यस्स ते नाभिजानाम, यं पि निस्साय ज्ञायसी’’ ति ॥ १०

४. एवं उत्ते ज्ञायस्मा सद्गुरु भगवन्तं एतदब्रोच - “कथं ज्ञायी पन, भन्ते, भद्रो पुरिसाजानीयोऽसो नेव पथर्विं निस्साय ज्ञायति, न आपं निस्साय ज्ञायति, न तेजं निस्साय ज्ञायति, न वायं निस्साय ज्ञायति, न आकासानञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न विञ्जाणञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न आकिञ्चन्चञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं निस्साय ज्ञायति, न इधलोकं निस्साय ज्ञायति, न परलोकं निस्साय ज्ञायति, यं १५ R. 528
पिदं दिदुं सुतं मुतं विञ्जातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तं पि निस्साय न ज्ञायति; ज्ञायति च पन ? कथं ज्ञार्थं च पन, भन्ते, भद्रं पुरिसाजानीयं सहन्दा देवा सब्रह्मका सपजापतिका आरका व नमस्त्वं -

‘नमो ते पुरिसाजञ्ज्ञ, नमो ते पुरिसुत्तम ।

यस्स ते नाभिजानाम, यं पि निस्साय ज्ञायसी’’ ति ॥

५. “इध, सद्गुरु, भद्रस्स पुरिसाजानीयस्स पथवियं पथविंसञ्ज्ञा विभूता होति, आपस्मि आपोसञ्ज्ञा विभूता होति, तेजस्मि तेजोसञ्ज्ञा विभूता होति, वायस्मि वायोसञ्ज्ञा विभूता होति, आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा विभूता होति, विञ्जाणञ्चायतने विञ्जाणञ्चायतनसञ्ज्ञा विभूता होति, आकिञ्चन्चञ्चञ्जायतने आकिञ्चन्चञ्चञ्जायतनसञ्ज्ञा विभूता होति, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनसञ्ज्ञा विभूता होति, इधलोकसञ्ज्ञा विभूता

१५

R. 528

२०

R. 326

१. ज्ञायति - स्यां० । २. पुरिसाजानीयो ज्ञायति - सी०, स्यां०, रो० ।

३. पठविया - सी०, स्यां०, रो० ।

होति, परलोके परलोकसञ्ज्ञा विभूता होति, यं पिदं दिटुं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तत्रा पि सञ्ज्ञा विभूता होति । एवं ज्ञायी खो, सद्ध, भद्रो पुरिसाजानीयो नेव पथवि निस्साय ज्ञायति ... पे० .. यं पिदं दिटुं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनु-
५ विचरितं मनसा, तं पि निस्साय न ज्ञायति; ज्ञायति च पन । एवं ज्ञायि च पन, सद्ध, भद्रं पुरिसाजानीयं सइन्द्रा देवा, सब्रहका सपजापतिका आरका व नमस्सन्ति -

‘नमो ते पुरिसाजञ्ज, नमो ते पुरिसुत्तम ।
यस्स ते नाभिजानाम, यं पि निस्साय ज्ञायसी’ ति ॥

१०. मोरनिवापसुत्तं

१० १. एकं समयं भगवा राजगाहे विहरति मोरनिवापे परिज्ञाजका-
रामे । तत्र खो भगवा भिक्खू आभन्तेसि - “भिक्खवे” ति । “भदन्ते”
ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच -

२. “तीहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिष्ठो
होति अच्चन्तयोगक्षेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेष्टो
५२९ १५ देवमनुस्सानं । कतमेहि तीहि ? असेषेन सीलक्षवन्धेन, असेषेन समाधि-
क्षवन्धेन, असेषेन पञ्जाक्षवन्धेन - इमेहि, खो, भिक्खवे, तीहि
३२७ १५ धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिष्ठो होति अच्चन्तयोगक्षेमी
अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेष्टो देवमनुस्सानं ।

३. “अपरेहि पि, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु
२० अच्चन्तनिष्ठो होति अच्चन्तयोगक्षेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियो-
सानो सेष्टो देवमनुस्सानं । कतमेहि तीहि ? इष्टिपाठिहारियेन, आदेसना-
पाठिहारियेन, अनुसासनीपाठिहारियेन - इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि
४५ धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिष्ठो होति, अच्चन्तयोगक्षेमी
अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेष्टो देवमनुस्सानं ।

४. “अपरेहि पि, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु
२५ अच्चन्तनिष्ठो होति अच्चन्तयोगक्षेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्त-
परियोसानो सेष्टो देवमनुस्सानं । कतमेहि तीहि ? सम्मादिष्ट्या,
सम्माज्ञाणेन, सम्माविमुत्तिया - इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धम्मेहि

समझागतो भिक्खु अच्चन्तनिहू छोति अच्चन्तयोगक्षेमी अच्चन्त-
ब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेहू देवमनुस्सानं ।

५. “द्वीहि, भिक्खवे, घम्मेहि समझागतो भिक्खु अच्चन्तनिहू
छोति अच्चन्तयोगक्षेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेहू
देवमनुस्सानं । कतमेहि द्वीहि ? विज्ञाय, चरणेन – इमेहि खो, ५
भिक्खवे, द्वीहि घम्मेहि समझागतो भिक्खु अच्चन्तनिहू छोति अच्चन्त-
योगक्षेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेहू देवमनुस्सानं ।
ब्रह्मुना पेसा, भिक्खवे, सनङ्कुमारेन गाथा भासिता –

‘खत्तियो सेहू जनेतर्स्मि, ये गोत्तपटिसारिनो ।

विज्ञाचरणसम्पन्नो, सो सेहू देवमानुसे’ ति ॥ १०

“सा खो पनेसा, भिक्खवे, सनङ्कुमारेन” गाथा भासिता^३
सुभासिता, नो दुभासिता; अत्थसंहिता, नो अनत्थसंहिता; अनुमता
मया । अहं पि, भिक्खवे, एवं वदामि –

R. 528

‘खत्तियो सेहू जनेतर्स्मि, ये गोत्तपटिसारिनो ।

विज्ञाचरणसम्पन्नो, सो सेहू देवमानुसे’ ति ॥ १५

निस्सयवग्गो^४ पठमो ।

तस्युद्दानं

किमस्थिया चेतना तथो, उपनिसा व्यसनेन च ।

द्वे^५ सञ्ज्ञा मनसिकारो^६, सद्वो^७ मोरनिवापकं ति^८ ॥

—○—

२. अनुस्सतिवग्गो

१. पठमभानामसुत्तं

१. एकं समयं भगवा सक्केसु विहरति कपिलबत्थुस्मि निश्चोधा-
रामे । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खु भगवतो चीवरकम्मं
करोन्ति – “निहितचीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती”
ति । अस्सोसि खो महानामो सक्को – “सम्बहुला किर भिक्खु भगवतो
ति ।

20

१. ब्रह्मुना सनङ्कुमारेन – सी०, दो० । २. मुगीता नी दुगीता – सी०, स्या०,
दो० । ३. निस्सायवग्गो – स्या० । ४-५. सञ्ज्ञा मनसिकारो सेहो – सी०, दो०,
सञ्ज्ञा मनसिकारो सेहो – स्या० । ५-६. मोरनिवापनेन च – सी०, स्या०, मोरनिवापनेन
चा ति – दो० ।

चीवरकम्मं करोन्ति – ‘निद्वितचीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिं पक्कमिस्सती’” ति ।

२. अथ खो महानामो सक्को येन भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीज्ञो ५ खो महानामो सक्को भगवन्तं एतदबोच – “सुतं भेतं, भन्ते– ‘सम्बहुला किर भिक्खु भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति – निद्वितचीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिं पक्कमिस्सती’ ति । तेसं नो, भन्ते, नानाविहारेरेहि विहरतं केनस्सं विहारेन विहातब्बं” ति ?

R. 329

३. “सावु साधु, महानाम ! एतं खो, महानाम, तुम्हाकं

१० पतिरूपं कुलपुत्तानं, यं तुम्हे तथागतं उपसङ्गमित्वा पुच्छेय्याथ – ‘तेसं नो, भन्ते, नानाविहारेरेहि विहरतं केनस्सं विहारेन विहातब्बं’” ति ?
१५ तद्वो खो, महानाम, आराधको होति, नो अस्सद्वो; आरद्विविरियो आराधको होति, नो कुसीतो; उपद्वितस्ति आराधको होति, नो मुद्रुस्ति; समाहितो आराधको होति, नो असमाहितो; पञ्चवा धम्मेमु पतिद्वाय छ^१ धम्मे उत्तरि भावेय्यासि ।

B. 531

४. “इष त्वं, महानाम, तथागतं अनुस्सरेय्यासि – ‘इति पि सो भगवा अर्थं सम्मासम्बुद्धो विज्ञाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविद्व अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा’” ति । यर्स्म, महानाम, समये अरियसावको तथागतं अनुस्सरति,
२० नेवस्स तर्स्मि समये रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति; उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति तथागतं आरब्म । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं, लभति धम्मवेदं, लभति धम्मूपसंहितं पासमोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति । अयं बुच्छति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय समपत्तो विहरति, सव्यापञ्जाय पजाय अव्यापञ्जो विहरति, धम्मसोतसमापन्नो बुद्धानुपस्सति भावेति ।

५. “पुन च परं त्वं, महानाम, धम्मं अनुस्सरेय्यासि – ‘स्वाक्षातो भगवता धम्मो सन्दिद्धिको अकालिको एहिप्रस्तिको ओपनेश्यिको’ पञ्चतं वेदितब्बो विच्छूही’ ति । यस्मि, महानाम, समये अरियसावको धम्मं अनुस्सरति, नेवस्स तर्स्म समये रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति; उजुगतभेवस्स तर्स्म समये चित्तं होति धम्मं आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं, लभति धम्मवेदं, लभति धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स काथो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति । अयं वुच्चति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय अव्यापज्ज्ञो विहरति, धम्मसोतसमापन्नो धम्मानुसरति भावेति ।

R. 330

६. “पुन च परं त्वं, महानाम, सङ्घं अनुस्सरेय्यासि – ‘सुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, उजुप्पटिपन्नो’ भगवतो सावकसङ्घो, ज्ञायप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, सामीचिप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, यदिदं चत्तारि पुरिसयुगानि अद्भुतपुरिसपुणगला, एस भगवतो सावकसङ्घो आहु-नेव्यो पाहुनेव्यो दक्षिणेव्यो अङ्गालिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जक्षेत्रं लोकस्सा’ ति । यस्मि, महानाम, समये अरियसावको सङ्घं अनुस्सरति, नेवस्स तर्स्म समये रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति; उजुगतभेवस्स तर्स्म समये चित्तं होति सङ्घं आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं, लभति धम्मवेदं, लभति धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स काथो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति । अयं वुच्चति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय समप्त्तो विहरति, सब्यापज्ज्ञाय पजाय अव्यापज्ज्ञो विहरति, धम्मसोतसमापन्नो सङ्घानुसरति भावेति ।

15 B. 532

७. “पुन च परं त्वं, महानाम, अत्तनो सीलानि अनुस्सरेय्यासि अखण्डानि अच्छिद्धानि असबलानि अकाम्मासानि भुजिस्सानि विच्छुप-सत्थानि अपरामट्टानि समाधिसंवत्तनिकानि । यस्मि, महानाम, समये

१ शोणनिको – सी०, स्था०, रो० । २ उजुपटिपन्नो – सी०, स्था०, रो० ।

४४१

अरियसावको सीलं अनुस्सरति, नेवस्त तर्स्म समये रागपरियुद्धिं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धिं चित्तं होति, न मोहपरियुद्धिं चित्तं होति; उजुगतमेवस्त तर्स्म समये चित्तं होति सीलं आरब्दम् । उजुगत-चित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अथवेदं, लभति धम्मवेदं, ५ लभति धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्धकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति । अयं वृच्छति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय समप्त्तो विहरति, सब्यापञ्जाय पजाय अब्यापञ्जो विहरति, धम्मसोतसमापन्नो सीलानुस्सर्ति भावेति ।

१०

६. “युन च परं त्वं, महानाम, अत्तनो चागं अनुस्सरेयासि – ‘लाभा वत मे, सुलङ्घं वत मे, योहं मच्छेरमलपरियुद्धिताय पजाय विगत-मलमच्छेरेन चेतसा अगारं अज्ञावसामि मुत्तचागो पयतपाणि वोस्सग्गरतो याच्छयोगो दानसंविचागरतो’ ति । यस्म, महानाम, समये अरियसावको चागं अनुस्सरति, नेवस्त तर्स्म समये रागपरियुद्धिं चित्तं होति; १५ चित्तं होति, न दोसपरियुद्धिं चित्तं होति चागं आरब्दम् । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अथवेदं, लभति धम्मवेदं, लभति धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्धकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति । अयं वृच्छति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय समप्त्तो विहरति, सब्यापञ्जाय पजाय अब्यापञ्जो विहरति, धम्मसोतसमापन्नो चागानुस्सर्ति भावेति ।

२०

७. “युन च परं त्वं, महानाम, देवता अनुस्सरेयासि – ‘सन्ति देवा चातुर्महाराजिका, सन्ति देवा तावतिसा, सन्ति देवा यामा, सन्ति देवा तुसिता, सन्ति देवा निम्मानरतिनो, सन्ति देवा परतिमितवस्त-२५ वत्तिनो, सन्ति देवा ब्रह्माकायिका, सन्ति देवा ततुतरि । यथारूपं सद्वाय समश्वागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपत्ता, भव्यं पि तथारूपं सद्वाय संविज्जति । यथारूपेन सीलेन समश्वागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपत्ता, भव्यं पि तथारूपं सीलं संविज्जति । यथारूपेन सुनेन समश्वा-४० गता ता देवता इतो चुता तत्थूपपत्ता, भव्यं पि तथारूपं सुतं संविज्जति । यथारूपेन चागेन समश्वागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपत्ता, भव्यं पि

४४२

तथारूपो चागो संविज्जति । यथारूपाय पञ्जाय समश्वागता ता देवता
इतो चुता तत्थूपपन्ना, मर्हं पि तथारूपा पञ्जा संविज्जती' ति । यस्मि-
महानाम, समये अरियसावको अत्तनो च तासं च देवतानं सद्वं च सीलं
च सुतं च चागं च पञ्जं च अनुस्सरति, नेवस्स तस्मि समये रागपरि-
युद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न भोहपरियुद्धितं चित्तं 5
होति, उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति देवता आरब्ध । उजुगत-
चित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं, लभति घम्मवेदं,
लभति घम्मपूसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स
कायो पस्सम्भनि, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति ।
अर्यं बुच्चति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय समप्पत्तो 10 B. 534
विहरति, सब्यापञ्जाय पजाय अब्यापञ्जो विहरति, घम्मसोतसमापन्नो
देवतानुस्सर्तं भावेती" ति ।

२. द्रुतियमहानामसुत्तं

१. एकं समयं भगवा सकेसु विहरति कपिलवत्थुस्मि निशोधा-
रामे । तेन खो पन समयेन महानामो सक्को गिलाना वुद्धितो होति
अचिरवुद्धितो गेलञ्जा । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खू भगवतो 15
चीवरकम्मं करोन्ति – “निद्धितचीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं
पक्कमिस्सती” ति । अस्सोसि खो महानामो सक्को – “सम्बहुला
किर भिक्खू भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति – ‘निद्धितचीवरो भगवा
तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’” ति ।

२. अथ खो महानामो सक्को येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; 20
उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसीनो खो महानामो सक्को भगवन्तं एतद्वोच – “सुतं मेतं,
भन्ते – ‘सम्बहुला किर भिक्खू भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति – निद्धित-
चीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’” ति । तेसं नो, भन्ते,
नानाविहारेहि विहरतं केनस्स विहारेन विहातब्दं” ति ? 25

३. “साधु साधु, महानाम ! एतं खो, महानाम, तुम्हाकं
पतिरूपं कुलपुत्तानं यं तुहे तथागतं उपसङ्क्षिप्तिवा पुच्छेयाथ – तेसं
नो, भन्ते, नानाविहारेहि विहरतं केनस्स विहारेन विहातब्दं” ति ?

सद्वो खो, महानाम, आराधको होति, नो अस्सद्वो; आरद्विविशो आराधको होति, नो कुसीतो; उपद्वित्ससति आराधको होति, नो मुद्द-ससति; समाहितो आराधको होति, नो असमाहितो; पञ्जवा आराधको होति, नो दुपञ्जो। इमेसु खो त्वं, महानाम, पञ्चसु धम्मेसु पतिद्वय
 ५ छ धम्मे उत्तरि भावेय्यासि ।

४. “इध त्वं, महानाम, तथागतं अनुस्सरेय्यासि – ‘इति पि
 सो भगवा ... पे०... सत्या देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा’ ति । यस्मि,
 महानाम, समये ग्ररियसावको तथागतं अनुस्सरति, नेवस्स तर्स्मि समये
 रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न मोहपरि-
 D. 535 १० युद्धितं चित्तं होति; उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति तथागतं
 आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, ग्ररियसावको लभति अत्थवेदं,
 लभति धम्मवेदं, लभति धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति
 जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुवं वेदियति,
 सुखिनो चित्तं समाधियति । इमं खो त्वं, महानाम, बुद्धानुस्सर्ति गच्छतो
 १५ पि भावेय्यासि, ठितो पि भावेय्यासि, निसिन्नो पि भावेय्यासि, सथानो
 पि भावेय्यासि, कम्भन्तं अधिद्वहन्तो पि भावेय्यासि, पुत्रसम्बाधसम्यं
 अज्ञावसन्तो पि भावेय्यासि ।

R. 334 ५. “पुन च परं त्वं, महानाम, धम्म ग्रनुस्सरेय्यासि ... पे०...
 सहूं अनुस्सरेय्यासि ... पे०... अत्तनो सीलानि^१ अनुस्सरेय्यासि ... पे०...
 २० अत्तनो चागं अनुस्सरेय्यासि ... पे०... देवता अनुस्सरेय्यासि – ‘सन्ति
 देवा चातुर्महाराजिका ... पे०... सन्ति देवा ततुत्तरि । यथारूपाय
 सद्वाय समन्वागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपश्चा, मम्हं पि तथारूपा
 सद्वा संविज्जति । यथारूपेन सीलेन ... सुतेन ... चागेन ... पञ्जाय
 २५ समन्वागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपश्चा, मम्हं पि तथारूपा पञ्जा
 संविज्जती’ ति । यस्मि, महानाम, समये ग्ररियसावको अत्तनो च तासं च
 देवतानं सद्वं च सीलं च सुतं च चागं च पञ्जां च ग्रनुस्सरति, नेवस्स
 तर्स्मि समये रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति,
 न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति, उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति
 देवता आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, ग्ररियसावको लभति

१. सीलं – स्या०, म० ।

अत्यवेदं, लभति धम्मवेदं, लभति धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स
पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भर्ति, पस्सद्धकायो सुखं वेदियति,
सुखिनो चित्तं समाधियति । इमं खो त्वं, महानाम, देवतानुसर्ति
गच्छतो पि भावेष्यासि, ठितो पि भावेष्यासि, निसिन्नो पि भावेष्यासि,
सयानो पि भावेष्यासि, कम्मन्तं अधिट्टुहन्तो पि भावेष्यासि, पुत्तसम्बाध- ५
सयनं अज्ञावसन्तो पि भावेष्यासी' ति ।

३. नन्दिवसुत्तं

१. एकं समयं भगवा सक्केसु विहरति कपिलवत्युस्मि
निग्रोधारामे । तेन खो पन समयेन भगवा सावत्थियं वस्सावासं
उपगन्तुकामो होति । अस्सोसि खो नन्दियो सक्को - “भगवा
किर सावत्थियं वस्सावासं उपगन्तुकामो” ति । अथ खो नन्दियस्स १० B. 536
सक्कस्स एतदहोसि - “यज्ञूनाहं पि सावत्थियं वस्सावासं उपगच्छेयं । R. 335
तथ कम्मन्तं चेव अधिट्टुहिस्सामि, भगवत्तं च लच्छामि कालेन
कालं दस्सनाया” ति ।

२. अथ खो भगवा सावत्थियं वस्सावासं उपगच्छे । नन्दियो
पि खो सक्को सावत्थियं वस्सावासं उपगच्छ । तथ कम्मन्तं चेव १५
अधिट्टुसि, भगवन्तं च लभि^१ कालेन कालं दस्सनाय । तेन खो पन
समयेन सम्बहुला भिक्खू भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति - “निट्टितचीवरो
भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती” ति । अस्सोसि खो नन्दियो
सक्को - “सम्बहुला किर भिक्खू भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति -
‘निट्टितचीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’” ति । २०

३. अथ खो नन्दियो सक्को येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति;
उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नो खो नन्दियो सक्को भगवन्तं एतदबोच - “सुतं मेतं, भन्ते -
‘सम्बहुला किर भिक्खू भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति - निट्टित-
चीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’ ति । तेसं नो, २५
भन्ते, नानाविहारेहि विहरतं केनस्स विहारेन विहातब्बं” ति ?

४. “साधु साधु, नन्दिय ! एतं खो, नन्दिय, तुम्हाकं पतिरूपं

१. उपगच्छ - सी०, रो० । २. अधिट्टुष्ट - स्या० । ३. लच्छति - स्या० ।
प्र०४-४६

कुलपुत्रानां, यं तुम्हे तथागतं उपसङ्ख्यमित्वा पुच्छेय्याश - 'तेसं नो, भन्ते, नानविहारेहि विहरतं' केनस्त विहारेन विहारतव्वं ति ? सद्गुणो खो, नन्दिय, आराधको होति, नो असद्गुणो; सीलवा आराधको होति, नो कुसीतो;

५ उपद्वितस्तति आराधको होति, नो मुहुर्साति; सभाहितो आराधको होति, नो असभाहितो; पञ्चवा आराधको होति, नो दुप्पञ्चको; इमेषु खो ते, नन्दिय, द्व्यसु घम्मेषु पतिद्वाय पञ्चसु घम्मेषु अज्ञातं सति उपद्वापेतब्बा^३ ।

R. 336

५. "इष त्वं, नन्दिय, तथागतं अनुस्सरेय्यासि - 'इति पि

B. 537 १० सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विजाचरणसम्पन्नो सुणतो लोकविद्व
अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि, सत्था देवमनुस्तानं बुद्धो भगवा' ति ।
इति खो ते, नन्दिय, तथागतं आरब्धं अज्ञातं सति उपद्वापेतब्बा ।

६. "पुन च परं त्वं, नन्दिय, घम्मं अनुस्सरेय्यासि - 'स्वाक्षरातो भगवता घम्मो सन्दिव्यिको अकालिको एहिपसिसको श्रोपनेत्रियको पञ्चतं १५ वेदितव्वो विव्यवृही' ति । इति खो ते, नन्दिय, घम्मं आरब्धं अज्ञातं सति उपद्वापेतब्बा ।

७. "पुन च परं त्वं, नन्दिय, कल्याणमित्ते अनुस्सरेय्यासि - 'लाभा वत मे, सुलङ्घं वत मे, यस्स मे कल्याणमित्ता मनुकम्पका अत्य-
कामा ओवादका अनुसासका'^४ ति । इति खो ते, नन्दिय, कल्याणमित्ते २० ग्रारब्धं अज्ञातं सति उपद्वापेतब्बा ।

८. "पुन च परं त्वं, नन्दिय, अत्तनो चागं अनुस्सरेय्यासि - 'लाभा वत मे, सुलङ्घं वत मे, योहं मञ्च्चेरमलपरियुद्धिताय पञ्चाय विगतमलमञ्च्छेरेन चेतसा अगारं अज्ञावसामि भुत्तचागो पथतपाणि वोस्सग्नरतो याचयोगो दानसंविभागरतो' ति । इति खो ते, नन्दिय, २५ चागं ग्रारब्धं अज्ञातं सति उपद्वापेतब्बा ।

९. "पुन च परं त्वं, नन्दिय, देवता अनुस्सरेय्यासि - 'था^५
देवता अतिकक्षमेव कवलीकाराहारभक्षान' देवतान^६ सहव्यतं अञ्जनतं

१ विहरित - दो० । २ उपद्वापेतब्बा - स्था०, दो० । ३ अनुसासिता - स्था० ।

४ या ता - सी०, स्था०, दो० । ५ कवलीकारभक्षान - सी०, कवलीकारभक्षान -

स्था०, दो० । ६. देवता - सी०, दो० ।

मनोमयं कायं उपपन्ना, ता करणीयं अत्तनो न समनुपस्सन्ति कतस्स
वा पतिचयं । सेव्यथापि, नन्दिय, भिक्खु असमयविमुत्तो करणीयं अत्तनो
न समनुपस्सति कतस्स वा पतिचयं; एवमेव खो, नन्दिय, या ता देवता
अतिक्रम्येव कबलीकाराहारमक्षतानं देवतानं सहव्यतं अञ्जनतरं
मनोमयं कायं उपपन्ना, ता करणीयं अत्तनो न समनुपस्सन्ति कतस्स वा ५ R २३७
पतिचयं । इति खो ते, नन्दिय, देवता आरम्भ अज्ञत्तं सति
उपद्वापेतब्बा ।

१०. “इमेहि खो, नन्दिय, एकादसहि धर्मेहि समन्नागतो
श्रियसावको पजहतेव पापके अकुसले धर्मे, न उपादियति । सेव्यथापि,
नन्दिय, कुम्भो निकुञ्जो^१ वमतेव उदकं, नो वन्तं पच्चावमति^२; सेव्यथापि १०
वा पन, नन्दिय, सुखे तिणदाये अग्नि मुत्तो डहञ्जेव गच्छति, नो
दहुं पच्चुदावत्तति; एवमेव खो, नन्दिय, इमेहि एकादसहि धर्मेहि
समन्नागतो श्रियसावको पजहतेव पापके अकुसले धर्मे, न
उपादियती” ति । B. 538

४. सुभूतिसुतं

१. ग्रथ खो आयस्मा सुभूति सद्देन भिक्खुना सर्द्धि येन भगवा १५
तेनुपसङ्क्षिप्तिः उपसङ्क्षिप्तिवा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसीनं खो आयस्मन्तं सुभूति भगवा एतदवोच –

२. “को नामायं, सुभूति, भिक्खु” ति ?

“सद्गो नामायं, भन्ते, भिक्खु, सुदत्तस्तु^३ उपासकस्स पुत्तो,
सद्गो अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो” ति । २०

“कच्चिपनायं, सुभूति, सद्गो भिक्खु सुदत्तस्तु उपासकस्स
पुत्तो सद्गो अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो सन्दिस्सति सद्गापदानेसु”
ति ?

“एतस्स, भगवा, कालो; एतस्स, सुगत, कालो, यं भगवा सद्गस्स
सद्गापदानानि भासेव्य । इदानाहं जानिस्सामि यदि वा अयं भिक्खु २५
सन्दिस्सति सद्गापदानेसु यदि वा नो” ति ।

१. निकुञ्जो – सी०, स्था०, रो० । २. पच्चामसति – स्था०, पच्चावमति – सी० ।
३. सदस्त – सी०, स्था०, रो० ।

“तेन हि, सुभूति, सुणाहि, साधुकं भनसि करोहि;
भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा सुभूति भगवतो
पच्चस्तोसि । भगवा एतद्वोच-

३. “इध, सुभूति, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्षवसंब्र-
५ संवृतो विहरति आचारणोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी,
समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । यं पि, सुभूति, भिक्खु सीलवा होति
... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु, इदं पि, सुभूति, सद्गुरु सद्गु-
पदानं होति ।

४. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु बहुस्सुतो होति सुतधरो सुत-
१० सज्जित्यो; ये ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा
सात्यं सव्यञ्जनं केवलपरिपुणं परिसुद्धं व्लहचरियं अभिवदन्ति, तथा-
रुपास्त्व धम्मा बहुस्सुता होन्ति धाता वचसा परिचिता भनसानुपेक्षिता
५३९ १५ दिद्विग्या सुप्पटिविद्वा । यं पि, सुभूति, भिक्खु बहुस्सुतो होति ... पे०...
दिद्विग्या सुप्पटिविद्वा, इदं पि, सुभूति, सद्गुरु सद्गुपदानं होति ।

५. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याण-
१५ सहायो कल्याणसम्पवङ्गो । यं पि, सुभूति, भिक्खु कल्याणमित्तो होति
कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो, इदं पि, सुभूति, सद्गुरु सद्गुपदानं
होति :

६. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु सुवचो होति सोबचस्तकरणेहि
२० धम्मेहि समन्वागतो खमो पदविष्णगाही अनुसासनि । यं पि, सुभूति,
भिक्खु सुवचो होति सोबचस्तकरणेहि धम्मेहि समन्वागतो खमो पदविष्ण-
गाही अनुसासनि, इदं पि, सुभूति, सद्गुरु सद्गुपदानं होति ।

७. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु यानि तानि सब्रह्माचारीनं उच्चा-
२५ वचानि^१ किङ्करणीयानि तत्र^२ दक्खो होति अनलसो तत्रुपायाय वीमंसाय
समन्वागतो श्रलं कातु श्रलं संविधातु । यं पि, सुभूति, भिक्खु यानि तानि
सब्रह्माचारीनं उच्चावचानि किङ्करणीयानि तत्र दक्खो होति अनलसो
तत्रुपायाय वीमंसाय समन्वागतो श्रलं कातु श्रलं संविधातु, इदं पि, सुभूति,
सद्गुरु सद्गुपदानं होति ।

८. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदा-
३९९ १. उच्चावचान - रो० । २ तत्य - सी०, रो० ।

हारो अभिव्यम्भे अभिविनये उल्लारपामोज्जो । यं पि, सुभूति, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुद्दाहारो अभिव्यम्भे अभिविनये उल्लारपामोज्जो, इदं पि, सुभूति, सद्ब्रह्म सद्ब्रह्मापदानं होति ।

६. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुस-
लानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्ह- ५
परक्कमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु । यं पि, सुभूति, भिक्खु
आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं धम्मानं
उपसम्पदाय थामवा दब्हपरक्कमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु,
इदं पि, सुभूति, सद्ब्रह्म सद्ब्रह्मापदानं होति ।”

७०. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु चतुशं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं १०
दिद्धधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिर-
लाभी । यं पि, सुभूति, भिक्खु चतुशं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिद्ध-
धम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी,
इदं पि, सुभूति, सद्ब्रह्म सद्ब्रह्मापदानं होति ।”

B. 540

११. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु अनेकविहितं पुब्बेनिवासं १५
अनुस्सरति, सेव्यथीदं – एकं पि जार्ति द्वे पि जातियो तिस्सो पि
जातियो चतस्सो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो
वीसं पि जातियो तिसं पि जातियो चत्तारीसं पि जातियो पञ्चासं
पि जातियो जातिसतं पि जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि
अनेके पि संवट्टकप्पे अनेके पि विवट्टकप्पे अनेके पि संवट्टविवट्टकप्पे – २०
‘अभुत्रार्सि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटि-
संवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपार्दिः तत्रापार्सि
एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदी
एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो’ ति । इति साकारं
सउद्देशं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति । यं पि, सुभूति, भिक्खु २५ R. 340
अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति ... इदं पि, सुभूति, सद्ब्रह्म
सद्ब्रह्मापदानं होति ।”

१२. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु दिव्वेन चक्खुना विसुद्धेन
अतिक्कन्तमानुसकेन सत्ते पस्सति चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते
सुवण्णे दुव्वण्णे, सुशते दुशते यथाकम्पूपूगे सत्ते पजानाति – ‘इमे वत् ३०
भोक्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समन्बागता वचीदुच्चरितेन समन्बागता

मनोदुच्चरितेन समन्वयता अरियानं उपवादका मिच्छादिट्टिका मिच्छा-

दिट्टिकम्भसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गति विनिपात निरयं उपपन्ना । इमे वा पन भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समन्वयता

वचीसुचरितेन समन्वयता मनोसुचरितेन समन्वयता अरियानं प्रनृप-

5 वादका सम्भादिट्टिका सम्भादिट्टिकम्भसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा सुगर्ति सगं लोकं उपपन्ना' ति । इति दिब्बेन चक्षुना विसुद्धेन अतिकान्तभानुसकेन सत्ते पस्ति चक्षुमाने 'उपपञ्जमाने हीने पर्णीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुगते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति । यं पि, सुभूति, भिक्खु दिब्बेन चक्षुना विसुद्धेन ... पे० ... यथाकम्मूपगे सत्ते

10 पजानाति, इदं पि, सुभूति, सद्वस्स सद्वापदानं होति ।

B. 541

१३. "पुन च परं, सुभूति, भिक्खु आसवानं खया अनासव चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति दिट्टेव धर्मे सर्यं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति । यं पि, सुभूति, भिक्खु आसवानं खया ... पे० .. सञ्चिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति, इदं पि, सुभूति, सद्वस्स सद्वापदानं होती" ति ।

१४. एवं चुते आयस्मा सुभूति भगवन्तं एतद्वोच - "यानि-
मानि, भन्ते, भगवता सद्वस्स सद्वापदानानि भासितानि, संविज्जन्ति
तानि इमस्स भिक्खुनो, अयं च भिक्खु एतेसु सन्दिस्सति ।

"अयं, भन्ते, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्षसंवरसवृतो
20 विहरति आचारारोचरसम्पन्नो अणुभत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादय
सिक्खति सिक्खापदेषु ।

"अयं, भन्ते, भिक्खु वहुसुतो होति सुतधरो सुतसन्निचयो;
ये ते धर्मा आदिकल्याणा मञ्ज्ञेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्य
सञ्चञ्जनं केवलपरिपूण्णं परिसुख ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथाल्पास्त
25 धर्मा बहुसुता होन्ति वाता वच्चा परिचिता मनसानुपेनिक्षता दिट्टिया
सुप्पटिविद्धा ।

"अयं, भन्ते, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याणसहायो कल्याण-
सम्पवङ्को ।

"अयं, भन्ते, भिक्खु सुवचो होति ... पे० .. अनुसासनि ।
30 "अयं, भन्ते, भिक्खु यानि तानि सब्रह्मचारीन उच्चावचानि

३०

किङ्कुरणीयानि तत्य दक्षो होति अनलसो तत्रुपायाय वीरंसाय
समज्ञागतो अलं कातुं अलं संविवातुं ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो अभिधम्मे
अभिविनये उल्लारपामोज्जो ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति ... पे०... थामवा ५
दब्हपरकम्बो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु चतुष्पं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिट्ठधम्म-
सुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अक्षिरलाभी ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति,
सेव्यथीदं - एकं पि जाति द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउद्देशं १०
अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु दिव्बेन चक्षुना विसुद्धेन अतिकक्ष्य-
मानुसकेन ... पे०... यथाकम्भूपूणे सत्ते पजानाति ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु आसवानं खया ... पे०... सच्छिकत्वा
उपसम्पञ्ज विहरति । यानिमानि, भन्ते, भगवता सद्बस्स सद्बापदानानि १५
भासितानि, संविजज्ञन्ति तानि इमस्स भिक्खुनो, अयं च भिक्खु एतेसु
सन्विस्सती” ति ।

१५. “साधु साधु, सुभूति ! तेन हि त्वं, सुभूति, इमिना च
सद्बेन भिक्खुना सद्बि विहरेय्यासि । यदा च त्वं, सुभूति, आकङ्क्षेय्यासि
तथागतं दस्सनाय, इमिना सद्बेन भिक्खुना सद्बि उपसङ्कमेय्यासि तथागतं २०
दस्सनाया” ति ।

५. मेत्तासुतं

१. “मेत्ताय, भिक्खवे, चेतोविमुत्तिया आसेविताय भाविताय
बहुलीकताय यानीकताय वत्पुकताय अनुद्विताय परिचिताय सुसमा-
रद्धाय एकादसानिसंसा पाटिकङ्का । कतमे एकादस ? सुखं सुपहि,
सुखं पटिक्कज्ञति, न पापकं सुपिनं पस्सति, मनुस्सानं पियो होति, २५
अमनुस्सानं पियो होति, देवता रक्खन्ति, नास्स अग्निं वा विसं वा
सत्यं वा कमति, तुवृद्धं चित्तं समाधियति, मुखवण्णो विष्पसीदति,

१. तुवृद्ध - स्ता ।

असम्भूव्हो कालं करोति, उत्तरि अप्पटिविज्ञन्तो व्रह्मलोकूपूगो होति । मेत्ताय, भिक्खवे, चेतोविमुक्तिया आसेविताय भाविताय बहुलीकताय यानीकताय वत्थुकताय अनुष्टुताय परिचिताय सुजमारद्वाय इमे एकादसानिसंसा पाटिकह्वा” ति ।

६. अटुकनागरसुतं

- ५ १. एकं समयं आयस्मा आनन्दो वेसालियं विहरति वेलुव-
गामके^१ । तेन खो पन समयेन दस्मो गहपति. अटुकनागरो
पाटलिपुत्तं^२ अनुप्पत्तो होति केनचिदेव करणीयेन । अथ खो दस्मो
गहपति अटुकनागरो येन कुकुटारामो येन अञ्जतरो भिक्खु
५४३ तेनुपसङ्घमित्वा उपतङ्गमित्वा तं भिक्खुं एतद्वोच -
- १० २. “कहं नु खो, भन्ते, आयस्मा आनन्दो एतरहि विहरति ?
दस्सनकामा हि मयं, भन्ते, आयस्मन्तं आनन्दं” ति ।
“एसो, गहपति, आयस्मा आनन्दो वेसालियं विहरति वेलुव-
गामके” ति ।

३. अथ खो दस्मो गहपति अटुकनागरो पाटलिपुत्ते तं करणीयं
१५ तीरेत्वा येन वेसाली वेलुवगामको येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्घमित्वा
उपतङ्गमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
१५३ एकमन्तं निसिद्धो खो दस्मो गहपति अटुकनागरो आयस्मन्तं आनन्दं
एतद्वोच - “अत्थि नु खो, भन्ते आनन्द, तेन भगवता जानता पस्सता
अरहता सम्मासम्बुद्धेन एकघम्मो सम्मदक्षातो, यत्थ भिक्खुनो अप्प-
२० मत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्यति,
अपरिक्लीणा वा आसदा परिक्लीयं गच्छन्ति, अनुप्पत्तं वा अनुत्तरं
योगक्षेमं अनुपापुणाती” ति ?

- “अत्थि खो, गहपति, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता
२५ सम्मासम्बुद्धेन एकघम्मो सम्मदक्षातो, यत्थ भिक्खुनो अप्पमत्तस्स
आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्यति, अपरि-
क्लीणा वा आसदा परिक्लीयं गच्छन्ति, अनुप्पत्तं वा अनुत्तरं योगक्षेमं
अनुपापुणाती” ति ।

१. वेलुवगामके - स्थान; वेलुवगामके - चीज । २. पाटलिपुत्तं - स्थान ।

४. “कतमो पन, भन्ते आनन्द, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन एकधम्मो सम्मदक्खितातो, यत्थ भिक्खुनो अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्चति, अपरिक्खीणा वा आसवा परिक्खयं गच्छन्ति, अननुप्पत्तं वा अनुत्तरं योगक्षेमं अनुपापुणाती” ति ?

५. “इष, गहपति, भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो इति पटिसञ्चिकखति – ‘इदं पि खो पठमं ज्ञानं अभिसङ्घतं अभिसञ्चेतयितं’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्घतं अभिसञ्चेतयितं, तदनिञ्चं निरोधधम्मं’ ति पजानाति । सो तत्थ ठितो १० आसवानं खयं पापुणाति; नो च आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चक्षं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ^१ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन एकधम्मो सम्मदक्खितातो, यत्थ भिक्खुनो अप्पमत्तस्स आतापिनो १५ पहितत्तस्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्चति, अपरिक्खीणा वा आसवा परिक्खयं गच्छन्ति, अननुप्पत्तं वा अनुत्तरं योगक्षेमं अनुपापुणाति ।

६. “पुन च परं, गहपति, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा अज्ञातं सम्पादनं चेतसो एकोदिभावं अवितकं अविचारं समाधिजं २० पीतिसुखं दुतियं ज्ञानं ... पे०... ततियं ज्ञानं ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो इति पटिसञ्चिकखति – ‘इदं पि खो चतुर्थं ज्ञानं अभिसङ्घतं अभिसञ्चेतयितं’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्घतं अभिसञ्चेतयितं तदनिञ्चं निरोधधम्मं’ ति पजानाति । सो तत्थ ठितो आसवानं खयं पापुणाति; नो च आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव २५ धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चक्षं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन एकधम्मो सम्मदक्खितातो, यत्थ भिक्खुनो अप्पमत्तस्स आतापिनो ३० पहितत्तस्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्चति ।

१ तत्र - सी० ।

अ०४-४६

अपरिक्षीणा वा आसवा परिक्षयं गच्छन्ति अननुप्त्त वा अनुत्तर योगक्षेमं अनुपापुणाति ।

७. “पुन च पर, गहपति, भिक्खु मेत्तासहगतेन चेतसा एक दिसं फरित्वा विहरति तथा दुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति

- ८ उद्घमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्तं लोक मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्ज्ञेन फरित्वा विहरति । सो इति पटिसञ्चक्षति – ‘अयं पि खो मेत्ताधेतोविमुत्ति अभिसङ्खृता अभिसञ्चेतयिता’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्खृत अभिसञ्चेतयित तदनिच्च निरोधधम्म’ १० ति पजानाति । सो तत्थ ठितो आसवानं खयं पापुणाति, नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चश्च ओरम्भागियानं सयोजनान परिक्षया ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता ... पे०... अननुप्त्तं वा अनुत्तरं योगक्षेमं अनुपापुणाति ।

१५ ९. “पुन च परं, गहपति, भिक्खु कश्चासहगतेन चेतसा ... पे०... मुदितासहगतेन चेतसा ... पे०... उपेक्षासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति तथा दुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं ।

- १५ इति उद्घमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्तं लोकं उपेक्षासहगतेन चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्ज्ञेन फरित्वा २० विहरति । सो इति पटिसञ्चक्षति – ‘अयं पि खो उपेक्षाचेतोविमुत्ति अभिसङ्खृता अभिसञ्चेतयिता’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्खृतं अभिसञ्चेतयितं तदनिच्च निरोधधम्म’ ति पजानाति । सो तत्थ ठितो आसवानं खयं पापुणाति; नो चे आसवान खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चश्च ओरम्भागियानं सयोजनान परिक्षया २५ ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता .. पे० .. अननुप्त्तं वा अनुत्तर योगक्षेमं अनुपापुणाति ।

१० “पुन च परं, गहपति, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समति-
क्षमा पटिधसञ्ज्ञानं अत्यङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘अनन्तो

आकासो' ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पूज्ज विहरति । सो इति पटि-
सञ्चिकवति – ‘अयं पि खो आकासानञ्चायतनसमापत्ति अभिसङ्घ्रता
अभिसञ्चेतयिता’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्घ्रतं अभिसञ्चेतयितं
तदनिच्चं निरोधघम्म’ ति पजानाति । सो तत्थ ठितो आसवानं खयं
पापुणाति; नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय 5 R 346
धम्मनन्दिया पञ्चश्चं ओरम्भागियान संयोजनानं परिवर्खया ओप-
पातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं
पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता .. पे०... अननुप्पत्तं वा अनुत्तरं
योगक्षेमं अनुपापुणाति ।

१०. “पुन च परं, गहपति, शिक्षु सब्बसो आकासानञ्चायतनं 10
समतिकम्म ‘अनन्तं विज्ञाण’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पूज्ज
विहरति ... पे०... सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकम्म ‘नत्यि
किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चायतन उपसम्पूज्ज विहरति । सो इति
पटिसञ्चिकवति – ‘अयं पि खो आकिञ्चञ्चायतनसमापत्ति अभि-
सङ्घ्रता अभिसञ्चेतयिता’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्घ्रतं अभि- 15
सञ्चेतयितं तदनिच्चं निरोधघम्म’ ति पजानाति । सो तत्थ ठितो
आसवानं खयं पापुणाति, नो चे आसवानं खयं प्रापुणाति, तेनेव धम्म-
रागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चश्चं ओरम्भागियान संयोजनानं परिवर्खया
ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका ।
अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता ... पे० . अननुप्पत्तं वा 20 B. 546
अनुत्तरं योगक्षेमं अनुपापुणाती” ति ।

११. एवं बुत्ते दसमो गहपति अद्वकनागरो आयस्मन्तं आनन्दं
एतदवोच – “सेय्यथापि, भन्ते आनन्द, पुरिसो एकं निधिमुखं गवेसन्तो
सकिदेव एकादस निधिमुखानि अधिशञ्चेत्य; एवमेव खो अहं, भन्ते, एकं
अमतद्वारं गवेसन्तो सकिदेव एकादस’ अमतद्वारानि^३ अलत्यं सेवनाय^३ । 25
सेय्यथापि, भन्ते, पुरिसस्स अगारं एकादसद्वारं । सो तस्मि अगारे
आदिते एकमेकेन पि द्वारेन सकुणेय अत्तानं सोर्त्थं कातुं; एवमेव
खो अहं, भन्ते, इमेसं एकादसशं अमतद्वारानं एकमेकेन पि अमतद्वारेन
सकुणिस्सामि अत्तानं सोर्त्थं कातुं । इमे हि नाम, भन्ते, अञ्ज-

R. 347

१. एकादसशं अमतद्वारानं – सी०, स्या०, चौ० । २. सवनाय – स्या० ।

तित्थिया आचरियस्स आचरियधनं परियेसिस्सन्ति । कि पनाहं आयस्मतो आनन्दस्स पूजं नै करिस्सामी” ति !

१२. अथ खो दसभो गहपति अद्वकनाशरो वेसालिकं च पाटलि-
पुत्तकं च भिक्खुसञ्च उ सविपातापेत्वा पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन
५ सहत्था सन्तप्पेसि सम्पवारेसि । एकमेकं च भिक्खु पञ्चेकं दुस्सयुगेन
अच्छादेसि, आयस्मत्तं च आनन्दं तिचीवरेन । आयस्मतो आनन्दस्स
पञ्चसतं विहारं कारापेसी ति ।

७. गोपालसुतं

१. “एकादसहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्वागतो गोपालको
अभव्वो गोगणं परिहरितु फार्ति^१ कातु^२ । कतमेहि एकादसहि ? इथ,
१० भिक्खवे, गोपालको न रूपञ्चू होति, न लक्षणकुसलो होति, न
आसाटिकं हारेता^३ होति, न वणं पटिच्छादेता होति, न धूमं कत्ता होति,
न तित्थं जानाति, न पीतं जानाति, न वीर्यं जानाति, न गोचरकुसलो
होति, अनवसेसदोही च होति, ये ते उसभा गोपितरो गोपरिणायका ते
. 547 न अतिरेकपूजाय पूजेता होति । इमेहि खो, भिक्खवे, एकादसहि
१५ अङ्गेहि समन्वागतो गोपालको अभव्वो गोगणं परिहरितु फार्ति कातु ।

२. “एवमेव खो, भिक्खवे, एकादसहि धम्मेहि समन्वागतो
भिक्खु अभव्वो इमर्स्म धम्मविनये बुद्धि विरुद्धि वेपुल्ल आपञ्जितु ।
३. १४८ कतमेहि एकादसहि ? इथ, भिक्खवे, भिक्खु न रूपञ्चू होति, न
लक्षणकुसलो होति, न आसाटिकं हारेता होति, न वणं पटिच्छादेता
२० होति, न धूमं कत्ता होति, न तित्थं जानाति, न पीतं जानाति, न वीर्यं
जानाति, न गोचरकुसलो होति, अनवसेसदोही च होति, ये ते भिक्खु
थेरा रत्तञ्चू चिरपञ्चजिता सञ्चिपितरो सञ्चिपरिणायका ते न अतिरेक-
पूजाय पूजेता होति ।

३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न रूपञ्चू होति ? इथ,
२५ भिक्खवे, भिक्खु यं किञ्चिच रूपं “चत्तारि महाभूतानि, चतुर्ं च महाभूतान
उपादायरूपं” ति यथाभूतं नप्यजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न
रूपञ्चू होति ।

१-६. करिस्सामी - स्या० । २. गोत्तम - सी० । ३-५. पाति कत्तु - सी०, फार्ति
कातु - स्या०, रो० । ४. साटेता - सी०, स्या०, रो० । ५. रूपं सब्बं तं रूपं - म० ।

४ “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न लक्खणकुसलो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु ‘कम्मलक्खणो बालो, कम्मलक्खणो पण्डितो’ ति यथाभूतं नप्पजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न लक्खणकुसलो होति ।

५. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न आसाटिकं हारेता होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु उप्पन्नं कामवितकं अधिवासेति नप्पजहति न ५ विनोदेति न व्यन्तीकरोति न अनभावं गमेति, उप्पन्नं व्यापादवितवकं ... उप्पन्नं विंहिसावितवकं .. उप्पन्नपञ्चे पापके अकुसले धम्मे अधिवासेति नप्पजहति न विनोदेति न व्यन्तीकरोति न अनभावं गमेति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न आसाटिकं हारेता होति ।

६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न वणं पटिच्छादेता होति ? १० इध, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा निमित्तगाही होति अनु-व्यञ्जनगाही, यत्वाधिकरणमेनं चक्खुन्द्रियं असंवृतं विहरन्तं अभिज्ञा-दोभनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेय्यु, तस्स संवराय न पटि-पञ्जति; न रक्खति चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये सवरं नापञ्जति । सोतेन १५ R. 349 सहं सुत्वा ... घानेन गन्थं घाथित्वा ... जिब्हाय रसं सायित्वा ... कायेन फोटुब्बं फुसित्वा ... मनसा धम्मं विच्छाय निमित्तगाही होति अनु-व्यञ्जनगाही; यत्वाधिकरणमेन भनिन्द्रियं असंवृतं विहरन्तं अभिज्ञा-दोभनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेय्यु, तस्स संवराय न पटि-पञ्जति; न रक्खति भनिन्द्रियं, भनिन्द्रिये सवरं नापञ्जति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न वणं पटिच्छादेता होति । २० B. 548

७. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न धूमं कत्ता होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु न यथासुतं यथापरियत्तं धम्मं वित्थारेन परेसं देसेता होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न धूमं कत्ता होति ।

८. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न तित्थं जानाति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु बहुस्सुता भ्रागतागमा धम्मधरा विनयधरा २५ मातिकाधरा, ते कालैन कालं उपसङ्ख्यमित्वा न परिपुच्छति न परि-पञ्जहति — ‘इदं, भन्ते, कथं, इमस्स को अथो’ ति ? तस्स ते आथस्मन्तो अविवटं चेव न विवरन्ति, अनुत्तानीकतं च न उत्तानीकरोन्ति, अनेक-विहितेषु च कह्वाठानियेषु धम्मेषु कह्वं न पटिविनोदेन्ति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न तित्थं जानाति । ९०

१. कह्वाठानियेषु — स्थां ।

६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न पीतं जानाति ? इष्ट, भिक्खवे, भिक्खु तथागतप्पवेदिते धम्मविनये देसियमाने न लभति अत्यवेदं, न लभति धम्मवेदं, न लभति धम्मपूर्सहितं पामोज्जं । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न पीतं जानाति ।

५ १०. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न वीर्थं जानाति ? इष्ट, भिक्खवे, भिक्खु अरियं अटुङ्गिकं मणं यथाभूतं नप्यजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न वीर्थं जानाति ।

R. 350 ११. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न गोचरकुसलो होति ? इष्ट, भिक्खवे, भिक्खु चत्तारो सतिपट्टाने यथाभूतं नप्यजानाति ।

१० एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न गोचरकुसलो होति ।

१२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु अनवसेसदोही होति ? इष्ट, भिक्खवे, भिक्खु सद्वा गहपतिका अभिहट्टु पवारेन्ति चीवरपिण्डपात्-सेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारेहि^१ । तत्र भिक्खु^२ मतं न जानाति पठिगग्हणाय । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु अनवसेसदोही

१५ होति ।

B. 549 १३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चु चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, ते न अतिरेकपूजाय पूजेता होति ? इष्ट, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चु चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, तेसु न मेत्तं कायकम्मं पञ्चुपट्टापेति शावि २० चेव रहो च, न मेत्तं वचीकम्म .. न मेत्तं भोकम्मं पञ्चुपट्टापेति शावि चेव रहो च । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चु चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, न ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति ।

“इमेहि खो, भिक्खवे, एकादसहि धम्मेहि समशागतो भिक्खु २५ अभव्वो इमस्मिं धम्मविनये वुद्धि विरुद्ध्वं वेपुलं आपन्जितुं ।

१४. “एकादसहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समशागतो गोपालको भव्वो गोगणं परिहरितुं फार्ति कातुं । कतमेहि एकादसहि ? इष्ट, भिक्खवे, गोपालको रूपञ्चु होति, लक्खणकुसलो होति, आसाठिं हारेता होति, वणं पटिच्छादेता होति, धूमं कर्ता होति, तित्यं जानाति,

१. ० परिक्षारेत – सी०, स्था०, रो० । २. भिक्खवे भिक्खु – स्था० ।

पीतं जानाति, वीथि जानाति, गोचरकुसलो होति, सावसेसदोही च होति, ये ते उसभा गोपितरो गोपरिणायका ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति – इमैहि खो, भिक्खवे, एकादसहि अङ्गेहि समन्नागतो गोपालको भब्बो गोणं परिहरितु कातुं ।

१५. “एवमेव खो, भिक्खवे, एकादसहि धम्मेहि समन्नागतो ५ भिक्खु भब्बो इमस्मि धम्मविनये बुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जितु । कतमेहि एकादसहि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु रूपञ्चू होति, लक्षण-कुसलो होति, आसाटिकं हारेता होति, वणं पटिच्छादेता होति, धूमं कत्ता होति, तिथं जानाति, पीत जानाति, वीथि जानाति, गोचरकुसलो होति, सावसेसदोही च होति, ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चू चिरपञ्चजिता १० सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति ।

R. 351

१६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु रूपञ्चू होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु य किञ्चिव रूपं ‘चत्तारि महाभूतानि, चतुशं च महा-भूतान उपादायरूपं’ ति यथाभूतं पजानाति । एव खो, भिक्खवे, भिक्खु रूपञ्चू होति ।

15

१७. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु लक्षणकुसलो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु ‘कम्मलक्षणो बालो, कम्मलक्षणो पण्डितो’ ति यथा-भूतं पजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु लक्षणकुसलो होति ।

B. 550

१८. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु आसाटिकं हारेता होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु उप्पन्नं कामवितकं नाधिवासेति पजहति विनोदेति २० व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति, उप्पन्न व्यापादवितकं . . उप्पन्नं विहिसा-वितकं . . उप्पन्नुप्पन्ने पापके अकुसले धम्मे नाधिवासेति पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु आसाटिकं हारेता होति ।

१९. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु वणं पटिच्छादेता होति ? २५ इध, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुना रूप दिस्वा न निमत्तगाही होति नानुच्छञ्जनगाही; यत्वाधिकरणमेनं चक्खुन्द्रियं असंवृतं विहरन्तं अभिज्ञादोमनस्ता पापका अकुसला धम्मा अन्वास्तवेत्य, तस्स संवराय पटिपञ्जति; रक्खति चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये सवरं आपज्जति । सोतेन सद्वं सुत्वा . . धानेन गन्धं धायित्वा . . जिङ्हाय रसं सायित्वा . . कायेन ३०

२४. “कोइबं चुप्तिका ... नम्हा वन्म विच्छाय न दिनित्याही होति तरु-
व्यवहाराही; दत्तात्रेयिकर्त्तव्ये नम्हा विच्छाय अस्तुतं विद्युतं अपिक-
र्त्तव्येवन्म पापका अनुच्छाय वन्म अन्वास्त्रेये, नम्ह एवरद नटि-
प्रवृत्तिः दक्षति नम्हिक्ये, नम्हिक्ये उंवरं श्रापन्नति । एवं हो,
५ निकृद्वे, निकृद्वे वन्म परिच्छदेत् होति ।

२५. “क्यं च, निकृद्वे, निकृद्वे वूनं करा होति ? इव,
निकृद्वे, निकृद्वे यथालूतं यथारित्यन्म वन्म विच्छारेत् परेत् वैमेता
होति । एवं हो, निकृद्वे, निकृद्वे वूनं करा होति ।

२६. “क्यं च, निकृद्वे, निकृद्वे वित्ये जानाति ? इव,
१० निकृद्वे, निकृद्वे ये ने निकृद्वे वृहुत्ता कर्त्तव्ये, ना वन्म वृहु विच्छार्त
नामित्रवद्य, ते कानेत् जाने उपुद्वृद्वित्ये दरिपृच्छति दरिपृच्छति —
“इहं, नम्हं, नयं, इन्म को कर्त्तव्ये ति ? तज्ज्ञ ते अन्मात्रो अविवृतं
चेत् विच्छार्ति, अपूर्तानीकर्त्तव्यं च उत्तीर्णकरोत्ति, अलोकविहितेन्म च
काङ्क्षानिवेन्म वन्मेनु वृहु परिविदोदेन्म । एवं हो, निकृद्वे, निकृद्वे
२५ नित्ये जानाति ।

२७. “क्यं च, निकृद्वे, निकृद्वे दीर्घं जानाति ? इव, निकृद्वे,
निकृद्वे तथापदभवेदिते वृहुविद्ये वैतिकाने दानाति उत्तवेदे, लगडि
वृहुविदे, लगडि वृहुपृष्ठात्ति पृ.नरेत्त । एवं हो, निकृद्वे, निकृद्वे दीर्घं
जानाति ।

२८. “क्यं च, निकृद्वे, निकृद्वे वीर्यं जानाति ? इव,
१५ निकृद्वे, निकृद्वे अस्तुङ्गं नम्ह यथावृत्तं पञ्चानाति । एवं हो,
निकृद्वे, निकृद्वे वीर्यं जानाति ।

२९. “क्यं च, निकृद्वे, निकृद्वे गोचरकुलो होति ? इव,
निकृद्वे, निकृद्वे चत्तारो लिपिकुले वृहुवृत्तं पञ्चानाति । एवं हो,
२५ निकृद्वे, निकृद्वे गोचरकुलो होति ।

३०. “क्यं च, निकृद्वे, निकृद्वे ग्रावसेन्द्रोही होति ? इव,
निकृद्वे, निकृद्वे नम्ह गहयित्रा उपिद्वृद्वे पञ्चारेत्ति वीवरपिन्दित-
वैतिकानि, लात् यम्बद्यनेत्तरः रित्यारेहि । तत्र निकृद्वे नेत् जानाति
परिमाहपाथ । एवं हो, निकृद्वे, निकृद्वे चावत्तेकोही होति ।

२६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु ये ते थेरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, तेसु मेत्तं कायकम्मं पञ्चुपट्टापेति आवि. चेव रहो च, मेत्तं वचीकम्मं ... मेत्तं मनोकम्मं पञ्चुपट्टापेति आवि चेव ५ रहो च । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति ।

“इमेहि खो, भिक्खवे, एकादसहि धम्मेहि समग्रागतो भिक्खु भव्वो इमस्मि धम्मविनये वुद्धि” विरुद्धिं वेपुलं आपच्छितु” ति ।

८. पठमसमाधिसुत्तं

१. अथ खो सम्बहुला भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्घमिसु; उप-
सङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिशा
खो ते भिक्खु भगवन्तं एतदवोचुं –

२. “सिया नु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो
यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपस्मि आपोसञ्ची अस्स,
न तेजस्मि तेजोसञ्ची अस्स, न वार्यस्मि वायोसञ्ची अस्स, न आकासा-
नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विञ्चाणञ्चायतने
विञ्चाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न शक्तिञ्चवृत्तायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानासञ्चायतने नेवसञ्चाना-
नासञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इघलोके इघलोकसञ्ची अस्स, न परलोके
परलोकसञ्ची अस्स, यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं २०
अनुविचरितं भनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन
अस्सा” ति ?

15 B. 552

३. “सिया, भिक्खवे, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा
नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स... पे०... यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं
पत्तं परियेसितं अनुविचरितं भनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची २५
च पन अस्सा” ति ।

R. 554

४. “यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधि-
पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... यं पिदं दिदुं

१. वुद्धि - स्या० ।

अ०४-५०

सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविच्चरितं भनसा तत्रा पि न सञ्ची
अस्स; सञ्ची च पन ग्रस्सा ति”?

५. “इधं, भिक्खवे, भिक्खु एवसञ्ची होति – ‘एतं सन्तं
एतं पणीत, यदिदं सब्बसङ्घ। रसमयो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हावयो
विरागो निरोधो निब्बानं’ ति । एवं खो, भिक्खवे, सिया भिक्खुनो
तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न
आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स, न तेजस्मि तेजोसञ्ची अस्स, न वार्यस्मि
वायोसञ्ची अस्स, न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची
अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने विज्ञाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न
आकिञ्चञ्चायतने आकिञ्चञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चा-
नासञ्चायतने नेवसञ्चानासञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इधलोके इध-
लोकसञ्ची अस्स, न परलोके परलोकसञ्ची अस्स, यं पिदं दिदुं
सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविच्चरितं भनसा तत्रा पि न सञ्ची
अस्स; सञ्ची च पन ग्रस्सा’ ति ।

६. दुतियसमाधिसुतं

१५. १. तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तरेसि – “भिक्खवो” ति ।
“भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतद्वोच –

B. 559

R. 355

२. “सिया नु खो भिक्खवे, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटि-
लाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची
अस्स ... पे०.. न आकिञ्चञ्चायतने आकिञ्चञ्चायतनसञ्ची
अस्स, न नेवसञ्चानासञ्चायतने नेवसञ्चानासञ्चायतनसञ्ची
अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्ची अस्स, न परलोके परलोकसञ्ची
अस्स, यं पिदं दिदुं सुत मुतं विज्ञात पत्तं परियेसितं अनुविच्चरितं
भनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन ग्रस्सा” ति ?

३. “भगवम्मूलका नो, भन्ते, घम्मा भगवन्नेतिका भगवम्पटि-
सरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्तयेव पटिभातु एतस्स भासितस्स
ग्रथ्यो । भगवतो सुत्वा भिक्खु धारेस्ती” ति ।

४. “तेन हि, भिक्खवे, सुणाश, साधुकं मनसि करोष; भासि-
स्सामी” ति । “धृवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसु ।
भगवा एतद्वोच –

५. “सिया, भिक्खुवें, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

६. “यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधि- ५ पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

७. “इध, भिक्खुवे, भिक्खु एवंसञ्ची होति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं, यदिदं सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हाक्षयो १० विरागो निरोधो निब्बानं’ ति । एवं खो, भिक्खुवे, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

R. 356

१०. तत्त्वियसमाधिसुत्तं

१. अथ खो सम्बहुला भिक्खु येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्घ- १५ भिसु; उपसङ्घभित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सर्विं सम्मोहिसु । सम्भो- दनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिज्ञा खो ते भिक्खु आयस्मन्तं सारिपुत्तं एवदवोचुं –

B. 554

२. “सिया नु खो, आवुसो सारिपुत्त, भिक्खुनो तथारूपो समाधि- पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठं २० सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

३. “सिया, आवुसो, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची २५ च पन अस्सा” ति ।

४. “यथा कथं पन, आवुसो सारिपुत्त, सिया भिक्खुनो तथा- रूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०...

यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

R. 357

५. “इध, आवुसो, भिक्खु एवंसञ्ची होति - ‘एतं सत्तं एतं पणीतं, यदिदं सब्बसह्वारसमयो सब्बपिधिपटिनिस्समो तण्हाक्षयो विरागो निरोधो निब्बानं’ ति । एवं खो, आवुसो, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ..पे०... यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

११. चतुर्थसमाधिसुतं

१. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खु आभन्तेसि - “सिया नु खो, आवुसो, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न मार्पस्म आपोसञ्ची अस्स, न तेजस्म तेजो-सञ्ची अस्स, न वार्यस्म वायोसञ्ची अस्स, न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने विज्ञाण-ञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चञ्चञ्चायतने आकिञ्चञ्चञ्चायतन-सञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानानासञ्चायतने नेवसञ्चानानासञ्चायतन-सञ्ची अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्ची अस्स, न परलोके परलोक-सञ्ची अस्स, यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

B. 555

२. “द्वूरतो पि खो मय, आवुसो, आगच्छेयाम आयस्मतो सारिपुत्तस्स सन्ति के एतस्स भासितस्स ग्रत्यमञ्चात् । साधु वतायस्मत्तं येव सारिपुतं पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो । आयस्मतो सारिपुत्तसं सुत्वा भिक्खु धारेस्सन्ती” ति ।

R. 358

३. “तेनहावुसो, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवमावुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो सारिपुत्तस्स पच्चसोमु । २५ आयस्मा सारिपुत्तो एतदबोच -

४. “सिया, आवुसो भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ..पे०... य पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञात-

पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

५. “यथा कथं पनावुसो^१, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटि-लाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... यं पिदं दिटुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची ५ अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

६. “इधं, आवुसो, भिक्खु एवंसञ्ची होति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं, यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बूपघिपटिनिसम्बो तण्हाक्षयो विरागो निरोधो निब्बानं’ ति । एवं खो, आवुसो, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न १० आपस्मि आपोसञ्ची अस्स, न तेजस्मि तेजोसञ्ची अस्स, न वायस्मि वायोसञ्ची अस्स, न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने विज्ञाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न १५ आकिञ्चञ्चायतने आकिञ्चञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानासञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इघ्लोके इध-लोकसञ्ची अस्स, न परलोके परलोकसञ्ची अस्स, यं पिदं दिटुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची २० अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

अनुस्तिवग्गो द्रुतियो ।

तस्मुदानं

द्वे^१ वृत्ता महानामेन^२, नन्दियेन सुभूतिना^३ ।

मेत्ता अटुको^४ गोपालो^५, चत्तारो च समाधिना^६ ति ॥

B 556

20

३. सामज्ज्ञवग्गो

१-८. “एकादसहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्वागतो गोपालको अभव्बो गोगणं परिहरितुं फार्ति कातुं । कतमेहि एकादसहि ? इधं,

R 359

१. पनावुसो सारिपुत्र – सी०, स्था०, रो० । २-२. द्वे महानामा च – सी०, स्था०, द्वे महानामा – रो० । ३. सुभूतिना च – सी०, रो० । ४-४ दसमो द्वेव गोपालो – सी०, दसमो गोपालको – स्था०; दसमो चेव गोपालो – रो० । ५. नमाधिनो – स्था०, रो० ।

भिक्खवे, गोपालको न रूपब्द्वा होति, न लक्षणकुसलो होति, न आसाटिकं हारेता होति, न वणं पटिच्छादेता होति, न धूमं कत्ता होति, न तित्थं जानाति, न पीतं जानाति, न वीथि जानाति, न गोचरकुसलो होति, अनवसेसदोही च होति, ये ते उसभा शोपितरो

५ गोपरिणायका ते न अतिरेकपूजाय पूजेता होति – इमेहि खो, भिक्खवे, एकादसहि अङ्गेहि समन्नागतो गोपालको अभब्दो गोगण परिहरितु फार्ति कातुं ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, एकादसहि अभमेहि समन्नागतो भिक्खु अभब्दो चक्खुस्मि अनिच्छानुपस्ती विहरितुं ... पै०... अभब्दो चक्खुस्मि दुक्खानुपस्ती विहरितुं ... अभब्दो चक्खुस्मि अनत्तानुपस्ती विहरितुं ... अभब्दो चक्खुस्मि खयानुपस्ती विहरितुं ... अभब्दो चक्खुस्मि वयानुपस्ती विहरितुं ... अभब्दो चक्खुस्मि विरागानुपस्ती विहरितुं ... अभब्दो चक्खुस्मि परिनिस्समानुपस्ती विहरितुं” ।

१५ ६-४८. सोतर्स्मि ... धार्तर्स्मि ... जिन्हाय ... कार्यर्स्मि ... मर्नर्स्मि ... ।

४९-६६. रूपेषु ... सद्देषु ... गन्धेषु ... रसेषु ... फोटुव्वेषु ... धम्मेषु ... ।

२० ६७-१४४. चक्खुविच्छाणे ... सोतविच्छाणे ... धानविच्छाणे ... जिन्हविच्छाणे ... कायविच्छाणे ... मनोविच्छाणे ... ।

१४५-१६२. चक्खुसम्फस्ते ... सोतसम्फस्ते ... धानसम्फस्ते ... जिन्हासम्फस्ते ... कायसम्फस्ते ... मनोसम्फस्ते ... ।

१६३-२४०. चक्खुसम्फस्सजाय वेदनाय ... सोतसम्फस्सजाय वेदनाय ... धानसम्फस्सजाय वेदनाय ... जिन्हासम्फस्सजाय वेदनाय ... कायसम्फस्सजाय वेदनाय ... मनोसम्फस्सजाय वेदनाय ... ।

२४१-२८८. रूपसञ्ज्ञाय ... सद्देसञ्ज्ञाय ... गन्धसञ्ज्ञाय ... रससञ्ज्ञाय ... फोटुब्बसञ्ज्ञाय ... धम्मसञ्ज्ञाय ... ।

२८९-३३६. रूपसञ्चेतनाय ... सद्देसञ्चेतनाय ... गन्धसञ्चेतनाय ... रससञ्चेतनाय ... फोटुब्बसञ्चेतनाय ... धम्मसञ्चेतनाय ... ।

३३७-३८४. रूपतण्हाय ... सहृदतण्हाय ... गन्धतण्हाय ...
 रसतण्हाय ... फोटुब्बतण्हाय ... धम्मतण्हाय ... ।
 ३८५-४३२. रूपवितके ... सहृदवितके ... गन्धवितके ...
 रसवितके ... फोटुब्बवितके ... धम्मवितके ... ।
 ४३३-४८०. रूपविचारे ... सहृदविचारे ... गन्धविचारे ... ५
 रसविचारे ... फोटुब्बविचारे ... धम्मविचारे अनिच्छानुपस्सी विहरितुं ...
 दुक्खानुपस्सी विहरितुं ... अनत्तानुपस्सी विहरितुं . खयानुपस्सी
 विहरितुं ... वयानुपस्सी विहरितुं .. विरागानुपस्सी विहरितुं ...
 निरोधानुपस्सी विहरितुं ... पटिनिस्सगानुपस्सी विहरितुं ... पे०... ।

४. रागपेय्यालं

१. “रागस्स, भिक्खवे, ग्रभिञ्ज्ञाय एकादस धम्मा भावेतब्बा । १०
 कतमे एकादस ? पठमं ज्ञानं, द्वितियं ज्ञानं, ततियं ज्ञानं, चतुर्थं ज्ञानं,
 मेत्ताचेतोविमुत्ति, कर्णाचेतोविमुत्ति, मुदिताचेतोविमुत्ति, उपेक्षाचेतो-
 विमुत्ति, आकासानञ्ज्ञायथतनं, विज्ञाणञ्ज्ञायथतनं, आकिञ्चञ्जना-
 यतनं - रागस्स, भिक्खवे, ग्रभिञ्ज्ञाय इमे एकादस धम्मा
 भावेतब्बा” ति । १५

२-१०. “रागस्स, भिक्खवे, परिञ्ज्ञाय ... परिक्खयाय ...
 पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय ... चागाय ...
 पटिनिस्सगाय ... इमे एकादस धम्मा भावेतब्बा” ति ।

११-१७०. “कोसस्स ... पे०... मोहस्स ... कोधस्स ... उपनाहस्स
 ... मक्खस्स ... पळासस्स ... इस्साय ... भच्छरियस्स ... मायाय ... २०
 साठेय्यस्स ... थम्मस्स ... सारम्मस्स ... मानस्स ... अतिमानस्स ...
 मदस्स ... पमादस्स अभिञ्ज्ञाय ... पे०... परिञ्ज्ञाय ... परिक्खयाय ...
 पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय ... चागाय ...
 पटिनिस्सगाय ... पे०.. इमे एकादस धम्मा भावेतब्बा” ति ।

इदमबोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासितं २५
 अभिनन्दुं ति ।

रागपेय्यालं निहितं ।

B. 558,
R. 961

नव सुत्तसहस्रानि, भिय्यो पञ्चसतानि च ।
 सत्तपञ्जास सुत्तन्ता, अङ्गुत्तरसमायुता ति ॥
 एकादसकनिपातो निहितो ।

— :o : —

अङ्गुत्तरनिकायपालि निहिता ।

विसेसपदानं

अनुक्रमणिका

अ

अकण्डका, भरहर्ता	२०७	अवम्बो, मिच्छासति	२८२
अकन्दुगामी	२६	— मिच्छासमाधि	२८२
अकुसलकम्पया, दस	३१६	— मूसावादो	३११
अकुन्तार्ण दमार्ण समाप्ति	२७३	— समध्यलागो	३१२
अकुर्ले, कर्त्तव्य	२६७, २२६	अविष्टज्ञावम्बविपस्तना	११
अक्षोवने, पुरिस्पुगलो	१६८	अनतासञ्ज्ञा, करमा	१८६
अजितो, परिव्वाजको	२८७	अनत्पो, करमो	२८१, २६७, ३०८, ३२६
अज्जनवने, मिशदम्पे	६६	अनभिरति, सुखा	१६६
अहुकनागरो, गहपति	३८४, ३८७, ३८८	अनरियो, घम्मो	२६७, ३२६
अहु, अभियापतनापि	१४६	— मग्गो	२६६, ३२६
— पुरिस्पुगलो	४७	अनवज्जवर्ण	१२, १३
— सोकवम्मा	१४१	अनवज्जबो, घम्मो	३२७
अहुने, कर्त्तव्य	३२२	अनायपिष्ठिकस्त आरामे, ज्ञेतवने	३, ६, २०,
अतपरीयो, घम्मो	२६८, ३२७	२४, ३५, ६६, ११८,	
अत्पी, करमो	२८१, २६७, ३०८, ३२६	१३७, १५०, १६६, १७८,	
अवम्बचिरियाविसमचरियाहेतु	३४६	१८५, २०१, २०८, २०४,	
अवम्बो, अटिलादने	३११	२०६, २४१, २४८, ३५७	
— अभिज्ञा	३१२	अनायपिष्ठिको, गहपति	३५, ४६, २४१, २४६,
— करमो	२८१, २६७, ३२६	२५०, २५१	
— कम्पेतुमिच्छाचारो	३११	अनासदो, घम्मो	३२७
— पाण्डितिपाठो	३११	अनिच्छवसञ्ज्ञा, करमा	१८६
— पिसुणा-बाचा	३११	अनुपनाही, पुरिस्पुगलो	१६८
— फक्का-बाचा	३१२	अनुपुच्चनिरोचा, नव	४६
— व्यापादो	३१२	अनुपुच्चनिरोधो	६०
— मिच्छाप्राचीवी	२८२	अनुपुच्चपस्तिं	६०
— मिच्छाकम्पतो	२८१	अनुपुच्चविहारसामापतियो, नव	५०, ५४
— मिच्छाज्ञाणं	२८२	अनुपुच्चविहारा, नव	५०
— मिच्छादिहु	२८१, ३१२	अनुपनाही घम्मा, दस	२६५
— मिच्छादाचा	२८१	अनुपत्तसरित्यो, घम्मो	३०१, ३३१
— मिच्छावायामो	२८२	अनोतप्पो, पुरिस्पुगलो	१६७
— मिच्छाविमृति	२८२	अन्तरापारिनिव्वामी	२६
— मिच्छाउङ्खो	२८१	अन्ववर्णस्त	१०६
अ०४—१		अपवयामी, घम्मो	२६६, ३२८
		अपरिहावम्मो, पुगलो	१८०, १८१
		अपिच्छो, पुरिस्पुगलो	१६८

अव्यापादेतब्बो, घम्मी	३३०	ग्रस्पुरिसवम्मी	३००, ३११
अव्वहुचारी, इसिदत्तो	२०६, २१०	ग्रस्पुरिससंवेदी	११०
अभयप्पत्तो	८९	ग्रसाहु, कतम	२१७, २२५
अभयं	८९	ग्रसुभसङ्क्षा, कतमा	१०६
अविभायतनानि, अट्ट	१४६	ग्रसेला, सम्मानिहि	२८०
अविभायतन, अट्टम्	१४८	— सम्मावाचा	२८०
— चतुर्थं	१४७	— सम्माविभूति	२८०
— छट्ट	१४७	— सम्मावस्ति	२८०
— द्वृतिय	१४८	अदेविया वस्ता, दस	२८०
— ततिय	१४६	असेली, सम्मानाजीवी	२८०
— पञ्चम	१४७	— सम्माकम्भत्ती	२८०
— पठम्	१४६	— सम्मावायामी	२८०
— सत्तम्	१४७	— सम्मासङ्क्षणी	२८०
अविरति, सुखा	१४६	— सम्मासमाधि	२८०
अमतप्पत्ती	१४६	ग्रसेला, सम्मानाण	२८०
अमत	८९	ग्रस्सलङ्कुङ्कु, तथो	३१
अपेनिहो मनसिकारो	१४६, १४२	ग्रस्सदिय, साहार	११०, ११३
अरहत सच्चिकातु	२६१	ग्रस्सदो, पुरिसपुम्लो	११७, १११
अरहत्तो, अकण्ठका	२०७	ग्रस्सपरत्ता, तथो	४०
— निकण्ठका	२०७	ग्रहित्को, पुरिसपुम्लो	११७
अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी	२६१, २०५		
— सोचेय	३१६		
अरिया, पञ्चोरोहणी	२६३, ३०५, ३०६		
अरियो, घम्मो	२६७, ३२६	आकासकसिण	१३५
— मम्मो	२६६, ३२६	आकासानन्दायतनसङ्क्षा	५२
अरिय, घोवन	—	आकासानन्दायतन	६७
— वम्म	२७५	आकिञ्चन्द्रन्दायतनसङ्क्षा	५३
— विरेचन	२७८, २७९	आकाशपटिविनया, दस	६७
अरुपरागो	२७६, २७७	— नव	२११
अवन्तीसु विहरति, अहाकञ्चानो	६३, ११२	आधातवत्तूनि, दस	५६
अविज्ञा	१३५	— नव	२११
— साहारा	६३, ११२, ११२, २७३	आचयामी, घम्मो	४६
अविप्रियिसारो, किमत्तियो	६६	आजानीयकार्यतं कर्यं	३६८
— पामोज्जत्त्वो	३५७	आदीनवसङ्क्षा, कतमा	१८६
अविवारदा, उपाखिका	३३७	आलन्दो, आयस्ता २१, ६५, ७५, ७५, ८६,	१०३—१०५, १५८, १८८, २०६,
अवेच्चप्पसङ्गा	११५	२२०, ३६२, ३६४, ३६६, ३६४	१८८
असङ्गारपरिनिवायी	२६	आनापानस्सति	१८८
असता सम्पञ्जन	१८६, १६२	आनिसंसा, पञ्च	११, १३
असद्गम्मस्सवन	१६०	आपोकसिण	१३४
असद्गम्मो, कतमो	३००		

आयस्मा आनन्दी ('आनन्दी आयस्मा' ति पदं दृष्टव्यं)		इदिविवं	५६, २६०
- उदाही	५४	इत्रियशंखरो	१८८, १९२
- उपचारो	२०६	इत्रियशंखरो	१९१, १९४
- उपालि	१५४, १५६	इतिदत्ती, अबहूचारी	२०६, २१०
- कटिस्तहो	२०६	इस्सा, पापिका	१३०
- कलिम्पी	२०६		
- कुक्कुटो	२०६	उत्तमपुरिसी	१११
- गिरिपानन्दी	१८५	उत्तियो, परिवाजको	२५५
- चन्द्रिकापुर्णो	४३, ४४	उदाही, आयस्मा	५४
- चालो	२०६	उद्धच्छक्षकुच्चनीवरणं	६१
- लंदको	६, १०	उद्दर्चं	६३, ११२
- लिकटो	२०६	उद्दतो, पुम्लो	२१३
- मुर्णियो	२२२	उद्धभागियानि संयोजनानि, पञ्च	६३
- महाकृच्छ्रान्तो	१३५, ३१०	उद्दर्शीतो	२६
- महाकस्तपो	२२६	उपचारो आयस्मा	२०६
- महाचुन्दी	१३१, २२५	उपनिषदम्भो	३६०
- महामोगल्लानो	२१, २२३	उपहृच्छपरिनिवारी	२६
- मेथियो	६, ७	उपादानस्तन्वा, पञ्च	६२
- बाहनो	२१६	उपालि, आयस्मा	१५४, १५६
- सदो	३६७	उपासकस्त सुदृशस्त पुत्तो, सदो	३७६
- समिदि	३०	उपासका, कबङ्गलका	१४२, १४५
- सारियुक्तो १४, २०, २१, २४, २५,		उपासिका, अविसारदा	३३७
२७, ३०, ४३, ५४, १०२,		- दसहि बम्भेहि समन्नागता	३३७
१०५, १७५, १८०, १९५,		- लिंगसारा	२०६, २१३
११६, २३६, ३६५		- विसारदा	३३८
- सुमृति	३७६	उपेक्षासम्बोजलङ्गो	२७१
आरद्विरियो, पुरिस्तपुम्लो	१८८	उपोसवो, नवहि अङ्गेहि समन्नागतो	३३
आरावना, नौ विरावना	२४१	उपादेतव्वो, बम्मो	३००, ३३०
आवासमन्दरिय	९३	उमतीभागविमुत्तो	८६, ८७
आसवानं खयाय घम्मा, दस	२६३	उपवेलकर्पं, मल्लानं निगमो	७४
आसेवितव्यो घम्मो, कतमो	३०१, ३३०		
आहारा घम्मा, दस	२०८		
इ			
इच्छा, पापिका	१३०	एकन्तदुखांशा, निरया	३३८, ३३९
इदिवादा, चतुरो	६७	एकन्तनिविदाय घम्मा, दस	२६५, २६६
इदिवादं, चित्तसमाविपवानसङ्गारसमन्नागतं	६७	एकन्तसुखा, समा	३३८
- छन्दसमाविपवानसङ्गारसमन्नागतं	६६	एकीजी	२६
- विरियसमाविपवानसङ्गारसमन्नागतं	६६	एकादस, घम्मा	३६६
- वीमसासमाविपवानसङ्गारसमन्नागतं	६७		
		ओत्तणी, पुरिस्तपुम्लो	१६८

श्रोदातकसिण'	१३५	कष्टो, मग्नी	३२६
ओपपातिको	६४	कृति शिखलुनी वलानि	२४०
ओरम्भागियानि संयोजनानि, पञ्च २६, ४०, ६२,	३८५, ३८७	कृती, शिखलु	२२५
ओरिम तीरं	२०६, ३०६	कथावत्यूनि, दस	२०२
— अदिक्षादान	३०६	कृपिलवत्युर्सिंग, निहोवारामे	१६५, ३७१,
— अभिज्ञा	३०७	कम्मदाशादा, सत्ता	३७४, ३७७
— कामेमुग्निक्षाचारो	३०७	कम्मारपुतो, छुट्टो	३३६, ३४०
— पाणातिपाती	३०६	कम्म, अपरिपक्वेदनियं	३१६, ३२१
— पिसुणा वाचा	३०७	— अप्पवेदनियं	२८
— फसा वाचा	३०७	— अवेदनियं	२६
— व्यापादो	३०७	— दितुवस्मवेदनियं	२६
— मिळ्कादाजीती	२८६	— परिपक्वेदनियं	२८
— मिळ्काकम्मन्तो	२८६	— लहुवेदनियं	२८
— मिळ्कालाण्ठं	२८६	— वेदनियं	२६
— मिळ्कादिङ्गि	२८६, ३०७	— सम्प्रायवेदनियं	२७, २८
— मिळ्कावाचा	२८६	— सुखवेदनियं	२८
— मिळ्कावायामो	२८६	कलन्वकनियामे, बेलुचने	४३, ४४, २२६
— मिळ्काविमृति	२८६	कल्याणमिती, पुरिसुपुगलो	११८
— मिळ्कासङ्घप्पो	२८६	कृतिणायतनानि, दस	१३५, १४६
— मिळ्कासमाधि	२८६	कस्सी, पुरणी	६७
— मूसावादो	३०७	क्षितिभो, आयस्मा	२०६
— सम्पत्तलापो	३०७	काको, दसहि भवदम्भेहि समक्षागतो	२१८
क			
कजङ्गलायं विहरति, भगवा	१४२	कामगुणा, पञ्च	५४, ६८, ६२
कटिसहो, आयस्मा	२०६	कामगुणा	६२
कृष्णको, ग्रसुमनिमित्तानुयोगी	२०७	कामचक्षुलीवरण	६२
— चतुर्यस्त झानस्त...	२०७	कामचक्षुली	६२, १११
— ततियस्त झानस्त...	२०७	कामओगी	२४१
— द्वुतियस्त झानस्त...	२०७	कामवितको	७
— दोसी	२०७	कायकभन्तसन्दोषव्यापति, तिविदा	७
— पठमस्त झानस्त...	२०७	कायकभन्तसम्पति, तिविदा	१५३, १७४, १७६
— मातुगामूपचारो	२०७	कायनि॒ति	८५, ८६
— मोहो	२०७	कायेन, अवस्मचरियाविसमचरिया, तिविदा	१७६
— त्रिसूकदस्तर्न	२०७	— भद्रोचेय तिविद	३१७
— वेदना	२०७	— धम्मचरियासमचरिया, तिविदा	३५०
— सङ्खणिकारमता	२०७	— सोचेय, तिविद	३१६
— सङ्क्षा	२०७	कालेन धम्मसाकञ्चाय, चतुर्थो आनिससी	१२
कष्टमग्नो, कर्तमो	३००	— ततियो आनिससी	१२
		— द्वुतियो आनिससी	१२
		— पञ्च आगिससा	१२
		— पञ्चमो आनिससी	११
		— पठमो आनिससी	११

कालेन वस्त्रसवने, चतुर्थी आनिसंसो	१२	गहरति, अद्गुकनगणरो	३८६, ३८७
- ततियो आनिसंसो	१२	- अनाथपिण्डिको	३४५, २४१, २४६,
- द्वितीयो आनिसंसो	१२		२४०, २५१
- पञ्च आनिसंसो	१२	- तपुसो	७४, ७५
- पञ्चमी आनिसंसो	१२	- अजिज्यमाहिती	२५२, २५५
- पठमो आनिसंसो	११	गमनिसमो, द्वितीयेन वेदितव्यो	१४, १७
किमिकाळाय, नदिया	६	गिरजक्कूटे, पवर्ते	१७, १८
कुषकुटारामो	३८४	गिरजकावस्थे, नातिके	३६७
कुषकुटी, शायस्मा	२०६	गिरिक्कब्रे, राजगृहे	१७, १८
कुलभज्ज्ञायिर्य	६३	गिरिसानदो, आस्मा	१८५
कुलं, नवहि अङ्गेहि समझागत	३३	गोपालको, एकादशहि अङ्गेहि समझागती	३८८,
कुसलानीं सीलानि, किमतिव्यायानि	३५७		३११, ३१७
- अविष्पर्तिसारत्यानि	३६६, ३५७	ध	
कुसलानं घम्मानं समापति	२७३	घटिक	२६४
कुसलेनु घम्मेनु ठिति	१७५	बोसितारामे	६५, ८३
- दुष्टि	१७५	च	
- हानि	१७५	चतुर्स्ती, पठिपदा	१४८
कुसर्वं, कर्तमं	२१७, २२७	- सञ्ज्ञा	१४८
कुसिनारामं विहरति, भगवा	१६१	चतुर्थं, क्षानं	५८, १७, १५२
कुसीती, पुरिसुपुगली	१६८	चतुर्विधा, वचीकमन्तसन्दोस्यापत्ति	३४१, ३४५
कूटागारासालाम, भगवने	१६७	- वचीकमन्तसम्पत्ति	३४३
कैवली	१११	- वाचाय घम्मचरियाविसमचरिया	३४४
कोकनुदो, परिव्याजको	२५८	- घम्मचरियासमचरिया	३५०
कोकालिको, भिक्षु	२३६, २३७	चतुर्विधं, वाचाय सौचेयं	३११, ३२०
कोवनी, पुगली	२१२	चतुर्सु, प्राहारेसु	१४०
- पुरिसुपुगली	१६८	चतुर्हि सीतापतिष्ठेहि समझागतो	४६, २४७
कौलकूडोली	२६, १६५	चत्तारि, पुरिसुपुगली	४७
कौतन्यव विहरति, भगवा	६५, ८३	- भगवाराजसहस्रानि	१४५
कोसलान निगमो, नलकपाने	१६७	- भग्नसुपुरुषसहस्रानि	१४५
कोसलेनु चारिकं चरमानो, भगवा	१६७	चत्तारो, दीदियादा	६७
ख		- उपनिस्त्य	५
खलुद्धायित	३६७	- घमा	६
खेमपत्तो	८६	- संपिण्डामा ११, १३, १५, १११, ११४	
खेम	८६	खनिकापुत्रो, आस्मा	४३, ४४
ग		खम्मार्यं विहरति, भगवा	२११, २५२
गमराम, पोक्खरणिया तीरे	२१६, २५२	खातुम्भाराजिका, देवा	३७४
गतियो, पञ्च	६३	खालिकापवत्ते	६
		खालिकाय विहरति, भगवा	६
		खाली, शायस्मा	२६०

[३]

तिर्पत्रं गगना समीरोष्य	११६	दत्त प्रसादा, परिवर्णना	१६३
— घोरेष्य	११६, २५०	— परिवर्णना	१६६
— विन्द्यारिद्धि	२१७	— भवित्वाद्य	२५२, २५५
— गुमायाः	२१८	— गोप्याद्य	२२६, २२८
— गामय गमीनेष्य	२१९	— विश्वामित्रविद्यालया	२४७
— गोनेष्य	२१६, २१०	— राजतिर्पत्रविश्वामित्र	२४५, २४७
— ममकण्ठलाये	२१५	— विश्वामित्र	१६८
तिलो, विज्ञा	२३०, २३१	— दार्ढलाय	१६६, १६१
— वेदता	११८	— विवरणाद्य	२३२, २५२
— वग्नेनग्नेष्या	२३०	— वात विवरणाद्य	१६४
तीर्ण, दानानि	२५	— वासवानि, डानानि	३०३
— हुचनिनानि	१०६, १०८	— हुक्कना	११६, ११५, ११९
— गुरुरितानि	१११, ११४	— भ्रातुर्नो दानानि	३५०
— गवीकूलानि	२६	— विद्युता	२२६
हुक्क, पञ्चेष्याद्या	११०	— विद्युती	१६४
हुक्किता, देवा	२२४	— विवाहमूलानि	१६०
तेजोवानिन्	१३७	— वज्राद्या	१०६, १०५
थ			
दीनपिदनीश्वर्ण	११	— सम्पदा	१८६
द			
दक्षिणेनु उज्ज्वलेत्, घोषग	२३२	— वर्यादानानि	१११, ११२
दग, अमुवायाम्भरणा	१६१, २११	एशों गामीनि, दृष्ट्यनामग्ने	१०५, ३०३, ३०८
— प्रस्तरवेत् पटिका	११५	दिहुपस्थितिश्वान	८८
— ग्रन्तिग्ना प्रमा	२६०	दिट्ठि, वातिरा	२०६
— पाचातपटिपिन्या	२१६	— अहिता	२३२, २३३
— प्रापातवत्थूनि	२१६	द्रुतनिरेत्यग्निनी, परिप्रा	३०
— प्रादीनवा, राजनेतुरुप्पवेगने	१६३	द्रुतनिरेत्यो	३०
— कपावत्थूनि	२०२	हुक्काविताले, घम्मो	१२६, १२८
— कृतिपायतनानि	१३५, १४६	हुक्कामृग्यो, घम्मो	३०
— कामभीमी	२४१	हुक्कामृग्यो, घम्मो	१२६, १२८
— घम्मा, घनुपम्मा	२१४	हुक्कय	२०, १६६
— आसवान वयाय	२६३	हुक्कनिनानि, तीर्णि	१६२
— आहारा	२०८	हुक्तिम, क्षर्त्त	५८, १६, १६८
— एकन्तनिविद्य	२१५, २१६	हुक्कन्त्री, पुरिस्तुमानो	१६८
— दीसविनयपरियोगाना	२६५	हुक्यिते ददामि, गामनिगम	१४, १३, १७८, १०६
— नाथकरणा	११७-११६	— चीदर	१६, १६, १७८
— निदमनीया	२७६	— जनपदपदेन	१४, १६, १७८, १७६
— पञ्चजितेन अभिष्ठं पञ्चवेनिततत्वा १६	१६८	— पिण्डपात	१४, १६, १७८
		— पुग्गल	१४, १५, १७८, १०६
		— मेनासर्न	१४, १६, १७८, १०६
		हुक्कनीनो, पुग्गलो	२१०, २११
		वेवदतो	४४

देवा, चातुम्भूराजिका

- ततुतरि
- तार्वातिसा
- तुसिता
- तिम्मानरतिसो
- परनिम्मितवस्तिसो
- लहूकायिका
- यामा

दोसाविनयपरियोसाना घम्मा, दस
दीसु घम्मेसु

घ

घनुकं

घम्मचरियासमचरियाहेतु

घम्मदेसाना

घम्मपरियायो, ससप्परियायो

घम्ममञ्जरिय

घम्मविचयसम्बोज्ज्ञो

घम्मा, कायेन पहातब्बा

- घ

- तयो

- नव

- नेव पहातब्बा

- पञ्च

- वाचाय पहातब्बा

- सत्त

घम्मो, शकलिको

- अतपनीयो

- यदिश्वादाना वेरमणी

- अनभिज्ञा

- अनरियो

- अनवज्ञो

- अनिच्छसञ्ज्ञा

- आनिच्छे दुक्खसञ्ज्ञा

- अनुस्सरितब्बो

- अपचयगामी

- अव्यापादेतब्बो

- अव्यापादो

- अरियो

- असुभसञ्ज्ञा

घम्मो, आचयगामी

- आसेवितब्बो

- आहोरे पटिकूलसञ्ज्ञा

- उप्पादेतब्बो

- एहिपतिसको

- ओलेनेथियको

- कतमो

- कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी

- तपनीयो

- दुक्खविपाको

- दुक्खद्वयो

- दुक्खे ग्रन्तसञ्ज्ञा

- न अनुस्सरितब्बो

- न उपादेतब्बी

- न बहुलीकातब्बी

- न भावेतब्बो

- न सञ्ज्ञकातब्बी

- नाथकरणी

- नासेवितब्बो

- निरासदी

- पञ्चत वेवितब्बो

- पहानसञ्ज्ञा

- पाणितपाता वेरमणी

- पितुणाय वाचाय वेरमणी

- फसाय वाचाय वेरमणी

- बहुलीकातब्बी

- भावेतब्बी

- भरणसञ्ज्ञा

- भुसावादा वेरमणी

- विरागसञ्ज्ञा

- सञ्ज्ञकातब्बी

- सञ्ज्ञद्विको

- सब्लाके अनभिरतसञ्ज्ञा

- समाधाजीवी

- समाकम्पती

- समाज्ञार्ण

- समाविष्टि

- समावाचा

- समावायामी

२६८, ३२८

३३०

६७

३३०

४३

४७

२८१, ३०८, ३२७

३११

२६८

२६६, ३२८

६७

३०१, ३३१

३३०

३०१, ३३१

३०१, ३३१

३०२, ३३२

११७-११६

३३०

३२७

४७

६७

३११

३११

३११

३०१, ३३१

३०१, ३३१

६७

३११

३११

३०१, ३३१

६७

४७, ६७

६७

२८२

२८१

२८२

२८२

२८२

२८२

धर्मो, सम्मानिमुक्ति	२८२	निकटो, भायस्मा	२०६
— सम्मानिमुक्ति	२८१	निकटकंटका, अहरत्तो	२०७
— सम्मानिमुक्ति	२८२	निगण्ठा, अत्तुकंसपरवर्षका	२१८
— सम्मानिमुक्ति	२८२	— अनोत्तमिनो	२१८
— सावज्जो	२८३, ३२७	— असप्पुरिससम्मतिनो	२१८
— सावदी	२८३, ३२७	— अस्सदा	२१८
— सुखविषयको	२८६, ३२८	— अहिरिका	२१८
— सुखद्रव्यो	२८६, ३२८	— कुहका	२१८
घोबन, प्ररिय	२७५	— दसहि धर्मेहि समझागता	२१८
— दक्षिणेतु जनपदेषु	२७५	— दुप्परित्तिसंविग्नो	२१८
न		— दुस्सीला	२१८
न अनुस्तरितव्वो, धर्मो	३०१, ३३१	— पापमिता	२१८
न आदेवितव्वो, धर्मो	३०१	— पापिङ्का	२१८
न उपायेतन्नो, धर्मो	३३०	— सन्विट्ठिरामासा	२१८
न वहुलीकातव्वो, धर्मो	३०१, ३३१	निगण्ठो, नाटपूतो	६७
न भावेतव्वो, धर्मो	३०१, ३३१	निग्रोबारामे, कफिलवत्युस्मि	१६४, ३७१, ३७५, ३७७
न सच्छिकातव्वो, धर्मो	३०२, ३३२	निज्जरवत्यूनि, दस	२७३, २७५
नदिया, किमिकाळाय	६-	निर्दृश्यता	११५
नन्दियो, सक्को	३७७	निर्दमनीया धर्मा, दस	२७६
नव, अनुपुत्तविनिरोधा	४६	निव्वाने	६१, ६२, ६४, ६८
— अनुपुत्तविहारसमापत्तियो	५०, ५४	— सन्विट्ठिक	८७
— अनुपुत्तविहारा	५०	निविदा, विरागत्या	३५८
— आवातपाटिवत्यूनि	४८, ५६	निविदानरतिनो, वेवा	१००
— आवातपाटिविनया	४८	निरया, एकत्रदुक्कडा	३३८, ३३९
— ठानानि	१८, १६	निरयो, पटुओ	२३८
— तप्त्वामूलका, धर्मा	४१	निरासवी, धर्मो	३२७
— धर्मा	६०, ६७	निरोपसञ्ज्ञा, करभा	१८७
— पुण्डला	१६, २०, २५	निरोधी	६०
— सञ्ज्ञा	३२	निस्सवसम्पत्तो, भिक्षु	५
— सत्तावासा	४२, १४१	नीलकसिण	१३५
नक्कपाने, पलासवने	११७, ११८	नीवरणा, पञ्च	११, ११२
— विहराति, भगवा	११७, ११९	नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनसञ्ज्ञा	५३
नक्कपाने, कोमलाने निनमी	११७	नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतन	१७
नाटपूतो, निगण्ठो	६७		
नातिके, गिर्जकावसमे	३६७	प	
— विहराति, भगवा	३६७	पञ्चेन्नह्या, तुरु	२३७
नायकरणा धर्मा, दस	११७-११८	पञ्चोरोहणी, शरियविनये	२६१, ३०५
नासेवितव्वो, धर्मो	३३०	— ग्रायिया	२६३, ३०५, ३०६
नालकगामके, भगवेषु	१६५, १६६		
	अ०४-५२		

पञ्चोरोहणी, श्रावणकुलस्त	२६१	परनिम्भितवसवत्तिनो, देवा	३७४
पञ्च, आनिससा	११, १२	परिपन्था घम्मा, दस	२०७
— उद्घासागियानि सयोजनानि	६३	परिव्वाजकारामे, भोरनिवापे	३७०
— उपादानक्षम्बा	६२, १४०	परिव्वाजको, अजिती	२८७
— औरम्भागियानि सयोजनानि	२६, ४०, ६२,	— उत्तियो	२५५
	३८५, ३८७	— कोकुदो	२५८
— कामगुणा	५४, ६८, ६२	— सुतवा	१४
— गतियो	६३	परियोदाता घम्मा, दस	२४४
— चेतसीचिनिक्षम्बा	६४, ६६, ६७, ११२, ११४	परिहनघम्मो, पुगलो	१८०, १८१
— चेतोखीला	६३	पलासवने, लठकपाने	११७, ११८
— डानानि	१८, १६	पसेनदि, कोसलो राजा	१४५, १५०, १५३
— घम्मा	१६२	पसदिं	८६
— नीवरणा	६१, १८८, १६२, २६७	— सुखत्ता, सुखानिससा	६६, ३५७
— बलानि	१२, १४	पसदिंसंबोज्जाङ्गी	२७०
— भयानि, वेरानि	४६, ४७	पहानसङ्गा, कतमा	१८७
— मञ्चद्विरानि	६३	पाटिलितुता	३८४
— सिक्खाबुद्धल्यानि	६१, ६५, ६६	पातिमोखटुपना, दस	१५४
पञ्चावा, पुरिसपुग्गलो	१६८	पापक, वीज	२७२
पञ्चावत	१२, १३	पापिमितो, पुरिसपुग्गलो	१६८
पञ्चाविमृतो	८६	पापिका, इच्छा	१३०
पञ्च, अड्ड	१४१	— इस्सा	१३०
— चत्तारो	१४०	— विद्धि	२७२
— छ	१४०	पापिच्छी, पुरिसपुग्गलो	१६८
— तयो	१३६	पामोज्ज, पीतात्व	६६, ३५७
— दस	१४१	पारिम, तीर	२६०, ३०६
— द्वे	१३६	— आदिप्रादाना वेरमणी	३०६, ३०७
— नव	१४१	— अनभिज्ञा	३०७
— पञ्च	१४०	— अध्यापादो	३०७
— सत्त	१४०	— कामेसुमिज्ञाचारा वेरमणी	३०७
पञ्चौ, एको	१३६	— पाणातिपाता वेरमणी	३०६, ३०७
पटिपदा, चतस्तो	१४८	— फलसाथ बाचाय वेरमणी	३०७
पठम ज्ञान	५८, ६७, २६७, ३८५	— मुसावादा वेरमणी	३०७
पण्डितवत्पूनि	३८५	— सम्पत्पलापा वेरमणी	३०७
पत्तल्हक	२६४	— समाधाजीवो	२८८
पथकीकरिण	१३५	— समाकम्मतो	२८८
पदुमो, निरयो	२३८	— समाजाण	२८८
पञ्चचितेन पञ्चवेसितव्वा		— समादिव्वि	२८६, ३०७
घम्मा, दस	१६८, १६६	— समावाचा	२८८
पञ्चते, गिज्जकूटे	१७, १८	— समावायमो	२८६

पारिं तीरं समाविमुत्ति	२८६	पुरिसपुण्णलो, श्रक्षोवनो	१६८
— समासकृष्टी	२८७	— अनोत्तर्पी	१६७
— समासमाधि	२८८	— अपिच्छी	१६८
पादाय विहरति, भगवा	३१६	— असद्दो	१६७, १६८
पार्वतिं ठानानि, दस	२०३	— अहिक्षी	१६७
पीतकिं	१३५	— आद्विरियो	१६८
पीति, पस्तद्वया	६६, ३५७	— आत्तपी	१६८
पीतिसम्बोजङ्गो	२७०	— कल्याणमिती	१६८
पुगला, दस	११६, ११७, २१०	— कुतीतो	१६८
— नव	१६, २०, २५	— कौवनी	१६८
पुगलो, घट्टो	२६	— दुपञ्जो	१६८
— उद्धर्तो	२१३	— यञ्जवा	१६८
— उभतोशामविषुचो	११६	— पापमितो	१६८
— कौवनी	२१२	— पापिच्छी	१६८
— गोवम्	११६	— मिच्छादिहुको	१६८
— चतुर्लो	२६	— समाविहुको	१६८
— छट्टो	२६	— हिरीमा	१६८
— तवियो	२६	पुणो, कस्पो	६७
— तथापतो अर्खं समासम्बुद्धो	११६	पीतिवरिया वगराय तीरे	२१६
— तिष्वराणो	२१३	ब	
— दसहि वमेहि समशापतो	३०२, ३३२, ३३३	बलानि, पञ्च	१८, १४
— दिहिप्पत्ती	११६	बहुलीकात्तबो, बम्मो	३०१, ३३१
— दुर्वियो	२६	बीजं, पातकं	२७२
— दुस्तीलो	२१०, २११	— भइकं	२४३
— घमानुसारी	११६	बेलवणामके	३८४
— नवमो	२६	बोज्ज्ञा, सत्त	१६१, २७०, २७१
— पञ्चेकवुद्धो	११६	व्यापादनीवरणे	६१
— पञ्चमी	११६	व्यापादवितक्तो	७
— पञ्चाविमुत्तो	११६	व्यापादेत्व्यो, बम्पी	३३०
— पठ्ठो	२६	व्यापादो	६२, १११
— परिहनवम्मी	१८०	ब्रह्मकायिका, देवा	३७४
— सत्तमी	२६	ब्रह्मचारी, दुरापी	२०६, २१०
— सदानुसारी	११६	ब्रह्मा, सहस्रति	२३८
— सद्विमुत्तो	११६	ब्रह्मा, सन्दर्भुमारेन	३७१
— सीतवा	२११	ब्राह्मणकुलस्त वच्चोरोहणी	२६१
पुणियो, आयसा	२२२	ब्राह्मणा, लोकायतिका	६६
पुव्वेनिवारद	२६१	ब्राह्मण, आपुस्तीर्ण	२६०, २६१, ३०३, ३२१
पुराणो, ब्रह्मचारी	२०६, २१०	— बेलामो	३६, ३७
पुरिसपुण्ड्रुद्धा, तयो	३८	— सज्जारयो	३०६
पुरिसपरस्ता, तयो	४०, ४१		

भ		भिन्नत्व, दरमहि घमेहि समझागती	१०८, १५५, २६०, २६२
भगवतो सावकसङ्घो, उच्चप्रटिपन्नी	४७	- हौहि घमेहि समझागती	३७१
- आयप्पप्रटिपन्नी	४७	- वम्मकविको	१०७
- सामीविप्रटिपन्नी	४७	- घम्मकारो	१२०, ३८०, ३८२
- सुप्रटिपन्नी	४७	- घम्मानं न निसामकजातिको	३८२
भगवा अरह सम्मासनुदो	४७	- निसामकजातिको	३८४
भद्रक, वीर्ज	२७३	- घम्मे न कहुति	११४
भद्रा पुरिसाजानीया, तयी	४१	- धूमं कता	३८२
भद्रिका, विट्ठि	२७२, २७३	- न अतिरेकपूजाय पूजेता	३८०
भयानि वेरानि, पञ्च	४६, ४७	- शब्दिकरणिको	२३३
भवतष्ठा, साहारा	१६२	- आसारिक हाहेता	३८६
भावेतव्या घम्मा, दस	३४५, ३४६	- गोवरकुसलो	३८६
भावेतव्यो, घम्मो	३०१, ३३२	- तिल जानाति	३८६
भिन्नत्व, अकोवनो	२३४	- धूमं कता	३८६
- अकोसकप्रिसाको	२३५	- परिसल्लानो	२३२
- अच्छलनिष्ठो	३७०	- पीतं जानाति	३८०
- अतिरेकपूजाय पूजेता	३४३	- खण्ड	३८६
- अविकरणिको	२३१	- सम्बाणकुसलो	३८६
- घनवेसेसदाही	३८६	- घणं परिच्छादेता	३८६
- अपिष्ठो	२३४	- वीर्यं जानाति	३८६
- अमख्ती	२३४	- सिक्काकामी	२३१
- अमायावी	२३४	- निकामलामी	३८१
- असठी	२३४	- निस्त्यसम्पदी	५
- आरच्छाको	१०७	- पञ्चकृष्णपहीनो	१११
- आरद्विरियो	११८, १२०, ३८१	- पञ्चकृष्णसम्भाग्यो	११०
- आसाटिकं हारेता	३८१	- पञ्चवा	११६
- एवंसञ्ची	३६६, ३४४-३४७	- परिसल्लानो	२३४
- कल्याणमिती	११७, ११६, ३८०	- परिसावचरो	१०७
- कायेन अवीतरागो	११३	- पायिक्षी	२३१
- वीतरागो	११४	- पीत जानाति	३८२
- किञ्चुरपीयेसु दक्षो	३८०	- पुष्टेनिवास अनुसरति	३८१
- कोकालिको	२३६, २३७	- वहस्तुली	१०७, ११७, ११६, ३८०
- कोधनो	२३२	- भावनावाद बदमानो	१३२-१३४
- सीणासचो	१८, १९	- मख्ती	३८२
- गोवरकुसलो	३८२	- मायावी	३८१
- आणवादं बदमानो	१३२-१३४	- खण्ड	११३
- तिर्थं जानाति	३८२	- लैतरागो	३८१
- तीहि घमेहि समझागती	३७०	- लक्षणकुसली	
- दक्षो	११७, १२०		

भिक्खु, वण पटिङ्गादेता	३६१	मल्लानं निगमो, उरवेलक्ष्य	७४
— विनयवरो	१०७	मल्लेसु विहरति, भगवा	७४
— विसारदो	१०७	महफळा घम्मा, दस	२६४, २६५
— वीर्य जानाति	३६२	भद्रकञ्चनो, आयस्मा	१३५, ३१०
— सङ्घे न कहृति	११४	भद्रकस्सपो, आयस्मा	२२६
— सचित्तपरियायकुसलो	१४२, १४५	भद्रकोहुडिंगो, आयस्मा	२७
— सठो	२३२	भद्राचुन्दो, आयस्मा	२२५
— सतिमा	११८	भद्रनामो, सक्को	३७२
— सत्ते पस्ति	३८१	भद्रबहु	१४५
— सद्वी	१०७	भद्रमोगल्लानो, आयस्मा	२१, २२३
— सन्धुषो	११८, १२०	भद्रवने, कूटाशरसालाय	१६७, २०६
— सबह्वारीन न पटिसम्भारको	२३२	भद्रतुगामो, दसहि घम्मेहि समझागतो	३३७
— पटिसम्भारको	२३४	मानो	६३, ११२
— सबह्वारीसु न कुपितो	११४	मिगवामे, अज्ञनवने	६६
— सावसेसदीहो	३६२	मिसालाता, उपासिका	२०६, २१३
— सिक्खाकामो	२३३	मिच्छता, दस	२६६
— सिक्खाय न कहृति	११४	मिच्छिडिहुडो, पुरिसुगुमरातो	१६८
— सीलवा	१०७, ३८०	मेथियो, आयस्मा	६, ७
— सुवचो	११७, ११६, ३८०	मोक्षाचिक	२६४
भिक्खुना, उपसम्मादेतब्बो	१५५	मोरनिवापे, परिव्वाजकारामे	३७०
— निस्सयो दातब्बो	१५६	मोहिनियपरियोसाना घम्मा, दस	२६५
— सामणेरो ऐसेतब्बो	१५६		
भिक्खुनी, कज्जलिका	१४२, १४५		
— जटिलवासिका	६६		
भिक्खुनी वलानि, कर्ति	२४०	यथाभर्त निक्षितो एव निरये,	
— दस	२४०	चत्तारीसाय घम्मेहि समझागतो	३५३, ३५४
भिक्खु, येरा	११०	— तिसाय घम्मेहि समझागतो	३५२
		— दसहि घम्मेहि समझागतो	३५०
		— वीसितिया घम्मेहि समझागतो	३५१
		यथाभर्त निक्षितो एव सग्ये,	
		— चत्तारीसाय घम्मेहि समझागतो	३५४
भगवेसु विहरति, आयस्मा साप्तियुक्ती	११५, ११६	— तिसाय घम्मेहि समझागतो	३५२, ३५३
भग्नो, अनरियो	२६६, ३२६	— दसहि घम्मेहि समझागतो	३५१
— अरियो	२६६, ३२६	— वीसितिया घम्मेहि समझागतो	३५१
— कहृ	३२६	यथाभूताणदस्सन, निविदत्य	३५८
— सुक्को	३२६	— निविदाविरगत्य	१००
मच्छिरियानि, पञ्च	६३	यामा, देवा	३७४
मनसा अवमन्त्रियाविसमचरिया, तिविधा	३५०	योनिसो मनसिकारो	१६४
— असोनेय, तिविध	३१८		
— सोनेय, तिविध	३१८—३२१		
मनोकम्मन्त्रसन्दीसम्बापति, तिविधा	३४३, ३४२,		
	३४६	रथक	२६४

रागविनयपरियोगाना वस्त्रा, दस	२६४, २६५	वायोकसिण	
राजगहे, गिरिक्ष्वजे	१७, १८	बाहुगो, आयस्ता	१३५
- तपोदारामे	२५७	विशेषीनमिहो, गिरकुमुखो	२११
- विहरति, आनन्दो	२५७	विचिक्क्षा	११६
- भगवा	१७, १८, ३७०	विचिक्क्षानीवरण	६३, १११
- भाषकल्पये	२२६	विज्ञा, दिस्तो	६१
- सारिपुत्रो	४३ ५४	विज्ञानिमुति, साहारा	२७०, २७१
राजन्तेपुरप्पवेसेने आदीनवी, अटुमो	१६४	विज्ञानकसिण	१११, १६३
- चतुर्थो	१६३	विज्ञानाण्डनायतनसज्जा	१३५
- छहो	१६४	विज्ञानाण्डनायतन	५२
- ततियो	१६३	विज्ञानाण्डनामनवन्नो	६७
- दसयो	१६४	विज्ञानिमुति, आनन्दसंसर्वे	६२
- द्वितियो	१६३	विरागसञ्ज्ञा, कतमा	२६०
- नवयो	१६४	विरागो, विमुतिज्ञाणदस्सनत्यो	१८७
- पठ्ठयो	१६३	विराघना, मिङ्कर्जुन आगम्य	३५८
- पठ्ठो	१६३	विरियवल	२७१
- सत्तयो	१६४	विरियसोन्जल्लभी	१२, १३
राजा, पसेनदि कोसलो	१४५, १५०, १५३	विरेचन, ग्राहिय	२७०
रूपरागो	६३, ११२	- दीर्घ विकिक्क्षा	२७६, २७७
रूपसञ्ज्ञा	५२	विवादमूलानि, दस	१६०
रूपुपादानकसन्धो	६२	विसारदा, उपासिका	३३८
ल			
लाम्यमञ्जरिय	६३	विहिसावितको	७
लोकायतिका, ब्राह्मणा	६६	हुसितवा	११
लोहितकसिण	१३५	वेदनुपादानकसन्धो	६२
व			
वङ्कक	२६४	बैलामो, ब्राह्मणी	३६, ३७
वचीकम्पत्तसन्धोसव्यापत्ति, चतुर्विदा	३४१, ३४५	वेसालिय विहरति, आयस्ता आनन्दो	३५४
वचीकम्पत्तसम्पत्ति, चतुर्विदा	३४३, ३४६	- भगवा	१६७, २०६
वचियथाहिती, गहपति	२५२, २५५	वेलुवने	१४९
वडुयो, दस	२०८	- कलत्वकिवापे	४३, ५४, २२६
वण्ममञ्जरिय	६३	स	
वनसप्ते, खलिहरणे	१६१	सकदागामित्तो	२०६
वमन, ग्राहिय	२७६	सकदागामी	१६
वाचाय अधम्मचरिया, चतुर्विदा	३४६	सक्कायदिटि	६२, १११
- असीचेय, तिविष	३१६, ३२०	सम्मेलु विहरति, भगवा	१६४, ३७१, ३७५, ३७७
- अम्मचरिया, चतुर्विदा	३५०	सक्को, मनिदो	३७७
- सोवेय्य, चतुर्विद	३१६, ३२०	- महानामो	३७२
		समा, एकनुषुका	३३६
		सद्गावादानकसन्धो	६२
		सङ्कारण, ब्राह्मणो	३०६

सञ्जाहवल	१२, १३	सप्तुरिससेवो	१६१, १६४
सञ्जनेदो	१५७	सञ्जलोके घनभिरतसज्जा	१८७
सञ्जसामग्री	१५७, १५८	सञ्जसञ्जरेसु ग्रानिज्जासञ्जा	१८८
सञ्जतपरियायकुसलो, खिल्लु	१७२	सञ्जे घम्मा, अमतोगधा	१८४
सञ्ज्यकात्वो, घम्मा	३०२	— किंचाचिपदेष्या	१८३
सञ्ज्येतनिकानि, कम्मानि	३४३, ३४५	— किरतरा	१८४
सञ्ज्ञा, चरतसो	३४८	— किंद्रोगावा	१८४
— दस	१८८	— किंपुखा	१८३
— नव	३२	— किंपरियैसाना	१८४
सञ्ज्ञावेदयितनिरोधो	६७	— किंभूतका	१८३
सञ्ज्ञपादानकवन्धो	६२	— किंसमुदया	१८३
सतिपट्टाना, चत्तारो	६१—६३, ६५, १६१, १६४	— किंसोमोसरणा	१८३
सतिसम्पल्ज्जा	१६१, १६४	— किंसमवा	१८३
सतिसम्बोज्ज्ञानो	२७०, २७१	— क्षेत्रमूलका	१८४
सत्तकवत्तुपरमो	२७	— निव्वानपरियैसाना	१८४
सत्त, घम्मा	२७०	— पञ्चनुतरा	१८४
— वोज्ज्ञा	१६१, २७०	— फलसमुदया	१८४
— साहारा	१६४	— मनसिकारसम्भवा	१८४
— विक्ष्याणहितियो	१४१	— विमुतिसारा	१८४
सत्ता, आमसससवत्तनिका	१४५	— वेदनासमोसरणा	१८४
— तिरच्छानयोनिका	३३८	— सत्ताचिपदेष्या	१८४
सत्तावासा, नव	४२	— समाविष्यमुखा	१८४
सत्तावासो, अट्टुमो	४२	समणसञ्ज्ञा, तिस्तो	२७०
— चतुर्व्वयो	४२	समणो, गोतपो	२४८
— छट्टो	४२	समाविष्य, यथाभूतज्ञाणदस्सनरयो	६६, ३५७
— ततियो	४२	— यथाभूतज्ञाणदस्सनानिस्सो	६६, ३५७
— द्वृतियो	४२	समाविष्यम्बोज्ज्ञो	२७१
— पञ्चमो	४२	समिद्धि, आयस्ता	३०
— पठमो	४२	सम्बाधो	८४, ८५
— सत्तमो	४२	सम्बोधिप्रिलिकानं घम्मान, चतुर्व्वयो उपनिसा	४
सद्बम्मस्वन, साहार	१६४	— ततिया उपनिसा	४
सद्बम्मो, करमो	३००, ३२६	— द्वृतिया उपनिसा	४
सदा	१६१	— पञ्चमी उपनिसा	४
सदो, आयस्ता	३६७	— पठमा उपनिसा	३
सदो, पुरिसपूरगलो	१६८, १६९	सम्पत्ता, दस	२६६
— खिल्लु	२२२	सम्पत्यधाना, चत्तारो	६६
सनहकुमारेन, ब्रह्मा	३७१	सम्पादित्तिको, पुरिसपूरगलो	१६८
सर्विद्विको, घम्मो	८७	सरीरहा घम्मा, दस	१६८
सर्विद्विक, निव्वान	८७	सरङ्गारपरिनिव्वायी	२६
सप्तुरिसम्भमो, करमो	३००, ३३०	सहस्रपति, ब्रह्मा	२४८

सहस्री, लोकवातु	१४५	साहारा, भवतण्ठा	१६३
सहस्र, अपरायोगानाम	१४५	— विज्ञाविमुक्ति	१६१
— उत्तरकुरुन्	१४५	सिक्षावृद्धल्यानि, पञ्च	६१, ६५, ६६
— दातुम्भाराजिकान्	१४५	सीलवृतपरामासो	६२, १११
— जग्वदीपानं	१४५	शीलवा, पुणग्नी	२११
— तावांतिसान	१४५	सुमनमध्यो, कलमो	३००
— तुसितान	१४५	सुखको, मग्नो	३२६
— निम्मानरतीन्	१४५	सुखविपाको, घम्मो	२६६, २८८
— परनिमितवसवत्तीनं	१४५	सुखद्रुयो, घम्मो	२६६, २८८
— पुब्वविदेहान्	१४५	सुख समाधत्य, समाधानिसत्	६६, ३५७
— ग्रहानोकान्	१४५	सुखरितानि, तीर्णि	१६१
— याभान्	१४५	— साहारानि	१६४
— सिनेहृष्पव्यतराजान्	१४५	सुखवा, परित्वाजको	१७
साकेते	६६	सुखत्स उपासकस्तु पुरो, सद्वो	३७६
साखु, कतम	२६७, ३२५	सुखति, भावस्था	३७६
सामण्डकानि, परिल्लाजको	१६५, १६६	सोचेय, अरियस्त विनये	३१७
सारणीया घम्मा, दस	१६६, १७१	स्वाक्षरातो घम्मो भगवता	४७
सारिपुत्रमोगलालाना, पेसला	२३६	सयोजनानि, तीर्णि	२६
सारिपुत्रो, आयस्मा ('आयस्मा सारिपुत्रो' ति पद दट्टव्य)	२६८, ३२७	— दस	१११, ११२
सावज्जो, घम्मो	२६८, ३२७	— पञ्च उद्भमागियानि	१११, ११२
सावत्यिं	१०६, १०७	— ओरम्भागियानि	१११
— विहरति, भगवा	३, ६, २०, २४, ३५, ११८, १३७, १५०, १६६, १७२, १८५, २०१, २०२, २०४, २०६, २४१, २४८, ३५१	सप्तप्यातिका, तिरच्छानयोगि	३३८, ३३९
सासबो, घम्मो	२६८, ३२७	सप्तप्यातिपरियायो, घम्मपरियायो	३३८
साहारा, अविज्ञा	१८६	हि हिरीमा, पुरिस्पुणग्नो	१६५

गाथायो

अत्यस्त पर्ति हृदयस्त सन्ति	१३५, १३६	नमो ते पुरिसाक्ष्यन्	३६६, ३७०
अप्यका ते भनुस्तेसु	३०७, ३०८	पुरिस्तस्ति हि जातस्ति	२३७, २३८
अप्यमत्तको अथ कलि	२३७, २३८	ये च खो सम्बद्धताते	३०७, ३०८
असेखेन च सीलेन	१११	ये सम्बोधियज्ञेषु	३०७, ३०८
आपायिको नेरीयिको	१५८	यो नित्यिय पसराति	२३७, २३८
कण्ठ घम्मं विष्पहाय	३०७, ३०८	सत सहस्रान निरच्छान	२३७, २३८
कामच्छन्दो च व्यापादो	१११	सदाय सीलेन च योष वड्हति	२०६
खतियो शेषो जनेतर्स्मि	३७१	स वे पञ्चङ्गसम्पदो	१११
तत्राभिरतिभिन्धेभ्य	३०७, ३०८	सुखा सञ्चस्त समग्नी	१५८
घनेन घञ्जेन च योष वड्हति	२०८		

उपमायो

सुरियस्स, भिक्षवे, उदयतो एतं पुञ्चङ्गम .	२६३
सेव्यथापि शाकासे	२६०
सेव्यथापि, आनन्द, सुखिनो दुक्त्वं उपज्जेय .	७६-८१
सेव्यथापि, आबुसो उत्तिय, रक्षो पञ्चनिंतम नगर	२५७
सेव्यथापि, आबुसो, कालपक्षे चन्द्रस या रति वा	१६७, २००, २०१
सेव्यथापि, आबुसो पुरिसो अहृषो व समानो अहृषावद वदेय	१३४
सेव्यथापि, आबुसो, रक्षो साखापलासविपत्तो	१३२
सेव्यथापि, आबुसो, रक्षो साखापलाससम्पत्ती	२८४, ३१०
सेव्यथापि, आबुसो, सहायको सहायकं एव वदेय	१०२, १०३, ३६०-३६२
सेव्यथापि, आबुसो, सिलापूरो सोळसकुनकुको	१०३, १०४, ३६०, ३६२, ३६३
सेव्यथापि, आबुसो, सुखिनो दुक्त्वं उपज्जेय .	५४-५६
सेव्यथापि उदके	२६०
सेव्यथापि, उपालि, दहरो कुमारो मन्दो उत्तानसेव्यको ..	२६४
सेव्यथापि, उपालि, महाउदकरहूदो .	२६३
सेव्यथापि ता पुरिमिका देवता .	३५
सेव्यथापि, नन्दक, पाणको चतुर्पादको ग्रस्त ..	१०
सेव्यथापि, नन्दिय, भिक्षु असमयविमुत्तो करणीय अत्तनो न समनुपस्थिति	३७१
सेव्यथापि नाम दल्हवमा वृत्तगही तिविलतो ..	६७
सेव्यथापि नाम पक्षी सकुपो येन येनेव डेति ..	२६६
सेव्यथापि पक्षी सकुणी	२६१
सेव्यथापि पवचिर्य	२६१
सेव्यथापि पुञ्चे ग्रगारियभूती ...	१८, १६
सेव्यथापि, ग्राहणा, चत्तरो पुरिसा चतुर्विसा निता	६७
सेव्यथापि, भन्ते आनन्द, पुरिसो एक निर्बिं गवेसन्तो ..	३८७
सेव्यथापि, भन्ते, आपर्स्म सुर्चि पि निविलपन्ति ...	२२
सेव्यथापि, भन्ते, इली वा पुरिसो वा दहरो युना ..	२३
सेव्यथापि, भन्ते, उसरो छिविसाणो सूरदो ...	२३
सेव्यथापि, भन्ते, चण्डालकुदारको कलोपिहयो ..	२३
सेव्यथापि, भन्ते, तेजो सुर्चि पि डहति असुर्चि पि डहति ...	२३
सेव्यथापि, भन्ते, पठविय सुर्चि पि निविलपन्ति असुर्चि पि निविलपन्ति	२२
सेव्यथापि, भन्ते, पुरिसो मेदकथालिकं परिहृरेय	२१
सेव्यथापि, भन्ते, रजोहरण सुर्चि पि पुञ्चक्षति असुर्चि पि पुञ्चक्षति	२३
सेव्यथापि, भन्ते, वासो सुर्चि पि उपवायति असुर्चि पि उपवायति	२२
सेव्यथापि, भिक्षवे, अपण्णको मणि उद्धवित्तो येन येनेव पतिष्ठाति .	२२
सेव्यथापि, भिक्षवे, ग्रस्सस्तद्युक्त्स फिव्वापि एव इच्छा उपज्जेय .	३४२, ३४५
सेव्यथापि, भिक्षवे, आदिसचलो वा आदित्तसीसी वा ...	२३३
४०४-५३	१७३, १७८, १८२

सेव्यथापि, भिन्नत्वे, इत्यां वा पुरिसो वा दहरी युवा	१७२, १७४, १७६, १७७, १८१
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, इस्तासो वा इस्तासन्तेवारी वा तिणपुरिसरूपवे: वा मतिकापुरुषे वा	६१-६४
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, उच्चुबीज वा सालिबीज वा	२७२
सेव्यथापि, गिकदावे, उपरिपव्वते पुलक्षुसित्तके देवे वस्सन्ते	१६०-१६४
गेव्यथापि, गिकमवे, काळपमवे चन्द्रस्य या रति वा	११३
रेव्यथापि, गिकमवे, कूटाशाररस या काचि गोपानसियो	११५
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, गण्डो ग्रनेकवस्सपणिको	३२
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, गावी पव्वतेव्या पञ्जिता व्यता .	५७
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, गावी पव्वतेव्या बाला ग्रव्यता .	५७
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, गावी पव्वतेव्या चन्द्रस्य या रति वा	११५
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, गावी पव्वतेव्या कोसातकिबीज वा ..	२७२
रेव्यथापि, भिन्नत्वे, भद्रस्य अस्ताजालीयस्य किञ्चापि न एव इच्छा ..	२३५
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, या काचि तारकल्पान पभा, सम्बा ता .	११६
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, या काचि भहानदियो .	११६
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, यागि काचिं जङ्गलानं पाणानं पद्माताति .	११५
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, ये केंचि खड्डराजानो, सम्बे ते	११६
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, ये केंचि पुण्कान्ना .	११६
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, ये केंचि मूलगन्ना	११६
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, ये केंचि सारानन्ना .	११६
सेव्यथापि, भिन्नत्वे, सरवसमये विह्वे विगतवसाहके देवे .	११६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसति अटटा निरया .	२३६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसति अबदा निरया ..	२३६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसति अबहा निरया ..	२३६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसति उप्पलका निरया .	२३६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसति कुमुदा निरया ..	२३६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसतिवारिको कोसलको तिलवाहो ..	२३६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसति निरबुदा निरया	२३६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसति पुड्डरीका निरया ..	२३६
सेव्यथापि, भिन्नत्वु, वीसति सोगनिविका निरया ..	२३६
सेव्यथापि भनुसा एकच्चे च ईदा एकच्चे च विनिपातिका.	५८

सुद्धिपर्णं

पिंडे पन्तिय	अमुद्धपाठो	सुद्धपाठो	पिंडे पन्तिय	सुद्धपाठो	अमुद्धपाठो
१५ ४	असवितव्यो	असेवितव्यो	१६३ १०	० असवर	० असवर
१५ २४	तेनावसो	तेनावुसो	१६४ ३, १३	एकवीजिस्त	एकवीजिस्त
१६ ५	असवितव्यो	असेवितव्यो	२३२ (सिरो)	१३२	२३२
१६ २६	सेवि-	सेवि-	२४५ १८	अचान	अचान
३४ १३, १८	हीन	हीनं	२५७ २६	गतानि	गतानि
३५ १	यत्व	यत्वं	२६० १६	मिच्छादिष्टि-	मिच्छादिष्टि,
३५ १४	विष्पाटिसारिलो	विष्पटिसारिलो	३४४ ६	समग्राननन्दी	समग्रानन्दी
४७ २७	पशोहमस्मि	पशोहमस्मि	३६६ २२	करव्य	करव्य
४८ १८	समापवशस्त	समापवशस्त	३७२ २६	दुदानुपसर्ति	दुदानुपसर्ति
१०६ १४	सत्यधीदं	सत्यधीदं	३८४ १५	वेसाली	वेसाली
११३ १६	इम	इमे	" "	वेलुवगामको	वेलुवगामको
११५ २	तत्सा	तत्सा	३८६ १८	उपक्षा ०	उपेक्षा ०
११६ १५	थरा	थेरा	" १६	अप्पभागेन	अप्पभागेन
१३४ २६	नकोति	सकोति	३८७ ६	योगक्षमं	योगक्षमं
१३६ ५	पनरं	पनेतं	३८६ २१	सास्पित	सास्पित
१६१ १८	चोवेतुकामन	चोवेतुकामेन	३८८ १७	रसमु	रसेतु
१६७ १	ह	हे			

